திருவிளையாடற் புராணம்

பாகம் -2

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்
மற்றும் ஆய்வு மையம்
தஞ்சாவூர்

சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீட்டு எண். 534

திருவிளையாடற் புராணம்

(பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிச் செய்தது)

இரண்டாம் பாகம்

2. கூடற்காண்டம்

3. திருவாலவாய்க் காண்டம்

(இலக்கியப் பகுதி)

சிறப்புக் கேண்மைப் பதிப்பாசிரியர்

புலவர் வீ. சொக்கலிங்கம்,

தமிழ்ப் பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையம்,

தஞ்சாவூர்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம் மற்றும்

ஆய்வு மையம்

தஞ்சாவூர்.

2010 விலை ரூ. 250 - 00

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	திருவிளையாடற் புராணம் (இரண்டாம் பாகம்)
பதிப்பாசிரியர்	:	புலவர் வீ. சொக்கலிங்கம்
வெளியிடுபவர்	:	இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம்
வெளியீட்டு எண்.	:	534
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு	:	முதல் பதிப்பு
வெளியீட்டு நாள்	:	2010
தாள்	:	18. 6 கி. கி. சேஷசாயி
நூல் அளவு	:	21 x 14 செ. மீ.
பக்கங்கள்	:	532
படிகள்	:	250
எழுத்து	:	12 புள்ளி
அச்சிட்டோர்	:	சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகம்
புத்தகக்கட்டு	:	செக்ஷன் தையல்
பொருள்	:	புராணம்
விலை	:	ரூ. 250

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தஞ்சையில் அமைந்து தரணி முழுமைக்கும் அறிவுச் செல்வமாகப் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அரும்பெரும் நிறுவனம் நம் சரசுவதி மகால் நூலகமாகும். சுவடிக் கருவூலமாகவும், பன்மொழி நூற்களஞ்சியமாகவும், பண்மொழி ஆய்வு மையமாகவும் திகழும் சரசுவதி மகால் நூலகம் ஆற்றிவரும் தொண்டு அளப்பரியது.

இந்நூலகம் தமிழகத்தினர் மட்டுமின்றிப் பிற மாநிலத்தவரும், பிற நாட்டினரும் பயன்படுத்தி வருகின்ற ஓர் அரிய ஞான ஆலயமாகும். பாரதநாடு பழம்பெரும் நாடு. உலகின் மிகச் சிறந்த நாகரிகத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும், மொழி வளத்திற்கும், இலக்கிய, இலக்கண மேம்பாட்டிற்கும், இயல், இசை, நாடகம், ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடம் போன்ற நுண் கலைகளுக்கும் மெச்சும் அறிவிற்கும் மேதியினில் உயர்நாடு நம்நாடு. இமய முதல் குமரி வரை சைவநெறி தழைத்துப் பரவியது எனினும் தமிழகத்தில் சைவஒளி பரவி நாயன்மார்கள் தோன்றி சைவநெறி வளர்த்தனர். சைவநெறி அன்பு, அறம், பக்தி, விருந்தோம்பல், பணிவு போன்ற வாழ்வியல் நெறிகளைக் கூறுவது.

இப்பதிப்பு பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற் புராணமாகும். சிவபெருமானது திருவிளையாடல்களைக் கூறுவது திருவிளையாடற் புராணம். தமிழில் நான்கு நூல்கள் சிவபெருமானது திருவிளையாடல்களை திரல்படத் தருகிறது. அவை:

1. பெரும் பற்றப் புலியூர் நம்பி இயற்றிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம். 2. தொண்டை நாட்டு இலம்பூர் வீமநாத பண்டிதர் இயற்றிய கடம்பவன புராணம். 3. தொண்டை நாட்டு வாயற்பதி அனதாரியப்பன் இயற்றிய சுந்தர பாண்டியம். 4. பரஞ்சோதியார் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணம். 5. மேற்கண்டவற்றுள் முதலாவது கூறப்பட்ட புராணமும், இறுதியாகக் கூறப்பட்ட புராணமுமே குறிப்பிடத்தக்கவை. கல்லாடம், சிலப்பதிகாரம், தேவாரம், திருவாசகம் ஆகியனவும் சில திருவிளையாடல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. மிகவும் சிறப்புப் பெற்றுத் திகழ்வது பரஞ்சோதியார் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணம். பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணம், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தைவிட இருமடங்கு பெரியது. ஆனால் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணமே பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணத்தைவிடக் காலத்தால் முந்தியது.

பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணம் சோழநாட்டில் திருமறைக்காட்டில் பிறந்த பரஞ்சோதியார் இயற்றியது. அங்கயற்கண்ணி இவரது கனவில் தோன்றி, இறைவன் திருவிளையாடலை இன்னே பாடுக என ஆணையிட்டதாக சைவர்கள் கூறுகின்றனர். வடமொழி நூலான ஆலாசியமான்மியம் இதனுடைய முதல் நூல் என்பார்கள். சொல் நோக்கம், பொருள் நோக்கம், சாமுத்திரிகா லட்சணம், அசுவ லட்சணம், இரத்தின

பரிட்சை, பரதம் முதலியவற்றிற்கு இந்நூல் இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது என்று குறிப்பிடுவார்கள். வடமொழி நூல் முதல் நூல், ஆயினும் சொற்சுவை, பொருட்சுவை, அருமை, பெருமை, தொன்மை, மென்மை, நன்மை, வனப்பு ஆகிய தன்மைகள் இதில் அமைந்துள்ளன. இதில் இடம் பெற்றுள்ள 3360 விருத்தப் பாக்களும் இனிமையும் தெளிவும் உடையன.

மதுரையில் சிவபெருமான் நடத்திய 64 திருவிளையாடல்களை இந்நூல் கூறுகிறது. மதுரைக் காண்டம், கூடற் காண்டம், திருவாலவாய்க் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களை உடையது.கடவுள் வாழ்த்து, பாயிரம், அவையடக்கம், நாட்டுப் படலம், நகரப்படலம், கைலாய வருகை, புராண வரலாறு ஆகிய பகுதிகள் முதலில் இடம் பெற்றுள்ளன. தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி ஆகியவற்றின் சிறப்புக் கூறிப் பின் திருவிளையாடல் அறுபத்து நான்கினையும் தொகுத்துரைத்து அதற்குப் பதிகப் படலம் என்று பெயர் கொடுக்கும் முறை உள்ளது.

இந்நூலகத்தில் உள்ள சுவடி எண். 901 இல் கூறப்படும் திருவிளையாடற் புராணம் பரஞ்சோதியார் அருளிய திருவிளையாடல் புராணமாகும். இந்நூலகத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற புலவர் திரு. வீ. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார்கள். இவர் பதிப்பு பணியில் பழுத்த அனுபவமும் சிறந்த ஆய்வு நோக்கும் கொண்டவர். இந்நூலகத்தில் சற்றேறக்குறைய 40 சுவடிகளைப் பதிப்பித்த பெருமைக்கும் பெற்றிக்கும் உடையவர். மேலும், தமிழ்ச் சுவடிகள் 10 அட்டவணைப் பட்டியலை வெளிக் கொணர்ந்த பெருமைக்குரியவர். தற்போதைய திருவிளையாடல் புராணப் பதிப்பில் இவர் அறிமுக நூல்களின் பட்டியலைத் தந்துள்ளார்கள். அதில் பல புராணச் செய்திகளை நிரல்பட தொகுத்துக் கூறியுள்ளார். பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடல் புராணத்தில் கூறப்படும் சொக்கலிங்கப் பெருமானின் அருமைத் திருநாமங்கள், நம்பி திருவிளையாடல் புராணத்தில் காணப்படும் திருநாமங்கள், இவ்விரு திருவிளையாடற் புராணங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள், திருவிளையாடல் புராணம் தொடர்புடைய பிற நூல்கள் வரலாற்றுச் செய்திகள் என பல்வகைச் செய்திகளையும் நிரல்பட தொகுத்துக் கூறியிருப்பது மிகவும் பாராட்டிற்குரியது. இதில் மதுரைக் காண்டம் முன்பே முதல் பகுதியாக வந்துள்ளது. கூடற்காண்டமும், திருவாலவாய்க் காண்டமும் இரண்டாம் பகுதியாக தற்போது வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும், இந்நூல் கணினி அச்சில் வெளிவர கணினிப் பிரிவில் பணியாற்றியவர்களுக்கும், நிருவாக அலுவலர் மற்றும் வெளியீட்டு மேலாளர் (பொ.) திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர்
3-4-2010

மு. கருணாகரன்,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்
மற்றும் இயக்குநர் (பொ)
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னுரை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக்கை மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமாதேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவ
பொங்கழல் உருவன் பூதநாயகன் நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே!

-திருஞானசம்பந்தர்

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாய் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமைப் பெற்றியனாகிய மதுரை அங்கயற்கண்ணம்மை உடனாய ஆலவாய்ச் சொக்கேசன் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு மானிடச்சட்டை தாங்கியும், வேறு பல் உருக்கொண்டும், மதுரையம்பதியில் எழுந்தருளி 64 திருவிளையாடல்களை நடாத்தித் திருவருள் பாலித்துள்ளான்.

கருணைக்கடலாம் கதிர்மதி மிலைந்த வேணிக் கண்ணுதல் விளையாட்டு, வரலாற்றுச் சின்னங்கள் மதுரையில், ஆவணி மூலவீதி, எழுகடல் திருக்குளம், வன்னியும் கிணறும், இலிங்கமும் முதலான பலவும் காணக்கிடைக்கின்றன.

ஏழை பங்காளனாம் எந்தை சொக்கேசன் தமியளாகிய வந்திக்காகக் கூலியாளாக வந்து, மண் சுமந்து பிட்டினைக் கூலியாகக் கொண்டு, மண் சுமந்து வந்து கரையில் கொட்டி, முழுதும் அடைபடாமல் சுணங்கியபோது, மற்றவர்கள் அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம், உள்ளொடு புறங்கீழ் மேலாய் உயிர்தொறும் ஒளித்து நின்ற கள்வனை "இவன்" எனச்சுட்டிக் காட்டினர். காட்டொணாக் கடவுளை மதுரை வையைக் கரையினில் சுட்டிக் காட்டினர். முன்பு திருஞானசம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தபோது, உமையம்மையின் திருமுலைப் பாலுண்டதும், தன் தந்தையார் சிவபாத இருதயரிடம் சிவபெருமானை. "பெம்மான் இவன்" என்று சுட்டிக் காட்டினார்.

அதுபோல மதுரையில் இவன் எனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட இறைவனாம் கூலியாளை, மன்னன் தன் கையில் பொற் பிரம்பு வாங்கி அண்டமும் அளவிலாத உயிர்களும் ஆகமாகக் கொண்டவனைப் புடைத்தான். மண்தனை உடைப்பிற் கொட்டி மறைந்தான் இறைவன்.

மன்னன் அடித்த அடி, பாண்டியன் முதுகில் பட்டது. மற்றெவ்வுயிர்கள் மேலும் பட்டது. உயிர்கள்பால் உமையொருபாகர் இரக்கம் கொண்ட இத்திருவிளையாடல் 61வது மண் சுமந்த படலமாக இந்த இரண்டாம் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

முதற் பாகத்தில், கடம்பவனபுராணம் முதலாகப் பல புராணங்களிலும், பல நூல்களிலும், சொக்கேசன் திருவிளையாடல் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அரியதொரு ஆய்வு நூலாக அமைந்துள்ளது. அதில் 18வது வருணன் விட்ட கடலை வற்றச் செய்த படலம் ஈறாக 1304 திருவிருத்தங்களுடன் மதுரைக் காண்டம் நிறைவு பெற்றுள்ளது. குறிப்புரைகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

முதற் பாகத்தில், மதுரைச் சொக்கேசப் பெருமானின் திருநாமங்கள் 296 மதுரைக் காண்டத்திலும், 377 கூடற் காண்டத்திலும், 377 திருவாலவாய்க் காண்டத்திலும், பரஞ்சோதி முனிவர் யாத்தருளிய திருவிளையாற் புராணச் செய்யுட்கள் 3364 னின்றும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இதில் பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடல் புராணம், பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பிகளின் திருவிளையாடற் புராணம், கடம்பவன புராணம், பயகரமாலை ஆகியவைகளின் படல வைப்பு முறைகள் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

மதுரைத் திருவிளையாடல் எனவும், திருவிளையாடற் புராணம் எனவும் வழங்கப்பெறும் தமிழிலக்கிய புராணமாகிய இத் திருவிளையாடற் புராணம், தனித்தமிழின் சிறப்புக்களையும், பசுந்தமிழின் தொன்மைகளையும் அவற்றின் மேன்மைகளையும், அருமைகளையும், அற்புதச் செயல்களையும், பிறவற்றையும் எடுத்தியம்புகின்றது.

அதனை,

"கண்ணுதற் பெருங்கடவுளும் கழகமோடமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமி ழேனை
மண்ணிடைச்சில விலக்கண
வரம்பிலாமொழிபோல்
எண்ணிடப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ!"

என்கிறார் பரஞ்சோதி முனிவர். மேலும் செயற்கரிய செயலில் சிறந்து விளங்கும் வரலாற்றினைக் கூறித் தண்டமிழின் மேன்மையை விரித்துரைக்கின்றார்.

"தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும்
முதலை
உண்ட பாலனை அழைத்ததும் எலும்பு
பெண்ணுருவாக்
கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச் சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ
சாற்றீர்!"

இதற்கு மேலும் அருஞ்செயல்கள் பல செய்த தமிழ் மொழியே தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோயில்களில் வழிபாட்டு மொழியாக இருக்க வேண்டுமே அன்றி மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர் என்கின்றார்.

அந்தந்த நாட்டில் அந்தந்த மொழிகளில் அருஞ்செயல்களை நிகழ்த்துவதே இயல்பும் பெருமையும் உடையது. இந்த அடிப்படையில் தமிழ் நாட்டில் தெய்வத் தமிழ்தான் அருஞ்செயல்கள் செய்தது. ஆகவே தென்தமிழ் இறைவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட செம்மொழி.

அருவமும், உருவமும், அருவுருவமும் ஆகிய இறைவன் ஆன்மாக்களைக் காக்கும் பொருட்டே அம்பலத் தாடுகின்றான். அவன் நோக்கும் திசை தென்திசை.

"கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டாம்"

என்று கூறிய அப்புலவனின் பைந்தமிழின் பின் சென்ற பச்சைப் பசுங்கொண்டலும் தென்திசை நோக்கியே பாம்பணையில் பள்ளிகொண்டுள்ளான். ஆம், இன்றும்

திருமால் திருக்கோயில்களில், பட்டாச்சாரியார்கள் இறை வழி பாட்டில் பாசுரத் தமிழ் பகராமல் வழிபடமாட்டார்கள். அதுபோலவே நம் சிவன் கோயில்களிலும் திருமுறை ஓதாமல் வழிபாடு நிகழ்த்துவது சரியன்று. வழிபாட்டில் திருமுறைகளை ஓதுதலே சிறப்பு.

திருமுறைகளை அருளிய பேராளர்கள், நல்ல தமிழில் இறைவனை வழிபட்டுப் பலனடைந்து, அவைகளை நாம் தொடர நமக்கு நல்கியுள்ளார்கள்.

அவற்றுள் கூடல் மதுரையின் பாடல்கள் மிகமிக அருமையாக உள்ளன. திருஞானசம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

"நீலமா மிடற்று ஆல வாயிலான்
பால தாயினார் ஞாலம் ஆள்வரே!"

எனத்தொடங்கும் பாடலும் பிறவும் போற்றத் தக்கன. அவர் பாடிய பதிகங்கள் மதுரையில் ஒன்பது.

திருநாவுக்கரசர்

"வேதியா வேதகீதா விண்ணவர் அண்ணா என்றென்று "

எனத்தொடங்கும் பாடல் முதலாக பதிகங்கள் இரண்டு

மாணிக்கவாசகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மதுரைச் சிறப்புகளுக்கும் அளவே இல்லை. மதுரைச் சொக்கன் ஆடிய ஆடல் விளையாட்டுக்களின் பெருமைக்கும் அளவே இல்லை.

"பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மாள்
பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன் மண்டலத்து ஈசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால்
மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்
அம்மானாய்!"

பிறவும் அன்ன.

மேலும் அருளாளர்கள் பலர் மதுரை நாயகனைப்பாடி மகிழ்ந்துள்ளனர்.

ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு விண்பழித்து மண்புகுந்த பிறவா யாக்கைப் பெரியோன், ஆன்மாக்கள் நம்பும்பொருட்டு சடைமறைத்துக் கதிர் மகுடம் தரித்து வழுதி மருமகனாகி, மீன நோக்கின் மடவரலாம் மீனாட்சியை மணந்து உலகம் முழுதும் ஆண்டார். அங்கயற்கண்ணியை மயக்கும் பேரழகுடையவன் மட்டுமல்லாது, கண்டாரை யெல்லாம் சொக்கவைக்கும் அழகுடையனாதலால் "சொக்கன்" எனப்பட்டான். அத்தகைய சொக்கனையும் சொக்கவைக்கும், அவனது அங்கமான அங்கயற்கண்ணியும், மீன்கள் எவ்வாறு தன் முட்டைகளைக் கண்ணால் கண்ட மாத்திரத்திலேயே குஞ்சு பொறிக்க வைப்பது போலவே, அடியவர்கள் வந்து அடிபணியும் போது அவர்களது குறைகளைத் தன் கண் பார்வையினாலேயே அகற்றி, அருள் பாலிக்கும்

பேழகுடையவளாதலால் இவளைச் "சொக்கி" எனல் பொருந்தும்.

திருஞானசம்பந்தருக்குத் திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்த மணப்பெண் சொக்கியார் என்பதாக அறியமுடிகிறது.

மக்களின் வாழ்க்கை நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்ற நீதிகளை உரைப்பது திருவிளையாடற்புராணம். தடாதகைப் பிராட்டியார் பாண்டியனுக்குத் திருமகளாகி ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கும் கற்று தக்க வயதில் முடிபுனைந்து திசையரசர்களை வென்று, சொக்கேசனை மணந்தாள்.

கணவன் இருக்க, தான் முடிபுனைந்து அரசாள்வது சரியல்ல வென்று தன் கணவன் சோமசுந்தரருக்கு அரசளித்து மகிழ்ந்தாள் பெண்ணரசி மீனாட்சி. இதனை,

"செழியர்பிரான் திருமகளாய்க்கலை பயின்று
முடிபுனைந்து செங்கோ லோச்சி
முழுதுலகும் சயங்கொண்டு திறை கொண்டு
நந்திகண முனைப்போர் சாய்த்துத்
தொழுகணவற்கு அணிமணமா லிகைசூட்டித்
தன்மகுடம் சூட்டிச் செல்வம்
தழைவுறுதன் அரசு அளித்த பெண்ணரசி
அடிக்கமலம் தலைமேல் கொள்வாம்!"

என்கின்றார் பரஞ்சோதியார். இதனால், பெண்கள் தான் எவ்வளவு உயர்வு பெற்றிருந்தாலும் கணவனுக்கு மதிப்புத் தரல் வேண்டும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இவனே எல்லா இடத்திலும் முளைத்த லிங்கம்.

ஆலந் தரித்தலிங்கம் ஆலவாய்ச் சொக்கலிங்கம்
மூலமாய் எங்கும் முளைத்தலிங்கம்-பாலொளியாம்
மத்தனே கூடல் மதுரா புரியுமையாள்
அத்தனே ஆலவா யா!

என்கிறது சொக்கநாத வெண்பா.

இத்தகு சிறப்புவாய்ந்த திருவிளையாடற் புராணம் பல இடங்களில் பல பதிப்புகள் ஒளிர்கின்ற போதும் நம் சரசுவதி மகாலிலுள்ள 324ஆம் எண்ணுள்ள ஓலைச்சுவடி மூலம் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, தமிழ் வல்லுநர்கள் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் இதனை நமக்குத் தந்துள்ளனர்.

இதன்படி இத்திருவிளையாடற் புராண ஆய்வு நூலாக இதன் முதற்காண்டமான மதுரைக் காண்டம் நிறைவுற்று 8-12-2008 அன்று முதற்பாகமாக வெளிவந்தது.

இதன் தொடர்ச்சியான கூடற்காண்டமும், திருவாலவாய்க் காண்டமும் இரண்டாம் பாகமாக தற்போது வெளிவருகின்றது. இதனைப் பதிப்பிப்பதற்கு அனுமதி தந்த அப்போதைய மாவட்ட ஆட்சியரும் சரசுவதி மகால் இயக்குநருமான திருமிகு சி. கோசலராமன் இ.ஆ.ப., அவர்கட்கும், தற்போதைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் சரசுவதி மகால் இயக்குநருமாகிய திருமிகு. எம். எஸ். சண்முகம் இ.ஆ.ப., அவர்கட்கும், மேற்படி சரசுவதி மகால் நிருவாக அலுவலரும் வெளியீட்டு மேலாளர் பொறுப்பாளருமான சிவத்திரு சாமி. சிவஞானம்

அவர்கட்கும், இந்நூலினை நன்முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த மேற்படி மகால் பணியாளர்கட்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதில் காணும் குற்றம் நீக்கி குணம் கொண்டு வாசித்தல் கற்றறிந்த மாந்தர் கடன். மக்கள் யாவரும் இந்நூலினை மனங்கொண்டு நல்லருள் பெற அந்தஆலவாய்ச் சொக்கனை வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

புலவர் வீ. சொக்கலிங்கம்,

முன்னாள் தமிழ்ப் பண்டிதர்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்

1-6-2010

படல வரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

ஓம் ஸ்ரீ மகாகணாதிபதயே நம:

உ. கூடற் காண்டம்

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலான படலம்

பரமசிவம்

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு
புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல வினையன்றி நின்ற
பிறிதல்ல வென்று பெருநூல்
வேதங்கி டந்து தடுமாறும் வஞ்ச
வெளியென்ப கூடன் மருகிற்
பாதங்க ணோவ வளையிந்த னாதி
பகர்வாரை யாயு மவரே ! (1)

சிவசக்தி

திருமகள் வலக்கண் வாக்கின்
சேயிழை யிடக்கண் ஞானப்
பெருமக ளுதற்க ணாகப்
பெற்றுவான் செல்வங் கல்வி
அருமைவீ டளிப்பாள் யாவ
ளவளுயிர்த் துணைவன் காண
ஒருமுலை மறைந்து நாணி
யொசிந்தபூங் கொம்பி னின்றாள். (2)

கதிர்மதி மிலைந்த வேணிக்
கண்ணுதல் வருண னேய
அதிர்கடல் வறப்பச் செய்த
வாடலீ தனையா னேய
முதிர்மழை யேழின் மேலு
முன்னைநான் முகிலும் போக்கி
மதுரைநான் மாடக் கூட
லாக்கிய வண்ணஞ் சொல்வாம். (3)

எற்றுதெண் டிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
றன்செய விழுக்கி நாணம்
உற்றிடு கண்ணுஞ் சேப்ப
வுடன்றெழு கோபச் செந்தீப்
பற்றிட வாகம் வெம்பிப்
பரவையும் யாறும் வெந்து
வற்றிட வெகுண்டு நின்றான்
மானமும் வலியுங் குன்றான். (4)

நளிர்புனன் மதுரை மூதூர்
நாயக னாட றன்னைத்
தெளிகில னாகிப் பின்னுஞ்
செழுமுகி லேழுங் கூவிக்
குளிர்கடல் வறந்த தென்னக்
குடித்தெழுந் திடித்துப் பெய்யா
ஒளிவளர் மதுரை முற்று
மொல்லெனக் களைமி னென்றான். (5)

பொள்ளென மேக மேழும்
புகுந்துபார் தெரிய முந்நீர்ப்
பள்ளமும் வறப்ப முற்றப்
பருகிமெய் கருகி மின்னித்
தெள்ளருந் திசையும் வானுஞ்
செவிடுறப் பிலமும் பாரும்
விள்ளமால் வரைக ளெட்டும்
வெடிபட மேருச் சாய. (6)

ஊழிநாள் வெடிக்கு மண்ட
　　கடாகத்தி னொலிபோ லார்த்துப்
பாழிவா னுருமு வீழப்
　　பணாடவி மணிகள் சிந்தி
ஆழிநீர் ஞாலந் தாங்கு
　　மராவுட னெளியத் திக்கிற்
சூழிமால் யானை நின்ற
　　நிலைகெடத் துனுக்கங் கொள்ள. (7)

வெள்ளிய நீறு பூத்து
　　முழவென வீங்கு காய்போற்
றெள்ளிய வாலி சிந்தக்
　　திரண்டதிண் பளிக்குத் தூண்போல்
ஒள்ளிய தாரை சோர
　　வும்பர்மீன் கணங்க ளோடுந்
துள்ளிய திரையி லாடு
　　மீன்கணந் துடித்து வீழ. (8)

ஆர்த்தெழு கொண்மூ வேழுஞ்
　　சராசர மனைத்துஞ் சூழ்ந்து
போர்த்தன ஞால முண்ணப்
　　புக்கதோர் வடிவங் கொண்ட
தீர்த்தனில் விசும்பும் பாருந்
　　திசைகளுந் தெரியா வாகப்
பார்த்தகண் ணுழையா வாகப்
　　பரந்திருள் கான்ற தன்றே. (9)

பைஞ்சுட றெறிக்கும் பச்சை
　　காறொளி பரப்பு நீலம்
புஞ்சவா ளுடுக்க ளன்ன
　　நித்திலம் பொன்னங் குப்பை
செஞ்சுடர் மணிக டுப்புச்
　　சிதறுவ கணவ ரோடும்
விஞ்சையர் மகளி ரூடி
　　வெறுத்தெறி கலன்கள் போல. (10)

மயங்கினது

கடியகா லுதைப்பப் பெய்யுங்
[1]கடுஞ்செல வெழிலி மாடக்
கொடியநீ ணகரைச் சூழ்ந்து
புதைத்தலுங் கோலொன் றோச்சிப்
படியெலாம் புரக்குங் கோனு
நகருளார் பலரும் ஞாலம்
மடியுநா ளிதுவே யென்னா
மயங்கினா ருயங்கி னாரே ! (11)

கண்ணுதன் மூர்த்தி தானே
யின்னமுங் காக்கு மென்னாப்
புண்ணிய நகரா ரோடும்
பொருக்கெனக் கோயி லெய்தி
விண்ணிழி விமான வாழ்க்கை
விடையவ னடிக்கீழ் வீழந்தான்
அண்ணலா ராடன் முன்னு
மறிந்துகை கண்ட வேந்தன். (12)

விடையினை யால முண்ட
மிடற்றினை கங்கை தாங்குஞ்
சடையினை சுஹற்றை வென்ற
தாளினை மேருச் சாபப்
படையினை யடியேந் துன்பப்
பாட்டினை நீக்கி யாளும்
நடையினை [2]யாகி யெங்க
ணல்லுயிர் காத்தல் வேண்டும். (13)

---

1. கடுத்சல. பா.வே. 2. யாகிலெங்க. பா.வே.

மாரியை விலக்கினது

என்னலுந் தென்னர்க் கென்று
மெய்திய விடுக்கண் டீர்க்கும்
முன்னவன் முன்போ னான்கு
முகிலையு நோக்கி யின்ன
தொன்னக ரெல்லை நான்குஞ்
சூழந்துநான் மாட மாகி
[1]வின்னெடு மாரி யேழும்
விலக்குமி னெனவி டுத்தான். (14)

வந்துநான் மாட மாகி
வளைந்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்து
சந்துவாய் தெரியா தொன்றித்
தாமொரு குடிலாய் மாடப்
பந்திகோ புரஞ்செய் குன்றங்
கால்கள்போற் பரிப்பப் போர்த்த
இந்துவார் சடையோ னேய
வெழிலிமா நகர மெங்கும் (15)

அன்னநான் மாடத் துள்ளு
நகருளா ரமைச்சர் வேந்தன்
றன்னநாற் கருவித் தானை
சராசரம் பிறவுந் தாழ்ந்து
முன்னைநா டனினு மின்ப
மூழ்கிநன் கிருந்தா ரூழிற்
பொன்னனாள் பாகன் றாளிற்
புக்கமர்ந் திருந்தா ரொத்தார். (16)

1. இந்நெடு. பா.வே.

வருணன் விலகிநின்றது

கழைகெழு வரையி னுச்சி
கவிழ்கின்ற புயல்போற் கார்சூழ்ந்
திழைமணி மாடத் தும்ப
ரெறிதுளி யுடைந்து துள்ளத்
தழைகடல் வறப்ப வாங்கித்
தம்முடல் வறப்பப் பெய்து
மழைகளும் வெள்கி நின்ற
வருணனும் [1]விலகி நின்றான். (17)

நடுங்கினன் கழிந்த வச்ச
நாணமீ தூர மானம்
ஒடுங்கின னுள்ளத் துள்ளோ
ருவகைவந் [2]தெய்தப் பொற்பூத்
தடங்கரை குறுகா முன்னோய்
தணிந்துபின் றோய்ந்து பாசம்
மடங்கினன் மடங்கா வன்பின்
வள்ளலைப் பூசை செய்வான். (18)

புனிதநீ ராடிக் கண்டி
பூண்டுவான் கங்கை யாதி
வனிதையர் பசும்பொற் கும்ப
வாசநீர் வடித்து நீட்டப்
பனிமலர் சந்தங் கந்த
மணிக்கலன் பசும்பொன் னாடை
இனையன பிறவு மீன்று
கற்பக மெடுத்துக் காட்ட. (19)

ஐங்கனி யமுத மைந்து
கௌவிய மமுது தூபஞ்
செங்கதிர் விளக்க மின்ன
தேவரான் கொடுப்பச் சேற்கண்

1. (சுவடியில்) விலகி. அச்சுநூலில் வெள்கி. 2. தேமக் கஞ்சத் பா.வே.

நங்கைதன் பதியைப் பூசித்
தாயிர நாமங் கூறிப்
பைங்கதிர் முத்தஞ் சாத்தித்
தொழுதடி பணிந்து நின்றான். (20)

வயிற்று வலி தீர்ந்தது

அருச்சனை யுவந்த வாதி
யமலனீ யாது வேண்டிற்
றுரைத்தியென் றோத நீர்க்கோ
னொல்லைதாழ்ந் தொன்றி னாலுங்
கரைத்திட வரிய விந்தக்
கடியவென் வயிற்று நோய்நின்
திரைத்திட [11]மாடு முன்னே
தீர்ந்திடப் பெற்றே னெந்தாய். (21)

வேறு

வேதமுதற் கலைகாட்சி முதலளவை
விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ்
சோதனையு ளகப்படாச் சோதியுனைச்
சோதிக்கத் துணிந்தே னந்தோ
பேதைமையே னிடத்தென்ன குணங்கண்டென்
பிணிதீர்த்தென் பெற்றா யாசை
கோதமிலாய் குற்றமே குணமாகக்
கொள்வதுநின் குணமோ வையா. (22)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் துணையருச்சித்
தயர்ச்சியொடும் போன வாறும்
என்னெனயான் வினவியதும் வலாரியிறை
கொடுத்ததுமவ் விறைக்கு நேர்யான்
பின்னைவினா யதுமவன்சொல் வழியுன்னைச்
சோதித்த பெற்றி தானும்
முன்னவனே யுன்னருளா லெண்பிணிக்கு
மருந்தாகி முடிந்த வாறே. (23)

....

11. மாடியின்னே. பா.வே.

ஆறுமதி முடியணிந்த வருட்கடலே
வயிற்றுநோ யன்றி மேனாள்
மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங்
கெடவீட்டின் வழியும் பெற்றேன்
வேறினிமந் திரமென்னை மணியென்னை
மருந்தென்னை மெய்ம்மை யாகத்
தேறுமவர்க் கிப்புனித தீர்த்தமே
பிணியனைத்துந் தீர்ப்ப தன்றோ. (24)

அடியனேன் முன்னஞ் செய்த
வபராத மிரண்டுந் தீரும்
படிபொறுத் தருள்வா யென்று
பன்முறை பரவித் தாழ்ந்து
மடிவிலா மகிழ்ச்சி பொங்க
வரங்களுஞ் சிறிது வேண்டிக்
கடியதன் னகரம் புக்கான்
குடதிசைக் காவல் வேந்தன். (25)

வன்றிறல் வருணன் விட்ட
மாரியை விலக்க வீசன்
மன்றிகழ் சடையி னின்று
நீங்கிய மேக நான்குங்
குன்றுபோ னிவந்து நான்கு
கூடமாக் கூடலாலே
அன்றுநான் மாடக் கூட
லானதான் மதுரை மூதூர். (26)

பத்தொன்பதாவது நான்மாடக் கூடலான படலம்.

முற்றும்

ஆகத் திருவிருத்தம் 1330.

இருபதாவது

எல்லாம் வல்ல [1]சித்தர் திருவிளையாடற் படலம்

சத்த நான்மறைப் பொருள்வரை தள்ளுநீண் முடிமேல்
வைத்த கார்கணான் மாடமாய் மதுரைமேல் வருணன்
உய்த்த மாரியைத் தடுத்தவா றரைத்துமே றுயர்ந்தோர்
சித்த ராய்விளை யாடிய செயல்சிறி துரைப்பாம். (1)

தேட ருங்கதிர் மணிமுடிச் செழியனும் பாண்டி
நாட ருந்திரு வெய்திமே னல்லவீ டெய்தக்
கூட லம்பதி மேவிய குணங்குறி கடந்த
வேட ராங்கொரு சித்தமெய் வேடராய் வருவார். (2)

வட்ட வார்சடைக் குஞ்சியும் பூணநூன் மார்பும்
இட்ட நீறணி திலகமு மிணைக்குழை தூங்க
விட்ட வெள்ளைமுத் திரையுந்தோல் விரித்தபட் டிகையுஞ்
சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும். (3)

துய்ய வெண்பொடி யழிந்துமெய் சிவந்திடச் சுவடு
செய்யும் வெண்டிரட் படிகநீண் மாலையுஞ் சிவந்த
கையி லங்குகட் டங்கமுங் கண்டவர் மனஞ்சென்
றுய்ய வன்புற வீக்கிய வுதரபந் தனமும். (4)

அட்ட வேங்கையீ ருரிவைகீண் டசைத்தகோ வணமும்
ஒட்ட வீக்கிய புலியத ளுடுக்கையு மிடத்தோள்
இட்ட யோகபட் டிகையும்பொன் னிடையிடை கட்டப்
பட்ட சுஃறொலி வேத்திரப் படைக்கையும் படைத்து. (5)

வேத கிண்கிணி சிலம்புசூழ்ந் தடிகளின் மிழற்ற
ஓத ரும்பத முளரியூ றருண்மது வொழுகப்
போத வானந்த மதுநுகர்ந் தலர்முகம் பொலியப்
பாத பங்கய முபநிடப் பாதுகை சூட. (6)

1. சித்தரான படலம். பா.வே.

சிறிது மூரலும் வெயர்வையுந் திருமுகத் தரும்பக்
குறுகி யாவணஞ் சித்திர கூடநாற் சந்தி
மறுகி சூளிகை யுபரிகை மாளிகை வாயில்
அறுகு சூழ்நிரைத் தெற்றியிவ் விடந்தொறு மடைந்து.

தெற்கி ருப்பவர் போல்வட திசைவயிற் சென்று
புக்கி ருப்பதுங் கிழக்குளார் போலமேற் றிசையில்
நக்கி ருப்பதும் யாவரு நாடின ரறியத்
தக்க தன்றியே யிந்திர சாலமாத் தணந்தும். (8)

சேய வெற்பினை யணியதாச் செய்துமற் றணித்தாய்
மேய வெற்பினைச் சேயதா விடுத்துமெய்ம் முதுமூப்
பாய மக்களை யிளையவ ராக்கியுங் குதலை
வாய மக்களைக் கழிமுது மக்களா வகுத்தும். (9)

ஆணைப் பெண்ணுரு வாக்கியும் பெண்ணையா ணுருவா
மாணக் காட்டியு மலடியை மகப்பெறச் செய்துங்
கோணற் கூன்செவி மூமைகண் குருடுபங் கெவருங்
காணத் தீர்த்துநா லுலோகமுங் கனகமாச் செய்தும். (10)

செல்வர் தம்மனைப் பொருளெலாம் வறுமையிற் சிறந்தோர்
இல்ல மெய்தவு நட்டவ ரிகலின்றித் தம்மின்
மல்லு வெஞ்சம ரிழைப்பவுங் காஞ்சிர மரத்தின்
நல்ல தீங்கனி பழுப்பவும் விஞ்சைக ணயந்தும். (11)

பருவ மாறிய பருவத்தில் வைகைநீர் பரந்து
வருவ தாக்கியு மீளவும் வறந்திடச் செய்தும்
பொருவி றீஞ்சுவை யோடையும் பொய்கையு முவர்ப்பத்
தருவ வாக்கியு முவரியின் சுவையதாத் தந்தும். (12)

வீசி மாத்திரைக் கோலினை விண்ணினட் டதன்மேல்
ஊசி நாட்டியிட் டூசிமேற் பெருவிர லூன்றி
ஆசி லாடியு மூசிமேற் றலைகிழக் காக
மாசில் சேவடிப் போதுவான் மலர்ந்திடச் சுழன்றும். (13)

சண்ட வெண்பனிப் பகையெனப் பறந்துவிண் டாவிக்
கொண்ட லைப்பிடித் திடியொடுங் குடித்தநீர் பிழிந்து
கண்ட வர்க்கதி சயம்பெறக் காட்டியுங் காண
விண்ட லத்தினிற் பண்டுபோ னிறைகொள விடுத்தும். (14)

எல்லி டைப்படும் பொருள்களை யிராவெழப் பார்த்தும்
அல்லி டைப்படும் பொருள்களைப் பகல்வர லமைத்தும்
வல்ல ழற்புன லுளர்வளி வலிகெடப் பார்த்தும்
நல்ல போதுகாய் கனியிலா நாள்படக் கண்டும். (15)

பீளை கால்விழிக் கிழவரைப் பிரம்பினால் வருடிக்
காளை யாடவ ராக்கிக் கணவருக் கிசைய
ஈளை வாய்முது கற்பினார் கருவடைந் திளமை
ஆள வேத்திரம் வருடிநீ றளித்தருள் செய்தும். (16)

அகர மாதிமூன் றாகிய வாகரு டணமே
புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்
வகர மாதிமூன் றாகிய வசியமே வாதம்
இகலி லாவயத் தம்பமென் றின்னவை செய்தும். (17)

வேத நூறெளி யார்களெக் கலைகளும் விளங்கப்
பூதி நாவினிற் சிதறியும் பூழியன் காதன்
மாத ராரொடும் பயில்புது மணமலர்க் காவிற்
காத நீண்டகோட் டெங்கினைக் கரும்பனை செய்தும். (18)

ஏனை வான்றருக் குலங்களைப் புட்களை யிருகோட்
டானை யாதிபல் விலங்கினை யொன்றையென் றாக
ஞான நோக்கினா னோக்கியு நாடிய விளையோர்
மானி னோக்கிய ராகிலோ மெனவெழில் வாய்த்தும். (19)

நாக நாடுபொன் னாட்டுள பொருளுமந் நகருள்
ஆக வாக்கியு மின்னணம் விச்சைக ளனந்தம்
மாக நாயகன் மலைமக ணாயகன் மதுரை
ஏக நாயகன் றிருவிளை யாடல்செய் திருந்தான். (20)

ஆனாலு மிப்போ தணிகான்மிர நாட்டிற் காசி
தானா மிருக்குந் தலமாகு [1]மநாத ராகி
ஆனாத பிச்சைப் பெரு [2]வாழ் வுடையார் நமரா
நாணாளும் விஞ்சை [3]நடாஅய்த்தரி சித்த ரேம்யாம். (7)

ஆனந்த கானந் தொடுத்திங்குள வான சைவத்
தானம் பலவுந் தொழுதற்பர மாகி வந்தேம்
ஞானந் தருமிந் நகரிம்மையிற் சீவன் முத்தி
மானந் தமான பரமுத்தி மறுமை நல்கும் (8)

ஈண்டுள்ள வர்க்கெம் விளையாடலைக் காட்டி யிச்சை
வேண்டும் பலசித் தியுநல்குவம் வேத மாதி
மாண்டங்கு மெண்ணெண் கலைஞானமும் வல்ல மல்லாற்
சேண்டங்கு மெல்லாப் பொருளும்வல சித்த ரேம்யாம். (9)

உன்னால் நமக்குப் பெறல்வேண்டுவ தொன்று மில்லை
தென்னா வெனவுண் ணகைசெய்தனர் சித்த யோகர்
மன்னா மிவர்தம் மிறுமாப்புஞ் செருக்கும் வீறும்
என்னா வளவிட் டறிவேனென வெண்ணித் தேர்வான். (10)

தேரும் பொழுதோ ருழவன்னொரு செல்வக் கன்னல்
ஆருங் கழுகென்ன வயிர்ப்புறக் கொண்டு தாழப்
பாருந் திசையும் புகழ்பங்கயச் செங்கை தாங்கி
நீரும் பிறையுங் கரந்தார்தமை நேர்ந்து சொல்வான். (11)

வல்லாரில் வல்லே மெனவும்மை மதித்த நீரிக்
கல்லானைக் கிந்தக் கரும்பை யருத்தி னெல்லாம்
வல்லாரு நீரே மதுரைப்பெரு மானு நீரே
அல்லா லெவர்னும் மனம்வேட்ட தளிப்ப னென்றான். (12)

என்னா முகிலைத் தளையிட்டவன் கூறக் கேட்டுத்
தென்னா வருதி யெனப்புன்னகை செய்து சித்தர்

....

1. ஏந்நாடு; நாதராகி. பா.வே. 2. வாழ்வுடையான் நமரா. பா.வே. 3. நடாத்திடுக்

நின்னால் வருவ தெமக்கேது நினக்கு நாமே
உன்னாசை தீரத் தருகின்ற தலாம லுண்டோ. (13)

செல்லா வுலகத் தினுஞ்சென்றொரு விஞ்சை கற்றோர்
பல்லாரு நன்கு மதிக்கப்பய னெய்து வார்கள்
எல்லா மறிந்த வெமக்கொன்றிலு மாசை யில்லை
கல்லானை கன்னல் கறிக்கின்றது காண்டி யென்றார். (14)

கடைக்கண் சிறிதே குறித்தார்முன் கடாக்கல் யானை
மடைக்கண் டிறந்து மதமூன்றும் வழிய விண்வாய்
அடைக்கும் படிவாய் திறந்தார்த்துப் புழைக்கை நீட்டித்
தொடைக்குன் றனான்கைச் சுவைத்தண்டைப் பறித்த
தன்றே! (15)

பறித்துக் கடைவாய் வழிசாறளி பாய்ந்து நக்கக்
கறித்துக் குதட்டிப் பருகிக்கர மூச லாட
நெறித்துத் தருக்கி நிழல்சீறி நிமிர்ந்து நிற்ப
மறித்துக் கடைக்கண் குறித்தார்பினு மாயம் வல்லார். (16)

மட்டுற்ற தாரான் கழுத்திற்கண்ட மாலை தன்னை
எட்டிப் பறித்த திகல்காஞ்சுகி மாக்கள் சீறிக்
கிட்டிக் களிற்றைப் புடைப்பான்கிளர் கோல்கொண் டோச்சச்
சிட்டத் தவர்கள் சிவந்தானையைச் சீறி நோக்க. (17)

[1]கண்டா வளியைக் களிறுண்டது கண்கள் [2]சேப்புக்
கொண்டா னரசன் சிவயோகரிற் கோப [3]மூளத்
தண்டா வரசன் றமருட்டறு கண்ணர் சீறி
வண்டா ரிதழி மறைத்தாரை யடிக்க வந்தார். (18)

அப்போ திளமூர லரும்பியச் சித்த சாமி
கைப்போ தமைத்துக் கடிந்தோர்தமை நின்மி னென்ன
மைப்போ தகமன் னவர்வைத்தடி பேர்க்க லாற்றா
தொப்போ தரிய நிலையோவியம் போல நின்றார். (19)

....

1. கண்டா வலியைக். பா.வே. 2. சேப்பக். பா.வே. 3. மீளத். பா.வே.

மத்தக் களிற்றான் வெகுளித்தழன் மாறி யன்பு
பொத்தப் புதைந்த மனத்தற்புதம் பொங்கிச் சோரச்
சித்தப் பெருமா னடிமாமுடி தீண்டப் பாச
பெத்தத் தமியேன் பிழையைப்பொறு மென்று வீழ்ந்தான்.(20)

அன்புக் கிரங்குங் கருணைக்கட லான வையர்
இன்புற்று வேண்டும் வரங்கேளெனத் தாழ்ந்து வேந்தன்
நன்புத் திரப்பே றருள்வாயென நல்கிச் செங்கை
வன்புற்ற வேழ மிசைவைத்தரு ணாட்டம் வைத்தார். (21)

வேறு

தழைக்கு நீள்கதிர்த் தண்முத்த மாலையைப்
[1]புழைக்கை நீட்டிக் கொடுத்தது போதகம்
மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கின னீதியிற்
பிழைக்க லாத பெருந்தகை வேந்தனே! (22)

முத்த மாலிகை வாங்குமுன் முன்னின்ற
சித்த சாமி திருவுருக் கண்டிலன்
மத்த யானை வடிவமு மேனைய
ஒத்த தாக வுரவோன் வெருவினான். (23)

இந்த வாட லெமக்குயி ராயவிவ்
வந்த மில்லி யருள்விளை யாட்டெனா
முந்தை வேத முதல்வனை மீளவும்
வந்து வந்தனை செய்தனன் மன்னனே ! (24)

முழுது ணர்ந்த முதல்வநின் னாடலை
இழுதை யேனறி யாதளந் தேனெனா
அழுதி றைஞ்சி யபராத மீந்துகை
தொழுது நின்று துதிக்கத் தொடங்கினான். (25)

1. இது முதலாக யானையெய்த படலத்து 4வது செய்யுள் வரை சுவடியில் இல்லை அச்சுநூல் கொண்டு நிறைவு செய்யப்பட்டது.

வேறு

வேதியாய் வேத விளைபொருளாய் வேதத்தின்
நீதியாய் நீதி நெறிகடந்த நீளொளியாய்
ஆதியா யீறாய் நடுவா யவைகழிந்த
சோதியாய நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. (26)

நின்னான் மொழிந்தமறை நின்னடிகள் வந்தித்தும்
பன்னா ளருச்சித்தும் பாதந் தலைசுமந்தும்
உன்னாமம் வாசித்து முன்னையறி யேனென்று
சொன்னா [1]லடியனேன் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. (27)

பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினுஞ் சிறயதுமாய்
அரியதினு மரியதுமா யெளியதினு மெளியதுமாய்ச்
கரியதுமாய்க் காண்பானுங் காட்சியுமா யவைகடநத
துரியமுமாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. (28)

வேறு

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி
விக்ரமனை யீன்று பன்னாட்
டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்கிரமன்
சுவன்மிசைப்பார் சுமத்திப் பாசம்
வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு
வருணோக்கால் விளைபே ரின்ப
[2]மன்றன்மது வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா
னபிடேக மாறன் மன்னோ. (29)

இருபத்தொன்றாவது
கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 1383.

....

1. லடியேனென்; லடியேன்யான் பா.பே. 2. றன்மது. பா.பே.

இருபத்திரண்டாவது

யானை யெய்த படலம்

கட்டவிழ் கடுக்கையர் கலானைகழை தின்ன
இட்டதிது பஞ்சவ னிடத்தமண ரேவி
விட்டமத யானைவிழ மேவலர் புரத்தைச்
சுட்டகணை விட்டுயிர் தொலைத்தமுறை சொல்வாம். (1)

விக்கிரம பாண்டியன் வெலற்கரிய செங்கோல்
திக்குநில னுந்திறைகொள் செல்வநிறை வெய்த
அக்கிரம வெங்கலி யரும்பகை யொதுங்கச்
சக்கர முருட்டியிடர் சாய்த்துமுறை செய்வான். (2)

புத்தரம [1]ணாதிய புறக்களை யகழ்ந்து
நித்தமறை யாகம நெறிப்பயிர் வளர்த்து
மெய்த்தவிதி பத்தியின் விளைந்தபயன் யாருந்
துய்த்திட மனுத்தொழி னடத்திவரு தூயோன். (3)

மருவிதழி யானுறையும் வானிழி விமானத்
தருகுவட பக்கமுற வாலய மெழுப்பி
உருவரு விரண்டினையு மொருவிவரு சித்தர்
திருவுருவு கண்டுபணி [2]செய்தொழுகு நாளில் (4)

செய்யகதி ரோன்வழிய செம்பிய னொருத்தன்
கையனவன் வென்றிபயில் காஞ்சிநக ருள்ளான்
பொய்யமணர் கட்டுரை புறத்துறையி னின்றான்
மையின்மதி மாறனொடு மாறபட நின்றான். (5)

முடங்கன்மதி செஞ்சடை முடித்துவிடை யேறும்
விடங்கரது சேவடி விழுங்கிய மனத்து
மடங்கனிகர் தென்னனெதிர் வந்துபொர லாற்றா
தடங்கலனொார் வஞ்சனையி னாலட மதித்தான். (6)

1. ணாதியர். பா.வே. 2. செய்துவரு

வேறு

அஞ்சனாங் கவுஞ்சங் கோவர்த்
　　　　தனந்திரி கூடங் [1]காஞ்சிக்
குஞ்சரஞ் சைய மேம
　　　　கூடமே விந்த மென்னும்
மஞ்சிவர் வரைக ளெட்டும்
　　　　வைகுறு மமணர் தம்மில்
எஞ்சலில் குரவர்க் கோலை
　　　　வேறுவே றெழுதி விட்டான். (7)

வடிவுபோ லுள்ள மெல்லா
　　　　மாசிருள் புதைய நின்ற
அடிகண்மா ராவா ரெண்ணா
　　　　யிரவரு மார்த்தார் வேய்ந்த
முடிகெழு வேந்தன் விட்ட
　　　　முடங்கலை நிமிர்த்து வாசித்
திடிகெழு கார்போற் குன்றி
　　　　னிழிந்துவே றிடத்திற் செல்வார். (8)

யாவரு மொருங்கு கூடி
　　　　யிருள்வழி கொள்வ தேய்ப்பக்
காவல்வல் லரணஞ் சூழ்ந்த
　　　　காஞ்சிமா நகரத் தெய்திப்
பூவலர் தாரான் கோயிற்
　　　　புறங்கடை புகுந்து வேந்தன்
ஏவலர் விடுப்ப வுள்போ
　　　　யிறைமக னிருக்கை புக்கார். (9)

மன்னவன் முடிமேற் பீலி
　　　　வைத்தன ராக்கங் [2]கூற
அன்னவ னவரை நோக்கி
　　　　வசியமுன் னாறும் வல்லீர்

1. காஞ்சி குஞ்சர சைய. பா.வே. 2. கூறி. பா.வே.

தென்னனை யாபி [1]சாரஞ்
செய்துயிர் செகுத்தா லுங்கட்
கென்னது நாடு பாதி
தருவல்போ யியற்று மென்றான். (10)

வேள்விக்குண்டம் செய்தது

தவம்புரி தவமே செய்வார்
தாமதற் குடன்பட் டேகி
நிவந்ததென் டிரைநீர்ப் பாலி
நெடுங்கரைக் காத மூன்றிற்
கவர்ந்தகன் சாலை கோலி
யோசனை யகலங் கல்லி
அவம்படு வேள்விக் குண்டங்
கோணமெட் டாகக் கண்டார். (11)

விடம்பொதி காட்டம் பெய்து
நிம்பநெய் விராய நஞ்சின்
உடம்புடை யுயிரின் கோமூன்
கறிப்பொடி யூறு மெண்ணெய்
இடம்பட வாயங் காந்த
வெரிக்குழி புதையப் பெய்து
கொடும்பழி வேள்வி செய்தார்
கொல்லாத விரதம் பூண்டார். (12)

மாடுள பொதும்பர் நந்தா
வனமுள கோலை யுள்ள
காடுள கருகிச் சாயக்
கயலுள வோடை யுள்ள
கோடுள வாவி யுள்ள
குளமுள வறப்பத் தாவிச்
சேடுள முகிலுந் தீயச்
சிகையெழு குண்டத் தீவாய். (13)

---

1. சுவடியில் இது முதல் 11ஆம் பாடல் தவமே செய்வார் வரை இல்லை.

கூற்றெழு தோற்றம் போல
வஞ்சனக் குன்றம் போலக்
காற்றெழு செவியு நால்வாய்
கௌவிய மருப்பு மாறா
ஊற்றெழு மதமு மூச
லாடிய வொற்றைக் கையும்
ஏற்றெழு விடம்போற் சீறி
யெழுந்ததோர் தறுகண் யானை. (14)

அந்தமா வேள்வித் தீயு
மவியமும் மதமுஞ் சோர
வந்தமா களிற்றை நீபோய்
வழுதியை மதுரை யோடுஞ்
சிந்தவே தொலைத்தி யென்னாத்
தென்றிசைச் செல்ல வேவி
முந்தவே விடுத்த மாசு
மூழ்குட லமணப் பேய்கள். (15)

வேறு

அருளற்றிரு ளுடலிற்புதை யமணக்கய வர்களுட்
டெருளற்றரு மறையிற்படர் செயலற்றிக பரமெய்ப்
பொருளற்றவ னனிகத்தொடு புறமொயத்திட மதமா
வெருளற்றிடி குரலிற்படி வெடிபட்டிட வருமால். (16)

அடியின்னள வகல்பாதல முடியின்னள வண்டம்
இடியின்னள வெழுகார்செவி யெறிகாலள வகிலம்
மடியும்மள வுளர்கான்மத மழையின்னள வுலக
முடிவின்னெழு கடல்கண்ணழ லளவாமுது வடவை. (17)

[1]கூற்றஞ்சிய வருமிக்கரி குரலஞ்செவி முழைவாய்
ஏற்றஞ்செய மடங்குஞ்செவி யெறிகால்வழி விழித்தீ
ஊற்றஞ்செய மடைவாயுடைந் தொழுகுங்கட மதநீர்
நாற்றஞ்செயத் திசைவேழமு நடுக்கஞ்செய்து நலியும். (18)

....

1. கூற்றஞ்சிட. பா.வே.

இடிக்கும்புயல் வயிற்றைக்கிழித் திடியேற்றினை யுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளி றொலியாற்றிசை விழுங்கிச்செவி டாக்குந்
துடிக்கும்புழைக் கையோச்சிவிண் டொடுகுன்றினைச் சுற்றிப்
பிடிக்குங்கடல் கலக்குந்தனிப் பெருமத்தெனத் திரிக்கும். (19)

உருமுக்குர லொலியிற்றுள றொலிவிட்டெறி செவியிற்
றிருமுட்பிறை யெயிறிற்றழ [1]லெரிகட்டிரு ளுடலிற்
றருமுக்கட பெருவித்துர லடியிற்றென நிலமேல்
வருமுக்கிர வடவைக்கனல் வரினொப்பத மதமா. (20)

[2]தெழிபட்டதிக் கயத்தின்செவி தீயப்பகை யோடும்
வழிபட்டொரு கடுங்கூற்றென வருகுஞ்சர வரவை
[3]விழிபட்டவர் மொழியாலுணர் விரைபட்டலர் வேம்பன்
[4]சுழிபட்டலை புனல்போன்மனஞ் சுழன்றானினைந் தழன்றான். (21)

மைப்போதகம் பொறையாற்றிய மணிக்கோயின்முன் குறுகாக்
கைப்போதக முரித்தான்கழற் காற்போதக முறத்தாழ்ந்
திப்போதகந் தனையுந்தொலைத் தெனைக்காத்தியென் றிரந்தான்
அப்போதகல் வானின்றொரு திருவாக்கெழுந் தன்றே. (22)

விட்டார்வலி கெடநாமொரு விற்சேவக னாகி
ஒட்டார்விட வருவெங்கரி யுயிர்வெளவுது முதனின்
மட்டார்பொழிற் கடிமாநக ரயற்கீட்டிசை மருங்கோர்
அட்டாலைமண் டபஞ்செய்யென வதுகேட்டெழுந் தரசன். (23)

அகங்கவ்விய களிப்பெய்திவந் தட்டாலைமண் டபம்பொன்
நகங்கவ்விய தெனத்தூணொரு நானான்கினி லெடுத்தே
சகங்கவ்விய புகழான்செயத் தறுகட்டகணை மதமா
முகங்கவ்விய விற்சேவகன் வருவானது மொழிவான். (24)

வேறு

நீனிற நீத்த நீந்து
நிழன்மதி யிரண்டுண் டென்ன

1. லெறிகட்டிரு. பா.வே. 2. தெழிப்பட்ட 3. விழிப்பட்ட பா.வே. 4. சுழிப்பட்டலை. பா.வே.

வானிற வலயச் சங்க
　　வார்குழை நுழைவித் தம்பூம்
பானிற வெகினங் காணாப்
　　படர்சடை மறைத்துத் தோன்றுங்
கானிறை குஞ்சிச் சூட்டிற்
　　களிமயிற் கலாபஞ் சூடி. (25)

கருங்கடன் முளைத்த செக்கர்க்
　　கதிரெனக் குருதிக் கச்சை
மருங்குற வீக்கிச் சோரி
　　வாயுடை வாளுங் கட்டி
இரங்குநான் மறைக ளேங்க
　　விருநிலந் தீண்டு நாளிற்
பொருங்கழல் வளைத்து வாளிப்
　　புட்டிலும் புறத்து வீக்கி. (26)

வீங்கிய தடந்தோ ளிட்ட
　　வார்சிலை வில்லி னோடும்
பாங்குறை யிமயப் பாவை
　　பாதியே யன்றி முற்றும்
வாங்கிய வண்ணம் போன்று
　　மல்லது மாலு மோர்பால்
ஓங்கிய வண்ணம் போன்று
　　மொளிநிறம் பசந்து [1]தோன்ற. (27)

காமனுங் காமுற் றஞ்சுங்
　　காளையாம் பருவந் தோன்றத்
தாமுல களந்த வென்றித்
　　தனிவிற்சே வகனாய்த் தோன்றி
மாமறை மகுட மன்ன
　　மண்டபத் தேறித் தென்னர்
கோமக னிடுக்கண் டீர்ப்பான்
　　குஞ்சர வரவு நோக்கா. (28)

....

1. தோன்றி. பா.வே

அஞ்சுகூ விளிச்சேய்த் தென்ன
வதுவர வறனி லாதான்
வெஞ்சினக் கோலி னோன்றாண்
மதித்துமெய் குழைய வாங்கிச்
செஞ்சிலை நெடுநாண் பூட்டித்
திருவிர றெறித்துத் தாக்கிக்
குஞ்சர மெட்டு மஞ்சக்
கோளரி முழக்கக் காட்டி. (29)

இங்கித நெடுங்கோ தண்ட
மிடங்கையி லெடுத்து நார
சிங்கவெங் கணைதொட் டாகந்
திருகமுன் னிடத்தாள் செல்ல
அங்குலி யிரண்டா லையன்
செவியுற வலித்து விட்டான்
மங்குலின் முழங்கும் வேழ
மத்தகங் கிழிந்த தன்றே. (30)

கொண்டலி னலறிச் சீறி
வீழ்ந்தது கொடிய வேழம்
பிண்டது பாருஞ் சேடன்
சென்னியும் பிளந்த தண்டம்
விண்டது போலு மென்னத்
துண்ணென வெருவிப் போன
பண்டைய தருக்கும் வீறும்
படைத்தன திசைமால் யானை. (31)

புதைபடக் கரித்தோல் போர்த்த
புண்ணிய மூர்த்தி தாளால்
உதைபடக் கிடந்த கூற்ற
மொத்தது மத்த யானை
கதைபடு மதிக்கோ வேந்தன்
றொழுகுலச் சிறுவ னொத்தான்
பதைபடு மமணர் கால
படரெனப் படரிற் பட்டார். (32)

இருள்கிடந் தனைய தானை
யிட்டசிந் துரங்கார் மாலை
இருண்முகத் தொதுங்கிச் செல்லு
மிரவிசெங் கிரணம் போன்ற
திருண்முழு துண்ணக் காலை
யெழுகதிர் வட்ட மன்ன
திருளினை மறைத்த கண்ட
னெய்த[1]வாய் பெய்யுஞ் செந்நீர். (33)

பொய்யறா மனத்தார் தேற்றும்
புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்ட
வெய்யகோன் கொடுங்கோ றன்னை
வெண்மருப் பாகத் தாங்கி
மையன்மா வடிவங் கொண்டு
வந்தவெங் கலியைத் தென்னன்
செய்யகோ லையன் சிங்க
வாளியாய்ச் சிதைத்த தன்றே. (34)

உருமுவீழ்ப் புண்ட குன்றி
னும்பன்[2]மா னம்பு தொட்ட
பெருமுழை வாயும் வாயும்
பெருகின வருவிச் சோரி
கருமுகின் மானச் சேனங்
கழுதுகள் பூத மொய்த்த
திருமணித் தடந்தோள் [3]வீங்கத்
தென்னவ னுவகை பூத்தான். (35)

ஆனையின் புண்ணீ ருண்ண
வடுத்தகா ருடற்பே யென்னச்
சேனைபின் செல்லப் போந்த
திணியிரு ளமணர் தம்மை

வாய்ப்பெய்யுக். பா.வே. 2. மாவம்பு; மாலம்பு. பா.வே. (மாலம்பு - நரசிங்காத்திரம்)
வீங்கித். பா.வே.

மீனவன் கண்டு சீற
வேந்தவன் குறிப்பி னிற்கும்
மானவெஞ் சினவேன் மள்ளர்
வல்லைபோய் முடுக்க லுற்றார். (36)

எடுத்தனர் கையிற் றண்ட
மெறிந்தனர் மறிந்து சூழ்போய்த்
தடுத்தனர் கரகந் தூளாத்
தகர்த்தனர் பீலி யோடுந்
தொடுத்தன ருடுத்த பாயைத்
துணிபடக் கிழித்துக் கால்வாய்
விடுத்தனர் மானம் போக்கி
விட்டனர் சில்லோர் தம்மை. (37)

எறியுண்டு செய்த மாய
மிழப்புண்டு சேனை யோடு
முறியுண்டு நடுக்கம் பாவ
மூழ்குண்டு மாழ்கிச் சாம்பிப்
பறியுண்ட தலையர் யாரும்
பழிப்புண்டு பாயுந் தாமும்
உறியுண்ட கரகத் தோடு
மொதுங்குண்டு பதுங்கிப் போனார். (38)

மாதங்கந் தடிந்தட் டாலை
மண்டபத் திருந்த வீரன்
பாதங்கள் கையாற் பற்றிப்
பாண்டிய னிரந்து வேண்டிப்
போதங்கள் கடந்தா யென்றும்
பொலியவிங் கிருத்தி யென்ன
வேதங்கட் கருத்தஞ் சொன்ன
வேதிய னதற்கு நேர்ந்தான். (39)

பின்னுஞ்சில் வரங்க ணல்கப்
பெற்றுநான் மாடக் கூடல்

மன்னுஞ்சின் மயனை வந்து
வந்தித்து வருநாட் காமன்
என்னுஞ்சின் மலர்ப்பூந் தண்டா
ரிராசசே கரனைப் பெற்று
மின்னுஞ்சில் லியந்தேர் வேந்தன்
மேதினி புரக்கு மன்னோ. (40)

வம்புளாய் மலர்ந்த வாரான்
வரவிடு மத்தக் குன்றிற்
சிம்புளாய் வடிவங் கொண்ட
சேவக னேவல் செய்த
அம்புளாய்த் தூணம் விள்ள
வன்றவ தரித்த வாபோற்
[1]செம்புளாய்க் கொடிய நார
சிங்கமா யிருந்த தன்றே. (41)

உலகெலா மழித்து மீளவுண் டாக்கு
முருத்திரன் வீரசத் தியினிற்
சிலதரித் திரவா வவுணன்மார் பிடந்த
சிங்கநா யகனையங் கெய்தி
அலகின்மா தவஞ்செய் துரோமசன் றன்பே
ரறியவோர் தீர்த்தமுண் டாக்கி
இலகுபே றடைந்தான் பிரகலா தனுநோற்
றீறிலாப் பெருவர மடைந்தான். (42)

இருபத்திரண்டாவது யானையெய்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 1425.

1. செம்புளாய் கொடிய (செம்புள் - கருடன் ; ஆய் - தியானிக்கின்ற ; கொடிய - உக்கிரமுள்ள).
பா.வே.

இருபத்து மூன்றாவது

விருத்த குமார பாலரான படலம்

தழையு லாங்கைய ரேவிய தந்திமேல் விடைமேல்
அழகர் சேவகஞ் செய்தவா றறைந்தன மவரே
கிழவ னாகிப்பின் காளையாய்க் கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க்
குழவி யாய்விளை யாடிய கொள்கையைப் பகர்வாம். (1)

தென்னன் விக்கிர மன்புயத் திருநிலச் செல்வி
மன்னி வாழுநாண் மதுரையின் மறையவ றொருவன்
அன்ன வன்விரு பாக்கனா மவன்குடி வாழ்க்கை
மின்ன னாள்வட மீனனாள் பெயர்சுப விரதை. (2)

அனையர் தங்களுக் கரும்பெறன் மகவின்றி யநந்தம்
புனித நல்லறஞ் செய்தொழி லொழுக்கமும் பூண்டு
நனைய வார்குழ லன்னைய ரெழுவர்பா னண்ணி
இனிய மாதவஞ் செய்தொரு பெண்மக வீன்றார். (3)

பேருங் கௌரியென் றழைத்தனர் பிராயமோ ரைந்திற்
சாருங் கௌரியும் பிறவிநோய் தணிப்பதற் குறுதி
தேருஞ் சிந்தையா டந்தையை வணங்கியிச் செனனம்
ஈருந் தெய்வத மந்திர மியாதென வினவ. (4)

அந்த ணாளனு மதிசயித் தரும்பெறன் மகட்குச்
சிந்தை யார்வமோ டிறைவிதன் மனுவினைச் செப்பத்
தந்தை பாலது தெளிந்துநாத் தழும்புறப் பயின்றாள்
முந்தை நாளருந் தவக்குறை முடித்திட வந்தாள். (5)

தாதை தன்றவக் கொழுந்தினுக் கிசையமா சைவ
மாத வத்தனா யாதியாச் சிரமத்தில் வழங்கும்
வேத வித்துமாய் மரபினான் மேம்படு வானெப்
போது போதுமென் றுளத்தொடு புகன்றுகொண் டிருந்தான் (6)

பருவ நாலிரண் டாகமேற் கடிமணப் பருவம்
வருவ தாகவங் கொருபகல் வைணவப் படிவப்
பிரம சாரியாய்க் கடைதொறும் பிச்சைபுக் குண்பான்
ஒருவன் வந்தனன் பலிக்கவ [1]ணயற்புலத் துள்ளான். (7)

பிச்சை வேண்டினா னவற்குத்தன் பெண்ணினைக்
கொடுப்பான்
இச்சை கூர்ந்தருந் தவத்தினால் வருந்தியீன் றெடுத்த
விச்சை வேதியன் மனையொடு சுற்றமும் வினவா
தச்ச மின்றிநீ ரெடுத்தவ னங்கையிற் பெய்தான். (8)

கலிக்கு நூபுரச் சீறடிக் கன்னிதன் விதியும்
பலிக்கு வந்தவ னல்வினைப் குதியுந் துரப்ப
ஒலிக்கு மந்திரச் சிரகநீ ரொழுக்கினான் [2]முந்திச்
சலிக்கு மன்னையுந் தமர்களுங் கேட்டுளந் தளர்வார். (9)

குலனு மோர்கிலன் கோத்திர மோர்கிலன் குடிமை
நலனு மோர்கில னொழுக்கமுங் கல்வியு நண்ணுந்
தலனு மோர்கிலன் கன்னியைத் தத்தஞ்செய் தானெனப்
புலனு மோர்ந்தவன் விதிவழி மதியெனப் புலந்தார். (10)

மற்ற வன்குடி கோத்திரஞ் சூத்திர மற்றும்
உற்ற றிந்துநம் மரபினுக் கொக்குமான் மாயோன்
சொற்ற தந்திர வைணவத் தொடக்குண்டு
குற்ற மென்றினி மறுப்பதென் கொடுப்பதென் றிசைந்தார்.(11)

தாயு மொக்கலு மொத்தபின் றாதையும் வேதத்
தாயு மெண்மணத் தாதியா மறநிலை யாற்றாற்
றேயு நுண்ணிடைக் கன்னியைச் செம்பொனாற் புதைத்துக்
காயு மாரழன் முன்னரக் காளைகைக் கொடுத்தான். (12)

தெய்வ மங்கல வரிசைகள் செய்துதான் பயந்த
மெளவ லங்குழற் கன்னியை மணமக னோடுங்

....

1. ணயுற்புலத் .பா.வே. 2. முந்தச் . பா.வே.

கௌவை யம்புனல் வேலிசூழ் கடிநகர் விடுத்தான்
சைவ மங்கல வேதியத் தாபத னிப்பால். (13)

வேறு

இல்லார்க்குக் கிழியீடு நேர்பட்டா
லெனப்பல்லா ரில்லந் தோறுஞ்
செல்லாநின் றிரந்துண்டு திரிந்தமகன்
மணமகனாய்ச் செல்வ நல்க
வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம்
மனைபுகுத வன்கட் சீலப்
பொல்லாராய் வைணவத்துப் புக்கொழுகு
தாய்தந்தை பொறார்க ளாகி. (14)

வந்தமண வாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ்
சைவதவ வடிவு நோக்கி
வெந்தவுடல் போன்மனமும் வெந்தவளை
வேறொதுக்கி வேண்டா ராகி
நித்தனைசெய் தொழுகுவா ரவளையொரு
நாணீத்து நீங்கி வேலூர்த்
தந்தமர்மங் கலங்[1]காண்பார் தனியேவைத்
தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (15)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே
யுபநிடத முரப்பக் கேட்டும்
மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையா
ரகன்றதற்பின் மனையில் வைகும்
வெண்மாசு கழியவொரு சிவனடியார்
தமைக்காணப் பெறாம லின்றென்
கண்மாசு படுவதெனக் கனிதொழுகுந்
தலையன்பாற் கவலை கூர்வாள். (16)

சிவனடியார்க் கன்பிலாச் சிந்தையே
யிரும்பேவல் செய்து நாளும்

1. காண்பான்

அவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே
மரஞ்செவிகண் ணாதி யைந்தும்
பவனடியா ரிடைச்செலுத்தாப் படிவமே
பாவைமறை பரவுஞ் சைவ
தவபநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென்
றளியளாய்த் தளர்வாள் பின்னும். (17)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிக பரமென்ப
வவைகொடுப்பா னெல்லாந் தானாய்
அனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மானென்ப
வவனறிவார்க் கங்கம் வாக்கு
மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழி வருமென்ப
வப்பத்தி வழிநிற் பார்க்கு
வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப
தவனடியார் வேட மன்றோ. (18)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத்
தவளுள்ளத் தெண்ணி யாங்கே
தென்னவனா யிருந்தரசு செய்தபிரா
னவட்கருளுஞ் செவ்வி நோக்கிக்
கன்னமுரங் கரஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங்கண்
டிகைபூண்டு கையிற் றம்போற்
பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரிய
புத்தகமும் பக்கஞ் சேர்த்தி. (19)

கரிந்தநீள் கயன்முள்ளி னரையுமுது
திரைகவுளுங் கனைக்கு நெஞ்சுஞ்
சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பனிப்பு
முத்தரியந் தாங்கு தோளும்
புரிந்தநூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ
றணிமார்பும் பொலிய நீழல்
விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்டூன்றிக்
கவிழ்ந்தசையு மெய்யுந் தாங்கி. (20)

ஒருத்தரா யுண்டிபல பகல்சுழிந்த
பசியினர்போ லுயங்கி வாடி
விருத்தவே தியராய்வந் தகம்புகுதக்
கண்டெழுந்து மீதூ ரன்பின்
கருத்தளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது
சிவனையிங்குக் காண வென்ன
வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர்
பசித்துன்பால் விந்தே மென்றார். (21)

இற்பூட்டிப் போயினா ரெமரங்க
ளெனக்கெளரி யியம்ப மேரு
விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியர்நின்
கைதொட்டு விடுமுன் யாத்த
கொற்பூட்டு விடுந்திறந்து கடிதடிசில்
சமைத்தியெனக் குமரி தாளில்
அற்பூட்டு மடவரலு மவ்வாறே
யட்டில்புகுந் தடிசி லாக்கி. (22)

தையன்மா தவக்கொழுந்து புறம்போந்து
சிரகநீர் தளிர்க்கை தாங்கி
ஐயனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு
மெனவெழுந்த வடிகள் பாதச்
செய்யதா மரைவிளக்கி யந்நீர்தன்
சென்னியின்மேற் றெளித்துப் பாச
மையன்மா சிருள்கழுவி யகம்புகுவித்
தாசனமேல் வைத்துப் பின்னர். (23)

நகைமலரிட் டருச்சித்து நல்லபரி
கலந்திருத்தி நறுவீ முல்லை
முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை
யெனப்பருப்பு முதுகிற் செம்பொற்
சிகரமெனப் பல்வேறு கருணைபுறந்
தழீஇக்கிடந்த சிறுகுன் றீட்ட
வகையெனநெய் யருவியெனப் படைத்தனைய
சிற்றுண்டி வகையும் பெய்து. (24)

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை
யின்னமுது செவியி லூட்டத்
தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது
வாயூட்டத் தளர்ந்து யாக்கை
ஐயர்தாந் திருவமுது செய்தமுதுண்
டவரெனமூப் பகன்று பூவிற்
கையதே மலர்வாளிக் காளைவடி
வாயிருந்தார் கன்னி காண. (25)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க்
கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய் பூணுங்
காசணிபொற் குண்டலமும் கடகமுமாய்
மூப்புப் போய்க் காளை யான
தேசுருவங் கண்டுநடு நடுங்கிவளைக்
கரநெரித்துத் திகைத்து வேர்த்துக்
கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்றாளக்
கற்புமலர்க் கொம்ப ரன்னாள். (26)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து
மனையிற்றீர்ந் தயலூர் புக்க
தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன்
புடையார்போற் றிரியும் வஞ்ச
மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும்
பதினாறு வயதின் மேய
பானன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர்
பசுங்குழவிப் படிவங் கொண்டான். (27)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத்
தலம்பவன்ப ரிதய மென்னுஞ்
செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத்
தேன்றதும்பு தெய்வக் கஞ்சத்
தொழுதகுசிற் றடிப்பெரிய விரல்சுவைத்து
மைக்கணீர் துளும்ப வாய்விட்
டழுதலையா டையிற்கிடந்தா னனைத்துயிரு
மீன்றுகாத் தழிக்கு மப்பன். (28)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி
யெனக்கலங்கித் தாங்கித் தேடி
ஆய்விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ
வன்புடையா ளன்பிற் பட்டு
வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண்
டணங்கனையாண் மாமி யென்னுங்
காய்விட்டு மதக்கொடியா ளிம்மகவே
தெனக்கேட்டாள் கௌரி தன்னை. (29)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக்
கன்புடையா ணவில்வா டேவ
தத்தனயந் தருமனைவி யொடுபோந்து
சிறுபோது தைய லாயீண்
டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென
வைத்தகன்றா னென்னா முன்னஞ்
சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண
வாட்டிதன்மேற் செற்றங் கொண்டாள். (30)

என்புபூண் டிடுகாட்டிற் பொடியாடு
முருத்திரனுக் கிடைய றாத
அன்புபூண் டான்மகவுக் கன்புடையாய்
நீயுமெமக் காகா யென்னாத்
துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண்
டகத்தைவிடத் துரத்தி னார்கள்
வன்புபூண் டொழுகுவை ணவம்பூண்டு
பொறையிரக்க மான நீத்தார். (31)

தாயிலாப் பிள்ளைமுகந் தனைநோக்கித்
தெருவினிடைத் தளர்வா ளுள்ளங்
கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடனா
யகனைமனக் குறிப்பிற் கண்டு
வேயிலாக் கியதடந்தோட் கௌரிதிரு
மந்திரத்தை விளம்ப லோடுஞ்
சேயிலாய்க் கிடந்தழுத குழவிவிசும்
பிடைவிடைமேற் றெரியக் கண்டாள். (32)

மழவுருநீத் தடலேற்றின் வருவார்தம்
மிடத்தணங்கின் மனுவை யோதிப்
பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின்
வடிவாக்கிப் பலருங் கண்டு
தொழவிடைமே லெற்றிவிசும் பாறாக
மலர்மாரி சுரர்க ருேற்ற
அழகரெழுந் தருளினார் களிதூங்கி
யதிசயித்தா ரவனி மாக்கள். (33)

இருபத்து மூன்றாவது
விருத்த குமார பாலரான படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 1458

இருபத்து நான்காவது
கான்மாறியாடின படலம்

திருத்த ராய்மது ராபுரி மேவிய
சித்தரா கியசெல்வர்
விருத்த ராயிளை யவருமாய் மழவுமாய்
வேடங்கொண் டடலேற்றின்
ஒருத்த ராய்விளை யாடிய வாடலை
யுரைத்தன மினிமன்றுள்
நிருத்த ராயவர் மாறிநின் றாடிய
நிலைசிறி துரைசெய்வாம். (1)

வேந்தன் 1மீனவன் கொடியவ னாகிய
விக்கிர மன்றன்றோன்
ஏந்து மண்பொறை யிராசசே கரன்புயத்
திறக்கியைந் தருநாடன்
பூந்தண் மாமலர் வேதியன் மாதவன்
புரத்தின்மேற் பொலிந்தோங்குஞ்
சாந்த நீறெனச் சண்ணித்த புண்ணியத்
தனிமுத னகர்சார்ந்தான். (2)

கண்ண கன்புவி யிராசசே கரன்பொதுக்
கடிந்துசெங் கோலோச்சி
வண்ண வெண்குடை நிழற்றுவ னானந்த
வடிவமாய்த் தனிமன்றுள்
அண்ண லாயடி திருநடத் தன்பினா
லாடனூ லொழித்தேனை
2எண்ணி மூவிரு பத்துமுக் கலையுங்கற்
றிறைமுறை செயுநாளில். (3)

1. மீனவன். பா.வே.2. எண்ணு. பா.வே. ❖ சுவடியில் மாறியாடின படலம் என்றே உளது.

சிலம்பி வாயினூ லிழைத்திடு பந்தரிற்
செங்கண்மா றொழவைகும்
அலம்பு தெண்டிரைப் பொன்னியந் தண்டுறை
யானைக்கா விறைக்கன்பு
கலந்த சிந்தையான் மூவிரு பத்துநாற்
கலைகளும் பயின்றுள்ளம்
மலர்ந்த வன்கரி காற்பெரு வளத்தவன்
வையகம் புரக்கின்றான். (4)

பொன்னி நாடவன் வாயிலுள் ளானொரு
புலவன்வந் தலர்வேம்பின்
கன்னி நாடனைக் கண்டுமுன் பரவுவான்
கனைகழற் கரிகாலெம்
மன்ன வற்கறு பத்துநாற் கலைகளும்
வரும்வரா துனக்கொன்று
தென்ன ரேறனை யாயது பரதநூ
றெரிந்திலையெனச் சொன்னான். (5)

கேட்ட மீனவன் மறுபுல விஞ்சையன்
கிளத்துசொல் லிகன்மானம்
மூட்ட வாகுல மூழ்கிய மனத்தனாய்
முதுமறைச் சிரமன்றுள்
நாட்ட மூன்றுடை நாயக னாடலை
நானுமா டுதற்குள்ளம்
வேட்ட தேகொலா மிதுவுமெம் பிரானருள்
விதியென வதுகற்பான். (6)

வேறு

ஆடனூல் வரம்பு கண்டவ ராகி
யவ்வழி யாடலும் பயின்ற
நாடக நடைதேர் புலவரைத் துருவி
நண்ணிய வவர்க்கெலா மகிழ்ச்சி
வீடருஞ் சிறப்பா லுறுவையும் பூணும்
வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொடுத்துப்
பாடல்வண் டரற்றுந் தாரினான் பரதப்
பனுவலுங் கசடறப் பயில்வான். (7)

பாவமோ டராகந் தாளமிம் மூன்றும்
பகர்ந்திடு முறையினான் பரதம்
ஆவயி னங்க முபாங்கமே பிரத்தி
யாங்கமே யலர்முக ராகம்
ஓவறு சீர்சால் கரப்பிர சார
முவமையில் சிரக்கர கருமந்
தாவறு கரகேத் திரங்கர கரணந்
தானக மேசுத்த சாரி. (8)

விண்டிடாத் தேசி சாரியே நியாயம்
விருத்தியே பிரவிசா ரம்பூ
மண்டல முடனா காசமண் டலமே
மாசில்சுத் தக்கர ணஞ்சீர்
கண்டவுற் புலித கரணமே யங்க
காரமே யிரேசித மென்னக்
கொண்டநா லைந்து பேதமுங் கற்றுக்
கோதறப் பயின்றபி னவற்றுள். (9)

வருத்தமின் மனோபா வாதியா மெட்டு
வகைநிருத் தங்களிற் சாரி
நித்தமா கியதாண் டவமக மார்க்க
நிகழ்த்திடுந் தேசியே வடுகே
அருத்தமா கியசிங் களமென மூன்றா
மதுநிலை யாறுமூ விரண்டு
திருத்தமாம் பதமுந் திகழிரே காதி
செப்பிய வங்கமீ ரெட்டும். (10)

நால்வகைத் தாகுங் கரணமு மேலோர்
நாட்டிய விருவகைக் கரமுங்
கால்வகை புரிகை முதற்பதி னாறுங்
கவான்மனை யாதியா [1]மிரண்டும்
பாலது மடிப்பு வகையெழு நான்கும்
பழிப்பறு சுத்தசா ரியெனும்

1. மிரண்டு. பா.வே.

ஏலுறு பூசா ரிகள்பதி னாறு
மித்துணைக் ககனசா ரிகளும். (11)

ஏற்றதிக் கிராந்த மாதியா முப்பத்
திருவகைத் தேசிசா ரிகளுங்
காற்றினுங் கடுந்தேர்ச் சக்கர முதலாங்
ககனசா ரிகைகளே ழைந்துஞ்
சாற்றுவித் துவற்பி ராந்தமா தியவாஞ்
சாரிபத் தொன்பது மாகப்
போற்றிவை யனைத்து முட்படப் புட்ப
புடத்திலக் கணமுதற் பொருள்கள். (12)

ஆசவாத் தியமுன் பொருண்முதற் களாச
மாதியாம் பாடபே தங்கள்
பேசிய பதினா [1]றொன்பதும் படக
பேதமொன் றொழிந்தநா லைந்தும்
மாசறு மளக மாதியாம் பாட
வகைகணா லேழுமற் றவற்றிற்
பூசல்வார்த் திகந்தொட் டைவகைச் சச்ச
புடாதியாந் தாளமாத் திரையும். (13)

கிளந்தமாத் திரையின் கதிகளுஞ் சொல்லுங்
கீதமும் பாடமு மெழுத்தும்
வளந்தரு மணிபந் தாதிகீ தத்தின்
வகுத்தகட் டளையெழு நான்கும்
அளந்திடு சரளை யாதிகட் டளையே
ழைந்துநன் [2]கமைந்தபா வாதி
விளம்பிய மூன்று கலப்பு மீறாக
விளைத்திடுங் கூத்தக மார்க்கம். (14)

வேறு

உரைத்தவிக் கூத்துக் கற்கும்
போதுதன் னுடம்பிற் சால

....

2. றென்பதும். பா.வே. 3. கனமந்துவா. பா.வே.

வருத்தநோ யெய்தி யிந்த
வருத்தநான் மறையுந் தேறா
அருத்தமா யறிவாய் வெள்ளி
யம்பலத் தாடி நின்ற
நிருத்தனார் தமக்கு முண்டே
யென்பது நினைவிற் கொண்டான். (15)

கரியதா மரைக்கண் ணானுங்
கமலநான் முகனுங் காண்டற்
கரியதா ளொன்றே நோவ
வாற்றநா ணிற்ப தந்தோ
உரியதா மிதனைக் கற்று
வருத்தமுற் றோர்ந்து மீது
தெரியநா னிருப்ப தேயோ
வறனெனச் சிந்தை நோவான். (16)

வடுப்படு பிறவிப் பௌவ
வரம்புகாண் கின்ற நாள்வந்
தடுப்பவர் யாவ ரேனு
மவர்க்கெலாம் போகம் வீடு
கொடுப்பவர் செய்யு மிந்தக்
கூத்தையெப் படிநாஞ் சென்று
தடுப்பது தகாதன் றேனும்
வருந்துமே சரண மென்னா. (17)

இதற்கிது துணிவென் றுன்னி
யெழுந்துபோய்ச் சிவனி ராவிற்
கதக்களிற் றெருத்த லேந்துங்
கதிர்மணிக் குடுமிக் கோயில்
மதக்கரி யுரியி னாற்கு
வரம்பறச் சிறந்த பூசை
விதிப்பட்ட யாம நான்கும்
விதிவழி யியற்றல் செய்யா. (18)

விண்டக மலர்த்தா ளேத்தி
வெள்ளியம் பலத்து ளன்பர்
தொண்டக மலர நின்ற
சோதிமெய்ஞ் ஞானக் கூத்தைக்
கண்டக மகிழ்ந்து தாழ்ந்து
கட்புனல் சோரச் செங்கை
முண்டக முடிமே லேற்றி
முகிழ்த்துநின் றிதனை வேண்டும். (19)

நின்றதா ளெடுத்து வீசி
யெடுத்ததா ணிலமீ தூன்றி
இன்றுநான் காண மாறி
யாடியென் வருத்த மெல்லாம்
பொன்றுமா செய்தி யன்றேற்
பொன்றுவ லென்னா வன்பின்
குன்றனான் சுரிகை வாண்மேற்
குப்புற வீழ்வே னென்னா. (20)

நாட்டினான் குறித்துப் பாய
நண்ணுமுன் னிடத்தா ளூன்றி
நீட்டினான் வலத்தாள் வீசி
நிருமலன் மாறி யாடிக்
காட்டினான் கன்னி நாடன்
கவலையும் பாச மூன்றும்
வீட்டினான் பரமா னந்த
வேலையுள் வீட்டி னானே. (21)

விளைகள்வாய் வீழ்ந்த வண்டின்
மெய்யறி வின்ப மென்னும்
அளவிலா முந்நீர் வெள்ளத்
தாழ்ந்தவ னெழுந்து பின்னும்
உளமும்வா சகமு மெய்யு
முடையவ னதுவே யாகப்
பளகிலா வன்பு தானே
படிவமாய்ப் பழிச்ச லுற்றான். (22)

தோத்திரஞ் செய்தது

பெரியாய் சரணஞ் சிறியாய் சரணங்
கரியா கியவங் கணனே சரணம்
அரியா வெளியா யடிமா றிநடம்
புரிவாய் சரணம் புனிதா சரணம். (23)

நதியா டியசெஞ் சடையாய் நகைவெண்
மதியாய் மதியா தவர்தம் மதியிற்
பதியாய் பதினெண் கணமும் பரவுந்
துதியாய் சரணஞ் சுடரே சரணம். (24)

பழையாய் புதியாய் சரணம் பணிலக்
குழையாய் சரணங் கொடுவெண் மழுவாள்
உழையாய் சரணம் முருகா தவர்பால்
விழையாய் சரணம் விகிர்தா சரணம். (25)

இருளாய் வெளியாய் சரணம் மெனையும்
பொருளா கநினைந் துபுரந் தரன்மால்
தெருளா தநடந் தெரிவித் தெனையாள்
அருளாய் சரணம் மழகா சரணம். (26)

அயனத் தனெனப் படுமா டாவச்
சயனத் தவனைத் தருதத் துவநால்
வயனத் தவவா னவர்வா னவசேல்
நயனத் தவணா யகனே சரணம். (27)

கதவெங் கரியின் னுரியாய் சரணம்
முதலந் தமிலா முதலே சரணென்
றதிர்பைங் கழனூ புரவண் டலறும்
பதபங் கயமுன் புபணிந் தரசன். (28)

வேறு

என்றுமிப் படியே யிந்தத்
திருநடம் யாருங் காண

நின்றருள் செய்ய வேண்டு
நிருமல மான வெள்ளி
மன்றவ வடியேன் வேண்டும்
வரமிது வென்று தாழ்ந்தான்.
அன்றுதொட் டின்று மெங்கோ
னந்நட நிலையாய் நின்றான். (29)

கான்மாறி யாடின படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 1487.

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சின படலம்

ஈறிலான் செழிய னன்புக்
கெளியவ னாகி மன்றுள்
மாறியா டியகூத் தென்சொல்
வரம்பின தாமே கங்கை
ஆறுசேர் சடையான் றானோ
ரரும்பழி யஞ்சித் தென்னன்
தேறலா மனத்தைத் தேற்றுந்
திருவிளை யாடல் சொல்வாம். (1)

இனையநாட் சிறிது செல்ல
விராசசே கரன்றன் காதற்
றனையனாங் குலோத்துங் கற்குத்
தன்னர சிருக்கை நல்கி
வினையெலாம் வென்று ஞான
வெள்ளியம் பலத்து ளாடும்
கனைகழ னிழலிற் பின்னிக்
கலந்துபே ரின்ப முற்றான். (2)

திருப்பத்திமை நியமம்பூண்டது

குரவன்செங் கோல்கைக் கொண்ட
குலோத்துங்க வழுதி செங்கண்
அரவங்கம் பூண்ட கூட
லாதிநா யகனை நித்தம்
பரவன்பின் வழிபா டானாய்
பத்திமை நியமம் பூண்டான்
இரவஞ்சுங் கதுப்பி னல்லா
ரீரையா யிரவ ருள்ளான். (3)

அப்பதினா யிரவர்க்கு மொவ்வொருத்திக் கவ்வாறாய்
ஒப்பரிய வறுபதினா யிரங்குமர ருளரவருட்
செப்பரிய வல்லாண்மைச் சிங்கவிள வேறனையான்
வைப்பனையான் முதற்பிறந்த மைந்தன்பே ரனந்தகுணன்.
(4)

கலைபயின்று பரிநெடுந்தேர் கரிபயின்று பலகைவாள்
சிலைபயின்று வருகுமரர் திறநோக்கி மகிழ்வேந்தன்
அலைபயின்ற கடலாடை நிலமகளை யடலணிதோள்
மலைபயின்று குளிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழுநாள். (5)

செய்யேந்து திருப்புத்தூர் நின்றுமொரு செழுமறையோன்
பையேந்து மரவல்குன் மனைவியொடும் பானல்வாய்க்
கையேந்து குழவியொடுங் கடம்புகுந்து மாதுலன்பால்
மையேந்து பொழின்மதுரை நகர்நோக்கி வருகின்றான். (6)

வருவாணுண் ணீர்வேட்டு வருவாளை வழிநிற்கும்
பெருவானந் தடவுமொரு பேராலி னீழலின்கீழ்
ஒருவாத பசுங்குழவி யுடனிருத்தி நீர்தேடித்
தருவான்போய் மீண்டுமனை யிருக்குமிடந் தலைப்படுமுன்
(7)

இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசைமுன்னா ளெய்ததொரு
கொலைத்தலைய கூர்வாளி கோப்புண்டு கிடந்ததுகால்

அலைத்தலைய வீழ்ந்தும்மை வினையுலப்ப வாங்கிருந்த
வலைத்தலைய மானோக்கி வயிறுருவத் தைத்தன்றால். (8)

அவ்வாறவ் வணங்கனையா ளுயிரிழிந்தா ளவ்வேலைச்
செவ்வாளி யேறிட்ட சிலையுடையா னொருவேடன்
வெவ்வாளி யேறனையான் வெயிற்கொதுங்கு நிழறேடி
அவ்வால நிழலெய்தி யயனின்றா னிளைப்பாற. (9)

தண்ணீர்க்குப் போயாவி தலைப்பட்ட மறையவனும்
உண்ணீர்கைக் கொண்டுமீண் டொருங்கிருந்த குழவியொடும்
புண்ணீர்வெள் ளத்துக்கா றாழ்ந்துயிரைப் புறங்கொடுத்த
பண்ணீர மழலைமொழிப் பார்ப்பனியைக் கண்ணுற்றான்.(10)

அயில்போலுங் கணையேறுண் டவ்வழிபுண் ணீர்சோர
மயில்போல வுயிர்போகிக் கிடக்கின்றாண் மருங்கணைந்தென்
உயிர்போல்வா யுனக்கிதுவென் னுற்றதென மத்தெறிதண்
தயிர்போலக் கலங்கியறி வழிந்துமனஞ் சாம்பினான். (11)

இனையதோர் பெண்பழியை யாரேற்றா ரெனத்தேர்வான்
அனையதோர் பழுமரத்தின் புறத்தொருசா ரழல்காலும்
முனையதோர் கணையோடு முடங்கியகைச் சிலையேந்தி
வினையதோர்ந் தெதிர்நின்ற விறல்வேடன் றனைக்கண்டான்.
(12)

வேறு

காப்பணி தாளன் வாளொடு வீக்கிய கச்சாளன்
கூர்ப்பக ழிக்கோ லேறிடு வில்லன் கொலைசெய்வான்
ஏற்பன கைக்கொண் டிவ்விடை நின்றா னிவனேயென்
பார்ப்பனி யைக்கொன் றின்னுயி ருண்டு பழிபூண்டான். (13)

என்ன மதித்தே யேடா வேடா வென்னேழை
தன்னை வதைத்தாய் நீயே யென்னாத் தழல்கால்கண்
மின்ன லெயிற்றுக் கூற்றென வல்வாய் விட்டார்த்து
மன்னவ னாணைப் பாச மெறிந்து வலித்தேகும். (14)

மாண்டவ ளைத்தன் வெந்நிடை யிட்டான் மகவொக்கற்
றாண்டவ ணைத்தான் றாய்முலை வேட்டமு தன்சேயைக்
காண்டொறும் விம்மாக் கண்புனல் சோரக் கடிதேகா
ஆண்டகை மாறன் கூட லணைந்தா னளியன்றான். (15)

மட்டவிழ் தாரான் வாயின் மருங்கே வந்தெய்தா
உட்டுக ளில்லா வேடனை முன்விட் டுயிரன்னாள்
சட்டக நேரே யிட்டெதிர் மறான் றமர்கேட்பக்
[1]கட்டுளி சிந்தா முறையிடு கின்றான் கையோச்சா. (16)

கோமுறை கோடாக் கொற்றவ ரேறே முறையேயோ!
தாமரை யாள்வாழ் தண்கடி மார்பா முறையேயோ!
மாமதி வானோன் வழிவரு மைந்தா முறையேயோ!
தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ!
(17)

பிறங்குங் கோலான் மாறடு கொற்றம் பெறுவேந்தன்
உறங்கும் போதுந் தன்னரு ளாணை யுலகெங்கும்
அறங்குன் றாவாக் காப்பதை யென்ப வஃதியாதிம்
மறங்குன் றாதான் செய்கொலை காவா வழியென்றான். (18)

வாயிலு ளார்த மன்னவன் முன்போய் மன்னாநங்
கோயிலின் மாடோர் வேதியன் மாதைக் கொலைசெய்தான்
ஆயின னென்றோர் வேடனை முன்விட் டவிந்தாளைத்
தாயினன் வந்திங் கிட்டயர் கின்றான் றமியென்றார். (19)

இறைமக னஞ்சா வென்குடை நன்றா லென்காவல்
அறமலி செங்கோ லஞ்சு பயந்தீர்த் தரசாளும்
முறைமையு நன்றான் மண்கலி [2]மூழ்கா முயன்றேந்தும்
பொறைமையு நன்றா லென்று புலந்து புறம்போந்தான். (20)

வேதிய னிற்குந் தன்மை தெரிந்தான் மெலிவுற்றான்
சாதியின் மிக்காய் வந்த துனக்கென் றளர்கின்றாய்

....

1. கட்டழல் சிந்தா. பா.வே. 2. மூழ்க. பா.வே.

ஓதிது யென்னக் காவல னைப்பார்த் துரைசான்ற
நீதியு ளாய்கே ளென்றுரை செய்வா னிகழ்செய்தி. (21)

இன்றிவ ளைக்கொண் டோர்வட நீழ [1]லீடைவிட்டுச்
சென்றுத ணீர்கொண் டியான்வரு முன்னிச் சீலைவேடன்
கொன்றய னின்றா னென்றுலை யூட்டுங் கொலைவேல்போல்
வன்றிறன் மாறன் செவிநுழை வித்தான் மறையேனால். (22)

அந்தணன் மாற்றந் தன்னையு முட்கொண் டறநோக்குஞ்
சந்தன வெற்பன் மறவனை நோக்கத் தாழந்தன்னான்
எந்தை பிரானே நாயடி யேனின் றெய்ப்பாற
வந்து புகுந்தே னந்த மரத்தின் மருங்கோர்சார். (23)

ஐயே நானுங் கொன்றவ னல்லேன் கொன்றாரைக்
கையேன் வேறுங் கண்டில னென்றா னிவளாகத்
தெய்யே றுண்ட வாறெவ னென்றா ரெதிர்நின்றார்
மெய்யே யையா யானறி யேனிவ் விளைவென்றான். (24)

இக்கொலை செய்தான் யானல னென்னா துளனென்னத்
தக்கவ னேயோ தறுகண் மறவ னுரைமெய்யோ
சிக்க வொறுத்தா லல்லதை யுண்மை செப்பானென்
றொக்க வுரைத்தார் மந்திர ருள்ளார் பிறரெல்லாம். (25)

மன்னன் றானு மற்றது செய்மின் னெனமள்ளர்
பின்னந் தண்டஞ் செய்தனர் கேட்கப் பிழையில்லான்
முன்னஞ் சொன்ன சொற்பெய ரானாய் மொழியாநின்
றின்னந் தீரத் தேருமி னென்றா னென்செய்வான். (26)

ஆற்றவொறுக்குந் தண்டமு மஞ்சா னறைகின்ற
கூற்றமு மொன்றே கொன்ற குறிப்பு முகந்தோற்றான்
மாற்றவ ரேயோ மாவோ புள்ளோ வழிவந்த
கோற்றொடி யைக்கொன் றென்பெற வல்லான்
கொலைசெய்வான். (27)

....

1. லிடைமிட்டு. பா.வே.

கைதவ னாமிக் கானவ னேயோ பிறரேயோ
செய்தவர் யாரே யிக்கொலை வேட்டஞ் செய்தோர்மா
எய்த விலக்கிற் றப்பிய கோறா னேறுண்டிம்
மைதவழ் கண்ணாள் மாய்ந்தன ளேயோ வறியேனால். (28)

என்னா முன்னித் தென்னவ னின்ன மிதுமுன்னூல்
தன்னா லாயத் தக்கதை யென்றான் றகவிற்றன்
அன்னா ரந்நூ லாய்ந்தித நூலா லமையாதால்
மன்னா தெய்வத் தாலே தேறும் வழியென்றார். (29)

வேந்தர்கள் சிங்கம் வேதிய னைப்பார்த் திதுதீர
ஆய்ந்துன துள்ளக் கவலை யொழிப்பே னஞ்சேனின்
ஏந்திழை யீமக் கடனிறு விப்போ தென்றேவித்
தேந்துணர் வேங்கைத் தார்மற வோனைச்
சிறைசெய்தான். (30)

மின்னனை யாடன் செய்கடன் முற்றா மீண்டோனைத்
தன்னமர் கோயிற் கடைவயின் வைத்துத் தானேகித்
கொன்னவில் வேலான் றங்கள் குடிக்கோர் குலதெய்வம்
என்ன விருந்தா ரடிகள் பணிந்தா னிதுகூறும். (31)

வேறு

மன்றாடு மணியேயிம் மறவன்றான் பார்ப்பனியைக்
கொன்றானோ பிறர்பிறிதாற் கொன்றதோ விதுவறநூல்
ஒன்றாலு மளப்பரிதாக் கிடந்ததா லுன்னருளால்
என்றாழ்வு கெடத்தேற்றா யென்றிரந்தா னவ்வேலை. (32)

திருநகரின் புறம்பொருசார் குலவணிகத் தெருவின்கண்
ஒருமனையின் மணமுளதங் கந்தணனோ டொருங்குநீ
வருதியுன துளந்தேறா மாற்றமெலாந் தேற்றுமென்
றிருவிசும்பி னகடுகிழித் தெழுந்ததா லொருவாக்கு. (33)

திருவாக்குச் செவிமடுத்துச் செழியன்றன் புறங்கடையிற்
பெருவாக்கு மறையவனோ டொருங்கெய்திப் பெரும்பகல்போய்க

கருவாக்கு மருண்மாலைக் கங்குல்வாய்த் தன்னைவேற்
றுருவாக்கிக் கடிமனைபோ யொருசிறைபுக் கினிதிருந்தான்.(34)

அன்றிறைவ னருளாலங் கவர்கேட்க வம்மனையின்
மன்றன் மகன் றனக்களந்த நாளுலப்ப மறலியிருட்
குன்றமிரண் டெனவிடுத்த கொடும்பாசக் கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ் சினத்தவரி லொருவனிது [1]வினவுமால். (35)

இன்றேயிங் கின்னுயிரைத் தருதிரெனு மிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங் கோனுரையாற் கொள்வதெவன் பிணியுடம்பின்
ஒன்றேனு மிலனொருகா ரணமின்றி யுயிர்கொள்வ
தன்றேயென் செய்துமென மற்றவனீ தறைகிற்பான். (36)

ஆற்றாலே றுண்டகணை யருகொதுங்கும் பார்ப்பனியைக்
காற்றால்வீழ்த் தெவ்வாறு கவர்ந்தேமப் படியிந்தச்
சாற்றார வாரத்திற் றாம்பறுத்துப் புறநின்ற
ஈற்றாவை வெருளவிடுத் திவனாவி கவர்கென்றான். (37)

அந்தமொழி கேட்டரச னருமறையோய் கேட்டனையோ
இந்தமொழி யெனப்பனவ னிவனிவ்வா றிறந்தாலென்
பைந்தொடியா ளிறந்ததுமப் படியேயென் மனக்கவலை
சிந்தவிது காண்பேனென் றொருங்கிருந்தா றென்னனொடும்.
(38)

ஒட்டியபல் கிளைதுவன்றி யொல்லொலிமங் கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல் லியமுழங்கக் குழுமியவோ சையின்வெருண்டு
கட்டியதாம் பிறப்புனிற்றுக் கற்றாவொன் [2]றதிர்ந்தோடி
முட்டியதான் மணமகனை முடிந்ததா லவனாவி. (39)

மணமகனே பிணமகனாய் மணப்பறையே பிணப்பறையாய்
அணியிழையார் வாழ்த்தொலிபோ யழுகையொலி யாய்க் [3]கழியக்
கணமதனிற் பிறந்திறுமிக் காயத்தின் வரும்பயனை
உணர்வுடையார் பெறுவருணர் வொன்றுமிலார்க் கொன்றுமிலை.
(40)

1.விளம்புமால். பா.வே. 2.எதிர்ந்தோடி. பா.வே. 3. கழிந்த. பா.வே.

கண்டானந் தணனென்ன காரியஞ்செய் தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங் குழன்மனைவி மாட்சியினுங் கழிதுன்பங்
கொண்டான் மற்றவனொடுந்தன் கோயில்புகுந் தலர்வேப்பந்
தண்டாரா னமைச்சர் பிறர்க்குமிது சாற்றினான். (41)

மறையவனை யின்னுமொரு மணமுடித்துக் கோடியென
நிறையவரும் பொருளீந்து நீபோதி யெனவிடுத்துச்
சிறையமுவத் திடைக்கிடந்த செடித்தலைய விடிக்குரல
கறையுடல்வே டனைத்தொடுத்த கால்யாப்புக் கழல்வித்து (42)

தெளியாதே யாமிழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தியென
விளியாவின் னருள்சுரந்து வேண்டுவன நனிநல்கி
அளியானா மனத்தரச னவனையவ னிடைச்செலுத்திக்
களியானை விழவெய்த [1]கௌரியனைப் போய்ப் பணிவான்.
(43)

வேறு

ஆதரம் பெருகப் பாவியேன் பொருட்டெம்
மடிகணீ ரரும்பழி யஞ்சு
நாதரா யிருந்தீ ரெந்தையார்க் [2]குண்டோ
நான்செயத் தக்கதொன் றென்னாக்
காதலிற் புகழ்ந்து பன்முறை பழிச்சிக்
கரையின்மா பூசனை சிறப்பித்
தேதம தகற்றி யுலகினுக் குயிரா
யிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன். (44)

இருபத்தைந்தாவது பழியஞ்சின படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 1531.

1. காவலனைப். பா.வே. 2. குண்டே. பா.வே.

இருபத்தாறாவது

மகாபாதகந் தீர்த்த படலம்

வேத நாயகன் வெம்பழி யஞ்சிய
நாத னான நலனிது நல்கிய
தாதை யைக்கொலை செய்த தனயன்மா
பாத கந்தனைத் தீர்த்தமை பாடுவோம். (1)

விரைசெய் மாலைக் குலோத்துங்க மீனவன்
திரைசெய் நீர்நிலஞ் செங்கோல் செலத்தனி
அரசு செய்யுமந் நாளி லவந்திரெயன்
றுரைசெய் மாநக ரானொரு பூசுரன். (2)

வெருவுங் காய்சின மாறிய வேதியன்
மருவுங் காதன் மனையெனும் பேரினாள்
திருவுங் [1]காமனற் றேவியு மண்புனை
உருவுங் காமுறு மொப்பில் வனப்பினாள். (3)

படியி லோவியப் பாவையொப் பாகிய
மடிவி னாளவள் பான்மக னென்றொரு
கொடிய பாவி பிறந்து கொலைமுதற்
கடிய பாவக் [2]கலன்போல் வளருநாள். (4)

கோடி கோடி யடுஞ்சிலை கோட்டியே
கோடி கோடி கொடுங்கணை பூட்டியே
கோடி கோடி விகாரமுங் கூட்டியே
கோடி கோடி யனங்கரெய் தார்கொலோ. (5)

இளமைச் செவ்விய யாக்கையன் மையல்கூர்
வளமைக் காமமும் வல்வினை யுந்நிறைத்
[3]தளைவிட் டீர்த்தலிற் றன்னை வயிற்றிடை
விளைவித் தீன்றவ டன்னை விரும்பினான். (6)

....

1. காமன்றன் தேவியும், காமனுந் தேவியும். பா.வே. 2. கனல்போல். பா.வே.

3. தளையிட்டு. பா.வே.

அன்னை யென்னும் மழிதகை யாளகத்
தின்னு யிர்த்துணை யும்மனக் காவலாய்
மன்னு நாண மடமுத னால்வருந்
தன்னை நீங்கலிற் றானுமொத் தாளரோ. (7)

இன்ப மோசிறி தாகு மிதில்வருந்
துன்ப மோகரை யில்லாத் தொடுகடல்
என்ப தாரு மிவனா லறியவிவ்
வன்ப தான வினையால் வருந்துவான். (8)

மைய னாக மதியை விழுங்கவக்
கைய னாயைக் கலந்தொழு குஞ்செயல்
ஐயன் றான்குறிப் பாற்கண் டயற்செவிக்
குய்ய லாவண்ண முள்ளத் தடக்கினான். (9)

வேற்றோர் வைகல் வெளிப்படக் கண்டறஞ்
சாற்று நாவினன் வேறொன்றுஞ் சாற்றிலன்
சீற்ற மேல்கொடு செல்வன்கொல் வேனென
ஏற்றெ முந்தன னீன்றாள் விலக்குவாள். (10)

தாயி லின்ப நுகர்ந்தனை தந்தையைக்
காயி லென்பெறு வாயெனக் காமுகர்க்
காயி லன்னையி லப்பனி லென்பயன்
[1]ஏயி லின்னரு ளென்னற மென்னென்றான். (11)

மண்டொ டுங்கரு விப்படை வன்கையிற்
கொண்டு தாதை குரவனென் றோர்கிலான்
துண்ட மாகத் துணித்தானாய் வாய்முகந்
துண்ட காம நறவா லுணர்விலான். (12)

மைக்க ருங்கங்குல் வாய்க்கொன்ற தாதைக்குத்
தக்க தீத்தவி சிட்டன்னை தன்னொடுங்

....

1. நேயில் (நேயில் - அன்பினால்; நே - அன்பு). பா.வே.

கைக்க டங்கு பொருளொடுங் கன்னெறி
புக்க னன்புடை சூழ்ந்தார் புளிநரே. (13)

எய்யுங் கோறொடு வில்ல ரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ் சொல்லினர் செல்லலை நில்லெனக்
கையி லுள்ளவுங் கைக்கொண்டு காரிகைத்
தைய றன்னையுந் தாங்கொடு போயினார். (14)

சென்று சேணிடைச் சிக்கற வாழலாம்
என்ற வெண்ணமொன் றெய்திய வண்ணமொன்
றொன்று நாமெண்ணத் தெய்வமொன் றெண்ணிய
தென்ற வார்த்தை யிவனிடைப் பட்டதால். (15)

தாதை தன்றன யர்க்கினி யார்துணை
மாதர் யாயை மறவர்கைக் கொள்ளவிப்
போது தான்றுணை யென்பவன் போன்றுமா
பாத கத்துரு வாய்வந்து பற்றினான். (16)

ஆவ வென்னு மழுஞ்சிவ தாவெனும்
பாவம் பாவம் பழியிது வோவைய
கோவெ னுங்கை குலைத்தெறி யுந்நிழற்
பாவை போல விடாது பின் பற்றுமால். (17)

வேறு

நல்லதீர்த் தஞ்சிவ தலநலோர் பக்கமுந்
செல்லவொட் டாதரன் சீர்த்திநா மஞ்செவிப்
புல்லவொட் டாதுளம் புகுதவொட் டாதுநாச்
சொல்லவொட் டாதுகண் டுயிலவொட் டாதரோ! (18)

சுற்றுமுன் பின்புறச் சூழ்ந்துதன் [1]கொடுக்கினிற்
பற்றிநின் றீர்க்குமா பாதகத் தாலலைந்
தெற்றினிச் செய்வதென் றாற்றலா திடருழந்
[2]துற்றுவே றுலகெலா மச்சமுற் றுழலுமால். (19)

1. கொடுக்கிறப். பா.வே. 2. துற்றவே. பா.வே.

உறுகணோ யாற்றநா ளுற்றுழன் றுலகெலாம்
மறுகவே திரியுமா பாதகன் வலியெலாஞ்
சிறுகுவான் சிவனருட் [1]செயலினிற் பாதகங்
குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலைக் குறுகினான். (20)

வேறு

அழிதகன் குறுகு வான்முன்
னங்கயற் கண்ணி தந்தக்
குழையிரு காதுங் கோத்துக்
கொலைகெழு புலிப்பற் றாலி
நுழைமயிர் நெடுநாண் பின்ன
னோன்பிட ரலைப்பப் பூண்டோர்
பழிதகை யாத வேடப்
பாவையாய்ப் படிவங் கொள்ள. (21)

[2]கொலையிரும் பழிக்கன் றஞ்சுங்
கூடலெம் பெருமான் கொன்றை
மலையிருங் குஞ்சி வேங்கை
மெல்லிணர்க் கண்ணி வேய்ந்து
கலையிரு மருப்பிற் கோடிக்
காதள வோடுந் தாடிச்
சிலையிருந் தடக்கை வேடத்
திருவுருக் கொண்டு தோன்றி! (22)

கொண்டல்கண் படுக்கு மாடக்
கோபுர மருங்கிற் போந்தின்
கண்டகக் கருக்கு வாய
குரைக்குநாய் கதுவிக் காப்பப்
புண்டலை வாளி வில்லோர்
புறங்கிடந் திமைப்பத் திங்கட்
டுண்டவா ணுதலா ளோடுஞ்
சூதுபோ ராடல் செயவான். (23)

1.1. செயலினிப். பா.வே. 2. கொலைமெழு. பா.வே.

வெருவரு [1]வேழ முண்ட
வெள்ளிப்போல் வறிய னாகிப்
பருவர லுடனாங் கெய்தும்
பாதகன் வரவு நோக்கி
ஒருவரு முள்ளத் தாலு
முன்னருங் கொடி பாவி
வருவது காண்டி யென்னா
மாதரை நோக்கிக் கூறும். (24)

அணங்குநோ யெவர்க்குஞ் செய்யு
மனங்கனா லலைப்புண் டாவி
உணங்கினா ருள்ளஞ் செல்லு
மிடனறிந் தோடிச் செல்லா
குணங்குல னொழுக்கங் குன்றல்
கொலைபழி பாவம் பாரா
இணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே
யிறுதிவந் துறுவ தெண்ணா. (25)

கள்ளுண்டல் காம மென்ப
கருத்தறை போக்குஞ் [2]செய்வ
எள்ளுண்ட காமம் போல
வெண்ணினிற் காணிற் கேட்கிற்
றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந்
தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்கே
உள்ளுண்ட வுணர்வு போக்கா
துண்டபோ தழிக்குங் கள்ளுண். (26)

காமமே கொலைகட் கெல்லாங்
காரணங் கண்ணோ டாத
காமமே களவுக் கெல்லாங்
காரணங் கூற்ற மஞ்சுங்

1. வேழம் - ஒருநோய். யானையுண்ட விளங்கனி என்பது பொருந்தும். சிந்தாமணி - வெத்சி வேழமுண்ட வெள்ளிலின் வறியமாக என்கிறது. 2. செய்வது. பா.வே.

காமமே கள்ளுண் டற்குங்
　　காரண மாத லாலே
காமமே நரக பூமி
　　காணியாக் கொடுப்ப தென்றான். (27)

கொலைப்பழி கோட்பட் டாங்கே
　　குறுகியான் முகங்கண் டோட
அலைப்பட ருழந்து சாம்பி
　　யழிவதென் பார்ப்பா னென்னக்
கலைப்படு திங்கள் வேணிக்
　　கானவ னருட்க ணோக்கந்
தலைப்படச் சிறிது பாவந்
　　தணிந்துதன் னறிவு தோன்ற. (28)

முற்பக லிழைத்த [1]பாவ
　　முதிர்ச்சியாற் பிறந்து தந்தை
[2]தற்பக னான வாறுந்
　　தாதையை வதைத் வாறும்
பிற்பக லந்தப் பாவம்
　　பிடித்தலைத் தெங்குந் தீரா
திப்பதி புகுந்து வாறு
　　மெடுத்துரைத் திரங்கி நின்றான். (29)

மறப்பெரும் படிவங் கொண்டு
　　மனத்தருள் சுரந்து நின்ற
அறப்பெருங் கருணை மூர்த்தி
　　யழிதகை யவனைப் பார்த்தித்
திறப்பழி யாங்குச் சென்று
　　மீங்கன்றித் தீரா தென்றக்
கறைப்பழி தீரும் வண்ணங்
　　கருதியோ ருறுதி கூறும். (30)

---

1. பாவ முயுஞ்சியால் (பாவமுயுஞ்சி - பாவகன்மம், பாவத்தின் பயன்). பா.வே.

2. தற்பகமான ; தற்பகையான். பா.வே.

வருதிநின் னாமஞ் சொன்னோர்
 வருக்கமு நரகில் வீழக்
கருதிநீ செய்த பாவங்
 கழிப்பவ ரெவர்யா நோக்கந்
தருதலா லெளிதிற் றீரச்
 சாற்றுது மையங் கையேற்
றொருபொழு துண்டி [1]யீச
 ஞுறுதவ னேவல் செய்தி. (31)

செங்கதிர்க் கடவுள் வானந்
 தீண்டுமுன் னெழுந்து தீந்தண்
பைங்கதி ரறுகு கொய்து
 பசுக்களை யருத்தி யார்வம்
பொங்கமுப் போதுங் கோயிற்
 புறத்தொட்டித் தீர்த்த மாடிச்
சங்கரன் றனைநூற் றெட்டு
 மெய்வலஞ் சாரச் செய்தி. (32)

இத்தவ நெறியி னின்றா
 லிப்பழி கழியு மென்னாச்
சித்தவன் புடைய வேடத்
 திருவுருக் கொண்ட கொன்றைக்
கொத்தவ னுரைத்தான் கேட்டுக்
 கொடிச்சியா யிருந்த வம்மை
மத்தவன் கரித்தோல் போர்த்த
 மறவனை வினவு கின்றாள். (33)

ஐயவிக் கொடியோன் செய்த
 பாவத்துக் களவில் காலம்
வெய்யநா லேழு கோடி
 நரகிடை வீழ்ந்தா னேனும்
உய்வகை யிலாத பாவி
 யிவனுக்கென் னுய்யுந் தேற்றஞ்

1. யீச ஞுற்றவ. பா.வே.

செய்வகை யென்று கேட்பச்
செங்கண்மால் விடையோன் செப்பும். (34)

அடுபழி யஞ்சா நீச
ராயினு நினைக்கி னச்சம்
படுபழி யஞ்சான் செய்த
பாதகந் தொடக்குண் டெங்கும்
[1]விடுவகை யின்றி வேறு
களைகணு மின்றி வீயக்
கடவனைக் காப்ப தன்றோ
காப்பென்றான் கருணை மூர்த்தி. (35)

நெய்தற்போ தனைய வுண்க
ணேரிழை நீயா தொன்று
செய்தற்குஞ் செய்யா மைக்கும்
வேறொன்று செயற்கு மாற்றல்
மெய்தக்க கருணை வள்ளல்
வேண்டினெவ் வினைஞ ரேனும்
உய்தக்கோ ராதல் செய்கை
யுன்னருள் விளையாட் டன்றோ. (36)

என்றக மகிழ்ச்சி பொங்க
வியம்பினா ளியம்ப லோடுங்
குன்றக நாட்ட வேடக்
குழகனு மறைந்து வெள்ளி
மன்றக நிறைந்தான் மேக
மறைந்திட மறைந்து செல்லும்
மின்றக விடாது பின்போம்
விளங்கிழை மடந்தை யோடும். (37)

[2]ஆததா யியுங்கண் டானா
வற்புத மடைந்து கூடல்

....

1. விடுவதை - பா.வே. 2. ஆததாயிங் கதுண்டு (ஆததன் - அறிவிலி)

நாதனார் நவின்ற வாற்றா
னன்னெறி விரதச் செய்கை
மாதவ வொழுக்கந் தாங்கி
வருமுறை மதிய மூன்றிற்
பாதகங் கழிந்து தெய்வப்
பார்ப்பன வடிவ மானான். (38)

சொற்பதங் கடந்த வெந்தை
சுந்தர நாதன் றாளிற்
பற்பல வடசொன் மாலை
பத்தியிற் றொடுத்துச் சாத்தித்
தற்பர வறிவா னந்தத்
தனியுரு வுடைய சோதி
பொற்பத மருங்கிற் புக்கான்
புண்ணிய மறையோ னம்மா. (39)

அன்னையைப் புணர்ந்து தாதை
குரவனா மந்த ணாளன்
றன்னையுங் கொன்ற பாவந்
தணிந்துவீ டளித்த தென்றாற்
பின்னைநீ ரிழிநோய் குட்டம்
பெருவயி றீளை வெப்பென்
றின்னநோய் தீர்க்குந் தீர்த்த
மென்பதோ விதற்கு மேன்மை. (40)

வேறு

அழிந்தவே தியன்மா பாதகந் தீர்த்த
தறிந்துவேந் தமைச்சரு ருள்ளார்
ஒழிந்தபா ருள்ளார் வானுளார் வியப்ப
முற்றுநல் லூரையுணர் வெல்லாங்
கழிந்தபே ரருளிக் கயவன்மேல் வைத்த
காரணம் யாதெனக் கண்ணீர்

வழிந்துநான் மாடக் கூடனா யகனை
வழுத்தினார் மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்தார். (41)

இருபத்தாறாவது மகா பாதந் தீர்த்த படலம் முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம் 1572.

இருபத்தேழாவது
அங்கம் வெட்டின படலம்

[1]வேதகந் தரத்து முக்கண்
வேதியன் மறையோன் செய்த
பாதகந் தவிர்த்த வாறு
பகர்ந்தனம் விஞ்சை யீந்த
[2]போதகன் மனைக்குத் தீங்கு
புந்திமுன் னாகச் செய்த
சாதகன் றனைப்போ ராற்றித்
தண்டித்த தண்டஞ் சொல்வாம். (1)

கூர்த்தவெண் கோட்டி யானைக்
குலோத்துங்க வழுதி ஞாலங்
காத்தர சளிக்கு நாளிற்
கடிமதி லுடுத்த கூடல்
மாத்தனி நகருள் வந்து
மறுபுலத் தவனா யாக்கை
மூத்தவ னொருவன் வைகி
முனையவாள் பயிற்றி வாழ்ந்தான். (2)

வாள்வினைக் குரவ னன்னாள்
வல்லமண் விடுத்த வேழந்
தோள்வினை வலியா லட்ட
சுந்தர விடங்கன் றன்னை

1. வேதகந் தரித்த. பா.வே. 2. போதகன்றனக்கு. பா.வே.

ஆள்வினை யன்புந் தானும்
வைகலு மடைந்து தாழந்து
மூள்வினை வலியை வெல்லு
மூதறி வுடைய [1]னம்மா. (3)

கைவினை மறவாள் விஞ்சைக்
காவல னவனைத் தாழ்ந்து
தெவ்வினை வெல்வான் கற்குஞ்
சிங்கவே றனையார் தம்முன்
உய்வினை யுணராப் பாவி
சித்தனென் றொருவ னுள்ளான்
அவ்வினை நிரம்பக் கற்றா
னாகலூழ் வலியா ல்ன்னான். (4)

மானவாள் விஞ்சை யாலே
தனைநன்கு மதிக்கத் தக்க
தானதோர் செருக்கி னாற்றன்
னாசிரி யற்கு மாறாய்த்
தானுமோர் விஞ்சைக் கூடஞ்
சமைத்துவாள் பலருங் கற்க
ஊனுலாம் படைவல் லானி
லூதிய மிதப்பக் கொள்வான். (5)

ஒருத்தனே யிருவர் வாளின்
விருத்தியு மொருங்கு கொள்ளுங்
கருத்தனாய் விருத்த னூரிற்
கழிவது கருதி யன்னான்
வருத்துவா ளிளையர் தன்பால்
வரமனந் திரித்து நாளும்
விருத்தமே செய்வான் றாயை
விரும்பினோர்க் கிளையோ னன்னான். (6)

---

1. ளம்மா. பா.வே.

தொடத்தொடப் பொறுக்குந் திண்மைத்
　　தொன்னில மனையா னில்லா
இடத்தவன் றேவி பாற்போ
　　யிடனுண்டே யிடனுண் டேயென்
றடுத்தடுத் தஞ்சா தென்றுங்
　　கேட்டுக்கேட் டகல்வா னாக
நடைத்தொழிற் பாவை யன்ன
　　நங்கை [1]வா னாதி ருந்தாள். (7)

பின்னொரு பகற்போய்ச் செங்கை
　　பிடித்தனன் வலிப்பத் தள்ளி
வன்னிலைக் கதவ நூக்கித்
　　தாழக்கோல் வலித்து மாண்ட
தன்னிலை காப்புச் செய்தா
　　டனிமனக் காவல் பூண்டாள்
அந்நிலை பிழைத்த தீயோ
　　னனங்கத்தீ வெதுப்பப் போனான். (8)

அறங்கடை நின்றா ளுள்ளு
　　மாற்றவுங் கடைய னாகிப்
புறங்கடை நின்றான் செய்த
　　புலைமைதன் பதிக்குந் தேற்றாள்
மறந்தவிர் கற்பி னாடன்
　　மனம்பொதிந் துயிர்க டோறும்
நிறைந்தநான் மாடக் கூட
　　னிமலனை நினைந்து நொந்தான். (9)

தாதக நிறைந்து கொன்றைச்
　　சடையவன் புறம்பு செய்த
பாதக மறுக்குங் கூடற்
　　பகவனெவ் வுயிர்க்குந் தானே
போதக னாகித் தோற்றும்
　　புண்ணியன் புலைஞன் செய்த

....

1. வாளா விருத்தாள். பா.வே.

தீதக முணர்ந்து தண்டஞ்
செய்வதற் குள்ளங் கொண்டான். (10)

கோளுடைக் குரவ னேபோற்
சித்தனைக் குறுகிச் சித்தா
காளையா நீயுஞ் சாலக்
கழியமூப் படைந்த யாமும்
வாளம ராடி நந்தம்
வலிகளு மளந்து காண்டும்
நாளைவா வருது நாமு
நகர்ப்புறத் தொருசா ரென்றான். (11)

நாதனாங் குரவன் கூற
நன்றென வுவந்து நாலாம்
பாதக னதற்கு நேர்ந்தான்
படைக்கலக் குரவன் மீண்டு
போதரு மளவில் வையம்
புதையிருள் வெள்ளத் தாழ
ஆதவன் வைய முந்நீர்
வெள்ளத்து ளாழ்ந்த தம்மா. (12)

ஆசினன் குரவற் கின்னா
வாற்றினோன் பாவம் போல
[1]மாசிரு டிணிந்த கங்குல்
வலிகெட வடிவாள் விஞ்சைத்
தேசிக னொருவ னன்னான்
றிணியுடல் சிதைப்பத் தீட்டுங்
காய்சின வாள்போற் கீழைக்
கல்லிடை முளைத்தான் வெய்யோன். (13)

நன்றியைக் கொன்று தின்றோ
னாயக னாணைக் கஞ்சும்

....

1. மாசிருடணந்த. பா.வே.

வன்றிற லரிமா னூர்தித்
தெய்வதம் வழிபட் டேத்தி
வென்றிவாள் பரவிக் கச்சு
வீக்கிவாள் பலகை யேந்திச்
சென்றுவா ளுழவன் சொன்ன
செருக்களங் குறுகி னானே. (14)

மதுகைவா ளமர்க்கு நென்னல்
வந்தறை கூவிப் போன
முதுகடும் புலியே றன்ன
முடங்குடற் குரவன் றானும்
அதிர்கழல் வீக்கிக் கச்சு
மசைத்துவெண் ணீறுஞ் சாத்திக்
கதிர்கொள்வான் பலகை தாங்கிச்
கயவனுக் கெதிரே வந்தான். (15)

மடங்கலே றொன்றும் பைங்க
ணரியொன்று மலைந்தா லென்ன
முடங்கல்வான் றிங்க ளொன்று
முக்கணு நான்கு தோளும்
விடங்கலுழ் மிடறுந் தோற்றா
வென்றிவாள் விஞ்சை வேந்தும்
அடங்கலன் றானு நேரிட்
டாடம ராடல் செய்வார். (16)

எதிர்ப்பர்பின் பறிவர் நேர்போ
யெழுந்துவா னேறு போல
அதிர்ப்பர்கே டகத்துட் டாழ்வுற்
றடங்குவர் முளைப்பர் வாளை
விதிர்ப்பர்சா ரிகைபோய் வீசி
வெட்டுவர் விலக்கி மீள்வர்
கொதிப்பர்போய் நகைப்ப ராண்மை
கூறுவர் மாறி நேர்வர். (17)

வெந்திடு வார்போற் போவர்
வட்டித்து விளித்து மீள்வர்
கொன்னிடு வாண்மார் பேற்பர்
குறிவழி பிழைத்து நிற்பர்
இந்நிலை நாலைங் கன்ன
லெல்லைநின் றாடல் செய்தார்
அந்நிலை யடுபோர் காண்பா
ரனைவருங் கேட்க வையன். (18)

குரத்தியை நினைத்த நெஞ்சைக்
குறித்துரை நாவைத் தொட்ட
கரத்தினைப் பார்த்த கண்ணைக்
காத்தனை கோடி யென்றென்
றுரைத்துனாத் தவற்றுக் கெல்லா
முறுமுறை தஞ்சஞ் செய்து
சிரத்தினைத் தடித்து வீட்டித்
திருவுரு மறைந்து நின்றான். (19)

போர்கெழு களங்கண் டாருட்
பொருபடைக் கேள்விச் செல்வர்
வார்கெழு கழற்கா லானைக்
கண்டிலர் மனையிற் றேடி
ஏர்கெழு கற்பி னாளை
யெங்குற்றான் குரவ னென்னக்
கூர்கெழு வடிவேற் கண்ணாள்
போயினார் கோயிற் கென்றாள். (20)

என்றவப் போதே கோயிற்
கேகினான் மீண்டான் றேடிச்
சென்றவர் சித்தன் றன்னைச்
செருக்களத் தடுபோர் செய்து
வென்றனை யேபின் னந்த
வெங்களத் தெங்குந் தேடி
நின்றனைக் காணா திங்கு
நேர்ந்தனம் யாங்க ளென்றார். (21)

விரைசெய்தா ரவன்யா னங்கம்
வெட்டினே னல்லே னீங்கள்
உரை செய்வ தெவன்யா ரென்போற்
சித்தனை யுடன்று மாய்த்து
வரைசெய்தோள் விந்தைக் கீந்தார்
மற்றிது சுற்றம் வையைத்
திரைசெய்நீர்க் கூட லெந்தை
திருவுளச் செயல்கொ லென்றான். (22)

மட்டித்த கலவைக் கொங்கை
மனைவியுஞ் சித்தன் றன்னைக்
கிட்டிப்பல் காலும் வந்து
கேட்டது நெருநல் வாய்வந்
தொட்டித்தன் கையைப் பற்றி
யீர்த்தது முள்ளம் வெந்து
தட்டிப்போய்க் கதவந் தாழிட்
டிருந்ததுஞ் சாற்றி னாளே. (23)

அம்மனை யருளிச் சொன்ன
படியெலா மருளிச் செய்து
தெம்முனை யடுவாள் வீரர்
சித்தனை மாய்த்தா ரீது
மெய்ம்மையா மென்று கண்ட
மைந்தரும் விளம்பக் கேட்டான்
எம்மையா ளுடைய கூட
லிறைவிளை யாட்டே யென்றான். (24)

கொடியையநே ரிடையா ளோடுங்
கொற்றவா ளிளைய ரோடுங்
கடியநான் மாடக் கூடற்
கண்ணுத லடிக்கிழ்த் தாழ்ந்து
நெடியனான் முகனுந் தேறா
நெறியது சிறிய வேழை
அடியனே னளவிற் றேநின்
னருள்விளை யாட லென்றான். (25)

தண்மதி வழிவந் தோனு
நகருளார் தாமும் பாதி
விண்மதி மிலைந்த வேணி
விடையவ னாட நோக்கிக்
கண்மலர் வெள்ளத் தாழ்ந்து
கனைகழ லடியிற் றாழ்ந்து
பண்மலர் கீதம் பாடி
யாடினார் பழிச்சி நின்றார். (2)

வேறு

அடியவருக் கெளியரிவர் பரதேசி காவலரென்
றடிவீழ்ந் தேத்தி
வடியயில்வேற் குலோத்துங்கன் மாணிக்க மாலையெனு
மனையா ளோடுந்
தொடியணிதோண் முதுமகனைக் களிறேற்றி நகரைவலஞ்
சூழ்வித் திப்பால்
முடியணிவித் தனந்தகுண பாண்டியற்குத் தன்னிறைமை
முழுது மீந்தான். (27)

நிலைநிலையாப் பொருளுணர்ந்து பற்றிகந்து கரணமொரு
நெறியே செல்லப்
புலனெறிநீத் தருள்வழிபோய்ப் போதமாந் தன்வலியைப்
பொத்தி நின்ற
மலவலிவிட் டகலவரா வுமிழ்ந்தமதி போல்விளங்கி
மாறி யாடுந்
தலைவனடி நிழல்பிரியாப் பேரின்பக் கதியடைந்தான்
றமிழர் கோமான். (28)

இருபத்தேழாவது அங்கம் வெட்டின படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 1600.

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்த படலம்

செங்கண் மால்விடை மேல்வி டங்கர்
செருக்க ளத்திடை வாளெடுத்
தங்கம் வெட்டிய சேவ கத்தை
யறைந்தனந்தமிழ் மறான்மேற்
சங்கை யிட்டம ணீச ராற்றிய
தறுகண்வேள்வி - முளைத்ததோர்
வெங்கண் வாளர வைத்து ணித்து
விளித்தவாறும் விளம்புவாம். (1)

வேறு

கோதி லாத குணத்த னந்த
குணப்பெ ருந்தகை மீனவன்
ஆதி நாயக னுருவ மாகிய
வைந்தெ முத்தொடு கண்டிவெண்
பூதி சாதன மாவ தேபொரு
ளென்று பத்திமை பூண்டுதன்
தாதை யேமுத லாய மன்னவர்
தம்மி னுந்தலை யாயினான். (2)

[1]அத்த கைச்சிவ சாத னந்தனி
லன்பு மிக்கவ னொழுகலால்
அத்தன் மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தொலி
யாலு நீற்றொளி யாலுமுட்
பைத்த வல்லிரு ளும்பு றத்திரு
ளுஞ்சி தைந்து பராபரன்
வித்த கத்திரு [2]வேட மானது
மீன வன்றிரு நாடெலாம். (3)

1. இத்த கைச்சிவ சாத னங்களி லன்பு மிக்கவ. பா.வே. 2. வேட மாயின. பா.வே.

நாயி னுங்கடை யான மாசுட
னள்ளி ருட்புரை நெஞ்சரெண்
ணாயி ரஞ்சமண் வேட ரன்ன
தறிந்து கொண்டு வெகுண்டழற்
றோயி ரும்பெண மான வெங்கனல்
சுட்டி டத்தரி யார்களாய்
மாயி ருந்தமிழ் மாற னைத்தெற
வஞ்ச வேள்வி யியற்றுவார். (4)

எல்லை காத மளந்து சாலை
யெடுத்த ழுற்படு குண்டமுங்
கல்லி யாரழ லிட்டெ ழும்புகை
கௌவி யெண்டிசை களுமுறச்
செல்ல வான வுடுக்க ளும்பொரி
யிற்பொ ரிந்தன சிதறநீண்
டொல்லை தாவி விசும்பு தைவர
வோட்டி வெங்கனன் மூட்டினார். (5)

அத்த ழுன்றெரி குண்ட நின்று
மகன்பி லத்தெழு வானெனப்
பைத்த துஞ்சிருள் வாயும் வாயிரு
பாலும் வாலிய பகிர்மதிக்
[1]கொத்து நஞ்சின மொழுகு பற்களு
மூழி யாரழல் விழிகளும்
வைத்த சைந்தொரு வெற்பு வந்தென
வந்து ளானொரு தானவன். (6)

உதித்த செங்க ணரக்க வஞ்ச
னுருத்தெ ழுந்தெரி வடவையிற்
கொதித்த டும்பசி தாக முங்கொடி
தாலெ னக்கொடி யோரைநீர்

1. கொத்த டுத்சின. பா.வே.

விதித்தி டும்பணி யாதெ னக்கென
மீன வன்றனை மதுரையோ
டெதிர்த்தெ டுத்துவி ழுங்கி வாவென
வேவி னாருட னேகினான். (7)

வேறு

பாயுடை யவர்விட விடநாகப்
பிடிவுகொ ணிசிசர னிலனண்டந்
தோயுட லினனுடல் விடமூரிச்
செறிதுளை யெயிறினன் வடிவைச்செந்
தீயுடை யனவென வெரிகண்ணன்
றிணியிருள் வரைமுழை யெனவிண்ட
வாயுடை யவனெடு நெறிமுன்னி
மழைநுழை வரையென வருகின்றான். (8)

அரவிறை யுறைபிலம் வெளிகாண
வரையுடல் புதைபட [1]நிலம்விள்ள
வருவிழி யழலெழ வியிர்கான்முன்
வளியுளர் கிளர்வலி விளிவெய்தப்
பொருகின விழியெதிர் படுபைங்கூழ்
புகையெழ வனமரை பொரிபொங்கர்
கருகிட முதுசினை யிறைகொள்ளுங்
ககநிரை சிறைசுருள் படவீழ. (9)

அகனிலம் வெருவுற நிலனேந்து
மாவிறை வெருவுற வெயில்காலும்
பகன்மதி வெருவுற விவை கௌவும்
பணிகளும் வெருவுற வகறிக்கின்
புகர்மலை வெருவுற வடுதண்டப்
புரவலன் வெருவுற வருசெங்கண்
நகைமதி புரையெயி றவன்மாட
நகரெதிர் குடவயின் வருமெல்லை. (10)

1. நிலம்விள்ளா. பா.வே.

கண்டவர் கடிநகர் கடிதோடிக்
கௌரிய னடிதொழு தடிகேணங்
கொண்டல்கண் வளர்மதில் வளைகூடற்
குடவயி னொருபெரு விடநாகம்
அண்டமு மகிலமு மொருவாயிட்
டயிறர வருவதை யெனநீள்வாய்
விண்டுகொண் டணைவதை யெனலோடும்
வெருவலன் மதிகுல மறவீரன். (11)

மற்றிது முனமத கரிவிட்டோர்
வரவிட வருவதை யெனவெண்ணம்
உற்றிது தனையும் விளித்தற்கெம்
முடையவர் விடையவர் விடநாகஞ்
சுற்றிய சடையின ருளரென்னாச்
சுரருல கிழிசுட ரெனநிற்குங்
கற்றளி யிடையுறை யிறைமுன் போய்க
கனைகழ லடிதொழு தறைகிற்பான். (12)

வழிவழி யடிமைசெய் தொருபோது
மறவலன் வழிபடு மடியேனின்
மொழிவழி முறைசெய்து வருவேனிம்
முதுநக ரடையவு மமணீசர்
அழிவது கருதினர் விடுநாக
மடைவது னருள்வழி யதனாவி
கழிவது கருதிய வடியேனைக்
கருணைசெய் தருளிது கடனென்றான். (13)

அனுமதி கொடுதொழு திறைபாத
[1]மகமதி கொடுபுற னடைகின்ற
பனிமதி வழிவரு தமிழ்மாறன்
பகழியொ டடுசிலை யினனேகிக்
குனிமதி தவழ்தரு மதினீடுங்
கொடியணி குடகடை குறுகாமுன்

1. மகமதிற். பா.வே.

தனிவரை யெனநிகர் தருகோபத்
தழல்விழி யாவினை யெதிர்கண்டான். (14)

வேறு

பல்பொறிப் பகுவாய்ப் படம்புடை பரப்பிப்
பக்கமெண் டிசையொடு விசும்பிற்
செல்கதிர் புதைத்துத் திணியிருள் பரப்பித்
திங்களின் பகிர்புரை நஞ்சம்
பில்கெயி றதுக்கிப் பெரிதுயிர்த் தகல்வாய்
பிளந்துமா நகரெலா மொருங்கே
ஒல்லெனக் கௌவி விழுங்குவான் சீறி
யுருத்தன னுரகவா ளவுணன். (15)

அடுத்தன னரச சிங்கவே றிடியே
றஞ்சவார்த் தங்கையிற் சாபம்
எடுத்தன னெடுநா ணிருதலை வணங்கி
யெரிமுகக் கூர்ங்கணை தொடுத்து
விடுத்தனன் விடுத்த சரமெலா முரகன்
வெறுந்துகள் படக்கறித் துமிழ்ந்து
படுத்தனன் பொறாது பஞ்சவன் புராரி
பங்கயச் சேவடி நினையா. (16)

கொடியதோர் பிறைவா யம்பினை விடுத்துக்
கோளரா வளையுட றுணித்தான்
இடியதோ வெனவார்த் தெரிநிறக் குருதி
யிரங்கிவீ ழுருவியிற் கவிழ
நெடியதோ ருடலம் புரள்படக் கூர்வா
ளெளிதர விளிபவன் மேலைக்
கடியதோ [1]ரால காலவெள் ளம்போற்
கக்கினான் கறையிரு ணஞ்சம். (17)

தீவிட முருத்துத் திணியிருள் கடுப்பத்
திருநக ரெங்கணுஞ் செறிந்த

....

1. ராலா கலைவெள்ளம். பா.வே.

காவிடங் கூவல் கயந்தலை சதுக்கங்
கழகமா வணமக ழிஞ்சி
கோவிட மாட முபரிகை மேடை
கோபுர மருங்கெலாம் பரந்து
தாவிட மயங்கி யுறங்கினார் போலச்
சாம்பினார் தனிநகர் மாக்கள். (18)

நிலைதளர்ந் துடலந் திமிர்ந்துவேர் வரும்பி
நிறைபுலன் பொறிகர ணங்கள்
தலைதடு மாறி யுரைமொழி குழறித்
தழுதழுப் படைந்துநா வுணங்கி
மலைதரு கபமே னிமிர்ந்துணர் வழிந்து
மயங்கிமூச் சொடுங்கியுள் ளாவி
அலைதர வூச லாடினார் கிடந்தா
ரன்னதொன் னகருளா ரெல்லாம். (19)

தென்னவன் விடங்கண் டஞ்சுமால் போலச்
சினகர மடைந்துதாழ்ந் தெந்தாய்
முன்னவ வாதி முதல்வ வித்தின்றி
முளைத்தவ முடிவிலா முனிவ
என்னவ வன்பர்க் கெளியவ யார்க்கு
மிறையவ விந்நகர்க் கென்றும்
மன்னவ வநாதி மறையவ முக்கண்
வானவ நினைச்சர ணடைந்தேன். (20)

அடுத்துவந் தலைக்கு மாழியைத் துரந்து
மாழியுண் டேழுமொன் றாகத்
தொடுத்துவந் தலைக்கும் பெருமழை தடுத்துந்
துளைக்கைவிண் டுழாவவெண் பிறைக்கோ
டெடுத்துவந் தலைக்குங் களிற்றினை விளித்து
மிந்நகர் புரந்தனை யின்று
மடுத்துவந் தலைக்கும் விடத்தினான் மயக்கும்
வருத்தமுங் களைதியென் றிரந்தான். (21)

அருட்கட லனைய வாதிநா யகன்ற
னவிர்சடை யணிமதிக் கொழுந்தின்
பெருக்கடை யமுதத் தண்டுளி சிறிது
பிலிற்றினான் பிலிற்றிட லோடும்
பொருக்கென வெங்கும் பாலினிற் பிரைபோற்
புரையறக் கலந்துபண் டுள்ள
திருக்கிளர் மதுரா நகரமாப் புனிதஞ்
செய்ததச் சிறுதுளி யம்மா. (22)

இரவிமுன் னிருள தெனவிறை யருண்முன்
னிருள்மல வலியென வெங்கும்
பரவிய வமுதால் விடமகன் றவசப்
படிவொழிந் தியாவரு மின்பம்
விரவிய களிப்பின் மேவினா ரிருந்தார்
மீனவர் பெருந்தகை வேந்தன்
அரவணி சடையாற் கன்புருத் தானே
யாகிமண் காவல்செய் திருந்தான். (23)

இருபத்தெட்டாவது நாகமெய்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 1623.

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப் பசுவை வதைத்த படலம்.

சுருதி யின்புறத் தவர்விடு மராவினைச் சுருதி
கருத ரும்பர னருளுடைக் கௌரியன் றுணித்த
பரிசி தங்கது பொறாதமண் படிறர்பின் விடுப்ப
வருபெ ரும்பசு விடையினான் மாய்த்ததும் பகர்வாம். (1)

பணப்பெ ரும்பகு வாயுடைப் பாந்தளை யனந்த
குணப்பெ ருந்தகை துணிந்தபின் பின்வரு குண்டர்
தணப்ப ருங்குழாங் காலினாற் றள்ளுண்டு செல்லுங்
கணப்பெ ரும்புயல் போலுடைந் தோடின கலங்கி. (2)

உடைந்து போனவ ரனைவரு மோரிடத் திருள்போல்
அடைந்து நாமுன்பு விடுத்தமால் யானைபோ லின்று
தொடர்ந்து பாம்பையுந் தொலைத்தனர் மேலினிச் சூழ்ச்சி
மிடைந்து செய்வதை யாதென வினயமொன் றோர்வார். (3)

ஆவை யூறுசெய் யார்பழி யஞ்சுவா ரதனை
ஏவு வாமிது வேவுணர்ப் பென்றுசூழ்ந் திசைந்து
பாவ காரிகள் பண்டுபோற் பழித்தழல் வளர்த்தார்
தாவி லாவுறு வாகியோர் தானவன் முளைத்தான். (4)

குண்ட ழற்கணின் றெழுந்தவக் கொடியவெம் பசுவைப்
பண்டு போலவர் விடுத்தனர் கூடலம் பதிமேல்
உண்டு மில்லையு மெனத்தடு மாற்றநூ லுரைத்த
பிண்டி யானுரை கொண்டுழல் பேயமண் குண்டர். (5)

வேறு

மாடமலி மாளிகையி லாடுகொடி மானக்
கோடுகளி னோடுமுகில் குத்திமிசை கோத்துச்
சேடன்முடி யுங்கதிர்கொள் சென்னிவரை யுந்தூள்
ஆடவடி யிட்டுலவை யஞ்சிட வுயுர்த்தே. (6)

விடுத்திடு முயிர்ப்பினெதிர் பூளைநறை வீபோல்
அடுத்திடு சராசர மனைத்துமிரி வெய்தக்
கடுத்திடு சினக்கனலி னுக்குலக மெல்லாம்
மடுத்திடு தழற்கடவுள் வார்புனலை மான. (7)

உடன்றிறைகொள் புள்ளொடு விலங்கலறி யோட
மிடைந்தபழு வத்தொடு விலங்கலை மருப்பால்
இடந்தெறி மருத்தென வெறிந்தளவி லோரைத்
தொடர்ந்துடல் சிதைத்துயிர் தொலைத்திடியி னார்த்தே. (8)

மறலிவரு மாறென மறப்பசு வழிக்கொண்
டறலிவர் தடம்பொருனை யாறுடைய மாறன்
[1]திறலிமலர் மங்கையுறை தென்மதுரை முன்னா
விறலிவரு கின்றதது மீனவ னறிந்தான். (9)

மீனவனு மாநகருண் மிக்கவரு முக்கண்
வானவனை மாமதுரை மன்னவனை முன்னோர்
தானவனை யாழிகொடு சாய்த்தவனை யேத்தா
ஆனதுரை செய்துமென வாலய மடைந்தார். (10)

நாதமுறை யோபொதுவின் மாறிநட மாடும்
பாதமுறை யோபல வுயிர்க்குமறி விக்கும்
போதமுறை யோபுனித பூரண புராண
வேதமுறை யோவென விளித்துமுறை யிட்டான். (11)

நின்றுமுறை யிட்டவரை நித்தனரு ணோக்கால்
நன்றருள் சுரந்திடப நந்தியை விளித்துச்
சென்றமண ரேவவரு தீப்பசுவை நீபோய்
வென்றுவரு வாயென விளம்பினன் விடுத்தான். (12)

வேறு

தண்டடங் கெழுகூற் றமுமஞ்சத் தறுகட் செங்கட்
குண்டடந் தழன்று கொதிப்பக் கொடுநாக் கெறிந்து

....

1. திறலிமறை. பா.வே.

துண்டந் துழாவக் கடைவாய் நுரைசோர்ந்து சென்னி
அண்டந் துழாவ வெழுந்தன் றடலேறு மாதோ. (13)

நெற்றித் தனியோடை நிமிர்ந்து மறிந்த கோட்டிற்
பற்றிச் சுடர்செம் மணிப்பூண்பிறை பைய நாகஞ்
சுற்றிக் கிடந்தா லெனத்தோன்ற வெள்ளாழி யீன்ற
கற்றைக் கதிர்போற் பருமம்புறங் கௌவி மின்ன. (14)

கோட்டுப் பிறைகால் குளிர்வெண்கதிர்க் கற்றை போலச்
சூட்டுக் கவரித் தொடைத் தொங்கலு நெற்றி முன்னாப்
பூட்டுத் தரள முகவட்டும் பொலியப் பின்னல்
மாட்டுச் சதங்கைத் தொடைக்கல்லென வாய்விட் டார்ப்ப. (15)

பணிநா வசைக்கும் படியெனக் கழுத்தில் வீர
மணிநா வசைப்ப நகைமுத்தின் வகுத்த தண்டை
பிணிநாண் சிறுகிங் கிணிப்பல மாலைத் தொங்கல்
அணிநா ணலம்பச் சிலம்பார்ப்ப வடிக ணான்கும். (16)

அடியிட்டு நிலங்கிளைத் தண்ட மெண்டிக்கும் போர்ப்பப்
பொடியிட் டுயிர்த்துப் பொருகோட்டினிற் குத்திக் கோத்திட்
டிடியிட் டதிர்கா ரெதிரேற்றெழுந் தாங்கு நோக்கிச்
செடியிட் டிருகண் ணழல்சிந்த நடந்த தன்றே. (17)

வேறு

பால்கொண்ட நிழல்வெண் டிங்கட்
பகிர்கொண்ட மருப்பிற் கொண்மூச்
சூல்கொண்ட வயிற்றைக் கீண்டு
தள்ளியோர் வெள்ளிக் குன்றங்
கால்கொண்டு நடந்தா லென்னக்
கடிந்துடன் றாவைச் சீற்றம்
மேல்கொண்டு நாற்றம் பற்றி
வீங்குயிர்ப் பெறிந்து கிட்டா. (18)

குடக்கது குணக்க தென்னக்
குணக்கது குடக்க தென்ன

வடக்கது தெற்க தென்னத்
தெற்கது வடக்க தென்ன
முடுக்குறு மருப்பிற் கோத்து
முதுகுகீ ழாகத் தள்ளும்
எடுக்குறு மலையைக் கால்பேர்த்
தெனத்திசைப் புறத்து வீசும். (19)

கொழுமணிச் சிகர கோடி
சிதைபடக் குவட்டில் வீசும்
பழுமரச் செறிவில் வான்றோய்
பணையிற வெறியும் வானின்
விழுமறப் பசுப்போல் வீழ
வேலைவாய் வீசு மிங்ஙன்
செழுமதிக் கோட்டு நந்தித்
தேவிளை யாடல் செய்து. (20)

பூரிய ரெண்ணி யாங்கே
பொருதுயி ரூற்றஞ் செய்யா
தாரிய விடைதன் மாண்ட
வழகினைக் காட்டக் காமுற்
றீரிய நறும்பூ வாளி
யேறுபட் டாவி யோடும்
வீரியம் விடுத்து வீழ்ந்து
வெற்புரு வாயிற் றன்றே! (21)

வாங்கின புரிசை மாட
மாநக ரானா வின்பந்
தூங்கின வரவாய் வேம்பின்
றோடவிழ் தாரான் றிண்டோள்
வீங்கின விரவி தோன்ற
வீங்கிரு ளுடைந்த தென்ன
நீங்கின நாண மோடு
நிரையமண் குழாங்க ளெல்லாம். (22)

உலகரி கரியாத் தன்பே
ருருவினை யிடபக் குன்றாக்
குலவுற நிறுவிச் சூக்க
வடிவினாற் குருகிக் கூடற்
றலைவனை வணங்க வீசன்
றண்ணருள் சுரந்து பண்டை
இலகுரு வாகி யிங்ங
னிருக்கென விருத்தி னானே. (23)

அந்நிலை நகரு ளாரு
மரசனு மகிழ்ச்சி தூங்கிச்
சந்நிதி யிருந்த நந்தி
தாளடைந் திறைஞ்சிப் போக
மின்னவிர் சடையா னந்தி
வென்றிசால் வீறு நோக்கி
இன்னமு தனையா ளோடுங்
களிசிறந் திருக்கு நாளில். (24)

அவ்விடை வரைமேன் முந்நீ
ரார்கலி யிலங்கைக் கேகுந்
தெவ்வடு சிலையி ராமன்
வானர சேனை சூழ
மைவரை யனைய தம்பி
மாருதி சுக்கி ரீவன்
இவ்வடல் வீர ரோடு
மெய்தியங் கிறுந்தான் மன்னோ. (25)

அன்னது தெரிந்து விந்த
மடக்கிய முனியங் கெய்தி
மன்னவற் காக்கங் கூறி
மழவிடைக் கொடியோன் கூடற்
பன்னரும் புகழ்மை யோது
பனுவலை யருளிச் செய்ய
முன்னவன் பெருமை கேட்டு
முகிழ்த்தகை முடியோ னாகி. (26)

முனியொடு குருகிச் செம்பொன்
முளரியுண் மூழ்கி யாதித்
தனிமுத லடியை வேணி
முடியுறத் தாழ்ந்து வேத
மனுமுறை சிவாக மத்தின்
வழிவழா தருச்சித் தேத்திக்
கனிவுறு மன்பி லாழ்ந்து
முடிமிசைக் கரங்கள் கூப்பி. (27)

புங்கவ சீவன் முத்தி
புராதிப புனித போக
மங்கல மெவற்றி னுக்குங்
காரண வடிவ மான
சங்கர நினது தெய்வத்
தானங்க ளநந்த மிந்த
அங்கண்மா ஞால வட்டத்
துள்ளன வவைக டம்மில். (28)

வேறு

அற்பு தப்பெரும் பதியிந்த மதுரையீ தாற்றப்
பொற்பு டைத்தென்ப தெவன்பல புவனமு நின்பாற்
கற்பு வைத்துய நீசெய்த கருமத்தின் விருத்தம்
வெற்பு ருக்களாய்ப் புடைநின்று விளங்கலான் மன்னோ. (29)

கண்ட வெல்லையிற் றுன்பங்கள் களைதற்கு மளவைக்
கண்ட கும்பெருஞ் செல்வங்க ளளித்தற்குங் கருணை
கொண்டு நீயுறை சிறப்பினாற் குளிர்மதிக் கண்ணி
அண்ட வாணவிங் விலிங்கத்துக் கொப்புவே றாமோ. (30)

தோய்ந்தி டும்பொழு தீட்டிய தொல்வினைப் படலம்
மாய்ந்தி டும்படி மாய்த்துநின் மங்கல போகம்
ஈந்தி டும்படிக் கிருந்தமா தீர்த்தத்தி னியல்பை
ஆய்ந்தி டும்பொழு ததற்கொரு தீர்த்தமொப் பாமோ (31)

எத்த லத்தினு மொவ்வொன்று விழுமிதா மிந்த
மெய்த்த லத்திலிம் மூவகை விழுப்பமும் விளங்கும்
அத்த வாதலா லித்தல மடைந்தவ ரெவர்க்குஞ்
சித்த சுத்தியும் பல்வகைச் சித்தியும் பயக்கும். (32)

அடிய னேனெண்ணுங் கருமமுஞ் சரதமே யாக
முடிய மாறரி தச்செயன் முடியுமெப் படியப்
படிபு ரிந்தருள் கடிதெனப் பணிந்தனன் பரனும்
நெடிய வான்படு மமுதென வெதிர்மொழி நிகழ்த்தும். (33)

இராமர் பெருமை

வேறு

இரவிதன் மரபின் வந்த
விராமகே ளெமக்குத் தென்கீழ்
விரவிய திசையிற் போகி
விரிகடற் சேது கட்டிக்
காவிய வுள்ளக் கள்வன்
கதிர்முடி பத்துஞ் சிந்தி
அரவமே கலையி னாளை
யருங்சிறை யழுவ நீக்கி. (34)

மீண்டுநின் னயோத்தி யெய்தி
விரிகட லுலகம் பன்னாள்
ஆண்டினி திருந்து மேனாள்
வைகுண்ட மடைவா யாக
ஈண்டுநீ கவலை கொள்ளே
[1]லெனுமச ரீரி கேட்டு
நீண்டவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து
நிருத்தனை விடைகொண் டேகி. (35)

மறைப்பொரு ளுரைத்தோன் சொன்ன
வண்ணமே யிலங்கை யெய்தி

....

1. லெனவசரீரி

அறத்தினைத் தின்ற பாவி
யாவிதின் றனையான் செல்வத்
திறத்தினை யிளவற் கீந்து
திருவிரா மேசங் கண்டு
கறைப்படு மிடற்றி னானை
யருச்சித்துக் கருணை வாங்கி. (36)

பற்றிய பழியி னீந்தி
யிந்திரன் பழியைத் தீர்த்த
வெற்றிகொள் விடையி னானை
மீளவும் வந்து போற்றி
அற்றிர ளனைய கோதைக்
கற்பினுக் கரசி யோடுஞ்
சுற்றிய சடையி ராமன்
றொன்னக ரடைந்தா னிப்பால். (37)

வேறு

செங்கோ லனந்த குணமீனவன் றேயங் காப்பக்
கொங்கோ டவிழ்தார்க் குலபூடணன் றன்னை யீன்று
பொங்கோத ஞாலப் பொறைமற்றவன் பாலி றக்கி
எங்கோ னருளாற் சிவமாநக ரேறி னானே. (38)

இருபத்தொன்பதாவது மாயப்பசு வதைத்த படலம் முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம் 1661.

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்

பாவமென வடிவெடுத்த படிற்றமணர் பழித்தழல்செய்
தேவவரு மறப்பசுவை யேறுயர்த்தோன் விடைநந்திக்
காவலனை விடுத்தழித்த கதையுரைத்து மட்டாலைச்
சேவகன்மெய்க் காட்டிட்டு விளையாடுந் திறமுரைப்பாம். (1)

வெவ்வியமும் மதயானை விறற்குலபூ டணன்சமணர்
அவ்வியவஞ் கனைகடந்த வனந்தகுணச் செழியன்பாற்
செவ்வியசெங் கோல்வாங்கித் திகிரிதிசை செலவுருட்டி
வவ்வியவெங் கலிதுரந்து மண்காத்து வருகின்றான். (2)

சவுந்தரசா மந்தனெனத் தானைகா வலனொருவன்
சிவந்தசடை முடியண்ண லடியவரே சிவமாகக்
கவர்ந்தொழுகி யருச்சிக்குங் கடப்பாட்டி னெறிநின்றோன்
உவந்தரசற் கிருமைக்குந் துணையாகி யொழுகுநாள். (3)

வல்வேடர்க் கதிபதியாய் வருசேதி ராயனெனும்
வில்வேட னொருவனவன் விறல்வலியான் மேலிட்டுப்
பல்வேறு பரிமான்றேர்ப் பஞ்சவன்மேற் படையெடுத்துச்
செல்வேனென் றுறவலித்தான் றென்னர்பிரா னஃதறிந்தான்.
(4)

தன்னதுதா ணிழனின்ற சாமந்தன் றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ் திறந்துநிதி முகந்தளித்துப் புதிதாக
இன்னமுநீ சிவசேனை யெடுத்தெழுதிக் கொள்கென்றான்
அன்னதுகேட் டீசனடிக் கன்புளா னென்செய்வான். (5)

தென்னவர்கோன் பணித்தபணி பின்றள்ளச் சிந்தையிலன்
புன்னவர னருள்வந்து முன்னீர்ப்ப வொல்லைபோய்ப்
பொன்னறைதாழ் திறந்தறத்தா றீட்டியிடும் பொற்குவையுட்
டன்னதுளத் தவாவமையத் தக்கநிதி கைக்கவரா. (6)

எண்ணிறந்த களிப்பினொடுந் திருக்கோயி லிடத்தணைந்து
கண்ணிறைந்த பொன்முளரிக் கயந்தலைநீர் படிந்துதன
துண்ணிறைந்த மெய்யன்பி னொளியுருவாய் முளைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்த மறைப்பொருளைப் பணிந்திறைஞ்சி
யிதுவேண்டும் (7)

பண்ணியநான் மறைவிரித்த பரமேட்டி யெங்கோமான்
எண்ணியகா ரியமுடிப்பா யிவையுனக்கு முன்னடிக்கீழ்
அண்ணியமெய் யடியவர்க்கு மாதக்க வெனவிந்தப்
புண்ணியமா நிதிமுழுது மவ்வழியே புலப்படுப்பான். (8)

அண்டமுக டுரிஞ்சிநிமிர் கோபுரமு மாயிரக்கான்
மண்டபமுங் கண்டிகையும் வயிரமணிக் கோளகையுங்
குண்டலமுந் தண்டரளக் குடைநிரையுங் கொடிநிரையுங்
கண்டனன்முன் னவனருளாற் பிறப்பேழுங் கரைகண்டோன்.
(9)

வானாடர்க் கவியுணவின் வகைமுந்நூன் மன்றன்முதல்
நானாவாஞ் சிறுவேள்வி நான்மறையோர்க் கறுசுவையின்
ஆனாத பேருண்டி துறவடைந்தோர்க் கருத்துபலி
தானாதி பலவேறு தருமநனி தழைவித்தான். (10)

எவரேனு முருத்திரசா தனங்கண்டா லெதிர்வணங்கி
அவரேநம் பிறப்பறுக்க வடிவெடுத்த வரனென்று
கவராத வன்புள்ளங் கசிந்தொழுக வருச்சித்துச்
சுவையாறி னமுதருத்தி யெஞ்சியவின் சுவைதெரிவான். (11)

இன்றைக்கா யிரநாளைக் கிருமடங்கு வருநாட்கும்
அன்றைக்கன் றிருமடங்கா [1]வரசனது பொருளெல்லாங்
கொன்றைச்செஞ் சடையார்க்கு மடியார்க்குங் கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன் செவிமடுத்தான் சேனைக்கோ னிதுசெய்வான்.
(12)

....

[1] அரசனருள். பா.பே.

வேறு

காவல னவையத் தெய்தி
காரியஞ் செய்வா ரோடு
மேவினன் பிறநாட் டுள்ள
வீரர்க்கு வெறுக்கை போக்கிச்
சேவகம் பதிய வோலை
செலவிடுத் தழைப்பான் போலப்
பாவகஞ் செய்து தீட்டிப்
பட்டிமை யோலை யுய்ப்பான். (13)

ஓலைவிட்டது.

எழுதுக தெலுங்கர்க் கோலை
எழுதுக கலிங்கர்க் கோலை
எழுதுக விராடர்க் கோலை
யெழுதுக மராடர்க் கோலை
எழுதுக கொங்கர்க் கோலை
யெழுதுக வங்கர்க் கோலை
எழுதுக துருக்கர்க் கோலை
யென்றுபொய் யோலை விட்டான். (14)

எங்குமிப் படியே யோலை
செலவிடுத் திருப்ப வாறு
திங்களி னளவு மந்தச்
சேவகர் வரவு காணா
தங்கதிர் வேலோன் சேனைக்
கரசனை யழைத்து நாளை
வெங்கதிர் படுமுன் சேனை
யாவையும் விளித்தி யென்றான். (15)

என்றமன் னவனுக் கேற்கச்
சாமந்த னிசைந்து வெள்ளி
மன்றவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்து
வள்ளலே யரச னீந்த

குன்றுறழ் நிதிய மெல்லாங்
கொண்டெனைப் பணிகொண் டாயே
வன்றிறற் சேனை யீட்டும்
வண்ணம்யா தென்ன நின்றான். (16)

அடியவர் குறைவு தீர்த்தா
டருள்வதே விரதம் பூண்ட
கொடியணி மாடக் கூடற்
கோமகன் காமற் காய்ந்த
பொடியணி புராணப் புத்தேட்
புண்ணிய னருளி னாலே
இடியதிர் விசும்பு கீறி
யெழுந்ததோர் தெய்வ வாக்கு. (17)

சூழ்ந்தெழு சேனை யோடுந்
தோற்றுது நாளை நீயும்
வீழ்ந்தர சவையத் தெய்தி
மேவுதி யென்ன விண்ணம்
போழ்ந்தெழு மாற்றம் கேட்டுப்
பொருநரே றுவகை வெள்ளத்
தாழந்தனன் முந்நீர் வெள்ளத்
தலர்கதி ரவனு மாழ்ந்தான். (18)

மீனவன் காண மேரு
வில்லிதன் றமரை வன்கண்
மானவேன் மறவ ராக்கி
வரம்பரி வீர னாகத்
தானுமோர் கூத்துக் கோலஞ்
சமைத்துவந் தாட விட்ட
நீனிற வெழினி போலக்
காரிரு ணிவந்த தெங்கும். (19)

புண்ணிய மனையிற் போகிப்
புலர்வதெப் போழ்தென் றெண்ணி

அண்ணல்சா மந்தன் றுஞ்சா
        னடிக்கடி யெழுந்து வானத்
தெண்ணிறை மீன நோக்கி
        நாழிகை யெண்ணி யெண்ணிக்
கண்ணுத லெழுச்சி காண்பா
        னளந்தனன் கங்கு லெல்லாம். (20)

தெருட்டரு மறைக டேறாச்
        சிவபரஞ் [1]சுடரோ ரன்பன்
பொருட்டொரு வடிவங் கொண்டு
        புரவிமேற் கொண்டு போதும்
அருட்படை யெழுச்சி காண்பான்
        போலவார் கலியின் மூழ்கி
இருட்டுகள் கழுவித் தூய
        விரவிவந் துதயஞ் செய்தான். (2)

பொருநரே ரனையா னேர்ந்து
        போந்துநான் மாடக் கூடற்
கருணைநா யகனைத் தாழ்ந்து
        கைதொழு திரந்து வேண்டிப்
பரவிமீண் டொளிவெண் டிங்கட்
        பன்மணிக் குடைக்கீ ழேகிக்
குருமதி மருமான் கோயில்
        [2]குறுகுவான் குறுகு மெல்லை. (22)

கரைமதி யெயிற்றுச் சங்கு
        கன்னன்முன் னான வென்றிப்
பிரமத கணமுங் குண்டப்
        பெருவயிற் றொருவ னாதி
வரைவுரை [3]குறுத்தாட் பூத
        மறவருங் குழுமி வீக்கு
குரைகழல் வலிய நோன்றாட்
        கோளுடை வயவ ராகி. (23)

....

1. சுடரோ னன்பன். பா.வே. 2. குறுகினான். பா.வே. 3. குறுந்தாள். பா.வே.

நெட்டிலை வடிவாள் குந்தந்
தோமர நேமி நெய்த்தோர்
ஒட்டிய கணிச்சி சாப
முடம்பிடி முதலா வெண்ணப்
பட்டவெம் படைமூ வாறும்
பரித்தசெங் கையர் காலிற்
கட்டிய கழலர் காலிற்
கடியராய்ப் புறம்பு காப்ப. (24)

வார்கெழு கழற்கா னந்தி
மாகாளன் பிருங்கி வென்றித்
தார்கெழு நிகும்பன் கும்போ
தரன்முதற் றலைவர் யாரும்
போர்கெழு கவசந் தொட்டுப்
புண்டர நுதலிற் றீட்டிக்
கூர்கெழு வடிவா ளேந்திக்
குதிரைச்சே வகராய்ச் சூழ. (25)

கற்றைச்சா மரைகள் பிச்சங்
கவிகைபூங் கொடிக்கா டெங்கும்
[1]துற்றக்கா ரொலியு நாணத்
தூரிய முழுது மேங்கக்
கொற்றப்போர் விடையைத் தானே
குரங்குளைப் பரியா மேற்கொண்
டொற்றைச்சே வகராய் மாறி
யாடிய வொருவர் வந்தார். (26)

பல்லிய மொலிக்கு மார்பும்
பாய்பரி கலிக்கு மார்புஞ்
செல்லொலி மழுங்க மள்ளர்
தெழிந்திடு மார்பு மொன்றிக்
கல்லெனுஞ் சும்மைத் தாகிக்
கலந்தெழு சேனை மேனாள்

1. முற்றக் காலொலியு. பா.வே.

மல்லன்மா நகர்மேற் சீறி
வருகடல் போன்ற தன்றே! (27)

சேனையின் வரவு நோக்கித்
திருமகன் றிருமுன் னேகுந்
[1]தானையந் தலைவன் றென்னன்
றாணிழல் குறுகிக் கூற
மீனவ னுவகை பூத்து
வெயின்மணிக் கடையிற் போந்தங்
கானமண் டபத்திற் செம்பொ
னரியணை மீது வைகி. (28)

தெவ்வடு மகிழ்ச்சி பொங்கச்
சேனையின் [2]செல்வ நோக்கி
[1]எவ்வெவ தேயத் துள்ளா
ரிவரென வெதிரே நின்று
கௌவையின் மனச்சா மந்தன்
கையிற்பொற் பிரம்பு நீட்டி
அவ்வவர் தொகுதி யெல்லா
மணியணி நிறுவிக் கூறும். (29)

கொங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
கங்கரிவ ரையகரு நாடரிவ ரைய
அங்கரிவ ரையலிவ ராரியர்க ளைய
வங்கரிவ ரையவிவர் மாளவர்க ளைய. (30)

குலுங்கரிவ ரையவிவர் கொங்கணர்க ளைய
தெலுங்கரிவ னாயவிவர் சிங்களர்க ளைய
கலிங்கரிவ ரையகவு டத்தரிவ ரைய
உலங்கெழு புயத்திவர்க ளொட்டியர்க ளைய. (31)

1. தானையர். பா.வே. 2. செல்வி. பே.வே. 3. எவ்வெத். பா.வே.

கொல்லரிவ ரையவிவர் கூர்ச்சரர்க ளைய
பல்லரிவ ரையவிவர் பப்பரர்க ளைய
வல்லரிவ ரையவிவர் விதேகரிவ ரைய
கல்லொலி கழற்புனை கடாரரிவ ரைய. (32)

கேகயர்க ளாலிவர்கள் கேழ்கிளா மணிப்பூண்
மாகதர்க ளாலிவர் மராடரிவர் காஞ்சி
நாகரிக ராலிவர்க ணம்முடைய நாட்டோர்
ஆகுமிவர் தாமென[1]மெய்க் காட்டியறி வித்தான். (33)

இத்தகைய சேட்புல னுளாரையிவ ணுய்த்த
வித்தகமை யென்னென வினாவியருள் செய்யேல்
அத்தநின் னரும்பொரு ளனைத்தும்வரை யாதே
உய்த்தலி னடைந்தனர்க ளாலென வுரைத்தான். (34)

சாமந்தர் சேனை

வேறு

அந்நெடுஞ் சேனை தன்னுட்
சேணிடை யடன்மா வூர்ந்து
பின்னுற நிற்கு மொற்றைச்
சேவகப் பிரானை நோக்கி
மன்னவ னவர்யா ரென்னச்
சாமந்தன் வணங்கி யைய
இன்னவர் சேனை வெள்ளத்
தியாரையென் றறிவ தென்றான். (35)

அவரையிங் கழைத்தி யென்றா
னரசன்றன் வழிச்செல் வார்போற்
கவயமிட் டவரும் போந்தார்
காவலன் களிகூர்ந் தம்பொன்
நவமணிக் கலன்பொன் னாடை
நல்கினா னுள்ளத் தன்பு

....

1. மெய்காட்டி. பா.வே.

தவறிலான் பொருட்டு வாங்கித்
தரித்துத்தன் றமர்க்கு மீந்தார். (36)

ஆய்ந்தவெம் பரிமாத் தூண்டி
பைங்கதி நடத்திக் காட்டி
ஏய்ந்ததுஞ் சேனை வெள்ளத்
தெய்தினா ரெய்து மெல்லை
வேய்ந்ததார்ச் சேதி ராயன்
வேட்டைபோய்ப் புலிகோட் பட்டு
மாய்ந்த னென்றோ ரொற்றன்
வேந்தன்முன் வந்து சொன்னான். (37)

முரசதி ரனிக நோக்கி
முகமலர்ந் துவகை பூத்த
அரசனு மனிக வேந்தற்
களவில்சீர்த் தலைமை யோடும்
வரிசைகண் மிதப்ப நல்கி
வந்துமெய்க் காட்டுத் தந்து
பரசிய பதாதி தத்தம்
பதிபுகச் செலுத்து கென்றான். (38)

அறைந்தவார் கழற்காற் சேனை
காவல னனிகந் தத்தஞ்
சிறந்தசே ணாட்டிற் செல்லச்
செலுத்துவான் போன்று நிற்ப
நிறைந்தநான் மாடக் கூட
னிருத்தனந் நிலைநின் றாங்கே
மறைந்தனன் [1]மனித்த வேடங்
காட்டிய மறவ ரோடும் (37)

கண்டனன் பொருநை நாடன்
வியந்தனன் கருத்தா சங்கை

1. மனித வேடங். பா.வே.

கொண்டனன் குறித்து நோக்கி
யீதுநங் கூடன் மேய
அண்டர்தம் பெருமான் செய்த
வாடலென் றெண்ணிக் கண்ணீர்
விண்டனன் புளகம் போர்ப்ப
மெய்யன்பு வடிவ மானான். (40)

தனக்குயிர்த்துணையா நின்ற
சாமந்தன் றன்னை நோக்கி
உனக்கெளி வந்தார் கூட
லுடையநா யகரே யென்றால்
எனக்கவ ராவார் நீயே
யென்றவற் கியாவு நல்கி
மனக்கவல் பின்றி வாழ்ந்தான்
மதிவழி வந்த மைந்தன். (41)

முப்பதாவது மெய்க்காட்டிட்ட படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம்: 1702.

முப்பத் தொன்றாவது
உலவாக்கிழி யருளிய படலம்

அடியார் பொருட்டுப் பரிவயவ
ராகிச் செழியன் காணவிடைக்
கொடியார் வந்து மெய்க்காட்டுக்
கொடுத்த வண்ண மெடுத்துரைத்துங்
கடியார் கொன்றை முடியாரக்
கன்னி நாடன் றனக்கிசைந்த
படியா லுலவாக் கிழிகொடுத்த
படியை யறிந்த படிபகர்வாம். (1)

வள்ளல் குலபூ டணன்றிங்கன்
வாரந் தொடுத்துச் சிவதருமம்
உள்ள வெல்லாம் வழாதுநோற்
றொழுகும் வலியாற் றன்னாட்டில்
எள்ள லில்லா வேதியரை
யிகழ்ந்தா னதனான் மழைமறுத்து
வெள்ள மருக வளங்குன்றி
வினைவஃ கியது நாடெல்லாம். (2)

அறவோ ரெல்லா நிரப்பெய்தி
யாகங் கிடந்த நூலன்றி
மறைநூ லிழந்து முனிவேள்வி
வானோர் வேள்வி தென்புலத்தின்
உறைவோர் வேள்வி யிழந்திழிந்த
தொழில்செய் தாற்றா துயிர்வளர்ப்பான்
புறநா டணைந்தார் பசியாலே
புழுங்கி யொழிந்த குடியெல்லாம். (3)

எந்நா டணைவோ மெனவிரங்க
விரங்கி மதிக்கோன் மதிநாளிற்
பொன்னாண் முளரித் தடங்குடைந்து
சித்திக் களிற்றைப் பூசித்துத்
தன்னா தரவாற் கயற்கண்ணி
தலைவன் றன்னை யருச்சித்து
முன்னா வீழ்ந்து கரமுகிழ்த்துப்
பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான். (4)

அத்த வுலகி லுயிர்க்குயிர்நீ
யல்லை யோவவ் வுயிர்பசியால்
எய்த்த வருத்த மடியேனை
வருத்து மாறென் யானீட்டி
வைத்த பொருளுந் தருமத்தின்
வழியே சென்ற தினியடிகள்
சித்த மலர்ந்தென் னிடும்பை வினை
தீர வருட்கண் செய்கவென. (5)

கோளா டரவ மரைக்கசைத்த
கூடற் பெருமான் குறையிரக்கும்
ஆளா மரசன் றவறுசிறி
தகங்கொண் டதனைத் திருச்செவியிற்
கேளார் போல வாளாதே
யிருப்ப மனையிற் கிடைத்தமலன்
றாளா தரவு பெறநினைந்து
தரையிற் கிடந்து துயில்கின்றான். (6)

அங்கண் வெள்ளி யம்பலத்து
ளாடு மடிக ளவன்கனவிற்
சங்கக் குழையும் வெண்ணீறுஞ்
சரிகோ வணமுந் தயங்கவுரன்
சிங்க நாதங் கிடந்தசையச்
சித்த வடிவா யெழுந்தருளி
வெங்கண் யானைத் தென்னவர்கோன்
முன்னின் றிதனை விளம்புவார். (7)

ஏடா ரலங்கல் வரைமார்ப
வெம்பா லென்று மன்புடைமை
வாடா விரத விழுச்செல்வ
முடையாய் வைய மறங்கடிந்து
கோடா தளிக்குஞ் செங்கோன்மை
யுடையா யுனக்கோர் குறையுளதுன்
வீடா வளஞ்சேர் நாட்டிந்நாள்
வேள்விச் செல்வ மருகியதால். (8)

மறையே நமது பீடிகையா
மறையே நமது பாதுகையாம்
மறையே நமது வாகனமா
மறையே நமது நூபுரமாம்
மறையே நமது கோவணமா
மறையே நமது விழியாகும்
மறையே நமது மொழியாகு
மறையே நமது வடிவாகும். (9)

வேதந் தானே நாமதனைச்
சத்தி வடிவாய் விதிவிலக்காய்ப்
போதங் கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப்
போகங் கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ் செய்யும் பிணியவிழ்த்தெம்
பிரியா வீடு தருவதுதேன்
நாதஞ் செய்யுந் தார்வேந்தே
நமது செங்கோ லதுவாகும். (10)

அந்த மறைக டமக்குறுதி
யாவா ரந்நூல் வழிகலிநோய்
சிந்த மகத்தீ வளர்த்தெம்பாற்
சிந்தை செலுத்து மந்தணரால்
இந்த மறையோர் வேள்விமழைக்
கேது வாகு மிவர்தம்மை
மைந்த விகழ்ந்து கைவிட்டா
யதனான் மாரி மறுத்தன்றால். (11)

மும்மைப் புவனங் களுமுய்ய
முத்தீ வேட்கு மிவர்தம்மை
நம்மைப் போலக் கண்டொழுகி
நாளு நானா வறம்பெருக்கிச்
செம்மைத் தருமக் கோலோச்சித்
திகிரி யுருட்டி வாழ்தியென
உம்மைப் பயன்போ லெளிவந்தா
ருலவாக் கிழியொன் றுதவுவார். (12)

இந்தக் கிழியி லெத்துணைப்பொன்
னெடுத்து வழங்குந் தொறுநாங்கள்
தந்த வளவிற் குறையாத
தன்மைத் தாகு மிதுகொண்டு
வந்த விலம்பா டகற்றென்று
கொடுத்து வேந்தன் மனக்கவலை
சிந்தத் திருநீ றதுசாத்தி
மறைந்தா ரையர் திருவுருவம். (13)

கண்ட கனவு நனவாகத்
தொழுதா னெழுந்து கௌரியர்கோன்
அண்டர் பெருமான் றிருவடிபோ
லம்பொற் கிழியை முடித்தலைமேற்
கொண்டு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப
நின்றோர் முகவர்த்தங் கூத்தாடித்
தண்டா வமைச்சர் படைத்தலைவர்
தமக்குங் காட்டி யறிவித்தான். (14)

செங்க ணரிமான் பிடர்சுமந்த
தெய்வ மணிப்பூந் தவிசேற்றிச்
சங்க முழங்க மறைமுழங்கச்
சாந்தந் திமிர்ந்து தாதொழுகத்
தொங்க லணிந்து தசாங்க விரைத்
தூப நறுநெய்ச் சுடர்வளைத்துக்
கங்கை மிலைந்த கடவுளெனக்
கருதிப் பூசை வினைமுடித்தான். (15)

அடுத்து வணங்கி வலஞ்செய்திட்
டம்பொற் கிழியைப் பொதிநீக்கி
எடுத்து முத்தீ வினைஞர்க்கும்
யாகங் களுக்கும் யாவர்க்கும்
அடுத்து நாளும் வரையாது
வழங்க வழங்க வடியார்க்குக்
கொடுக்கக் குறையா வீட்டின்ப
மாயிற் றையர் கொடுத்தகிழி. (16)

ஆய பொதியில் விளைபொன்னா
லசும்பு செய்து விசும்பிழிந்த
கோயி லதனை யகம்புறமுங்
குயின்று ஞானக் கொழுந்தனைய
தாயி லறுகாற் பீடிகைவான்
றடவு கொடிய நெடியபெரு
வாயில் பிறவு மழகெறிப்ப
வேய்ந்தான் மறையின் வரம்பறிந்தான். (17

முந்திக் குறையா நிதிக்கடலை
முகந்து முகந்து நாடோறும்
சிந்திக் குலபூ டணன்கொண்ட
றெய்வ தருமப் பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித் திரைமுந் நீர்மேகம்
பருகிச் சொரியப் பல்வளனும்
நந்திக் கன்னி நாடளகை
நகர்போற் செல்வந் தழைத்தன்றே. (18)

வேறு

வையா கரணர்க ணையா யிகர்மறை
வல்லோர் மறைமுடி சொல்லாய்வோர்
மெய்யா மிருதிகள் பொய்யா விரதிகள்
வேள்வித் தழல்களை வாழ்விப்போர்
பையா டரவணி யையா னனுரை
பகர்வோ ருலகிய லகல்வோர்கள்
எய்யா துறைதலி னையா தளகைய
தென்னப் பொலிவது தென்னாடு. (19)

முப்பத்தொன்றாவது
உலவாக்கிழி யருளிய படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 1721.

முப்பத்திரண்டாவது
வளையல் விற்ற படலம்

வேதந் தனது வடிவென்று
விண்ணின் றிழிந்த விமானமறைக்
கீதன் செழியன் றனக்குலவாக்
கிழிதந் தளித்த வழியிதுவப்
போதங் கடந்த பொருள்வணிகப்
புத்தேண் மாட மணிமறுகு
பாதந் தடவ நடந்துவளை
பகர்ந்த பரிசு பகர்கிற்பாம். (1)

இறைவன் குலபூ டணன்றிகிரி
யிவ்வா றுருட்டு நாண்முன்னாட்
சிறைவண் டறையுந் தாருவன
தெய்வ முனிவர் பன்னியர்தந்
[1]நிறையன் றளந்து காட்டுகென
நெடியோன் மகனைப் பொடியாக்கும்
அறவன் றானோர் காபாலி
யாகிப் பலிக்கு வருகின்றான். (2)

வேத மசைக்குங் கோவணமு
மெய்யி னீறு முள்ளாளக்
கீத மிசைக்குங் கனிவாயு
முள்ளே நகையுங் கிண்கிணிசூழ்
பாத மலரும் பாதுகையும்
பலிகொள் கலனுங் கொண்டிரதி
[2]மாதர் கணவன் றவவேட
மெடுத்தா லொத்து வருமெல்லை. (3)

....

1. நிறைவன். பா.வே. 2. மாது. பா.வே.

விள்ளுங் கமலச் சேவடிசூழ்
சிலம்பி னொலியு மிடறதிரத்
துள்ளுங் கீத வொலியுங்கைத்
துடியி னொலியுஞ் செவித்துளைகீண்
டுள்ளம் பிளந்து நிறைகளைந்தீர்த்
தொல்லை வருமுன் வல்லியர்கள்
பள்ளங் கண்டு வருபுனல்போற்
பலிகொண் டில்லின் புறம்போந்தார். (4)

ஐயங்கொண் டணைவா ரையர்
பரிகலத் தைய மன்றிக்
கையம்பொன் வளையும் பெய்வார்
கருத்துநா ணன்றிக் காசு
செய்யும்பொன் மருங்கு னாணு
மிழப்பர்வேள் சிலையம் பன்றிக்
கொய்யுந்தண் மலர்க்க ணம்புங்
கொங்கையிற் சொரியச் சோர்வார். (5)

மடமயி லனையா ரெங்கள்
வளையினைத் தருதி ரென்றார்
கடல்விட மயின்றா னுங்கள்
கந்தரத் துள்ள தென்றான்
தடமதிக் கொம்ப னாரெங்
கலையினைத் தருதி ரென்றார்
முடமதி மிலைந்தா னுங்கண்
முகமதி யிடத்த தென்றான். (6)

இடையறிந் தெம்மைச் சேர்மி
னென்றன ரிளைய ரெங்கோன்
கடலமு தனையீர் நுங்கட்
கிடையினிக் காணா தென்றான்.
மடநலா ரஃதேற் பண்டை
வண்ணமீந் தில்லிற் செல்ல
விடையளித் தருண்மி னென்றார்
வேலைபுக் குறங்கு மென்றான். (9)

கறுத்ததை யெவன்கொ லைய
கந்தர மென்றார் வேளை
வெறுத்தவன் மாரி பெய்தற
கென்றனன் விழியால் வேலை
ஒறுத்தவர் யாவ ரென்றீ
ருத்தர மென்றார் கூற்றைச்
செறுத்தவன் றென்பா னின்று
நோக்கினாற் றெரிவ தென்றான். (10)

செக்கரஞ் சடையான் கண்ணிற்
றம்முருத் தெரிய நோக்கி
இக்கொடி யார்போற் கண்ணு
ளெம்மையு மிருத்தி ரென்றார்
நக்கனுந் தனையன் னார்கண்
ணிடைக்கண்டு நகைத்து நம்மின்
மிக்கவர் நுங்க ணுள்ளார்
விழித்தவர்க் காண்மி னென்றான். (11)

அஞ்சலிப் போது பெய்வார்
சரணமென் றடியில் வீழ்வார்
தஞ்செனத் தளிர்க்கை நீட்டித்
தழுவிய கிடைக்குந் தோறும்
எஞ்சுவா னெஞ்சா தேத்தி
யெதிர்மறை யெட்டுந் தோறும்
வஞ்சனா யகல்வான் மையல்
வஞ்சியர்க் கணிய னாமோ. (12)

அடுத்தெமைத் தழாதி ரேனீ
ரவிழ்த்தபூங் கலையை மீள
உடுத்துமி னும்பால் யாங்கண்
மையனோ யுழப்ப நோக்கிக்
கடுத்தெமர் முனியா முன்னங்
கழற்றிய வளையுங் கையில்
எடுத்திடு மென்றார் நாளை
யிடுதுமென் றேகி னானே. (13)

பிள்ளைவெண் டிங்கள் வேய்ந்த
பிரான்கொண்டு போன நாணும்
உள்ளமு மீட்க லாற்றா
துயங்கினார் கலையுஞ் சங்குந்
துள்ளவைங் கணையான் வாளி
துளைப்பவெம் பசலை யாகங்
கொள்ளைகொண் டுண்ண நின்றா
ரந்நிலை கொழுநர் கண்டார். (14)

பொய்தவ வடிவாய் வந்து
நம்மனைப் பொன்னி னன்னார்
மெய்தழை கற்பை நாணை
வேரொடுங் களைந்து போன
கைதவன் மாடக் கூடற்
கடவுளென் றெண்ணித் தேர்ந்தார்
செய்தவ வலியாற் கால
மூன்றையுந் தெரிய வல்லார். (15)

கற்புத் திரிந்தார் தமைநோக்கிக்
கருத்துத் திரிந்தீர் [1]நீராழி
வெற்புத் திரிந்து மதிற்கூடன்
மேய வணிகர் கன்னியராய்ப்
பொற்புத் திரியா தவதரிப்பீர்
போமென் றிட்ட சாபங்கேட்
டற்புத் திரிந்தா ரெங்களுக்கீ
தகல்வ தெப்போ தென முனிவர். (16)

அந்த மாட மதுரைநகர்க்
கரசா கியசுந் தரக்கடவுள்
வந்து நும்மைக் கைதீண்டும்
வழியிச் சாபங் கழியுமெனச்
சிந்தை தளர்ந்த பன்னியருந்
தென்னர் மதுரைத் தொன்னகரிற்

1. நீளாழி. பா.வே.

கந்த முல்லைத் தார்வணிகர்
காதன் மகளி ராய்ப்பிறந்தார். (17)

வளர்ந்து பேதை யிளம்பருவ
மாறி யல்குல் புடையகன்று
தளர்ந்து காஞ்சி மருங்கொசியத்
ததும்பி யண்ணாந் தரும்புமுலை
கிளர்ந்து செல்லும் பருவத்திற்
கிடைத்தா ராக விப்பான்மண்
அளந்த விடையான் வந்துவளை
பகரும் வண்ண மறைகிற்பாம். (18)

கங்கை கரந்து மணிகண்டங்
கரந்து நுதற்கண் கரந்தொருபால்
மங்கை வடிவுங் கரந்துழையு
மழுவுங் கரந்து மழவிடையூர்
அங்க ணழகர் வளைவணிக
ராகி யேன மளந்தறியாச்
செங்க மலச்சே வடியிரண்டுந்
திரைநீர் ஞால மகள்சூட. (19)

பண்டு முனிவர் பன்னியர்பாற்
கவர்ந்த வளையே பட்டுவடங்
கொண்டு தொடுத்து மீண்டவர்க்கே
யிடுவே மெனுமுட் கோளினர்போற்
றொண்டர் தொடுத்த வைவண்ணத்
துணர்த்தார் போலத் தோள்சுமந்து
மண்டு வளையை விலைபகர்ந்து
வணிக மறுகில் வருகின்றார். (20)

மன்னு மறையின் பொருளுரைத்த
மணிவாய் திறந்து வளைகொண்மின்
என்னு மளவிற் பருவமுகி
லிமிழின் னிசைகேட் டெழுமயில்போற்

றுன்னு மணிமே கலைமிழற்றத்
தூய வணிகர் குலமகளிர்
மின்னு மணிமா ளிகைநின்றும்
வீதி வாயிற் புறப்பட்டார். (21)

வளைக ளிடுவா ரெனத்துங்கள்
மனமெல் லாந்தம் புடையொதுங்கத்
தளைக ளிடுவார் வருகின்றார்
தம்மைக் கொம்மை வெம்முலையார்
துளைக ளிடுதீங் குழலிசைபோற்
சுரும்பு பாடக கருங்குழன்மல்
விளைக ளொழுக நுடங்கிவரு
மின்போ லடைந்து கண்டார்கள். (22)

கண்ட வடிவாற் றிளைப்பதற்குக்
கழிபே ரன்பு காதல்வழிக்
கொண்டு செல்ல வொருசார்தங்
குணனா நாண முதனான்கும்
மண்டி யொருசார் மறுதலைப்ப
மனமு முழன்று தடுமாற
அண்டர் பெருமான் விளையாடற்
கமையச் சூழ்ந்தா ரமுதனையார். (23)

இரங்குமே கலைசிலம் பன்றி யேனைய
விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டிகை
மருங்கிறச் சுமப்பினும் வளைக்கைக் கில்லெனின்
அரும்பிய முலையினார்க் தழகுண் டாகுமோ. (24)

செல்வறல் வணிகிரெஞ் செங்கைக் கேற்பன
நல்வளை தெரிந்திடு மென்று நாய்கர்முன்
வல்வள ரிளமுலை மகளிர் மின்னுமிழ்
கல்வளர் கடகமென் காந்த ணீட்டினார். (25)

பண்டருங் கிளவியங் கயற்கட் பாவைகைத்
தண்டளிர் பற்றிய தடக்கை மாதர்கைம்

முண்டகம் பற்றியே முகிழ்த்துப் பல்வரி
வண்டுக ளேற்றுவார் மைய லேற்றுவார். (26)

புங்கவ னிடுவளை புடைத்து மீளவந்
தெங்களுக் கிடவிலை யிடுதி ராலெனக்
கொங்கவிழ் பைங்குழ லெருத்தங் கோட்டிநின்
றங்கர நீட்டுவா ராசை நீட்டுவார். (27)

எமக்கிடு மெமக்கிடு மெனப்பின் பற்றியே
அமைத்தடந் தோளினா ரனங்கன் பூங்கணை
தமைத்துளை படுத்தவோர் சார்பி லாமையாற்
கமைப்புறு நாண்முதற் காப்பு நீங்கினார். (28)

முன்னிடு வளையெலாங் கழல முன்புகூழ்ந்
தின்னவை பெரியவே ரிடுமென் றிட்டபின்
அன்னவு மனையவே யாக மீளவந்
தின்னமுஞ் சிறியவா விடுமென் றேந்துவார். (29)

பின்னிடும் வளைகளுஞ் சரியப் பேதுறா
முன்னெதிர் குறுகிநீர் செறிதத மொய்வளை
தன்னொடு கலைகளுஞ் சரிவ தேயென
மின்னென நுடங்கினார் வேனெ டுங்கணார். (30)

இவ்வளை [1]போல்வளை யாமுன் கண்டிலேம்
மெய்வளை வணிகரிவ் வரிய வெள்வளை
எவ்வயி னுள்ளவின் றினிய வாகியெம்
[2]மெய்வளர் பொடிப்பெழ வீக்கஞ் செய்தவே. (31)

நாளையும் வளையிட நண்ணு மிங்கென்பார்
கோள்வளை விலையிது கொண்டு போமென்பார்
வாள்விழி யீர்பினாள் வாங்கிக் கோடுமென்
றாளரி யேறனா ராடிப் போயினார். (32)

....

1. போல்வன. பா.வே. 2. மெய்ம்மயிர். பா.வே.

போயின வணிகர்தம் புடையின் மின்னெனப்
பாயின மகளிரும் பலருங் காணமுன்
மேயின விண்ணிழி விமானத் தூள்ளொளி
ஆயின திருவுரு வாகித் தோன்றினார். (33)

வேறு

மட்டலம்பு கோதையார்முன் வளைபகர்ந்த வணிகர்தாம்
பட்டிசைந்த வல்குனங்கை பாகராகு மெனவியந்
துட்டதும்பு முவகைவெள்ள முற்றெழுந்த குமிழிபோற்
கட்டதும்பு புனலிலாழ்ந்து களியடைந்த நகரெலாம். (34)

உருவிலாளி யுடல்பொடித்த வொருவர்கூட லிருவரான்
மருவிலார் திருக்கை தொட்டு வளைசெறிந்த நீர்மையாற்
கருவின்மாத ராகிநாய்கர் கன்னிமார்கண் மின்னுவேற்
பொருவில்காளை யெனவரம்பில் புதல்வரைப் பயந்தனர். (35)

பிறந்தமைந்த ரளவிறந்த பெருமைகொண்ட பெருமிதஞ்
சிறந்தவீர மாற்றலேற்ற திறல்புனைந்து வைகினார்
மறந்ததும்பு வேனெடுங்கண் வணிகமாதர் சிறிதுநாள்
துறந்தரன்ற னருளடைந்து துணையடிக்கண் வைகினார். (36)

முப்பத்திரண்டாவது வளையல்விற்ற படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் - 1757.

முப்பத்து மூன்றாவது

அட்டமாசித்தி யுபதேசித்த படலம்

கொத்திலங்கு கொன்றைவேய்ந்த கூடலாதி மாடநீள்
பத்தியம்பொன் மறுகணைந்து வளைபகர்ந்த பரிசுமுன்
வைத்தியம்பி னாமியக்க[1] மாதர்வேண்ட வட்டமா
சித்திதந்த திறமினித் தெரிந்தவாறு செப்புவாம். (1)

மின்னலங்கல் வாகைவேல் விழுப்பெருங் குலத்தினிற்
றென்னவன்ற னாணைநேமி திசையெலா முருட்டுநாள்
முன்னைவைக லூழிதோறு மோங்குமொய் வரைக்கணே
மன்னு[2]தண் பராரையால நிழன்மருங்கு மறைமுதல். (2)

அடுப்பமாசில் வெள்ளிவெற்பி னருகிருக்கு மரகதங்
கடுப்பவாம மிசையிருந்து கனகவெற்பன் மகளெனும்
வடுப்படாத கற்பினாண் மடித்து வெள்ளி லைச்சுருள்
கொடுப்பநேச மூறுபோக குரவனாகி வைகினான். (3)

பிருங்கிநந்தி யேமுதற் பெருந்தகைக் கணத்தரும்
மருங்கிருந்த சனகனாதி மாதவத்தர் நால்வரும்
ஒருங்கிறைஞ்சி யுண்ணவுண்ண வமுதமூறு சிவகதைக்
கரும்பருந்த வாய்மலர்ந்து கருணைசெய்யு மெல்லைவாய்.(4)

பௌவமூழ்கு சூர்தடிந்த பாலனுக்கு முலைகொடுத்
தெவ்வமாய வினைகடீ [3]ரியக்கமாத ரறுவருந்
தெய்வநீறு முழுதணிந்து செய்யவேணி கண்டிகைச்
சைவவேட மாதவந் தரித்துவந்து தோன்றினார். (5)

மந்திரச்சி லம்பலம்பு மலரடிக்கண் வந்திசெய்
தெந்தையட்ட சித்திவேண்டு மெங்களுக்கெ னத்தொழா
அந்தளிர்க்கை யவரிரப்ப வண்ணறன் மடித்தலந்
தந்திருக்கு மாதையங்கை சுட்டியீது சாற்றுமால். (6)

---

1. யக்கி. பா.வே. 2. தன். பா.வே. 3. இயக்கி பா.வே.

சித்திபெற்றும் சித்திக்கும்

வேறு

அலர்பசும் பொலங்கொம் பன்ன
வணங்கி ணிறைவா லெங்கும்
மலர்பரா சத்தி யாகி
மகேசையா யணிமா வாதிப்
பலர்புகழ் சித்தி யெட்டும்
பணிந்துகுற் றேவல் செய்யுஞ்
சிலதிய ராகிச் சூழ்ந்து
சேவகஞ் செய்ய வைகும். (7)

இவளைநீர் சிந்தித் தான்முன்
னீட்டிய வினையா நீக்கித்
தவலருஞ் சித்தி யெட்டுந்
தருமெனக் கருணை பூத்துச்
சிவபரஞ் சோதி யெட்டுச்
சித்தியுந் தெளித்தல் செய்தான்
அவரது மறந்தா ரும்மை
யாழ்வினை வலத்தான் மன்னோ. (8)

செழுமதிப் பிளவு வேய்ந்த
தேவுமக் குற்ற நோக்கி
முழுமதி முகத்தி னாரை
முனிந்துநீர் பட்ட மங்கைப்
பழுமர முதலஞ் ஞானப்
பாறையாய்க் கிடமி னென்னக்
கழுமலூற் றவர்தாழ்ந் தென்று
கழிவதிச் சாப மென்றார். (9)

இப்படிக் கருங்க லாகிக்
கிடத்திரா யிரம்யாண் டெல்லைக்
கப்புற மதுரை நின்று
மடுத்துமைத் தொடுத்த சாபத்
துப்புற நோக்கி நுங்க
டொல்லுரு நல்கிச் சித்தி

கைப்படு கனிபோற் காணக்
காட்டதும் போதி ரென்றான். (10)

வேறு

கொடியனார்க ளறுவரும்
நெடியவாணி மிர்ந்துகார்
படியும்பட்ட மங்கையால்
அடியிற்பாறை யாயினார். (11)

கதிர்கலம்பெய் காட்சிபோல்
உதிர்பழத்தி னுடலெலாம்
புதைபடக் கிடந்தனர்
மதுரரித் தடங்கணார். (12)

பருவமாயி ரங்கழிந்
தொருவமாட மதுரையெங்
குரவனெண் குணத்தினான்
திருவுளந் திரும்பினான். (13)

தன்னதிச்சை கொண்டதோர்
இன்னருட் குரவனாய்
அந்நெடுங்க லாயினார்
முன்னர்வந்து தோன்றினான். (14)

இருட்டதும்பு கோதையார்
மருட்டதும்பு வினைகெட
அருட்டதும்பு கண்ணினாற்
றெருட்டதும்ப நோக்கினான். (15)

அடிகணோக்க வம்புயங்
கடிகொணெய்தல் காந்தள்பைங்
கொடிகொண்முல்லை குமுதமேற்
படியப்பூத்த பாறையே. (16)

தாக்கவேத கத்திரும்
பாக்கமுற்ற பொன்னென
நீக்கமற்ற விருண்மல
விக்கமற்று விட்டதே. (17)

நிறையுமன்பெ னுந்நதி
பொறையெனுங் கரைகடந்
திறைவனின்ன ருட்கடற்
றுறையின்வாய் மடுப்பவே. (18)

எழுந்திறை யடிக்கணே
அழுந்துநேச மொடுதவக்
கொழுந்தனார்க ளறுவரும்
விழுந்திறைஞ்சி னாரரோ. (19)

குமரற்கூட்டு மிளமுலை
உமையொப்பார்கள் சென்னிமேல்
அமலச்சோதி யங்கையாங்
கமலப்போது சூட்டினான். (20)

சித்தியெட்டு மந்நலார்
பத்தியிற்கொ ளுந்தவே
கைத்தலத்தில் வைத்ததோர்
முத்தெனத்தெ ருட்டுவான். (21)

வேறு

அணிமா மகிமா விலகிமா
வரிய கரிமாப் பிராத்திமலப்
பிணிமா சுடையோர்க் கடைவரிய
பிராகா மியமீ சத்துவமெய்
துணிமா யோகர்க் கெளியவசித்
துவமென் றெட்டா மிவையுளக்கண்
மணிமா சறுத்தோர் விளையாட்டின்
வகையா மவற்றின் மரபுரைப்பாம். (22)

அறவுஞ் சிறிய வுயிர்தொறுந்தான்
பரம காட்டை யணுவாய்ச்சென்
றுரையுஞ் சிறுமை யணிமாவா
முவரி ஞால முதன்மேலென்
றறையுஞ் சிவாந்த மாறாறு
முள்ளும் புறனு மகலாதே
நிறையும் பெருமை தனையன்றோ
மகிமா வென்று நிரம்பியநூல். (23)

இலகு மேரு பாரம்போ
லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு வான பரவணுப்போ
லிருப்ப திலகி மாவாகும்
இலகு வான பரவணுப்போ
லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு மேரு [1]பாரமென
லிருப்ப தன்றோ கரிமாவாம். (24)

பிலத்தி லிருந்தோ னயனுலகிற்
புகுதன் மீண்டும் பிலமடைதல்
பலத்தின் மிகுந்த பிராத்தியதாம்
பரகா யத்தி னண்ணுதல்வான்
புலத்தி னியங்க லிச்சித்த
போக மனைத்துந் தானிருக்குந்
தலத்தி னினைந்த படிவருதல்
பிராகா மியமாந் தவக்கொடியீர். (25)

விண்ணி லிரவி தன்னுடம்பின்
வெயிலா லனைத்தும் விளக்குதல்போல்
மண்ணி லுளவாம் பொருள்பலவுங்
கால மூன்றும் வானத்தின்
கண்ணி லுளவாம் பொருளுந்தன்
காயத் தொளியா லிருந்தறிதல்

....

1. பாரம்போ. பா.வே.

எண்ணி லிதுவு மறையொருசார்
பிராகா மியமென் றியம்புமால். (26)

ஈச னெனமுத் தொழிலுந்தன்
னிச்சை வழிசெய் தெழுபுரவித்
தேசன் முதற்கோள் பணிகேட்பத்
திகழ்வ தீசத் துவமாகும்
பூச லவுணர் புள்விலங்கு
பூத மனிதர் முதலுலகும்
வாச வாதி யெண்மருந்தன்
வசமாக் கொள்கை வசித்துவமாம். (27)

எம்மை யுணர்ந்த யோகியர்க
ளிவற்றை விரும்பா ரெனினுமவர்
தம்மை நிழல்போ லடைந்துலகர்க்
கனையார் பெருமை தனையுணர்த்தும்
செம்மை யுடைய விவையென்னச்
சித்தி யெட்டுந் தெளிவெய்தக்
கொம்மை முலையா ரறுவருக்குங்
கொளுத்தி னானெண் குணச்செல்வன். (28)

தேவதே வுபதே சித்த
சித்தியைச் சிலம்பன் செல்வி
பாவனை வலத்தா னன்கு
பயிற்றுவான் வழிக்கொண் டேகிப்
பூவலர் கதுப்பி னல்லா
ரறுவரும் புரமூன் றட்ட
காவலன் [1]விரும்பி வைகுங்
கயிலைமால் வரையிற் புக்கார். (29)

முப்பத்து மூன்றாவது
அட்டமாசித்தி யுபதேசித்த படலம் முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம் 1786.

1. திரம்பி. பா.வே.

முப்பத்து நான்காவது

விடை யிலச்சினை யிட்ட படலம்

சந்து சூழ்மல யச்சி லம்பர்
தவம்பு ரிந்த வியக்கிமார்க்
கந்த நாலிரு சித்தி தந்த
தறைந்த னந்தன தடிதொழா
வந்து மீள்வள வன்பொ ருட்டு
வடாது வாயிறி றந்தழைத்
திந்து சேகரன் விடையிலச்சினை
யிட்ட வாறு விளம்புவாம். (1)

தோடு வெட்டி மலைத்து வாள்விதிர்
துணைவி ழிக்குயி லிளமுலைக்
கோடு வெட்டிக் குறிகொண் மேனியர்
குடிகொண் மாநகர் கடிகொள்பைங்
காடு வெட்டிய கார ணக்குறி
காடு வெட்டிய சோழனென்
றேடு வெட்டிய வண்டு சூழ்பொழி
லெயில்கொள் கச்சி யுளானவன். (2)

உத்த மச்சிவ பத்த ரிற்பெரி
துத்த மன்புது விரைகலன்
மித்தை யென்றுவெ ணீறு கண்டிகை
யார மென்றணி மெய்யினான்
நித்த வேத புராண மாதி
நிகழ்த்தி டும்பொருள் கண்ணுதல்
அத்த னேபர தத்து வப்பொரு
ளென்ற ளந்தறி கேள்வியான். (3)

அங்க மாறொடு வேத நான்கு
மறிந்து மெய்ப்பொரு ளாய்ந்துளஞ்

சங்கை கொண்டனு தினம ரன்புகழ்
சாற்று சைவ புராணநூல்
பொங்கு மின்சுவை யமுது தன்செவி
வாய்தி றந்து [1]புகட்டியுண்
டெங்க ணாயக னடியி ணைக்க
ணிருத்து மன்பு கருத்துளான். (4)

முக்க ணாயகன் முப்பு ரத்தை
முனிந்த நாயகன் மங்கையோர்
பக்க நாயகன் மிக்க வானவர்
பரவு நாயக [2]னரவணிச்
சொக்க நாயக னாட லுஞ்செவி
யான்மு கந்து [3]சுவைத்தருந்
தக்க பாலொடு தேன்க லந்து
தருக்கி யுண்பவ னாயினான். (5)

அங்க யற்கண் மடந்தை பாக
னடித்த லந்தொழு மாசைமேற்
பொங்கி மிக்கெழு மன்ப னாய்மது
ரேசன் மின்னு பொலங்கழற்
பங்க யப்பத மென்று நான்பணி
வேனெ னப்பரி வெய்தியே
கங்கு லிற்றுயில் வான்க யற்புரை
கண்ணி பங்கனை யுன்னியே. (6)

அன்று செம்பியர் கோம கன்கன
லின்க ணேயருள் வெள்ளிமா
மன்று ணின்றவர் சித்த ராயெதிர்
வந்து மன்னவ நின்னுளத்
தொன்று மஞ்ச லொருத்த னாகி
யுருத்தி ரிந்து தனித்துவந்
தின்று வந்தனை செய்து போதி
யெனப்பு கன்றன ரேகினார். (7)

1. புகட்டவுண். பா.வே. 2. னரவணி. பா.வே. 3. சுவைத்தருந் . பா;வே.

கேட்டு வேந்தன் விழித்து ணர்ந்து
கிளர்ந்த வற்புத னாகியே
ஈட்டு சேனை யமைச்சு ளார்பிறர்
யாரு மின்றி வழிக்கொளீஇ
நாட்ட மூன்றவ னாம வாள்கொடு
நல்ல ருட்டுணை யாய்வழி
காட்ட வன்பெனு மிவுளி மேல்கொடு
கங்குல் வாய்வரு வானரோ! (8)

கல்லு மாரழ லத்த மும்பல
கலுழி யுங்குண கனைகடற்
செல்லு மாநதி பலவும் வானிமிர்
கன்ன லுஞ்செறி செந்நெலும்
புல்லு மாநில னுங்க ழிந்து
புறங்கி டக்க நடந்துபோய்
வல்லு மாமுலை யார்க ணம்பயில்
வைகை யந்துறை யெய்தினான். (9)

குறுகு முன்ன ரதிர்ந்து வைகை
கொதித்த கன்கரை குத்திவேர்
பறிய வன்சினை முறிய விண்டொடு
பைந்த ருக்களை யுந்தியே
மறுகி வெள்ள மெடுத்த லைத்தர
மன்ன வன்கரை தன்னினின்
றிறுதி யில்லவ னைத்தொ ழுற்கிடை
யூறி தென்றஞ ரெய்துவான். (10)

இழுதொ டுஞ்சுவை யமுது பொற்கல
னிட்டு ணாதிரு கண்கணீர்
வழிய வந்து விலக்கு வாரின்
வளைந்த தாறு பகற்செயும்
பொழுதெ மும்பொழு தோம றுக்கம்
விளைக்கு மேயிகல் பூழியன்
வழுதி யன்றியும் வைகை யும்பகை
யான தென்று [1]வருத்தினான். (11)

வெள்ள நோக்கி யழுங்கு செம்பியன்
மெலிவு நோக்கி விரைந்தெழீஇக்
கள்ள நோக்கி லகப்ப டாதவர்
கனவு போலவ னனவில்வந்
துள்ள நோக்குடை யன்ப ருக்கரு
ளுருவ மாகிய சித்தர்தாம்
பள்ள நோக்கி வரும்பெ ரும்புனல்
வற்ற நோக்கினர் பார்த்தரோ. (12)

வறந்த வாறு கடந்து வந்து
வடக்கு வாயிறி றந்துபோய்
நிறைந்த காவல் கடந்து வீதிக
ணீந்தி நேரியர் வேந்தனைச்
சிறந்த வாடக புனித பங்கய
திப்பி யப்புன லாடுவித்
தறந்த வாதறை [2]சாம கண்டர்த
மால யம்புகு வித்தரோ. (13)

வேறு

வெம்மைசெய் [3]கதிர்கால் செம்பொன்
விமானசே கரத்தின் மேய
தம்மையும் பணிவித் தெண்ணில்
சராசர மனைத்து மீன்ற
அம்மையங் கயற்க ணாளா
மணங்கையும் பணிவித் துள்ளஞ்
செம்மைசெய் தின்ப வெள்ளத்
தழுத்தினார் சித்த சாமி. (14)

---

1. வருந்துவான். பா.வே. 2. காளகண்டர்த. பா.வே. 3. கதிர்காய். பா.வே.

தோத்திரம் செய்தது.

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
யான்பெற முடித்தாய் போற்றி
பண்ணியன் மறைக டேறாப்
பான்மொழி மணாள போற்றி
புண்ணியர் தமக்கு வேதப்
பொருளுரை பொருளே போற்றி
விண்ணிழி விமான மேய
சுந்தர விடங்க போற்றி. (15)

எவ்வுட லெடுத்தேன் மேனா
ளெண்ணிலாப் பிறவி தோறும்
அவ்வுட லெல்லாம் பாவ
மறம்பொருட் டாக வன்றோ
தெவ்வுடல் பொடித்தா யுன்றன்
சேவடிக் கடிமை பூண்ட
இவ்வுட லொன்றே யன்றோ
வெனக்குட லான தையா. (16)

இன்னன பலவு மேத்தி
யிறைஞ்சிப்பல் வரமும் வேண்டும்
மின்னகு வேலி னானை
வேந்தநீ போந்த வண்ணந்
தென்னவ னறிந்தா லேதஞ்
செய்யுமென் றார்த்தார் கண்ணி
மன்னனைச் சித்த சாமி
யுத்தர வழிக்கொண் டேகா. (17)

மண்ணினை வளர்க்கும் வைகை
வடகரை யளவு நண்ணிப்
புண்ணிய நீற்றுக் கரப்புப்
புண்டர நுதலிற் சாத்தி
உண்ணிறை கருத்துக் கேற்ப
வுறுதுணை யுனக்குண் டாகி

நண்ணுக வென்று பொன்னி
நாடனை விடுத்து மீண்டு. (18)

வேறு

காப்புச் [1]செய்து கதவில் விடைக்குறி
யாப்புச் செய்தமைத் தீர்ஞ்சடைச் சித்தர்போய்த்
துப்புக் கைவரை சூழ்வட மேருவிற்
கோப்புச் செய்தபொற் கோயிலின் மேயினார். (19)

கங்கு லின்கருங் கைகுறைப் பானெனச்
செங்கை நீட்டித் தினகரன் றோன்றலும்
எங்க ணாயக னிட்ட குறியறிந்
தங்கண் வாயி றிறப்பவ ரையுறா. (20)

மற்றை வாயில்கண் மூன்றினும் வல்லைபோய்
உற்று நோக்கினர் தாநென்ன லொற்றிய
கொற்ற மீனக் குறிபிழை யாமைகண்
டெற்றி தாங்கொலென் றேந்தன்மு னெய்தினார். (21)

போற்றி மன்னநம் பொன்னங் கயற்குறி
மாற்றி யுத்தர வாயிற் கதவதில்
ஏற்றி லச்சினை யிட்டனர் யாரையென்
றாற்றல் வேந்த வறிகிலம் யாமென்றார். (22)

வையை நாடனும் வந்தது நோக்குறீஇ
யைய வின்னதோ ரற்புத மாயையைச்
செய்ய வல்லவர் யாரெனத் தேர்கிலான்
ஐய மெய்தி யகன்மனை நண்ணினான். (23)

மறுத்த வுண்டியன் மாமலர்ப் பாயலை
வெறுத்த கன்றரை மேற்பள்ளி கொள்ளவும்
பொறுத்த னன்றுயின் றானிருட் போழ்தினிற்
கறுத்த கண்டர் கனவினிற் கூறுவார். (24)

....

1. செய்த. பா.வே.

மட்ட லம்பிய தாதகி மாலையான்
உட்ட தும்பி யொழுகிய வன்பினாற்
கட்டி லங்கெயிற் கச்சியிற் காடெலாம்
வெட்டி நம்புடை வித்திய பத்தியான். (25)

வந்து நம்மை வழிபட வேண்டினான்
இந்த வாயி றிறந்தழைத் தின்னருள்
தந்து மீள விடுத்துப்பின் றாட்கொளீஇ
நந்த மால்விடை நாம்பொறித் தேமெனா. (26)

அருளி னானையந் தேற்றி யகன்றபின்
மருளி னீங்கி மலர்க்கண் விழித்தெழீஇ
வெருளி னான்வெயர்த் தான்விம்மி னான்பல
பொருளி னாற்றுதித் தான்குல பூடணன். (27)

வள்ள ல்னபுக் கெளிவந்த மாண்புகண்
டுள்ள வுள்ளநின் றூற்றெழு மற்புத
வெள்ள மும்பர மானந்த வெள்ளமும்
கொள்ளை கொண்டுதன் கோமனை நீங்கினான். (28)

அளிய றாமனத் தன்புடை யன்பருக்
கெளிய ராடலை யார்க்கும் வெளிப்படத்
தெளியு மாறு தெளிவித்துத் தன்னைப்போல்
விளிவிலா வின்ப வெள்ளத் தழுத்தினான். (29)

வேறு

கோடாத செங்கோலும் வெண்குடையுங் கோமுடியும்
ஏடா ரலங்க லிராசேந் திரற்களித்துத்
தோடா ரிதழியான் றாட்கமலஞ் சூடிவா
னாடா ளரசுரிமை பெற்றா னரபதியே. (30)

முப்பத்து நான்காவது
விடையிலச்சினை யிட்ட படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 1816.

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்த படலம்

சம்பு மதுரைப் பரனிரவு
தனியே வந்து தனைப்பணிந்த
வெம்பு கதிரோன் மருமானை
விடுத்து மீண்டு தாழிறுக்கி
அம்பொற் கதவின் விடைபொறித்த
தறைந்துந் தென்ன னடுபடைக்கு
வம்பு மலர்தோய் புனற்பந்தர்
வைத்துக் காத்த வகைசொல்வாம். (1)

தென்ன னரச புரந்தான்கோல்
செலுத்து நாளிற் காடெறிந்த
மன்னன் பின்னர் வெளிப்படையாப்
போந்து போந்து மதுரேசன்
பொன்னங் கமலத் தாள்வணங்கிப்
போவான் முன்னிப் பொரும்பொருநைக்
கன்னி நாடன் கேண்மை பெற
விடுத்தான் வரிசைக் கையுறையே. (2)

பொன்னி நாடன் வரவிடுத்த
பொலம்பூ ணாடை முதற்பிறவுங்
கன்னி நாடன் கைகவர்ந்து
தானுங் கலக்குந் தொடர்பினால்
உன்னி வேறு கையுறையுய்த்
துறவு செய்ய வுவப்பெய்திச்
சென்னி காதன் மகட்கொடுப்பா
னிசைந்தா னந்தச் செழியற்கு. (3)

செழியன் றனக்கு வரையறுத்த
செய்தி கேட்டுச் செம்பியர்கோன்
கழியன் புடைய குலமகளைத்
தான்போய்க் கொள்வான் கருதிமதி
வழிவந் தவற்குத் தம்பியென
வந்த வரச சிங்கமெனும்
பழியஞ் சாதான் வஞ்சித்துப்
பழனக் காஞ்சிப் பதிபுகுவான். (4)

காஞ்சிப் பதிமுன் குறுகுமிளங்
காவ லோனைக் கடற்சேனை
தாஞ்சுற் றியவந் தெதிர்கொடுபோய்த்
தம்முன் றனக்கென் றிருந்தமகள்
ஆஞ்சிற் றிடையை மணம்புணர்த்தி
யந்த மருகற் கரசுநிலை
வாஞ்சித் தரச புரந்தரனைப்
பிடிக்க மதித்தான் வனமெறிந்தான். (5)

வேறு

மருகன்ற னுடனெழுந்து மாமனான வளவர்கோன்
பொருமகன்ற சேனையானை புடைநெருங்க மதிவழித்
திருமகன்றன் மேலமர்த்தி றங்குறித்து முரசறைந்
துருமகன்ற பல்லிய மொலிப்பவந்து ளானரோ! (6)

திரண்டதிற்ந் தெழுந்துவந்த சென்னிசேனை தன்னகர்க்
கிரண்டுயோ சனைப்புறத் திறுக்குமுன்ன ரொற்றாற்
றெருண்டுதென்னன் மாடநீடு கூடன்மேய சிவனதாள்
சரண்புகுந்து வேண்டுகென்று சார்ந்துதாழ்ந்து கூறுவான் .(7)

அன்றுபாதி யிரவில்வந்து னடிபணிந்து தமியனாய்ச்
சென்றசென்னி யென்னுநின்ன திருவடிக்க ணன்பினான்
இன்றுமந் நிலையனா யெனக்குவேண்டு வனவிடுத்
தொன்றுகேண்மை புரிகுவானு ளத்திலொன்றை
யுன்னினான். (8)

அறத்தினுக்கு ளாகியன்று நின்றநீய வன்செயும்
மறத்தினுக்கு ளாகியின்று வண்மைசெய்வ தேயறப்
புறத்தினார் புரம்பொடித்த புண்ணியா வெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டி னானவேலை யும்பர்நாத னருளினால்.(9)

மெய்துறந்த வாய்மையொன்று விண்ணினின்று மண்ணலே
ஐதுநுங்கள் சேனையேனு மாகவத்து நாளைநீ
எய்திவந்த தெவ்வரோ டெதிர்ந்துருத்து நின்றுபோர்
செய்திவென்றி நின்னதாதல் செய்துமென் றெழுந்ததால். (10)

காயவாணி செவிநுழைந்த காலைவேந்த ரிந்திரன்
நாயனா ரடிக்கணே நயந்தவன்பு முவகையும்
ஆயவேலை வீழ்ந்துதாழ்ந் தகன்றுதன் னிருக்கைபோய்
மேயினா னிமர்ந்தகங்குல் விடியுமெல்லை நோக்குவான். (11)

கழித்தகங்கு லிறவிசும்பு கண்விழிக்கு முன்னரே
விழித்தெழுந்து சந்தியாதி வினைமுடித்து வானநீர்
சுழித்தலம்பு வேணியண்ண றூயபூசை செய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்த சேனையோடு செருநிலத்தை நண்ணினான்.
(12)

அலைசிறந்த சலதிமீதொ ராறுசெல்லு மாறுபோல்
மலைசிறந்த நேரிவெற்பன் மள்ளர்சேனை வெள்ளமேற்
கலைசிறந்த மதிநிறைந்த கன்னிநாடு காவலன்
சிலைசிறந்த சிறியசேனை சென்றலைத்து நின்றதே. (13)

இருவர் சேனையும் கைகலந்தது.

உருமுவன்ன குரலினா ருலவையன்ன செலவினார்
வெருவுதீயின் வெகுளியார் வெடித்தவீர நகையினார்
செருவின்மான வணியினார் சினைஇமடித்த வாயினார்
இருவர்சேனை மள்ளரும் மெதிர்ந்துகை கலந்தனர். (14)

மன்றலந் தெரியநேரி மலயவன் றமர்க்கெலாந்
தென்றலம் பொருப்பினான் றிரண்டநான்கு கருவியும்

மின்றயங்கு செய்யவேணி விடையவன்ற னருளினால்
ஒன்றனந்த மாகவந்து ருத்ததெதிர்ந்து தோன்றுமால். (15)

தேரினோதை கந்துகஞ் சிரிக்குமோதை சொரிமதக்
காரினோதை பேரியங் கறங்குமோதை மறவர்தம்
போரினோதை வீரர்தோள் புடைக்குமோதை யோடுமுந்
நீரினோதை யொன்றெனக் கலந்தொடுங்கி நின்றதே. (16)

சிலைபயின்ற வீரரோடு சிலைபயின்ற வீரரே
கலைபயின்ற வாளரோடு கலைபயின்ற வாளரே
கொலைபயின்ற வேலரோடு கொலைபயின்ற வேலரே
மலைபயின்ற மல்லரோடு மலைபயின்ற மல்லரே. (17)

கரியுகைத்த பாகரோடு கரியுகைத்த பாகரே
பரியுகைத்த மறவரோடு பரியுகைத்த மறவரே
கிரியுகைத்த வலவரோடு கிரியுகைத்த வலவரே.
எரியுகைத்தெ திர்ந்தகா லெனக்கலந்து மலைவரால். (18)

விடுக்கும்வாளி யெதிர்பிழைப்பர் வெய்யவாளி யெய்தபின்
தொடுக்கும்வாளி வில்லொடுந் துணிப்பர்பின்க ணிப்பற
மடுக்கும்வாளி மார்புதைப்ப வாங்கிமற்றவ் வாளிகொண்
றடுக்குமேவ லாரையெய் தடர்ப்பர்கிள்ளி மள்ளரே. (19)

சோனைமாரி யிற்சரஞ் சொரிந்துநின்று துள்ளுவார்
ஆனவாளி யெதிர்பிழைத் தொதுங்கிநின் றழற்சரங்
கூனல்வாளி சிலையிறத் தொடுத்தெறிந்து கூவுவார்
மீனகேத னத்துவேந்தன் வீரர்சென்னி வீரர்மேல். (20)

தறிந்ததா டகர்ந்தசென்னி தரையுருண்ட வரையெனச்
செறிந்ததோள் சரிந்ததேர் சிதைந்தபல் படைக்கலம்
முறித்தயானை கையிறா முழங்கிவீழ்ந்த செம்புனல்
பறிந்தபாற பாரிடங்கள் பைத்தகூளி மொய்த்தவே. (21)

மடலினீடு தாரலங்கள் மன்னர்சேனை யின்னவா
றுடலினீழ லடியகத் தொடுங்கவும்ப ருச்சியிற்

கடலினீடு கதிர்பரப்பு கடவுளெய்து மளவுநின்
றடலினீடி யிடைவிடாம லமருழந்த தாலரோ. (22)

அந்தநா ளனைத்தையும் மழிக்கநின்ற வரனுதற்
சிந்துதீயெ னக்கனன்று ருத்துநின்று தெறுதலால்
எந்தயாறு மறவறப்ப விம்பரன்றி யும்பரும்
வெந்துவான யாறும்வற்ற வேனில்வந் திறுத்ததால். (23)

மண்பிளந்து பிலநுழைந்து வரைபிளந்து நிரையவாய்
எண்பிளந்து நின்றயொங்க ரிலையுகப்பி ளந்துமேல்
விண்பிளந்து பரிதிநீடு வெங்கரங்கள் யாரையுங்
கண்பிளந்த ழன்றுவீசு கானலெங்கு மானதே. (24)

வேறு

ஆயிடை யலகைத் தேரு
மடைந்தவர் வெயர்வு மன்றித்
தூயநீர் வறந்த வந்தச்
சுடுபுலந் தோய்ந்த காலும்
மீயுயர் மதிநி லாவும்
வெய்யவாய்ச் சுடுநல் லோருந்
தீயவர் தம்மைச் சேர்ந்தாற்
றீயவ ராவ ரன்றோ. (25)

விளைமத வூற்ற மாறி
வெகுளியுஞ் செருக்கு மாறித்
துளையுடைக் கைம்மான் றூங்கு
நடையவாய்ச் சாம்பிச் சோர்ந்த
உளர்தரு மூழிக் காலி
னோடுவாம் புரவி யெய்த்துத்
தளர்நடை யுடைய வாகித்
தைவரு தென்றல் போன்ற. (26)

கானலந் தேர்மேற் சூறைக்
காலெனும் பாகன் றூண்ட
வேனில்வேந் தேறிச் சீறி
வெப்பமாம் படைகள் வீச
மாநிலங் காவல் பூண்ட
[1]மன்னவ ரிருவர் தங்கள்
தானையு முடைந்து தண்ணீர்
நசைசுடச் சாம்பிற் றன்றே. (27)

இரக்கமில் கொடிய செல்வர்
மருங்குபோ யிரப்பார் போல
உருப்பமொண் டிறைக்குங் கள்ளி
நீழல்புக் கொதுங்கு வாருந்
தருக்கற நிரப்பா லெய்த்தோர்
தம்மினும் வறியர் பாற்சென்
றிரப்பபோ லிலைதீந் துக்க
மரநிழ லெய்து வாரும். (28)

கொல்லியம் பரிமான் றேரின்
குறுநிழ லொதுங்கு வாரும்
அல்லிருள் வட்டத் தோல்வெண்
கவிகையு ளடங்கு வாருஞ்
செல்லிடம் பிறிது காணார்
வீரவான் சென்றோர் நின்ற
[2]கல்லுட னிழல்சேர் வாரு
மாயினார் களம ரெல்லாம். (29)

ஆயதோ ரமையந் தன்னி
லளவிலா வுயிர்க்கு மீன்ற
தாயனார் துலைபோல் யார்க்குஞ்
சமநிலை யாய கூடல்
நாயனார் செழியன் றானை
நனந்தலை வேத நாற்காற்

1. மானவ ரிருவர். பா. வே. 2. கல்லிடை நிழல் சேர். பா.வே.

பாயதோர் தண்ணீர்ப் பந்தர்
பரப்பியப் பந்தர் நாப்பண். (30)

புண்டர நுதலுங் காதின்
புறத்தணி மலரும் பாத
முண்டக மலர்மே லொற்றைக்
கிண்கிணி முழக்குங் கச்சியாப்
புண்டதோ லுடையுங் கண்டோ
ருள்ளமுங் கண்ணுங் கொள்ளை
கொண்டபுன் னகையு முள்ளக்
கருணையின் குறிப்புத் தோன்ற. (31)

அருமறை யகத்து ணின்றாங்
கருந்தவ ராகி வேணிப்
பொருபுனல் பூரித் தாங்கோர்
புண்ணியச் சிரகந் தாங்கி
ஒருவருக் கொன்றே யாகி
யிலக்கருக் கிலக்க மாகித்
தருகுறும் புழையால் வாக்கித்
தணித்தனர் தண்ணீர்த் தாகம். (32)

சுந்தரப் புத்தேள் வைத்த
துறுமலர் வாசத் தெண்ணீர்
பந்தர்புக் கடைந்து நன்னீர்
பருகியெய்ப் பகல வாற்றல்
வந்தபின் செழியன் றன்னோர்
வளவன்மே லேறிச் சீறி
அந்தமி லனிகஞ் சிந்தித்
தும்பைவேய்ந் தடுபோற் செய்தார். (33)

கடலுடைந் தென்னப் பொன்னி
காவலன், றானை சாய
மடலுடை வாகை வேய்ந்து
வளவனை மருக னோடும்

மிடலுடைத் தருகட் சேனை
வீரர்வெங் கையாற் பற்றி
அடலுடைக் கன்னி நாடர்க்
கரசன்முன் கொண்டு போந்தார். (34)

கொடுவந்த வளவன் றன்னைக்
கோப்பெருஞ் செழியர் கோமான்
வடுவந்த தம்பி யோடு
மாடநீள் கூடன் மேய
கடுவந்த மிடற்றார் முன்போய்
விடுத்தெந்தை கருத்தியா தென்ன
நடுவந்த நிலையான் கேட்ப
நாயக னிகழ்த்து மன்னோ. (35)

அறவனீ யல்லை யோவுன்
னகத்தினுக் கிசைந்த செய்கென்
றிறைவன தருளால் வானின்
றெழுமொழி கேட்டு வைகைத்
துறைவனு மறத்தி னாற்றாற்
சோழனைச் சிலமால் யானை
மறவயப் பரிபூண் மற்றும்
வழங்கினான் விடுத்தான் பின்னர். (36)

வள்ளறன் றம்பி யென்னு
மன்னவர் சிங்கந் தன்னைத்
தள்ளருந் தறுக ணாண்மைத்
தருக்கறத் தானாள் செல்வம்
உள்ளன சிறிது மாற்றி
யொதுக்கியெவ் வுயிர்க்குந் தாயாய்ப்
பள்ளநீ ரகலங் காத்துப்
பல்வளம் பழுக்க வாழ்ந்தான். (37)

முப்பத்தைந்தாவது தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்த படலம்
முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 1853.

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ் செய்த படலம்

வரதன் மீனவன் படையிடை வந்துநீர்ப் பந்தர்
விரத னாகிநீ ரருத்திய வினையுரை செய்தும்
பரத நூலிய னாடகப் பாவையா ளொருத்திக்
கிரத வாதஞ்செய் தருளிய வாடலை யிசைப்பாம். (1)

பூவண நகரம்

பருங்கை மால்வரைப் பூழியன் பைந்தமிழ் நாட்டின்
இரங்கு தெண்டிரைக் கரங்களா லீர்ம்புனல் வைகை
மருங்கி னந்தன மலர்ந்தபன் மலர்கடூஉய்ப் பணியப்
புரங்க டந்தவ னிருப்பது பூவண நகரம். (2)

எண்ணி லங்குறை சராசர மிலிங்கமென் றெண்ணி
விண்ணி னாள்களுங் கோள்களும் விலங்குவ தியாக்கைக்
கண்ணி னான்கதிர் முதற்பல கடவுளர் பூசை
பண்ணி வேண்டிய நல்வர மடைந்தப் பதியில். (3)

கிளியு ளார்பொழிற் பூவணக் கிழவர்தங் கோயிற்
றளியு ளார்தவப் பேறனா டாதுகு பூந்தார்
அளியு ளார்குழ லணங்கனா ளந்தரத் தவர்க்குங்
களியு ளார்தர மயக்குறூஉங் கடலமு தனையாள். (4)

நரம்பி னேழிசை யாழிசைப் பாடலு நடநூல்
நிரம்பு மாடலும் பெண்ணல நீர்மையும் பிறவும்
அரம்பை மாதரை யொத்தன ளறனெறி யொழுகும்
வரம்பி னாலவர் தமக்குமே லாயினாண் மன்னோ. (5)

ஆய மாதர்பேர் பொன்னனை யாளென்ப வவடன்
நேய வாயமோ டிரவிரு ணீங்குமு னெழுந்து
தூய நீர்குடைந் துயிர்புரை சுடர்மதிக் கண்ணி
நாய னாரடி யருச்சனை நியமமு நடாத்தி. (6)

திருத்தர் பூவண வாணரைச் சேவித்துச் சுத்த
நிருத்த மாடிவந் தடியரைப் பொருளென நினையுங்
கருத்த ளாயருச் சித்தவர் களிப்பவின் சுவையூண்
அருத்தி யெஞ்சிய தருந்துவா ளஃதவ ணியமம். (7)

மாதரிந்நெறி வழங்குளாண் மற்றவ ளன்பைப்
பூத லத்திடைத் தெருட்டுவான் பொன்மலை வல்லி
காத னாயகன் திருவுருக் காணிய வுள்ளத்
தாத ரங்கொடுத் தருளினார் பூவணத் தையர். (8)

ஐயர் தந்தபே ரன்புரு வாயினாண் மழுமான்
கையர் தந்திரு வுருவினைக் கருவினாற் கண்டு
மைய கண்ணினாள் வைகலும் வருபொரு ளெல்லாம்
பொய்யி லன்புகொண் டன்பர்தம் பூசையி னேர்வாள். (9)

அடியர் பூசனைக் கன்றியெஞ் சாமையா லடிகள்
வடிவு காண்பதெப் படியென்று மடியிலச் செழியற்
கொடிவில் பொற்கிழி நல்கிய வள்ளலை யுன்னிப்
பிடிய னாளிருந் தாளஃ தறிந்தனன் பெருமான். (10)

துய்ய நீறணி மெய்யினர் கட்டங்கந் தொட்ட
கையர் யோகபட் டத்திடைக் கட்டினர் பூதிப்
பையர் கோவண மிசையசை யுடையினர் பவளச்
செய்ய வேணிய ரங்கொரு சித்தராய் வருவார். (11)

வந்து பொன்னனை யாண்மணி மாளிகை குறுகி
அந்த மின்றிவந் தமுதுசெய் வாரொடு மணுகிச்
சிந்தை வேறுகொண் டடைந்தவர் திருவமு தருந்தா
துந்து மாளிகைப் புறங்கடை யொருசிறை யிருந்தார். (12)

அமுது செய்தருந் தவரெலா மகலவே றிருந்த
அமுத வாரியை யடிபணிந் தடிச்சிய ரைய
அமுது செய்வதற் குள்ளெழுந் தருள்கென வுங்கள்
அமுத னாளையிங் கழைமினென் றருளலு மனையார். (13)

முத்த ராமுகிழ் வாணகை யல்குலாய் முக்கண்
அத்த ரானவர் தமரெலா மமுதுசெய் தகன்றார்
சித்த ராயொரு தம்பிரான் சிறுநகை யினராய்
இத்த ராதலத் தரியரா யிருக்கின்றா ரென்றார். (14)

நவம ணிக்கலன் பூத்தபூங் கொம்பரி னடைந்து
துவரி தழ்க்கனி வாயினாள் சுவாகதங் கிலவென்
றுவமை யற்றவர்க் கருக்கிய மாசன முதவிப்
பவம கற்றிய வடிமலர் முடியுறப் பணிந்தாள். (15)

எத்த வஞ்செய்தே னிங்கெழுந் தருளுதற் கென்னாச்
சித்தர் மேனியும் படிவெழிற் செல்வமு நோக்கி
முத்த வாணகை யரும்பநின் றஞ்சலி முகிழ்ப்ப
அத்தர் நோக்கினா ரருட்கணா லருள்வலைப் பட்டாள். (16)

ஐய ருள்ளெழுந் தருளுக வடிகணீ ரடியேன்
உய்ய வேண்டிய பணிதிரு வுளத்தினுக் கிசையச்
செய்ய வல்லனென் றஞ்சலி செய்யவுண் ணகையா
மைய னோக்கிய நோக்கிமீ னோக்கிதன் மணாளன். (17)

வடியை நேர்விழி யாய்பெரு வனப்பினை சிறுதுன்
கொடியை நேரிடை யெனவிளைத் தனையெனக் கொன்றை
முடியி னானடி யாரமென் முகிழ்முலைக் கொடிதாழ்ந்
தடிய னேற்குவே றாயொரு மெலிவிலை யையா. (18)

எங்க ணாயகர் திருவுருக் காண்பதற் கிதயந்
தங்கு மாசையாற் கருவுருச் சமைத்தனன் முடிப்பேற்
கிங்கு நாடொறு மென்கையில் வரும்பொரு ளெல்லாம்
உங்கள் பூசைக்கே யல்லதை யொழிந்தில வென்றாள். (19)

அருந்து நல்லமு தனையவ ளன்புதித் திக்கத்
திருந்து தேனென விரங்குசொற் செவிமடுத் தையர்
முருந்து மூரலாய் செல்வமெய் யிளமைநீர் மொக்குள்
இருந்த வெல்லையு நிலையில வென்பது துணிந்தாய். (20)

அதிக நல்லற நிறட்பதென் றறிந்தனை யறத்துள்
அதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவார்ச்சனை யவற்றுள்
அதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவர் பூசை
அதிக மென்றறிந் தன்பரை யருச்சனை செய்வாய். (21)

உறுதி யெய்தினை யிருமையு முன்பெயர்க் கேற்ப
இறுதி யில்லவன் றிருவுரு வீகையாற் காணப்
பெறுதி யாகநின் மனைக்கிடைப் பித்தளை யீயம்
அறுதி யானபல் கலன்களுங் கொணர்தியென் றறைந்தார்.(22)

ஈயஞ் செம்பிரும் பிரசத மென்பவும் புணர்ப்பாற்
றோயும் பித்தளை வெண்கலந் தராமுதற் றொடக்கத்
தாயும் பல்வகை யுலோகமுங் கல்லென வலம்பத்
தேயுஞ் சிற்றிடை கொண்டுபோய்ச் சித்தர் முன்வைத்தாள்.(23)

வைத்த வேறுவே றுலோகமு மழுவுழை கரந்த
சித்த சாமிக ணீற்றினைச் சிதறினர் பாவித்
தித்தை நீயிரா வெரியிலிட் டெடுக்கினன் பொன்னாம்
அத்தை நாயகன் றிருவுருக் கொள்கென வறைந்தார். (24)

மங்கை பாகரை மடந்தையு மிங்குநீர் வதிந்து
கங்குல் வாயமு தருந்தியிக் காரிய முடித்துப்
பொங்கு காரிருள் புலருமுன் போமெனப் புகன்றாள்
அங்க யற்கணா டனைப்பிரி யாரதற் கிசையார். (25)

சிறந்த மாடநீண் மதுரையிற் சித்தர்யா மென்று
மறைந்து போயினார் மறைந்தபின் சித்தராய் வந்தார்
அறைந்த வார்கழ லலம்பிட வெள்ளிமன் றாடி
நிறைந்த பேரொளி யாயுறை நிருத்தரென் றறிந்தாள். (26)

மறைந்து போயினா ரெனச்சிறி தயர்ச்சியு மனத்தில்
நிறைந்த தோர்பெருங் கவற்சியை நீக்கினா ரென்னச்
சிறந்த தோர்பெரு மகிழ்ச்சியு முடையளாய்ச் சித்தர்
அறைந்த வாறுதீப் பெய்தன ளுலோகங்க ளனைத்தும். (27)

அழல டைந்தபி னிருண்மல வலிதிரிந் தரன்றாள்
நிழல டைந்தவர் காட்சிபோ னீப்பருங் களங்கங்
கழல வாடக மானதா லதுகொண்டு கனிந்த
மழலை யீர்ஞ்சொலாள் கண்டனள் வடிவிலான் வடிவம். (28)

வேறு

மழவிடை யுடையான் மேனி
வனப்பினை நோக்கி யச்சோ
அழகிய பிரானோ வென்னா
வள்ளிமுத் தங்கொண் டன்பிற்
பழகிய பரனை யானாப்
பரிவினாற் பதிட்டை செய்து
விழவுதேர் நடாத்திச் சின்னாள்
கழிந்தபின் வீடு பெற்றாள். (29)

நையுநுண் ணிடையி னாளந்
நாயகன் கபோலத் திட்ட
கையுகிர்க் குறியுஞ் சொன்ன
காரணக் குறியுங் கொண்டு
வெய்யவெங் கதிர்கால் செம்பொன்
மேனிவே றாகி நாலாம்
பொய்யுகத் தவர்க்குத் தக்க
பொருந்துரு வாகி மன்னும். (30)

முப்பத்தாறாவது இரசவாதஞ் செய்த படலம் முற்றும்

ஆகத் திருவிருத்தம் 1883.

முப்பத்தேழாவது
சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலம்

மின்னனை யார்பூங் கொன்றை
வேணிய ரிரத வாதம்
பொன்னனை யாண்முன் செய்து
போந்தது புகன்றே மார்த்தார்
மன்னனை மடுவில் வீட்டி
மலரடிக் கன்ப னான
தென்னனை யமரிற் காத்த
திருவிளை யாடல் சொல்வாம். (1)

பொன்னெடுந் தேரி ராச
புரந்தரன் புரந்த ராதி
பன்னெடுந் தேவ ரேத்தப்
பரனுல கடைந்தா னிப்பால்
அந்நெடுந் தகையோன் மைந்த
னடலிரா சேச னென்போன்
இந்நெடுந் தகையோன் மைந்த
னிராசகெம் பீர னென்போன். (2)

மற்றிவன் குமரன் பாண்டி
வங்கிய தீப னன்னான்
பொற்றிணி தடந்தோண் மைந்தன்
புரந்தர சித்தா மன்னான்
வெற்றிகொள் குமரன் பாண்டி
வங்கிய பதாகன் வீரம்
பற்றிய சுந்த ரேச
பாதசே கரன வன்சேய். (3)

பலர்புகழ் சுந்த ரேச
பாதசே கரனாற் தென்னன்

அலைபுன லுடுத்த கூட
லடிகளுக் கன்ப னாகிக்
கொலைபுணர் வேலால் வெங்கோற்
குறும்பெனுங் களைக ளீர்த்து
மலர்தலை யுலக மென்னும்
வான்பயிர் வளர்க்கு நாளில். (4)

பத்துமான் றடந்தேர் நூறு
பனைக்கைமா நூற்றுப் பத்துத்
தத்துமா னயுத மள்ளர்
தானையின் வளவே யீட்டி
இத்துணைக் கேற்ப நல்கி
யெஞ்சிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சித்துரு வான கூடற்
சிவனுக்கே செலுத்து மன்னோ. (5)

திருப்பணி செய்தது.

கண்டிகை மகுட மாதிக்
கலனிரை குயின்றுந் திங்கள்
மண்டல மிடறுஞ் சென்னிக்
கோபுர மாட மாதி
எண்டிசை யிருள்கால் சீப்ப
வெரிமணி யிழைத்து வேய்ந்துந்
திண்டிற லுடையா னின்ன
திருப்பணி பிறவுஞ் செய்தான். (6)

கல்லுமா றகன்ற மார்பன்
கருவியின் சிறுமை நோக்கி
மல்லுமா றாத திண்டோள்
வளவர்கோ னொருவன் காலிற்
செல்லுமா யிரம்ப ரிக்கோர்
சேவக னென்போன் றானே
வெல்லுமா றெண்ணி வஞ்சி
வேய்ந்துகொண் டெழுந்து போந்தான். (7)

பல்வகைக் கருவி யீட்டப்
படையொடும் பரவை சீறிச்
செல்வது போலக் கன்னித்
தீம்புன னாடு நோக்கி
மல்வரை யாத தோளான்
வரவறிந் தெழுந்து மேருக்
கல்வரி சிலையான் முன்போய்க்
கைதவன் றாழ்ந்து கூறும். (8)

பொன்னது வனைய வேணிப்
புனிதவிப் பூமி நேமி
உன்னது வலத்தி னாலே
யுருட்டுமென் வலத்தை நோக்கான்
தன்னது வலத்தி னாலன்
றானையின் சிறுமை நோக்கி
என்னது நேயங் கொள்வா
னெண்ணினான் போலு மன்னோ. (9)

காவிரி நாடன் சேனைக்
கடலிடை யெரிபோன் மூண்டு
மேவின னென்று கூறி
மீனவன் வேண்ட வானிற்
பூவிரி வாகை நீயே
புனையநாம் பொருது மென்னா
நாவிரி யாத மாற்ற
நாயகன் கூறக் கேட்டான். (10)

எல்லியங் கமலச் செல்வி
யெனமுக மலர்ந்து நாதன்
அல்லியங் கமலச் செந்தா
ளகந்தழீஇப் புறம்பு போந்து
பல்லியந் துவைப்பத் தானைப்
பரவையுட் பரிமா வூர்ந்து
கொல்லியம் பொருப்பன் சேனைக்
கடலெதிர் குறுகி னானே. (11)

பண்ணுத லிசைவண் டார்க்கும்
பசுந்தொடைச் செழியன் றானை
எண்ணுத லிலவாஞ் சென்னி
யிரும்படைக் கடனே ராறாய்
நண்ணுத லெனப்போய்ப் பொன்னி
நாடவன் றமர்கட் கெல்லாங்
கண்ணுத லருளா லங்கோர்
கடலெனத் தோன்றிற் றம்மா. (12)

கடலென வருமா வூர்ந்து
கைதவன் சேனை முன்போய்
அடலணி மேருக் கோட்டி
யாலவாய் நெடுநாண் பூட்டி
மடலவிழ் துழாய்க்கோ னாட்டி
வாயெரி புரத்தி லூட்டி
மிடலணி கூடற் கோமான்
வேடுரு வாகி நின்றான். (13)

கங்குல்வாய்த் திங்கள் போலக்
காதணி தந்தத் தோடுங்
கங்குல்வாய் முளைத்த மீன்போற்
கதிர்முத்த வடமுங் குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச் சிலைபோல் வெட்சிக்
கண்ணிசூழ் கலாபச் சூட்டுங்
கங்குல்வாய் கிழிக்குந் தந்தக்
கடகமு மின்னுக் கால. (14)

அண்டத்தா ரமரர் நாம
மன்றுதொட் டடையத் தோற்று
கண்டத்தா ரிருளே யெங்குங்
கலந்தெனக் கறுத்த மேனி
கொண்டத்தா ராரி னாற்கோர்
கூற்றெனக் கொல்வே லேந்திச்
சண்டத்தீ யென்ன நின்றான்
காவிரித் தலைவன் காணா. (15)

சீறியா யிரம்ப ரிக்கோர்
சேவகன் வந்தே னென்னாக
கூறினா னெதிர்த்தான் வெள்ளிக்
குன்றவன் பத்து நூறு
மாறிலாப் பரிக்கு மட்டோர்
வயவனீ யன்றோ வெண்ணில்
ஈறிலாப் பரிக்கு மொற்றைச்
சேவகன் யானே யென்றான். (16)

என்றசொல் லிடியேறென்ன
விருசெவி துளைப்பக் கேட்டு
நின்றவ னெதிரே மின்னு
நீட்டிச்சென் மேகம் போலச்
சென்றுவேல் வலந்தி ரித்துச்
செயிர்த்தன னதிர்த்துச் சீற
வன்றிற னூற்றுப் பத்து
வயப்பரிக் கொருவ னஞ்சா. (17)

யாமினி யிந்த வேலா
லிறப்பதற் கைய மில்லை
யாமென வகன்றான் மாவோ
டாயிரம் பரிக்கோர் மன்னன்
காமனை வெகுண்ட வேடன்
மறைந்தனன் கங்குற் சோதி
மாமக னதுகண் டோடும்
வளவனைத் துரத்திச் சென்றான். (18)

துரந்திடு மளவி லோடுஞ்
சோழனுந் திரும்பி நோக்கிக்
கருந்தடங் கண்ணி பாகங்
கரந்தவே டுவனைக் காணான்
வருந்துய ரச்சந் தீர்ந்து
மதுரையி னளவும் பற்றிப்
புரந்தரற் புறங்கண் டானைப்
புறங்கண்டு முடுக்கிப் போனான். (19)

காலொன்று முடுக்கப் பட்ட
கனலொன்று நடந்தா லொத்து
வேலொன்று தடக்கை நேரி
வேந்தனான் முடுக்குண் டோடுஞ்
சேலொன்று கொடியி னான்றன்
செழுநகர் விரைந்து செல்வான்
மாலொன்று களிற்றி னாங்கோர்
மதுமலர்க் கிடங்கில் வீழ்ந்தான். (20)

மீனவன் மதுரை மூதூர்
மேற்றிசைக் கிடங்கில் வீழ
மானவெம் புரவி யோடும்
வளவனும் வீழ்ந்தான் கூடற்
கோனவ னருளால் வானோர்
குரைகடல் கடையத் தோன்றும்
ஆனையி னெழுந்தான் றென்னன்
கோழிவேந் தாழந்து போனான். (21)

வேறு

பிலத்தள வாழ்ந்த கடிமலர்க் கிடங்கிற்
பெருந்தகை யவிந்தனன் றுகில்புண்
கலந்தரும் பேழை படையரி மான்றேர்
கரியெலாங் கவர்ந்துதன் பொருநைத்
தலத்தவன் றங்க ணாயக ரணியத்
தக்கதூ சணிகல னல்கி
நலத்தகை யவர்பே ரருட்கடற் கன்பு
நதியெனப் பெருகிவீற் றிருந்தான். (22)

முப்பத்தேழாவது சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலம்
முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 1905.

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக் கோட்டை யருளிய படலம்

மின்ப ணிக்கதிர் வேணி வானவன்
மீன வன்றனை மானவேல்
முன்ப ணிக்க வலந்தி ரித்து
முடுக்கி நேர் யடுக்கலான்
பின்ப ணிக்கம லத்த டத்திற
விட்ட வாறிது பெருமைசால்
அன்ப னுக்குல வாத கோட்டை
யளித்த வாறு கிளத்துவாம். (1)

வேறு

பொடியார்க்கு மேனிப் புனிதர்க்குப் புனித வேற்றுக்
கொடியார்க்கு வேதக் குடுமிக்கிணை யான கூடற்
படியார்க்குஞ் சீர்த்திப் பதியேருழ வோரு ணல்லான்
அடியார்க்கு நல்லா னறத்திற்கும் புகழ்க்கு நல்லான். (2)

அனைய னறத்திற் கருள்போன்றவ ளான்ற கற்பின்
மனையாண் மரபின் வழுவாத தரும சீலை
எனையாரு நன்கு மதிக்க விருக்க நீரான்
தனையாள் பதிக்குக் கதிக்குத்தனிச் சார்பு போல்வான். (3)

பல்லே ருழவின் றொழில்பூண்டு பயன்கள் கொள்வான்
வில்லே ருழவன் கடன்கொண்டு மிகுந்த வெல்லாம்
இல்லே ருழத்தி மடைச்செல்வ மியற்றி யேந்த
அல்லேறு கண்ட னடியாரை யருத்து நீரான். (4)

தொகைமாண்ட தொண்டர் சவையாறு தழீஇய நான்கு
வகைமாண்ட மாறு படுமுண்டி மறுத்த ருந்த
நகைமாண்ட வன்பின் றலையாயவ னல்க நல்கப்
பகைமாண்ட செல்வ மணற்கேணியிற் பல்கு நாளின். (5)

இந்நீர வாய வளங்குன்றினு மின்மை [1]கூறாத்
தன்னீர்மை குன்றா னெனுந்தன்மை பிறர்க்குத் தேற்ற
நன்னீர் வயலின் விளைவஃகி நலிவு செய்ய
மின்னீர வேணி மதுரேசர் விலக்கி னாரே. (6)

குன்றா விருத்திக் கடன்கொண்டுகொண் டன்பர் பூசை
நன்றா நடாத்தத் தொடுத்தான்கடன் றானுங் கிட்டா
தொன்றாலுங் கொண்ட விரதத்துக் குறுதி யின்றி
நின்றா னுடம்பை யொறுக்கின்ற நியமம் பூண்டான். (7)

கொடுப்பா ரவரே விளைவுங் கடன்கோளு மாற்றி
தடுப்பா ரெனின்மற் றதையாவர் தடுக்க வல்லார்
அடுப்பார் விழுமங் களைவாரடி யார்க்கு நல்லூண்
மடுப்பா னியமந் தடைப்பட்டு வருந்து கின்றான். (8)

விண்ணாறு சூடும் விடையான்றமர்க் கூட்டி யன்றி
உண்ணாத வன்றன் [2]னுயிர்க்குத்துணை யாக கற்பிற்
பண்ணார்மொழி தன்னொடும் பட்டினி விட்டு நெஞ்சம்
புண்ணாக வாகம் பசித்தீயிற் புழுங்கப் பட்டான். (9)

இறக்கும் முடம்பாற் பெறும்பேறினி யாவ தென்னா
அறக்குன் றனையான் மனையோடு மடைந்திச் செய்தி
நிறக்கின்ற செம்பொற் சிலையார்க்கு நிகழ்த்தி யாவி
துறக்கின் றதுவே துணிவென்று துணிந்து போனான். (10)

ஐயன் றிருமுன்ன ரடைந்தடி தாழ்ந்து வானோர்
உய்யும் படிநஞ் சமுதுண்ட வொருவ வுன்றன்
மெய்யன்பர் பூசைக் கிடையூறு விளைய [3]வென்றன்
செய்யும் புலமும் விளைவின்றிச் சிதைந்த வென்னா. (11)

விடனல்கு சூலப் படையாய்கடன் வேறு காணேன்
கடனல்க வல்லார் தமைக்காட்டுதி காட்டி லாயேல்

1. கூடராத். பா.வே. 2. னுயிர்த்துணை. பா.வே. 3. இன்றென். பா.வே.

மடனல்கு மிந்த வுடம்பின்சுமை மாற்று வேனென்
றுடனல்கு கற்புக் குரியாளொடும் வேண்டு மெல்லை. (12)

பஞ்சாதி வேதப் பொருள்சொன்ன பரமன் வாக்கொன்
றஞ்சாதி வேளாண் டலைவரவு னகத்தி லின்றோர்
[1]செஞ்சாதி யாய செழுவாலரிக் கோட்டை யுய்த்தோம்
எஞ்சா திருக்கு மெடுக்குந்தொறு மென்று மாதோ. (13)

நீனாளும் பூசித் ததில்வேண்டிய கொண்டு நித்தம்
ஆனாத வன்பர்க் கமுதூட்டி யெவர்க்கு மன்ன
தானாதி நானா தருமங்களுஞ் செய்தி வீடு
மேனா ளளிக்கின் றனமென்று விசும்பிற் கூற. (14)

கேட்டின்ப மெய்திக் கிளர்விம்மித னாகிவேதப்
பாட்டின் பயனைப் பணிந்தில்ல மடைந்து பண்டை
ஈட்டுந் தவப்பே ரெனக்கண்டனன் றொண்டர்க் கெந்தை
கூட்டுங் கதிபோ லுலவாமற் கொடுத்த கோட்டை. (15)

வானாறு சூடி தருகோட்டையை வைக றோறும்
பூநாறு சாந்தம் புகையொண்சுடர் கொண்ட ருச்சித்
தானாத செவ்வி யடிசிற்கு மதற்கு வேண்டும்
நானா கருவி விலைக்கும்மது நல்ல வாங்கா. (16)

மின்னார் சடையான் றமராய்ந்தவர் வேதச் செல்வர்
தென்னாடர் தெய்வம் விருத்தொக்கல் செறிந்து நட்டோர்
முன்னா மெவர்க்கும் முகில்போல் வரையாம னல்கி
எந்நாளு நோயின் றளகாதிப னென்ன வாழ்ந்தான். (17)

---

1. செந்சாலி. பா.வே.

அன்பன் னடியார்க் கினியா னனிநா ளளந்தல்கித்
தன்பன் னியொடு மயலார் சுற்றந் தமரோடும்
பின்பந் நிலையே யிமவான் மகளைப் பிரியாத
இன்பன் னுருவாய்ச் சிவமா நகர்சென் றிறைகொண்டான்.(18)

முப்பத்தொட்டாவது உலவாக்கோட்டை யருளிய படலம்
முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் 1923.

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாராக வந்து வழக்குரைத்த படலம்

தாமநா றிகழி யார்தந்
தமர்க் கன்பன் வறுமைப் பட்டோன்
ஆமநா ளுலவாக் கோட்டை
யருளிய முறையீ தையன்
தேமனாண் முல்லைத் தீர்ந்தார்ச்
சிறுதகை வணிகற் காக
மாமனாம் படிவங் கொண்டு
வழக்குரை வண்ணஞ் சொல்வாம். (1)

கன்னிநான் மாடக் கூடற்
கடிநகர் வணிக மாக்க
டன்னின்மா நிதிக்கோ னன்னான்
றனபதி யென்னும் பேரான்
மன்னினா னனையான் கற்பின்
மடவரல் சுசீலை யென்பாள்
பொன்னினாண் முளரிச் சேக்கைப்
புண்ணிய திருவி னன்னாள். (2)

எனவிவர் தமக்கு மைந்தற்
பேரின்றி யிரங்கு நாளிற்
றனபதி மருகன் றன்னை
தகவுசான் மகவாக் கொண்டு
மனமகிழ் சிறப்பா னல்க
மனைவியுந் தொழுது வாங்கிப்
புனைவன புனைந்து போற்றிப்
பொலிவுற வளர்த்துக் கொண்டாள். (3)

தனபதி மகப்பே றற்றா
னாயினுந் தணவாக் காதன்
மனைவிமேல் வைத்த வாசை
மயக்கினால் வருந்தி யீன்ற
தனையனை மகவாத் தந்த
தங்கைமேற் றீராப் பூசல்
வினைவிளைத் தொழுக வோர்நா
ளிளையளும் வெகுண்டு சொல்வாள். (4)

பெருமித முனக்கேன் பிள்ளைப்
பேறற்ற பாவி நீயென்
அருமைநன் மகனா லன்றோ
விருமையு மடைவா யென்னப்
பெரிதுநா ணடைந்து மேலைக்
காயினும் பிள்ளைப் பேறு
தருதவம் புரிவே னென்னாத்
தனபதி தவமேற் செல்வான். (5)

தன்பெருஞ் செல்வ மெல்லா
மருமகன் றனக்கே யாக்கி
அன்புகொண் மனைவி யோடு
மருந்தவ நெறியிற் சென்றான்.
பின்பவன் வரவு தாழ்ப்ப
மருமகன் பெற்ற வெல்லாம்
வன்பினால் வழக்குப் பேசி
வௌவினார் தாய மாக்கள். (6)

விளைநில னடிமை பைம்பூண்
வெறுக்கைநன் பசுக்க ளேனை
வளனுமாற் றவர்கைக் கொள்ள
வன்சிறை யிழந்த புட்போற்
றளர்வுற மகனுந் தாயுஞ்
[1]சார்பிலாத் தம்ம னோர்க்கோர்
களைகணா யிருக்குங் கூடற்
கடவுளே சரண மென்னா. (7)

வந்துவா னகடு போழ்ந்த
மணிமுடி விமானக் கோயிற்
சுந்தர நாதன் பாதத்
துணைதொழு திறைஞ்சி யார்க்குந்
தந்தையுந் தாயு மாகுந்
தம்பிரா னீயே யெங்கட்
கெந்தையும் யாயு மென்னா
விரங்கிநின் றினையே சொல்வாள். (8)

என்மகன் றன்னை மைந்த
னின்மையா லெவருங் காணத்
தன்மக னாகக் கொண்டு
தகுதியா லன்றோ காணி
பொன்மனை பிறவு நல்கிப்
போயினா னெம்மு னிப்பால்
வன்மையாற் றாயத் தார்க
ளவையெலாம் வௌவிக் கொண்டார். (9)

ஒருத்திநா னொருத்திக் கிந்த
வொருமக னிவனுந் தேறுங்
கருத்திலாச் சிறியன் வேறு
களைகணுங் காணே னைய
அருத்திசா லறவோர் தேறு
மருட்பெருங் கடலே யெங்கும்

1. சார்பிலார். பா.வே.

இருத்திநீ யறியாய் கொல்லோ
வென்றுபார் படிய வீழ்ந்தாள். (10)

மாறுகொள் வழக்குத் தீர்க்க
வல்லவ ரருளி னாலே
சீறுகொள் வடிவேற் கண்ணாள்
சிறுதுயி லடைந்தாண் மெய்யில்
ஊறுகொள் கரண மைந்து
முற்றறி கனவிற் கங்கை
யாறுகொள் சடையார் வேதச்
செல்வரா யடுத்துச் சொல்வார். (11)

புலர்ந்தபின் றாயத் தோரைப்
புரவல னாணை யாற்றால்
வலந்தரு மன்றத் தேற்றி
மறித்தனை யிருத்தி யாம்போந்
தலந்தரு மறிவான் மூத்தோ
ரனைவரு மிசைய வந்தச்
சலந்தரு வழக்குத் தீர்த்துத்
தருகுவம் போதி யென்றார். (12)

வேரியங் குவளை யுண்கண்
விழித்தனள் வியந்து கெட்டேன்
ஆருமில் லார்க்குத் தெய்வந்
துணையென்ப தறிந்தே னென்னாக்
காரிருங் கயலுண் கண்ணாள்
கணவனைத் தொழுது வாழ்த்திச்
சீரிளங் குமர னோடுந்
தெரிவைதன் மனையிற் சென்றாள். (13)

சென்றவள் கங்கு லெல்லை
தெரிந்தபி னெழுந்து வெள்ளி
மன்றவன் கோயில் வாயில்
வந்துவந் தனைசெய் தம்பொற்

குன்றவ னுரைத்த வாற்றாற்
கொடுமைசால் வழக்குப் பூட்டி
வென்றவ ரிருக்கை யெய்தி
விளம்புவாள் பலருங் கேட்ப. (14)

அட்டில்வாய் நெருப்பி டேலோ
ரடியிடே லறத்தா றன்றிப்
பட்டிமை வழக்கால் வென்று
போகொட்டேன் பலருங் கேட்க
இட்டன னரச னாணை
யறத்தவி சேறி யான்றோர்
ஒட்டிய படிகேட் டெங்க
ளூரிப்பொரு டந்து போமின். (15)

என்றனள் மறித்த லோடு
மிழுக்குரை யாடி வைது
வன்றிறல் வலியார் தள்ளி
யடித்தனர் மைந்த னோடுஞ்
சென்றனண் முறையோ வென்னாத்
திருந்தறத் தவிசி னோர்முன்
நின்றுரை யாடி னாள்கேட்
டறிந்தனர் நீதி நூலோர். (16)

அறத்தவி சிருப்போ ரேவ
லாடவ ரோடும் போந்து
மறித்தவைக் களத்திற் கூட்டி
வந்தனள் வந்த வெல்லை
அறக்கொடி பாகர் வெள்ளி
யம்பல வாணர் தாமத்
திறத்தன பதியே யென்னத்
திருவுருக் கொண்டு செல்வார். (17)

வேறு

பெருவிலைக் குண்டலம் பிடரிற் பத்திபாய்ந்
தெரிகதிர் கவிழ்ப்பவா ளெறிக்கு மங்கதம்

அருவரைத் தோள்கிடந் திமைப்ப வாகமேற்
குருமணிக் கண்டிகை குலாய்ப்பின் கோட்டவே. (18)

முரலளி புறவிதழ் மொய்ப்பச் செய்யதா
மரைசிறி தலர்ந்தென மணிசெய் மோதிரக்
கரதலம் வீசியோர் கடுங்க ணேறெனப்
பெருமித நடைகொடு நடக்கும் பெற்றியார். (19)

வாடிய முளரிபோன் மாறிட் டாரிடத்
தூடியு மலர்ந்தபோ தொப்ப மைந்தன்மேல்
நாடிய தண்ணளி நயந்து முட்கிடை
கூடிய முகத்தினர் குறுகு வாரவை. (20)

வேறு

அரசனிங் கில்லை கொல்லோ
வான்றவ ரில்லை கொல்லோ
குரைகழல் வேந்தன் செங்கோல்
கொடியதோ கோதி னூல்கள்
உரைசெயுந் தெய்வந் தானு
மில்லைகொ லுறுதி யான
தருமமெங் கொளித்த தேகொ
லென்றறத் தவிசிற் சார்வார். (21)

தனபதி வரவு நோக்கி
வஞ்சனைத் தாயத் தார்கள்
இனைவுறு மனத்த ராகி
விம்மித மெய்தி வெல்லும்
மனவலி யிழந்து பண்டு
வழக்கலா வழக்கால் வென்ற
வினைநினைந் துள்ள மச்ச
நாணினால் விழுங்கப் பட்டார். (22)

மாதுல ராகி வந்தோர்
மருகனைத் தம்பின் வந்த
தாதுல ராத கோதை
தன்னொடுந் தழீஇத்தங் கண்ட

மீதுல ராத சாம
        வேதமார்ப் பவர்போல் வாய்விட்
டாதுல ரானீ ரந்தோ
        வையவென் றழுது நைந்தார். (23)

குடங்கையி னெடுங்க ணாளுங்
        குமரனும் [1]வணிகர் தாளிற்
றடங்கணீ ராட்ட வீழ்ந்தார்
        தடக்கையா லெடுத்துப் புல்லி
மடங்கலே [2]றனையார் தாமு
        மற்றவர் தமைத்தங் கண்ணீர்
நெடுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்த்திக்
        குமரனை நேர்ந்து [3]நைவார். (24)

ஐம்படை மார்பிற் காணேன்
        சிறுசிலம் படியிற் காணேன்
மொய்ம்பிடை மதாணி காணேன்
        முகத்தசை சுட்டி காணேன்
மின்படு குழைகள் காணேன்
        வெற்றுடல் கண்டே னப்பா
என்பெறு மென்று பிள்ளைப்
        பணிகளுங் கவர்ந்தா ரென்னா. (25)

அனைவரு மிரங்க வாய்விட்
        டழுதவ ரிளையா டன்னைத்
தனையனைக் கண்ணீர் மாற்றித்
        தடங்கையான் முதுகு தைவந்
தினையன்மின் னென்முன் வேறொன்
        றெண்ணன்மி [4]னெண்ணா வஞ்ச
வினைஞர்வல் வழக்குச் சோர்ந்து
        விடுவது காண்மி னென்னா. (26)

---

1. வணிகன் றாளில். பா.வே. 2. றனையான்றாலு. பா.வே. 3. நைவாள். பா.வே.
4. னென்னா. பா.வே.

நட்பிடை வஞ்சஞ் செய்தும்
நம்பினார்க் [1]கூன்மா றாட்டத்
துட்படக் கவர்ந்து மேற்றோர்க்
கிம்மியு முதவா ராயும்
வட்டியின் மிதப்பக் கூறி
வாங்கியுஞ் சிலர்போ லீட்டப்
பட்டதோ வறத்தா றீட்டு
நம்பொருள் படுமோ வென்னா. (27)

மங்கல மாட மோங்கு
மதுரைநா யகனை நோக்கிச்
செங்கரஞ் கிரமேற் கூப்பி
மாணிக்கந் தேற்றி விற்கும்
எங்குல வணிக ரேறே
யெம்மனோர் வழக்கை யிந்தப்
புங்கவ ரிடனாத் தீர்த்துத்
தருகெனப் புலம்பி யார்த்தார். (28)

ஆவலித் தழுத கள்வர்
வஞ்சரை வெகுண்டு நோக்கிக்
காவலன் செங்கோ னுண்ணூல்
கட்டிய தருமத் தட்டில்
நாவெனும் துலைநா விட்டெம்
வழக்கையும் நமராய் வந்த
மேலவலர் வழக்குந் தூக்கித்
தெரிகென விதந்து சொன்னார். (29)

தாயத்தார்கள் சொல்வது

நரைமுது புலியன் னான்சொற்
கேட்டலு நடுங்கிச் சான்றோர்
இருவர்சொல் வழக்கு மேற்கொண்
டநுவதித் திரண்டு நோக்கித்

---

[1] கூடண்மா. பா.வே.

தெரிவழி யிழுக்கு ஞாதி
வழக்கெனச் செப்பக் கேட்டு
வெருவினர் தாயத் தார்கள்
வலியரின் வேறு சொல்வார். (30)

தவலருஞ் சிறப்பி னான்ற
தனபதி வணிக ரல்லர்
இவரென வவையங் கேட்ப
விருகையும் புடைத்து நக்குக்
கவளமா னுரித்துப் போர்த்த
கண்ணுதல் வணிகர் கோமான்
அவரவர் குடிப்பேர் பட்டங்
காணிமற் றனைத்துங் கூறும். (31)

தந்தைதாய் மாமன் மாமி
தாயத்தா [1]ரவரை யீன்றார்
மைந்தர்க ளுடன்பி றந்தார்
மனைவியர் கிளைஞர் மற்றும்
அந்தமில் குணங்கள் செய்கை
யாதிய வடையா ளங்கள்
முந்தையின் வழுவா வண்ண
முறையினான் மொழிந்தான் முன்னோன்.(32)

அனையது கேட்ட வான்றோ
ரனைவரு நோக்கி யந்தத்
தனபதி வணிகர் தாமே
யிவரெனச் சாற்ற லோடும்
மனவலித் தாயத் தார்தம்
வழக்கிழுக் கடைந்த தீது
நனைவழி வேம்பன் றேரிற்
நண்டிக்கு நம்மை யென்னா. (33)

1. ரிவரை. பா.வே.

இல்லினுக் கேகி மீள்வன்
யானென்றுங் குளத்திற் கேகி
ஒல்லையில் வருவே னென்று
மொவ்வொரு வார்த்தை யிட்டு
வல்லெழு வனைய தோளா
ரனைவரும் வன்கா றள்ளச்
செல்கெழு முகில்போற் கூட்டஞ்
சிதைந்தன ரொளித்துப் போனார். (34)

அனையவர் போக நின்ற
வறனவின் மன்றத் துள்ளோர்
தனபதி வணிகர் தந்த
தனமெலாந் தத்த மைந்தற்
கெனமனை யெழுதி வாங்கி
யீந்தன ரீந்த வெல்லை
மனமொழி கடந்த நாய்கர்
மறைந்துதங் கோயில் புக்கார். (35)

இம்மெனப் பலருங் காண
மறைந்தவ ரிருந்தண் கூடற்
செம்மலென் றறிந்து நாய்கச்
சிறுவனுக் குவகை தூங்க
விம்மித மடைந்து வேந்தன்
[1]வரிசைகள் வெறுப்ப நல்கிக்
கைம்மறி வணிகர் கோயில்
புதுக்கினான் கனகங் கொண்டு. (36)

1. வரிசையுள். பா.வே.

வேறு

பூத நாயகன் பூரண சுந்தரப் புத்தேள்
பாத சேகரன் வரகுண பாண்டியன் புயத்தில்
ஒத நீருல கின்பொறை சுமக்கவைத் தும்பர்
நாதர் சேவடித் தாமரை நகைநிழ லடைந்தான். (37)

முப்பத் தொன்பதாவது
மாமனாக வந்து வழக்குரைத்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 1960.

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலம்

பண்கொண்ட வேதமுத லிடையீறு நாடரிய
[1]பரன்மாம னாகியொரு வணிகன்
எண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதி மாதுலரை
யெதிரேறி வென்றபடி யிதுவாந்
தண்கொண்ட நேமிவர குணதேவ னெய்துபழி
தன்னைத் துடைத்தனைய மனவன்
கண்கொண்டு காணவுயர் சிவலோக மதுரைதனில்
வருவித்த கதையினி மொழிவாம். (1)

இயமான னிந்திரவி யெரிவா னிலஞ்சலில
மெறிகா லெனும்பகுதி யிருநான்
மயமான சுந்தரனை [2]மனம்வாய்மெய் யன்பினறை
வழிபா டடைந்தவர குணனாய்ச்
சயவேளை வென்றவடி வினனீறில் வென்றிபெறு
சதவேள்வி யிந்திரனை நிகர்வோன்
இயன்மேனி கொண்டவெளி யினிலேழ் பசும்புரவி
[3]யினன்றேசு வென்றவர குணனே. (2)

மறையாதி கலைபலவு மகமாதி பலவினையும்
வழுவாது நிறுவுதலின் மலர்மேல்
இறையாகி மலர்வனிதை [4]பிரிவான திருமகளி
ரிகபோகம் விளையமுறை செயலாற்
கறையாழி வளைகளணி கரனாகி யிகல்செய் பொறி
கரணாதி பகைகளையு நெறியால்
அறைவாய்மை யுரையின்முழு துணர்வாலெவ்
வுயிருநிறை
யரனாகி யுலகுமுறை செயுநாள். (3)

1. பரமாமனாகி. பா.வே. 2. மனவாய்மெய் பா.வே. 3. மீனதேசு. பா.வே.
4. பிறிவான. பா.வே.

வேட்டஞ்செய் காதலொரு நாட்டங்க வேகிவன
மேட்டெங்கு மாதடவி யெரியா
நாட்டஞ்செய் காயுமுலை நீட்டுங்கை யானைமுக
நாட்டும்ப லேனமிவை முதலா
ஓட்டஞ்செய் தேரிரவி கோட்டின்க ணேறியிரு
ளூட்டந்தி மாலைவரு மளவாக்
கோட்டஞ்செய் வார்சிலையின் மாட்டம்பி னூறியுயிர்
கூட்டுண்டு மாநகரில் வருவான். (4)

காலிற் கடும்புரவி மேலிற் கடிந்துவரு
காலக் கடந்தனிலோர் மறையோன்
மாலுற் றயர்ந்துமுகம் வேர்வைக் குறுந்திவலை
வாரக் கிடந்துவிழி துயில்வோன்
மேலக் கடும்புரவி கால்வைப்ப வந்தணனும்
வீவுற் றவிந்தனன தறியான்
கோலிற் செலும்பரியின் மீனத்த னுந்தனது
கோயிற் புகுந்தனன வளவே. (5)

கனவட்டத் தடியிடறப் பொறிவிட்டுப் புலனவியக்
கரணதுட் பொதியுயிர்விட் டவனாகந்
தனையொக்கற் பனவரெடுத் தனர்கிட்டிக் குரிசில்கடைத்
தலையிட்டத் திறமொழியத் தமிழ்மாறன்
இனைவுற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப் பைகணிறைவித்
தெமதிக்குற் றவனையெடுத் தெரிமாலை
புனைவித்தக் கடன்முடிவித் தனன்மற்றப் பழிபடரிற்
புதையப்பற் றியதிடைவிட் டகலாதே. (6)

வேறு

பற்றிய பழிக்குத் தீர்வு
பழமறைக் கிழவர் சொன்ன
பெற்றியி னைவே றுண்டி
நதிக்கரைப் பெருநூற் கேள்வி
முற்றிய மறையோர்க் கீந்து
மூவராந் தாரு வேந்தைச்
சுற்றியுந் தூர்வை கொய்து
சுரபிகள் சுவைக்க வீந்தும். (7)

அகமரு டணத்தா லோம
மாற்றியு மானைந் தாவின்
நகைமணிக் கோடு [1]தோய்ந்த
நளிர்புனல் குடித்துத் தான
வகைபல கொடுத்து நீங்கா
வலியதா யிழுது பெய்த
புகையழ லெனமே லிட்டுப்
புலப்பட வளைந்த தன்றே. (8)

வேறு

ஏங்கும் பெருமூச் செறியுங்கை யெறியுங் குன்றின்
ஓங்குஞ் சிறுகு முடன்றார்த்திடு முன்னும் பின்னும்
பாங்குந் தொடருஞ் சிரிக்கும்பகு வாயை மெல்லும்
நீங்குங் குறுகும் பழிதாவென நேர்ந்து பற்றும். (9)

மாசுண்ட தெய்வ மணிபோற்பணி வாயிற் பட்ட
தேசுண்ட தீந்தண் மதிபோலொளி தேம்பி வண்டு
மூசுண்ட தான முகமாவுண்ட வெள்ளில் போலக்
காசுண்ட பூணா னறைபோய கருத்த னானான். (10)

மறையோர்கள் பின்னும் பழிமேலிடு வண்ண நோக்கி
இறையோ யிதுநான் முகன்சென்னி யிறுத்த கூடல்
அறவே தியனைத் தினமாயிரத் தெண்காற் சூழல்
உறவே [2]யொழிக்கப் படுமின்ன முரைப்பக் கேட்டி. (11)

ஆனா விரத நெறியாலிரண் டைந்து வைகல்
வானா டனையம் முறையால்வலஞ் செய்து வந்தாய்
ஆனா லதற்கு வழிகாட்டுமென் றையர் கூறப்
போனா னரசன் புனிதன்றிருக் கோயில் புக்கான். (12)

விழியா யிரத்தோன் பழிதீர்த்தனை வேதி யன்றன்
கழியாத மாபா தகந்தீர்த்தனை கௌவைக் கங்கைச்
சுழியா றலைக்குஞ் சடையாயெனைத் தொட்ட லைக்கும்
பழியா னதுந்தீர்த் தருளென்று பணிந்து வீழ்ந்தான். (13)

....

1. தோய்த்த பா.வே. 2. யொழியப். பா.வே.

எண்ணும் படியம் முறையால்வளைந் தேத்த வையன்
விண்ணின் றியம்பு மரசேபரி மேத வேள்வி
நண்ணும் பயனோ ரடிவைப்பினி னண்ண வெம்மைப்
பண்ணும் வலந்தான் மகிழ்ந்தோம்பழி யஞ்சன் மன்னோ. (14)

பொன்னொடு முத்தங் கொழிக்குந்துறைப் பொன்னி நாடன்
நின்னோ டமராற்ற நினைந்தெழு நீயு நேர்வாய்
அன்னோ னுனக்குப் புறகிட்டகன் றோடு நீயும்
பின்னோடி யெட்டிப் பிடிப்பாரிற் றுரத்து மெல்லை. (15)

எமையா மருச்சித் திருக்குந்தலத் தெய்து வாயால்
அமையாத வன்கட் [1]பழியாற்றுது மென்னச் சேற்கண்
உமையாண் மணாள னருள்வாழ்த்தி யுரக னுச்சிச்
சுமையாறு தோளான் றொழுதான்ற னிருக்கை புக்கான். (16)

ஆர்த்தார் முடியோன் சிலநாள்கழித் தாற்ற லேற்ற
போர்த்தாவு வேங்கைக் கொடித்தானை புடவி போர்ப்பப்
பேர்த்தார் கலிவந் தெனப்பேரிய மார்ப்பக் கன்னிப்
பார்த்தாம வேன்மீ னவனாட்டிற் படர்ந்த வெல்லை. (17)

மிடைந்தேறு நேரிப் பொருப்பன்படை வேலை மேற்சென்
றடைந்தேறி மீனக் கொடியோனம ராட வாழி
கடைந்தேற வெற்பிற் கலங்கிற்றெனக் கிள்ளி சேனை
உடைந்தேக வெந்நிட் டுடைந்தோடின னுள்ளம் வெள்கா. (18)

சுறவக் கொடியண்ண றுரந்துபின் பற்றிச் செல்வோன்
புறவக் கடிமுல்லை யுந்தாமரைப் போது மேந்தி.
நறவக் கழிநெய் தலங்கானலின் ஞாங்கர் மொய்த்த
இறவப் புலவு கழுவீர்ந்துறைப் பொன்னி சேர்ந்தான். (19)

[2]பூசத் துறையிற் புகுந்தாடியப் பொன்னித் தென்சார்
வாசத் திடைமா மருதைப்பணி தற்கு வைகைத்

....

1. பழிமாற்றுது. பா.வே.2. பூசந்துறையிற். பா.வே.

தேசத் தவன்கீழ்த் திசைவாயில் கடந்து செல்லப்
பாசத் தனையும் பழியும்புற நின்ற வன்றே. (20)

சுருதிச் சுரும்பு புறஞ்சூழ்ந்து குழறத் தெய்வ
மருதிற் சிறந்த பெருந்தேனைக்கண் வாயங் காந்து
பருகிப் படிந்து தழல்வாய்வெண்ணெய்ப் பாவை யொப்ப
உருகிச் செயலற் றுரையற்றுணர் வாகி நின்றான். (21)

வேறு

நிராமய பரமா னந்த
நிருத்தநான் மாடக் கூடற்
பராபர விமையா முக்கட்
பகவ பார்ப்பதி மணாள
புராதன வகில நாத
புண்ணிய மருத வாண
அராவணி நடையா வென்றென்
றளவிலாத் துதிகள் செய்தான். (22)

சொற்பதங் கடந்த சோதி
துதித்தடி பணிந்த வேந்தை
மற்பெருந் தோளாய் கீழை
வாயிலிற் பிரமச் சாயை
நிற்பதந் நெறியாற் செல்லே
னிழன்மதி யுரிஞ்சு மேலைப்
பொற்பெரு வாயி னீங்கிப்
போதிநம் மதுரைக் கென்றான். (23)

வரகுண னதுகேட் டையன்
மருதினை வளைந்து நீங்கற்
கருமையால் வாயி றேறு
மடிக்கடி வீழ்ந்து வீழ்ந்து
வரைதுளைத் தன்ன மேலை
வாயிலாற் போவா னன்ன
திருமணிக் கோபு ரந்தன்
பெயரினாற் செய்து சின்னாள். (24)

திருப்பணி பலவுஞ் செய்து
தென்றிசை வழிக்கொண் டேகிச்
சுருப்பணி நெடுநாண் பூட்டுஞ்
சுவைத்தண்டச் சிலையாற் காய்ந்த
மருப்பணி சடையான் கோயில்
வழிதொறுந் தொழுது போற்றிப்
பொருப்பணி மாடக் கூடற்
பொன்னக ரடைந்தான் மன்னோ. (25)

தொடுபழி தொலைவித் தாண்ட
சுந்தரத் தோன்றல் பாதக்
கடிமல ரடைந்து நாளுங்
கைதொழு துலக மெல்லாம்
வடுவறு செங்கோ லோச்சும்
வரகுண னறவோர் நாவால்
அடுசுவை யமுத மன்ன
வான்புகழ் செவிம டுப்பான். (26)

வேதமா கமம்பு ராண
மிருதிகண் முதலா நூலும்
ஓதுவ துலகின் மிக்க
துருத்திர வுலக மென்னும்
போதம தகங்கொண் டந்தப்
பொற்பதி காண வேண்டுங்
காதல்செய் வழியே யீசன்
கங்குலிற் கோயி லெய்தா. [1](27)

1. சுவடியில் பாட்டெண் 26 என்றே உளது.

வேறு

மாழை மான்மட நோக்கிதன் மணாளனை வணங்கிப்
பீழை யேழ்பவங் கடந்துநின் னடிநிழல் பெற்றோர்
சூழ நீசிவ புரத்தில்வீற் றிருப்பது தொழுதற்
கேழை யேற்கொரு கருத்துவந் தெய்திய தெந்தாய். (28)

உருத்திரவுலக மென்பது

என்ற காவல னன்பினுக் கெளியராய் வெள்ளி
மன்ற வாணரவ் வுலகையிவ் வுலகிடை வருவித்
தின்று காட்டுது மிவற்கெனத் திருவுளத் தெண்ணம்
ஒன்றி னாரஃ துணர்ந்ததா லுருத்திர வுலகம். (29)

கோடி மாமதிக் கடவுளார் குரூஉச்சுடர் பரப்பி
நீடி யோரிடத் துதித்தென மின்மினி நிகர்த்து
வாடி வானிரு சுடரொளி மழுங்கவா னிழிந்து
தேடி னார்க்கரி யானுறை சிவபுரந் தோன்ற. (30)

ஆண்ட நாயக னந்தியை யழைத்தெமக் கன்பு
மாண்ட காதலான் வரகுண வழுதிநம் முலகங்
காண்டல் வேண்டினான் காட்டெனக் கருணையா னேவல்
பூண்ட வேத்திரப் படையினான் றொழுதனன் [1]போந்தான். (31)

வருதி யாலெனப் பணிந்தெழு வரகுணற் கொடுபோய்க்
கருதி யாயிரம் பெயருடைக் கடவுளான் முகத்தோன்
சுருதி யாதியீ றளப்பருஞ் சொயம்பிர காசப்
பரிதி யாள்சிவ புரமிது பாரெனப் பணித்தான். (32)

கருப்பு ரங்கமழ்ந் துளர்பசுங் கால்களா லுதையுண்
டருப்பி னஞ்சிதைந் தாயிரப் பத்தியோ சனைபோய்
மருக்க மழ்ந்துநூ றாயிரம் வாலிதழ்க் கமலம்
இருக்கு மோடைகள் புடைதொறுந் தழுவிய யாறும். (33)

1. போனான். பா.வே.

வரம்பின் மாதரார் மதுரவாய் திறந்துதேன் [1]வாக்கும்
நரம்பி னேழிசை யாழிசை நகைமலர்த் தருவின்
சுரும்பி னேரிசை [2]நாரத தும்புரு விசைக்கும்
இரும்பு நீர்மெழு காக்கிய வின்னிசை யெங்கும். (34)

அமுத வாவியும் பொன்மல ரம்புயத் தடமுங்
குமுத வாயர மாதராங் குயிலினம் பயிலும்
நிமிர வான்விடு மரகத நெடியபைங் காவுந்
திமிர மாசறக் கழுவிய தேவர்வாழ் பதமும். (35)

[3]அலங்கு பாற்கடல் போற்புறத் தமுதநீ ரகமும்
பொலஞ்செய் ஞாயில்சூழ் புரிசையும் பொன்செய்கோ புரமும்
நலங்கொள் பூவியல் வீதியு நவமணி குயின்ற
துலங்கு மாளிகைப் பந்தியுஞ் சூளிகை நிரையும். (36)

ஐம்பு லன்களும் வைகலும் [4]விருந்ததா வருந்த
வெம்பு நால்வகை யுண்டியும் வீணையுஞ் சாந்துஞ்
செம்பொ னாரமு மாடலின் செல்வமுந் தெய்வப்
பைம்பொன் மேகலை யோவியப் பாவையொப் பாரும். (37)

படர்ந்த வார்சடை யுருத்திரர் பணைத்திறு மாந்த
வடங்கொள் பூண்முலை யுருத்திர மகளிரொ டமரும்
இடங்கொண் மாளிகைப் பந்தியு மிகல்விளை துன்பங்
கடந்த செல்வமுங் கவலையில் போகமுங் காட்டி. (38)

முண்ட காசனன் பதமிது மூவுல களந்த
தண்டு ழாயவன் புரமிது தனிமுதல் வடிவங்
கொண்டு வீறுசா லுருத்திரர் கோப்பதி யின்ன
எண்டி சாமுகங் காவல ருறைவிட மிவைகாண்டு. (39)

....

1. வார்க்கும். பா.வே. 2. நாரதர். பா.வே. 3. அலம்பு. பா.வே. 4. விருந்தவா. பா.வே.

புலரு முன்புன லாடிநீ நாடிநம் புனிதன்
இலகு மாலயம் விளக்கிநந் தனப்பணி யியற்றி
மலர்கொய் தாய்ந்தனர் தொடுத்தரன் புகழ்செவி மடுத்திவ்
வுலக வாணராய்ப் போகமுற் றுறைகுந ரிவர்காண். (40)

தூய ராகியைஞ் சுத்திசெய் தகம்புற மிரண்டின்
நேய ராய்விதி நெறியினான் முகமனீ ரெட்டாற்
காயம் வாய்மன வொருமையா லர்ச்சித்துக் கடவுள்
நாய னாரரு குறைபத நண்ணினா ரிவர்காண். (41)

கிளர்ந்த காலினா லங்கியை நிமிர்த்துமேற் கிடைத்து
வளர்ந்த பிங்கலை யிடைநடு வழியுகு மதியின்
விளைந்த வின்னமு துண்டுநம் விடையவன் வடிவங்
குளந்த னிற்குறித் தவனுருக் கொண்டவ ரிவர்காண். (42)

முக்க ணாயகன் பொருட்டென வேள்விகண் முடித்துத்
தொக்க வேதிய ரிவர்புனற் சாலையித் தொடக்கத்
தக்க பேரறம் புகழ்பயன் றமைநன்கு மதிக்கும்
பொக்க மாறிய நிராசையாற் புரிந்தவ ரிவர்காண். (43)

மறையி னாற்றினாற் றந்திர மரபினான் மெய்யின்
நிறையு நீற்றினர் நிராமய னிருத்தனைந் தெழுத்தும்
அறையு நாவினர் பத்தரா யரன்புகழ் கேட்கும்
முறையி னாலிவர் வினைவலி முருக்கினார் கண்டாய். (44)

மறைக ளின்சத வுருத்திர மந்திர நவின்றோர்
நிறைகொள் கண்டிகை நீறணி நீரரியா ரேனுங்
குறிகு ணங்குலன் குறித்திடா தன்பரைச் சிவனென்
றறியு மன்பினாற் பிறிவிவே ரறுத்தவ ரிவர்காண். (45)

ஆனஞ் சாடிய பரஞ்சுட ரிறைசிவ ஞான
தானஞ் செய்தவர் தருப்பணஞ் செய்தவர் சாம
கானஞ் செய்தவற் காலயங் கண்டுதா பித்தோர்
ஊனஞ் சேர்பிறப் பறுத்துவா முத்தம ரிவர்காண். (46)

சிவனை யர்ச்சனை செய்பவர்க் கிசைவன செய்தோர்
அயனெ னக்குறித் தடியனாப் பூசைசெய் தாறு
சுவைய வின்னமு தருத்தினோர் தொண்டர்தம் பணியே
தவமெ னப்புரிந் துயர்ச்சியைச் சார்ந்தவ ரிவர்காண். (47)

ஆதி சுந்தரக் கடவுளுக் காலயம் பிறவும்
நீதி யாலருச் சனைபிற பணிகளு நிரப்பிப்
பூதி சாதன வழிநிலம் புரந்திவ ணடைந்த
கோதி லாதநின் குடிவழிக் கொற்றவ ரிவர்காண். (48)

என்று வேத்திரங் கொடுகுறித் தெம்மிறை நந்தி
கொன்றை வேணிய னடியார்தங் குழாத்தினைத் தேற்றி
நின்று வீழ்ந்துவீழ்ந் தஞ்சலி முகிழ்த்திட நெறியே
சென்று வானவர் நாயகன் றிருமுன்பு விடுத்தான். (49)

மறைக ளாகமம் வடிவெடுத் திருபுடை வாழ்த்த
நறைகொள் யாழ்தழீஇத் தும்புரு நாரதர் பாட
அறைகொள் வண்டிமிர் கொம்பரி னரம்பைய ராடக்
குறைகொள் வானவர் பதங்கிடை யாதிறை கொள்ள. (50)

மதங்க விழ்க்குமால் வரைமுக மைந்தனுஞ் சூரன்
கதங்க விழ்த்தவேற் கந்தனுங் கருதலன் வேள்வி
விதங்க விழ்த்தவாள் வீரனும் வெயின்முடித் தார்தேன்
பதங்க விழ்ப்பவீழ்ந் தேயின பணிவழி நிற்ப. (51)

தூங்கு தானையை யொதுக்கிவாய் துணைக்கரம் பொத்தி
ஓங்கு மாலயன் றங்குறை யொதுங்கிநின் றுரைப்ப
வாங்கு வான்சிலை யிந்திரன் முதற்றிசை வாணர்
தாங்க டாம்புரி காரியக் குறைநின்று சாற்ற. (52)

எழுவி னோடுதண் டேந்திவாய் மென்றெயி றதுக்கிக்
குழுமு பாரிடத் தலைவருங் கோடிகூற் றொதுங்கி
விழுமு மூழ்கிமெய் பனித்திட விதிர்க்குமுக் குடுமிக்
கழுமு ளேந்திய கணத்தவர் கடைதொறுங் காப்ப. (53)

சித்தர் வானவர் தானவர் சாரணர் திணிதோள்
வைத்த யாழினர் கின்னரர் மாதவ ரியக்கர்
பைத்த பாரிடர் காருடர் பாதல வாணர்
சுத்த யோகியர் முதற்கணத் தொகையெலாம் பரவ. (54)

இனிவ ரும்பிறப் பறுத்தெம்மைக் காத்தியா லெனத்தங்
கனிவ ரும்பிய வன்பெழு கருணையா ரமுதைப்
பனிவ ருந்தடங் கண்களாற் பருகிமெய் பனிப்ப
முனிவர் சங்கர சிவசிவ வெனமுறை முழங்க. (55)

வரந்த வாதன யாவர்க்கும் வான்முறை வழங்கி
முருந்த [1]வாணகை மலைக்கொடி முகிழ்நகை யரும்பத்
திருந்த வாயிரங் கதிர்விடு சிங்கமெல் லணைமேல்
இருந்த நாயக னிருக்கைகண் டிறைஞ்சினா னிறைவன். (56)

உரைக ளுந்தடு மாறமெய் யுரோமமுஞ் சிலிர்ப்பக்
கரையி ரந்தவின் னருட்பெருங் கடலிலன் பென்னுந்
திரையி றந்தவா றீர்த்திட மிதந்துபோய்ச் செப்பின்
வரையி றந்தவா னந்தவா ரமுதைவாய் மடுத்தான். (57)

தன்பு லன்களுங் கரணமுந் தன்னவே யாக்கி
அன்பு டம்புகொண் டவனெதி ரருட்சிவ லோகம்
பின்பு பண்டுபோன் மதுரையாப் பிராட்டியுந் தானும்
முன்பி ருந்தவா றிருந்தனன் சுந்தர மூர்த்தி. (58)

துதிப்பது

வேந்தர் சேகரன் வரகுணன் விண்ணிழி கோயில்
ஏந்தல் சேவடி யிறைஞ்சிநின் றிறையருட் பெருமை
ஆய்ந்த வாவுதன் னகம்புக வின்பமோ டன்பு
தோய்ந்து தாரைநீர் துளும்பநாக் குளறிடத் துதிப்பான். (59)

....

1. வாநகை. பா.வே.

வேறு

[1]நாயினே னென்னை நடுக்கும் பழியகற்றித்
தாயினே ராகித் தலையளித்தாய் தாள்சரணஞ்
சேயினேன் காணச் சிவலோகங் காட்டிப்பின்
கோயினேர் நின்றவருட் குன்றேநின் றாள்சரணம். (60)

மாழாந்து செய்யும் வினைவழிபோய் வன்னரகிற்
றாழா தடியனேற் கன்புதந்தாய் தாள்சரணம்
ஏழாகி நான்கு வகையா யெழுபிறப்பும்
பாழாக வென்னைப் பணிகொண்டாய் தாள்சரணம். (61)

வெங்கட் பழியின் வினையேனை வேறாக்கித்
திங்கட் குலக்களங்கந் தீர்த்தாய்நின் றாள்சரணம்
அங்கட் சிவபுரமுண் டன்புடையார்க் கென்பதையின்
றெங்கட்குக் காட்டி யிசைவித்தாய் தாள்சரணம். (62)

வேறு

என்ன வேத்தியின் னருண்முகந் தீறிலா வன்பாற்
பின்னர் வேறுபல் பூசையும் பிறக்குவித் திருந்தான்
மன்ன ரேறடை யார்க்கொரு மடங்கலே றடல்வேற்
றென்ன ரேறெனத் தோன்றிய வரகுண தேவன். (63)

என்ற தென்மலை முனிவனை யிருடிக ணோக்கி
அன்று வாசவன் பழிகரி சாபமந் தணனைக்
கொன்று தாயொடுங் கூடிய கொடுவினை முதலாத்
துன்று பாவமு மதுரையிற் றொலைத்தன வன்றோ. (64)

பரம னெண்குணன் பசுபதி வரகுணற் பற்றும்
பிரம வன்பழி யிடைமரு திடைவிட்டுப் பெயர
வரம ளித்தவா றென்னைகொல் வள்ளலே யிதனைத்
திரமு றப்புக லெமக்கென முனிவர்கோன் செப்பும். (65)

1. நாயினே னென்னை. பா.பே.

பூத நாயகன் சுந்தரன் புண்ணிய மூர்த்தி
யாத லாலன்ன தலத்துறை யடியவ ரஞ்சிப்
பாத கஞ்செயா தொழுகுறூஉம் படிநினைந் தினைய
தீது றூஉம்பழி தனையிடை மருதினிற் றீர்த்தான். (66)

என்ற கத்திய முனியிறை யிறைகொடுத் தியம்ப
நன்றெ னச்சிரம் [1]பனித்துமெய்ஞ் ஞானவா னந்தந்
துன்றி நற்றவர் சுந்தரச் சோதிசே வடிக்கீழ்
ஒன்று மற்புத வானந்த வுததியுட் [2]களித்தார். (67)

வேறு

அன்னதனித் தொன்மதுரை யன்றுதொடுத் தின்றெல்லை
தன்னனைய தாயகில தலங்கள்சிகா மணியாகிப்
பொன்னகரின் வளஞ்சிறந்து பூவுலகிற் சிவலோகம்
என்னவிசை படப்பொலிந்த தேழிரண்டு புவனத்தும். (68)

நாற்பதாவது
வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலம்
முற்றும்

ஆகத் திருவிருத்தம் 2028.

....

1. பணிந்துமெய்ஞ். பா.வே. 2. குளித்தார். பா.வே.

நாற்பத்தொன்றாவது

விறகு விற்ற படலம்

நெடியவன் பிரமன் றேட
நீண்டவன் றென்னற் கேழின்
முடியதாஞ் சிவலோ கத்தைக்
காட்டிய முறையீ தையன்
படிமிசை நடந்து பாடிப்
பாணன்றன் விறகா ளாகி
அடிமையென் றடிமை கொண்ட
வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம். (1)

மன்றலந் தெரியன் மார்பன்
வரகுணன் செங்கோ லோச்சிப்
பொன்றலங் காவ லானிற்
பொலியுநா ளேம நாதன்
என்றோரு விறல்யாழ்ப் பாணன்
வடபுலத் திருந்தும் போந்து
வென்றிகொள் விருதி னோடும்
விஞ்சைசூழ் மதுரை சார்ந்தான். (2)

பூழியர் பெருமான் கோயில்
புகுந்துவேத் தவையத் தெய்திச்
சூழிமால் யானை யானைத்
தொழுதுபல் புகழ்கொண் டாடி
ஏழிசை மழலை வீணை
யிடந்தழீஇச் சுருதி கூட்டி
வாழியின் னிசைத்தேன் மன்ன
னஞ்செவி வழியப் பெய்தான். (3)

முகையுடைந் தவிழ்ந்த மாலை
முடித்தலை துளக்கித் தூசு
பகலவிர் மணிப்பூ ணல்கிப்
பல்லுணாக் கருவி நல்கி
அகன்மனை வேறு காட்டி
யரசர்கோன் வரிசை செய்ய
இகலறு களிப்பி னோடு
மிசைவல்லா னில்லிற் புக்கான். (4)

மீனவன் வரிசை பெற்ற
செருக்கினும் விருதி னானும்
மானமேல் கொண்டு தன்னொ
டின்னிசை பாட வல்ல
தானயாழ்ப் புலவர் வேறிங்
கில்லெனத் தருக்குஞ் செய்தி
கோனறிந் துழையர்க் கூவிப்
பத்திரற் கொணர்தி ரென்றான். (5)

உழையரால் விடுக்கப் பட்ட
பத்திர னுவரி [1]வென்றோன்
கழல்பணிந் தருகு நிற்பக்
கௌரிய னோக்கிப் பாணி
பழகிசை வல்லா னோடும்
பாடுதி கொல்லோ வென்ன
மழலையா ழிடந்தோ னிட்ட
பாணர்கோன் வணங்கிச் சொல்வான். (6)

தென்னவர் பெரும யானும்
றிருவுள வலனுங் கூடல்
முன்னவ னருளு மூட்டு
முயற்சியான் முயன்று பாடி

---

1. வென்றான். பா.வே.

அன்னவன் விருது வாங்கி
யவனைவீ றழிப்ப னென்றான்.
மன்னவ னாளைப் பாடு
போகென வரைந்து சொன்னான். (7)

இற்கண்ணே யிசைவல் லான்போ
யிருந்துழி யனையான் [1]பாங்கர்க்
கற்கும்பாண் மக்கண் மல்ல
லாவணங் கவலை மன்றம்
பொற்குன்ற மனைய மாட
மருங்கெங்கும் போகிப் போகிச்
சொற்குன்றா வகையாற் பாடித்
திரிந்தனர் வீறு தோன்ற. (8)

இவ்விசை கேட்டு நன்றென்
றதிசயித் திசைவல் லான்பால்
வவ்விசை மைந்தர் பாடும்
வண்ணமீ தென்னை கெட்டேன்
அவ்விசை வல்லான் பாடு
முறையெற்றோ வவனை நாளைச்
[2]செவ்விசை பாடி வெல்வ
தெவனெனத் திவவுக் கோலான். (9)

மையணி மிடற்றி னானை
மதுரைநா யகனை வந்தித்
தையனே யடியேற் கின்று
னருட்டுணை செய்யல் வேண்டும்
மெய்யனே யென்று போற்றி
வேண்டுகொண் டன்பு தோய்ந்த
பொய்யறு மனத்தா னில்லம்
புக்கினி திருந்தா னிப்பால். (10)

1. பாங்கர். பா.வே. 2. செவ்விசை (எவரும்கைக் கொள்ளும் இசை ; பகைத்து இசைபாடி என்றலுமாம்.

வேறு

வருத்த னாகிவந் திரந்தவ னிசைப்பகை மாற்ற
விருத்த னாம்விற காளென விண்ணிழி விமானத்
தொருத்த னாரறி வாகிய வுண்மையா னந்தத்
திருத்த னார்தம திச்சையாற் றிருவுருக் கொள்வார். (11)

அழுக்கு மூழ்கிய சிதரசைத் தவிர்சடை யமுதம்
ஒழுக்கு [1]வான்மதி வாங்கியே செருகிய தொப்ப
மழுக்கு கூனல்வெள் வாய்க்குயம் வலம்படச் செருகி
இழுக்கு தேய்செருப் பருமறை கடந்ததா ளேற்றி. (12)

பழைய தோர்பொல்லம் பொத்திய பத்தர்யாழ்க் கோறோள்
உழைய தாகவிட் டெருத்தலைத் தூசலா டியவொண்
குழைய காதினிற் [2]களவிணர்க் குறியகாய் தூக்கித்
தழையும் வார்சிகை சரிந்திடச் சுமையடை தாங்கி. (13)

தறிந்த விந்தனந் தினந்தொறுந் தாங்கிநீள் பங்கி
பறிந்து தேய்ந்தமுந் தியதலை யுடையராய்ப் பரிந்து
மறிந்த கங்கையும் பங்குறை மங்கையுங் காணா
தெறிந்த விந்தனச் சுமைதிரு முடியின்மே லேற்றி. (14)

என்பு தோன்றியூ னின்றியே யிளைத்தயாக் கையராய்
அன்பு தோன்றியே கண்டவ ரகங்கனிந் திரங்க
வன்பு தோன்றிய மனமொழி கடந்ததாண் மலர்பார்
முன்பு தோன்றிய தவத்தினான் [3]முடிமிசைச் சூட. (15)

ஊர் புகுந்தது

திருமு கத்துவேர் வரும்பவாய் [4]குவிந்தொலி செய்ய
வருவர் கற்சுமை தாங்கிமேற் சார்த்துவர் மடுநீர்
பருகு வாரெடும் பார்தலை வெம்மைவேர் பறிய
இருகை யாலடிக் கடியெடுத் தேத்தியூர் புகுவார். (16)

1. வெண்மதி. பா.வே. 2. களவினந் ; களாவிந். பா.வே. 3. முடிமிசை. பா.வே.
4. குவிந்தொலி. பா.வே.

நடந்து கொள்ளுநர்க் கருவிலை பகர்ந்துநான் மாடம்
மிடைந்த வீதியுங் கவலையு முடுக்கரு மிடைந்து
தொடர்ந்த வேதமும் பிரமன்மால் சூழ்ச்சியும் பகலுங்
கடந்து போகியவ் விசைவலான் கடைத்தலைச் சார்வார். (17)

வரவு நேர்ந்தழைப் பவரென வாம்பல்வாய் மலர
இரவு கான்றுவெண் மதிநகைத் தெழுவுயிர்த் துணைவன்
பிரிவு நோக்கினா ரெனக்கணீர் பில்குதா மரையின்
நிரைகள் கூப்பிடக் கதிரவன் [1]குடகட னீந்த. (18)

பறவை வாயடைத் தருகணை பார்ப்பொடும் பெடையைச்
சிறக ராலணைத் திரும்பொழிற் குடம்பையுட் செறிய
நறவ வாய்ப்பெடை யுண்டதே னக்கிவண் டோடைப்
பொறைகொ டாமரைப் பள்ளியுட் புகுந்துகண் படுக்க. (19)

புல்லெ னீணிலைக் குரங்கினம் பொதும்பர்புக் குறங்க
முல்லை யாய்மகா ருயத்தரக் கன்றுள்ளி முந்திக்
கொல்லை யானிரை மனைதொறுங் குறுகிடச் சிறுபுன்
கல்வி மாணவச் சிறார்பயில் கணக்கொலி யடங்க. (20)

புனைந்த வாழ்கடற் கரும்படா முடம்பெலாம் போர்த்து
வனைந்த பூண்முலை நிலமக டுயில்வது மானக்
கனைந்த காரிருண் மெல்லெனக் கவிதரப் பிரிவால்
இனைந்த காதலர் நெஞ்சில்வே ளெரிகணை நாட்ட. (21)

திங்கள் வாணுதன் முயற்கறைத் திலகமுஞ் சிவந்த
மங்கு லாடையு மயங்கிரு ளோதியும் வான்மீன்
பொங்கு மாரமும் பொலிந்துதன் கொண்கனைப் [2]பொருப்பன்
மங்கை தேடிவந் தாளென வந்தது மாலை. (22)

....

1. குரைகட னீந்த பா.வே. 2. பொருப்பின். பா.வே

எடுத்த விந்தன மொருபுறத் திறக்கியிட் டூன்றி
அடுத்த வன்புறந் திண்ணைமீ தமர்ந்திளைப் பாறித்
தொடுத்த வின்னிசை சிறிதெழீஇப் பாடினார் சுருதி
மடுத்தி யாரவன் பாடுவா னென்றிசை வல்லான். (23)

வேறு

வண்டறை கொன்றை யான்முன்
வந்துநீ யாரை யென்றான்
பண்டரு [1]விபஞ்சி பாண
பத்திர னடிமை யென்றான்
முண்டக மலரோன் மாயோன்
புரந்தரன் முதன்மற் றேனை
அண்டருந் தன்குற் றேவ
லடிமையாக் கொண்ட வம்மான். (24)

கனியிசைக் கிழவன் றன்கீழ்க்
கற்பவ ரனேகர் தம்முள்
நனியிசைக் கிழமை வேட்டு
நானுமவ் வினைஞ னானேன்.
தனியிசைக் கிழவ னோக்கித்
தசையெலா மொடுங்க மூத்தாய்
இனியிசைக் கிழமைக் காகா
யென்றெனைத் தள்ளி விட்டான். (25)

வெவ்விற கெறிந்து கட்டி
விலைபகர்ந் தேனு மைய
இவ்வயி றோம்பு கேனென்
றித்தொழில் பூண்டே னென்ன
நைவளந் தெரிந்த வேம
நாதனும் விறகு மள்ளா
அவ்விசை யொருகா லின்னும்
பாடென வையன் பாடும். (26)

1. விபஞ்சி . பா.வே.

குண்டுநீர் வறந்திட் டன்ன
நெடுங்கொடிக் குறுங்காய்ப் பத்தர்த்
தண்டுநீ ணிறந்த நல்யா
ழிடந்தழீஇத் தெறித்துத் தாக்கிக்
கண்டுமா டகந்தி ரித்துக்
கௌவிய திவவிற் பாவ
விண்டுதே னொழுகிற் றென்ன
வீக்கிமென் சுருதி கூட்டி (27)

விசையொடு தானந் தோறும்
விரனடந் தூச லாட
இசைமுத லேழிற் பல்வே
றின்னிசை யெழுஞ்சா தாரி
அசையொடு வீதிப் போக்கு
முடுகிய லராகம் யார்க்கும்
நசைதரு நரம்பு கண்ட
மொற்றுமை நயங்கொண் டார்ப்ப. (28)

வயிறிது குழிய வாங்க
லழுமுகங் காட்டல் வாங்குஞ்
செயிரது புருவ மேறல்
சிரநடுக் குரல்கண் ணாடல்
[1]பயிறது மிடறு வீங்கல்
பையென வாயங் காத்தல்
எயிறது காட்ட லின்ன
வுடற்றொழிற் குற்ற மென்ப. (29)

வெள்ளைகா குளிகீ ழோசை
வெடிகுர னாசி யின்ன
எள்ளிய வெழாவின் குற்ற
மெறிந்துநின் றிரட்ட லெல்லை

....

1. பயிறது ; பயிறகு ; பயிலுந் தீர்ந்தே.

தள்ளிய கழிபோக் கோசை
யிளைத்தனெட் டுயிர்ப்புத் தள்ளித்
துள்ளலென்றின்ன பாடற்
றொழிற்குற்றம் பிறவுந் தீர்ந்தே. (30)

பாடினது

எழுதுசித் திரம்போன் மன்னி
யிழுமெனு மருவி யோதை
முழவொலி கஞ்ச நாதம்
வலம்புரி முரலு மோசை
கொழுதிசை வண்டின் றாரி
யெனவிசைக் குணனும் வேரல்
விழுமிலை சிரன்மீன் மேல்வீழ்
வீழ்ச்சிபோற் பாடற் பண்பும். (31)

பொருந்தமந் தரத்தி னோடு
மத்திம தாரம் போக்கித்
திருந்திய துள்ள றூங்கன்
மெலிவது சிறப்பச் செய்து
மருந்தன செய்யு ளோசை
யிசையோசை வழாமல் யார்க்கும்
விருந்தெனச் செவியின் மாந்தப்
பாடினார் வேத கீதர். (32)

விரைசார் மலரோ னறியா விகிர்தன்
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னென்னே
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னவனென்
புரைசார் மனனும் புகுந்தா னென்னே. (33)

பாடன் மறையுந் தெளியாப் பரமன்
கூடல் கோயில் கொண்டா னென்னே
கூடல் போலக் கொடியே னகமும்
ஆட லரங்கா வமர்ந்தா னென்னே! (34)

நீல வண்ணன் றேறா நிமலன்
ஆல வாயி லமர்ந்தா னென்னே
ஆல வாயா னலரில் வாசம்
போலென் னுளமும் புகுந்தா னென்னே. (35)

வேறு

பாணர்தம் பிரானைக் காப்பான்
பருந்தொடு நிழல்போக் கென்ன
யாணரம் பிசைபின் செல்ல
விசைத்தவின் னிசைத்தே னண்ட
வாணர்தஞ் செவிக்கா லோடி
மயிர்த்துளை வழியத் தேக்கி
யாணரின் னமுத யாக்கை
யிசைமய மாக்கிற் றன்றே. (36)

தருக்களுஞ் சலியா முந்நீர்ச்
சலதியுங் கலியா நீண்ட
பொருப்பிழி யருவிக் காலு
நதிகளும் புரண்டு துள்ளா
அருட்கடல் வளைத்த கீத
வின்னிசை யமுத மாந்தி
மருட்கெட வறிவன் றீட்டி
வைத்தசித் திரமே யொத்த. (37)

கானங்கேட்டு மயங்கினது

வீணைகை வழுக்கிச் சோர்வார்
சிலர்சிலர் விரன டத்தும்
யாணரம் பெழாலுங் கண்டத்
தெழாலும்வே றாக [1]வேர்ப்பார்
நாணமோ டுவகை தள்ள
[2]நாத்தல நடுங்கித் தங்கள்
மாணிழை யவர்மேல் வீழ்வார்
விஞ்சையர் மயங்கிச் சில்லோர். (38)

1. வோர்ப்பார். பா.வே. 2. நாத்தலை. பா.வே.

போதுளான் பரமன் பாதப்
போதுளா னானான் வேலை
மீதுளான் பரமா னந்த
வேலைமீ துள்ளா னானான்
தாதுளாங் கமலக் கண்போற்
சதமக னுடல மெல்லாங்
காதுளா னல்லே னென்றான்
கண்ணுளான் கானங் கேட்டு. (39)

முனிவருந் தவத்த ராதி
முத்தர்மா சித்த [1]ரன்பின்
துனிவரும் பழங்கண் ணீர்ப்பான்
சுந்தரத் தோன்றல் கீதங்
கனிவருங் கருணை யென்னுங்
கடலிலன் பென்னு மாற்றிற்
பனிவருங் கண்ணீர் வெள்ளம்
பாய்ந்திட வின்பத் தாழந்தார். (40)

ஊடிவே றொதுங்கித் துன்ப
வுவரியுட் குளித்தார் தம்மிற்
கூடிவே ரற்ற வின்பக்
குளிர்கடல் வெள்ளத் தாழந்தார்
நாடிவே றிடைப்பி ரிந்தார்
மேன்மன நடாத்தி மேனி
வாடிவே ளலைப்பச் சோர்ந்து
மம்மர்நோ யுழந்தார் மண்ணோர். (41)

பைத்தலை விடவாய் நாகம்
பல்பொறி மஞ்ஞை நால்வாய்
மத்தமா னரிமான் புல்வாய்
வல்லிய மருட்கை யெய்தித்
தத்தமா றறியா வாகித்
தலைத்தலை மயங்கிச் சோர

1. ரன்பன். பா.வே. (அன்பின் - பாணபத்திரனது அன்பினால்)

இத்தகை மாவும் புள்ளு
மிசைவலைப் பட்ட வம்மா. (42)

வன்றறை கிழிய வீழ்போய்
வான்சினை கரிந்து நின்ற
ஒன்றறி மரங்க ளெல்லாஞ்
செவியறி வுடைய வாகி
மென்றளி ரீன்று போது
விரிந்துகண் ணீருஞ் சோர
நன்றறி மாந்தர் போல
நகைமுக மலர்ந்த மாதோ. (43)

வாழிய வுலகின் வானோர்
மனிதர்புள் விலங்கு மற்றும்
ஆழிய கரண மெல்லா
மசைவற வடங்க வையன்
ஏழிசை மயமே யாகி
யிருந்தன வுணர்ந்தோ ருள்ளம்
ஊழியி னொருவன் றாள்புக்
கொடுங்கிய தன்மை யொத்த. (44)

கண்ணிறை நுதலோன் சாம
கண்டத்தி லெழுந்த முல்லைப்
பண்ணிறை தேவ கீதஞ்
சராசர வுயிரும் பாரும்
விண்ணிறை திசைக ளெட்டும்
விழுங்கித்தன் மயமே யாக்கி
உண்ணிறை யுயிரு மெய்யு
முருக்கிய திசைவல் லானை. (45)

வேறு

சிந்தை தோயுமைம் பொறிகளுஞ் செவிகளாப் புலன்கள்
ஐந்து மோசையா விசைவலா னிருந்தன னாகப்
பந்த நான்மறை நாவினாற் பத்திர னாளாய்
வந்து பாடினா ரிந்தனச் சுமையொடு மறைந்தார். (46)

யான றிந்தசா தாரியன் றிம்பரு ளிதனை
நான றிந்ததென் றொருவரு நவின்றிலர் தேவ
கான மீதிவற் குணத்தினோன் கடவுளே யன்றி
ஏனை மானுடர் வல்லரோ விதுவியப் பென்னா. (47)

இழுக்கி விட்டவிக் கிழமக னிசையிதே லந்த
வழுக்கில் பத்திரன் பாடலெற் றொவேன மதியா
அழுக்க முற்றெழுந் திசைவலா னடுத்ததன் பண்டர்
குழுக்க ளுங்குலை குலைந்திட விருள்வழிக் கொண்டான்.(48)

மடக்கு பல்கலைப் பேழையு மணிக்கலம் பிறவும்
அடக்கு பேழையுங் கருவியாழ்க் கோலுமாங் காங்கே
கிடக்க மானமு மச்சமுங் கிளர்ந்துமுன் னீர்த்து
நடக்க வுத்தர [redacted]ணே நாடினா னடந்தான். (49)

சிவிகை யோர்வழி விறலிய ரோர்வழி செல்லக்
கலிகை யோர்வழி கற்பவ ரோர்வழி கடுகக்
குவிகை யேவல ரொருவழி கூடநா ளுள்ளத்
தவிகை யேவரு மொருவழி யகன்றிட வகன்றார். (50)

அன்று பத்திரன் கனவில்வந் தாடலேற் றழகர்
இன்று பத்திர விசைவலா னிடைவிற காளாய்ச்
சென்று பத்திர னடிமையா மென்றுபாண் செய்து
வென்று பத்திரஞ் செய்துநின் வேண்டுகோ லென்றார். (51)

குஞ்சி நாண்மலர்க் கொன்றையா ரங்ஙனாங் கூறும்
நெஞ்சி னானினைப் பரியசொற் கேட்டலு நெஞ்சம்
அஞ்சி னானிது செய்யவோ வடியனேன் மறைகட்
கெஞ்சி னாரையின் றிரந்தவா றென்றுகண் விழித்தான். (52)

கண்ம லர்ந்தெழு பத்திரன் கரையிலா வுவகை
உண்மலர்ந்தெழு மன்புகொண் டூக்கவெங் கதிரோன்
விண்மலர்ந்தெழு முன்புபோய் விசும்பிழி கோயிற்
பண்ம லர்ந்தநான் மறைப்பொரு ளடித்தலம் பணிந்தான்.(53)

கடிய கானகம் புகுதவோ கட்டிய விறகை
முடியி லேற்றவோ முண்டகத் தாள்கணொந் திடவந்
தடிய னேன்பொருட் டடாதசொற் பகரவோ வஞ்சக்
கொடிய னேன்குறை யிரந்தவா விளைந்ததே குற்றம். (54)

நெடிய னேமுதல் வானவர் நெஞ்சமுஞ் சுருதி
முடிய னேகமுங் கடந்தநின் முண்டகப் பாதஞ்
செடிய னேன்பொருட் டாகவிச் சேணிலந் தோய்ந்த
அடிய னேற்கெளி தாயதோ வையநின் பெருமை. (55)

நாத வந்தமுங் கடந்தமெய்ஞ் ஞானவா னந்த
போத மென்பரஃ தின்றொரு புடவிமா னுடமாய்
[1]ஆத பந்தெறத் தறிந்தவிந் தனஞ்சுமந் தடியேன்
பேதை யன்பள வாயதோ பெருமநின் னுருவம். (56)

மறிந்த தெண்டிரை கிடந்தவ னுந்தியில் வந்தோன்
அறிந்த தன்றரும் பொருள்வரம் பகன்றெழு விசும்புஞ்
செறிந்த வண்டமுங் கடந்தது சிறியனேன் [2]பொருட்டாத்
தறிந்த விந்தனஞ் சுமந்ததோ தம்பிரான் முடியே. (57)

என்ன வந்தனை செய்துநின் றேத்தியங் கயற்கண்
மின்ன மர்ந்தபங் கொருவனை வலங்கொடு மீண்டு
மன்னர் தம்பிரா னாகிய வரகுண தேவன்
றன்னை வந்தடி பணிந்தனன் றந்திரிக் கிழவோன். (58)

வந்த வேழிசைத் தலைமகன் வரவறிந் தரசன்
அந்த வேழிசைக் கிழவனை யழையென வுழையோர்
பந்த யாழ்மக னிருக்கைபோய்ப் பார்த்தனர் காணார்
சிந்தை யாகுல மடைந்தவன் போனவா [3]தெரியார். (59)

1. ஆதபந்தெற வெறிந்த. பா.வே. 2. பொருட்டா எறிந்த. பா.வே. 3. தெளியார். பா.வே.

எங்கு ளானெனத் தேடுவா ரிவரெதி ரயல்வாய்
அங்கு ளார்சில ரறிந்தவா றறைகுவா ரவனேற்
றிங்கு ளான்விற கெடுத்தொரு முதுமக னிவன்பாற்
பொங்கு மேழிசைப் பத்திர னடிமையாய்ப் போந்தான். (60)

பாடி னான்பின்பு பட்டது தெரிகிலேம் பானாள்
ஓடி னானெனக் கேட்டலு மொற்றர்போய்க் கொற்றஞ்
சூடி னானவை யடைந்தவர் சொல்லிய வாறே
ஆடி னார்வியப் படைந்தனு மானமுற் றரசன். (61)

தன்ன டைந்தவத் தந்திரித் தலைவனை நோக்கி
என்ன வாறவன் போனவா றிங்கினும் போன
பின்னை யாதுநீ செய்தனை யெனவிசைப் பெருமான்
தென்னர் கோனடி தொழுதுதன் செய்தியை மொழிவான். (62)

நென்னல் வாயடி யேனின தாணிழ னீங்கிப்
பின்னல் வார்சடை மௌலியெம் பிரானடி பணிந்தேன்
இன்ன லார்குறை யிரந்துமீண் டிருக்கைபுக் கிருந்தேன்
கன்ன லார்மொழி பங்கரென் கனாவில்வந் தருளி. (63)

ஓடி யுன்பொருட் டாகநாம் விறகெடுத் துழன்று
வாடி நின்பகைப் புறங்கடை வந்துசா தாரி
பாடி வென்றுநின் பகைவனைத் துரந்தன மெனச்சொல்
லாடி னார்விழித் தேனிது நிகழந்ததென் றறைந்தான். (64)

ஏவன் மைந்தர்போய் விளங்கிவந் திசைத்ததும் வீணைக்
காவ லன்கனா நிகழ்ச்சியு மொத்தலிற் கைக்கும்
பூவ லங்கலா னிஃதுநம் பொன்னகர்க் கூடற்
றேவர் தம்பிரான் றிருவிளை யாட்டெனத் தெளிந்தான். (65)

இகழந்த கூற்றெறி சேவடிக் கிடையறா நேசந்
திகழ்ந்த பத்திர னன்பையுந் தேவரைக் காப்பான்
அகழ்ந்த வாழிநஞ் சுண்டவ னருளையும் வியந்து
புகழ்ந்து போய்மது ராபுரிப் புனிதனைப் பணியா. (66)

பத்தர் யாழிசைக் கிழவனைப் பனைக்கைமா னெருத்தில்
வைத்து மாடநீ ணகர்வலஞ் செய்வித்து மலர்ந்த
சித்த மாழ்ந்திட வரிசைகண் மிதப்புறச் செய்து
தந்து மான்றொடைத் தேரினான் றன்மனை புகுவான். (67)

தேவ ருந்தவ முனிவருந் தேவரிற் சிறந்தோர்
யாவ ருந்தமக் காட்செய விருப்பவ ரிருதாள்
நோவ வந்துமக் காட்செய்து நுங்குறை முடித்தா
ராவ ரேலுமக் கனைவரு மேவல ரன்றோ. (68)

ஆத லாலெனக் குடையர்நீ ருமக்குநா னடியேன்
ஈத [1]லாலெனக் கும்மொடு வழக்குவே றிலைநான்
ஓத லாவதோர் குறையுள தின்றுதொட் டுமக்கு
வேத நாதனைப் பாடலே கடனென விடுத்தான். (69)

அரச னல்கிய வெறுக்கைபூ ணாடைகள் பிறவும்
பரசு நாவலர் மாணவர் யாவர்க்கும் பகிர்ந்து
வரிசை யாலிசைக் கிளையொடு மனையில்வந் தெய்திக்
கரைசெ யாமகிழ் சிற்ந்திசைக் காவல னிருந்தான். (70)

நாற்பத்தொன்றாவது
விறகுவிற்ற படலம். முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம். 2098.

1. லாலெமக்கும் மொடும். பா.வே.

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங் கொடுத்த படலம்

முன்னவன் மதுரை மூதூர்
முழுமுத லிசைவ லானை
இன்னிசை பாடி வென்ற
[1]தென்னுரை [2]செய்தே னந்தத்
தென்னவன் சேரன் மாடே
திருமுகங் கொடுத்துப் பாணர்
மன்னவன் றனக்குச் செம்பொன்
வழங்கிய வழக்கஞ் சொல்வாம். (1)

இனிமதி யெமக்கீ தென்னா
யாழ்வல்லோ னன்று தொட்டுப்
பனிமதி மருமான் கோயிற்
பாணிசைக் கிழமை நீத்துக்
குனிமதி மிலைந்த நாதன்
கோயின்முப் போது மெய்திக்
கனிமதி யன்பிற் பாடுங்
கடப்படு நியமம் பூண்டான். (2)

இத்தொழி லன்றி வேறு
தொழிலிவற் கின்மை யாலே
பத்திர லிலம்பா டெய்தப்
பொறுப்பரோ பழனக் கூடற்
சித்தவெம் மடிகள் வேந்தன்
பொன்னறைச் செல்வம் வௌவிப்
பத்தர்யா ழிடத்தோ ளேந்திப்
பாடுவான் காண வைப்பார். (3)

1. தின்னுரை ; பா.வே. 2. செய்தே மந்த ; செய்கேனந்த. பா.வே.

சிலபொலங் காசு சின்னாள்
மணிக்கலன் சின்னாள் செம்பொற்
கலைவகை சின்னா ளம்பொற்
சாமரைக் காம்பு சின்னாள்
அலர்கதி ரரிமான் சேக்கை
யாடகத் தகடு சின்னாள்
குலமணி வருக்கஞ் சின்னாள்
கொடுத்திடக் கொண்டு போவான். (4)

கைவரும் பொருளைத் தந்த
கள்வருந் தானு மன்றி
எவ்வெவர் தமக்குந் தோற்றா
தெரியிலிட் டழித்துஞ் சின்னஞ்
செய்வன செய்துந் தன்னைச்
சேர்ந்தவ ரிரந்தோர் கைபார்த்
துயர்பவர் பிறர்க்கு மாறா
துதவியுட் கவலை தீர்ப்பான். (5)

வைகலுங் கொடுப்போர் பின்னாண்
மறுத்தன ராகப் போய்ப்போய்க்
கைதொழு திறைஞ்சி வாளா
வருமவன் கலியின் மூழ்கி
உய்வகை வேறு காணா
தொக்கலு மொக்க வாடிக்
கையற வுடைய நோனா
துறங்கினான் கனவி னெல்லை. (6)

சித்தவெம் பெருமான் வந்து
செப்புவா ரப்பா நிம்பத்
தொத்தவன் கோசந் தன்னிற்
றும்பியுண் கனியின் வெளவி
இத்தன மின்று காறு
மீந்தன மெம்பா லன்பு
வைத்தவ னறிந்தாற் சங்கை
மனத்தனாய் விகற்பங் கொள்வான். (7)

மயலறக் கற்புக் காக்கு
மகளிர்போற் றுறவு காக்க
முயலும்யோ கரிலுட் காப்பு
முரசெறி புறஞ்சூழ் காப்புங்
கயலிலச் சினையு நிற்கக்
கவர்ந்ததற் புதமிக் கள்வன்
உயிர்தொறு [1]மொளித்து நின்ற
வொருவனோ வறியே னென்பான். (8)

கோமக னினைய செய்தி
யறியுமேற் கோசங் காப்போர்க்
[2]காமுறு தண்ட நின்போ
லன்பகத் தெம்மை வைத்த
தேமரு போந்தின் கண்ணிச்
சேரமான் றனக்கிப் போது
நாமொரு முடங்க றீட்டி
நல்குவம் போதி யென்னா. (9)

மறைக்குறை செய்த வாக்கான்
"மதிமலி புலிசை" யென்னுஞ்
சிறப்பியற் சீர்சால் செய்யுட்
பாசுரஞ் செப்பித் தீட்டிப்
பிறைச்சடைப் பெருமா னல்கி
மறைந்தனன் பெரும்பாண் செல்வன்
உறக்கநீத் தாடிப் பாடி
யுவகைமா கடலி லாழ்ந்தான். (10)

வேறு

வாங்கிய திருமுக மணிப்பட் டாடையிட்
டாங்கிறை யடிபணிந் தகன்று பத்திரன்
ஓங்கிய கோயிலை வலங்கொண் டொல்லென
நீங்கிமேல் வரைப்புல நெறிக்கொண் டேகுவான். (11)

....

1. மொளித்த கள்வனொருவனோ. பா.வே. 2. காமுறுத்

கொல்லையுங் குறுஞ்சியுங் கொதிக்கும் வெம்பாற்
கல்லத ரத்தமுங் கடந்து முட்புறப்
பல்சுளைக் கனியடி யிடறப் பைப்பைய
நல்வளங் கெழுமலை நாடு நண்ணினான். (12)

நகர் சிறந்தது

அலைகட னெடுந்துகி லந்த நாடெனுந்
தலைமக டனக்குவான் றடவு குன்றுபூண்
முலையென விளங்கின மகத்திற் றீட்டிய
திலகமே யானது திருவஞ் சைக்களம். (13)

அறமக ளாக்கமு மலரின் மேயசெந்
நிறமக ளாக்கமு நீதி சான்றபோர்
மறமக ளாக்கமும் வடசொற் றென்கலைத்
திறமக ளாக்கமுஞ் [1]சிறந்த தந்நகர். (14)

மண்புக ழுந்நகர் மறுகின் மாடொரு
தண்புனற் சாலையிற் சார்ந்துளா னிப்பால்
விண்புகழ் நீதியவ் வேந்தற் கன்றிராக்
கண்புதை நுதலினார் கனவிற் றோன்றினார். (15)

தென்னவன் மதுரையி லிருக்குஞ் சித்தர்யாம்
நின்னிடை வந்துளே நின்னைக் கண்டுதான்
நன்னிதி வேண்டநம் மோலை கொண்டுநம்
இன்னிசைப் பாணபத் திரனிங் கெய்தினான். (16)

மற்றவர்க் கருநிதி கொடுத்து மன்னநீ
தெற்றென வரவிடு கென்று சித்தர்தாஞ்
சொற்றனர் போயினார் சுரக்குந் தண்ணளி
ஒற்றைவெண் குடையினா னுறக்க நீங்கினான். (17)

கங்குல்வாய்க் கண்டவக் கனவைப் பெண்ணையந்
தொங்கலான் றமரொடு கொல்லிச் சேற்கணாள்

1. சிறந்த வந்நகர். பா;வே.

பங்கினான் றிருமுகங் கொணர்ந்த பத்திரன்
எங்குளான் கொல்லெனத் தேட வெண்ணுவான். (18)

மற்றவர் தமைத்துரீஇ வருக தில்லெனக்
கொற்றவ னேவலோர் குறுகி மாடமுந்
தெற்றியு [1]நியமமு மன்றுஞ் சென்றுசென்
றெற்றிகழ் மணிநக ரெங்குந் தேடுவார். (19)

தருமநீர்ப் பந்தரி லிருக்குந் தந்திரி
வருமிசைக் கிழவனைக் கண்டு வல்லைபோய்த்
திருமகற் குணர்த்தினார் சேனையோ டெழீஇப்
பெருமகன் பாணர்தம் பிரானை நண்ணினான். (20)

கண்டனன் முகிழ்த்தகைக் கமலஞ் சென்னிமேற்
கொண்டனன் பாடினன் கூத்து மாடினன்
தண்டென வீழ்ந்தன னன்பிற் றண்ணறா
வண்டென மகிழந்தனன் மன்னர் மன்னனே. (21)

வாங்கினன் றிருமுக மலர்க்க ணொற்றினன்
தாங்கினன் முடிமிசைத் தாமம் போன்மகிழ்
தூங்கினன் றடங்கணீர் துளிப்ப மெய்யெலாம்
வீங்கினன் பொடிப்பெழ வேந்தர் வேந்தனே. (22)

வேறு

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக் கூடன்
மேயசிவன் யாமெழுதி விடுக்கு மாற்றம்
நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ் சேர
நரபாலன் காண்கதன்போ னம்பா லன்பன்
இன்னிசையாழ்ப் பத்திரன்றன் மாடே போந்தா
னிருநிதியங் கொடுத்துவர விடுப்ப தென்னத்
தென்னர்பிரான் றிருமுகத்தின் செய்தி நோக்கிச்
சேர்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியா னாகி. (23)

....

1. நிகமமு. பா.வே.

வேறு

பொன்னின் றளிகை மிசைவைத்துப்
புழைக்கை மதமான் றலையேற்றி
மன்னுங் கொளையாழ்ப் புலவனைமுன்
வைத்துப் பின்னே தானிருந்து
மின்னுங் கதிர்கா லிணைக்கவரி
வீசிப் பலவே றியங்கலிப்பத்
தென்னென் றளியா ரிசைத்தாரான்
றிருமா நகரை வலஞ்செய்யா. (24)

பஞ்சு தடவுஞ் சீறடியார்
பலமங் கலங்கொண் டெதிர்போத
மஞ்சு தடவு நீள்குடுமி
மாட மனையிற் கொடுபோகி
நஞ்சு தடவு மணிகண்ட
[1]னண்பன் றனைநன் னீராட்டி
அஞ்சு தடவி யோவியஞ்செய்
தமைந்த மணிமண் டபத்தேற்றி. (25)

அம்பொற் றவிசிட் டருச்சனைசெய்
தாறு சுவையின் னமுதருத்திச்
செம்பொற் கலவை நறுஞ்சாந்தந்
தீம்பூ வாதி முகவாசம்
பைம்பொற் கலத்து வெள்ளிலைதீம்
பழுக்காய் பிறவு முறைநல்கி
உம்பர்க் கிறைவன் றிருமுகத்தி
லுய்ப்ப தெனலா லுய்த்துமென. (26)

செம்பொ னறையைத் திறந்தழைத்துக்
காட்டி யினைய திருவெல்லாம்

1. னன்பன். பா.வே.

உம்பர் பெருமா னடியீர்நீ
ருடையீர் கவர்ந்து கொண்மினென
இம்பர் நிழற்றும் வெண்குடையா
னிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந் திசைக்கிழவன்
நம்ப னருளுக் குரியீர்நீர்
நல்கிற் றமையு மெனக்கென்ன. (27)

மன்னன் றானெண் ணியவாற்றால்
வழங்க வழங்க மறுத்துமறுத்
தின்ன றீரு மிசைக்கிழவ
னிலங்கும் பொலம்பூ ணிருநிதியம்
பொன்னஞ் சிவிகை கரிபரிமான்
பொற்பட் டாடை பலபிறவுந்
[1]தன்ன வென்னு மளவாற்றாற்
றானே கொள்ளத் தார்வேந்தன். (28)

பின்னே ழடியோ சேட்சென்று
பெருமை சான்ற வரிசையினாற்
றன்னே ரிசையான் றனைவிடுத்து
மீண்டா னாகத் தமிழ்மதுரை
மின்னேர் சடையா ரிசைத்தொண்டன்
றானு மீண்டு வெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலி நிதிக்கிழவன்
போல மதுரை நகர்புக்கான். (29)

வந்து மதுரைப் பெருமானை
வணங்கிக் கொணர்ந்த நிதியெல்லாம்
இந்து மருமா னகருள்ளார்
யாரு மறிய யாவர்க்கும்

....

1. தன்னமென்னு. பா.வே.

முந்தை வேத முதல்வர்க்கும்
புலவோர் தமக்கு முறைநல்கிச்
சந்த யாழி னிசைப்பாணர்
தரும மனையான் வைகினான். (30)

நாற்பத்திரண்டாவது
திருமுகங்கொடுத்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 2128.

நாற்பத்து மூன்றாவது

பலகையிட்ட படலம்

கருந்துழாய் முகிலொருபாற் [1]கலந்தவர்பத் திரற்குநிதி
திருந்துதா ருதியனிடைத் திருமுகமீந் தளித்ததிது
வருந்தியா ழவனிசைப்ப மழைதூங்கு நள்ளிரவில்
இருந்துபா டெனப்பலகை யிட்டதூஉ மினிப்பகர்வாம். (1)

முன்புடைய நாயகனை முப்போதும் புகுந்திறைஞ்சி
இன்புறுமே ழிசைக்கிழவ னிருநிதிய மருளியபின்
அன்புசிறந் தரையிரவு மடைந்துபணிந் தடல்விடையின்
பின்புறநின் றேழிசையும் பாடிவரும் பேறடைவான். (2)

தொழுந்தகையன் பருந்தேவர் தொகுதிகளுந் தொழத்திங்கட்
கொழுந்தலைய நதியலையக் குனிக்கின்ற தனிக்கடவுள்
செழுந்தாளச் சிவிகையின்மேற் றேவிதிருப் பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும் போதுபணிந் தேத்துவா னோரிரவில். (3)

....

1. கரந்தவர்பத். பா.வே.

இன்னிசையாழ்ப் பெரும்பாண னெவ்விடையூ றடுத்தாலுந்
தன்னியம நெறியொழுக்கந் தவானென்ப துலகறியப்
பொன்னியலுஞ் சடைமௌலிப் புராணர்திரு விளையாட்டால்
[1]அன்னிலையிற் கருங்கொண்மூ வார்த்தெழுந்த திசையெல்லாம்
(4)

தடித்துநிரை புடைபரப்பித் தடுமாறித் திசைமயங்கத்
துடித்துவிட வாயாவஞ் சோர்ந்துசுருண் [2]டளையொதுங்க
இடித்துடுவின் கணம்புதைப்ப விருள்கான்று சலபதிமுன்
முடித்திடுவான் [3]வரவிடுத்த முகிலேழும் [4]வளைந்தவென .(5)

கருங்கடலை விசும்பெடுத்துக் கவிழ்ப்பதென வெண்டாரை
நெருங்கிருளி னிருப்புக்கோ னிரைத்ததென நிறங்கருக
ஒருங்குசொரிந் துள்ளுணரா ருள்ளம்போ லுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ் மேலென்று தெரியாத மயங்கிருள்வாய். (6)

மாமாரி யிடைநனைந்து வருவானம் மாரிதனைப்
பூமாரி யெனநினைந்து திருக்கோயில் புகுந்தெய்திக்
காமாரி தனைப்பணிந்து கருணைமா ரியினனைந்து
தேமாரி பொழிவதெனத் தெள்விழியாழ் வாசிப்பான். (7)

விடைக்கடவுள் பின்னின்று வீணையிடத் தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம் பெறிந்துமிடற் றொலிபோக்கிப்
பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள் செவிவழிபோ யருட்பைங்கூழ் தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழி னிசைப்பாணிச் சுவையமுத மடைதிறந்து. (8)

நரம்புநனைந் திசைமழுங்க நனைந்துடலம் பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகு விண்மிறைத்து வலிவாங்க[5]மயிர்சிலிர்ப்ப
நிரம்பியசே றடிபுதைப்ப நின்றுநிறை யன்பிசையாய்
அரும்புதல்போ லென்புருக்கு மமுதவிசை பாடுமால். (9)

1. அந்நிலையிந். பா.வே. 2. டலையொதுங்க (அலைந்துவுதுங்க) பா.வே.
3. வரவழைத்த. பா.வே. 4. வளைந்ததென. பா.வே. 5. மயிர்சிலும்ப. பா.வே.

வேறு

மாதர் நகையாய் மதுரேச ருண்பலிக்கெம்
மனைவாய் வந்து
காதன் முகத்தரும்பிக் காட்டியென் சிந்தை
கவர்ந்தார் போலுங்
காதன் முகத்தரும்பக் கையறவு தீரக்
கலப்பேன் பாதி
பேதையுரு வாயிருந்தார் நாணிவிழித் தாவி
பிழைத்தேன் போலும். (10)

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கு
நம்மனையி னூடே கூடற்
கண்ணுதலா ருள்ளாளக் கானமிசைத் தென்னுள்ளங்
கவர்ந்தார் போலுங்
கண்ணுதலார் பாடு மவிநடங்கண் டாகங்
கலப்பேன் பாதி
பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித் தாவி
பெற்றேன் போலும். (11)

ஐயரியுண் கண்ணாய் திருவால வாயுடையா
ரையங் கொள்வான்
மையனகை செய்தென் வனமுலையின் மேற்செங்கை
வைத்தார் போலும்,
மையனகை செய்தென் வனமுலைமேற் கைவைப்ப
மாழ்கிச் சோர்வேன்
தையலிடங் கண்டு நடுநடுங்கி விழித்தாவி
தரித்தேன் போலும். (12)

வேறு

பாடுவா ரிருவர்க் கன்று
பரிசிலாக் கொடுத்த சங்கத்
தோடுவார் செவியி லூட்டுந்
தொண்டுகண் டிதன்மே நின்று
பாடுவா யுனக்கே யிந்தவன்பின்
பலகையென் றாழ்ந்தப்

நாடுவார் விசும்பிற் கூறி
நவமணிப் பலகை யிட்டார். (13)

இறையரு ளாணை யஞ்சி
யிட்டபொற் பலகை யேறி
[1]நறைகெழு மதுர கீதம்
பாடிநான் மறைகள் சூடும்
அறைகழ லகத்துட் கொண்டு
பலகையு மங்கை கொண்டு
மறைவழி யாழ்வல் லோன்றன்
மனைவயிற் செல்லு மெல்லை. (14)

மின்னுமா மேக நீங்க
விசும்புவாய் விளங்கித் [1]தென்றல்
மின்னுமா [2]மலய மேக
மாதவன் குடித்த வைகற்
பொன்னுமா மணியு முத்தும்
புலப்படக் கிடந்த வேலை
என்னமீன் விளங்கித் தோன்ற
வேகியில் புகுந்தா னிப்பால். (15)

பாயிருட் படலங் கீண்டு
பரிதிகண் விழித்துச் செங்கை
ஆயிரம் பரப்பி முந்நீ
ரலைகட னீந்து மெல்லை
மாயிரு ஞாலங் காக்கும்
வரகுண னிரவு தங்கள்
நாயகன் பாடற் கீந்த
நல்லருட் பரிசில் கேட்டான். (16)

1. நறைவழி. பா.வே. 2. மலையின் மாதவன். பா.வே.

இன்னிசைக் கரசை யிட்ட
பலகைமீ திருத்தி மன்னர்
மன்னவ னிவனே யெங்கண்
மதுரைநா யகனென் றுன்னி
மின்னிவர் மணிப்பூ ணல்கி
விளைநில மிகவு நல்கி
நன்னிதி வெறுப்ப நல்கி
[1]வரிசையா னடத்தி வந்தான். (17)

வேறு

இறையருள் வரிசை பெற்றபத் திரனு
மேறுயர்த் தவரைநாற் போதும்
முறையினால் வழிபட் டொழுகுவா னாக
முடிகெழு வரகுண வேந்து
மறைமுத லடிகள் வந்துவந் தனையால்
வழுத்துவான் சிலபகல் கழிய
நிறைபெருஞ் சுடரோன் றிருவுரு வடைந்து
நெயிறினாற் சிவபுர மடைந்தான். (18)

நாற்பத்து மூன்றாவது பலகையிட்ட படலம் முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம். 2146.

1. வரிசையா நடத்தி. பா.வே.

நாற்பத்து நான்காவது

இசைவாது வென்ற படலம்

கூட லம்பதியி லாடக மேருக்
கொடிய விற்குரிசி லடியவ னுக்குப்
பாட லின்பரிசி லாகிய செம்பொற்
பலகை யிட்டபடி பாடின மன்னான்
வீட ரும்பொருவில் கற்புடை யாளோர்
விறலி யைப்பரம னிறையருள் பற்றி
பாட கஞ்செறியும் யாழ்வழி பாடி
வாது வென்றவர லாறு மிசைப்பாம். (1)

வரகு ணன்கதி யடைந்தபி னம்பொன்
மௌலி சூடிய விராச விராசப்
புரவ லன்புவி மடந்தையை வேட்டுப்
புயந்த ழீஇக்கொடு நயந்தரு நாளிற்
பரவு மன்பதை புரந்தொழு கந்தப்
பஞ்ச வற்குரிய ரஞ்சன வுண்கண்
மரபின் வந்தமட வார்பல ரேனை
மையல் செய்யுமட வார்பலர் மாதோ. (2)

அன்ன போகமட வாரு ளொருத்தி
யரச னுக்கமுது மாவியு மாகும்
மின்ன னாண்மதுர கீத மிசைக்கும்
விஞ்சை யின்றுறைவ லாளவ ளுக்கும்
பன்ன காபரண னின்னிசை பாடும்
பத்தி ரன்பொருவில் கற்புடை யாட்கும்
மன்னு கீதவினை யாலிகன் மூள
வழுதி காதன்மட மாது பொருளாய். (3)

பாடி னிக்கெதிரொர் பாடினி தன்னைப்
பாட விட்டிவள் படைத்த செருக்கை
ஈட ழிப்பலென வெண்ணி யெழீஇத்தன்
னிறை மகற்கஃ திசைத்தலு மந்தத்
தோடி றப்பொரு கயற்கணி னாடான்
சொன்ன வாறொழுகு மன்னவர் மன்னன்
நாடி யத்தகைய விறலியை யீழ
நாட்டி னும்வர வழைத்து விடுத்தான். (4)

பந்த யாழ்முதுகு தைவர விட்டுப்
பாட லாயமிரு பக்கமு மொய்ப்ப
வந்த பாடினி மடந்தையு மன்னர்
மன்ன னைத்தொழுதொர் கின்னர மாதிற்
சந்த வேழிசை மிழற்றின ணின்றா
டன்னை நோக்கியொரு மின்னிடை
யாண்மேற்.
சிந்தை போக்கிவரு தீப்பழி நோக்காத்
தென்ன ருக்கரச னின்னது செப்பும். (5)

பத்தி ரன்மனைவி தன்னையெம் முன்னர்ப்
பாடு தற்கழை யதற்கவ ளாற்றா
துத்த ரஞ்சொலினும் யாமவள் சார்பா
யுனைவி லக்கினும் விடாது தொடர்ந்தே
சித்த நாணமுற வஞ்சின மிட்டுச்
செல்ல னில்லென வளைந்துகொ ளென்னா
எய்த்த நுண்ணிடையி னாளை யிருக்கைக்
கேகி நாளைவரு கென்று விடுத்தான். (6)

வேறு

பின்ன ரின்னிசைப் பத்திரன் பெருந்தகை விறலி
தன்னை யங்கழைத் துளத்தொன்று புறத்தொன்று சாற்றும்
என்னோ டின்னிசை பாடுவா ருளர்கொலோ விங்கென்
றுன்னி வந்திருக் கின்றன ளிசைவலா ளொருத்தி. (7)

ஆட மைத்தடந் தோளினா யவளொடுங் கூடப்
பாட வல்லையோ பகரெனப் பாடினி பகர்வாள்
கோட ருந்தகைக் கற்புமிக் கூடலெம் பெருமான்
வீட ருங்கரு ணையுமெனக் கிருக்கையால் வேந்தே. (8)

பாடி வெல்வதே யன்றிநான் பரிபவ முழந்து
வாடு வேனலே னென்றுரை வழங்கலு மதுக்கால்
ஏடு வார்குழ லவளையு மிருக்கையுய்த் திருந்தான்
நீடு வார்திரைப் பொருநையர் தண்டுறை நிருபன். (9)

மற்றை வைகலவ் விருவரைப் பஞ்சவன் மதுரைக்
கொற்ற வன்றன தவையிடை யழைத்துநேர் கூட்டிக்
கற்ற வேழிசை கேட்குமுன் கலத்தினும் போந்த
வெற்றி வேன்மதர் நெடுங்கணாள் விறலியை வைதாள். (10)

குற்ற மெத்தனை யெத்தனை குணங்கள்போழ்க் கோலுக்
குற்ற [1]தெய்வமே திசைப்பதெவ் வுயிருடம் புயிர்மெய்
பெற்ற வோசையெவ் வளவவைக் குத்தரம் பேசி
மற்றெ னொடுபா டில்லையேல் வசையுனக் கென்றாள். (11)

இருமை யும்பெறு கற்பினா ளியம்புவாள் கலத்தின்
வரும ரும்பெறற் கல்வியும் வாதின்மே லூக்கப்
பெருமை யும்பலர் விரும்புறு பெண்மையின் செருக்குள்
திரும கன்சவை யறியவாய் திறக்கவேண் டாவோ. (12)

நெய்யுண் பூங்குழன் மடவரா னின்னொடும் வாது
செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய் திறந்து
வையும் பூசலுக் கெதிரலேன் மானம்விற் றுன்போல்
உய்யும் பாவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைத்தாள். (13)

வென்றி மீனவன் விலக்குவான் போலெதிர் விலக்கித்
துன்று தார்குழன் மடந்தைமீர் பாடுமின் றோற்றோர்

1. தெய்வம்யா விசைப்பதெவ். பா.வே.

வென்ற மாதரார்க் கடிமையாய் விடுவதே சபதம்
என்று மானமுண் டாக்கலு மீழநாட் டரிவை. (14)

முந்தி யாழிடந் தழீஇக்குரல் வழிமுகிழ் விரல்போய்
உந்த வேபெரு மிதநகை யுட்கிடந் தரும்பச்
சந்த வேழிசை யிறைமகன் றாழ்செவிக் கன்பு
வந்த காதலாண் மழலையி லமுதென வார்த்தாள். (15)

வீணை வாங்கினண் மாடக முறுக்கினள் விசித்து
வாண ரம்பெறிந் திருசெவி மடுத்தன ரியக்கர்
நாண மெல்விர னடைவழி நாவிளை யமுதம்
பாணர் கோமகன் விறலியும் பலர்செவி நிறைத்தாள். (16)

அரச னுட்கிடை யறிந்தில ரவைக்களத் துள்ளார்
விரைசெய் வார்குழற் பாடினி பாடலை வியந்தார்
புரைசை மானிரைப் பூழிய னிலங்கையிற் போற்ந்த
வரைசெய் குங்குமக் கொங்கையாள் பாடலை மகிழ்ந்தான். (17)

வேறு

தென்னவ னுட்கோ ளெல்லை
தெரிந்தன ரவையத் துள்ளார்
அன்னவன் புகழ்ந்த வாறே
புகழ்ந்தன ரவளைத் தானே
முன்னவ னருளைப் பெற்று
மும்மையுந் துறந்தோ ரேனும்
மன்னவன் சொன்ன வாறே
சொல்வது வழக்கா றன்றோ. (18)

பொன்றளி ரனையாண் மையற்
புதுமது நுகர்ந்து தீது
நன்றறி யாத கன்னி
நாடவ னவையை நோக்கி
இன்னொரு நாளிற் றேரத்
தக்கதோ விதுவென் றந்த
வென்றடு வேற்க ணாரைப்
போமென விடுத்தான் மன்னோ. (19)

மருவிய வாய மேத்த
விருத்தினாண் மனைவந் தெய்திப்
புரவலன் றனது பாட்டைப்
புகழ்ந்ததே புகழ்ந்த தாகப்
பெருமிதந் தலைக்கொண் டானாப்
பெருங்களிப் படைத்து மஞ்சத்
திருமல ரணைமே லார்வந்
திளைத்தினி திருந்தா ளிப்பால். (20)

வணங்குறு மருங்கிற் கற்பின்
மடவரன் மதங்கி தானும்
அணங்கிறை கொண்ட நெஞ்ச
ளங்கயற் கண்ணி பாகக்
குணங்குறி கடந்த சோதி
குரைகழ லடிக்கீ ழெய்தி
உணங்கினள் கலுழ்கண் ணீர
ளொதுங்கிநின் றிதனைச் சொன்னாள். (21)

தென்னவ னாகி வையஞ்
செய்யகோல் செலுத்திக் காத்த
மன்னவ வழுதி வார
வழிவழக் குரைப்ப தானான்
அன்னவன் கருத்துக் கேற்ப
வகைவரு மனைய ரானார்
பின்னடு நிலைமை தூக்கிப்
பேசுவார் யாவ ரையா. (22)

உன்னருட் டுணைசெய் தென்பா
லுறுகணோய் துடைப்ப தென்ன
மின்னனாய் நீயே நாளை
வெல்லுமா செய்து மஞ்சேல்
என்னவா காய வாணி
யீறிலா னருளாற் கேட்டு
மன்னருங் கற்பி னாடன்
மனைபுகுந் திருந்தாண் மன்னோ. (23)

அன்றுபோன் மற்றை ஞான்று
மழைத்தனன் பாடல் கேட்டுக்
குன்றுபோற் புயத்தா னென்னற்
கூறிய வாறே கூற
மன்றுளார் பலரு மன்ன
வண்ணமே சொன்னார் கேட்டு
நின்றபாண் மடந்தை பாண்டி
நிருபனை நோக்கிச் சொல்வாள். (24)

தென்னரே றனையாய் ஞால
மனுவழிச் செங்கோ லோச்சும்
மன்னரே றனையாய் வார
வழக்கினை யாத லானீ
சொன்னவா றவையுஞ் சொல்லத்
துணிந்தது துலைநா வன்ன
பன்னகா பரணர் முன்போய்ப்
பாடுகேம் பாடு மெல்லை. (25)

இருவரேம் பாட்டுங் கேட்டுத்
துணிந்திவள் வென்றா ளென்னா
ஒருவர்சந் நிதியிற் சொன்னாற்
போதுமென் றுரைத்தாள் பாண்டித்
திருமக னனைய வாறே
செய்மினீர் செய்மி னென்ன
மருவளர் குழலி னார்த
மனைபுகுந் திருந்தார் பின்னாள் (26)

மண்டபத்தெய்தினது

வேறு

தென்ற னாடனு மந்திரச் செல்வரும்
நன்று தீதுணர் நால்வகைக் கேள்வியோர்
ஒன்ற வேகி யொளிவிடு வெள்ளிமா
மன்ற வாணர்மா மண்டபத் தெய்தினார். (27)

எய்தி யம்மட மாதரை யிங்குறச்
செய்தி ரென்னத் திருமக னேவலோர்
நொய்தி னோடி நொடித்தழைத் தாரொடு
மைதி கழ்ந்த விழியார் வருவரால். (28)

படிமை யார்தவப் பாடினி வந்தெனக்
கடிமை யாவளின் றையமின் றாலெனக்
கொடுமை யார்மனக் கோட்டச் செருக்கொடுங்
கடுமை யாகவந் தாள்கலத் தின்வந்தாள். (29)

[1]கற்பு மிக்கெழு கற்புங் கருத்தினிற்
சிற்ப ரஞ்சுடர் சேவடி மேல்வைத்த
அற்பு மிக்கெழ மெல்லவந் தாளரோ
[2]பொற்பு மிக்குள பத்திரன் பொன்னனாள். (30)

அலங்கு மாரமோ டங்கத மாதிபல்
கலன்க டாங்கிக் கலைஞர் குழாத்திடை
இலங்கு மாட மதுரைக் கிறைவரும்
புலங்கொ ணாவலர் போல்வந்து வைகினார். (31)

அந்த வேத்தவை தன்னி லருங்கலம்
வந்த வேய்த்தடந் தோளிசை மாதராள்
முந்த வேத்திசை படினண் முந்தையோர்
சிந்தை வேட்டொன்றுஞ் செப்பின ரில்லையால். (32)

வீணை தோளிட னேந்திய வெண்மலர்
வாணி பாட விருக்கையின் வைகியே
யாண ரம்பெறிந் தின்னிசை யோர்ந்தெழீஇப்
பாணர் கோமன் பன்னியும் பாடுமால். (33)

வேறு

குடங்கை நீரும் பச்சிலையு
மிடுவார்க் கிமையாக் குஞ்சரமும்

1. கற்பின்மிக்கெழ. பா.வே. 2. பொற்பின். பா.வே.

படங்கொள் பாயும் பூவணையுந்
தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டீ
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந்
தருவாய் கையிற் படுதலைகொண்
டிடங்க டோறு மிரப்பாயென்
றேசு வார்க்கென் பேசுவனே. (34)

தேனார் மொழியார் விழிவழியே
செல்லா தவர்க்கே வீடென்று
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய்
நீயே மதுரை நம்பரனே
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய்
நீயே பாதி நாரியுரு
ஆனா யென்று பிறர்பழித்தா
லடியேன் விடையே தறைவேனே. (35)

வரத னாகி யெவ்வுயிர்க்கு
மாயா விருத்தி வலியடக்கிச்
சரத மான வீட்டின்பந்
தருவாய் மதுரைத் தனிமுதலே
சரத மான வீட்டின்பந்
தருவாய் வீடு பெறுவார்போல்
விரத யோக நிலையடைந்தா
யென்பார்க் கென்னான் விளம்புவனே. (36)

வேறு

கண்ணுதன் மதுரைப் பிரானையிவ் வாறு
கருதிய பாணியாற் கனிந்து
பண்ணுதல் பரிவட் டணைமுத லிசைநூல்
பகர்முதற் றொழிலிரு நான்கும்
எண்ணுறு வார்தல் வடித்திடன் முதலா
மெட்டிசைக் கரணமும் பயப்ப
மண்ணவர் செவிக்கோ வானவர் செவிக்கும்
வாக்கினா ணாவிளை யமுதம். (37)

இடையினோ டேனைப் பிங்கலை யியக்க
மிகந்துழு லந்தொடுத் தியக்கி
நடுவுறு தொழிலாற் பிரமரந் திராந்த
நடைபெற விசைக்கு முள்ளாளம்
மிடறுவீங் காள்கண் ணிமைத்திடா ளெயிறு
வெளிப்படாள் புருவமே னிமிராள்
கொடிறது துடியாள் பாடலு மதுகேட்
டனைவருங் குதூகல மடைந்தார். (38)

கன்னிநா டுடையான் கைதவ னெனும்பேர்க்
காரணந் தோற்றுவா னெனத்தான்
இன்னிசை யறிஞ னாகியு முன்போ
லியம்புவா னொருப்படு கின்றான்
முன்னவ னருளாற் றன்மனக் கோட்ட
முரண்கெடப் பொதுமையா னோக்கி
இன்னவ டானே வென்றன ளென்றா
னினையவா றனைவரு மொழிந்தார். (39)

கரியுரை மொழிந்த கைதவ னிலங்கைக்
கைதவப் பாடினி கழுத்திற்
புரிகுழன் மாதை யிருத்தென விருத்தும்
போதுமை யிடங்கரந் திருந்த
அரியநா வலரீ தற்புத மீதற்
புதமென வறைந்தவை காண
விரிகதிர் மின்போன் மறைந்தனர் யாரும்
வியந்தனர் பயந்தனன் வேந்தன். (40)

செங்கணே றழக ராடலீ தென்றே
யாவருந் தெளிந்தன ரேத்தி
அங்கணா யகர்தங் கருணையின் றிறனு
மடியவ ரன்பையுந் தூக்கித்
தங்கணா ரருவி பெருகவா னந்தத்
தனிப்பெருஞ் சலதியி லாழ்ந்தார்
வங்கமேல் வந்தாள் பிடர்மிசை யிருந்த
மாணிழை விறலியை மன்னன். (41)

இறக்குவித் தவட்கு முந்தமுத் தார
மொரிமணிக் கலன்றுகில் வரிசை
பெறக்கொடுத் தேனை யவட்குமுண் மகிழ்ச்சி
பெறச்சில வரிசைதந் தவையிற்
சிறக்கவந் தொருங்கு வைகிவா னிழிந்த
தெய்வதக் கோயில்புக் கிருந்த
அறக்கொடி யிடஞ்சேர் பெரும்புல வோர்க்கு
மருங்கல னாதிக ணல்கா. (42)

வேறு

மன்னவர் வலிக ளெல்லாந்
தெய்வத்தின் வலிமுன் னில்லா
அன்னமா தெய்வஞ் செய்யும்
வலியெலா மரண்மூன் றட்ட
முன்னவன் வலிமுன் னில்லா
வெனப்பலர் மொழிவ தெல்லாம்
இன்னபாண் மகளிற் காணப்
பட்டதென் றிறும்பூ தெய்தா. (43)

மின்னியல் சடையினானை
விடைகொடு வலஞ்செய் தேகி
இன்னிய மியக்கஞ் செய்ய
வெழில்கொடன் கோயி லெய்தித்
தொன்னிதி பெற்றான் போலச்
சுகுணபாண் டியனைப் பெற்று
மன்னிய மகிழ்ச்சி வீங்க
வைகினா னிராச ராசன். (44)

நாற்பத்து நான்காவது இசைவாது வென்ற படலம்
முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம் 2190.

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிகளுக்கு முலைகொடுத்த படலம்

இருளைக்கந் தரத்தில் வைத்தோன்
றன்னிடத் தென்று மன்பின
தெருளைத்தந் தவட்கு மாறாந்
தெரிவையை யிசையால் வெல்ல
அருளைத்தந் தளித்த வண்ண
மறைந்தனந் தாயாய்ப் பன்றிக்
குருளைக்கு முலைதந் தாவி
கொடுத்தவா றெடுத்துச் சொல்வாம். (1)

முறையென விமையோர் வேண்ட
முளைத்தநஞ் சயின்று சான்றாய்
உறையென மிடற்றில் வைத்த
வும்பரான் மதுரைக் காரந்
திறையென வெறிநீர் வையைத்
தெற்கது குருவி ருந்த
துறையென வுளதோர் செல்வத்
தொன்மணி மாட மூதூர். (2)

தருநாத னாதி வானோர்
தங்குரு விருந்து நோற்பக்
குருநாத னெனப்பேர் பெற்றுக்
கோதிலா வரந்தந் தேற்றில்
வருநாதன் சித்தி ரத்தேர்
வலவான ருடனே கஞ்சத்
திருநாதன் பரவ வைகி
யிருக்குமச் சிறந்த வூரில். (3)

சுகலனென் னொருவே ளாள
　　னவன்மனை சுகலை யென்பாள்
இகலருங் கற்பி னாள்பன்
　　னிருமகப் பெற்றாள் செல்வப்
புகலருஞ் செருக்கா லன்ன
　　புதல்வரைக் கடியா ராகி
அகலருங் களிப்பு மீதூ
　　ரன்பினால் வளர்க்கு நாளில். (4)

குரவனை யங்குகண்டது.

தந்தையுந் தாயு மாயத்
　　தறுகண்மிக் குடைய ராகி
மைந்தரும் வேட ரோடு
　　கூடிவெங் கானில் வந்து
வெந்தொழில் வேட்டஞ் செய்வார்
　　வெயில்புகாப் புதற்கீ ழெய்தி
ஐந்தவித் திருந்து நோற்குங்
　　குரவனை யங்குக் கண்டார். (5)

கைத்தலம் புடைத்து நக்குக்
　　கல்லும்வெம் பரலும் வாரி
மெய்த்தவன் மெய்யிற் றாக்க
　　வீசினார் வினையை வெல்லும்
உத்தமன் வீக்கஞ் செய்தார்
　　தவத்தினுக் குவரென் றுன்னிச்
சித்தநொந் தினைய வஞ்சத்
　　தீயரைச் செயிர்த்து நோக்கா. (6)

தொழுந்தொழின் மறந்து வேடத்
　　தொழிலுழந் துழல்வீர் நீர்மண்
உழுந்தொழி லுடைய நீராற்
　　பன்றியி னுதரத் தெய்திக்

1. வீக்கம். (வீக்கம் - விக்கினம்). பா.வே.

கொழுந்தழ லனைய வேனக்
குருளையாய்த் தந்தை தாயை
இழந்தல முறுமி னென்னா
விட்டனன் கடிய சாபம். (7)

பாவத்தை யனைய மைந்தர்
பன்னிரு பேரு மஞ்சிச்
சாவத்தை யேற்றெப் போது
தணிவதிச் சாப மென்ன
ஆவத்தை யகற்று மீச
னருட்கழ னினைந்து வந்த
கோவத்தை முனிவு செய்தக்
கடவுளர் குரவன் கூறும். (8)

என்னையா ளுடைய கூட
லோகநா யகனே யுங்கட்
கன்னையாய் முலைதந் தாவி
யளித்துமே லமைச்ச ராக்கிப்
பின்னையா னந்த வீடு
தருமெனப் பெண்ணோர் பாகன்
றன்னையா தரித்தோன் சொன்னான்
பன்னிரு தனயர் தாமும். (9)

தொன்மைசால் குருவி ருந்த
துறையதன் புறத்த வான
பன்மைசால் கான வாழ்க்கைப்
பன்றிகட் கரசாய் வைகுந்
தன்மைசா றனியே னத்தின்
றன்பெடை வயிற்றிற் சென்று
வன்மைசால் குருளை யாகிப்
பிறந்தனர் வழக்கான் மன்னோ. (10)

ஆனநா ளொருநா ளெல்லை
யரசருக் கரச னான

மீனவன் மதுரை நீங்கி
　　மேற்றிசைக் கான நோக்கி
மானமா வேட்டஞ் செய்வான்
　　மத்தமா வுகைத்துத் [1]தண்டாச்
சேனைதன் புறம்பே மொய்ப்பச்
　　செல்கின்றான் செல்லு மெல்லை. (11)

மாவழங் கிடங்க டேர
　　வல்லதோல் வன்கா லொற்றர்
பாவடிச் சுவடு பற்றிப்
　　படர்ந்துநா றழல்பு லால்வாய்த்
தீவிழி யுழுவை யேனந்
　　திரிமருப் பிரலை புல்வாய்
மேவிட னறிந்து வல்லே
　　வரைந்துவந் தெதிரே சொன்னார். (12)

மறத்துறை வேட்ட மாக்கள்
　　வல்லைபோ யொடியெ றிந்து
புறத்துவார் வலைகள் போக்கி
　　நாயதன் புறம்பு போர்ப்ப
நிறைத்துமா வொதுக்கி [2]நீட்டும்
　　படைஞராய்ச் [3]சூழ்ந்து நிற்ப
அறத்துறை மாறாக் கோலா
　　னானைமேல் கொண்டு நிற்ப. (13)

சில்லரித் துடிகோ டெங்குஞ்
　　செவிடுறச் சிலையா நிற்பப்
பல்வகைப் பார்வை காட்டிப்
　　பயில்வளி யிசையா [4]நிற்பர்
வல்லிய மிரலை மையன்
　　மானினம் வெருளா நிற்ப
வல்லிற வலித்து வாங்கி
　　மீளிவெங் கணைக டூர்த்தார். (14)

1. தண்டார்ச். பா.வே. 2. ஈண்டும், ஈட்டும் - பா.வே. 3. நிறைசூழ். பா.வே. 4. நிற்ப. பா.வே.

வேறு

செறிந்தமான் முறிந்ததாள் சிதைந்தசென்னி செம்புனற்
பறிந்தவாறு வெண்ணிணம் பரிந்துவீசு கையிறா
மறிந்தவே முயர்ந்தவேழ மாண்டவெண்கு வல்லியம்
பிறிந்தவாவி யோடும்வாய் விளந்தவாய் விழுந்தவே. (15)

தொட்டபுற் கிழங்குவாடை தொடவிரைந்து கண்ணியுட்
பட்டவும் பொறித்துவைத்த பார்வைவீழ்ந் தடுத்தவுங்
கட்டியிட்ட வலைபிழைத்து ஞமலிகௌவ நின்றவும்
மட்டிலாத வொட்டிநின்ற மள்ளர்வேலின் மாய்ந்தவே. (16)

பட்டமா வொழிந்துநின்ற மறவிலங்கு பல்சில
வட்டமா வளைந்துடுத்த வலையினுந்தி யப்புறத்
தெட்டிநின்ற கொலைஞர்மே லெதிர்ந்துமீள்வ வெயில்வளைந்
தொட்டினாரை மலையுமாப் பொறிக்கணங்க ளொத்தவே. (17)

வல்லியந் துளைத்தகன்று மான்றுளைத் தகன்றுவெங்
கல்லியங்கு மெண்கினைத் துளைத்தகன்று கயவுவாய்
வெல்லிபந் துளைத்துமள்ளர் விட்டவாளி யிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங் கடிந்துபோய்த் துணித்தமா வளப்பில. (18)

மடுத்தவாளி யிற்பிழைத்து வலையைமுட்டி யப்புறத்
தடுத்தமானை வெளவிநா யலைத்துநின்ற வாதிநாள்
உடுத்து[1]பாச வினையினின்று முய்குவாரை யொய்யெனத்
தடுத்தவா விளைத்துநின்ற தையலாரை யொத்தவே. (19)

மதியைநேர் வகிர்ந்துகௌவி யனையவான் மருப்புவெங்
கதியவேழ மீதுதாது காலுநீல [2]முகையினீள்
துதியவே னுழைந்தசெம்பு னூழில்வீழு முதிரநீர்
முதியகான வரையின்மீது மொய்த்ததீயை யொத்தவே. (20)

1. பாசவலையினின்று. (பாசவலை - ஆணவமாகிய வலை). பா.வே.

2. முகையினின். பா.வே.

இன்னவேறு பல்விலங் கெலாமலைத் திலங்குவேல்
மன்னரேறு தென்னர்கோ மகன்குடக்கி னேகுவான்
அன்னபோதொ ரேனமேன வரசிருக்கு மடவிவாய்
மன்னரோடி வந்துநின்று வந்தசெய்தி மொழியுமால். (22)

எங்களுக் கரசே கேட்டி
யிங்குள விருக மெல்லாந்
திங்களுக் கரசன் கொன்று
வருகின்றா னென்று செப்ப
வெங்களிப் படைந்து பன்றி
வேந்தனு மடுபோ ராற்றச்
சங்கையுற் றெழுந்து போவான்
றன்னுயிர்ப் பெடையை நோக்கா. (23)

இன்றுபாண் டியனை நேரிட்
டிருஞ்சம ராடி வென்று
வன்றிறல் வாகை யோடு
வருகுவ னேயோ வன்றிப்
பொன்றுவ னேயோ நீயுன்
புதல்வரைப் பாது காத்து
நன்றிவ ணிருத்தி யென்ன
நங்கைப்பே டின்ன கூறும். (24)

ஆவியங் கேக விந்த
வாகமிங் கிருப்ப தேயிப்
பாவியோ மேனா ளிந்தப்
பறழினை வகுத்த தெய்வம்
மாவம ராடி வென்று
வருதியேல் வருவே னன்றி
நீவிளிந் திடத்து மாய்வே
னிழலுக்குஞ் செயல்வே றுண்டோ. (25)

போதுக மெழுக வென்னாப்
பொருக்கென வெழுந்து நீலத்

தாதுற ழேனப் பாட்டி
தண்புடை தழுவிச் செல்லும்
பேதுறு பறழை நூக்கிப்
பின்றொடர்ந் தணைந்து செல்லக்
காதெயிற் றெறுழி வேந்தன்
காலென நடந்தா னன்றே. (26)

வராக வீரன் எழுந்தது

பல்வகைச் சாதி யுள்ள
பன்றியின் கணங்க ளெல்லாம்
வெல்படைத் தறுகட் சேனை
வீரராய் முன்பு செல்லச்
செல்லெனத் தெழித்துச் செங்கட்
டீயுக மான மென்னும்
மல்லல்வாம் புரவி மேற்கொண்
டெழுந்தனன் வராக வீரன். (27)

முற்படு தூசி யாக
நடக்கின்ற முரட்காற் பன்றி
மற்படு சேனை நேரே
வருகின்ற மன்னர் மன்னன்
வெற்படு தடந்தோள் வன்றாள்
வீரர்மேற் சீறிச் செல்லப்
பிற்பட வொதுங்கி வீரர்
பெய்தன ரப்பு மாரி. (28)

சொரிந்தன சோரி வெள்ளஞ்
சொரிந்தன வீழ்ந்த யாக்கை
சரிந்தன குடர்க் ளென்பு
தகர்ந்தன வழும்பு மூளை
பரிந்தன சேனங் காகம்
படர்ந்தன வுயிரு மெய்யும்
பிரிந்தன வேன நின்ற
பிறைமருப் பேன வீரர். (29)

பதைத்தன ரெரியிற் சீறிப்
பஞ்சவன் படைமேற் பாய்ந்து
சிதைத்தனர் சிலரைத் தள்ளிச்
செம்புனல் வாயிற் சோர
உதைத்தனர் சிலரை வீட்டி
யுரம்புதை படக்கோ டூன்றி
வதைத்தனர் சிலரை நேரே
வகிர்ந்தனர் சிலரை மாதோ. (30)

தாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
தலை சிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
தோள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
தொடைசிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
வாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
வரையறுத் தலரோன் றீட்டும்
நாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
நராதிபன் சேனை வீரர். (31)

கண்டனர் கன்னி நாடு
காவல னமைச்சர் சீற்றங்
கொண்டனர் முசல நேமி
கூற்றென வீசி யார்த்தார்
விண்டனர் மாண்டார் சேனை
வீரரு மனைய வெல்லைப்
புண்டவ ழெயிற்று வேந்தைப்
புடைநின்ற பேடை நோக்கா. (32)

ஏவிய சேனை யெல்லா
மிறந்தன வினிநாஞ் செய்ய
லாவதென் வாளா நாமு
மழிவதிங் கென்னை தப்பிப்
போவதே கரும மென்று
புகன்றதத் துணையை நோக்கிச்
சாவதை யஞ்சா வேனத்
தனியர சொன்று சாற்றும். (33)

நுண்ணணறி வுடைய ராகி
நூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம்
பேதைமைத் தாத லாலுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற
காரிய முரைத்தாய் மானம்
எண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா
மிழுக்குடைத் தன்றோ வீதால். (34)

தூங்கிருள் வருவாய்ச் சிங்க
மிரண்டுறை துறையின் மாடோர்
வாங்கிரு மருப்புக் கேழல்
வந்துநீர் பருகி மீளும்
வீங்கிரு ளுடற்கா ரேன
மொன்றுறை துறையில் வீரந்
தாங்கிரு மடங்க னீர்க்குத்
தலைப்பட வஞ்சு மன்றே. (35)

அத்திட மாயின் வந்து
பிறந்துளே னாத லாலே
கைத்திடு தாரான் வீரங்
கவர்ந்திசை திசையும் வானும்
வைத்திட வல்லே னன்றி
மடிந்திட வல்லே னாகிற்
பொய்த்திடு முடம்பே யன்றிப்
புகழுடம் பழிவ துண்டோ. (36)

நீநில் லெனத்தன் பெடைதன்னை நிறுத்தி நீத்தென்
கானில் லெனவாழ் கருமாவின் கணங்க ளெல்லாம்
ஊனில் லுயிருண் டனமென்றினி யோடல் கூடற்
கோனில் லெனவார்ப் பவன்போலக் கொதித்து நேர்ந்தான்.(37)

நிலத்தைக் கிளித்துப் பிலங்காட்டி நிமிர்ந்த தூள்வான்
தலத்தைப் புதைப்பத் தனியேன வரவு நோக்கி

வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் சிலைவாங்கி வாளிக்
குலத்தைச் சொரிந்தான் பொருநைத்துறைக் கொற்கை
வேந்தன். (38)

குறித்துச் செழியன் விடுவாளியைக் கோல வேந்தன்
பறித்துச் சிலவாளியை வாய்கொடு பைம்பு லென்னக்
கறித்துச் சிலவாளியைக் கால்கொடு தேய்த்துத் தேய்த்து
முறித்துச் சிலவாளியை வாலின் முறித்து நின்றான். (39)

மானம் பொறாது மதியின்வழி வந்த வேந்தன்
தானம் பொறாது கவிழ்க்கும்புகர்த் தந்தி கையில்
ஊனம் பொறாத முசலங்கொடுத் தேறி யுய்த்தான்
ஏனம் பொறாதார்த் திடியேற்றி னெழுந்த தன்றே. (40)

தந்திப் பொருப்பைத் துணிக்கென்று தழன்று சீற்றம்
உந்திக் கதலிக் கொழுந்தண்டென வூசற் கையைச்
சிந்திப் பிறைவா ளெயிறோச்சிச் சிதைத்து வீட்ட
முந்திக் கடுந்தேர் மிசைப்பாய்ந்தனன் மூரித் தாரான். (41)

தீண்டேர் மிசைநின் றடனேமி திரித்து விட்டான்
கண்டேன வேந்தன் விலக்கிக் கடுங்காலிற் பாய்ந்து
தண்டே ருடையத் தகர்த்தான்பரி தன்னிற் பாய்ந்து
வண்டேறு தாரான் விடவேலை வலந்தி ரித்தான். (42)

சத்திப் படைமேல் விடுமுன்னர்த் தறுகண் வீரன்
பத்திச் சுடர்மா மணித்தார்ப்பரி மாவின் பின்போய்
மொத்திக் குடர்செம் புனல்சோர முடுகிக் கோட்டாற்
குத்திச் செகுத்தான் பொறுத்தானலன் கூடல் வேந்தன். (43)

மண்ணிற் குதித்து வலிகண்டு வராக வேந்தை
எண்ணித் தலையிற் புடைத்தான்கை யிருப்புத் தண்டாற்
புண்ணிற் படுசெம் புனலாறு புடவி போர்ப்ப
விண்ணிற் புகுந்தான் சுடர்கீறி விமான மேலால். (44)

வேனிற் கிழவோனில் விளங்கி வியந்து வானோர்
தேனிற் பொழிபூ மழைபெய்ய நனைந்து [1]தெய்வக்
கானத் தமுதுண் [2]டிருகாது களித்து வீர
வானத் தமுதுண் டரமங்கையர் கொங்கை சேர்ந்தான். (45)

வேறு

பின்றுணை யாய பெடைத்தனி யேனம்
என்றுணை மாய விருப்பது கற்போ
வென்றில னேனும் விசும்படை வேனால்
என்றிகல் வேந்தை யெதிர்த்த துருத்தே. (46)

விறனவில் பேட்டை விளிப்பது வேந்தர்க்
கறனல வென்றவ னாள்வினை மள்ளர்க்
கிறைமக னான சருச்சர னென்றோர்
மறமக னேர்ந்தம ராட வளைந்தான். (47)

நனிபொழு தாடம ராடின னஞ்சிற்
கனிசின வன்பெடை காய்சின வேடத்
தனிமக னைத்தரை வீட்டின தாற்றால்
இனியிலை யென்ன விளைத்துயிர் சோர்வான். (48)

இரும்புசெய் தண்டினை யிம்மென [3]வோங்கிப்
பொரும்பெடை சென்னி புடைத்து விளிந்தான்
விருந்தின ராயிரு வோரும் விமானத்
தருந்திறல் வான மடைந்தன ரன்றே. (49)

வன்றிறன் மன்னவர் மன்னவ றுந்தன்
பொன்றிகழ் மாநகர் புக்கன னிப்பாற்
பன்றி விழுந்து பருப்பத மாகா
நின்றது பன்றி நெடுங்கிரி யென்ன. (50)

....

1. தெய்வ. பா.வே. 2. டிருகாதும். பா.வே. 3. வோச்சிப். பா.வே.

அன்று தொடுத்தத னுக்கது பேராய்
இன்றும் வழங்குவ திம்பரி லந்தக்
குன்றி லருந்தவர் விஞ்சையர் கோபம்
வென்றவ ரெண்ணிலர் வீடுற நோர்ப்பார். (51)

வேறு

என்று கூறிய வருந்தமிழ்க் கிழவனை நோக்கித்
துன்று மாதவ ரறிவிலாச் சூகர வுருவக்
குன்றின் [1]மீதிருந் தவரெலாங் கோதற நோற்று
நின்ற காரணம் யாதெனக் [2]குறுமுனி நிகழ்ந்தும். (52)

வேனில் வேளென விளங்குவிச் சாதர னென்னுந்
தான யாழ்மகன் புலத்தியன் றவத்தினுக் கிடையூ
றான பாண்செயப் பன்றியாச் சபித்தன னறவோன்
ஏன மாகுவோ னுய்வதென் றெனக்கென முனிவன். (53)

மன்னர் மன்னனாந் தென்னவன் வந்துநின் வனத்திற்
றுன்னு பல்வகை விலங்கெலாந் தொலைத்துனை மாய்க்கும்
பின்ன ரிவ்வுருப் பெறுகெனப் பணித்தன னியக்கன்
அன்ன வாறுவந் திறந்துபின் பழவுரு வடைந்தான். (54)

ஆய புண்ணிய விஞ்சைய னாகமாய்க் கிடந்த
தூய நீரதா லவ்வரை மீமிசைத் துறந்த
பாய கேள்விய ரிறைகொளப் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
நாய னார்மது ரேசரு நயந்தவ னுறைவார். (55)

என்ற கத்தியன் விடைகொடுத் தியம்பின னிப்பாற்
பன்றி யேற்றையும் பாட்டியும் பைம்புனத் திட்டுச்
சென்ற விந்தபின் பன்னிரு குருளையுந் திகைப்புற்
றன்ற லக்கணோ யுழந்தமை யாரளந் துரைப்பார். (56)

....

1. மீதருந். பா.வே. 2. குடமுனி. பா.வே.

ஓடு கின்றன தெருமர லுறவன நிழலைத்
தேடுகின்றன தாய்முலைத் தீயபால் வேட்டு
வாடு கின்றன தாகவெம் பசிநனி வருத்த
வீடு கின்றன வெயில்சுட வெதும்புகின் றனவால். (57)

இன்ன வாறிவை யணங்குறு மெல்லைவேல் வல்ல
தென்ன ராகிய தேவர்க டேவரங் கயற்கண்
மின்ன னாளொடு மின்னயிர் விமானமீ தேறி
அன்ன கானகத் திச்சையா லாடல்செய் திருந்தார். (58)

ஏன மென்பற முறுகணோய்க் கிங்கினா ரிச்சை
ஆன வன்புதந் தத்துய ரகற்றுவா [1]னீன்ற
மான வன்புடைப் பேடையின் வடிவெடுத் தயருங்
கான வன்பறழ் கலங்கலுர் கலங்கநேர் வந்தார். (59)

கிட்டு கின்றதந் தாயெதிர் குட்டியுங் கிட்டி
முட்டு கின்றன [2]மொய்ப்பன முதுகுறத் தாவி
எட்டு கின்றன கால்விசைத் தெறிவன நிலத்தை
வெட்டு கின்றன குதிப்பன வோடுவ மீள்வ. (60)

ஏன மின்னமுங் காண்வரி தாகிய வேனம்
ஆன மெய்ம்மயிர் முகிழ்த்திடத் தழுவிமோந் தருளின்
மான மென்முலை யருத்திமா வலனும்வன் றிறனும்
ஞான முப்பெருந் தகையுநற் குணங்களு நல்கா. (61)

துங்க மாமுக மொன்றுமே சூகர முகமா
அங்கம் யாவையு மானுட யாக்கைய வாக்கிக்
கங்கை நாயகன் கடவுளர் நாயகன் கயற்கண்
மங்கை நாயகன் கருணையாந் திருவுரு மறைந்தான். (62)

....

1. னின்ற (நின்ற - நிலைபெற்ற) பா.வே. 2. மோப்பன. பா.வே.

இம்மை யிப்பவத் தன்னையா யினிவரு பவமுஞ்
செம்மை செய்தசே தனத்தையுஞ் சேதனஞ் செய்தார்
எம்மை யொப்பவத் தாயினு மெனைப்பல வுயிர்க்கும்
அம்மை யப்பராய்க் காப்பவ ரவரலா லெவரே. (63)

நாற்பத்தைந்தாவது
பன்றிக் குட்டிக்கு முலைகொடுத்த படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் 2253.

நாற்பத்தாறாவது

பன்றிக் குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

தந்தை தாயிழந் தலமரு குருளையைத் தாயாய்
வந்து நாயகன் முலைகொடுத் தருளிய வகையீ
தந்த வாறிரு மைந்தரு மந்திர ராகி
எந்தை யார்சிவ புரம்புகுந் திருந்தவா றிசைப்பாம். (1)

ஆதி நாயகன் றிருவுரு மறைந்தபி னனைய
கோதி லாறிரண் டேனமாக் குமரருங் காலைச்
சோதி யாறிரண் டருக்கர்போற் றோன்றியப் பொருப்பில்
ஓதி யாய்ந்தபல் கலைஞரா யொருங்குவீற் றிருந்தார். (2)

அனைய ராயவர் வைகுநா ளறைபுனற் கூடற்
புனித நாயக னருட்டிற முயிர்க்கெலாம் பொதுவாய்
இனிய வாவன வென்பதை யாவருந் தேற
வனிதை பான்மொழி மங்கைதன் மணாளனை வினவும். (3)

வெவ்வி லங்கினும் [1]வெய்யவா யசேதன விலங்காம்
இவ்வி லங்கெயிற் றேனமென் குருளைகட் கிரங்கிக்
கைவி லங்கினை யெய்தநீ கருணையாய் முலைதந்
திவ்வி லங்கறி வகற்றிய தியாதென விறைவன். (4)

அகில வேதமு மாகம பேதமு நம்மைச்
சகல சீவத யாபர னென்றுரை சால்பால்
இகலில் சேதன மசேதன மாகிய விரண்டும்
புகலில் வேறல வெமக்கவை பொதுமைய வதனால். (5)

தாயி ழந்துவெம் பசித்தழ லகஞ்சுடத் தழன்ற
காயு மாதபம் புறஞ்சுடக் கானிடைக் கிடந்து
தீயு மேனமென் குருளைக டெருமர விரங்கி
ஆயு மாய்முலை யளித்துயி ரளித்தன மதனால். (6)

அளவி லாற்றலுந் திறனுநல் லரும்பெறற் கல்வி
விளைவு ஞானமுங் கிடைத்தனர் மீனவற் கினிமேல்
விளைவி லாதகோ லமைச்சராய் வலம்பல பெருக்கிக்
களைவில் பாசநீத் தெம்பெருங் கணத்தவ ராவார். (7)

என்று நாயக னாயகிக் கிறைகொடுத் தியம்பி
அன்று மீனவன் கனவில்வந் தரசகேள் பன்றிக்
குன்றி லேனமா முகத்தராய்ப் பன்னிரு குமரர்
வென்றி வீரராய் வைகுநர் மிக்கறி வுடையார். (8)

அவரை நின்கடைக் கமைச்சராக் கோடியென் றளவில்
சிவப ரஞ்சுட ரருள்செயச் செழியர்கோ வேந்தன்
கவல ருங்களிப் புடையனாய்க் கண்மலர்ந் தெழுமான்
தவழ் நெடுந்திரைக் கருங்கட றத்திநீந் தெல்லை. (9)

மாண்ட கேள்விசான் மந்திரர்க் குணர்த்தியம் மலைமேற்
காண்ட கேனமா வீரரைக் கொணர்கெனக் கருணை

....

1. வெய்யதா. பா.வே.

பூண்ட காவல னமைச்சரும் போயவர்க் கண்டு
வேண்ட வீரரு மீண்டினார் மீனவன் றிருமுன். (10)

வந்தி றைஞ்சிய வராகமா மைந்தரை நேர்கண்
டந்த மில்களிப் படைந்துவேந் தமைச்சியற் கிழமை
தந்து வேறுபல் வரிசையுந் தக்கவா நல்கிக்
கந்து சீறிய கடகரிக் கைதவன் பின்னர். (11)

பழைய மந்திரக் கிழார்மடப் பாவைபோல் வாரை
விழவு சால்கடி [1]மங்கலம் விதியினாற் புணர்த்தி
அழகி தாமென நடத்தினா னனையரும் வீரக்
கழலி னார்க்கொரு கவயமுங் கண்ணுமாய் நடப்பார். (12)

வேறு

உடம்பா றிரண்டிற் குயிரொன்றென வொன்றி யைவாய்
விடம்பா யரவம் விழுங்கும் மிரை யொத்து நெஞ்சந்
திடம்பாடு கொள்ள வினைவாங்கிச் செழியன் கல்வி
இடம்பாடு நல்கும் பயன்போன்மகிழ் வெய்த நின்றார். (13)

நல்லாவின் பாலினறுந்தேன்கலந் தென்னப் பன்னூல்
வல்லாரு மாகி மதிநுட்பரு மாகிச் சோர்வில்
சொல்லா லடையார் மனமுங்களி தூங்கச் சொல்லிப்
பல்லார் பிறர்சொற் பயனாய்ந்து கவர வல்லார். (14)

பழையே [2]மிறையுட் கொளப்பட்டமென் றேமாப் பெய்தார்
உழையேவல் செய்யுஞ் சிறார்போல வொதுங்கி வேந்தன்
விழைவே ததனை விடம்போல வெறுத்து வெஃகார்
அழல்போ லணுகா ரகலார்நிழ லன்ன நீரார். (15)

மறுக்குஞ் செயனீத்து நடக்கையின் வையத் தோரை
ஒறுக்கும் பொருளும் பணிகேட்கையி னொன்னலாரைச்
செறுக்கும் பொருளுங் கவரார்விளை செல்வ மாக்கள்
இறுக்கும் பொருளே யிறைவற்கிவ ரீட்டுஞ் செல்வம். (16)

....

1. மங்கல விதியினால். பா.வே. 2. மிறையூழ் (ஊழ் - முறை) பா.வே.

[1]மறத்தாம வேலான் மனக்கொள்கைதந் நெஞ்சுள்வான
நிறத்தாடி நீழ லெனத்தோற்ற நிறுத்து மற்ற
தறத்தா றெனிலாற்றுவ ரன்றெனி லாக்க மாவி
இறத்தான் வரினு மனத்தானு மிழைக்க வொண்ணார். (17)

வேறு

இன்னவா றொழுகும் பன்னிரு வோரு
மீகையுந் தருமமும் புகழுந்
தென்னர்கோ மகற்கு வைகலும் பெருகத்
திசையெலாம் விசயமுண் டாக்கிப்
பன்னகா பரணன் சிவபுர மடைந்து
பான்கண நாதருட் கலந்து
மன்னிவீற் றிருந்தார் மன்னர்மன் னவனும்
வான்பத மடைந்துவீற் றிருந்தான். (18)

நாற்பத்தாறாவது
பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம் முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம் 2271.

1. மறத்தான (தானம் - வலிமை). பா.வே.

நாற்பத்தேழாவது

கருங்குருவிக்கு உபதேசஞ் செய்த படலம்

வரிக்குருகிப் பத்திரற்குப் பலகையிட்ட மணிகண்டன்
அரிக்குருளை வடிவான வடல்வீரர்க் கரசன்பார்
பரிக்குமமைச் சியலளித்த பரிசுரைத்தாம் பசுபதிபாற்
கரிக்குருவி குருமொழிகேட் டருளடைந்த கதைபகர்வாம். (1)

வேறு

மன்னவ னிராச ராசன்
வானவர்க் கரச னான
பின்னவன் குமர னான
பெருவலி மடங்க லன்னான்
துன்னல ரடுபோர் சாய்க்குஞ்
சுகுணபாண் டியனீர் ஞாலம்
இன்னறீர்த் தறக்கோ லோச்சி
யீர்க்குடை நிழற்று நாளில். (2)

ஆற்றல்சா லொருவன் மேனோ
ளாற்றவு மறனே யாற்றி
மாற்றமில் சிறிது பாவஞ்
[1]செய்தந்த வலத்தால் வந்து
தேற்றமில் கயவா யாகிச்
செனித்தலாற் காக மாதி
கூற்றென வூற்றஞ் செய்யக்
குருதிசோர் தலைய தாகி. (3)

புட்கெலா மெளிதா யூறு
பாடஞ்சிப் [2]புரத்துள் வைகி
உட்கிநீள் வனத்துட் போகி
வழிமருங் கொருசார் நிற்குங்
கட்கவிழ்ந் தொழுகப் பூத்த
கவிழிணர் மரமேல் வைகி

1. செய்ததன். பா.வே. 2. புறத்துள். பா.வே. (புறம் - ஊர்ப்புறம்)

வெட்கமீ தூரச் சாம்பி
வெய்துயிர்த் திருக்கு மெல்லை. (4)

விடைய னீறு பூசு
மெய்யவன் பூண்ட கண்டித்
தொடையவன் புறம்பு முள்ளுந்
தூயவன் குடையுங் கையில்
உடையவன் றரும தீர்த்த
யாத்திரை யொழுக்கம் பூண்ட
நடையவ னொருவ னந்த
நறுந்தரு நிழலிற் சார்ந்தான். (5)

இருந்தவன் சிலரை நோக்கி
யியம்புவா னெவர்க்கும் பேறு
தருந்தலந் தீர்த்த மூர்த்தித்
தன்மையிற் சிறந்த வன்பு
வருந்தமிழ் மதுரை பொற்றா
மரைத்தடஞ் சுந்த ரேசப்
பெருந்தகை யென்று சான்றோர்
பேசுவ ராத லாலே. (6)

[1]ஓரிடத் தனைய மூன்று
விழுப்பமு முள்ள தாகப்
பாரிடத் தில்லை யேனைப்
பதியிடத் தொன்றே யென்றுஞ்
சீருடைத் தாகுங் கூடற்
செழுநக ரிடத்தம் மூன்றும்
பேருடைத் தாகு மென்றாற்
பிறிதொரு பதியா தென்றான். (7)

இம்மது ரேசன் சேவித்
தேத்துவோர்க் கெளிய னாகிக்

1. ஓரிடத் தினைய. பா.வே.

கைம்மலர் நெல்லி போலக்
கருதிய வரங்க ளெல்லாம்
இம்மையி னுடனே நல்கு
மேனைய தலத்து வானோர்
அம்மையி னன்றி நல்கா
ராதலா லதிக [1]னென்றான். (8)

மற்றது கேட்டுக் கொம்பர்
வைகிய கயவாய் ஞானம்
பெற்றது பறவை யாகிப்
பிறந்ததும் பிறவுந் தேற்றம்
உற்றது நாமிச் சன்ம
மொழிப்பதற் கறவோ னிங்ஙன்
சொற்றதே யுறுதி யென்று
துணிவுகொண் டெழுந்த தன்றே. (9)

ஆய்மலர்க் கான நீங்கி
யாடக மாடக் கூடற்
போய்மலர்க் கனக கஞ்சப்
புண்ணியப் புனறோய்ந் தாம்பல்
வாய்மலர்க் கயலுண் கண்ணாண்
மணாளனை வலஞ்செய் தான்பிற்
றோய்மலர்க் கழலி னானை
யகத்தினாற் றொழுதர்ச் சித்தே. (10)

இன்னண மூன்று வைகல்
கழிந்தபி னெம்பி ராட்டி
தன்னமர் காத லானைத்
தாழ்ந்தெதிர் நோக்கி யைய
என்னையிக் கயவாய் செய்யுஞ்
செயலிதன் வரவியா தென்ன
முன்னவ னதன்றன் செய்தி
வரவெலா முறையாற் கூறா. (11)

1. மென்றான். பா.வே.

பத்திமை நியமம் பூண்ட
பறவைமேற் கருணை நாட்டம்
வைத்திமை யாத முக்கண்
மறைமுத லொருசேய்க் கன்று
நித்திய நிலைமை நல்கி
நேர்ந்தவெங் கூற்றைக் காய்ந்த
சத்திய ஞான [1]மிர்த்திஞ்
சயத்தினை யுபதே சித்தான். (12)

வேறு

உவமை யற்றவ னுரைத்த மந்திரஞ்
செவிம டுத்தலுஞ் சிற்று ணர்ச்சிபோய்ப்
பவம கற்றிடப் படுக ரிக்குரீஇ
கவலை விட்டரன் கழல்வ முத்துமால். (13)

எண்ணி லாவுயிர்க் கிறைவ போற்றிவான்
றண்ணி லாமதிச் சடில போற்றியென்
புண்ணி யப்பயன் போற்றி யங்கயற்
கண்ணி நாதநின் கருணை போற்றியால். (14)

தெளித லின்றியே செய்த தீமையால்
விளியு மென்னையு மாளல் வேண்டுமோ
எளிய ரெங்குளா ரென்று தேர்ந்துதேர்ந்
தளிய யாவதுன் னருளின் வண்ணமே. (15)

உம்மை நல்லற முடைய நிர்மையால்
இம்மை யிம்மனு வியம்பி னாயிது
அம்மை நன்னெறிக் கேது வாதலான்
மும்மை யுந்நல முடைய மொய்ம்பினேன். (16)

1. மிர்த்தித். பா.வே.

ஆயி னும்மெனக் கைய வோர்குறை
தீய புள்ளெலா மூறு செய்தெனைக்
காயு மானமுங் கழியக் கண்டபேர்
ஏயெ னம்படிக் கெளிய னாயினேன். (17)

என்ன வக்குரீஇ வியம்ப வெம்பிரான்
அன்ன புட்கெலாம் வலியை யாகெனப்
பின்னு மக்குரீஇ தாழ்ந்து பேதையேற்
கின்னு மோர்வரந் தருதி யென்றதால். (18)

வலியை யென்பதென் மரபி னுக்கெலாம்
பொலிய வேண்டுமெப் போது நீசொன
ஒலிய மந்திர மோதி யோதிநாங்
கலியை வெல்லவுங் கருணை செய்கென. (19)

ஆவ தாகவென் றமரர் நாயகன்
மூவெ ழுத்தினான் முடிந்த வம்மனு
தாவி றெய்தவ மிருடி சந்தமோ
டோவி லோசைமூன் றொடுதெ ருட்டினான். (20)

வேறு

குருமொழி பயின்று முள்வாய்க்
குருவிதன் குலனுந் தன்போல்
அருமறை முதல்வ னீந்த
வாற்றலாற் பறவைக் கெல்லாம்
பெருமைசால் வலியா னென்னும்
பெயரவா யுலகின் மன்னக்
கருமணி கண்டன் செம்பொற்
கனைகழ லடிசேர்ந் தன்றே. (21)

[1]இக்கரிக் குருவி தானோற்
றெய்திய வரத்தைத் தன்போல்
ஒக்கலு மெளிதா வெய்தப்
பெற்றதா லுலகின் [2]மேன்மை
தக்கவ னொருவன் வாழத்
தன்கிளை வாழ்வ தென்ன
மிக்கவ ரெடுத்துக் கூறும்
பழமொழி விளக்கிற் றன்றே. (22)

வேறு

ஈச னடிக்கன் பில்லார்போ
லெளியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னடிக்கன் புடையார்போல்
வலியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னடிக்கன் பின்மையினா
லெளிதாய்த் திரிந்த விக்கயவாய்
ஈச னடிககன் புடைமையினால்
வலிதா யிற்றே யெவ்வுயிர்க்கும். (23)

நாற்பத்தேழாவது
கருங்குருவிக்கு உபதேசித்த படலம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் 2294.

1. இக்கருங் குருவி. பா.வே. 2. மேன்மைத். பா.வே. 3. சுவடியில் 22 என்ற எண்ணுக்குப்பதில் 21 என்ற எண்ணே தந்துள்ளதால் கூட்டுத் தொகையும் 2294 க்குப் பதில் 2293 என்றே உளது.

நாற்பத்தெட்டாவது

நாரைக்கு முத்தி கொடுத்த படலம்

அத்தி தந்த விமான [1]வழகியார்
பத்தி தந்த பறவைக்கு மந்திர
சித்தி தந்த திறனிது நாரைக்கு
முத்தி தந்த கருணை மொழிகுவாம். (1)

தேக்கு நீர்வைகை நாட்டொரு தென்புலத்
தாக்கு மாடவைப் பொன்றுள தவ்வயின்
வீக்கு யாழ்செயும் வண்டுக்கு வீழ்நற
வாக்கு தாமரை வாவியொன் றுள்ளதால். (2)

ஆழ மிக்க கயந்தலை யத்தலை
வாழு மீன மனைத்தையும் வாய்ப்பெய்து
சூழ நந்துமுத் தீனுந் துறைக்கணே
தாழ்வ தோர்செய்ய தண்மட நாரையே. (3)

சிறிய நாண்மழை யின்றியச் சேயிதழ்
வெறிய தாமரை யோடை வியன்கரை
இறைகொ ணாரை யிருவினைப் பௌவமும்
வறிய தாகி வறப்ப வறந்ததால். (4)

நுரைசெ றித்தன்ன நோன்சிறை நாரையும்
இரைவி ரும்பியவ் வாவி யிகந்தொரீஇ
விரைய வந்தொரு கானிடை வீழ்ந்ததாற்
புரையி லோர்க்கிட னாகுமப் பொங்கர்வாய். (5)

முத்த ரான முனிவர் குழாத்தொடுஞ்
சுத்த வானந்த வாரியுட் டோய்ந்துதன்
சித்த மாசு கழீஇச்சிவ மாகிய
சத்தி யத்தவ மாமுனி தங்குமால். (6)

1. மழகியார். பா.வே.

கூப்பி டெல்லை குணித்துச் சதுரமா
யாப்ப மைந்துசுற் றெங்கும் படித்துறைக்
கோப்ப மைந்து குளிர்சந்தி யாமடங்
காப்ப மைந்தோர் கயந்தலை யுள்ளதால். (7)

விரைசெய் சண்பகம் பாதிரி வேங்கைதேன்
இரைசெய் வஞ்சி யிலஞ்சி குராமரா
நிரைசெய் கிஞ்சுக நீண்மரு தாதியா
உரைசெய் பன்மர மும்புறத் துள்ளவால். (8)

அந்த வாவியின் [1]பேரச்சோ தீர்த்தமென்
றிந்த ஞால மியம்புவ தாலிரை
[2]உந்த வாவுகொ டுக்க வெழுந்துமுன்
வந்த நாரை யதன்கரை வைகுமால். (9)

ஆய்ந்த மாதவ ரப்புனி தத்தடந்
தோய்ந்து தோய்ந்தங் கெழுந்தொறுந் தோட்புறஞ்
சாய்ந்த வார்சடைக் கற்றையிற் றத்துமீன்
பாய்ந்து பாய்ந்து புரள்வன பார்த்தரோ. (10)

ஈண்டை யித்தவத் தோர்திரு மேனியைத்
தீண்ட வெத்தவஞ் செய்தன வேகொலென்
றாண்டை மீனமக் காகா வெனவினா
வேண்டு நாரை வெறுத்தங் [3]கிறுந்ததால். (11)

வேறு

தன்னிகர் தவத்தோர் யாருந்
தடம்படிந் தேறி நித்த
மன்னிய கரும முற்றிச்
சந்தியா மடத்தில் வைகி
மின்னிய மகுடஞ் சூடி
வேந்தனா யுலகங் காத்த

....

1. பேரதோ. பா.வே. 2. முந்த வாவு முடுக்க. பா.வே. 3. கிருந்ததால். பா.வே.

[1]பொன்னியல் சடையான் கூடற்
புராணநூ லோது கின்றார். (12)
அண்ணலெம் பெருமான் செய்த
வருள்விளை யாட்டு மாதிப்
பண்ணவன் சிறப்புங் கூடற்
பழம்பதிச் சிறப்புந் தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ் சிறப்புஞ் சேர்ந்தோர்க்
கெளிவரு மிறைவ னென்னும்
வண்ணமு மெடுத்துக் கூறக்
கேட்டங்கு வதியு நாரை. (13)

மடம்படு மறிவு நீங்கி
வல்வினைப் பாசம் வீசித்
திடம்படு மறிவு கூர்ந்து
சிவபரஞ் சோதி பாதத்
திடம்படு மன்பு வாவென்
றீர்த்தெழ வெழுந்து நாரை
தடம்படு மாடக் கூடற்
றனிநக ரடைந்து மாதோ. (14)

வாங்கிய திரைசூழ் பொற்றா
மரைபடிந் திமையா வேழந்
தாங்கிய விமான மேய
தலைவனைத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து
தேங்கிய வருட்க ணோக்கத்
தெரிசித்துத் திருமுன் வைகி
ஓங்கிய கருணை மேனி
யுள்ளுறத் தியானஞ் செய்து. (15)

இந்நிலை நியம மூவைந்
தெல்லைஞான் றியன்று பின்னாள்
அந்நிலை யொழுகு நாரை
யாடக கமலந் தோய்வான்

1. பொன்நியுந்

வன்னிலை மதில்சூழ் ஞாங்கர்
வந்துழிப் பசியால் வெந்து
மின்னிலை வேல்போற் றுள்ளு
மீன்கவர்ந் துண்கு மென்னா. (16)

சிறிதுளத் துள்ளி நாதன்
றிருவருள் வலத்தாற் பின்னர்
அறிவுவந் தச்சோ விந்த
வறப்பெருந் தீர்த்தத் துள்ளே
எறியுமீ னருந்த வாசை
யெழுந்ததே யெனக்கிப் போதிப்
பிறவியென் றொழிவ தென்னாப்
பேரளு ரடைந்து பின்னும். (17)

சுந்தரச் செம்மல் பாதத்
துணைமல ரன்பிற் றோய்ந்து
சிந்தைவைத் திருக்கு மெல்லை
தேவரு மறையுஞ் செய்யும்
வந்தனைக் கரியா னாரை
மனநினை வடிவாய்த் தோன்றி
எந்தமக் கினியாய் வேண்டும்
வரமென்கொ லியம்பு கென்றான். (18)

வேறு

செய்ய கான்மட நாரையுஞ் சென்றுதாழ்ந்
தைய னேயிப் பிறவி யறுத்துநின்
மெய்யர் வாழ்சிவ லோகத்தின் மேவிநான்
உய்ய வேண்டுமென் றின்னமு முண்டரோ. (19)

வள்ள லென்மர புள்ளவு மற்றைய
புள்ளு மிந்தப் புனித மலர்த்தடத்
துள்ள மீனுயி ருண்ணினெக் காலமுந்
தன்னொ ணாத பழிவந்து [1]சாருமே. (20)

1. சாருமால். பா.வே.

நாரை சிவலோகம் சேர்ந்தது.

என்று மித்தட மீனில வாகநீ
நன்று சால்வர நல்கென வெள்ளிமா
மன்று ளானும் வரந்தந்து போயினான்
சென்று நாரை சிவலோகஞ் சேர்ந்ததால். (21)

இயங்க ளைந்து மியம்ப விமானமேற்
புயங்க ணான்குமுக் கண்களும் பொற்பவான்
வியங்கொள் பூமழை வெள்ளத்து ளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொ ணந்தி கணத்துள் வதிந்ததே. (22)

அன்று தொட்டின் றளவும்பொற் றாமரை
என்று ரைக்கு மெழின்மல ரோடையிற்
சென்று கைத்துத் திரிகின்ற மீனலால்
ஒன்று மற்றன நீர்வா முயிர்களும் (23)

வேறு

தன்கிளை யன்றி வேற்றுப்
பறவைக டாமுந் தன்போல்
நன்கதி யடைய வேண்டிற்
றேகொலிந் நாரை செய்த
அன்பினில் வியப்போ வீச
னருளினில் வியப்போ வன்பர்க்
கின்பரு வான [1]வீச
னன்பருக் கெளிதே யைய. (24)

1. வீசனருளன்பர்க் கெளிதே யைய. (ஐய வியப்பிடைச்சொல்) பா.வே.

வேறு

மறக்கு றும்பு களைகட்டு மண்ணின்மேல்
அறப்பெ ரும்பயி ராக்கிய தன்பயன்
சிறக்க நல்கிட வுண்டு செருக்குவான்
துறக்க மெய்தி யிருந்தான் சுகுணனும். (25)

நாற்பத் தெட்டாவது
நாரைக்கு முத்தி கொடுத்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 2319.

கூடற் காண்டம் முற்றிற்று.

3. திருவாலவாய்க் காண்டம்

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாயான படலம்

சோமசுந்தரக் கடவுள்

பாயுடையார் விடுத்தபழி யழல்வழுதி யுடல்குளிர்ப்பப்
பதிக மோதும்
சேயுடையா ரணந்திளைக்குஞ் செவியுடையா ரளவிறந்த
திசைக ளெட்டுந்
தோயுடையார் யொன்னிதழித் தொடையுடையார் விடவரவஞ்
சுற்று மால
வாயுடையார் புகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வேண்டுவதிம்
மனித யாக்கை. (1)

அங்கயற்கண்ணம்மையார்

வேதனெடு மாலாதி விண்ணாடர்
மண்ணாடர் விரத யோகர்
யாதவர்யா வருங்காண மணிமுறுவல்
சிறிதரும்பி மாடக் கூடல்
நாதனிரு திருக்கரந்தொட் டம்மியின்மேல்
வைத்தகய னாட்டச் செல்வி
பாதமல ரெழுபிறவிக் கடனீந்தும்
புணையென்பர் பற்றி லாதோர். (2)

வேறு

ஓலவாய் மறைக டேறா
வொருவன்றன் னுலகந் தன்னைச்
சேலவா யுழலு நாரைக்
கருளிய செயலீ தம்ம
நீலவாய் மணிநேர் கண்ட
னெடியநான் மாடக் கூடல்
ஆலவா யாகச் செய்த
வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம். (3)

சித்திர மேரு வென்ற
திரண்டதோட் சுகுணன் பின்பு
சித்திர விரதன் சித்ர
பூடணன் றிண்டேர் வல்ல
சித்திர துவசன் வென்றிச்
சித்திர வருமன் வன்றோட்
சித்திர சேனன் சீர்சால்
சித்ரவிக் கிரம னென்போன். (4)

மணிகெழு தேரி ராச
மார்த்தாண்ட னிராச சூடா
மணியணி முடியி ராச
சார்த்தூல வழுதி சிந்தா
மணிநிகர் துவிச ராச
குலோத்தமன் மடங்கா வென்றி
மணிதிகழ் பொலம்பூ ணாயோ
தனப்பிர வீணன் மன்னோ. (5)

இயம்பருந் திறலி ராச
குஞ்சரன் புரவி ராச
பயங்கரன் கைக்கும் பைந்தா
ருக்கிர சேனன் பாரைச்
சயங்கெழு தோண்மே லேந்து
சத்துருஞ் சயன்வீ மத்தேர்

வயங்கெழு மன்னன் வீம
பராக்ரம வழுதி மாதோ. (6)

பெய்வளை விந்தை சேர்ந்த
பிரதாப மார்த்தாண டப்போர்த்
தெவ்வடு சிலையான் றேர்விக்
கிரமகஞ் சுகன்றே ரார்போர்
வெளவிய சமர கோலா
கலனெனும் வாகை வேலான்
அவ்விய மவித்த சிந்தை
யதுலவிக் கிரம னென்போன். (7)

எழில்புனை யதுல கீர்த்தி
யெனவிரு பத்தி ரண்டு
வழிவழி மைந்த ராகி
வையகங் காத்த வேந்தர்
பழிதவி ரதுல கீர்த்தி
பாண்டியன் றன்பா லின்பம்
பொழிதர வுதித்த கீர்த்தி
பூடணன் புரக்கு நாளில். (8)

கருங்கட லேழுங் காவற்
கரைகடந் தார்த்துப் பொங்கி
ஒருங்கெழுந் துருத்துச் சீறி
யும்பரோ டிம்ப ரெட்டுப்
பொருங்கட கரியு மெட்டுப்
பொன்னெடுங் கிரியு நேமிப்
பெருங்கடி வரையும் பேரப்
பிரளயங் [1]கோத்த தன்றே. (9)

1. கோத்தவன்றே. பா.வே.

அப்பெருஞ் சலதி வெள்ளத்
தழிந்தன வழிவி லாத
எப்பெரும் பொழிலு மேழு
தீபமு மிவற்றுட் டங்கி
நிற்பன செல்வ வான
திணைகளு நீண்ட சென்னிப்
பர்ப்பத வகையு மீறு
பட்டன வாக வங்கண். (10)

தேனிழி குதலைத் தீஞ்சொற்
சேனெடுங் கண்ணி கோயில்
வானிழி விமானம் பொற்றா
மரைவிளை யாட்டின் வந்த
கானிழி யிடபக் குன்றங்
கரிவரை நாகக் குன்றம்
ஆனிழி வரைவ ராக
வரைமுத லழிவி லாத. (11)

வெள்ளநீர் வறப்ப வாதி
வேதியன் ஞால முன்போல்
உள்ளவா றுதிப்ப நல்கி
யும்பரோ டிம்ப ரேனைப்
புள்ளொடு விலங்க நல்கிக்
கதிருடற் புத்தேண் மூவர்
தள்ளரு மரபின் முன்போற்
றமிழ்வேந்தர் தமையுந் தந்தான். (12)

வேறு

அங்கியு மதிமர பென்னு மாழியுட்
டங்கிய கலையெணான் கிரட்டி தன்னொடும்
பொங்கிய நிலாமதி போலத் தோன்றினான்
வங்கிய சேகர வழுதி மன்னனே. (13)

தாளணி கழலினான் றங்க ணாயகன்
கோளணி புரிசை சூழ் கோயில் சூழவோர்
வாளணி கடிநகர் சிறிது வைகவைத்
தாளரி யேறென வவனி காக்குநாள் (14)

செய்யகோன் மனுவழி செலுத்து நீர்மையாற்
பொய்கெழு கலிப்பகை புறந்தந் தோடத்தன்
வையகம் பல்வளஞ் சுரப்ப வைகலும்
மெய்கெழு மன்பதை மிக்க வாலரோ. (15)

பல்குறு மானுடப் பரப்பெ லாமொருங்
கல்குறு விடங்குறை வாக வாய்மதுப்
பில்குறு தாரினான் பிறைமு டித்தவன்
மல்குறு கோயிலின் மருங்க ரெய்தினான். (16)

கறையணி கண்டனைத் தாழ்ந்து கைதொழு
திறையவ நின்னருள் வலியி லிந்நிலப்
பொறையது வாற்றுவேற் கீண்டிப் போதொரு
குறையதுண் டாயின தென்று கூறுவான். (17)

இத்தனை மாக்களு மிருக்கத் தக்கதாப்
பத்தனாங் காணவிப் பதிக்க ணாதியே
வைத்தறை செய்திடும் வரம்பு காண்கிலேன்
அத்தமற் றதனையின் றறியக் காட்டென்றான். (18)

நுண்ணிய பொருளினு நுண்ணி தாயவர்
விண்ணிழி விமானநின் றெழுந்து மீனவன்
திண்ணிய வன்பினுக் கெளிய சித்தராய்
புண்ணிய வருட்கட லாகிப் போதுவார். (19)

வேறு

பாம்பி னாற்கடி சூத்திரங் கோவணம் பசுந்தாட்
பாம்பி னாற்புரி நூல்சன்ன வீரம்வெம் பகுவாய்ப்
பாம்பி னாற்குழை குண்டலம் பாதகிண் கிணிநாண்
பாம்பி னாற்கர கங்கணம் பரித்தனர் வந்தார். (20)

வந்த யோகர்மா மண்டப மருங்குநின் றங்கைப்
பந்த வாலவா யரவினைப் பார்த்துநீ யிவனுக்
கிந்த மாநக ரெல்லையை யளந்துகாட் டென்றார்
அந்த வாளரா வடிபணிந் தடிகளை வேண்டும். (21)

பெரும விந்நக ரடியனேன் பெயரினால் விளங்கக்
கருணை செய்தியென் றிரந்திடக் கருணையங் கடலும்
அருண யந்துநேர்ந் தனையதே யாகெனப் பணித்தான்
[1]உருகெ முஞ்சின வுரகமு மொல்லெனச் செல்லா. (22)

கீட்டி சைத்தலைச் சென்றுதன் கேழ்கிளர் வாலை
நீட்டி மாநகர் வலம்பட நிலம்படிந் துடலைக்
கோட்டி வாலைவாய் வைத்துவேற் கொற்றவர்க் கெல்லை
காட்டி மீண்டரன் கங்கண மானது கரத்தில் (23)

சித்தர் தஞ்சின கரத்தெழுந் தருளினார் செழியன்
பைத்த வாலவாய் கோலிய படி[2]சுவ ரெடுத்துச்
சுத்த நேமிமால் வரையினைத் தொட்டகழ்ந் தெடுத்து
வைத்த தாமென வகுத்தனன் மஞ்சுசூ ழிஞ்சி. (24)

ஆலவாய் எல்லை குறிப்பிட்டது

தென்றி சைப்பரங் குன்றமும் வடதிசை யிடபக்
குன்ற முங்குடக் கேடக நகரமுங் குணபாற்
பொன்ற லங்கிழித் தெழுபொழிற் பூவண நகரும்
என்று நாற்பெரு வாயில்கட் கெல்லை வகுத்தான். (25)

அனைய நீண்மதி லாலவாய் மதிலென வறைவர்
நனைய வார்பொழி னகரமு மாலவாய் நாமம்
புனைய லாயதெப் போதுமப் பொன்னகர் தன்னைக்
கனைய வார்கழற் காலினான் பண்டுபோற் கண்டான். (26)

....

1. உருகெழுச்செல வுரகமு. பா.வே. 2. சுவரெடுத்துச். பா.வே. 3. கொடியகொ. பா.வே.

[3]கொடிக ணீண்மதின் மண்டபங் கோபுரம் வீதி
கடிகொள் பூம்பொழி லின்னவும் புதியவாக் கண்டு
நெடிய கோளகை கிரீடம்வா ணிழன்மணி யாற்செய்
தடிகள் சாத்திய கலன்களும் வேறுவே றமைத்தான். (27)

பல்வ கைப்பெருங் [1]குடிகளின் பரப்பெலா நிரப்பிச்
செல்வ [2]வானவன் புரந்தரன் புரத்தினுஞ் சிறப்பு
மல்லன் மாநகர் பெருவளந் துளும்பிட வளர்த்தான்
தொல்லை நாட்குல சேகரன் போல்வரு தோன்றல். (28)

நற்பத்தொன்பதாவது
திருவாலவாயான படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 2347.

ஐம்பதாவது

[3]சுந்தரப் பேரம் பெய்த படலம்

அங்கண ருரக மணிந்தருள் வடிவ
மைந்தர சகமகிழக்
கங்கண விடவர வங்கொடு கடிநகர்
கண்டருண் முறையிதுவாஞ்
சங்கணி குழையினர் பஞ்சவன் வழிபடு
தம்பெய ரெழுதியகூர்
வெங்கணை கொடுவள வன்படை முடுகிய
வென்றியை யினிமொழிவாம். (1)

....

1. குடிகளும். பா.வே. 2. வானவர். பா.வே. 3. சுந்தரப் பெயராம் பெய்திய படலம். பா.வே.

வெங்கய னீள்கொடி வங்கிய சேகரன்
வெண்குடை நீழலின்வாய்
வங்கமு லாவிய தெண்கடன் ஞால
மடந்தையு மாசறுசீர்ச்
செங்கம லாலய மங்கையும் வாலிய
திண்பது மாலயமேல்
நங்கையு மோவற மங்கல மான
[1]நயம்பெற வாழ்வுறுநாள். (2)

வேழ மறப்படை சூழ வெதிர்த்தவர்
வீறு கெடுத்தடியிற்
றாழ வடர்த்திகல் வாகை தொடுத்தலர்
தார்புனை விக்கிரமச்
சோழன் மதிக்குல நாயக னைப்பொரு
சூள்கரு தித்தொலையா
ஆழ்கட லுக்கிணை யாமனி கத்தொடு
மாடம ருக்கெழுவான். (3)

கயபதி காய்சின நரபதி பாய்துர
கதபதி யேமுதலா
வயமிகு தோள்வட திசையின ராதிபர்
வலிகெழு சேனையினோ
டியமிடி யேறிமி ழிசையென வாய்விட
விரதம தேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலி காவிரி நதியரு கேயுறை
பதிகொடு மேயினனால். (4)

சிலைத்தெழு செம்பியன் வெம்படை மள்ளர்
செயிர்த்து மதிக்கடவுட்
குலத்தவ [2]னாட்டினி ருந்தெழி லானிரை
கொண்டு குறும்பு செய்து
மலர்த்தட மேரி யுடைத்து நகர்க்கு
வரும்பல பண்டமுமா

1. நயம்பெறு. பா.வே. 2. னாட்டு மிருந்தெழி. பா.வே.

றலைத்து முடுக்கி நடுக்கம் விளைத்து
மமர்க்கடி யிட்டனரால். (5)

மாற னறிந்தினி யெனசெய்து நேரியன்
வன்படை யோவளவின்
றேறி யெதிர்ந்[1]தம ராட லெனக்கரி
திக்குறை யைப்பிறையோ
டாறணி பூரண சுந்தர னெந்தை
யடித்தல முன்குறுகாக்
கூறியி ரந்து வரம்பெறு கென்றிறை
கோயி லடைந்தனனால். (6)

அடைந்து பணிந்தரு ணாயக னேயடி
யேனொடு விக்கிரமன்
தொடர்ந்தம ராட வயற்புல மன்னவர்
தொகையொடு பாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறை கொண்டன னேபொர வொத்த
பதாதி யெனக்கிலையே
மிடைந்து வரும்படை மிக்க விடத்தரண்
வேறுள தோவிறைவா. (7)

என்னை யினிச்செயு மாறென மாற
னிரந்து மொழிந்திடலும்
முன்னவன் வானிடை நின்றச ரீரி
மொழிந்தருள் வான்முதனீ
அன்னவ னோடம ராடுபி னாமு
மடைந்துத வித்துணையாய்
நின்னது வாகை யெனப்பொரு கின்றன
நீயினி யஞ்சலென. (8)

சிந்தை களித்திரு கண்க ளுளித்திரு
செங்கை குவித்திறைவன்

1. தமராடினெக்கரி. பா.வே.

அந்தி மதிச்சடை யந்தண னைத்தொழு
தன்று புறப்படமுன்
வந்தன னொற்றுவ னந்தி வரைக்கயல்
வந்தது விக்கிரமன்
வெந்தறு கட்படை யென்றர சற்கு
விளம்பின னப்பொழுதே. (9)

அரச னியம்பல வதிர வலம்புரி
யலற வலங்குளைமான்
இரத மணைந்திட விசைகொடு சிந்தைபி
னிடவல வன்கடவப்
புரசை நெடுங்கரி திரையெறி யுங்கடல்
பொருபரி விண்டொடுதேர்
விரைசெய் நறுந்தொடை விருதர்க ணம்புடை
விரவ நடந்தனனால். (10)

வேறு

அளந்து சூழ்திரு வால வாய்மதி
லின்பு றக்தக ழாழிபோல்
வளைந்த சோழ னெடும்ப டைக்கெதிர்
வஞ்சி வேய்ந்தெழு பஞ்சவன்
கிளர்ந்த சேனை யுதிர்ந்து கிட்டின
கிட்டி யவ்விரு படைஞருங்
களஞ்சி றந்திட வஞ்சி னங்கொடு
கைவ குத்தமர் செய்வரால். (11)

சைய மொத்தெழு தேரி னாரொடு
சைய மொத்தெழு தேரரும்
மையன் மைக்கரி வீர ரோடெதிர்
மையன் மைக்கரி வீரருங்
கொய்யு ளைப்பரி வயவ ரோடிகல்
கொய்யு ளைப்பரி வயவருங்
கைய ழற்படை வீசி மின்விடு
காரெ னப்பொரு வாரரோ. (12)

முடங்கு வெஞ்சிலை வில்ல ரோடு
முடங்கு வெஞ்சிலை வில்லரும்
விடங்க லூழ்ந்திடு வேல ரோடு
விடங்க லூழ்ந்திடு வேலரும்
இடங்கை தோல்வல வாள ரோடு
மிடங்கை தோல்வல வாளரும்
மடங்க லேறு மடங்க லேறு
மலைப்ப தென்ன மலைப்பரால். (13)

அரவி னன்னில மம்பு யம்பொறை
யாற்று மீனவ னாற்றல்கூர்
புரவி யின்னிரை வைய மேல்கொடு
போந்த நேரியர் வேந்தனோர்
விரவி மின்னிய முரவி யம்ப
மிடைந்து வெஞ்சம் ராடுமா
றிரவி தன்னொடு மதிய வன்பொர
வேகி னாளிக ராகுமால் (14)

துள்ளு மாவொலி தான யாறு
துளும்பு மாவொலி தூண்டுதேர்
தள்ளுமாவொலி படையொ டும்படை
தாக்கு மாவொலி பொருநரார்த்
தெள்ளு மாவொலி மள்ளர் பைங்கழ
லேங்கு மாவொலி வீங்கியந்
தெள்ளு மாவொலி வேறு பாடு
திரிந்து கல்லென லாயதே. (15)

துடித்த வாளர வென்ன வீசிய
தூங்கு கையின வீங்குநீர்
குடித்த காரொடு கார்ம லைந்திடு
கொள்கை போல வுடன்றுடன்
றிடித்த வாயின வசனி யேறி
னிருப்பு லக்கை யெடுத்தெறிந்
தடித்த சோரியொ டாவி சோர
விழுந்த வெஞ்சின வானையே. (16)

எய்த வாளி விலக்கு வார்பிறி
தெய்யும் வாளித [1]மார்புதோள்
செய்த போதவ ராண்மை கண்டு
சிரித்து வென்றி வியப்பரால்
வைத வாவடி வேலெ றிந்திட
வருவ தைக்குறி வழியினாற்
கொய்த தார்மற வாளெறிந்து
குறைத்து வேறு படுத்துவார். (17)

பின்னி டாதிரு படையு மொத்தம
ராடு மெல்லை பெரும்படைச்
சென்னி தன்றுணை யான வுத்தர
தேய மன்னவர் படையொடுந்
துன்னி ஞால முடிக்கு நாளெழு
சூரை தள்ள வதிர்ந்தெழும்
வன்னி யென்ன வுடன்றெ திர்ந்தனன்
வழுதி சேனை யுடைந்ததே. (18)

சங்கு முழங்கினது

[2]மின்ன லங்கிலை வாளொ டுஞ்சிலை
வில்லி ழுந்தனர் வீரரே
பன்ன லம்புனை தேரொ டுங்கரி
பரியி ழுந்தனர் பாகரே
தென்ன வன்பொரு வலியி ழந்தன
னென்று செம்பியன் வாகையுந்
தன்ன தென்று தருக்கு மேல்கொடு
சங்கெ டுத்து முழங்கினான். (19)

அந்த வேலையின் முன்ன ருந்தம
தருளெ னக்குளிர் கடிபுனற்
பந்தர் நீழ லளித்து மேடை
படுத்தி யும்பகை சாயவே

....

1. மார்புபோழ். பா;வே. 2. மின்னி. பா.வே.

வந்த வேடர வண்ண மேயொரு
மான வேடர சாய்வலஞ்
சிந்த வாகுல மூழ்கு [1]மீனவர்
சேனை காவல ராயினார். (20)

வேறு

குன்றவில் வேடன் சாபங்
குழைவித்துச் சுந்த ரேசன்
என்றதன் நாமந் தீட்டி
யிட்டகூர்ங் கணைக டூண்டி
வென்றன மென்று வாகை
மிலைந்துவெண் சங்க மார்த்து
நின்றவன் சேனை மீது
நெறிப்படச் செலுத்தா நின்றான். (21)

அம்முனை வாளி யொவ்வொன்
றடல்புனை [2]நூறு நூறு
தெம்முனை வீரர் தம்மைச்
செகுத்துயி ருண்ண நோக்கி
இம்முனை வாளி யொன்றுக்
கித்துணை வலியா தென்னா
வெம்முனை மறவேற் சென்னி
வியந்தநு மான மெய்தா. (22)

அன்னகூர் வாளி தன்னைக்
கொணர்கென வதனை வாசித்
தின்னது சுந்த ரேச
னெனவரைந் திருப்ப தீது
தென்னவற் கால வாயான்
றுணைசெய்த செயலென் றஞ்சிப்
பொன்னிநா டுடையான் மீண்டு
போகுவான் போகுவானை. (23)

1. மீனவன். பா.வே. 2. நூற்று நூறு, பா.வே.

செருத்துணை யாகி வந்த
　　　　வுத்தர தேயத்துள்ளார்
துருக்கரொட்ட டியர்வே றுள்ளார்
　　　　யாவருஞ் சூழ்ந்து நில்லென்
றுருத்தனர் வைது நீபோர்க்
　　　　குடைந்தனை போதி யீதுன்
கருத்தெனி னாண்மை யாவர்
　　　　கண்ணதுன் மான மென்னாம். (24)

செல்லலை வருதி யென்னாச்
　　　　செயிர்த்தெழுந் திடியி னார்த்துக்
கல்லெழு வனைய திண்டோட்
　　　　கௌரியன் படைமேற் சென்று
வில்லிற வலித்து வாங்கி
　　　　வேறுவே றாகி நின்று
சொல்லினுங் கடிய வாளி
　　　　தொடுத்தனர் விடுத்தார் தூர்த்தார். (25)

வடுத்தவா மருமச் செம்புண்
　　　　மறமக னாகி நின்ற
கடுத்தவா மிடற்ற முக்கட்
　　　　கண்ணுதற் சாமி தான்முன்
எடுத்தவா டகவி [1]லன்ன
　　　　விருஞ்சிலை வாளி யொன்று
தொடுத்தவா டவர்தாம் விட்ட
　　　　சுடுசரந் தொலைத்துப் பின்னும். (26)

பத்தம்பு தொடுத்த நூற்றுப்
　　　　பத்துமான் றேரைச் சாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப்
　　　　பத்துவெங் களிற்றை மாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப்
　　　　பத்துவாம் பரியைக் கொன்றான்

1. லென்ன பா.வே.

பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப்
        பத்துமா னுடரை வென்றான். (27)

நூறம்பு தொடுத்து [1]நூறு
        நூறுவெம் பரிமே லெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து [1]நூறு
        நூறுவெங் கரிமேற் பெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து [1]நூறு
        நூறுதேர் சிதைய விட்டான்
நூறம்பு தொடுத்து [1]நூறு
        நூறுசே வகரை யட்டான். (28)

ஆயிரம் வாளி யானூ
        றாயிரம் பரியைக் கொன்றான்
ஆயிரம் வாளி யானூ
        றாயிரங் கரியைக் வென்றான்
ஆயிரம் வாளி யானூ
        றாயிரம் தேரைச் சாய்த்தான்
ஆயிரம் வாளி யனூ
        றாயிரம் பேரைத் தேய்த்தான். (29)

தடிந்தன தோளுந் தாளுந்
        தகர்ந்தன சென்னி மண்ணிற்
படிந்தன மடிந்தோர் யாக்கை
        பரிந்தன தும்பைத் தாமம்
மடிந்தன மையல் யானை
        மாண்டன தாண்டும் பாய்மான்.
ஒடிந்தன கொடிஞ்சி மான்றே
        றொதுங்கின வொழிந்த சேனை. (30)

ஆவிமுன் னேகத் தாமு
        மருக்கமண் டலத்தா றேகத்

1. நூற்று. பா.வே.

தாவுவ வென்ன வாடுந்
தலைபல [1]சிலைவாள் பட்டுக்
கூவிளி யெடுத்து வீழுங்
குறைத்தலை யாடப் பாதிச்
சாவுட னின்று கைகள்
கொட்டுவ தாள மென்ன. (31)

தறைவிழத் தனது சென்னி
வீட்டினார் தம்மை நின்ற
குறையுடல் கைவேல் குத்தி
நூக்குவ குரவை பாடி
எறிபடு தலைகள் வாய்மென்
றெயிறது கறித்து வீழ்ந்து
கறுவின மார்பந் தட்டி
நிற்பன கவந்த யாக்கை. (32)

ஒருவழிப் பட்டு வீழ
மிருதலை யொன்றற் கொன்று
மருவிய [2]கேண்மை யாகி
வாலெயி றிலங்க நக்குப்
பிரிவற வந்தாய் நீயு
மென்றெதிர் பேசிப் பேசிப்
பரிவுற மொழிந்து மோந்து
பாடிநின் றாடல் செய்த. (33)

மாகவா றியங்கு சேனம்
வல்லிருட் குவையி னன்ன
காகம்வன் கழுகு வெம்போர்க்
களனிடை யவிந்து வீழ்ந்தோர்
ஆகமேற் சிறக டிக்கொண்
டசைவன வேடை நீக்கப்

1. நிலவாள். பா.வே. 2. கேண்மைத்தாகி. பா.வே.

பாகநின் றால வட்டம்
 [1]பணிப்பன போன்ற வன்றே. (34)

வெள்ளமாச் சோரி யீர்ப்ப
 மிதக்கின்ற தேர்கள் வெம்பேய்ப்
பிள்ளைகண் மூழ்கிக் கீழ்போய்
 மறித்தெனப் பெயர்ந்து வீழ்வ
தெள்ளுநீர்க் கடலின் மீதூர்
 சிதைக்கல நிறையுந் தாக்கித்
துள்ளிமற் றவற்றைச் சாய்க்குஞ்
 சுறவமும் போன்ற வன்றே. (35)

சுத்திநின் றொருபா லீர்ப்பக்
 கருங்கொடி சேனந் துண்டங்
கொத்திநின் றொருபா லீர்ப்பக்
 குடவயிற் றழல்கட் பூதப்
பத்திநின் றொருபா லீர்ப்பப்
 பட்டவ ராகங் கூளி
பொத்திநின் றொருபா லீர்ப்ப
 வைம்பொறி போல மன்னோ. (36)

துடுவைவான் முறங்கா றள்ளுந்
 துணைச்செவி யரிசி கோட்டின்
உடுவைநேர் மணியின் குப்பை
 யுரலடி யுலக்கை திண்கோ
டடுகலங் கடந்தீச் சோரி
 மத்தக மடுப்பென் றியானைப்
படுகளம் விசயச் செல்வி
 யடுமடைப் பள்ளி மானும். (37)

பிணைத்திணைக் கோலிப் புண்ணீ
 ராற்றினைப் பெருக்கி யுண்பேய்க்

1. பனிப்பன. பா.வே.

கணத்தினை யுதைத்து தூக்கிக்
கரையுடைத் தொருவன் பூதம்
நிணத்தொடும் வருமந் நீத்த
நேர்பட விருந்து கையால்
அணைத்துவாய் மடுக்கும் வைகை
யருந்திய பூத மென்ன. (38)

புரத்தினு ளுயர்ந்த கூடற்
புண்ணிய னெழுதி யெய்த
சரத்தினி லவிந்தார் சென்னிக்
குற்றுழிச் சார்வாய் வந்த
அரத்தினை யறுக்கும் வைவே
லயற்புல வேந்தர் நச்சு
மரத்தினை யடுத்த சந்துங்
கதழெரி மடுத்த தென்ன. (39)

மாசறு காட்சி யான்றன்
வாளியா லவிந்தோர் தம்மை
மூசுவண் டென்னச் சூழ்ந்து
மொய்த்தன பைத்த கூளி
காய்சினச் சேனங் காகங்
கழுகினம் பற்றி யீர்த்துப்
பூசலிட் டொன்றோ டொன்று
போர்செய்வான் றொடங்கிற் றம்மா. (40)

[1]சோழன் உடைந்துபோனான்

வெஞ்சின மறக்கோ னம்பி
விடுகணை வெள்ளத் தாழ்ந்து
வஞ்சின முறுதன் சேனை
மடிந்தது கண்டு மாழாந்
தெஞ்சின படையுஞ் சூழ
வேதிலார் நகையுஞ் சூழத்
துஞ்சின மறமுஞ் சூழ
சோழனு முடைந்து போனான். (41)

வில்லொடு மேக மன்ன
வெஞ்சிலை வேட வேந்தன்
மல்லொடு பயின்ற தென்னன்
மலர்முகச் செவ்வி நோக்கி
அல்லொடு மதிவந் தென்ன
வருணகை சிறிது பூத்துச்
செல்லொடு பகைபோர்க் கொண்ட
திருவுரு மறைந்து பேனோன். (42)

பாடுவா யளிதே னூட்டும்
பைந்தொடைச் செழியன் வென்றிக்
கோடுவாய் வைத்திட் டார்த்துக்
குஞ்சர முகட்டி லேறித்
தோடுவாய் கிழிக்குங் கண்ணார்
மங்கலந் துவன்றி யேந்த
நீடுவார் திரைநீர் வேலி
நீண்மதி நகரிற் புக்கான். (43)

1. சேளன் முரிந்து போனது என்று சுவடியில் உளது.

வேறு

சிலைவிற்சே வகஞ்செய்து வாகை வாங்கித்
திருவளித்த சேவகற்குச் சிறந்த பூசை
நிலைவித்தாய் மணிப்பொலம்பூ ணிறுவிச் சாத்தி
நிழல்விரிக்கும் வெயின்மணியா னெடிய மேரு
மலைவிற்றா னென்னவரிச் சிலையு நாமம்
வரைந்தகடுங் கூர்ங்கணையும் வனைந்து சாத்தி
அலைவித்தாழ் கடலுலகுக் ககலச் செங்கோ
லறம்பெருக்கும் வங்கியசே கானா மண்ணல்.
(44)

ஐம்பதாவது சுந்தரப் பேரம்பெய்த படலம்
முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 2391.

ஐம்பத்தொன்றாவது

[1]சங்கப் பலகை தந்த படலம்

வேடுவ ராகி மேரு
வில்லிதன் னாமக் கோலெய்
தாடம ராடித் தென்ன
னடுபகை துரந்த வண்ணம்
பாடினஞ் சங்கத் தார்க்குப்
பலகைதந் தவரோ டொப்பக்
கூடிமுத் தமிழின் செல்வம்
விளக்கிய கொள்கை சொல்வாம். (1)

....

1. சங்கப் பலகை கொடுத்த படலம். பா.வே.

வங்கிய சேக ரன்கோல்
வாழுநாண் மேலோர் வைகற்
கங்கையந் துறைசூழ் கன்னிக்
கடிமதிற் காசி தன்னிற்
பங்கய முளரிப் புத்தேள்
பத்துவாம் பரிமா வேள்வி
புங்கவர் மகிழ்ச்சி தூங்க
மறைவழி போற்றிச் செய்தான். (2)

நிரப்பிய வழிநா ணன்னீ
ராடுவா னீண்ட வீணை
நரப்பிசை வாணி சாவித்
திரியெனு நங்கை வேத
வரப்பிசை மநுவாங் காயத்
திரியெனு மடவா ரோடும்
பரப்பிசை கங்கை நோக்கிப்
படருவான் படரு மெல்லை. (3)

நானவார் குழலி னாரம்
[1]மூவரு ணாவின் செல்வி
வானவா றியங்கும் விஞ்சை
மாதரா ளொருத்தி பாடுங்
கானவா றுள்ளம் போக்கி
நின்றனள் கமல யோனி
யானவா லறிவ னேகி
யந்நதிக் கரையைச் சேர்ந்தான். (4)

நாமகள் வரவு தாழ்ப்ப
நங்கைய ரிருவ ரோடுந்
தாமரைக் கிழவன் மூழ்கித்
தடங்கரை யேறு மேல்லைப்
பாமகள் குறுகி யென்னை
யன்றிநீ படிந்த வாறென்

1. மூவரி னாவின். பா.வே.

னாமென வெகுண்டாள் கேட்ட
வம்புயத் தண்ணல் சொல்வான். (5)

குற்றநின் மேல தாக
நம்மைநீ கோபங் கொள்வ
தெற்றென வினைய தீங்கை
யெண்ணறு மாக்க டோற்றம்
உற்றனை யொழித்த யென்னா
உரைத்தனன் சாப மேற்கும்
பொற்றொடி மடந்தை யஞ்சிப்
புலம்புகொண் டவலம் பூண்டாள். (6)

ஊனிட ரகன்றோ யுன்னா
ருயிர்த்துணை யாவே னிந்த
மானிட யோனிப் பட்டு
மயங்குகோ வென்ன வண்டு
தேனிடை யழுந்தி வேதஞ்
செம்பும்வெண் கமலச் செல்வி
தானிட ரகல நோக்கிச்
சதுர்முகத் தலைவன் சாற்றும். (7).

முகிழ்தரு முலைநின் மெய்யா
முதலெழுத் தைம்பத் தொன்றிற்
றிகழ்தரும் ஆகா ராதி
ஹாகார மீறாச் செப்பிப்
புகழ்தரு நாற்பத் தெட்டு
நாற்பத்தெண் புலவ ராகி
அகழ்தரு கடல்சூழ் ஞாலத்
தவதரித் திடுவ வாக. (8)

அத்தகு வருண மெல்லா
மேறிநின் றவற்ற வற்றின்
மெய்த்தகு தன்மை யெய்தி
வேறுவே றியக்கந் தோன்ற

உயத்திடும் அகாரத் திற்கு
முதன்மையா யொழுகு நாதர்
முத்தமி ழால வாயெம்
முதல்வரம் முறையான் மன்னோ. (9)

தாமொரு புலவ ராகித்
திருவுருத் தரித்துச் சங்க
மாமணிப் பீடத் தேறி
வைகியே நாற்பத் தொன்ப
தாமவ ராகி யுண்ணின்
றவரவர்க் கறிவு தோற்றி
ஏமுறப் புலமை காப்பா
ரென்றனன் கமலப் புத்தேள். (10)

அக்கர நாட்பத் தெட்டு
மவ்வழி வேறு வேறு
மக்களாய்ப் பிறந்து பன்மாண்
கலைகளின் வகைமை தேர்ந்து
தொக்கவா ரியமு மேனைச்
சொற்பதி னெட்டு மாய்ந்து
தக்கதென் கலைநுண் டேர்ச்சிப்
புலமையிற் றலைமை சார்ந்தார். (11)

கழுமணி வயிரம் வேய்ந்த
கலன்பல வன்றிக் கண்டிக்
கெழுமணிக் கலனும் பூணுங்
குளிர்நிலா நீற்று மெய்யர்
வழுவறத் தெரிந்த செஞ்சொன்
மாலையா லன்றி யாய்ந்த
செழுமலர் மாலை யானுஞ்
சிவார்ச்சனை செய்யு நீரார். (12)

புலந்தொறும் போகிப் போகிப்
புலமையால் வென்று வென்று

மலர்நததண் பொருனை நீத்த
வளங்கெழு நாட்டில் வந்து
நிலத்தரு திருவி னான்ற
நிறைநிதிச் செழியன் செங்கோல்
நலந்தரு மதுரை நோக்கி
நண்ணுவார் நண்ணு மெல்லை. (13)

பற்பல கலைமாண் றேர்ச்சிப்
பனுவலின் பயனாய் நின்ற
அற்புத மூர்த்தி யெந்தை
யாலவா யடிக ளங்கோர்
கற்பமை கேள்வி சான்ற
கல்வியிற் செல்வ ராகிச்
சொற்பதங் கடந்த பாத
மிருநிலந் தோய வந்தார். (14)

அவ்விடை வருகின் றாரை
நோக்கிநீ ராரை நீவிர்
எவ்விடை நின்றும் போது
கின்றனி ரென்ன வன்னார்.
வெவ்விடை யனையீர் யாங்கள்
விஞ்சைய ரடைந்தோர் பாவம்
வெளவிடு பொருநை நாட்டின்
வருகின்றே மென்ன லோடும். (15)

தனிவரு புலவர் நீவிர்
தண்டமி ழால வாயெங்
கனிவரு கருணை மூர்த்தி
கனைகழ லிறைஞ்சல் வேண்டும்
இனிவரு கென்ன நீரே
யெங்களுக் களவில் கோடி
துனிவரு வினைக டீர்க்குஞ்
சுந்தரக் கடவு ளென்றார். (16)

மறையினா றொழுகும் பன்மாண்
கலைகள்போன் மாண்ட கேள்வித்
துறையினா றொழுகுஞ் சான்றோர்
சூழமீண் டேகிக் கூடற்
கறையினார் கண்டத் தாரைப்
பணிவித்துக் கரந்தா ரொற்றைப்
பிறையினார் மகுடந் தோற்றா
தறிஞராய் வந்த பெம்மான். (17)

விம்மித மடைந்து சான்றோர்
விண்ணிழி விமான மேய
செம்மலை வேறு வேறு
செய்யுளாற் பரவி யேத்திக்
கைம்மலை யுரியி னார்தங்
காறொழு திறைஞ்சி மீண்டு
கெய்மலர் வாகைச் செவ்வேற்
செழியனைக் குறுகிக் கண்டார். (18)

மறமலி நேமிச் செங்கோன்
மன்னவன் வந்த சான்றோர்
அறமலி கேள்வி நோக்கி
யவைக்களக் கிழமை நோக்கித்
திறமலி யொழுக்க நோக்கிச்
சீரியர் போலு மென்னா
நறைமலி யுவகை பூத்த
நெஞ்சினா னிதனைச் செய்தான். (19)

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த
செக்கரஞ் சடில நாதன்
மங்கலம் பெருகு கோயில்
வடகுட புலத்தின் மாடோர்
சங்கமண் டபமுண் டாக்கித்
தகைமைசால் சிறப்பு நல்கி
அங்கமர்ந் திருத்தி ரென்ன
விருத்தினா னறிஞர் தம்மை. (20)

வண்டமிழ் நாவி னார்க்கு
மன்னவன் வரிசை நல்கக்
கண்டுளம் புழுங்கி முன்னைப்
புலவரக் கழகத் தோரை
மண்டினர் மூண்டு மூண்டு
வாதுசெய் தாற்றன் முட்டிப்
பண்டைய புலவனுந் தோற்றுப்
படருழந் தெய்த்துப் போனார். (21)

இனையர்போல் வந்து வந்து
மறுபுலத் திருக்குங் கேள்வி
வினைஞரு மதமேற் கொண்டு
வினாய்வினாய் வாதஞ் செய்து
மனவலி யிளைப்ப வென்று
வைகுமோ ரொன்றை வேண்டிப்
புனையிழை பாக நீங்காப்
புவலர்மு னண்ணி னாரே. (22)

முந்துநூன் மொழிந்தார் தம்மை
முறைமையால் வணங்கி யெம்மை
வந்துவந் தெவரும் வாதஞ்
செய்கின்றார் வரிசை யாக
அந்தமில் புலமை தூக்கி
[1]யளப்பதா வெம்ம னோர்க்குத்
தந்தருள் செய்தி சங்கப்
பலகையொன் றென்று தாழ்ந்தார். (23)

பாணருக்குப் பலகையிட்டது

பாடிய பாணர்க் கன்று
வலியவே பலகை யிட்டார்
பாடிய புலவர் வேண்டிற்
பலகைதந் தருளார் கொல்லோ

1. யளப்பதாவெம்ம. பா.வே.

பாடிய புலவ ராகும்
        படியொரு படிவங் கொண்டு
பாடிய புலவர் காணத்
        தோன்றினார் பலகை யோடும். (24)

சதுரமா யளவி ரண்டு
        சாணதிப் பலகை யம்ம
மதியினும் வாலி தாகு
        மந்திர வலிய தாகும்
முதியநும் போல்வார்க் கெல்லா
        முழம்வளர்ந் திருக்கை நல்கும்
இதுநுமக் களவு கோலா
        யிருக்குமென் றியம்பி யீந்தார். (25)

நாமக ளுருவாய் வந்த
        நாவலர் தமக்கு வெள்ளைத்
தாமரை யமளி தன்னைப்
        பலகையாத் தருவ தென்னக்
காமனை முனிந்தார் நல்கக்
        கைக்கொடு களிறு தாங்கும்
மாமணிக் கோயி றன்னை
        வளைந்துதங் கழகம் புக்கார். (26)

நாறுபூந் தாம நாற்றி
        நறும்பணி தோய்ந்த சாந்தச்
சேறு[1]வண் மலர்வண் டூசு
        செழும்புகை தீப மாதி
வேறுபல் வகையாற் பூசை
        வினைமுடித் திறைஞ்சிக் கீரன்
ஏறினான் கபில னோடு
        பரணனு மேறி னானே. (27)

....

1. வெண்மலர் வெண்டூசு. பா.வே.

இருங்கலை வல்லோ ரெல்லா
மிம்முறை யேறி யேறி
ஒருங்கினி திருந்தார் யார்க்கு
மொத்திடங் கொடுத்து நாதன்
தருஞ்சிறு பலகை யொன்றே
தன்னுரை செய்வோர்க் கெல்லாஞ்
சுருங்கிநின் றகலங் காட்டித்
தோன்றுநூல் போன்ற தன்றே. (28)

மேதகு சான்றோர் நூலின்
விளைபொருள் விளங்கத் தம்மில்
ஏதுவு மெடுத்துக் காட்டு
மெழுவகை மதமுங் கூறும்
போதனை தெளிந்த கிள்ளை
பூவையே புறம்பு போந்து
வாதுசெய் வார்கள் வந்தான்
மறுத்துநேர் நிறுத்து மன்னோ. (29)

வேறு

ஆய வாறெண் புலவரு மாய்ந்துணர்
பாய கேள்விப் பயன்பெற மாட்சியாற்
றூய பாட றொடங்கினர் செய்துகொண்
டேய வாறிருந் தாரந்த வெல்லைவாய். (30)

பலருஞ் செய்த பனுவலு மாண்பொருண்
மலருஞ் செல்வமுஞ் சொல்லின் வளமையுங்
குலவுஞ் செய்யுட் குறிப்புமொத் தொன்றியே
தலைம யங்கிக் கிடந்தவத் தன்மையால். (31)

---

1. செத்செவே. பா.வே.

வேறு பாடறி யாது வியந்துநீர்
கூறு பாட லிதுவென்றுங் கோதிலென்
தேறு பாட லிதுவென்றுஞ் [1]செஞ்சவே
மாறு பாடுகொண் டார்சங்க வாணரே. (32)

மருளு மாறு மயக்கற வான்பொருள்
தெருளு மாறுஞ் செயவல்ல கள்வர்சொற்
பொருளு மாமது ரேசர் புவலர்முன்
அருளு நாவல ராய்வந்து தோன்றினார். (33)

வந்த நாவலர் வந்திக்கு நாவலர்
சிந்தை யாகுலஞ் செய்ய மயக்குறும்
பந்த யாப்பைக் கொணர்கெனப் பாவலர்
எந்தை யீங்கிவை யென்றுமுன் னிட்டனர். (34)

தூய சொல்லின் பொருளின் றொடர்ச்சியும்
ஆய நாவல ரவ்வவர் தம்முது
வாய பாடல் வகைதெரிந் தவ்வவர்க்
கேய வேயெடுத் தீந்தன ரென்பவே. (35)

வாங்கு சங்கப் புலவர் மனங்களித்
தீங்கு நீரெம ரோடு மொருத்தராய்
ஓங்கி வாழ்திரென் றெல்லெனத் தங்களைத்
தாங்கு செம்பொற் றவிசி லிருத்தினார். (36)

பொன்னின் பீடிகை யென்னும்பொன் னாரமேல்
துன்னு நாவலர் சூழ்மணி யாகவே
மன்னி னார்நடு நாயக மாமணி
என்ன வீற்றிருந் தார்மது ரேசரே. (37)

1. சொல்லும். பா.வே.

நதிய ணிந்தவர் தம்மொடு நாற்பத்தொன்
பதின்ம ரென்னப் படும்புல வோரெலாம்
முதிய வான்றமிழ் பின்னு முறைமுறை
மதிவி ளங்கத் தொடுத்தவண் வாழுநாள். (38)

வேறு

வங்கிய சேகரன் வங்கிய சூடா மணிதன்னைப்
பொங்கிய தேசார் முடிபுனை வித்துப் புவிநல்கி
இங்கியல் பாச வினைப்பகை சாய விருந்தாங்கே
சங்கியல் வார்குழை யானடி யொன்றிய சார்புற்றான். (39)

ஐம்பத்தொன்றாவது
சங்கப்பலகை தந்த படலம் முற்றும்.
ஆகத் திருவிருத்தம் 2430.

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப் பொற்கிழி யளித்த படலம்

சொற்குவை தேரும் பாவலர் மேவத் தொகுபீடம்
அற்குவை கண்டத் தண்ணல ளித்த தறைந்தேமால்
தற்குவை தந்தா லுய்குவ லென்னுந் தருமிக்குப்
பொற்குவை நல்கும் வண்ணமெ டுத்துப் புகல்கிற்பாம். (1)

மன்னவர் மன்னவன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவ ராகித் திகிரியு ருட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவ ரன்னங் கண்டறி யாத [1]முடிக்கேற்ப
பன்மலர் நல்கு நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான். (2)

மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிள மந்தாரந்
தாதவிழ் மல்லிகை முல்லையி லஞ்சி தடங்கோங்கம்
வீதவழ் கொன்றை கரந்தைசெ ழுங்கா வீரந்தண்
போதவிழ் நந்தி செருந்திகு ருந்தம் புன்னாகம். (3)

முண்டக மென்கடி நீலமு தற்பல முப்போதும்
எண்டிசை யுங்கம ழும்படி நந்தன மெங்குந்தேன்
உண்டிசை வண்டு படிந்துமு ரன்றிட வுண்டாக்கி
வண்டிமிர் சண்பக நந்தன முந்தனி வைத்தானால். (4)

பொய்த்திடு நுண்ணிடை மங்கல மங்கையர் பொன்பூண்டார்
ஒத்தெழு சண்பக மொய்த்தவ ரும்ப ருடைந்தெங்கும்
வைத்திடு நந்தன வாசம்வி ழுங்கி மணங்கான்று
பைத்து மலர்ந்தன கண்டும கிழ்ந்து பரித்தேரான். (5)

செருக்கிய வண்டு விழாமலர் கொய்து தெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கிய விண்டை நிரைத்தொடை தொங்க னெடுத்தாமம்
மருக்கிளர் கண்ணி தொடுத்தணி வித்து வணங்காளூர்
கருக்கிய கண்ணுத லார்திரு மேனி கவின் செய்தான். (6)

1. முடிக்கேற்ற ; முடிக்கேற்பப். பா.வே.

அன்னவி யன்பொழின் மாமது ரேச ரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர் சண்பக மாலைபு னைந்த புதுக்கோலந்
தன்னைவி யந்திவர் சண்பக சுந்தரர் தாமென்னா
முன்னரி றைஞ்சின னிம்பம ணிந்த முடித்தென்னன். (7)

அன்னதொர் நாமம் பெற்றன ரின்று மணிக்கூடன்
முன்னவ ரந்தத் தாமம வர்க்கு முடிக்கேற்றும்
இன்னதொர் நீராற் சண்பக மாற னென்றேபேர்
மன்னிவி ளங்கினன் வங்கிய சூடா மணிதானும். (8)

சண்பக மாறன் சண்பக சுந்தரர் தம்மாடே
நண்பக மாறா நன்பணி செய்யு நன்னாளிற்
பண்பகர் சொல்லார் தம்புடை மாறன் படுபோர்மூண்
டெண்பக வெய்வா னாகிய வந்தன் றிளவேனில். (9)

வேறு

மனிதர்வெங் கோடை தீர்க்கும்
வசந்தமென் காலும் வேறு
துனிதவி ரிளங்கால் வேண்டுஞ்
சோலையுஞ் சோலை வேண்டும்
புனிதநீர்த் தடமும் வேறு
புதுமல ரோடை வேண்டும்
பனிதரு மதியும் வேறு
பான்மதி வேண்டுங் காலம். (10)

அண்டவான் றறுமேற் சீறிச்
சிவந்தெழுந் தாங்குத் தேமாத்
தண்டளி ரீன்று வானந்
தைவர நிவந்த காசு
கொண்டிடை யழுத்திச் செய்த
குழையணி மகளிர் போல
வண்டிறை கொள்ளப் பூத்து
மலர்ந்தன செருந்தி யெல்லாம். (11)

செங்கதிர் மேனி யான்போ
லவிழ்ந்தன செழும்ப லாசம்
மங்குலூர் செல்வன் போல
மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன் போலப் பூத்த
பூஞ்சினை மறவஞ் செங்கை
அங்கதி ராழி யான்போ
லலர்ந்தன விரிந்த காயா. (12)

தரைகிழித் தெழுநீர் வைகைத்
தடங்கரை யெக்க ரல்குல்
அரவமே கலைசூழ்ந் தென்ன
வலர்ந்துதா துகுப்ப ஞாழல்
மரகதந் தழைத்து வெண்முத்
தரும்பிப்பொன் மலர்ந்து வாங்குந்
திரைகடற் பவளக் காடு
செய்வன கன்னிப் புன்னை. (13)

ஊடினார் போல வெம்பி
யிலையுதிர்ந் துயிரன் னாரைக்
கூடினார் போல வெங்குங்
குழைவரத் தழைத்து நீங்கி
வாடினார் போலக் கண்ணீர்
வாரமெய் பசந்து மையல்
நீடினா ரலர்போற் பூத்து
நெருங்கின மரங்க ளெல்லாம். (14)

விழைதரு காத லார்தா
மெலிவுற மெலிந்து நெஞ்சங்
குழைவுறக் குழைந்து நிற்குங்
கோதிலாக் கற்பி னார்போல்
[1]மழையறுங் கோடை தீப்ப
மரந்தலை வாட வாடித்

1. மழைவறுங். பா.வே.

தழைவுறத் தழைத்து நின்ற
தழீஇயபைங் கொடிக ளெல்லாம். (15)

சேட்டிகைத் தென்கா றள்ளத்
தெண்மதுச் சிதறத் தும்பி
நீட்டிசை முரலச் சாயா
நின்றுபூங் கொம்ப ராடல்
நாட்டியப் புலவ னாட்ட
நனைமுகம் வெயர்வை சிந்தப்
பாட்டிசைத் தாடா நின்ற
பாவைமார் போன்ற வன்றே. (16)

மலர்ந்தசெவ் வந்திப் போதும்
வகுளமு முதிர்ந்து வாடி
உலர்ந்துமொய்த் தனிதே னக்கக்
கிடப்பன வுள்ள மிக்க
குலந்தரு நல்லோர் செவ்வங்
குன்றினுந் தம்பா லில்லென்
றலர்ந்தவர்க் குயிரை மாறி
யாயினுங் கொடுப்ப ரன்றோ. (17)

நாறிய தண்ணறுந் தேமா
நறுந்தளிர் கோதிக் கூவி
ஊறிய காமப் பேட்டை
யுருக்குவ குயின்மென் சேவல்
வீறிய செங்கோல் வேந்தன்
வெளிப்படத் தேயங் காவல்
மாறிய வேந்தன் போல
வொடுங்கிய மயில்க ளெல்லாம். (18)

பொங்கரி நுழைந்து வாவி
புகுந்துபங் கயந்து ழாவிப்
பைங்கடி மயிலை முல்லை
மல்லிகைப் பந்தர் தாவிக்
கொங்கலர் மணங்கூட் டுண்டு
குளிர்ந்துமெல் லென்று தென்றல்
அங்கங்கே கலைக டேரு
மறிவன்போ லியங்கு மன்றே. (19)

தாமரை களாஞ்சி தாங்கத்
தண்குயின் முழவ மேங்க
மாமரு தமருங் கிள்ளை
மங்கல மியம்பத் தும்பி
காமர மிசைப்ப [1]முள்வாய்க்
கைதைவா ளெடுப்ப வேனிற்
கோமகன் மகுடஞ் சூடி
யிருப்பதக் குளிர்பூஞ் சோலை. (20)

கலையினா நிறைந்து விந்து
காந்த[1]மண் டபத்துஞ் செய்த
மலையினு மெழுது மாட
மருங்கினு நெருங்கு சோலைத்
தலையினுங் கமல வாவித்
தடத்தினுந் தண்முத் தார
முலையினு மன்றிக் கோடை
முடிவிடங் காணார் [2]மைந்தர். (21)

நிலந்தரு திருவி [3]னான்ற
நிழன்மணி மாடக் கூடல்
வலந்தரு தடந்தோண் மைந்தர்
வானமும் வீழும் போக

....

1. முள்வாய். பா.வே. 2. மாந்தர். பா.வே.

3. னான்றன் நிழல் மணி. பா.வே.

நலந்தரு மகளி ரோடு
நாகநா டவர்தஞ் செல்வப்
பொலந்தரு வனைய காட்சிப்
பூம்பொழி னுகர்வான் போவார். (22)

வேறு

மாத்தாண் மதமா னெருத்தின்
மடங்க லெனச்செல் வாரும்
பூத்தா ரொலிவாம் பரிமேற்
புகர்மா வெனப்போ வாரும்
பாத்தார் பரிதி யெனவாம்
பரித்தே ருகைத்தூர் வாருந்
தேத்தா ருளர்வண் டலம்பச்
சிலம்பி னடக்கின் றாகும். (23)

நீலப் பிடிமேற் பிடிபோ
னெறிக்கொள் வாருந் தரள
மாலைச் சிவிகை மிசைவெண்
மலரா ளெனச்செல் வாரும்
ஆலைக் கரும்பன் றுணைபோ
லளித்தாரப் பரியூர் வாருங்
கோலத் தடக்கை பற்றிக்
கொழுந ருடன்போ வாரும். (24)

சுருப்புக் கமழ்தேங் கண்ணித்
தொடுபைங் கழலா டவருங்
கருப்புச் சிலைமன் னவனாற்
கருவிப் படையன் னவரும்
விருப்புற் றெறிநீர் வைகை
வெள்ளைத் தரளந் தெள்ளிப்
பொருப்பிற் குவிக்கும் புளினம்
புறஞ்சூழ் சோலை புகுவார். (25)

கூந்தற் பிடியும் பரியு
மூர்வார் கொழுநர் தடந்தோள்

ஏந்தச் சயமா தென்னத்
தழுவா விழிந்து பொழில்வாய்ப்
பூந்தொத் தலர்பொற் கொடிதா
துகுமா றென்னப் புனைந்த
சாந்தக் கலவை யுகப்போய்
வனமங் கையர்போற் சார்ந்தார். (26)

ஏமா சலமென் முலையார்
நடையோ வியமே யென்னப்
பூமா தவிசேர் வாரும்
புன்னை நிழல்சேர் வாருந்
தேமா நிழல்சேர் வாருஞ்
செருந்தி நிழல்சேர் வாருங்
காமா யுதசா லைகள்போற்
கைதை நிழல்சேர் வாரும். (27)

கோடும் பிறைவா ணுதலார்
குழலைக் கருவிக் காரென்
றாடுந் தோகை யவர்கண்
ணோக்கிக் கணையென் றஞ்சி
ஓடுங் கொடியி னன்னா
ருருமாந் தளிரென் றயில்வான்
நாடுங் குயிலன் னவர்பண்
ணிசைகேட் டொதுங்கி நாணும். (28)

நீடுந் தரங்க மிரங்கு
நிறைநீர் நிலையே யன்றிப்
பாடுஞ் சுரும்புண் கழுநீர்
பைந்தாட் குமுதம் பதுமங்
கோடும் பூத்த வென்னக்
கொடியே ரிடையார் குழையுந்
தோடுங் கிடந்த வதனத்
தொகையாற் பொலிவ சோலை. (29)

பிடிக ளென்ன நடந்தா
ருடன்போய்க் கொழுநர் பெருந்தண்
கொடிகண் மிடைந்த வில்லி
லியக்கர் போலக் குறுகிக்
கடிகொள் பனிநீர் தெளிந்து
வேடை தணித்துங் கன்றும்
அடிகள் பிடித்துஞ் சேடி
யவர்கைக் குதவி யாவார். (30)

மைவார் தடங்கண் மடவார்
வளைப்பார் கொம்பின் மலரைக்
கொய்வார் குமிழ்மோந் துயிர்ப்பார்
குழையுஞ் செவியுங் குழலும்
பெய்வார் மகிழ்ச்சி செய்வார்
பேரா மையல் கூர
எய்வார் கணைபோற் றைப்பக்
கொழுநர் மார்பத் தெறிவார். (31)

முத்தேர் நகையார் வளைப்ப
முகைவிண் டலர்பூங் கொம்பர்ப்
புத்தேள் வண்டும் பெடையும்
புலம்பிக் குழலிற் புகுந்து
தெத்தே யெனப்பாண் செய்து
தீந்தே னருந்துந் துணையோ
டொத்தே ழிசைபா டிக்க
ளுண்ணும் பாண ரொத்தே. (32)

வேறு

இம்பர்வீ டளிக்குந் தெய்வ
மகளிரே யென்பார் கூற்றம்
வம்பல மெய்யே போலும்
வளைக்கையார் வளைப்பத் தாழ்ந்து

....

1. வெங்கைக். பா.வே.

கம்பமுற் றடிப்பூச் சிந்தி
மலர்முகங் கண்ணீர் சோரக்
கொம்பரும் பணிந்து தென்றா
லுலகியல் கூறற் பாற்றோ. (33)

மைக்கணா ளொருத்தி யெட்டா
நிமிர்கொம்பை வளைக்குந் தோறுங்
கைக்குநேர் படாமை வாடுங்
கடிமலர்க் கொடிபோ னிற்பத்
தைக்கும்பூங் கணைவே ளன்னா
னொருமகன் றலைப்பட் டென்னை
எய்க்கின்றாய் தோண்மே லேறிப்
பறியென வேந்தி நின்றான். (34)

தையலா ளொருத்தி யெட்டா
மலர்க்கொம்பைத் தளிர்க்கை நீட்டி
ஐயணநுண் மருங்கு னோவ
வருந்தலு மாற்றாக் கேள்வன்
ஒய்யென விதுவு மென்னை
யூடிய மகளி ரேயோ
கொய்யென வளைத்து நின்றான்
கண்முத்தங் கொழிப்ப நின்றாள். (35)

மைக்குழ லொருத்தி காதில்
வட்டப்பொன் னோலை யூடே
திக்கய மனையான் கொய்த
செருந்திப்பூச் செருகி நோக்கி
இக்குழை யழகி தென்றா
னிடு1மெங்கைக் கிடுதி யென்னா
அக்குழை யோடும் வீசி
யன்பனுக் கலக்கண் செய்தாள். (36)

மயிலிளம் பெடையன் னாளோர்
மாதர்மாங் குடம்பை செல்லுங்

குயிலிளம் பெடைதன் னாவிச்
சேவலைக் கூவ நோக்கி
அயிலிளங் களிறன் னானைக்
கடைக்கணித் தளியுந் தேனும்
பயிலிளஞ் சோலை மாடோர்
மாதவிப் பந்தர் சேர்ந்தாள். (37)

பாசிழை யொருத்தி யாற்றாப்
புலவியான் பைந்தா ரான்முன்
பூசகில் வாசங் காலிற்
போக்கியும் புனைபூண் காஞ்சி
ஓசையைச் செவியி லுய்த்துங்
கலவியி னுருவந் தீட்டுந்
தூசினை யுடுத்தும் போர்த்துந்
தூதுவிட் டவள்போ னின்றாள். (38)

வாய்ந்தநாண் மலர்கொய் தீவான்
மெய்யிலம் மலர்த்தேந் தாது
சாந்தமான் மதம்போற் சிந்திக்
கிடப்பவோர் தையல் யாரைத்
தோய்ந்தசாந் தென்றா ருள்ளத்
துன்னையுஞ் சுமந்து கொய்த
ஆய்ந்தசண் பகத்தா தென்றா
னெய்சொரி யழலி னின்றாள். (39)

பிணியவிழ் கோதை யாளோர்
பேதைதன் பதிதன் னூடல்
தணியவந் தடியில் வீழக்
தன்னிழ லனையான் சென்னி
மணியிடைக் கண்டு கங்கை
மணாளனை யொப்பீ ரெம்மைப்
பணிவதென் னென்று நக்குப்
பரிவுமேல் பரிவு செய்தாள். (40)

மதுகைவா ளொருவ னங்கோர்
மங்கைதன் வடிவை நோக்கிப்
பதுமமே யடிகை காந்தள்
பயோதரங் கோங்கு காவிப்
புதுமலர் விழிவா யாம்பற்
போதுநும் மூர லெப்போ
ததனைவாய் திறந்து காட்டிப்
போமினென் றடுத்து நின்றான். (41)

விடைத்தனி யேறன் னானோர்
விடலையோர் வேற்க ணாண்முன்
கிடைத்துநும் மிடத்தே னெஞ்சங்
கெட்டுவந் தொளித்த தல்குற்
றடத்திடை யொளித்த தேயோ
தனத்திடை யொளித்த தோபூம்
படத்தினைத் திறந்து காட்டிப்
போகெனப் பற்றிச் சென்றான். (42)

மாந்தளி ரடியார் சாய்ப்ப
வளைந்தபூஞ் சினைவண் டன்னார்
கூந்தலிற் கிடந்த செம்மற்
கோதைமேல் வீழ்ந்த கற்பின்
ஏந்திழை யவரை நீத்துப்
பலர்நுகர்ந் தெச்சி லாக்கும்
பூந்தொடி யவரைத் துய்க்கும்
பேதையர் போன்ற தன்றே. (43)

வேறு

புல்லி மைந்தர் பொருள்கவர்ந் தாரென
வில்லி யன்ன மடந்தையர் கொய்தலின்
அல்லி நாண்மல ரற்றபின் கைப்பொருள்
இல்லி யென்ன விளைத்தன காவெலாம். (44)

மையுண் கண்ணியர் மைந்தரொ டம்மலர்
கொய்யுஞ் செல்வ நுகர்ந்து கொழுங்கணும்
மெய்யுந் தோயிற் கொழுநரின் வேற்றுமை
செய்யும் பொய்கை திளைப்பச்சென் றாரரோ. (45)

அன்ன மன்னவ ராடுங் கயந்தலை
நன்னர் நீல நளினங் குமுதமென்
றின்ன வன்றி யெழின்முல்லை சண்பகம்
பொன்னங் கோங்கமும் பூத்தது போன்றதே. (46)

வேறு

குரவ வேதியர் கயந்தலை குறுகுமுன் கயலும்
[1]அரவு மாமையு மலவனு மன்னமு மகன்ற
பருவ ரால்களு மிரிந்தன பகைஞர்மே லிட்டு
வருவ ரேலெதிர் நிற்பரோ வலியிழந் தவரே. (47)

பண்ணெ னுஞ்சொலார் குடைதொறும் பன்மலர் வீழ்ந்த
தண்ணெ னுந்திரை யலைதொறு நிரைநிரை தாக்கல்
கண்ணு நீலமு முகங்களுங் கமலமும் வாயும்
வண்ண வாம்பலுந் தத்தமின் மலைவன வனைய. (48)

கூழை பாசியின் விரிந்திட [2]மகிழ்ந்துநீர் குடையும்
மாழை யுண்கணார் கொங்கையு முகங்களு மருங்கர்
சூழ ரும்பொடு மலர்ந்தசெந் தாமரைத் தொகுதி
ஆழ்ந்த ரங்கநீ ரிடைக்கிடந் தலைவன வனைய. (49)

தூய நீர்குடைந் தேறுந்தன் றுணைவியைத் துணைவன்
வாயுங் கண்களும் வேறுற்ற வண்ணங்கண் டென்கண்
ஏய வின்னுயி ரனையவ ளெங்குளா ளென்றான்
காயும் வேற்கணாள் முலைகுளிப் பாட்டினாள் கண்ணீர் (50)

1. அரவும் யாமையு. பா.வே. 2. மலர்ந்து நீர். பா.வே.

மங்கை நல்லவ ளொருத்திநீ ராடுவான் மகிழ்நன்
அங்கை பற்றின ளேகுவா ளவன் குடைந் தேறும்
பங்க யக்கணா ளொருத்தியைப் [1]பார்த்தலுஞ் சீசீ
எங்கை யெச்சினீ ராடலே னெனக்கரை நின்றாள். (51)

வனைந்த பைங்கழ லான்புன லாடலின் மார்பின்
நனைந்த குங்குமத் தலையெறி நளினமெட் டழுந்தப்
புனைந்த கொங்கையால் வடுப்படப் பொறித்தவள் யாரென்
றினைந்த முங்கினா ணெய்சொரி பெயரியென வொருத்தி. (52)

வீழ்ந்த காதலன் செய்ததீங் காகிய வேலாற்
போழ்ந்த நெஞ்சினாள் புலவிநோய் பொறாளவன் காண
ஆழ்ந்த நீரிடை [1]யமிழ்த்துவாள் போன்றயர்ந் தயலே
தாழ்ந்த வன்னத்தை நோக்கிக்கை தாவென விரந்தாள். (53)

கரும்பு போன்மொழி யாளொரு காரிகை வதனஞ்
சுரும்பு சூழ்கம லங்களுட் கமலமாய்த் தோன்ற
விரும்பு காதல னையுற்று மெலிந்தனன் மெல்ல
அரும்பு முல்லைகண் டையத்தி னீங்கிச்சென் றணைந்தான்
(54)

களித்த காதலன் மொக்குள்வாய்த் தன்னிழல் கண்டு
தெளிந்து வாணகை செய்யமாற் றாளென்று சீறித்
தளிர்க்கை நீட்டினள் கண்டில டவினள் சலத்துள்
ஒளித்தி யோவெனா வுதைத்தனள் பேதைமா தொருத்தி. (55)

நாறு சுண்ணமென் கலவையு நானமுந் தம்மின்
மாறி வீசிநின் றாடுவார் மாலைதா ழகலத்
தூறு பாடற வந்தரத் தளிகவர்ந் துண்ப
ஆறு செல்பவர் பொருள்வெளவு மரட்டரே போல. (56)

கொய்யு நீலமுங் கமலமுங் கொண்டுகொண் டனங்கள்
எய்யும் வாளியி னெறிவரா லெறிந்திடு மலரைக்

....

1.பார்த்தனன் சீக்சீ. பா.வே. 2. யழுந்துவாள். பா.வே.

கையி னாற்புடைத் தெறிந்தவர் கதிர்முகம் படக்கண்
டைது வாணகை செய்தக மகிழ்ச்சியு ளாழ்வார். (57)

வாச மென்பனி நீரொடு சுண்ணமும் வாரி
வீசு வாரிளம் பிடியொடு வேழமா நிரைபோற்
காசு லாந்தொடி [1]வில்லிடக் கைகளா லள்ளிப்
பூசு சாந்தவை யழிந்திடப் புனிதநீ ரிறைப்பார். (58)

அப்பெ ரும்புனற் றடங்குடைந் தாடுவா ராயத்
தொப்ப ருந்தனி யொருமக ளொருவன்றன் முகத்துத்
துப்பை வென்றசெந் துவரிதழ்ச் செய்வாய்த் தூநீர்
கொப்ப ளித்தன ளாம்பலந் தேனெனக் குடித்தான். (59)

ஆழ மவ்விடைச் செல்லலை நில்லென வடுத்தோர்
வேழ மன்னவன் விலக்குவான் போலொரு வேற்கண்
ஏழை தன்னைக்கை யால்வளைத் தேத்திவண் டறைதார்
சூழு மார்பனைத் திரதிதோ டோய்ந்தவ னொத்தான். (60)

மாசி னானமுஞ் சூடிய மாலையு மெய்யிற்
பூசு சாந்தமு மாரமும் பொய்கைக்குக் கொடுத்து
வாச மெய்யினி லம்புய வாசமு மயங்க
ஆசை மைந்தரோ டிளையவ ரகன்கரை யடைவார். (61)

தைய லார்சிலர் நனைந்தநுண் டானையுட் பொதிந்த
மெய்யெ லாம்வெளிப் படக்கரை யேறுவான் வெள்கி
ஐய தாபொலந் துகிலென வன்பரைக் கூய்க்கண்
செய்ய மாயனைக் கேட்குமாய்ச் சிறுமிய ரொத்தார். (62)

உலத்தை வென்றதோ ளாடவ ருச்சிமேற் பொறித்த
அலத்த கத்தொடு குங்கும மளைந்துசெம் புனலாய்
மலர்த்த டங்குடைந் தவர்க்கு[1]நீ ராஞ்சன வட்டக்
கலத்தை யொத்தன [3]சுற்றிநின் றாரொத்த [4]கடிக்கா. (63)

....

1. வில்லிடம். பா.வே. 21. நீராசனம். 3. சுற்றநின் 4. கடிகா. பா.வே.

பட்டும் பன்னிறக் கலிங்கமும் பன்மணிக் கலனுங்
கொட்டுஞ் சாந்தமு நானமுங் குங்குமச் சேறுங்
கட்டுந் தாமமுந் தனதுகட் டழகெலாங் கவர
மட்டுண் கோதைய ராடவர் மனமெலாங் கவர்ந்தார். (64)

வேறு

காவியுங் கமலப் போதுங்
கள்ளொழு காம்பற் போதும்
ஆவியுட் பூத்த போல
வாடியுட் பூப்ப நோக்கி
ஏவிரண் டன்ன கண்ணா
லனங்கனை யேவல் கொள்ளும்
பூவிரி பொலங்கொம் பன்னார்
புதுமது நுகரப் புக்கார். (65)

பொன்னினும் வெள்ளி யானும்
பளிங்கினும் புலவன் செய்த
நன்னிறக் கலத்திற் கூர்வா
ணட்டென வாக்கிச் சேடி
மின்னனா ரளித்த தேறற்
சிறுதுளி விறலிற் றெள்ளிச்
துன்னிவீழ் களிவண் டோச்சித்
தொண்டையங் கனிவாய் வைப்பார். (66)

வள்ளத்து வாள்போல் வாக்கு
மதுக்குடந் தன்பாற் பெய்த
கொள்ளைத்[1]தெண் மதுவைக் கொள்ளை
கொளவந்த வள்ள மீதென்
றுள்ளத்து வெகுண்டு வைவா
ளூன்றிமார் பிடப்ப தொத்த
கள்ளைச்சூழ் காளை வண்டு
செருச்செயல் காண்ப வொத்த. (67)

....

1. தென்மதுவை. பா.வே.

தணியலுண் டுள்ளஞ் சோரு
மொருமக டணிய லுண்பான்
பிணியவிழ் கோதை யாளோர்
பெண்மகள் கலத்தில் வாக்குந்
துணிமதுத் தாரை தன்னை
வாளெனத் துணிந்து பேதாய்
திணிகதிர் வாளால் வள்ளஞ்
சிதைத்தியோ வென்று நக்கான். (68)

மலர்தொறுஞ் சிறுதே னக்கித்
திரிவண்டு மடவார் தங்கைத்
தலனெடுத் தோச்ச வோடா
தழீஇத்தடஞ் சாடி மொய்ப்ப
இலமெனப் பல்லோர் மாட்டு
மிரந்திரந் தின்மை நீங்கா
தலமரும் வறியோர் வைத்த
நிதிகண்டா லகல்வ ரேயோ. (69)

உண்டவ ளொருத்தி கள்வா
யுதிக்குந்தன் முகமுங் கண்ணுங்
கண்டுதா மரைகள் வேலை
முளைத்ததக் கள்ளை யார
மொண்டுணாப் பேதைத் தும்பி
யம்மது முளரி வார்தேன்
நுண்டுளி செறிவ தென்னா
நொடித்துக்கை புடைத்து நக்கான். (70)

மங்கையா ளொருத்தி தானுண்
டெஞ்சிய மதுவுட் டோன்றுந்
திங்களை நோக்கி யென்னைப்
பரிவின்கட் டீயாய்ச் சுட்டாய்
இங்குவந் தகப்பட் டாயே.
யினிவிடேன் கிடத்தி யென்னா
அங்கொரு வள்ளங் கொண்டு
சேமித்தா ளருந்தல் செய்யாள். (71)

வெவ்விய நறவ முண்ட
விளங்குழை யொருத்தி கையிற்
கௌவிய வாடி தன்னிற்
கருங்கய னெடுங்கட் சேப்புங்
கொவ்வைவாய் விளர்ப்பு நோக்கி
யென்னலங் கூட்டுண் டேகும்
ஔவிய மனத்தான் யாரென்
றயர்கின்றா ளயலா ரெள்ள. (72)

ஒருத்திகள் ளுண்கின் றாடன்
னுருவமந் நறவுட் டோன்ற
ஒருத்தியென் னுடன்வந் துண்பாள்
காணென வுண்ட தோழி
ஒருத்திவந் தென்செய் வாடன்
னுருவமு நோக்கிப் பேதாய்
ஒத்தியோ விருவ ரென்றா
ளெச்சிலென் றுகுத்து நக்காள். (73)

சாடியு ணறவ முண்டா
டன்னுரு வேறு பாட்டை
ஆடியு ணோக்கி நானோ
வல்லனோ வெனைத்தான் கைக்கொண்
டோடினர் பிறரு முண்டோ
வுயிரன்னாய் வந்திங் கென்னைத்
தேடினென் செய்கே னென்னைத்
தேடித்தா சேடி யென்றாள். (74)

களித்தவ ளொருத்தி நின்ற
வாடியுட் கணவன் றன்பின்
ஒளித்தவ னுருவந் தானு
நேர்பட வுருத்து நோக்கித்
துளித்தகண் ணீர ளாகி
யேதிலா டோடோய்ந் தின்பங்

1. மல்லிகை. பா.வே. 2. ஆய்ந்ததோர். பா.வே. 3. வாசமோர்ந்

குளித்தனை யிருத்தி யோவென்
றுதைத்தனள் கோப மூண்டாள். (75)

இளம்புளிந் தயிர்வி ராய
வின்சுவை பொதிந்த சோறு
வளம்பட விருந்தி னோடு
மருந்துவார் வசந்த வீணை
களம்படு மெழாலி னோடு
கைவர நடாத்திக் காமன்
உளம்புகுந் தலைப்ப வெண்ணெய்ப்
பாவைபோ லுருகிச் சோர்வாள். (76)

இவ்விள வேனிற் காலத்
தின்னுயிர்த் துணைவி யோடும்
செவ்விய செங்கோ னேமிச்
செண்பக மாற னோர்நாள்
கைவினை வல்லோன் செய்த
கதிர்விடு காந்தக் குன்றில்
வெவ்விய வேடை நீப்பா
னிருந்தனன் வேறு வைகி. (77)

மாந்தளி ரீன்று கோங்கு
வண்டள வரும்பித் தண்டேங்
காந்தள்செங் கமல மாம்பல்
[1]சண்பகங் கழுநீர் பூத்துச்
சாய்ந்தமென் கொடியுந் தானுந்
தனியிடத் திருப்பா னேரே
[2]வாய்ந்ததோர் நாற்றந் தோன்ற
வசைந்தது வசந்தத் தென்றல். (78)

வெவ்விய வேலான் வீசும்
[3]வாசமோந் தீவேறு

1. ஆய்ந்ததோர். பா.வே. 2. வாசமோர்ந்.

திவ்விய வாச மாக
விருந்தது தென்றல் காவில்
வெளவிய வாச மன்று
காலுக்கும் வாச மில்லை
எவ்வியல் வாச மேயோ
விதுவென வெண்ணங் கொள்வான். (79)

திரும்பித்தன் தேவி தன்னை
நோக்கினான் றேவி யைம்பால்
இரும்பித்தை வாச மாகி
யிருந்தது கண்டிவ் வாசஞ்
சுரும்பிற்குந் தெரியா தென்னாச்
சூழ்ந்திறும் பூது கொண்டீ
தரும்பித்தைக் கியல்போ செய்கை
யோவென வையங் கொண்டான். (80)

ஐயுறு கருத்தை [1]யாவ
ராயினு மறிந்து பாடல்
செய்யுந ரவர்க்கே யின்ன
வாயிரஞ் செம்பொ னென்றக்
கையுறை வேலா னீந்த
பொற்கிழி கைக்கொண் டேகி
மெய்யுணர் புலவர் முன்னாத்
தூக்கினார் வினைசெய் மாக்கள். (81)

வங்கத்தார் பொருள்போல் வேறு
வகையமை கேள்வி நோக்கிச்
சங்கத்தா ரெல்லாந் தம்மிற்
றனித்தனி தேர்ந்து தேர்ந்து
துங்கத்தார் வேம்ப னுள்ளஞ்
சூழ்பொரு டுழாவி யுற்ற

1. யாரையாயினும். பா.வே.

பங்கத்தா ராகி யெய்த்துப்
படருறு மனத்த ரானார். (82)

வேறு

அந்த வேலையி லாதி சைவரில்
வந்த மாணவன் மணஞ்செய் வேட்கையான்
முந்தை [1]யாச்சிம முயலும் பெற்றியான்
தந்தை தாயிலான் றருமி யென்றுளான். (83)

ஒருவ னான்முகத் தொருவன் மார்புற
திருவ னாடருந் தேவ னாலுரு
அருகூ நாலகன் றானைத் தன்கலி
வெருவ நாடிமுன் வீழ்ந்து வேண்டுவான். (84)

தந்தை தாயிலேன் றனிய னாகிய
மைந்த னேன்புது வதுவை வேட்கையேன்
சிந்தை நோய்செயுஞ் செல்ல றீர்ப்பதற்
கெந்தை யேயிது பதமென் றேத்தியே. (85)

நெடிய வேதநூ னிறைய வாகமம்
முடிய வோதிய முறையி [2]னிற்கெனும்
[3]வடுவி லில்லற வாழ்க்கை யின்றிநின்
அடிய ருச்சனைக் கருக னாவனோ. (86)

யை யாவையு மறிதி யேகொலாம்
வையை நாடவன் மனக் ருத்துணர்ந்
துய்ய வோர்கவி யுரைத்தெ னக்கருள்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து செப்பினான். (87)

தென்ன வன்குல தெய்வ மாகிய
மன்னர் '**கொங்குதேர் வாழ்க்கை**' யின்றிறமிழ்
சொன்ன லம்பெறச் சொல்லி நல்கினார்
இன்ன[4]றீர்ந்தவ னிறைஞ்சி வாங்கினான். (88)

....

1. யாச்சிரமம். 2. நிற்கிலும், நிற்பிலும். பா.வே.3. வடுவி. பா.வே. 4. நீர்பவ. பா.வே.

பொற்ற [1]ளிர்ச்சடைப் புவன நாயகன்
சொற்ற பாடல்கைக் கொண்டு தொன்னிதி
பெற்றெ டுத்தவன் போன்று பீடுறக்
கற்ற நாவலர் கழக நண்ணினான். (89)

கல்வி யாளர்தங் கையி னீட்டினான்
வல்லை யாவரும் வாங்கி வாசியாச்
சொல்லின் செல்வமும் பொருளுந் தூக்கியே
நல்ல நல்லவென் றுவகை நண்ணினார். (90)

அளக்கில் கேள்வியா ராசன் முன்புபோய்
விளக்கி யக்கவி விளம்பி னார்கடன்
உளக்க ருத்துநே ரொத்த லாற்சிரந்
துளக்கி மீனவன் மகிழ்ச்சி தூங்கினான். (91)

உணர்ந்த கேள்வியா ரிவரொ டொல்லைபோய்ப்
புணர்ந்த வாயிரம் பொன்னு மின்றமிழ்
கொணர்ந்த வேதியன் கொள்க வின்றென
மணந்த தாரினான் மகிழ்ந்து நல்கினான். (92)

வேந்த னேவலால் விபுதர் தம்மொடும்
போந்து மீண்டவைப் புறம்பு தூங்கிய
ஆய்ந்த பொற்கிழி யறுக்கு நம்பியை
நேர்ந்து கீரனில் லெனவி லக்கினான். (93)

குற்ற மிக்கவிக் கென்று கூறலுங்
கற்றி லானெடுங் காலம் வெம்பசி
உற்ற வன்கலத் துண்ணு மெல்கைப்
பற்ற வாடினான் பண்பு பற்றினான். (94)

உலர்ந்த நெஞ்சுகொண் டொதுங்கி நாயகன்
நலந்த ருங்கழ னண்ணி னானவன்

....

1. ளிச்சடைப் .பா.வே. 2. மையுண். பா.வே.

மலர்ந்த பாடல்கொண் டறிஞர் வைகிடத்
தலர்ந்த சிந்தைகொண் டடைந்த மைந்தனே. (95)

செய்யுள் கொண்டுபோய்த் திருமுன் வைத்துளப்
பையுள் கொண்டவப் பனவ னென்னைநீ
1மையுள் கண்டவிவ் வழுவு பாடலைக்
கையு ணல்கினாய் கதியி லேற்கெனா. (96)

வேறு

வறுமைநோய் பிணிப்பப் பன்னாள்
வழிபடு மடியே னின்பாற்
பெறுபொரு ளிழந்தே னென்று
பேசிலேன் யார்க்கு மேலாங்
கறைகெழு மிடற்றோய் நின்றன்
கவிக்குற்றஞ் சில்வாழ் நாட்சிற்
றறிவுடைப் புலவர் சொன்னா
லாருனை மதிக்க வல்லார். (97)

எந்தையிவ் விகழ்ச்சி நின்ன
தல்லதை யெனக்கியா தென்னாச்
சிந்தைநோ யுழந்து சைவச்
சிறுவனின் றிரங்க யார்க்கும்
பந்தமும் வீடும் பேதப்
பனுவலும் பயனு மான
சுந்தர விடங்க னங்கோர்
புலவனாய்த் தோற்றஞ் செய்தான். (98)

கண்டிகை மதாணி யாழி
கதிர்முடி வயிரம் வேய்ந்த
குண்டலங் குடிகொண் டாகத்
தழகெலாங் கொள்ளை கொள்ளத்
தண்டமிழ் மூன்றும் வல்லோன்
றானெனக் குறியிட் டாங்கே
புண்டர நுதலிற் பூத்துப்
பொய்யிருள் கிழித்துத் தள்ள. (99)

விரிகதிர் படாத்திற் போர்த்த
மெய்ப்பையு ளடக்கிப் பக்கத்
தெரிமணிக் கடகத் திண்டோ
ளிளையவ ரடைப்பை யோடுங்
குருமணிக் களாஞ்சி யம்பொற்
கோடிகந் தாங்க முத்தாற்
புரிமதிக் குடைக்கீழ்ப்
பொற்காற் கவரிபால் புரண்டு துள்ள. (100)

சொல்வரம் பிகந்த பாத.
மென்பது தோன்ற வேத
நல்லபா துகையாய்ச் சூட
நவின்றன கற்றுப் பாட
வல்லவர் மறையி னாறு
மனுமுதற் கலைபோற் பின்பு
செல்லநூ லாய்ந்தோர் வைகுந்
திருந்தவைக் களத்தைச் சேர்ந்தான். (101)

ஆரவை குறுகி நேர்நின்
றங்கிருந் தவரை நோக்கி
யாரைநங் கவிக்குக் குற்ற
மியம்பினா ரென்னா முன்னங்
கீரனஞ் சாது நானே
கிளர்த்தினே னென்றா னின்ற
சீரணி புலவன் குற்றம்
யாதெனத் தேராக் கீரன். (102)

சொற்குற்ற மின்று வேறு
பொருட்குற்ற மென்றான் றூய
பொற்குற்ற வேணி யண்ணல்
பொருட்குற்ற மென்னை யென்றான்
தற்குற்றம் வருவ தோரான்
புனை மலர்ச் சார்பா லன்றி
அற்குற்ற குழற்கு நாற்ற
மில்லையே யென்றா னையன். (103)

பங்கய முகமென் கொங்கைப்
பதுமினி குழலோ வென்ன
அங்கது மனைத்தே யென்றா
னாலவா யுடையான் றெய்வ
மங்கையர் குழலோ வென்ன
வன்னது மந்தா ரத்தின்
கொங்கல ரளைந்து நாறுங்
கொள்கையாற் செய்கைத் தென்றான். (104)

பரவிநீ வழிபடட டேத்தும்
பரஞ்சுடர் திருக்கா ளத்தி
அரவுநீர்ச் சடையார் பாகத்
தமர்ந்தஞா னப்பூங் கோதை
இரவினீர்ங் குழலு மற்றோ
வெனவஃது மற்றே யென்னா
வெருவிலான் சலமே முற்றச்
சாதித்தான் விளைவு நோக்கான். (105)

கற்றைவார் சடையா னெற்றிக்
கண்ணினைச் சிறிதே காட்டப்
பற்றுவா னின்னு மஞ்சா
னும்பரார் பதிபோ லாகம்
முற்றுநீர் கண்ணா னாலு
மொழிந்தநும் பாடல் குற்றங்
குற்றமே யென்றான் றன்பா
லாகிய குற்றந் தேரான். (106)

வேறு

தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியா னுதல்விழிச் செந்தீப்
பாய்ந்த வெம்மையிற் பொறாதுபொற் பங்கயத் தடத்துள்
ஆய்ந்த நாவலன் போய்விழுந் தாழ்ந்தன னவனைக்
காய்ந்த நாவல னிம்மெனத் திருவுவுருக் கரந்தான். (107)

ஐம்பத்திரண்டாவது
தருமிக்குப் பொற்கிழி யளித்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 2537.

ஐம்பத்து மூன்றாவது

கீரனைக் கரையேற்றிய படலம்

மார னைப்பொடி கண்டவ னந்தண மைந்தனுக்
கார நற்கன கக்கிழி யீந்த தறைந்தனம்
ஏர னத்திரள் சூழ்மல ரோடை யிடத்தினுங்
கீர னைக்கரை யேற்றிய வாறு கிளத்துவாம். (1)

தாழ்ந்த வேணிய னெற்றி முளைத்த தழற்கணாற்
போழ்ந்த நாவல னாடக பங்கயப் பொய்கைவாய்
வீழ்ந்த ரும்படர் வேலையில் வீழ்ந்தனன் விம்முறச்
சூழ்ந்த நாவலர் கண்டு பொறாது துளங்குவார். (2)

ஏன்ற வேந்த னிலாக்குடி யீட்டமு மின்கதிர்
கான்ற நாயக மாமணி போகிய கண்டியும்
ஆன்ற ஞான மிலாதவர் கல்வியு மானதே
சான்ற கீர னிலாதவை கூடிய சங்கமே. (3)

ஐய சொற்பொரு டன்வடி வானவ ராலவாய்
மைத ழைத்த மிடற்றினர் தம்மொடும் வாதுதான்
செய்த விப்பிழை யோபெரி தெப்படி தீருமோ
உய்வ தற்புத மேயென யாவரு முன்னினார். (4)

எய்தி வெள்ளி மலைபெயர்த் தானு மிறுத்ததன்
கையில் வீணைதொட் டின்னிசை பாடக கனிந்தவன்
செய்த தீங்கு பொறுத்தது மன்றித்திண் டேரொடும்
மொய்கொள் வாளும் கொடுத்தனன் புண்ணிய மூர்த்தியே. (5)

யாவ ராலு மகற்றரி திப்பிழை யாவர்க்குந்
தேவ ராமவ ரேதிரு வுள்ளந் திரும்பினாற்
போவ தேயிது வேதுணி பென்று புகன்றுபோய்ப்
பாவ லோர்பரன் றாணிழ லிற்பணிந் தேத்துவார். (6)

திருத்த னேசர ணஞ்சர ணம்மறைச் சென்னிமேல்
நிருத்த னேசர ணஞ்சர ணந்நிறை வேதநூல்
அருத்த னேசர ணஞ்சர ணந்திரு வாலவாய்
ஒருத்த னேசர ணஞ்சர ணங்க ளுனக்குநாம். (7)

பாயு மால்விடை மேல்வரு வோய்பல் லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந் தந்தையு மாகுநின் றண்ணளி தாமரைக்
கேயு மாதவன் போனல்ல தீய வியற்றினார்க்
காயு மின்பமுந் துன்பமு மாக்குவ தாதலால். (8)

அத்த கற்ற செருக்கி னறிவழி கீரனின்
வித்த கக்கவி யைப்பழு தென்ற விதண்டையான்
மத்த கக்கண் விழித்து வெதுப்பின் மலர்ந்த பொன்
முத்த கக்கம லத்திடை வீழ முடுக்கினாய். (9)

இருணி றைந்த மிடற்றடி கேளினி யிப்பிழை
கருணை செய்து பொறுத்தரு ளென்று கபிலனும்
பரண னும்முத லாகிய பாவலர் யாவருஞ்
சரண மென்று விழுந்திரந் தாரடி சாரவே. (10)

வேறு

அக்கீர வேலை யால
மயின்றவெங் கருணை வள்ளல்
இக்கீர மழலைத் தீஞ்சொ
லிறைவியோ டெழுந்து போந்து
நக்கீரன் கிடந்த செம்பொ
னளினப்பூந் தடத்து ஞாங்கர்ப்
புக்கீர மதுரத் தீஞ்சொற்
புலவர்தங் குழாத்து ணின்றான். (11)

அனற்கணா னோக்கி னான்பின்
னருட்கணா னோக்க வாழ்ந்த
புனற்கணே கிடந்த கீரன்
பொறிபுலன் கரண மெல்லாங்
கனற்கணார் தமவே யாகக்
கருணைமா கடலி லாழ்ந்து

வினைக்கணே யெடுத்த யாக்கை
வேறிலன் புருவ மானான். (12)

போதை யாருலக மீன்ற
புனிதையார் பரஞா னப்பூங்
கோதையார் குழற்குத் தீங்கு
கூறிய கொடிய நாவின்
றீதையார் [1]பொறுப்பா ரேயோ
வவரன்றித் திருக்கா ளத்திக்
காதையார் குழையி னாரைக்
காளத்தி கயிலை யென்னா. (13)

எடுத்தசொன் மாறி மாறி
யிசையநே ரிசைவெண் பாவாற்
றொடுத்தவந் தாதி சாத்தத்
துணைச்செவி மடுத்து நேர்வந்
தடுத்தவன் கையைப் பற்றி
யகன்கரை யேற்றி னார்தாள்
கொடுத்தெழு பிறவி வேலைக்
கொடுங்கரை யேற்ற வல்லார். (14)

கைதந்து கரையே றிட்ட
கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மைதந்த கயற்க ணாளை
வந்தித்துத் தீங்கு நன்கு
செய்தந்தோர்க் கிகலு மன்புஞ்
செய்தமை பொருளாச் செய்யுட்
பெய்தந்து பாடு கின்றான்
பிரானரு ணாடு கின்றான். (15)

அறனிலா னிழைத்த வேள்வி
யழித்தபே ராண்மை போற்றி

1. பொறுப்ப. பா.வே.

மறனிலாச் சண்டிக் கீந்த
மாண் பெருங் கருணை போற்றி
கறுவிவீழ் கூற்றைக் காய்ந்த
கனைகழல் கமலம் போற்றி
சிறுவனுக் கழியா வாழ்நா
ளளித்தருள் செய்தி போற்றி. (16)

சலந்தர னுடலங் கீண்ட
சக்கரப் படையாய் போற்றி
வலந்தரு மதனை மாயோன்
வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி
அலர்ந்தசெங் கமலப் புத்தே
ணடுச்சிர மரிந்தாய் போற்றி
சிலந்தியை மகுடஞ் சூட்டி
யரசருள் செல்வம் போற்றி. (17)

[1]திரிபுரம் மெரிய நக்க
சேவகம் போற்றி மூவர்க்
கருளிய தலைமை போற்றி
யனங்கனை யாகந் தீய
எரியிடு நயனம் போற்றி
யிரதிவந் திரப்ப மீளக்
கரியவன் மகனுக் காவி
யுதவிய கருணை போற்றி. (18)

[2]நகைத்திட வந்த வந்த
நகுசிரந் திருகி வாங்கிச்
சிகைத்திரு முடிமேல் வைத்த
திண்டிறல் போற்றி கோயில்
அகத்தவி சுடரைத் தூண்டு
மெலிக்கர சாள மூன்று
சுகத்தையு மளித்த தேவர்
தம்பிரான் சரணம் போற்றி. (19)

1. திரிபுர மெரிய. பா.வே. 2. நகைத்தட . பா.வே.

பொருப்பகழ்ந் தெடுத்தோன் சென்னி
புயமிற மிதித்தாய் போற்றி
இருக்கிசைத் தவனே பாட
விரங்கிவாள் கொடுத்தாய் போற்றி
தருக்கொடு மிருவர் தேடத்
தழற்பிழம் பானாய் போற்றி
செருக்குவிட் டவரே பூசை
செய்யநேர் நின்றாய் போற்றி. (20)

பருங்கைமால் யானை யேனம்
பாய்புலி யரிமான் மீனம்
இருங்குறள் யாமை கொண்ட
விகல்வலி கடந்தாய் போற்றி
குரங்குபாம் பெறும்பு நாரை
கோழியா ணலவன் றேரை
கருங்குரீஇ கழுகி னன்புக்
கிரங்கிய கருணை போற்றி. (21)

சாலநா னிழைத்த தீங்குக்
கென்னையுந் தண்டஞ் செய்த
கோலமே போற்றி [1]யஞ்சிக்
கொடியனேன் றொடுத்த புன்சொன்
மாலைகேட் டென்னை யாண்ட
மலைமகண் மணாள போற்றி
ஆலவா யடிகள் போற்றி
யம்மைநின் னடிகள் போற்றி. (22)

வேறு

ஆவ லந்தனே னடியனேற் கருளரு ளென்னாக்
கோவ மும்பிர சாதமுங் குறித்துரை பனுவற்
பாவ லங்கலாற் பரனையும் பங்கிலங் கயற்கட்
பூவை தன்னையு முறைமுறை [2]போற்றியென் றேத்தா. (23)

1. பொல்லாக். பா.வே. 2. போற்றிநின். பா.வே.

தேவ தேவனைப் பின்பெருந் தேவவா ணியொடுந்
தாவி லேழிசை யேழுகூற் றிருக்கையுஞ் சாத்திப்
பூவர் சேவடி சென்னிமேற் பூப்பவீழ்ந் தெழுந்தான்
பாவ லோர்களுந் தனித்தனி துதித்தனர் பணிந்தார். (24)

துதித்த கீரனுக் கின்னருள் சுரந்துநீ முன்போன்
மதித்த நாவலர் குழாத்திடை வதியென மறைநூல்
உதித்த நாவினார் கருணைசெய் துருக்கரந் தயன்சேய்
விதித்த கோயில்புக் கமர்ந்தனர் விளங்கிழை யோடும். (25)

கற்ற கீரனுங் கலைஞருங் கழகமண் டபத்தில்
உற்ற யாடகக் கிழியறுத் தந்தணற் குதவிக்
கொற்ற வேந்தனும் வரிசைகள் சிலசெயக் கொடுப்பித்
தற்ற நீங்கிய கல்வியின் செல்வரா யமர்ந்தார். (26)

வேறு

சண்பக மாற னென்னுந்
தமிழ்நர்தம் பெருமான் கூடல்
அம்பக நுதலி னானை
அங்கயற் கண்ணி னாளை
வம்பக நிறைந்த செந்தா
மரையடி வந்து தாழ்ந்து
நம்பக நிறைந்த வன்பாற்
பல்பணி நடாத்தி வைகும். (27)

ஐம்பத்து மூன்றாவது
கீரனைக் கனாயேற்றிய படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 2564.

...

ஐம்பத்து நான்காவது

கீரனுக் கிலக்கண முபதேசித்த படலம்

கொன்றையந் தெரியல் வேய்ந்த
கூடலெம் பெருமான் செம்பொன்
மன்றலங் கமலத் தாழ்ந்து
வழிபடு நாவ லோனை
அன்றகன் கரையே றிட்ட
வருளுரை செய்தே மிப்பாற்
றென்றமி ழுனையான் றேறத்
தெருட்டிய திறனுஞ் சொல்வோம். (1)

முன்புநான் மாடக் கூடன்
முழுமுத லாணை யாற்போய்
இன்புற வறிஞ ரீட்டத்
தெய்தியாங் குறையுங் கீரன்
வன்புறு கோட்டந் தீர்ந்து
மதுரையெம் பெருமான் றாளில்
அன்புறு மனத்த னாகி
யாய்ந்துமற் றிதனைச் செய்வான். (2)

கட்டவிழ் கடுக்கை யண்ணல்
கண்ணினா லவிந்த காளை
மட்டவிழ் மலரோ னாலு
மாயவ னாலுங் காக்கப்
பட்டவ னல்ல னன்னா
னுதல்விழிப் படுதி நம்மைச்
சுட்டபோ துருப்பந் தீர்த்துக்
காத்ததிச் சுவண கஞ்சம். (3)

இப்பெருந் தடமே யெம்மை
யெம்மையுங் காப்ப தென்னாக்

கப்பிலா மனத்தான் மூன்று
காலமு மூழ்கி மூழ்கி
அப்பனை யால வாயெம்
மடிகளை யடியார் சேம
வைப்பினை யிறைஞ்சி நித்தம்
வழிபடு நியமம் பூண்டான். (4)

மையறு மனத்தான் வந்து
வழிபடு நியம நோக்கிப்
பையர வாரம் பூண்ட
பரஞ்சுடர் மாடக் கூடல்
ஐயனு மணிய னாகி
யகமகிழ்ந் தவனுக் கொன்று
செய்யநன் கருணை பூத்துத்
திருவுளத் திதனைத் தேர்வான். (5)

இலக்கண மிவனுக் கின்னுந்
தெளிகில விதனா லாய்ந்த
நலத்தசொல் வழூஉச்சொ லென்ப
தறிகில னவைதீர் கேள்விப்
புலத்தவர் யாரைக் கொண்டு
போதித்து மிவனுக் கென்னா
மலைத்தனு வளைத்த முக்கண்
மன்னவ னுன்னு மெல்லை. (6)

பங்கயச் செங்கை கூப்பிப்
பாலினேர் மொழியாள் சொல்வாள்
அங்கனா வங்கை நெல்லிக்
கனியென வனைத்துங் கண்ட
புங்கவா நினது சங்கைக்
குத்தரம் புகல வல்லார்

எங்குளா ரேனு மென்னெஞ்
சுதிப்பதொன் றிசைப்பே னையா. (7)

பண்டொரு [1]போது வெள்ளிப்
பனிவரை யிடத்துன் பாங்கர்ப்
புண்டவழ் குலிசக் கோமான்
பூமகன் மாயப் புத்தேள்
அண்டருஞ் சனக னாதி
யருந்தவர் பிறரு மீண்டிக்
கொண்டன ரிருந்தா ரிந்தக்
குவலயம் பொறாது மாதோ. (8)

தாழ்ந்தது வடகீ ழெல்லை
யுயர்ந்தது தென்மேற் கெல்லை
சூழ்ந்தது கண்டு வானோர்
தொழுதுனைப் பரவி யைய
ஊழ்ந்திடு மரவம் பூண்டோ
யொருவனின் னொப்பா னங்கே
வாழ்ந்திட விடுத்தா லிந்த
வையநேர் நிற்கு மென்றார். (9)

பைத்தலை புரட்டு முந்நீர்ப்
பௌவமுண் டவனே யெம்மை
ஒத்தவ னனையான் வாழ்க்கைக்
குரியளா கியவு லோபா
முத்திரை யிமவான் பெற்ற
முகிழ்முலைக் கொடியொப் பாளென்
றத்திரு முனியை நோக்கி
யாயிடை விடுத்தா யன்றே. (10)

1. வைகல். பா.வே.

விடைகொடு போவா னொன்றை
வேண்டினா னேகுந்த தேயந்
தொடைபெறு தமிழ்நா டென்று
சொல்லுப வந்த நாட்டின்
இடைபயின் மனித்த ரெல்லா
மின்றமி ழாய்ந்து கேள்வி
உடையவ ரென்ப கேட்டார்க்
குத்தர முரைத்தல் வேண்டும். (11)

சித்தமா சகல வந்தச்
செந்தமி ழியனூ றன்னை
அத்தனே யருளிச் செய்தி
யென்றன னனையான் றேறி
வைத்தனை முதனூ றன்னை
மற்றது தெளிந்த பின்னும்
நித்தனே யடியே னென்று
நின்னடி காண்பே னென்றான். (12)

கடம்பமா வனத்தி லெம்மைக்
கண்டனை யிறைஞ்சி யுள்ளத்
திடம்பெற யாது வேட்டா
யவையெலா மெம்பாற் பெற்றுத்
திடம்பெற மலையத் தெய்தி
யிருக்கென விடுத்தாய் சென்று
குடம்பெறு முனியு மங்கே
யிருக்கின்றான் கொடியி னோடும். (13)

இனையதுன் றிருவுள் ளத்துக்
கிசைந்ததே லிவற்குக் கேள்வி
அனையமா தவனைக் கூவி
யுணர்த்தென வணங்கு கூற
[1]இனையநா ணிகழ்ச்சி யெல்லா
மறந்திடா தின்று சொன்னாய்
அனையதே செய்து மென்னா
வறிவனை நினைந்தா னையன். (14)

வேறு

உடைய நாயகன் றிருவுள முணர்ந்தனன் முடிமேல்
அடைய வஞ்சலி முகிழ்ந்தன னருந்தவ விமானத்
திடைபு குந்தனன் பன்னியோ டெழுந்தன னகல்வான்
நடைய னாகிவந் தடைந்தன னற்றமிழ் முனிவன். (15)

இயங்கு மாதவத் தேரினும் பன்னியோ டிழிந்து
புயங்க னாலயம் புகுந்துநாற் புயம்புடை கிளைத்துத்
தயங்கு செம்பவ ளாசலந் தன்னையு மதன்பால்
வயங்கு மிந்திர நீலமால் வரையையும் பணியா. (16)

பெருகி மன்புளந் துளும்பமெய் யானந்தம் பெருக
அருகி ருந்தன னாவயிற் கீரனு மம்பொன்
முருக விழ்ந்ததா மரைபடிந் திறைவனை முன்போல்
உருகு மன்பினா லிறைஞ்சுவா னொல்லைவந்
தடைந்தான். (17)

இருந்த மாதவச் செல்வனை யெதிர்வர நோக்கி
அருந்த வாவிவற் கியற்றமி ழுமைந்தில வெம்பாற்
றெரிந்த நீயதை யரிறபத் தெருட்டெனப் பிணியும்
மருந்து மாகிய பெருந்தகை செய்யவாய் மலர்ந்தான். (18)

வெள்ளை மாமதிப் பிளவணி வேணியங் கருணை
வள்ள லார்பணி சிரத்தினு மனத்தினுந் தாங்கிப்
பள்ள மேழையும் பருகினோன் பணியுநக் கீரன்
உள்ள மாசற வியாகர ணத்தினை [1]யுணர்ந்தும். (19)

இருவ கைப்புற வுரைதழீஇ யெழுமத மொடுநூற்
பொருளொ டும்புணர்ந் தையிரு குற்றமும் போக்கி
ஒருவி லையிரண் டழகொடு முத்தியெண் ணான்கும்
மருவு மாதிநூ லினைத்தொகை வகைவிரி முறையால் (20)

....

1. யுரைக்கும். பா.வே.

கருத்துக் கண்ணழி வாதிய காண்டிகை யானும்
விருத்தி யானுநூற் கிடைப்பொரு ளுக்கற விளக்கித்
தெரித்து ரைத்தன னுரைத்திடு திறங்கண்டு நூலின்
அருத்த மேவடி வாகிய வாதியா சிரியன். (21)

தருக்கு மின்பமுங் கருணையுந் [1]தழையமா தவனைத்
திருக்க ரங்களான் மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்திடத் [2]தடவிப்
பெருக்க வேண்டிய பேறெலாம் பீடுற நல்கி
இருக்கை யிற்செல விடுத்தன னாலவா யிறைவன். (22)

பொன்ன னாளொடுங் குறுமுனி விடைகொடு போன
பின்னை யாருயிர்க் கிழத்திதன் பிரானைநேர் நோக்கி
என்னை நீயிவற் குயர்த்திடா தித்தவப் பொதியின்
மன்ன னாலுணர்த் தியதென மதுரைநா யகனும். (23)

தன்னை நித்தலும் வழிபடுந் தகுதியோர் சாலப்
பொன்ன ளிப்பவர் தொடுத்தமற் சரமிலாப் புனிதர்
சொன்ன சொற்கட வாதவர் துகடவிர் நெஞ்சத்
தின்ன வர்க்குநூல் கொளுத்துவ தறனென விசைப்ப. (24)

இவனெ டுத்தமற் சரத்தினால் யாமுணர்த் தாதத்
தவனை விட்டுணர்த் தினமெனச் சாற்றினான் கேட்டுக்
கவலை விட்டக மகிழ்ச்சிகொண் டிருந்தனள் கதிர்கால்
நவம ணிக்கலம் பூத்தோர் கொடிபுரை நங்கை. (25)

கற்ற கீரனும் பின்புதான் முன்செய்த கவிகண்
முற்று மாய்ந்துசொல் வழுக்களும் வழாநிலை முடிபும்
உற்று நோக்கினா னறிவின்றி முழுதொருங் குணர்ந்தோன்
சொற்ற பாடலிற் பொருள்வழுச் சொல்லினே னென்னா. (26)

....

1. தழைப்பமா. பா.வே. 2. தழுவிப். பா.வே.

மறையி னந்தமுஞ் தொடாததா ணிலந்தொட வந்த
நிறைப ரஞ்சுடர் நிராமய நிருத்தற்குப் பிழைத்தேன்
சிறிய கேள்வியோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரென்
றறிஞர் கூறிய பழஞ்சொலென் னளவிற்றே யம்ம. (27)

அட்ட மூர்த்திதன் றிருவடிக் கடியனேன் பிழைக்கப்
பட்ட தீங்கினா லெனையவ னுதல்விழிப் படுதீச்
சுட்ட தன்றியென் னெஞ்சமுஞ் சுடுவதே யென்றென்
றுட்ட தும்பிய விழுமநோ யுவரியு ளாழ்ந்தான். (28)

மகவை யீன்றதாய் கைத்திடு மருந்துவாய் மடுத்துப்
பகைப டும்பிணி யகற்றிடும் பான்மைபோ லென்னை
இகலி ழைத்தறி [1]வுறுத்தினார்க் கேழையேன் செய்யத்
தகுவ தியாதென வரம்பிலா மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தான். (29)

மாத வன்றனக் காலவாய் மன்னவ னருளாற்
போத கஞ்செய்த நூலினைப் புலவரே னோர்க்கும்
ஆத ரஞ்செயக் கொளுத்தியிட் டிருந்தன னமலன்
பாத பங்கய மூழ்கிய பத்திமைக் கீரன். (30)

ஐம்பத்து நான்காவது
கீரனுக் கிலக்கண முபதேசித்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 2594.

....

1. உறுத்தினாயக். பா.வே.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார் கலகந் தீர்த்தபடலம்

காமனைப் பொடியாக் கண்ட
கண்ணுத [1]றென்னூல் கீர
நாமநல் புலவற் கீந்த
நலமிது பொலம்பூங் கொன்றைத்
தாமனச் சங்கத் துள்ளார்
தலைதடு மாற்றந் தேற
ஊமனைக் கொண்டு பாட
லுணர்த்திய வொழுக்கஞ் சொல்வாம். (1)

அந்தமில் கேள்வி யோரெண்
ணறுவரும் வேறு வேறு
செந்தமிழ் செய்து தம்மிற்
செருக்குற பெருமை கூறித்
தந்தமின் மாறாய்த் தத்தந்
தராதர மளக்க வல்ல
முந்தைநூல் மொழிந்த வாசான்
முன்னர்வந் தெய்தி னாரே.

தொழுதன ரடிகள் யாங்க
டொடுத்தவிப் பாட றம்முள்
விழுமிதுந் தீதுந் தூக்கி
வேறுபா டளந்து காட்டிப்
பழுதறுத் தையந் தீரப்
பணிக்கெனப் பணிந்தார் கேட்டு
முழுதொருங் குணர்ந்த வேத
முதல்வனா முக்கண் மூர்த்தி. (3)

1. றொன்னூல். பா.வே.

இருவருந் துருவ நீண்ட
வெரியழற் றூணிற் றோன்றும்
உருவென வறிவா னந்த
வுண்மையா யுலகுக் கெல்லாங்
கருவென முளைத்த மூல
விலிங்கத்து ணின்றுங் காண்டற்
கரியதோர் புலவ னாகித்
[1]தோன்றியொன் றருளிச் செய்வான். (4)

வேறு

இம்மாநக ருள்ளானொரு வணிகன்றன பதியென்
றம்மாநிதிக் கிழவோன்மனை குணசாலினி யனையார்
தம்மாதவப் பொருட்டால்வெளிற் றறிவாளரைத் தழுவும்
பொய்ம்மாசற வினன்போலவ தரித்தானொரு புத்தேள். (5)

ஓயாவிறன் மதனுக்கிணை யொப்பானவ னூமச்
சேயாமவ னிடைநீருரை செய்யுட்கவி யெல்லாம்
போயாடுமி னனையானது புந்திக்கிசைந் தானன்
றாயாவரு மதிக்குந்தமி ழுதுவேயென வறைந்தான். (6)

வன்றாண்மழ விடையாயவன் மணிவாணிக னூமன்
என்றாலவன் கேட்டெங்ஙன மிப்படாலிற் கிடக்கும்
நன்றானவுந் தீதானவு நயந்தாய்ந்ததன் றன்மை
குன்றாவகை யறைவானென மன்றாடிய கூத்தன். (7)

வேறு

மல்லார்தடம் புயவாணிக மைந்தன்றனக் கிசையச்
சொல்லாழமும் பொருளாழமுங் கண்டான்முடி துளக்காக்
கல்லார்புயம் பளகித்துளங் களிதூங்குவன் கலகம்
எலலாமகன் றிடுமுங்களுக் கென்றாலயஞ் சென்றான். (8)

....

1. தோன்றியன். பா.வே.

பின்பாவல ரெல்லாம்பெரு வணிகக்குல மணியை
அன்பாலழைத் தேகித்தம தவையத்திடை யிருத்தா
நன்பான்மலர் நறுஞ்சாந்துகொண் டருச்சித்தனர் நயந்தே
முன்பாலிருந் தருந்தீந்தமிழ் மொழிந்தாரவை கேளா. (9)

மகிழ்ந்தான்சிலர் சொல்லாழ்ச்சியை மகிழந்தான் சிலர்பொருளை
இகழ்ந்தான்சிலர் சொல்வைப்பினை யிகழ்ந்தான்சிலர் பொருளைப்
புகழ்ந்தான் சிலர் சொல்லின்பமும் பொருளின்பமு மொருங்கே
திகழ்ந்தான்சிலர் சொற்றிண்மையும் பொருட்டிண்மையுந்
தேர்ந்தே. (10)

இத்தன்மைய னாகிக்கலை வல்லோர்தமி ழெல்லாஞ்
சித்தங்கொடு தெருட்டுஞ்சிறு வணிகன்றெருள் கீரன்
முத்தண்டமிழ் கபிலன்றமிழ் பாணன்றமிழ் மூன்றும்
அத்தன்மைய னறியுந்தொறும் மறியுந்தொறு மெல்லாம். (11)

நுழைத்தான்பொரு டொறுஞ்சொற்றொறு நுண்மஞ்சுவை யுண்டே
தழைந்தானுடல் புலனைந்தினுந் தனித்தான்சிரம் பனித்தான்
குழைத்தான்விழி வழிவேலையுட் குளித்தான்றனை யளித்தான்
விழைந்தான்புரி தவப்பேற்றினை விளைத்தான்களி திளைத்தான்.
(12)

பல்காசொடு கடலிற்படு பவளஞ்சுடர் தரளம்
எல்லாநிறுத் தளப்பானென விடல்வாணிகக் குமரன்
சொல்லாழமும் பொருளாழமுந் துலைநாவெனத் தூக்க
நல்லாறறி புலவோர்களு நட்டாரிகல் விட்டார். (13)

வேறு

உலகினுட் பெருகி யந்த
வொண்டமிழ் மூன்றும் பாடற்
றிலகமாய்ச் சிறந்த வாய்ந்த
தெய்வநா வலருந் தங்கள்
கலகமா நவையிற் றீர்ந்து
காசறு பனுவ லாய்ந்து

புலிமிகு கோட்டி செய்து
பொலிந்தன ரிருந்தார் போலும். (14)

ஐம்பத்தைந்தாவது
சங்கத்தார் கலகந் தீர்த்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 2608.

ஐம்பத்தாறாவது
இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்த்த படலம்

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக்
கொடுத்த கங்கைச்
சடைக்காடன் புலவரிக றணிவித்த முறையிதுமேற்
றன்னைப் பாடுந்
தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை முனிந்து தன்னைத்
தொழுது போன
இடைக்காட னுடன்போய்ப்பின் பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த.
லியல்பு சொல்வாம். (1)

இந்திரன்றன் பழிதுரத்தி யரசளித்துப் பின்புகதி
யின்ப மீந்த
சுந்தரன்பொன் னடிக்கன்பு தொடுத்துநறுஞ் சண்பகத்தார்
தொடுத்துச் சாத்தி
வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்பகப்பூ
மாற வேந்தன்
அந்தரசூ டாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வ
மடைந்தா னிப்பால். (2)

ஆற்றன்மிகு பிரதாப சூரியன்வங் கிசத்துவச
னளவில் சீர்த்தி
சாற்றரிய விரிபுமருத் தனன்சோழ வங்கிசாந்
தகன்றான் வென்றி

மாற்றரிய புகழ்ச்சேர வங்கிசாந் தகன்பாண்டி
வங்கி சேசன்
தோற்றமுறு பரித்தேர்வங் கிசசிரோ மணிபாண்டீச்
சுரன்றான் மன்னோ. (3)

துணிவுடைய குலத்துவசன் வங்கிசபூ டணமாறன்
சோம சூடா
மணிகுலசூ டாமணியே யிராசசூ டாமணியே
மாற்றார் போற்றிப்
பணியவரும் பூபசூ டாமணியே குலேசபாண்
டியனே யென்னக்
கணிதமுறு பதினைவர் வழிவழிவந் துதித்துநிலங்
காவல் பூண்டார். (4)

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்னு
மரசன் றோண்மேல்
வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கியமும்
வரம்பு கண்டோன்
எத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ னாதலினா
லிவனுக் கேற
முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி
முழவுத் தோளான். (5)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினா னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த
கபிலன் றன்பாற்
பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினா னிடைக்காட்டுப்
புலவன் றென்சொன்
மொழிந்தரசன் றனைக்காண்டு மெனத்தொடுத்த பனுவலொடு
மூரித் தீந்தேன்
வழிந்தொழுகு தாரானைக் கண்டுதொடுத் துரைப்பனுவல்
வாசித் தானால். (6)

வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் பகிர்ந்தருந்த
வலலோ னுள்ளத்

தழுக்காற்றாற் சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சி சிறிதுமுகத்
தலர்ந்து காட்டான்
எழுக்காயுந் திணிதோளா னொன்றுமுரை யான்வாளா
விருந்தா னாய்ந்த
குழுக்காத னண்புடையான் றனைமானம் புறந்தள்ளக்
கோயில் புக்கான். (7)

சந்நிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே
தன்னைச் சேர்ந்தோர்
நன்னிதியே திருவால வாயுடைய நாயகனே
நகுதார் வேம்பன்
பொன்னிதிபோ லளவிறந்த கல்வியுமிக் குளனென்று
புகலக் கேட்டுச்
சொன்னிறையுங் கவிதொடுத்தே னவமதித்தான் சிறிதுமுடி
துளக்கா னாகி. (8)

பரிவாயின் மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க் ககமகிழ்ந்தோர்
பயனு நல்கா
விரிவாய தடங்கடலே நெடுங்கழியே யடுங்கான
விலங்கே புள்ளே
பொரிவாய பராரைமா நிரையேவான் றொடுகுடுமிப்
பொருட்பே வெம்பும்
எரிவாய கொடுஞ்சுரமே யெனவிவற்றோ ரஃறிணையொத்
திருந்தா னெந்தாய். (9)

என்னையிகழ்ந் தனனோசொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா
விமயப் பாவை
தன்னையுஞ்சொற் பொருளான வுன்னையுமே யிகழ்ந்தனனென்
றனக்கியா தென்னா
முன்னைமொழிந் திடைக்காடன் றணியாத முனிவீர்ப்ப
முந்திச் சென்றான்
அன்னவுரை திருச்செவியி னூறுபா டெனவுறைப்ப
வருளின் மூர்த்தி. (10)

போனவிடைக் காடனுக்குங் கபிலனுக்கு மகத்துவகை
பொலியு மாற்றான்
ஞானமய மாகியதன் னிலிங்கவுரு மறைத்துமையா
நங்கை யோடும்
வானவர்தம் பிரானெழுந்து புறம்போய்த்தன் கோயிலிநேர்
வடபால் வைகை
ஆனநதித் தென்பாலே ராலயங்கண் டங்கணினி
தமர்ந்தான் மன்னோ. (11)

சங்கவான் றமிழ்த்தெய்வப் புலவோரு முடனெழுந்து
சைல வேந்தன்
மங்கைநா யகன்போன வழிபோயங் கிருந்தாரவ்
வழிநாள் வைகற்
கங்குல்வாய் புலரவரும் வைகறையிற் பள்ளியுணர்
காலத் தெய்தி
அங்கணா யகனடியார் சேவிப்பா ரிலிங்கவுரு
வங்குக் காணார். (12)

என்னவதி சயமோவீ தென்றயிர்த்தா ரிரங்கினா
ரிதனை யோடி
மன்னவனுக் கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப் புறப்பட்டு
வருவா ராவி
அன்னவரைப் பிரிந்துறையு மணங்கனையா ரெனவுமல
ரணங்கு நீத்த
பொன்னவிர்தா மரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்த
புரமுங் கண்டார். (13)

அரசனிடைப் புகுந்துள்ள நடுநடுங்கி நாவுணங்கி
யரசே யாமொன்
றுரைசெயவஞ் சுதுமுங்க ணாயகனைத் திருப்பள்ளி
யுணர்ச்சி நோக்கி
மரைமலர்ச்சே வடிபணியப் புகுந்தனமின் றாங்கவன்றன்
வடிவங் காணேம்
புரமுநனி புலம்படைந்த தென்றழல்வே லெனச்செவியிற்
புகுத்த லோடும். (14)

வழுதியரி யணையிலிருந் தடியிறவீழ் பழுமரம்போன்
மண்மேல் யாக்கை
பழுதுறவீழ்ந் துயிரொடுங்க வறிவொடுங்க மட்பாவை
படிந்தாங் கொல்லைப்
பொழுதுகிடந் தறிவுசிறி தியங்கவெழுந் தஞ்சலிக்கைப்
போது கூப்பி
அழுதிருகண் ணீர்வெள்ளத் தாழ்ந்தடியே னென்பிழைத்தே
னண்ணா லண்ணால். (15)

கொலையினையோ ரவுணர்புர நொடிவரையிற் பொடியாக்
குனித்த மேருச்
சிலையினையோ பழையசிவ புரத்தினையோ வருவிமணி
தெறிக்கும் வெள்ளி
மலையினையோ தம்மைமறந் துனைநினைப்பார் மனத்தினையோ
வாழ்த்தும் வேதத்
தலையினையோ வெங்குற்றா யெங்குற்றா யென்றென்று
தளரு மெல்லை. (16)

சிலர்வந்து மன்னாவோ ரதிசயங்கண் டனம்வைகைத்
தென்சா ராக
அலர்வந்தோன் படைத்தநாண் முதலொருகா லமுங்கண்ட
தன்று கேள்வித்
தலைவந்த புலவரொடு மாலவா யுடையபிரான்
றானே செம்பொன்
மலைவந்த வல்லியொடும் வந்திறைகொண் டுறைகின்றான்
[1]மாதோ வென்றார். (17)

அவ்வுரைதன் செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப வெழுந்தரச
னச்சந் தாழ்ந்து
தெவ்வர்முடித் தொகையிடறுங் கழற்காலா னடந்தேகிச்
செழுநீர் வைகை
கௌவைநெடுந் திரைக்கரத்தாற் கடிமலர்தூஉய்ப் பணியத்தென்
கரைமேல் வந்து

....

1. யாதோ. பா.வே.

மௌவலிள முகைமூரன் மாதினொடு மிருக்கின்ற
மணியைக் கண்டான். (18)

படர்ந்துபணிந் [1]தன்புகுக்குங் கண்ணீர்சோர்ந் தானந்தப்
பௌவத் தாழ்ந்து
கிடந்தெழுந்து நாக்குழறித் தடுமாறி நின்றிதனைக்
கிளக்கும் வேதந்
தொடர்ந்தறியா வடிசிவப்ப நகர்புலம்ப வுலகீன்ற
தோகை யோடிங்
கடைந்தருளுங் காரணமென் னடியேனாற் பிழையுளதோ
வையா வையா. (19)

அல்லதையென் றமராலென் பகைஞராற் கள்வரா
லரிய கானத்
தெல்லைவிலங் காதிகளா லிடையூறின் றமிழ்நாட்டி
லெய்திற் றாலோ
தொல்லைமறை யவரொழுக்கங் குன்றினரோ தவந்தருமஞ்
சுருங்கிற் றாலோ
இல்லறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோ யானறியே
னெந்தா யெந்தாய். (20)

கள்ளேறு கடுக்கைநறுஞ் சடையானே போற்றிபெருங்
கருணை போற்றி
வெள்ளேறு கொடியுயர்த்த விடையானே போற்றியருள்
விகிர்தா போற்றி
புள்ளேறு கொடியுயர்த்த புனிதனயன் றேறாத
புனிதா போற்றி
வள்ளேறு சிறுகுழவி மதிநுதலங் கயற்கண்ணி
மணாள போற்றி. (21)

பாதமல ரிணைபோற்றி பன்னிரண்டு கையானைப்
பயந்தாய் போற்றி

....

1. தன்புகுக்குங். பா.வே.

வேதமுடி கடந்தபர ஞானத்தி லானந்த
விளைவே போற்றி
போதவடி வாய்நால்வர்க் கசைவிறந்து நிறைந்தபரம்
பொருளே போற்றி
மாதவள நீறணிந்த மன்னாவங் கயற்கண்ணி
மணாள போற்றி
பொக்கமுடை யார்செய்யும் பூசைதவங் கண்டுநகும்
புராண போற்றி (23)

வேறு

தென்னவ னின்ன வண்ண
மேத்தினான் செம்பொற் கூடன்
மன்னவன் கேட்டா காய
வாணியால் வைகை நாட
உன்னது சோத்த நாங்கேட்
டுவந்தன மினிய தாயிற்
றின்னமொன் றுளது கேட்டி
யென்றன னருளிச் செய்வான். (24)

இயம்பரும் பதிக டம்மு
ளாலவா யேற்ற மீங்குச்
சயம்புவா யனந்த முள்ள
தானவ ரியக்கர் சித்தர்
வயம்புரி யரக்கர் வானோர்
முனிவரர் மனித ருள்ளார்
நயம்பெற விதியாற் கண்ட
நங்குறி யனந்த முண்டால். (25)

அக்குறி களின்மேம் பட்ட
குறியறு பத்து நான்காம்
இக்குறி களின்மேம் பட்ட
குறிகளெட் டினைய வெட்டுத்
திக்குறை வானோர் பூசை
செய்தன விவற்றியாம் வந்து

புக்குறை குறிதந் தோழன்
பூசித்த குறிய தாகும். (26)

அறைந்தவித் தெய்வத் தான
மனைத்துமோ ரூழிக் காலத்
திறந்தநந் தோழன் கண்ட
விலங்கமா மதனா லிங்கே
உறைந்த முறைத லாலே
யுத்தர வால வாயாய்ச்
சிறந்திடத் தகுவ தின்று
முதலிந்தத் தெய்வத் தானம். (27)

ஓங்குதண் பணைசூழ் நீப
வளத்தைநீத் தொருபோ தேனும்
நீங்குவ மல்லேங் கண்டா
யாயினு நீயும் வேறு
தீங்குளை யல்லை காடன்
செய்யுளை யிகழ்த லாலே
ஆங்கவ னிடத்தியாம் வைத்த
வருளினால் வந்தே மென்னா. (28)

பெண்ணினைப் பாகங் கொண்ட
பெருந்தகைப் பரம யோகி
விண்ணிடை மொழிந்த மாற்ற
மீனவன் கேட்டு வானோர்
புண்ணிய சிறியோர் குற்றம்
பொறுப்பது பெருமை யன்றோ
எண்ணிய பெரியோர்க் கென்னா
வேத்தினா னிறைஞ்சி னானே. (29)

அடிபணிந் தேத்தி னானை
யருள்சுரந் தசையு மின்னுக்
கொடியணி மனையிற் போக்கிக்
கோமள வல்லி யோடும்

உடனுறை புலவ ரோடு
மொல்லைதன் கோயில் புக்கான்
வடதிரு வால வாயில்
வந்துவீற் றிருந்த வள்ளல். (30)

மின்மதிச் சடையி னான்பி
னடந்துபோய் விடைகொண் டேகும்
மன்னவன் றன்னைப் பாடி
வந்தவன் றன்னை மாட்சித்
தன்மைசால் சங்க வாணர்
தம்மொடுங் கொடுபோ யென்னும்
பொன்மகள் காணி கொண்ட
புரிசைசூழ் கோயில் புக்கான். (31)

விதிமுறை கதலி பூகங்
கவரிவால் விதானந் தீபம்
புதியதோர் நிறைநீர்க் கும்பங்
கதலிகை புனைந்த மன்றற்
கதிர்மணி மாடத் தம்பொற்
சேக்கைமேற் கற்றோர் சூழ
மதிபுனை காடன் றன்னை
மங்கல வணிசெய் தேற்றி. (32)

சிங்கமான் சுமந்த பொன்னஞ்
சேக்கைமே லிருந்து வெள்ளைக்
கொங்கவிழ் தாமந் தூசு
குளிர்மணி யாரந் தாங்கி
மங்கல முழவ மார்ப்ப
மறையவ ராக்கங் கூற
நங்கையர் பல்லாண் டேத்த
நன்மொழிப் பனுவல் கேட்டு. (33)

அறிவுடைக் காட னுக்கு
மருமைமாண் புலமை யோர்க்கும்

முறைமையா லாரந் தூசு
முகிழ்முலைக் கொடியி னன்னார்
நிறைநிதி வேழம் பாய்மான்
விளைநில நிரம்ப நல்கி
அறைகழற் காலிற் பின்னே
ழுடிநடந் திதனை வேண்டும். (34)

புண்ணியப் புலவீர் யானிப்
போழ்திடைக் காடனார்க்குப்
பண்ணிய குற்ற மெல்லாம்
பொறுக்கெனப் பரவித் தாழந்தான்
நுண்ணிய கேள்வி யோரு
மன்னநீ நுவன்ற சொல்லாந்
தண்ணிய வமுதா லெங்கள்
கோபத்தீத் தணிந்த தென்னா. (35)

இன்னமு மால வாயெம்
மிறையவன் கருணை நோக்காற்
பன்னரும் புகழ்மை குன்றாப்
பாக்கிய முனக்குண் டாக
என்னநல் லாக்கங் கூறி
யேகினா ராக வந்தத்
தென்னவன் குலேசன் செய்த
தவமுருத் திரிந்தா லென்ன. (36)

எரிமருத் தவனி முன்னா
மெண்வகை மூர்த்தி யன்பு
புரிமருத் துவனைச் சூழ்ந்த
பொருபழி துடைத்தோன் சோதி
விரிமருத் துடல்வான் றிங்கண்
மிலைந்தவ னருளின் வந்தான்
அரிமருந் தனனாந் தென்ன
னடலரிக் குருளை யன்னான். (37)

வேறு

பரிசிலைப் புலவருக் கருள்குலே சன்பல பகல்கழிஇத்
திரிமருப் பிரலைவெம் மழுவெடுத் தவன்மதிச் சென்னிமேல்
வரிசிலைப் படைபொறித் தவனெனப் பெறுவர மைந்தனாம்
அரிமருத் தனனிடத் தவனிவைத் தானடி யெய்தினான். (38)

ஐம்பத்தாறாவது
இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்ந்த படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம். 2646.

ஐம்பத்தேழாவது
வலைவீசின படலம்

மின்றிரித் தன்ன வேணி
வேதிய னிடைக்கா டன்பின்
சென்றுமீண் டனையான் கொண்ட
பிணக்கினைத் தீர்த்த வண்ணம்
இன்றுரை செய்து முந்நீ
ரெறிவலை வீசி ஞாழன்
மன்றலங் குழலி னாளை
மணந்துமீன் வண்ணஞ் சொல்வாம். (1)

அந்தமி லழகன் கூட
லாலவா யமர்ந்த நீல
கந்தர னுலக மீன்ற
கன்னியங் கயற்கண் ணாளாங்
கொந்தவி ழலங்கற் கூந்தற்
கொடிக்குவே றிடத்து வைகி
மந்தண மான வேத
மறைப்பொரு ளுணர்த்து மாதோ. (2)

நாதனின் னருளாற் கூறு
நான்மறைப் பொருளை யெல்லாம்

யாதுகா ரணத்தான் மன்னோ
வறிகிலே மெம்பி ராட்டி
காதர மடைந்தாள் போலக்
கவலையுஞ் சிறிது தோன்ற
ஆதர மிலளாய்க் கேட்டா
ளஃதறிந் தமலச் சோதி. (3)

அராமுக மனைய வல்கு
லணங்கினை நோக்கி யேனை
இராமுக மனைய வுள்ளத்
தேழைமார் போல வெம்பாற்
பராமுகை யாகி வேதப்
பயனொருப் படாது கேட்டாய்
குராமுகை யவிழ்ந்த கோதா
யுற்றவிக் குற்றந் தன்னால். (4)

விரதமு மறனு மின்றி
மீன்படுத் திழிஞ ரான
பரதவர் மகளா கென்று
பணித்தனன் பணித்த லோடும்
அரதன வாரந் தாழ்ந்த
வாரமென் முலையா னஞ்சி
வரதநிற் பிரிந்து வாழ
வல்லனோ வென்று தாழ்ந்தாள். (5)

வீங்குநீர்ச் சடையா னீங்கு
மெல்லியல் பரிவு நோக்கி
வாங்குநீர்க் கானல் வாழ்க்கை
வலைஞர்கோன் மகளாய் வைகி
ஆங்குநீ வளர்நாள் யாம்போந்
தருங்கடி முடித்து மென்னாத்
தேங்குநீ ரமுதன் னாளைச்
செலவிடுத் திருந்தா னிப்பால். (6)

அன்னது தெரிந்து நால்வா
யைங்கரக் கடவு டாதை
முன்னர்வந் திதனா லன்றோ
[1]மூண்டதிச் செய்தி யெல்லாம்
என்னவீங் கவளம் போலாங்
கிருந்தபுத் தகங்க ளெல்லாந்
தன்னெடுங் கரத்தால் வாரி
யெறிந்தனன் சலதி மீதால். (7)

வரைபக வெறிந்த கூர்வேன்
மைந்தனுந் தந்தை கையில்
உரைபெறு போத நூலை
யொல்லெனப் பறித்து வல்லே
திரைபுக வெறிந்தா னாகச்
செல்வநான் மாடக் கூடல்
நரைவிடை யுடைய நாத
னந்தியை வெகுண்டு நோக்கா. (8)

அடுத்துநா மிருக்குஞ் செவ்வி
யறிந்திடா திவரை வாயில்
விடுத்துநீ யிருந்தாய் தீங்கு
விளைந்ததுன் றனக்கு மிந்தத்
தொடுத்தகீங் கொழிய வின்றோர்
சுறவுரு வாகி வையம்
உடுத்தகா ரோத நீர்புக்
குழல்கெனப் பணித்தான் மன்னோ. (9)

வெருவரு செலவின் வேழ
முகத்தனை விதித்த [2]சாபப்
பெருவலி தன்னைச் சாரும்
பெற்றியாற் சாபங் கூறான்
அருவரை நெஞ்சு போழ்ந்த
வள்ளிலை வடிவேற் செங்கை

1. மூண்டவிச் . பா.வே. 2. சாபம். பா.வே.

முருகனை வணிகர் தம்மின்
மூங்கையா கென்றா னிப்பால். (10)

நாயக னேவ லாலே
நாயகி வலைஞர் மாதர்
ஆயது நந்தி புத்தே
ளடுசுற வாகி முந்நீர்
மேயதுங் கருணை வள்ளன்
மீன்படுத் தணங்கை வேட்டுப்
போயது மவட்குக் கேள்வி
புகன்றது முறையிற் சொல்வாம். (11)

வேறு

சூழும் வார்திரை வைகையந் துறைகெழு நாட்டுட்
கீழை யார்கலி முகத்தது நெய்தலங் கீழ்நீர்
ஆழ நீள்கருங் கழியகழ் வளைந்து[1]கா ரளைந்த
தாழை மூதெயி லுடுத்ததோர் தண்டுறைப் பாக்கம். (12)

முடங்கு முள்ளிலை யாற்புதைந் தெதிரெதிர் மொய்த்து
நுடங்கு கைதைபோ தொடுவளி நூக்கிநின் றசைவ
மடங்கு மெய்யராக் கையிருங் கேடக வட்டத்
தடங்கி வாள்பனித் தாடம ராற்றுவா ரனைய. (13)

புலவி மீனுணக் கோசையும் புட்களோப் பிசையும்
விலைப கர்ந்திடு மமலையு மீன்கொள்கம் பலையும்
வலையெ றிந்திடு மரவமும் வாங்குமா ரவமும்
அலையெ றிந்திடு பரவைவா யடைப்பன மாதோ. (14)

வாட்டு நுண்ணிடை நுளைச்சியர் வண்டலம் பாவைக்
கூட்டு கின்றசோ றருகிருஞ் துடைதந்தபூங் கைதை
பூட்டு கின்றன நித்திலம் பொருகடற் றரங்கஞ்
சூட்டு கின்றன கடிமலர் சூழல்சூழ் ஞாழல். (15)

நிறைந்த தெண்கட லாடிநீ ணெறியிடைச் செல்வோர்க்
கறந்தெ ரிந்தபோற் பொதிந்தசோ றவிழ்ப்பன தாழை

சிறந்த முத்தொடு பசும்பொனும் பவளமுந் திரட்டிப்
புறந்தெ ரிந்திடக் கொடுப்பன மலர்ந்தபூம் புன்னை. (16)

கொன்று மீன்பகர் பரதவர் குரம்பைக டோறுஞ்
சென்று தாவிமேற் படர்வன [1]திரைபடு பவளம்
மன்றல் வார்குழ னளைச்சியர் மனையின்மீ னுணக்கும்
முன்றில் சீப்பன கடலிடு முழுமணிக் குப்பை. (17)

கூற்றம் போன்றகண் ணுளைச்சியர் குமுதவாய் திறந்து
மாற்றம் போக்கினர் பகர்தருங் கயற்குநேர் மாறாந்
தோற்றம் போக்குவ வவர்விழித் துணைகளக் கயன்மீன்
நாற்றம் போக்குவ தவர்குழ [2]னறுமலர்க் கைதை. (18)

அலர்ந்த வெண்டிரைக் கருங்கழிக் கிடங்கரி னரும்பர்
குலைந்த விழந்துதேன் றுளும்பிய குமுதமே யல்ல
கலந்த ருங்கட லெறிகருங் காற்பனங் கள்வாய்
மலர்ந்த ருந்திய குமுதமு மொய்ப்பன வண்டு. (19)

ஆய பட்டினத் தொருவன்மே லாற்றிய தவத்தாற்
றூய வானவர் தம்மினுந் தூயனாய்ச் சிறிது
தீய தீவினைச் செய்தியாற் றிண்டிமில் வாணர்
மேய சாதியிற் பிறந்துளான் மேம்படு மனையான். (20)

செடிய கருடற் பரதவர் திண்டிமி னடத்தா
நெடிய வாழியிற் படுத்தமீன் றிறைகொடு நிறைக்குங்
கடிய வாயிலோ னவர்க்கெலாங் காவலோ னேற்றுக்
கொடிய வானவ னடிக்குமெய் யன்புசால் குணத்தோன். (21)

மகவி லாமையா லாற்றநாண் மறுமையோ டிம்மைப்
புகலி லானென வருந்துவா னொருபகற் போது
தகவு சால்பெருங் கிளையொடுஞ் சலதிமீன் படுப்பான்
அகல வார்கலிக் கேகுவா னதன்களா யொருசார். (22)

....

1. திரைப்படு. பா.வே. 2. னகைமலர்க். பா.வே.

தக்க மேருமா மலைமக னோடையிற் றவத்தான்
மிக்க மீனவன் வேள்வியில் விரும்பிய மகவாய்ப்
புக்க நாயகி தன்பதி யாணையாற் புவவு
தொக்க மீன்வலை வலைஞன்மேற் றவப்பயன் [1]றுரப்ப. (23)

இச்சை யாலவ னன்பினுக் கிரங்குவான் போலச்
செச்சை வாய்திறந் தழுதொரு திருமக வாகி
நெய்ச்ச பாசிலைப் புன்னைநன் னீழலிற் கிடந்தாள்
மைச்ச காருடற் கொடுந்தொழில் வலைஞர்கோன் கண்டான்.
(24)

கார்கொ ணீர்த்திரு மாதுகொல் கரந்துநீ ருறையும்
வார்கொள் பூண்முலை மடந்தைகொல் வனத்துறை வாழ்க்கைத்
தார்கொள் பூங்குழ லணங்குகொ றடங்கணு மிமைப்ப
ஆர்கொ லோமக வாகியீண் [2]டிருந்தன ளென்னா. (25)

பிள்ளை யின்மையேற் கிரங்கியெம் பிரான்றமிழ்க் கூடல்
வள்ள லல்கிய மகவிது வேயென வலத்தோள்
துள்ள வன்புகூர்ந் தெடுத்திரு தோளுறப் புல்லித்
தள்ள ருந்தகைக் கற்பினா டனதுகைக் கொடுத்தான். (26)

பிறவி யந்தகன் றெரிந்துகண் பெற்றெனக் கழிந்த
வறிய னீணிதி பெற்றென வாங்கினாள் வலைஞர்
எறியும் வேலையி னார்த்தனர் கையெறிந் திரட்டிக்
குறிய வாணகை வலைச்சியர் குழறினார் குரவை. (27)

பிழையில் கற்புடை மனைவியும் பெறாதுபெற் றெடுத்த
குழவி யைத்தடங் கொங்கையுங் கண்களுங் குளிரத்
தழுவி முத்தமிட் டுச்சிமோந் தன்புளந் ததும்ப
அழகி தாகிய மணிவிளக் காமென வளர்ப்பாள். (28)

புலவு மீன்விலைப் பசும்பொனாற் செய்தபல் பூணும்
இலகு மாரமும் பாசியுங் காசிடை யிட்டுக்

....

1. ஞர்ப்ப. பா.வே. 2. டிருந்தவ. பா.வே.

குலவு கோவையுஞ் சங்கமுங் குலத்தினுக் கிசை
அலகி லாதபே ரழகினுக் கழகுசெய் தணிந்தாள். (29)

தொண்டை வாய்வலைச் சிறுமியர் தொகையொடுந் துறைபோய்
வண்ட லாடிய நித்தில மாமணி கொழித்துங்
கண்டன் ஞாழல்சூழ் கானலங் கடிமலர் கொய்துங்
கொண்ட லோதிபின் றாழ்தரக் குரைகடல் குளித்தும். (30)

தளர்ந்த பைங்கொடி மருங்குலுந் தன்னுயிர்த் தலைவன்
அளந்த வைகலுங் குறைபட வவனிடத் தார்வங்
கிளர்ந்த வன்புமொண் கொங்கையுங் கிளரநாட் சிறிதில்
வளர்ந்து வைகினாள் வைகலு முயிரெலாம் வளர்ப்பாள். (31)

ஆல வாயுடை நாயக னேவிய வாறே
மாலை தாழிள மதிச்சடை மகுடமுங் கரங்கள்
நாலு மாகிய வடிவுடை நந்தியுஞ் சுறவக்
கோல மாகிவெண் டிரைக்கடல் குளித்தினி திருந்தான். (32)

குன்றெ றிந்தவேற் குழகனுங் கரிமுகக் கோவும்
அன்றெ றிந்ததந் திரமெலாஞ் சிரமிசை யடக்காக்
கன்றெ றிந்தவ னறிவருங் கழன்மனத் தடக்கா
நன்றெ றிந்த1கன் மத்தென வுழக்கிடா நிற்கும். (33)

கிட்டுந் தோணியைப் 2படகினைக் கிழிபட விசைபோய்த்
தட்டுஞ் சோங்கினை மோலிடு சரக்கொடுங் கவிழ
முட்டுஞ் சீறிமேல் வரும்பல சுறவெலா முடுக்கி
வெட்டுங் கோடுகோத் தேனைய மீனெலாம் வீசும். (34)

தரங்க வாரிநீர் கலக்கலாற் றந்திரங் கொடுமேல்
இரங்கு வான்புல வோர்க்கமு தீகையா லெண்ணார்
புரங்கண் மூன்றையும் பொடித்தவ னாணையாற் புனலிற்
கரங்க ணான்கையுங் கரந்தமீன் மந்தரங் கடுக்கும். (35)

....

1. வன்மத்தென. பா.வே. 2. படவினைக். பா.வே.

தள்ளு நீர்த்திரை போய்நுளைச் சேரிகள் [1]சாய்ப்பத்
துள்ளு நீர்குடித் தெழுமழை சூலிறப் பாயும்
முள்ளு நீண்மருப் புடையமீன் மொய்கல மந்தத்
தெள்ளு நீர்த்துறை நடையற வின்னணந் திரியும். (36)

எற்றி தாலெனத் துறைமகன் யாமிது பிடிக்கும்
பெற்றி யாதெனக் கிளையொடும் பெருவலைப் பாசம்
பற்றி யாழியூர் [2]படகுகைத் தெறிந்தனன் படகைச்
சுற்றி வாய்கிழித் தெயிற்றிறப் பாய்ந்தது சுரவம். (37)

படவு டைப்பவோர் தோணிமேற் பாய்ந்துமத் தோணி
விடவு றத்தெறித் தெறிந்திட விசைத்தொரு சோங்கின்
இடைபு குந்துநீள் வலையெறிந் தீங்ஙனம் வெவ்வே
றுடல்பு குந்துழ லுயிரொனப் பரதனு முழல்வான். (38)

முன்னர் வீசினாற் பின்னுற முளைத்தெழு முயன்று
பின்னர் வீசினான் முன்னுறப் பெயர்ந்தெழும் வலத்தில்
உன்னி வீசினா லிடம்பட வுருத்தெழு மிடத்தின்
மன்னி வீசினால் வலத்தெழு மகரவே றதுதான். (39)

எறிவ லைப்படு மகமலர்ந் தீர்ப்பவ னுள்ளம்
மறுத லைப்பட வலையினும் வழீஇப்பொரு ளாசை
நெறிம லர்க்குழ லல்லவர் நினைவென நினைவுற்
றறிப வர்க்கரி தாம்பரம் பொருளென வகலும். (40)

ஏவ லாளரோ டின்னவா றின்னமீன் படுத்தற்
காவ தாந்தொழி லியற்றவு மகப்படா தாக
யாவ ரேயிது படுப்பவ ரென்றிருங் கானற்
காவ லாளனும் பரதருங் கலங்களு ருழந்தார். (41)

சங்க லம்புதண் டுறைகெழு நாடனிச் சலதித்
துங்க மந்தர மெனக்கிடந் தலமருஞ் சுறவை

....

1. சாயத். பா.வே. 2. படவுகைத் தெறிந்தனன் படவைச். பா.வே.

[2]இங்க ணைந்தெவன் பிடிப்பவ னவனியா னின்ற
மங்கை மங்கலக் கிழானென மனம்வலித் திருந்தான். (42)

நந்தி நாதன மினையனா யங்கய னாட்டத்
திந்து வாணுத லாளுமங் கனையளா யிருப்பத்
தந்தி நாலிரண் டேந்திய தயனிய விமானத்
துந்து நீர்ச்சடை யார்மண முன்னினார் மன்னோ. (43)

உயர்ந்த சாதியுந் தம்மினு மிழிந்தவென் றுன்னிக்
கயந்த நெஞ்சுடை வலைக்குலக் கன்னியை வேட்பான்
வியந்து கேட்பதெவ் வாறவர் வெறுக்குமுன் னவருக்
கியைந்த மீன்வலை யுருவெடுத் தேகுது மென்னா. (44)

வேறு

கருகிருண் முகந்தா லன்ன
கச்சினன் கக்சோ டார்த்த
சுரிகையன் றோண்மே லிட்ட
துகிலினன் [2]குஞ்சி சூட்டும்
முருகு[3]கொப் பளிக்கு நெய்தற்
கண்ணியன் மூத்த வானோர்
இருவரு மறையுந் தேடி
யிளைப்பவோர் வலைஞ னானான். (45)

முழுதுல கீன்ற சேற்கண்
முதல்வியை யருளி லார்போல்
இழிதொழில் வலைமா தாகச்
சபித்தவா றென்னே யென்றும்
பழிபடு சாப மேறார்
பரதராய் வரவும் வேண்டிற்
றழகிது நன்று நன்றெம்
மாலவா யடிகள் செய்கை. (46)

தன்பெருங் கணத்து ளானோர்
தலைவனுஞ் சலதி வாணன்

1. அங்க பா.வே. 2. குத்சிச். பா.வே. 3. கொப்பிளிக்கும். பா.வே.

என்பது தோன்ற வேட
மெடுத்தெறி வலைதோ ளிட்டு
வென்புற மலைப்பக் காவி
மீனிடு குடம்பை தாங்கிப்
பின்புற நடந்து செல்லப்
பெருந்துறைப் பாக்கம் புக்கான். (47)

வலைச்சேரி சேர்ந்தது

கழித்தலைக் கண்டற் காடுங்
கைதையங் கானு நெய்தற்
[1]சுழித்தலைக் கிடங்கு நீத்துச்
சுஃறெனுந் தோட்டுப் பெண்ணை
வழித்தலை சுமந்து வார்கள்
வார்ப்பவா யங்காந் தாம்பல்
குழித்தலை மலர்பூங் கானற்
கொடுவலைச் சேரி [2]சேர்ந்தான். (48)

பெருந்தகை யமுதன் னாளைப்
பெறாதுபெற் றெடுப்பா னோற்ற
அருந்தவ வலைஞர் வேந்த
னதிசய மகத்துட் டோன்ற
வருந்தகை யுடைய காளை
வலைமகன் வரவு நோக்கித்
திருந்தழ குடைய நம்பி
யாரைநீ செப்பு கென்றான். (49)

சந்தநான் மறைக டேறாத்
தனியொரு வடிவாய்த் தோன்றி
வந்தமீன் கொலைஞன் கூறு
மதுரையில் வலைஞர்க் கெல்லாந்
தந்தைபோற் சிறந்து ளானோர்
தனிவலை யுழவ னல்ல

1. சுழித்தலை கிடங்கு. பா.வே. 2. சார்ந்தான். பா.வே.

மைந்தன்யான் படைத்துக் காத்துத்
துடைக்கவும் வல்ல னாவேன். (50)

அல்லது வான்மீ னெல்லா
மகப்பட வலைகொண் டோச்ச
வல்லவ னாவே னென்ன
மற்றிவன் வலைஞன் கோலம்
புல்லிய மகன்கொன் முன்னம்
புகன்றசொல் லொன்றிப் போது
சொல்லிய தொன்றி ரண்டுஞ்
சோதனை காண்டு மென்னா. (51)

தொண்டுறை மனத்துக் கானற்
றுறைமக னஃதே லிந்தத்
தண்டுறை யிடத்தோர் வன்மீன்
றழலெனக் கரந்து சீற்றங்
கொண்டுறை கின்ற தைய
குறித்தது பிடித்தி யேலென்
வண்டுறை கோதை மாதை
மணஞ்செய்து தருவே னென்றான். (52)

சிங்கவே றனையான் காலிற்
சென்னடைப் படகில் பாய்ந்து
சங்கெறி தரங்கந் தட்பத்
தடங்கடல் கிழத்துப் போகிக்
கிங்கர னான காளை
வரையெனக் கிளைத்த தோண்மேற்
றொங்கலிற் கிடந்து ஞான்ற
தொகுமணி வலையை வாங்கி. (53)

செவ்விதி னோக்கி யாகந்
திருகநின் றெறிந்தான் பக்கங்
கௌவிய மணிவில் வீச
விசையொலி கறங்கிப் பாயப்

பைவிரித் துயிர்த்து நாகம்
விழுங்கவாய்ப் பட்ட மீன்போல்
வெவ்வினைச் சுறவே றையன்
விடுவலைப் பட்ட தன்றே. (54)

மாசறு கேளி ரன்பின்
வலைப்படும் வலைஞர் [1]கோன்றாய்
வீசிய வலையிற் பட்ட
மீனினைச் சுருக்கி வாங்கிக்
காசெறி தரங்க முந்நீர்க்
கரையிடை யிட்டான் கள்வாய்
மூசுதே னென்ன வார்த்து
மொய்த்தன பரதச் சாதி. (55)

கிளையுநங் கோனும் வீசு
வலைஞராய்க் கிளர்தோ ளாற்றல்
விளைவொடு முயன்று பன்னாள்
வினைசெயப் படாத மீனில்
விளையவ னொருவன் றானே
யொருவிசை யெறிந்தா னீர்த்தான்
அளியநங் குலத்தோர் தெய்வ
மகனிவ னாகு மென்றார். (56)

கைதைசூழ் துறைவ னோகை
கைமிகப் பம்பை யேங்க
நொய்தெனு நுசுப்பிற் கள்வாய்
நுளைச்சியர் குரவை தூங்கப்
பைதழை பகுவாய்க் கச்சைப்
பரதவற் கலங்கன் [2]ஞாழல்
செய்தபூங் கோதை மாதைத்
திருமணம் புணர்த்தி னாளே. (57)

---

1. கோன்றான் பா.வே. 2. ஞாழற். பா.வே.

அந்நிலை வதுவைக் கோல
மாயின மருக னாரும்
மின்னிலை வேற்க ணாளும்
விண்ணிடை விடைமேற் கொண்டு
தந்நிலை வடிவாய்த் [1]தோன்றத்
தடங்கரை மீனந் தானும்
நன்னிலை வடிவே போன்று
நந்தியாய் முந்தித் தோன்ற. (58)

கொற்றவெள் விடைமேற் காட்சி
கொடுத்தவர் கருணை நாட்டம்
பெற்றலின் மேலைச் சார்பாற்
பிணித்தவிப் பிறவி [2]யாக்கைச்
சிற்றறி வொழிந்து முந்நீர்ச்
சேர்ப்பனல் லறிவு தோன்றப்
பொற்றனு மேரு வீரன்
பூங்கழ லடிக்[3]கீழ்த் தாழ்ந்தான். (59)

இரக்கமி லிழிந்த யாக்கை
யெடுத்துழ லேழை யேனைப்
புரக்கவின் றென்போல் வந்த
புண்ணிய வடிவம் போற்றி
அரக்கெறி பவளச் செவ்வா
யணங்கினை மணந்தென் பாசங்
கரக்கவெள் விடைமே னின்ற
கருணையே போற்றி யென்றான். (60)

அகவிலான் பரவி நின்ற
வன்பனை நோக்கிப் பன்னாள்
மகவிலா [4]வருத்த நோக்கி
யுமையைநா மகளாத் தந்து

1. தோன்றித். பா.வே. 2. வாழ்க்கைச். பா.வே. 3. கீட்டாழ்ந்தான். பா.வே.
4. வறுமை. பா.வே.

தகவினான் மணந்தே நீயித்
தரணியிற் றனத னென்ன
நகவிலாப் போக மூழ்கி
நம்முல கடைவா யென்ன. (61)

பெண்ணினை வதுவைக் கீந்த
பெருந்துறைச் சேர்ப்பற் கன்று
தண்ணளி சுரந்து நல்கித்
தருமமால் விடைமேற் றோன்றி
விண்ணிடை நின்றான் சென்றான்
வேத்திரப் படையா னோடும்
உண்ணிறை யன்ப ரோடு
முத்தர கோச மங்கை. (62)

அங்கிருந் தநாதி மூர்த்தி
யாதிநான் மறைக ளேத்துங்
கொங்கிருங் கமலச் செல்விக்
குரைகழல் வணங்கிக் கேட்பப்
பங்கிருந் தவட்கு வேதப்
பயனெலாந் திரட்டி முந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ் சுதைபோ லட்டிப்
புகட்டினான் செவிக ளார. (63)

வேறு

அவ்வேலை யன்புடையா ரறுபதினா
யிரவர்க்கு மளித்துப் பாச
வெவ்வேலை கடப்பித்து விடாத
பரானந்த வீடு நல்கி
மைவ்வேலை யனையவிழி யங்கயற்க
ணங்கையொடு மதுரை சார்ந்தான்.
இவ்வேலை நிலம்புரக்க முடிகவித்துப்
பாண்டியனென் றிருந்த மூர்த்தி. (64)

ஐம்பத்தேழாவது
வலைவீசிய படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் 27105.

ஐம்பத் தெட்டாவது

[1]வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்

கலைவீசு மதிச்சடையோன் கடற்றுறைவன் றலைச்சென்று
வலைவீசி யவன்பாச வலைவீசும் பரிசிதுமேல்
அலைவீசும் புனல்வாத வூரரைவந் தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப் பணிகொண்ட நெறியறிந்த படிமொழிவாம். (1)

தொடுத்தவறு மையும் பயனுந் தூக்கிவழங் குநர்போல
அடுத்தவயல் குளநிரப்பி யறம்பெருக்கி யவனியெலாம்
உடுத்தகட லொருவர்க்க முதவாத வுவரியென
மடுத்தறிப் புனல்வைகைக் கரையுளது வாதவூர். (2)

விழவறா நகரெங்கும் விருந்தறா மனையெங்கும்
மழவறா மகிழ்வெங்கும் மறையறா கிடையெங்கும்
முழவறா வரங்கெங்கு முகிலறா பொழிலெங்கும்
உழவறா வயலெங்கு முடம்பறா உயிரென்ன. (3)

ஆயவளம் பதியதனி னமாத்தியரி லருமறையின்
றூயசிவா கமநெறியின் றுறைவிளங்க வஞ்சனையான்
மாயனிடும் புத்தவிரு ளுடைந்தோட வந்தொருவர்
சேயவிளம் பரிதியெனச் சிவனருளா லவதரித்தார். (4)

பேர்வாத வூரரெனப் பெற்றுத்தம் பிறங்குமறைச்
சார்வாய நூல்வழியாற் சடங்கெல்லா நிறைவெய்தி
நீர்வாய விளமதிபோ னிரம்புவார் வேதமுதற்
பார்வாயெண் ணெண்கலையும் பதினாறாண் டினிற்பயின்றார்.
(5)

1. வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசஞ் செய்த படலம். பா.வே.

இத்தகையோர் நிகழ்செய்தி யறிந்தவர்சென் றியம்பவரி
மர்த்தனபாண் டியன்கேட்டு வரவழைத்து மற்றவரைச்
சித்தமகிழ் [1]வரிசையினாற் சிறப்பளித்துத் தன்கோயில்
வித்தகநன் மதியமைச்சின் றொழில்பூட்டி மேம்படுத்தான். (6)

செற்றமிகுங் கருவிகளின் றிறநூலு மனுவேந்தன்
சொற்றபெருந் தொன்னூலுந் துளக்கமற விளக்கமுறக்
கற்றறிந்தோ ராதலினாற் காவலற்கும் கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்த வமைச்சரினு முதலமைச்ச ராய்நிழ்வார். (7)

புல்லாதார் முரணடக்கிப் பொருள்கவர்வா ரென்பதெவன்
செல்லாத பல்வேறு தீபத்துச் செங்கோன்மை
வல்லாருந் தத்தமதேத் தரியபொருள் வரவிடுத்து
நல்லாரா யொப்புரவு நட்படைய நடக்கின்றார். (8)

அண்ணலரி மருத்தனனுக் கடல்வாத வூரமைச்சர்
கண்ணுமிகு கச்சமும்போற் காரியஞ்செய் தொழுகுவார்
தண்ணளிசெய் தவனியெலாந் தங்கிளைபோற் குளிர்தூங்க
வண்ணமதிக் குடைநிழற்றி முறைசெய்து வாழுநாள். (9)

வேறு

மெய்மை யாம்பொருள் விவேகமும் வேறுபா டாய
பொய்ம்மை யாம்பொருள் விவேகமும் புந்தியுட் போன்ற
இம்மை யாசையு மறுமையி லாசையு மிகந்து
செம்மை யாகிய கருத்தராய்ப் பரகதி தேர்வார். (10)

புத்த ராதியோர் புறவுரை நெறிகளும் பொய்யா
நித்த வேதநூ றமுவிய வகவுரை நெறியுஞ்
சித்த மாசறுத் தரனருட் டெளிவியா வதனான்
மித்தை யாணவத் தொடக்கறா தில்லையாம் வீடும். (11)

பத்தி செய்தர னருள்பெறும் பத்தருக் கன்றி
முத்தி யெய்தரி தெனமறை மொழிவதப் பொதுநூற்

....

1. வரிசையிறைச். பா.வே.

சத்தி யப்பொருட் டெளிவெலாஞ் சத்திநி பாதர்க்
குய்த்து ணர்த்துவ தாகம மென்பர்மெய் யுணர்ந்தோர். (12)

வேத வாகமச் சென்னியில் விளைபொரு ளபேதம்
பேத மாகிய பிணக்கறுத் திருட்பணி யவிழ்த்து
நாத னாகிய தன்னையு மென்னையு நல்கும்
போத னாகிய குருபரன் வருவதெப் பொழுதால். (13)

கரவி லாதபே ரன்பினுக் கெளிவருங் கருணைக்
குரவ னாரரு ளன்றியிக் கொடியவெம் பாசம்
புரையில் கேள்வியாற் [1]கடப்பது புணையினா லன்றி
உரவு நீர்க்கடல் கரங்கொடு [2]நீந்துவ தொக்கும். (14)

[3]என்றிவ் வாதவூர் மறையவ ரின்பவீ டெய்தத்
துன்று மாசையாற் றொடக்குண்டு சுருதியா கமநூல்
ஒன்று கேள்வியோர் வருந்தொறு முணர்ந்தவ ரிடைத்தாஞ்
சென்று காண்டொறு மளவளாய்த் தேகுவா ரானார். (15)

எண்ணி லாரிடத் தளந்தளந் தறிபொரு ளெல்லாம்
உண்ணு நீர்விடாய்க் குவரிநீ ருண்டவ ரொப்ப
அண்ண லாரகத் தமைவுறா தரசனுக் குயிருங்
கண்ணு மாயமைச் சுரிமையுங் கைவிடா தியல்வார். (16)

கள்ளக் காதல னிடத்தன்பு கலந்துவைத் தொழுகும்
உள்ளக் காரிகை மந்தைபோ லும்பரைக் காப்பான்
பள்ளக் காரியுண் டவனிடத் துள்ளன்பு பதிந்து
கொள்ளக் காவல னிடைப்புறத் தொழிலுமுட் கொண்டார். (17)

இன்ன செய்கையி னொழுகுவா ரொருபொழு தேகித்
தென்னர் தம்பிரா னவையிடைச் சென்றெதிர் நின்றார்
அன்ன போதடு பரிநிரை காப்பவ ரரசன்
முன்னர் வந்துதாழ்ந் தொருசிறை நின்றிது மொழிவார். (18)

....

1. கழிப்பது. பா.வே. 2. நீங்குவ. பா.வே. 3. என்றப். பா.வே.

மறந்த வாதவேல் வலவநம் வயப்பரி வெள்ளத்
திறந்த வாம்பரி போகநின் றெஞ்சிய வெல்லாம்
நிறைந்த நோயவு நெடிதுமூப் புடையவு மன்றிச்
சிறந்த வாம்பரி யொன்றிலை தேர்ந்திடி னென்றார். (19)

மன்றல் வேம்பனும் வாதவூர் வள்ளலை நோக்கி
இன்று நீர்நம தறைதிறந் திருநிதி யெடுத்துச்
சென்று வேலையந் துறையில்வந் திறங்குவ தெரிந்து
வென்றி வாம்பரி கொடுவரப் போமென்று விடுத்தான். (20)

உள்ளம் வேறுபட் டமைச்சிய னெறியினின் றொழுகும்
வள்ள லார்நிதி யறைதிறந் தரும்பெறல் வயமான்
கொள்ள வேண்டிய பொருளெலாங் கொண்டுதா ழிறுக்கி
வெள்ளை மாமதி வேந்தனை விடைகொடு போவார். (21)

எடுத்த பொற்சுமை யொட்டகத் திட்டுமுன் னேக
விடுத்து விண்டொடு [1]திண்டிமில் விடையவன் கோயில்
அடுத்த விழ்ந்தபொன் னம்புயத் தடம்படிந் தனைய
மடித்த டங்கரைச் சித்தியைங் கரத்தனை வணங்கா. (22)

கருணை நாயகி யங்கயற் கண்ணியெம் பிராட்டி
அருண நாண்மலர்ச் செய்ய[2]சீ றடித்தல மிறைஞ்சி
வருண னார்பெரு வயிற்றுநோய் வலிகெடுத் தாண்ட
தருண நாண்மதிச் சடையுடை யடிகண்முன் றாழா. (23)

ஒன்று வேண்டுமிப் பொருளெலா முனக்குமைம் பொறியும்
வென்று வேண்டுநின் னன்பர்க்கு மாக்குக வெள்ளி
மன்று வேண்டிநின் றாடிய வள்ளலென குறையீ
தென்று வேண்டிநின் றேத்துவார்க் கிறைவனின் னருள்போல்.
(24)

ஆதி சைவனா மருச்சக னொருவனே ரணைந்து
பூதி யீந்தன னமக்கிது போலிலை நிமித்தம்

....

1. திண்டிறல். பா.வே. 2. சீரடித்தல

ஈது நன்னெறிக் கேதுவென் றிருகையேற் றணிந்து
வேத நாதனை யிறைஞ்சினார் விடைகொடு மீண்டார். (25)

வேறு

இன்னிய மதிர்ந்தன வெழுந்தன பதாதி
துன்னிய விணைக்கவரி துள்ளின துகிர்க்காற்
பொன்னியன் மதிக்குடை [1]நிழன்றன பொலங்கொண்
மின்னிய மணிச்சிவிகை மேற்கொடு நடந்தார். (26)

மற்றிவர் வழிப்படுமுன் மாறிநட மாடும்
வெற்றிவிடை யாரிவர் வினைத்தொகையி னொப்பும்
பற்றிய விருட்டுமல பக்குவமு நோக்கா
உற்றடிமை கொண்டுபணி கொண்டருள வுன்னா. (27)

சந்தமறை தீண்டரிய தங்கருணை யாலோர்
அந்தணர் குலக்குரவ னாகியடி நீங்கா
மைந்தர்பலர் தம்மொடு பெருந்துறையில் வந்தோர்
கொந்தலர் நெருங்கிய குருந்தடி யிருந்தார். (28)

பெருங்கட னீத்தமொடு போய்ப்புற வடுத்த
இருங்கட மளப்பில் கடந்தெழு பிறப்பாங்
கருங்கடல் கடக்கவரு வார்கருணை வெள்ளப்
பெருங்கட னிறைந்துறை பெருந்துறை யடைந்தார். (29)

அடுத்திட வடுத்திட வகத்துவகை வெள்ளம்
மடுத்திட முகிழ்த்தகைம் மலர்க்கமல முச்சி
தொடுத்திட விழிப்புன றுளித்திட வினைக்கே
விடுத்திடு மனத்தருள் வளைந்திட நடந்தார். (30)

பித்திது வெனப்பிறர் நகைக்கவரு நாலாஞ்
சத்திபதி யத்தமது சத்தறிவு தன்னைப்
பொத்திய மலத்தினும் வெரீஇச்சுமை பொறுத்தோன்
ஒத்திழி பிணிப்புறு மொருத்தனையு மொத்தார். (31)

1. நிழற்றின. பா.வே.

நெருப்பிலிடு வெண்ணெயென நெஞ்சுருக வென்னை
உருக்குமித னாலெனை யொளித்தமல வாற்றல்
கருக்குமவ னாகியெனை யாள்கருணை வெள்ளம்
இருக்குமிட னேயிதென வெண்ணிநகர் புக்கார். (32)

காயிலை யடைந்தகமு முட்படை வலத்தார்
கோயிலை யடைந்துகுளிர் வான்புனல் குடைந்து
வாயிலை யடைந்துடல மண்ணுற விழுந்து
வேயிலை யடைந்தவரை மெய்ப்புகழ் வழுத்தா. (33)

ஆலய மருங்குவல மாகவரு வார்முன்
மூலமறை யோதிமுடி யாதபொரு டன்னைச்
சீலமுனி வோர்தெளிய மோனவழி தேற்றுங்
கோலமுறை கின்றதொர் குருந்தையெதிர் கண்டார். (34)

வேறு

வேத நூலொரு மருங்கினு மெய்வழிச் சைவப்
போத நூலொரு மருங்கினும் புராணத்துட் கிடந்த
கீத நூலொரு மருங்கினுங் கிளைகெழு சமய
பேத நூலொரு மருங்கினும் வாய்விட்டுப் பிறங்க. (35)

சுருதி கூறிய வறமுத னான்குமத் தொன்னூற்
கரிய தாங்கதிக் கேதுவென் றாகமங் காட்டுஞ்
சரியை யாதிநாற் பாதமுந் தலைதெரிந் துணர்ந்த
பெரிய மாணவர் கழகமும் வினாவிடை பேச. (36)

சரியை வல்லமெய்த் தொண்டருஞ் சம்புவுக் கினிய
கிரியை செய்யுநன் மைந்தருங் கிளர்சிவ யோகந்
தெரியுஞ் சாதகக் கேளிருந் தேசிகத் தன்மை
புரியும் போதகச் செல்வரு மளவிலர் பொலிய. (37)

ஒழித்த நோன்பின ராடலர் பாடல ருலகம்
பழித்த செய்கைய ரழுகையர் நகையினர் பாசங்

கழித்த கண்களா லரனுருக் கண்டுகொண் டுலகில்
விழித்த கண்குரு டாத்திரி வீரரும் பலரால். (38)

கரவி லுள்ளமாம் விசும்பிடைக் காசற விளங்கும்
பரசி லாச்சுடர்க் குதயமீ றின்மையாற் பகலும்
இரவு நேர்படக் கண்டில ரியன்றுசெய் நித்த
விரத மாதிநோன் பிழந்துறை விஞ்சையர் பலரால். (39)

உடையுங் கோவண முண்டியுங் கைப்பலி யுறவென்
றடையுங் கேளிரு மரனடி யார்கண்டி கலன்கண்
படையும் பாரிட மாயினும் பகலிரா முதலீ
றிடையின் றாமிடத் துறங்குவ திஃதவர் வாழ்க்கை. (40)

இத்த கைப்பல தொண்டர்தங் குழாத்திடை யாலம்
ஒத்த பைங்குருந் தடியினில் யோகவா சனத்திற்
புத்த கத்தெழு தியசிவ ஞானமெய்ப் போதங்
கைத்த லந்தரித் திருப்பதோர் கருணையைக் கண்டார். (41)

மன்று ளாடிய வானந்த வடிவமும் வடவால்
ஒன்றி நால்வருக் கசைவற வுணர்த்திய வுருவும்
இன்று நாயினேற் கெளிவந்த விவ்வுரு வென்னா
அன்று நாயகன் குறிப்புளத் துணர்த்திட வறிந்தார். (42)

முன்ப ணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சலி முடிமேல்
என்பு நெக்கிட வுருகின ரினியரா யெளிவந்
தன்பெ னும்வலைப் பட்டவ ரருள்[1]வலைப் பட்டார்
துன்ப வெம்பவ வலையறுத் திடவந்த தொண்டர். (43)

கால முங்கனாக் காட்சியு நிமித்தமுங் [2]கடிந்தார்
சீல மாணவர் செவ்விதேர் தேசிக னென்ன
மூல வாகம மோதினான் முறுக்கவிழ் கமுநீர்
மாலை சாந்தணிந் தடியின்மேல் வன்கழல் வீக்கி. (44)

....

1. வலைப்பட்டவன். பா.வே. 2. கருதார். பா.வே.

அண்ணல் வேதிய ரொழுக்கமு மன்புங்கண் டியாக்கை
உண்ணி லாவுயிர் பொருள்புன லூடன்கவர்ந் துள்ளக்
கண்ணி னான்மலங் கழீஇப்பத கமலமுஞ் சூட்டி
வண்ண மாமலர்ச் செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா. (45)

சூக்க மாகுமைந் தெழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கிமெய் யானந்தம் விளைநிலத் துய்த்துப்
போக்க மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரண வடிவம்
ஆக்கி னானொரு தீபகம் போல்வரு மண்ணல். (46)

பார்த்த பார்வையா லிரும்புண்ட நீரெனப் பருகுந்
தீர்த்தன் றன்னையுங் குருமொழி செய்ததுந் தம்மைப்
போர்த்த பாசமுந் தம்மையும் மறந்துமெய்ப் போத
மூர்த்தி யாயொன்று மறிந்திலர் வாதவூர் முனிவர். (47)

தேனும் பாலுந்தீங் கன்னலும் மமுதுமாய்த் தித்தித்
தூனு முள்ளமு முருக்கவுள் ளொளியுணர்ந் தின்பம்
ஆன வாறு[1]தேக் கிப்புறங் கசிவதொத் தழியா
ஞான வாணிவந் திறுத்தன ளன்பர்தந் நாவில். (48)

தொழுத கையினர் துளங்கிய முடியினர் துளும்ப
அழுத கண்ணினர் பொடிப்புறு மியாக்கையர் நாக்குத்
தழுத முத்தவன் புரையினர் தமையிழந் தழல்வாய்
இழுதையன்னமெய் யினர்பணிந் தேத்துவா ரானார். (49)

மாணிக்கவாசக னென்றது

பழுதி லாதசொன் மணியினைப் பத்திசெய் தன்பு
முழுது மாகிய வடத்தினான் முறைதொடுத் தலங்கல்
அழுது சாத்துமெய் யன்பருக் ககமகிழ்ந் தையர்
வழுவி லாதபேர் மாணிக்க வாசக னென்றார். (50)

பாட்டிற் கின்புறு குருபரன் பாதமேற் கண்ணீர்
ஆட்டிச் சொன்மல ரணிந்துதற் போதவின் னமுதை

1. தேக்கிய புறம். பா.வே.

ஊட்டித் தற்பர ஞானமா மோமவெங் கனலை
மூட்டிச் சம்புவின் பூசைமேன் முயற்சிய ரானார். (51)

ஆசை வெம்பவ வாசனை யற்றுமா ணிக்க
வாச கப்பிரான் றேசிகன் மாணவ ரோதும்
ஓசை யாகம வுபநிடப் பொருளெலாங் கேட்டு
நேச மங்குவைத் திருந்தன ரதுகண்டு நிருத்தன். (52)

வேறு

தித்திக்கு மணிவார்த்தை யின்னஞ் சின்னாட்
டிருச்செவியி லருந்தவுங்கைச் செம்பொ னெல்லாம்
பத்திப்பே ரன்பளித்துக் கவர்ந்து வேண்டும்
பணிகொடுபாண் டியனையிவர் பண்பு தேற்றி
முத்திக்கே வித்திடவும் புத்தை வாது
முடித்திடவுந் திருவுள்ள முன்ன மெய்தி
எத்தித்தொண் டரைக்கருமஞ் சிறிதுண் டிங்கே
யிருத்தியென வுருக்கரந்தா னடிய ரோடும். (53)

கனவில்வருங் காட்சியெனக் கருணை மூர்த்தி
காட்டிமறைத் தலுமன்பர் கலக்கத் தாழ்ந்து
நனவுகொல்லோ கனவுகொல்லோ வின்றுநாதன்
ஞமலிக்குத் தவிசிட்ட நலம்போ லென்னை
நினைவரிய திருமேனி காட்டி யாண்டு
நீத்ததையென் றையுற்று நெஞ்சந் தேறி
இனவடியா ருடன்கூட்டா தேகினாயோ
வென்னையுமென் வினையுமிங் கிருத்தி யெந்தாய்.
(54)

வஞ்சவினைக் கொள்கலனா முடலைத் தீவாய்
மடுக்கிலேன் வரையுருண்டு மாய்ப்பே னல்லேன்
நஞ்சொழுகு வாளாலுங் குறைப்பே னல்லே
னாதனே யதுவுநின துடைமை யென்றே
அஞ்சினேன் றானேயு மழியா தாவி
யையனே நினைப்பிரிந்து மாற்ற கில்லேன்
என்செய்கோ வெந்தாயோ வெந்தா யோவென்
றிரங்கினார் புரண்டழுதா ரினைய சொல்வார். (55)

[1]வறியவனா மொருபிறவிக் குருடன் கையில்
வந்தபெரு விலைமணிபோன் மழலை தேறாச்
சிறியவனா மொருமதலை கையிற் கொண்ட
செம்பொன்மணி வள்ளம்போற் றேவர் யார்க்கும்
அறியவரியாய் கிறியேனை யெளிவந் தாண்ட
வருமையறி யேன்றுன்பத் தழுவத் தாழப்
பிறிவறியா வன்பரொடு மகன்றாய் கல்லாப்
பேதையேன் குறையலதெம் பிரானா லென்னே. (56)

வேறு

மண்ணாதி யாறாறு மனந்துழாவித் தடுமாறிப்
புண்ணாகி யெனைக்காணா துழல்கின்றேனைப் போதவருட்
கண்ணா லவைமுழுதுங் கரையநோக்கி யான்யானென்
றெண்ணா வெனைத்தந்தா யெங்குற்றாயோ வெந்தாயே. (57)

வானாதி யைந்துமுதல் வகுத்தவோசை முதலைந்தும்
ஆனாதி யங்குமன மாதிநான்கும் வழியடைப்பத்
தேனாதி யறுசுவையுங் கழியவூறுந் தெள்ளமுதம்
யானார நல்கினையா லெங்குற்றாயோ வெந்தாயே! (58)

மாசாய் மறைக்குமல வலியும்நானும் வேறின்றி
ஆசார [2]விகாரமய மாயினேனைப் பொருட்படுத்திப்
பேசாத [3]வின்புருவி னின்னொடென்னைப் பின்வைத்த
ஈசா வெனையிங்கிட் டெங்குற்றாயோ வெந்தாயே. (59)

வேறு

என்று வாய்திறந் தரற்றினா ரிரங்கினார் புனிற்றுக்
கன்று நீங்கிய வானெனக் கரைந்தநெஞ் சினராய்ச்
சென்று கோபுர வாயிலின் புறம்புபோய்த் திரண்டு
நின்ற காவலன் றமர்களை நேர்ந்தனன் நோக்கா. (60)

துங்க வாரியிற் கடும்பரித் தொகையெலா மாடித்
திங்க ளின்றலை வருமென முன்புபோய்த் தென்னர்
புங்க வன்றனக் குணர்த்துமின் போமென விடுத்தார்
அங்க ணாயகன் பெருந்துறை நாயக னன்பர். (61)

1. வறியனா. பா.வே. 2. விகாரமல. பா.வே. 3. வன்புருவின். பா.வே.

புரசை மாவயப் புரவிதேர்ப் பொருநர்போய்ப் பொறிவண்
டிரைசெய் தார்முடி வேந்தன்மு னிறைஞ்சினா ருள்ள
துரைசெய் தாரது கேட்டொன்று முரைத்தில னிருந்தான்
நிரைசெய் தார்ப்பரி வரவினை நோக்கிய நிருபன். (62)

வள்ளல் வாதவூர் முனிகளு மன்னவன் பரிமாக்
கொள்ள நல்கிய பொருளெலாங் குருந்தில்வந் தாண்ட
பிள்ளை வாண்மதிச் சடைமுடிப் பெருந்துறை மறையோர்க்
குள்ள வாதரம் பெருகமுன் வேண்டியாங் குய்ப்பார். (63)

சிறந்த பூசைக்குந் திருவிழாச் சிறப்புக்குஞ் செல்வம்
நிறைந்த வாலவாய்த் திருப்பணித் திறத்துக்கு நிரப்பி
அறந்த வாதபே ரன்பர்க்குஞ் செலுத்தியத் தலத்தே
உறைந்த வாவற வின்னண மொழுகுநாள் கழிப்பார். (64)

எல்லை கூறிய குளிர்மதி யடுக்கவந் தெய்த
மல்லல் யானையா னின்னமும் வயப்பரி வந்த
தில்லை யாலிது வென்னென வோலையு மெழுதிச்
செல்ல வுய்த்தனன் வாதவூ ரமைச்சர்தந் திருமுன். (65)

மன்ன வன்றிரு முகங்கண்டு முறைமையால் வாங்கி
அன்ன வாசகஞ் தெரிந்துகொண் டாதியீ றில்லா
முன்ன வன்றிரு வருட்கடன் மூழ்கிய முனிவர்
என்னை வேறினிச் செய்யுமா றென்றுநின் றயர்வார். (66)

சிந்தை யாகிய செறுவினுட் சிவமுத லோங்கப்
பந்த பாசம்வே ரறக்களைந் தருட்புனல் பாய்ச்சி
அந்த மாதியின் றாகிய வானந்த போகந்
தந்த தேசிக வுழவன்றன் கோயிலைச் சார்ந்தார். (67)

வேறு

என்னா யகனே பொன்னாட
ரேறே யேறு கொடியுயர்த்த

....

1. ஊரழி. பா.வே.

மன்னா தென்னா பெருந்ததுறையெம்
மணியே வழுதி பொருளெல்லாம்
நின்னா லயத்து நின்னடியா
ரிடத்துஞ் செலுத்து நெறியளித்தாய்
பின்னா னவனுக் கென்கொண்டு
பரிமாச் செலுத்தப் பெறுமாறே. (68)

என்னா விறைஞ்சி யெழுந் தேத்தி
யிரந்தா ரெதிரே பெருந்துறையின்
மின்னார் சடைமேற் பிறைமுடித்தோன்
விசும்பி னிறைந்த திருவாக்கான்
மன்னா னவர்க்குப் பரியெல்லாம்
வருமென் றோலை விடுதியெனச்
சொன்னா னதுகேட் டகத்துவகை
துளும்பி வரைந்து சுருள்விடுத்தான். (69)

அந்த வோலைப் பாசுரமு
மறையக் கேட்டு நின்றாங்கோர்
சிந்தை யானா மகிழ்சிறப்ப
விருந்தான் புரவித் தேரொடும்
வந்த வாதிச் செங்கதிரேன்
மறைந்தா னவனால் வையமெலாம்
வெந்த வேடை தணிப்பான்போன்
முளைத்தா [1]னாதி வெண்கதிரோன். (70)

அன்று துயிலும் வாதவூ
ரடிகள் கனவிற் சுடர்வெள்ளி
மன்று கிழவர் குருந்தடியில்
வடிவங் காட்டி யெழுந்தருளி
வென்றி வேந்தன் மனங்கவரும்
விசயப் பரிகொண் டணைகின்றோம்
இன்று நீமுன் னேகுதியென்
றருளிச் செய்ய வெழுந்திருந்தார். (71)

---

1. ஆதி . பா.பே.

கனவி னிடத்துந் தேவர்க்குங்
காண்டற் கரிய கருணையுரு
நனவி னிடத்துங் கனவிடத்து
மெளிதே யன்றோ நமக்கென்ன
நினைவி னிடைக்கொண் டிருக்கின்றார்
நிருத்தா னந்தச் சுடருள்ளத்
தினவி ருளைத்தின் றெழுவதென
வெழுந்தா னிரவி யிரவொதுங்க. (72)

எழுந்தா ருடைய பெருந்துறையா
ரிருதாள் பணிந்தா ரினிப்பிறப்பில்
அழுந்தார் வழிக்கொண் டாரடைந்தா
ரகன்றார் நெறிக ளவிர்திங்கட்
கொழுந்தார் சடையார் விடையார்தென்
கூட லணைந்தார் பாடளிவண்
டுழுந்தார் வேந்தன் பொற்கோயி
லுற்றார் காணப் பெற்றாரால். (73)

மன்னர் பெருமா னெதிர்வந்த
மறையோர் பெருமான் வழிபாடு
முன்னர் முறையாற் செய்தொழுகி
முன்னே நிற்ப முகநோக்கித்
தென்னர் பெருமா னெவ்வளவு
செம்பொன் கொடுபோ யெவ்வளவு
நன்ன ரிவுளி கொண்டதெனக்
கேட்டான் கேட்ட நான்மறையோர். (74)

பொன்னு மளவோ விலைகொண்ட
புரவித் தொகையு மனைத்தவைதாம்
பின்னர் வரக்கண் டருளுதியெம்
பெருமா னிதனாற் றுரங்கபதி
என்னு நாமம் பெறுதிமதி
யென்றா ரென்ற மந்திரர்க்குத்
தென்னன் சிறந்த வரிசைவளஞ்
செய்து விடுப்பச் செல்கின்றார். (75)

பொன்னங் கமலத் தடம்படிந்து
புழைக்கை மதமா முகக்கடவுள்
தன்னங் கமலச் சரணிறைஞ்சித்
தனியே முளைத்த சிவக்கொழுந்தை
மின்னல் கயற்கட் கொடிமருங்கில்
விளைந்த தேனை முகந்துண்டு
முன்னங் கருத்து மொழியுடம்பு
மூன்று மன்பாய்த் தோன்றினார்.(76)

மன்னே யென்னை யாட்கொண்ட
மணியே வெள்ளி மன்றாடும்
அன்னே யடியேன் வேண்டியவா
றரச னீந்த நிதியெல்லாம்
முன்னே கொண்டேன் பணிகொண்டாய்
முனியா தரச னனிமகிழ
என்னே புரவி வரும்வண்ண
மென்று வேண்டி நின்றிடலும். (77)

மெய்யன் புடையா யஞ்சலைநீ
வேட்ட வண்ணம் விண்ணிரவி
வையம் பரிக்கும் பரியனைய
வயமாக் கொண்டு வருதுமென
ஐயன் றிருவாக் ககல்விசும்பா
றெழுந்த தாக வதுகேட்டுப்
பொய்யன் பகன்றார் சிவன்கருணை
போற்றி மனையிற் போயினார். (78)

வேறு

கடிமனை யடைந்த வெல்லை
வாதவூர்க் காவ லோரை
மடிமையில் சுற்றத் தோருங்
கேளிரு மாண்ட காதல்
அடிமையுள் ளாரு மேதி
லாளரும் பிறரு மீண்டி
இடிமழை வாய்விட் டென்னப்
புந்திக ளினைய சொல்வார். (79)

மந்திரக் கிழமை பூண்டு
மன்னவன் கருமஞ் செய்வ
தந்தணர்க் கறனே யல்ல
வமைச்சியே லறத்து நின்றால்
வெந்திற லரசர்க் கேற்ற
செய்வதே வேண்டு மென்னத்
தந்திர மனுநூல் வல்லோர்
சாற்றுவா ரன்றோ வையா. (80)

அரைசிய லமைச்சு நீதி
யாய்ந்தநுங் கட்கு நாங்கள்
உரைசெய்வ தெவனீர் செய்வ
தொன்றுநன் றாவ தில்லை
விரைசெறி தாராற் கின்று
வெம்பரி வருவ தாக
வரையறை செய்தீர் நாளை
யென்சொல வல்லீ ரையா. (81)

தழுவிய கிளைஞர் நட்டோர்
சார்வுளோர் தக்க சான்றோர்
குழுவினைக் காக்க வேண்டுங்
குறிப்பிலீர் போல நீவிர்
ஒழுகுறு செயலி னாலே
யுஞ்செய லுமக்கே சால
அழகிது போலு மென்னக்
கழறினா ரதுகேட் டையன். (82)

சுற்றமுந் தொடர்பு நீத்தேந்
துன்பமு மின்பு மற்றெம்
வெற்றுடன் மானந் தீர்ந்தேம்
வெறுக்கைமேல் வெறுக்கை வைத்தேஞ்
செற்றமுஞ் செருக்குங் காய்ந்தேந்
தீவினை யிரண்டுந் தீர்ந்தேங்
கற்றைவார் சடையான் கோலங்
காட்டியாட் கொண்ட வன்றே. (83)

தந்தைதாய் குரவ னாசான்
சங்கர னிராசை பெண்டீர்
மைந்தர்பல் லுயிருஞ் சுற்ற
மாசிலா வீச னன்பர்
அந்தமில் பிறவி யேழு
மடுபகை யென்ப தோர்ந்தேம்
எந்தையார் கருணை காட்டி
யெம்மையாட் கொண்ட வன்றே. (84)

ஊரெலா மட்ட சோறு
நம்மதே யுவரி சூழ்ந்த
பாரெலாம் பாய றுன்னற்
கோவணம் பரிக்க மாடை
சீரெலாஞ் சிறந்த சாந்தந்
தெய்வநீ றணிபூண் கண்டி
நீரெலாஞ் சுமந்த வேணி
நிருத்தனாட் கொண்ட வன்றே. (85)

வேறு

இறக்கினு மின்றே யிறக்குக வென்று
மிருக்கினு மிருக்குக வேந்தன்
ஒறுக்கினு மொறுக்க வுவகையு முடனே
யூட்டினு மூட்டுக வானிற்
சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியதீ நரகஞ்
சேரினுஞ் சேருக சிவனை
மறக்கிலம் பண்டைப் பழவினை விளைந்தான்
மாற்றுவார் யாரென மறுத்தார். (86)

ஐம்பெத்தெட்டாவது
வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 2796.

ஐம்பத் தொன்பதாவது

நரி பரியாக்கிய படலம்

அரிகணை தொடுத்து வேழ
மட்டவன் செழியன் வாயிற்
றெரிகலை யமைச்ச ரேற்றைத்
தேசிக வடிவத் தீண்டி
வரிகழல் சூட்டி யாண்ட
வண்ணமிவ் வண்ண மையன்
நரிகளைப் பரிக ளாக்கி
நடத்திய வாறுஞ் சொல்வாம். (1)

சுற்றமாம் பாச நீவித்
துகளறுத் திருந்தார் தம்மை
மற்றைநா ளழைத்து வேந்தன்
வந்தில போலு மின்னங்
கொற்றவாம் பரிக ளென்னக்
குறுமதி முடித்தா ரன்பர்
இவற்றைநாண் முதனாண் மூன்றி
லீண்டுவ விறைவ வென்னா. (2)

சிந்துர நுதன்மால் யானைச்
செல்வவப் பரிக்கு வேறு
மந்துரை யகன்ற வாக
வகுக்கசூழ் தண்ணீ ரூட்ட
நந்துறை தடங்கள் வேறு
தொடுகநீ ணகர மெங்கும்
இந்துறை மாட மெல்லா
மழகுசெய் திடுக வென்றார். (3)

காவலன் கருமஞ் செய்வோர்
கந்துகப் பந்தி யாற்றி

ஓவற நகர மெங்கு
மொளிபெற வழகு செய்யத்
தாவுதெண் கடலேழ் கண்ட
சகரர்போல் வைகன் மூன்றில்
வாவியுங் குளனுந் தொட்டார்
மண்டொடு கருவி மாக்கள். (4)

வரையறை செய்த மூன்று
வைகலுங் கழிந்த பின்னாட்
கரையறு பரிமா வீண்டக்
கண்டில மின்ன மென்னா
விரையறை வண்டார் தண்டார்
வேம்பனும் விளித்து வந்த
உரையறை நாவி னாரை
யொறுப்பவ னொத்துச் சீறா. (5)

என்னிவன் பரிமாக் கொண்ட
தென்றவை வருவ தென்னாத்
தன்னெதிர் நின்ற வஞ்சத்
தறுகணார் சிலரை நோக்கிக்
கொன்னுமிக் கள்வன் றன்னைக்
கொண்டுபோய்த் தண்டஞ் செய்தெம்
பொன்னெலா மறுவு கொண்டு
வாங்குமின் போமி னென்றான். (6)

கல்லேற்றி வைத்தது

கற்றணி தோளான் சீற்றங்
கண்டெதிர் நில்லா தஞ்சிச்
சுற்றிய பாசம் போலத்
தொடர்ந்துகொண் டேகி மள்ளர்
எற்றினி வகைதான் பொன்னுக்
கியம்புமென் றதிர்த்துச் சீறிச்
செற்றமில் சிந்தை யார்மேற்
செறிந்தகல் லேற்றி னாரே. (7)

பொன்னெடுஞ் சயிலங் கோட்டிப்
　　புரம்பொடி படுத்த வீரர்
சொன்னெடுந் தாளை யுள்கி
　　நின்றனர் சுமந்த பாரம்
அந்நெடுந் தகையார் தாங்கி
　　யாற்றினா ரடைந்த வன்பர்
தந்நெடும் பார மெல்லாந்
　　தாங்குவா ரவரே யன்றோ. (8)

சிலையது பொறைதோற் றாது
　　சிவனடி நிழலி னின்றார்
நிலையது நோக்கி மாய
　　நெறியிது போலு மென்னாக்
கொலையது வஞ்சா வஞ்சர்
　　கொடுஞ் சினந்திருகி வேதத்
தலையது தெரிந்தார் கையுந்
　　தாள்களுங் கிட்டி யார்த்தார். (9)

அக்கொடுந் தொழிலு மஞ்சா
　　திருந்தன ரரனை யுள்கி
இக்கொடுந் தெழிலி னார்தா
　　மினிநனி யொறுப்ப ரென்னாப்
புக்கது காண்டற் குள்ளம்
　　பொறானென விரவிப் புத்தேள்
மிக்கதன் னொளிகண் மாழ்கி
　　விரிகட லமுவத் தாழந்தான். (10)

சுந்தர விடங்க ரன்பர்
　　சூழ்துய ரகற்ற நேரே
வந்தெழு காட்சி போல
　　வந்தது செக்கர் வானம்
இந்தவர் மார்பந் தூங்கு
　　மேனவெண் காடு போன்ற
தந்தர வுடுக்க ளெல்லா
　　மயன்றலை மாலை யொத்த. (11)

சுழிபடு பிறவித் துன்பத்
தொடுகட லழுவத் தாழ்ந்து
கழிபடு தனையுங் காப்பான்
கண்ணுதன் மூர்த்தி பாதம்
வழிபடு மவரைத் தேரான்
வன்சிறைப் படுத்த தென்னன்
பழிபடு புகழ்போ லெங்கும்
பரந்தது கங்கு லீட்டம். (12)

கங்குல்வந் திறுத்த லோடுங்
கருஞ்சிறை யறையிற் போக்கிச்
சங்கிலி நிகளம் பூட்டித்
தவத்தினைச் சிறையிட் டென்னச்
செங்கனல் சிதற நோக்குஞ்
சினங்கெழு காவ லாளர்
மங்குலி னிருண்ட கண்டர்
தொண்டரை மறுக்கஞ் செய்தார். (13)

மிடைந்தவர் தண்டஞ் செய்ய
வெஞ்சிறை வெள்ளத் தாழ்ந்து
கிடந்தவர் கிடந்தோன் பூமே
லிருந்தவன் றேடக் கீழ்மேல்
நடந்தவர் செம்பொற் பாத
நகைமலர் புணையாப் பற்றிக்
கடந்தனர் துன்ப வேலை
புலர்ந்தது கங்குல் வேலை. (14)

அந்தமி லழகன் றன்னை
யங்கயற் கண்ணி யோடுஞ்
சுந்தர வமளிப் பள்ளி
யுணர்த்துவான் தொண்டர் சூழ
வந்தனை செய்யு மார்ப்பு
மங்கல சங்க வார்ப்பும்
பந்தநான் மறையி னார்ப்பும்
பருகினார் செவிக ளார. (15)

போதவா னந்தச் சோதி
புனிதமெய்த் தொண்டர்க் காக
நாதமா முரச மார்ப்ப
நரிப்பரி வயவர் சூழ
வேதவாம் பரிமேற் கொண்டு
வீதியில் வரவு காணுங்
காதலான் போலத் தேர்மேற்
கதிரவ னுதயஞ் செய்தான். (16)

நாதனைப் பாடினது.

கயனெடுங் கண்ணி யோடுங்
கட்டவிழ் கடிப்பூஞ் சேக்கைத்
துயிலுணர்ந் திருந்த சோம
சுந்தரக் கருணை வெள்ளம்
பயினெடுஞ் சிகர நோக்கிப்
பங்கயச் செங்கை கூப்பி
நயனபங் கயநீர் சோர
நாதனைப் பாட லுற்றார். (17)

வேறு

எந்தா யனைத்துலகு மீன்றாயெத் தேவர்க்குந்
தந்தாய் செழுங்குவளைத் தாராய் பெருந்துறையில்
வந்தாய் மதுரைத் திருவால வாயுறையுஞ்
சிந்தா மணியே சிறியேற் கிரங்காயோ. (18)

மூவா முதலாய் முதுமறையா யம்மறையுந்
தாவாத சோதித் தனிஞான பூரணமாய்த்
தேவாதி தேவாய்த் திருவால வாயுறையும்
ஆவார் கொடியா யடியேற் கிரங்காயோ. (19)

முன்னா முதுபொருட்கு முன்னா முதுபொருளாய்ப்
பின்னாம் புதுமைக்கும் பின்னாகும் பேரொளியாய்த்
தென்னா மதுரைத் திருவால வாயுறையும்
என்னா யகனே யெளியேற் கிரங்காயோ. (20)

மண்ணாய்ப் புலனாய்க் கனலாய் வளியாகி
விண்ணா யிருசுடரா யித்தனையும் வேறாகிப்
பண்ணா யிசையாய்ப் பனுவலா யெங்கண்ணுங்
கண்ணானா யென்னுறுகண் காணாவா றென்கொலோ. (21)

பொங்குஞ் சினமடங்கல் போன்றுருத்து வெங்கூற்றம்
அங்கும் புரியா வருந்துன்பத் தாழந்துநான்
மங்கும் படியறிந்தும் வந்தஞ்ச லென்கிலையால்
எங்குஞ் செவியுடையாய் கேளாயோ வென்னுரையே. (22)

பூட்டியருட் பாசமிரு பாதம் பொறித்துடலிற்
கூட்டி யடியாரு ளகப்படுத்தாட் கொண்டருமை
காட்டியவோ வின்றென்னைக் கைவிட்டாய் வெய்யரெனை
ஆட்டி யொறுக்குமிடத் தாரேன்று கொள்வாரே. (23)

ஊரா ருனைச்சிரிப்ப தோராயென் றுன்னடிமைக்
காரா யடியே னயர்வே னஃதறிந்தும்
வாரா யரசன் றமரிழைக்கும் வன்கண்ணோய்
பாரா யுன்றன்மை யிதுவோ பரமேட்டி. (24)

வேறு

என்றி ரங்குவோ ரிரங்கொலி யிளஞ்சிறா ரமுகை
சென்று தாயர்தஞ் செவித்துளை நுழைந்தெனச் செல்லக்
குன்றி ருஞ்சிலை கோட்டிய கூடனா யகன்கேட்
டன்று வன்சிறை நீக்குவான் றிருவுளத் தமைத்தான். (25)

நந்தி யாதியாம் பெருங்கண நாதரை விளித்தான்
வந்தி யாவரும் பணிந்தனர் மன்னவற் கின்று
முந்தி யாவணி மூலநாள் வந்தது முனிவு
சிந்தி யாமுனம் பரியெலாஞ் செலுத்துவான் வேண்டும். (26)

யாவரும்புனத் தியங்குறு நரியெலா மீட்டித்
தாவ ரும்பரி யாக்கியத் தாம்பரி நடாத்துஞ்
சேவ கஞ்செய்வோ ராகிமுன் செல்லுமின் யாமும்
பாவ கம்பட வருதுமப் படியெனப் பணித்தான். (27)

ஏக நாயக னாணைபூண் டெழுகணத் தவரும்
நாக நாடரும் வியப்புற நரியெலாந் திரட்டி
வேக வாம்பரி யாக்கியவ் வெம்பரி நடாத்தும்
பாக ராயினா ரவர்வரும் பரிசது பகர்வாம். (28)

தூக்கி யார்த்தசெம் பட்டினர் சுரிகையர் தொடுதோல்
வீக்கு காலின ரிருப்புடற் காப்பினர் வெருளின்
நோக்கு பார்வையர் புண்டர நுதலின ரிடியிற்
றாக்கி யார்ப்பெழு நகையினர் தழன்றெழு சினத்தோர். (29)

வட்டத் தோல்வரி புறங்கிடந் தசையவை வடிவாள்
தொட்ட கையினர் சிலர்நெடுந் தோமரஞ் சுழல
விட்ட கையினர் சிலர்வெரி னிடைநெடு விசிகப்
புட்டில் வீக்கிவிற் றூக்கிய புயத்தினர் சிலரால். (30)

செம்ப டாஞ்செய்த போர்வையர் சிலர்பசும் படத்தான்
மொய்ம்பு வீக்கிய கவயத்தர் சிலர்கரு முகில்போல்
அம்பு யம்புதை காப்பினர் சிலர்சில ரவிரும்
பைம்பொன் வாணிறப் படாஞ்செய்குப் பாயத்தர் சிலரால். (31)

பிச்ச வெண்குடை யார்பலர் கவரிவால் பிறங்கத்
தைச்ச தண்குடை யார்பலர் சல்லிசூழ் நாற்றி
வைச்ச வண்குடை யார்பலர் வாயிலா முத்தம்
மொய்ச்ச வெண்குடையார்பலர் மொய்ம்பின ரிவருள். (32)

தரும மாதிநாற் பொருளெனுந் தாளது ஞான
கரும காண்டமாஞ் செவியது காட்சியைக் கடந்த
ஒருமை யாம்பர மபரமா முணர்வெனுங் கண்ண
தருமை யாம்விதி முகத்தது நிடேதவா லதுவால். (33)

தந்தி ரங்களாற் புறவணி தரித்தது விரித்த
மந்தி ரங்களாற் சதங்கைதார் மணிச்சிலம் பணிந்த
தந்த ரஞ்சுழல் சோமன மருக்கனு மிதிக்குஞ்
சுந்த ரப்பதம் பொறைகொளத் தூக்கிரு புடைத்தால். (34)

மாண்ட தாரகப் பிரமமாங் கலினம்வாய் கிழியப்
பூண்ட தாற்புறச் சமயமாம் பொருபடை முரிய
மூண்டு போரெதிர் விளைத்திகன் முடிப்பது முளரி
ஆண்ட கோமுக மந்துரை யாகமே வியதால். (35)

அண்ட கோடிக ளனைத்துமோர் பிண்டமா வடுக்கி
உண்ட நீரதா முதுகின்மே லுபநிடக் கலனை
கொண்ட வாலிய வைதிகப் புரவிமேற் கொண்டான்
தொண்டர் பாசவன் றொடாவிழ்த் திடவருஞ் சோதி. (36)

ஆன மந்திரக் கிழார்பொருட் டன்றியும் வென்றி
மீன வன்பிறப் பறுக்கவும் வார்கழல் வீக்கி
வான நாயக னேந்திய மறையுறை கழித்த
ஞான வாள்புற விருளையு நக்கிவா ளெறிப்ப. (37)

சாய்ந்த கொண்டையுந் திருமுடிச் சாத்தும்வான் வைரம்
வேய்ந்த கண்டியுந் தொடிகளுங் குழைகளும் வினையைக்
காய்ந்த புண்டர நுதலும்வெண் கலிங்முங் காப்பும்
ஆய்ந்த தொண்டர்த மகப்பிரி யாதழ கெறிப்ப. (38)

பிறக்கு மாசையோர் மறந்துமிங் கணுகன்மின் பிறப்பை
மறக்கு மாசையோ ரிம்மென வம்மினன் பரைவேந்
தொறுக்கு நோய்களை வானென வொருவனும் பிறவி
அறுக்க வந்தன னென்பபோற் பரிசிலம் பலம்ப. (39)

கங்கை யைச்சடை முடியின்மேற் கரந்தனை யவள்போல்
எங்க டம்மையுங் கரந்திடென்றிரந்து காவேரி
துங்க பத்திரை யாதியா நதிகளுஞ் சூழப்
பொங்கி வீழ்வபோ லொலியலுங் கவரியும் புரள. (40)

வாவி நாறிய வாலிதழ்த் தாமரை மலரோன்
நாவி நாளுமை நாயக னான்மறை பரியா
மேவி னானெனத் தானொரு வெண்குடை யாகிப்
பாவி னாலென முடியின்மேற் பானிலாக் கால. (41)

முறையி னோதிய புராணம் வாறுநா மொழியும்
இறைவ னாமிவன் படைத்தளித் தழிப்பவ னிவனே
மறையெ லாமுறை யிடுபரம் பொருளென வாய்விட்
டறையு மாறுபோ லியங்களீ ரொன்பது மார்ப்ப. (42)

மிடைந்த மாயவாம் பரித்திரன் மேற்றிசை நோக்கி
நடந்த நாயக னான்மறைப் புரவியு நாப்பண்
அடைந்த தாலெழுந் தூளிக ளண்டமுந் திசையும்
படர்ந்த போம்வழி யாதென மயங்கினான் பரிதி. (43)

பள்ள மாக்குவ திடரினைப் பள்ளத்தை மேடு
கொள்ள வாக்குவ பாரெலாம் விலாழிகொப் பளித்து
வெள்ள மாக்குவ தூளியால் வெள்ளத்தை வெறிதாய்
உள்ள தாக்குவ புள்ளுவ வுருக்கொண்ட பரிமா. (44)

கொய்யு ளைப்பரி யெழுந்ததூள் கோப்பவான் கங்கை
வையை யொத்ததேழ் பசும்பரி செம்பரி மாவாச்
செய்த தொத்தது சிந்துஈந் திசைக்கய முகத்துப்
பெய்த தொத்ததா லொத்தது பெரும்பகன் மாலை. (45)

விளம்பு கின்றவச் சம்புவெம் பரித்திரண் மதிக்குங்
குளம்பு கிண்டிய வெழுந்ததூள் குன்றிற கரிந்தோன்
வளம்பு குந்தடை வார்கர வழிபுரி வேள்விக்
களம்பு கைந்தெழு தோற்றமே யல்லது கடாதால். (46)

மட்பு லந்திசை வான்புதை பூமியுண் மறைந்து
கொட்பு றும்பரி சதங்கைதா ரொலியினூங் குளிர்வான்
பெட்பு றுங்குர லொலியினுஞ் செவியினிற் பிறிது
கட்பு லங்களாற் கண்டிலர் வழிவரக் கண்டோர். (47)

வேறு

தரங்கமெறி முத்திவை விலாழியல தார்மா
இரங்குமொலி யல்லதிரை யோங்குமொலி [1]யின்ன

....

1. மின்லும். பா.வே.

துரங்கமல மற்றிவை சுரர்க்கரச னின்றும்
புரங்கொல விடுத்திட வரும்புணரி யென்பார். (48)

இம்பருல குள்ளவல பண்டினைய பாய்மா
உம்பருல காளிபரி யேகொலது வொன்றே
வெம்பரிதி வெம்பரிகொ லேழவைக ளேழும்
பைம்பரிகள் யாவினைய பாய்பரிக ளென்பார். (49)

வெம்பிணிக ளைப்பொர வெகுண்டெழுவ தேயோ
பைம்புன லுடுத்தமுது பார்முதுகு கீறும்
உம்பருல கைப்பொர வுருத்தெழுவ தேயோ
அம்பர முகட்டள வடிக்குர மழுத்தும். (50)

உத்தர திசைப்புரவி தெற்கடையு மாறும்
அத்தகைய தெற்குள வடக்கடையு மாறும்
[1]அத்தகை குடக்கொடு குணக்கடையு மாறுஞ்
சித்தர்விளை யாடலின் வெளிப்படுதல் செய்யா. (51)

மறைமரபு சாலவரும் வன்னியிவை பொன்னித்
துறைவனுள முஞ்சுடு மிரும்பனை தொடுக்கும்
அறவனுள முஞ்சுடு மமைச்சரை யொறுக்கும்
இறைவழுதி யுள்ளமு மினிச்சுடுவ தென்பார். (52)

முந்தையொரு மந்திரி பொருட்டரசன் முன்னா
அந்தமி லனீகமொ டரும்பரியில் வந்தாங்
கிந்தமறை மந்திரி யிடும்பைதணி விப்பான்
வந்தனர்கொ லிப்பரி வரும்பொருந ரென்பார். (53)

காமனிவ னேகொலறு காலுழு கடப்பந்
தாமனிவ னேகொல்பொரு தாரகனை வென்றோன்
மாமனிவ னேகொன்மலை வன்சிற கரிந்த
நாமனிவ னேகொலென நாரிய ரயிர்த்தார். (54)

....

1. இத்தகை. பா.வே.

அடுத்திடுவர் கண்ணிறைய வண்ணலழ கெல்லாம்
மடுத்திடுவர் கைவளையை மாலைவிலை யென்னக்
கொடுத்திடுவர் மாலைகள் கொடுத்திடுதி யன்றேல்
எடுத்திடுதி எங்கள்வளை யெங்கள்கையி லென்பார். (55)

ஏந்தன்முடி மாலைமலர் சிந்தின வெடுத்துக்
கூந்தலின்மி லைந்துமதன் வாகைமலர் கொள்வார்
சாந்தனைய சிந்தின தனந்தடவி யண்ணற்
றோய்ந்தளவி லாமகிழ் துளும்பினவ ராவார். (56)

பொட்டழகன் மார்பிலிடு போர்வைகவ சப்பேர்
இட்டதுமெய் நம்முயிர்த டுத்தமையி னென்பார்
கட்டழகன் மாலையது கண்ணியென வோதப்
பட்டதுமெய் நம்முயிர் படுத்தமையி னென்பார். (57)

வேறு

இச்சை யால்வடி வெடுப்பவ னிந்திர சால
விச்சை காட்டுவா னெனப்பரி வீரனி லுலகைப்
பிச்ச தேற்றிட மயங்கியுங் காமனிற் பெரிது
[1]நச்சு மாதரை மயக்கியு மிங்ஙன நடந்தான். (58)

தாவு கந்துக மிந்திய மொத்தன சயமா
வாவு திண்கண மள்ளர்கண் மனங்களை யொத்தார்
மேவி யம்மனந் தொறுமிடை விடாதுநின் றியக்கும்
ஆவி யொத்தது நடுவரு மருமறைப் பரியே. (59)

துன்னு மின்னிய முழக்கமுந் துரகத வொலியும்
அன்ன வீரர்வா யரவமுந் திசைசெவி டடைப்பக்
கன்னி மாமதில் சூழ்கடி நகர்க்கரைக் காதம்
என்ன வெய்தினார் மறைப்பரிப் பாகனவ் வெல்லை. (60)

வேறு

கண்டவர் கடிதோடிக் கடிநகர் குறுகிக்கார்
விண்டவழ் மணிமாடத் தடுசிறை மிடைகின்ற

....

1. நச்ச. பா.வே.

கொண்டலி னனையார்முன் குறுகினர் மலர்செவ்வி
முண்டக வதனத்தார் முகிழ்நகை யினர் சொல்வார். (61)

மன்னவ னெறிகோடா மந்திர ரடலேறே
பன்னிற வெழுமுந்நீர்ப் பரவைகள் வருமாபோற்
றுன்னின வருகின்ற துரகத முளவெலாம்
பொன்னெயின் மணிவாயில் புகுவன விதுபோதில். (62)

ஒல்லையி லதுமன்னற் குரையுமி னெனமேரு
வில்லவ னருள்பெற்ற வேதியர் பெருமான்போய்ச்
செல்லது தலையிட்ட திருமக னருகெய்தி
மல்லணி திணிதோளாய் வருவன பரியென்றார். (63)

மருத்தென வருகின்ற மாக்கட லெனமன்னன்
திருத்தணி கடகப்பூண் டெறித்திட [1]வுடல்வீங்கப்
பெருத்தெழு மகிழ்தூங்கிப் பெருவிலை மணியாரம்
அருத்திகொள் கலைநல்கி யமைச்சரை மகிழ்வித்தான். (64)

ஏந்தரி யணைநீங்கி யெழுதிய தலைவாயிற்
போந்தரு கொளிர்மாடம் புகுந்தரி யணைமேவிக்
காந்தளின் விரனல்லார் கவரிகள் புடைவீச
ஆய்ந்தவர் புறஞ்சூழ வடுபரி வரவேற்பான். (65)

பரனருள் விளையாடல் காட்டிய பரிவெள்ளம்
வருவன சிறுகாலந் தாழ்தலு மதிவேந்தர்
புரவலன் மனம்வெள்கிப் பொய்யிது வெனவுள்கி
அருகணை யுழையோரைக் குறித்தன னழல்கண்ணான். (66)

மன்னவ னினைவாற்றான் மந்திரர் பெருமானைத்
துன்னினர் கொடுபோய்த் தோள்வலி மறமள்ளர்
உன்னரி தெனவஞ்சா தொறுத்தன ருரவோர்தந்
தென்னவர் தமையுள்கிச் சேவடி துதிசெய்வார். (67)

....

1. வுடல் வீங்கிப். பா.பே.

வேறு

பூவார் முளரிப் புத்தே ளறியா நெறிதந்தாய்
பாவார் தென்சொற் பனுவன் மாலைப் பணிகொண்டாய்
தேவா தேவர்க் கரசே சிறியே னுறுதுன்பம்
ஆவா வென்னா [1]யஞ்சே லென்னா யறனேயோ. (68)

நெஞ்சே யுரையே [2]செயலே யெல்லா நினவென்றாய்
வஞ்சே போலு மஃதே லின்று வாராயோ
பஞ்சே ரடியாள் பாகா கூடற் பரமேட்டீ
அஞ்சே லென்னா [3]யிதுவோ வருளுக் கழகையா. (69)

காவி நேருங் கண்டா நாயிற் கடையான
பாவி யேனைப் பொருளாக் கொண்டென் பணிகொண்டாய்
ஆவி யோடிவ் வுடலு நினதே யன்றோவின்
றோவி வாளா [4]திருந்தால் யாரென் னுடையானே. (70)

வேறு

என்றிரந் திரங்கு மன்ப
ரிருசெவி யூடே யேங்குங்
கன்றிளஞ் செவியி னல்லான்
கனைகுர லோசை போல
ஒன்றிய சின்னங் காளங்
காகள மொலிக்கு மோசை
வென்றிகொள் புரவிச் செந்து
டிசையெலாம் விழுங்கக் கண்டார். (71)

வழுதியு மறிந்து வாத
வூரரை விளித்து வந்த
தொழுகுல வமைச்சர் தம்பாற்
றுகடவி ரன்பு கூர்ந்தெம்
பழுதறு கரும நும்போற்
பரிக்குநர் யாரை யென்னா
எழுதரு மகிழ்ச்சி மேற்கொண்
டளவளா யிருக்கு மெல்லை. (72)

1. வஞ்சே. பா.வே. 2. செய்வதெல்லா. பா.வே. 3. விதுவோ. பா.பே. 4. விருந்தால். பா.வே.

பாயிருட் படலங் கீறிப்
பல்கதிர் பரப்பித் தோன்றுஞ்
சேயிளம் பரிதி வானோ
ரனையராய்ச் சிறந்த காட்சி
மேயின பாக ரோடும்
விலாழியாற் பரவை செய்யும்
வாயின வாகி வந்த
மாயவாம் பரிக ளெல்லாம். (73)

வண்டுமு தாரினான்றன்
மரபின்மன் னவரு முன்னாட்
கண்டறி யாத காட்சிக்
கவனவாம் பரியை நோக்கி
அண்டர்நா யகன்போ னாமு
மாயிரங் கண்பெற் றாலும்
உண்டமை யாவென் றுள்ளக்
குறிப்பொடு முவகை பூத்தான். (74)

தானென மகிழ்ச்சி யென்னத்
தலைதடு மாறி வேந்தன்
மானவெம் பரிமேல் வந்த
வயவரை வியந்து மிக்கார்
ஆனவ ரிவருள் யாரென்
றமைச்சரை வினவ வையா
யானது வறியே னென்றார்
[1]யாவையு மறிய வல்லார். (75)

வேறு

அண்டமெலா மாதார [2]மாகத் தாங்கு
மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டந் தாங்குஞ்
சண்டமறைப் பரிதனக்கா தாரமாகித்
தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி லாத

1. யாரையு. பா.வே. 2. மாகித். பா.வே.

புண்டரிகத் [1]தாளசையப் பாச நீக்கும்
புனைகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக்
கொண்டரச னெதிர்போந்து மன்னா வெங்கள்
குதிரையேற் றஞ்சிறிது காண்டி யென்றார்.(76)

வேறு

இசைத்தவைங் கதியுஞ் சாரி
யொன்பதிற் றிரட்டி [2]யான
விசித்திர விகற்புந் தோன்ற
வேந்தனு மவையு மன்றித்
திசைப்புலத் தவரு மேலைத்
தேவரு மருள மேற்கொண்
டசைத்தன ரசைவற் றெல்லா
வுலகமு மசைக்க வல்லார். (77)

ஆண்டகை யவர்போ னின்ற
வடுகணத் தவருந் தத்தங்
காண்டகு புரவி யெல்லா
நடத்தினர் காட்டக் கண்டு
பாண்டிய னவரை நோக்கி
நுங்களிற் பதியாந் தன்மை
பூண்டவர் யாவ ரென்றா
னிவரென்றார் புரவி வீரர். (78)

சுட்டுதற் கரிய சோதி
சுருதிவாம் புரவி யோடு
மட்டவிழ் தாரி னான்முன்
வருதலுங் கருணை நாட்டம்
பட்டுள மயங்கித் தன்னை
மறந்தெழீஇப் பாண்டி வேந்தன்
தட்டவிழ் கமலச் செங்கை
தலைமிசைக் கூப்பி நின்றான். (79)

1. தாளசைத்துப். பா.வே. 2. யாதி. பா.வே.

பின்னவ னாணை யாலே
மறைப்புண்ட பெருநீர்க் கூடன்
மன்னவ னறிவு தோன்ற
வின்றொரு வயமா வீரன்
தன்னைநாங் கண்டெ முந்து
தடங்கரங் கூப்பி நின்ற
தென்னெனத் தவிசின் மீள
விருந்திட நாணி நின்றான். (80)

நிற்கின்றான் முகத்தை நோக்கி
நேர்நின்ற மறைமா வீரர்
பொற்குன்றாம் புயத்தா யுன்றன்
பொருளெலாங் கொண்டு போந்துன்
சொற்குன்றா வமைச்சன் றானே
நமக்குநஞ் சூழ னீங்கா
மற்குன்றா நமர்க்கு மார
வழங்கினான் வழங்க லாலே. (81)

வானவர் தமக்கே யன்றி
மனிதருக் கிசையத் தக்க
வானவர் றறிஞ ரிட்ட
விலைவரம் பகன்ற நூலின்
மானமுள் ளனவாய் நல்ல
வாசிக ளுனக்கு வந்த
ஊனமில் பரிமா விற்கும்
வாணிக முரைப்பக் கேட்டி. (82)

இன்னவாம் பரிக ளென்பா
லின்றுநீ கயிறு மாறி
நின்னவாக் கொள்ளு நீரா
னின்னவாம் பரியே நாளை
என்னவா யிருந்த வேனு
மெனக்குமுன் றனக்குங் கொண்டு
மன்னவா கரும மில்லை
பரிவிலை வழக்கீ தென்றார். (83)

அப்பொழு தரசன் றானு
　　மகமகிழ்ந் ததற்கு நேர்ந்தெம்
மெய்ப்புக ழமைச்சர் தம்மின்
　　மேம்படு வாத வூரர்
ஒப்பருந் திறத்த ராகி
　　யும்மிடை நட்பான் மிக்க
துப்புர வுடைய ரானா
　　ரெனநனி சொல்லி னானே. (84)

துரகதவிலக்கணங்கள் சொல்வது

உரகத வாரந் தோற்றா
　　துயர்மறைப் பரிமேல் வந்தார்
மரகத நிறத்து நிம்ப
　　மாலைதாழ் மார்பி னாற்குக்
குரகதங் கயிறு மாறிக்
　　கொடுப்பவர் [1]பொதுமை யாய
துரகத விலக்க ணங்கள்
　　சொல்லுவான் றொடங்கி னாரே! (85)

காயும்வேன் மன்ன வோரிக்
　　கடும்பரி யமையம் வந்தான்
ஞாயிலுந் தாண்டிச் செல்லு
　　நாட்டமு நுழையாச் சால
வாயிலு நுழையுங் கண்ட
　　வெளியெலாம் வழியாச் செல்லுந்
தீயவெம் பசிவந் துற்றாற்
　　றின்னாத வெனினுந் தின்னும். (86)

வேறு

பொருவில்சீ ரிலக்கணப் புரவி யொன்றுதான்
ஒருவன திடைவதிந் துறையி னொல்லென
மருவுறுந் திருமகண் மல்லற் செல்வமும்
பெருகுறுங் கீர்த்திகள் பல்கும் பெற்றியால். (87)

1. பொதுமைத்தாய. பா.வே.

நெய்த்திடு மாந்தளிர் நிறத்த நாவின
வைத்திடு குளம்புக ளுயர்ந்த வார்ந்துநேர்
ஒத்திடு மெயிற்றின வுரமுங் கண்டமும்
பைத்திடு மராப்படம் போன்ற பாடலம். (88)

அகலிய நுதலின வாய்ந்த குஞ்சிபோல்
நிகரறு கொய்யுளை நிறமென் றாயின
புகரறு கோணமூன் றாகிப் பொற்புறு
முகமுடை யனவய மொய்கொள் கோடகம். (89)

முட்டிய சமரிடை முகத்தில் வாளினால்
வெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்க் குரங்கு வேங்கைதோல்
பட்டிமை நரியரி சரபம் பாய்முயல்
எட்டிய கதியின விவுளி யென்பவே. (90)

உன்னத நீளமுண் டாகிச் சங்குவெண்
கன்னலின் வாலிய விலாழி கால்வதாய்ப்
பின்னமா கியதனி வன்னம் பெற்றுமை
வன்னமு முஜடயது வன்னி யாவதே. (91)

திணிதரு கழுத்தினிற் சிறந்த தெய்வத
மணியுள தாகியெண் மங்க லத்ததாய்
அணிதரு பஞ்சகல் யாண முள்ளதாய்க்
குணிதரு நீரது குதிரை யாவதே. (92)

குங்குமங் கருப்புரங் கொழுந்திண் காரகிற்
பங்கமான் மதமெனக் கமழும் பாலதாய்ச்
சங்கமு மேகமுஞ் சரப முங்கொடுஞ்
சிங்கமும் போலொலி செய்வ தாம்பரி. (93)

நாலுகால் களுங்கடைந் தெடுத்து நாட்டினாற்
போல்வதாய்க் கொட்புறும் போது சுற்றுதீக்
கொலையொப் பாகிமேற் கொண்ட சேவகன்
காலினு ளடங்குவ தாகுங் கந்துகம். (94)

அரணமுந் துருக்கமு மாறுந் தாண்டிடும்
[1]முரணது வாகியிம் முற்றி லக்கணப்
புரணமெல் லாநிறை புரவி போந்தன
இரணவே லாய்வய தெட்டுச் சென்றவால். (95)

பகைத்திற முருக்குமிப் பரிகண் மன்னநீ
உனைத்திடத் தக்கவென் றோதி வேதநூற்
சிகைத்தனிச் சேவகர் திரும்பித் தம்மனோர்
முகத்தினை நோக்கினார் மொய்த்த வீரரும். (96)

வாம்பரி மறைக்கெலாம் வரம்பு காட்டுவ
தாம்படி கண்டவ ரறிவும் பிற்படப்
போம்படி முடுக்கினார் புரவி யாவையும்
வேம்பணி தோளினான் [2]வியப்பு மெய்தியே. (97)

ஆத்தராய் மருங்குறை யமைச்சர் யாரையும்
பார்த்தசை யாமுடி யசைத்துப் பைப்பயப்
பூத்தவா ணகையொடு மகிழ்ச்சி பொங்கினான்
தீர்த்தனு நடத்தினான் றெய்வ மாவினை. (98)

இருவகைச் சாரியு மெதிர்ந்து வட்டமாய்
வருவழி ஞெகிழிபோன் மறுகெ லாமொரு
துரகத மேநிலை நின்ற தோற்றமொத்
தொருவற நடத்தினான் றொருக ணத்திலே. (99)

இந்நிலை யலமரு மிவுளி மேலொரு
மின்னிலை வேலினான் வினவத் தங்கையின்
மன்னிய கங்கணம் விடுத்து மாநகர்
தன்னிலை காட்டிய தன்மை யொத்தது. (100)

பன்னிற முடையவாம் பரியும் வீதியுட்
பின்னிய வாவெனப் பின்னி வட்டமாய்த்

....

1. முரணின. பா.வே. 2. வியப்பமெய்தினான். பா.வே. வியப்பமெய்தியே. பா.வே.

தன்னிகர் மதுரையாந் தையல் கையணி
துன்னிய பன்மணித் தொடியும் போன்றவே. (101)

இந்திய நுதலினா ரிடித்த பொற்சுணஞ்
சிந்திய மறுகிடை நடக்குந் திண்பரிப்
பந்தியி னெழுந்ததூள் சுவணப் பாரின்மா
உந்திய வெழுந்தபொற் பூழி யொத்ததே. (102)

தேவரு மனிதருந் திருந்து கூடலார்
யாவரு முவப்புற விவுளி விட்டுமண்
காவலன் முன்குறீஇக் கருணை மாக்கடல்
மாவருந் திறனெலாம் வகுத்துத் தேற்றுமால். (103)

வேறு

வளங்கொள் காம்போச மிப்பரி யிம்மா
மந்தர மிந்தவாம் புரவி
விளங்கு காந்தார மிக்குரங் குளைவான்
மீகமிக் கந்துகஞ் சிந்து
துளங்கில் பாஞ்சால மிக்கன வட்டந்
துளுவமிக் குதிரையித் துரகங்
களங்கமி லிமயம் பருப்பத மிந்தக்
கற்கியிம் மண்டிலங் கலிங்கம். (104)

ஆரிய மிந்தப் பாடல மிந்த
வச்சுவங் [1]கூர்ச்சர மிந்தச்
சீரிய துரங்கங் கேகய மிந்தத்
திறலுறு கொய்யுளை யவனம்
வேரியம் பணைசூழ் மக்கிமிக் கொக்கு
விரிபொழில் வனாயுச மிந்தப்
போரிய லிவுளி பல்லவ மிந்தப்
பொலம்புனை தார்நெடும் பாய்மா. (105)

....

1. குர்ச்சரம். பா.வே.

கற்றவர் புகழ்சவ் வீரமிக் கோரங்
        கன்னிமா ராட்டமிவ் வன்னி
கொற்றவர் பயில்வா சந்திக மிந்தக்
        கோடகங் காடகங் கன்னல்
உற்றகான் மீர மிவ்வய மிந்த
        வுத்தம கோணமா ளவமிவ்
வெற்றிசேர் குந்தங் கந்தர மிந்த
        விறல்புனை யரிசவு ராட்டம். (106)

விரிபொழிற் சாலி வேய்மிகு கிள்ளை
        வேறுதீ வாந்தர மிந்தத்
துரகத மிந்தக் குரகதங் கொண்டல்
        சூழ்குருக் கேத்திர மின்ன
பரவுபல் வேறு தேயமு முள்ள
        பரியெலா மிவன்றரு பொருளின்
விரவிய நசையாற் கொணர்ந்திவர் வந்தார்
        வேந்தகே ளிந்தவாம் பரியுள். (107)

வெண்ணிறஞ் சிவப்புப் பொன்னிறங் கறுப்பு
        வேறற விரவிய நான்கு
வண்ணமுள் ளனவும் வேறுவே றாய
        மரபுமை வண்ணமும் வந்த
எண்ணிய விவற்றின் சிறப்பிலக் கணத்தை
        யியம்புதுங் கேளென விகல்காய்
அண்ணலங் களிற்றாற் கருமறைப் பரிமே
        லழகியா ரடைவுற விரிப்பார். (108)

வெள்ளிநித் திலம்பால் சந்திரன் சங்கு
        வெண்பனி போல்வது வெள்ளைத்
துள்ளிய புரவி மாதுளம் போது
        சுகிர்ந்தசெம் பஞ்சியின் குழம்பிற்
றெள்ளிய நிறத்த செம்பரி மாமை
        சிறைக்குயில் வண்டுகார் முகில்போல்
ஒள்ளிய கரிய பரியெரி யழலா
        னுரோசனை நிறத்தபொற் பரியே. (109)

தெரிதர வகுத்த விந்நிற நான்குஞ்
செறிந்தது மிச்சிர [1]மெனப்பேர்
உரைசெய்வர் முகமார் புச்சிவால் காலென்
றுரைத்தவெட் டுறுப்பினும் வெண்மை
விரவிய தட்ட மங்கலந் தலைவால்
வியனுர மென்றவிம் மூன்றும்
ஒருவிய வுறுப்போ ரைந்திலும் வெள்ளை
யுள்ளது பஞ்சகல் யாணி. (110)

சுழியிலக்கண விபரம்

அணிகிளர் கழுத்தில் வலஞ்சுழித் திருந்தா
லறிந்தவ ரதனையே தெய்வ
மணியென விசைப்பர் முகந்தலை நாசி
மார்பமிந் நான்குமிவ் விரண்டு
பணிதரு சுழியு நுதனடுப் [2]பின்னைப்
பக்கமு மொவ்வொரு சுழியுந்
துணிதர விருப்ப திலக்கண முளதிச்
சுழியில திலக்கண வழுவே. (111)

பிரிவுற வுரத்தி லைஞ்சுழி யுள்து
பேர்சிரீ வற்சமா நுதலில்
இருசுழி யாதன் முச்சுழி யாத
விருக்கினு நன்றது வன்றேல்
ஒருவற நான்கு சுழிவலம் புரியா
வுள்ளது நல்லது வன்றி
இருசுழி முன்னங் கால்களின் மூலத்
திருக்கினும் நல்லதென் றிசைப்பர். (112)

களநடு விரட்டைச் சுழியுடைப் பரிதன்
கருத்தனுக் கறமிடி காட்டும்
அளவறு துன்ப மரணமுண் டாக்கு
மவைகணைக் காலுள வாகில்

1. மிதன்பேர். பா.வே. 2. பின்பு. பா.வே.

உளபயந் துன்ப நிகளபந் தனமே
ஓதடுமுற் காலடி கபோலம்
வளர்முழந் தாளிந் நான்கினுஞ் சுழிகண்
மன்னினுந் தலைவனை வதைக்கும். (113)

இச்சுழி யுடைய புரவிபந் தியில்யாத்
திருக்கினும் பழுதிவை கிடக்க
அச்சமில் பரிக்கும் பிராயநா லெட்டா
மவத்தைபத் தாகுமொவ் வொன்றில்
வைச்சது மூன்று வருடமு மிரண்டு
மதியமும் பன்னிரு நாளும்
நிச்சயித் தளந்தா ரின்னமு மொருசார்
நிகழ்ந்திடு மிலக்கண மதுகேள். (114)

வேறு

எவ்வண்ண பேதமிகுந் திருந்தாலும்
வெள்ளைகலந் திருந்த தானால்
அவ்வண்ணப் பரிநன்று கரும்புரவிக்
ககடேனு மகன்மார் பேனுஞ்
செவ்வண்ண மிருக்கினது சயமுளதப்
படிவெண்மை சேர்ந்தா லந்த
மைவண்ணப் பரியின்பேர் வாருணமாஞ்
சயங்கொடுக்கு மாற்றார் போரில். (115)

குதிரைக்கு வெள்ளையிருக்கும்பலன்

மகவளிக்கும் பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு
முரவெளுப்பு மணித்தார்க் கண்டத்
தகவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச்
சயங்கொடுக்கு மதன்பின் பக்கத்
தகவெளுப்புச் சுகம்பயக்கு மிடவெளுப்புச்
சந்தானந் தழைக்குஞ் செல்வம்
மிகவளர்க்குந் தனம்பலதா னியநல்கும்
வலம்புறத்து வெள்ளை மாதோ. (116)

நற்புறம்வான் முகமூன்றும் வெளுத்தபரி
[1]வென்றிதரு நாபி தொட்டு
முற்புறமெ லாம்பரீதி யெனச்சிவந்து
மதியெனப்பின் முழுதும் வெள்கும்
பொற்புடைய வயப்பரிக்குப் பகல்விசய
மதியெனமுற் புறம்பு வெள்கிப்
பிற்புறமெல் லாங்கதிர்போற் சிவந்தபரிக்
கிராவிசயம் [2]பெருகு மன்றே. (117)

வந்தனவா லிவ்விரண்டு வகைப்பரியும்
புரவியடி வைத்தா லொத்த
பந்தெனவு நின்றாலோ மலையெனவு
மொலித்தாலோ பகடு சீறும்
வெந்தறுக ணரியெனவும் வேகத்தாற்
காற்றெனவு மிதிக்குங் கூத்தாற்
சந்தநட மகனெனவு நடக்கிலரி
களிறெனவுந் தகைய [3]தாகி. (118)

குலம்கள்போற் கவிழ்முகமுங் கருநெய்த
லெனக்கண்ணுங் கொண்டு கார்போல்
நிலவியசீர் வண்ணமுங்கார் நெய்தலெனக்
கடிமணமு நிறைந்து நாற்ற
மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி
லானாத மகிழ்ச்சி யெய்தி
இலகுவதுத் தமவாசி யென்றுரைப்பர்
பரிவேத மெல்லை கண்டோர். (119)

நூறுவிர லுத்தமவாம் பரிக்குயர்வீ
ரெட்டுவிர னூறு நீக்கிக்
கூறுவிரன் மத்திமவாம் பரிக்கறுபத்
தொன்றதமக் குதிரைக் கென்ப
ஈறில்புக ழாய்பொருந ரிப்பரியைப்
பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப் பாசம்

....

1. நன்றிதரு. பா.வே. 2. பொருக்கு. பா.வே. 3. வாகி. பா.வே.

மாறுவரா லெனமணித்தார் சதங்கைசிலம்
பணிவித்து மதிக்கோ மாறன். (120)

கொத்தவிழ்தார் நறுஞ்சாந்தங் கொண்டுசெழும்
புகைதீபங் கொடுத்துப் பூசை
பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிற்ப
வாலவாய்ப் பரனை நோக்கிக்
கைத்தலந்தன் சிரமுகிழ்த்து வாழியெனப்
பரிகொடுத்தான் கயிறு மாறி
முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந்
தெரியாத முக்கண் மூர்த்தி. (121)

வேறு

உவறிடக் கலனை வாசி
யொன்றலா னின்ற மாயக்
கவனவாம் புரவி யெல்லாங்
கொடுத்திடக் கவர்ந்து வீறு
தவனனில் விளங்குந் தென்னன்
றன்பெருங் கோயி லுய்ப்பப்
பவனமுங் கடலும் போலக்
கொண்டுபோய்ப் பந்தி சேர்த்தார். (122)

வாசிவா ணிகர்க்குத் தென்னன்
வெண்டுகில் வரிசை யாக
வீசினான் பாணற் கேவல்
செய்தவர் வெள்கு வாரோ
கூசிலா நேசர்க் காப்பான்
குதிரையி னிழிந்தேற் றந்தத்
தூசினை யிரண்டாங் கங்கை
யெனமுடி சூடி நின்றார். (123)

இனையதூ சிவன்பா லூர்தி
யிழிந்துநின் றேற்றுச் சென்னி
புனைவதென் னிவர்கை யோடும்
புனைந்ததிக் குடையும் பூண்ட

கனலராப் பூணு மன்னன்
கவருமோ வென்று தம்மில்
வினவினர் வெகுண்டு சொன்னார்
கணத்தனி வீர ரெல்லாம். (124)

அறந்தரு கோலான் வெவ்வே
றடுபரி வயவர் யார்க்கும்
நிறந்தரு கலிங்க மீந்தா
னேர்ந்தவை வாங்கி யன்பிற்
சிறந்தருள் வடிவாய் வந்தார்
செழுமறைப் புரவி யோடு
மறைந்தனர் மறைந்தா ரொக்க
மாயவாம் பரிமேல் வந்தார். (125)

இருமைக்குந் துணையாய் நின்ற
விருபிறப் பாளர்க் கேற்ப
அருமைத்தாஞ் சிறப்பு நல்கி
யவரிடத் தவரை யுய்த்துப்
பருமத்த யானை வேந்தன்
பகற்கதிர் வானத் துச்சி
வருமப்போ தெழுந்து செம்பொன்
மாடநீள் கோயில் புக்கான். (126)

ஏனைமந் திரருந் தத்த
மில்புகப் புரவி பார்த்த
மாநக ராருந் தத்த
மனைபுகப் பரியின் பாக
ரானவர் தாமுங் கோயி
லடைந்துதம் விளையாட் டெல்லாம்
மீனெடுங் கண்ணி னாட்கு
விளம்பின ரிருந்தா ரன்றே. (127)

ஐம்பத்தொன்பதாவது
நரிபரியான படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம்.2923.

அறுபதாவது

[1]பரிநரியாக்கி வையை யழைத்த படலம்

ஞான நாயக னாணையா னரிபரி வெள்ள
மான வாறுரை செய்துமீண் டப்பரி நரியாய்ப்
போன வாறுகண் டமைச்சரைப் புரவலன் கறுப்ப
வான வாறுபோல் வைகைநீர் வந்தவா றுரைப்பாம். (1)

நெருங்கு தூரிய முழக்கமுந் தானையு நிமிர
மருங்கி லாதவர் வந்தெதிர் மங்கல மேந்த
அரங்கொல் வேலினா னருளிய வரிசையோ டணைந்து
புரங்கொல் வேதியர்க் கன்பர்தந் திருமனை புகுந்தார். (2)

உடுத்த சுற்றமுங் கழகமு மொட்டிய நட்பும்
அடுத்த கேண்மையால் வினவுவா ரவரவர்க் கிசைய
எடுத்த வாய்மையான் முகமனு மகிழ்ச்சியு மீந்து
விடுத்த வாதவூ ராளிகள் வேறிடத் திருந்து. (3)

கரந்தை சூடிய வாலவாய்க் கண்ணுத னாமன்
றிரந்த வண்ணமே யாங்கொடு போகிய வெல்லாம்
பரந்த வன்பருந் தானுங்கொண் டெம்மையும் பணிகொண்
டரந்தை தீர்த்தன னன்றியு மாசனுக் கிசைய. (4)

நல்ல வாம்பரி செலுத்தின னமக்கினிக் கவலை
இல்ல வாம்படி யாக்கின வின்னமொன் றுலகை
வெல்ல வாம்படி தன்னருள் விளைக்குமா னந்தம்
புல்ல வாம்படி யெமைத்தவம் பூட்டுவான் வேண்டும். (5)

என்ற வாதரந் தலைக்கொள விகபரத் தாசை
ஒன்று மின்றியே யுணர்வினுக் குள்ளுணர் வாகத்
துன்று பூரண மாகிய சுந்தரச் சோதி
மன்று ளாடிய சேவடி மனம்புதைத் திருந்தார். (6)

1. பரிநரியாக்கி வைகை யழைத்த படலம்; பரிநரியாக்கிய படலம். பா.வே.

நாளை யுந்திரு வாலவாய் நாயகன் றமரை
ஆள மண்சுமந் தருளுமென் றதனையுங் காண்பான்
ஊனை [1]வெம்பரித் தூளிபோர்ப் புண்டமெய் கழுவி
மீள வேண்டுவான் போற்கடல் குளித்தனன் வெய்யோன். (7)

ஈச னாடல்வெம் பரிக்குழாத் தெழுந்தசெந் தூளான்
மாசு மூழ்கிய அண்டத்தை வானிலா வென்னுந்
தூசி னாலறத் துடைப்பவ னெனமணித் தொகுதி
வீசு மாழியுண் முளைத்தனன் வெண்மதிக் கடவுள். (8)

சேய தாரகை வருணமாத் தீட்டிய வானம்
ஆய வேட்டினை யிருளெனு மஞ்சனந் தடவித்
தூய வாணிலா வென்னும்வெண் டூசினாற் றுடைப்பான்
பாய வேலையின் முளைத்தனன் பனிமதிக் கடவுள். (9)

கள்ளொ ழுக்குதார் மீனவன் கடிமனை புகுந்த
புள்ளு வப்பரி நள்ளிருட் போதுவந் தெய்தப்
பிள்ளை யாகிய மதிமுடிப் பிரான்விளை யாட்டால்
உள்ள வாறுதம் வடிவெடுத் தொன்றொடொன் றுசாவும். (10)

சங்கி னோசையும் பிணைப்பறை யோசையுஞ் சரிந்த
மங்கு லோதிய ரழுகுர லோசையும் வடந்தாழ்
கொங்கை சேப்புறக் கையெறி யோசையுங் [1]குளிர
எங்கு நாஞ்செவி பருகுவ மின்னமு தென்ன. (11)

வாம்ப ரித்திர ளாகிநா மனித்தரைச் சுமந்து
தாம்பு சங்கிலி தொடக்குண்டு மத்திகை தாக்க
ஏம்ப லுற்றனம் பகலெலா மிப்பொழு தீண்டு
நாம்ப டைத்தன நம்முரு நம்விதி வலத்தால். (12)

கான கந்தனி லொழுகுநாண் முதலிந்தக் கவலை
யான துன்பநா மறிந்தில மின்னமு மார்த்த

....

1. வெம்பரிப் பழி பா.வே. 2 குளிரு. பா.வே.

மாண வன்றொடர் வடுக்களு மத்திகைத் தழும்பும்
போன வன்றினிப் புலருமுன் போவதே கருமம். (13)

உள்ள மாரநாந் தின்பதற் கூன்சரிந் தொழுகும்
நொள்ளை நாகில நந்தில நுழைந்தளை யொதுங்கும்
கள்ள நீள்கலைக் கான்ஞெண்டு மிலவினிக் கடலை
கொள்ளி னோடுபைம் பயறுபுற் [1]கொள்வகை யடாதால். (14)

நாடிக் காவலன் றமருளார் நகருளார் கண்டாற்
சாடிக் காய்வரே புலருமுன் சங்கிலித் தொடர்நீத்
தோடிப் போவதே சூழ்ச்சியென் றூக்கமுற் றொருங்கே
கூடிப் பேசின வூளைவாய்க் குறுநரிக் குழாங்கள். (15)

வெறுத்த காணமுங் கடலையும் விரும்பின கோழன்
துறுத்த நாகுநந் தலைவனைச் சங்கிலித் தொடரை
முறித்த கால்களிற் கட்டிய கயிற்றொடு முளையைப்
பறித்த வூளையிட் டெழுந்தன போம்வழி பார்ப்ப. (16)

நின்ற [2]நீணிலைப் பந்தியு ணொருங்குமா நிரையைச்
சென்று தாவிவா ளெயிறுறச் சிதைபடக் கடித்து
மென்று சோரியைக் குடிப்பன வீக்கிய முளையோ
டொன்ற வோடவே யண்டத்தி லூறுசெய் வனவால். (17)

ஊளை யோசைகேட் டிம்மென வுறக்கநீத் தெழுந்து
காளை வீரராய மந்துரை காப்பவர் நெருநல்
ஆளி போல்வரு பரியெலா நரிகளாய் மற்றை
ஓளி மாநிரை குடர்பறித் துண்பன கண்டார். (18)

காண்ட துஞ்சில வலியுள கடியமுள் ளரணந்
தாண்டி யோடின சிலநரி சாளர முழையைத்
தூண்டி யோடின சிலநரி சுருங்கையின் வழியால்
ஈண்டி யோடின நூழில்புக் கேகின சிலவே. (19)

---

1. கொள்வதை. பா.வே. 2. நீணிரைப். பா.வே.

முடங்கு காலுடைச் சம்புவு மூப்படைந் தாற்றல்
அடங்கு மோரியுங் கண்குரு டாகிய நரியும்
[1]ஒடுங்கி நோயுழந் தலமரு மிகலனு மோடும்
இடங்கள் கண்டில பந்தியிற் கிடந்தன வேங்கி. (20)

கிட்டி யோடினர் வெருட்டுவோர் கீழ்விழக் கடித்துத்
தட்டி யோடு சிலவெதிர் தடுப்பவ ரடிக்கீழ்
ஒட்டி யோடுவ சிலகிடந் தூளையிட் டிரங்குங்
குட்டி யோடணைத் தெயிலிறக் குதிப்பன சிலவே. (21)

மறம்பு னைந்தவேன் மீனவன் மாளிகை தள்ளிப்
புறம்ப டைந்தவிந் நரியெலாம் பொய்கையுய் யானம்
அறம்ப யின்றநீண் மனைமறு காலயங் கவலைத்
திறம்ப டர்ந்தபன் மாடநீ ணகரெலாஞ் செறிந்த. (22)

மன்றுஞ் சித்திர கூடமு மாடமு மணிசெய்
குன்றுந் தெற்றியு முற்றமுநாளொடு கோள்வந்
தென்றுஞ் சுற்றிய பொங்கரு மெங்கணு நிரம்பி
ஒன்றுஞ் சுற்றமோ டூளையிட் டுழல்வன நரிகள். (23)

கரியி னோசையும் பல்லிய வோசையுங் கடுந்தேர்ப்
பரியி னோசையு மின்றமி ழோசையும் பாணர்
வரியி னோசையு நிரம்பிய மணிநக ரெங்கும்
நரியி னோசையாய்க் கிடந்தது விழித்தது நகரம். (24)

விழித்த ஞாளிகள் விழித்தன கேகயம் வெருவி
விழித்த கோழிகள் விழித்தன மதுகரம் வெருண்டு
விழித்த வோதிமம் விழித்தன குருகினம் விரைய
விழித்த வாரணம் விழித்தன கருங்கொடி வெள்ளம். (25)

அட்டில் புக்கன நிணத்தினை யழற்பசி யுருக்கப்
பட்ட டுக்கிய கருங்கல முருட்டுவ பாகு

....

1. ஒடுங்கி. பா.வே.

சுட்ட சோறுபல் லுணவுவாய் மடுப்பன சூழ்ந்த
குட்டி யுண்ணவுங் கொடுப்பன கூவிளி கொள்வ. (26)

புறவு பூவைபைங் கிள்ளைகள் பூத்தலைச் சேவல்
பிறவும் வாருவ வுறங்கிய பிள்ளையைக் கொடுபோய்
நறவு நாறிய குமுதவாய் நகையெழ நக்கி
உறவு போல்விளை யாடுவ வூறுசெய் யாவால். (27)

பறிப்ப வேரொடு முன்றில்வாய்ப் படர்பசுங் கொடியைக்
கறிப்ப நாகிளங் காயெலாங் கரும்புதேன் கவிழ
முறிப்ப வாயிட்டுக் குதட்டுவ வண்டுவாய் மொய்ப்பத்
தெறிப்ப வூளையிட் டாடுவ திரிவன பலவே. (28)

ஆயி ரம்பொரி திரிமருப் படல்கெழு மேடம்
ஆயி ரங்கருந் தாதுநே ராக்கைய வேனம்
ஆயி ரங்கவி ரனையசூட் டவிர்தலைக் கோழி
ஆயி ரங்குறும் பார்ப்பொடு மாருயிர் செகுப்ப. (29)

பின்றொ டர்ந்துநாய் குரைப்பொடு துரத்திடப் பெயர்ந்து
முன்றொ டர்ந்துயிர் செகுப்பன வெஞ்சின மூட்டி
வன்ற டம்புய மள்ளர்போய் வலிசெயல் பொறாது
கன்றி வந்துசெம் புனலுகக் கடிப்பன வனந்தம். (30)

பன்றி வாய்விடு மிரக்கமும் பல்பொறி முள்வாய்
வென்றி வாரணச் சும்மையு மேழகத் தொலியும்
அன்றி நாய்குரைப் போசையு மாடவ ரார்ப்பும்
ஒன்றி யூளைவாய் நரிக்குரற் கொப்பதுண் டொருசார். (31)

கங்கு லெல்லைகா ணியநகர் கண்விழித் தாங்கு
மங்கு றோய்பெரு வாயில்க டிறத்தலு மாறா
தெங்கு மீண்டிய நரியெலா மிம்மென வோடிப்
பொங்கு காரிருட் டுணியெனப் போயின கானம். (32)

ஈறி லாச்சிவ பரஞ்சுட ரிரவிவந் தெறிப்பத்
தேறு வாரிடைத் தோன்றிய சிறுதெய்வம் போல

மாறி லாதபன் செங்கதிர் மலர்ந்துவா ளெறிப்ப
வீறு போயொளி மழுங்கின மீன்கண மெல்லாம். (33)

அண்ட ருக்கரி தாகிய மறைப்பொரு ளழுகைத்
தொண்ட ருக்கெளி தாகிமண் சுமந்தருள் வருத்தங்
கண்ட ருட்கழல் வருடுவான் கைகளா யிரமுங்
கொண்ட ருக்கவெங் கடவுளுங் குணகட லுதித்தான். (34)

கவன வெம்பரி செலுத்திமேற் கவலைதீர்ந் துள்ளே
சிவமு ணர்ந்தவர் சிந்தைபோன் மலர்ந்தசெங் கமலம்
உவமை யில்பரம் பொருளுணர்ந் துரையிறந் திருந்தோர்
மவுன வாயென வடங்கின மலர்ந்தபைங் குமுதம். (35)

பந்தி யாளர்கள் யாதெனப் பகர்துமென் றச்சஞ்
சிந்தி யாவெழுந் தொல்லைபோய்த் திரண்மதுங் கவிழ்க்குந்
தந்தி யானர சிறைகொளு மிருக்கையைச் சார்ந்து
வந்தி யாவுடல் பனிப்புற வந்தது மொழிவார். (36)

காற்றி னுங்கடுங் கதியவாய்க் [1]கட்கினி யனவாய்
நேற்று வந்தவாம் பரியெலா நின்றவாம் பரிக்குக்
கூற்றெ னும்படி நரிகளாய் நகரெலாங் குழுமி
ஊற்றஞ் செய்துபோய்க் காட்டகத் தோடிய வென்றார். (37)

கருத்து றாதவிச் சொல்லெனுங் கடியகால் செவியாந்
துருத்தி யூடுபோய்க் கோபமாஞ் சுடுதழன் மூட்டி
எரித்த தீப்பொறி சிதறிடக் கண்சிவந் திறைவன்
உருத்த வாறுகண் டமைச்சரும் வெருவினா ரொதுங்கி. (38)

அமுத முண்டவ னஞ்சமுண் டாலென முதனாட்
சமர வெம்பரி மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தவ னவையே
திமிர வெங்குறு நரிகளாய்ச் சென்றவே யென்னா
அமர ரஞ்சிய வாணையா னாரஞ ராழ்ந்தான். (39)

....

1. கண்களுக் கினிதாய். பா.வே.

வேறு

அருகிருக்குந் தொல்லமைச்சர் தமைநோக்கி
வாதவூ ராளி யென்னுங்
கருகிருட்டு மனக்கள்வ னம்முடைய
பொருண்முழுதும் கவர்ந்து காட்டிற்
குருதிநிணக் குடர்பிடுங்கித் தின்றுதிரி
நரிகளெல்லாங் குதிரை யாக்கி
வரவிடுத்தா னிவன்செய்த மாயமிது
கண்டீரோ மதிநூல் வல்லீர். (40)

இம்மாயஞ் செய்தானை யென்செய்வ
தெனவுலகி லெமருக் கெல்லாம்
வெம்மாசு படுபாவம் பழியிரண்டும்
படிவிழுக்கு விளைத்துத் தீய
கைம்மாறு கொன்றான்றன் பொருட்டினியா
மேதுரைக்கக் கடவே மென்று
சும்மாது சிரந்தூக்கி யெதிராடா
திருந்தாரச் சூழ்வல் லோர்கள். (41)

அவ்வேலை மனக்கினிய பரிசெலுத்தி
யரசகா ரியநன் றாக்கி
வெவ்வேலை மனக்கவலை விடுத்தனமென்
றகமகிழ்ச்சி விளைவு கூர
மைவ்வேலை விடமுண்ட வானவனை
நினைந்தறிவு மயமா மின்ப
மெய்வேலை யிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறி
யார்வந்தார் வேந்தன் மாடே. (42)

வந்தவரைச் சிவந்தவிழிப் பொறிசிதறக்
கடுகடுத்து மறவோ னோக்கி
அந்தமிலாப் பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப்
பரிகொடுவந் தழகி தாகத்
தந்தனையன் றோவரச கருமமுடித்
திசைநிறுத்தத் தக்கோர் நின்போல்

எந்தவுல குளரேயோ வெனவெகுண்டா
னதுகேட்ட வீசன் றொண்டர். (43)

குற்றமே தப்புரவிக் கெனக்கேட்டார்
கோமகனுங் குற்ற மேதும்
அற்றதா லரையிரவி னரியாகி
யயனின்ற புரவி யெல்லாஞ்
செற்றுவார் குருதியுக நிணஞ்சிதறக்
குடர்பிடுங்கித் தின்று நேர்வந்
துற்றபோர்க் கூற்றமிழைத் தூர்கலங்கக்
காட்டகத்தி லோடிற் றன்றே. (44)

கண்ணுமிடு கவசமும் காரியஞ்செய்
தொழுகியதுங் காலம் பார்த்தெம்
எண்ணரிய நிதியீட்டங் கவர்வதற்கோ
நின்னமைச்சி னியற்கை நன்றாற்
புண்ணியவே தியர்மரபிற் பிறந்தனமென்
றொருபெருமை பூண்டா யேநீ
பண்ணியகா ரியம்பழுது பிறராகிற்
றண்டிக்கப் படுவ ரென்றான். (45)

தண்டலா ளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்
பொருண்முழுதுந் தடுத்து மீர்த்தும்
மிண்டினால் வலிசெய்தும் வாங்குமென
வெகுண்டரசன் விளம்பக் கூற்று
மண்டுமேன் மறஞ்செய்யும் வலியுடையார்
கதிரையிரு ளடுத்துப் பற்றிக்
கொண்டுபோ னாலென்னக் கொடுபுறம்போ
யறவோரைக் கொடுமை செய்வார். (46)

தண்டலா ளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்
பொருண்முழுதுந் தடுத்து மீர்த்தும்
மிண்டினால் வலிசெய்தும் வாங்குமென
வெகுண்டரசன் விளம்பக் கூற்று

மண்டுமேன் மறஞ்செய்யும் வலியுடையார்
கதிரையிரு ளடுத்துப் பற்றிக்
கொண்டுபோ னாலென்னக் கொடுபுறம்போ
யறவோரைக் கொடுமை செய்வார். (46)

கதிர்நோக்கிக் கனன்மூட்டுங் கடும்பகலுச்
சியிலிரவிக் கடவு ணேர்நின்
றெதிர்நோக்க நிலைநிறுத்திக் கரங்களிலு
நுதலினுங்கல் லேற்றிச் செந்தீப்
பிதிர்நோக்கத் தவரொறுப்ப வாற்றாராய்
வீழ்ந்திருளைப் பிளப்போன் செந்தீ
மதிநோக்கத் தனிச்சுடரை யழைத்தழுது
துதிசெய்வார் வாத வூரர். (47)

வேறு

நாதவோ நாத முடிவிறந்த நாடகஞ்செய்
பாதவோ பாதகனா மென்னைப் பணிகொண்ட
வேதவோ வேத முடிவின் விளைந்ததனிப்
போதவோ போத நெறிகடந்த பூரணவோ. (48)

ஐயவோ வென்னுடைய வன்பவோ வன்பர்க்கு
மெய்யவோ மெய்யில் வினையேன் றலைவைத்த
கையவோ செய்கழற் காலவோ காலனைக்காய்
செய்யவோ வேதப் பரியேறுஞ் சேவகவோ. (49)

அத்தவோ கல்லாக் கடையேனை யாட்கொண்ட
பித்தவோ பொய்யுலகை மெய்யாகப் பேதிக்குஞ்
சித்தவோ சித்தந் தெளிவித் தெனைத்தந்த
முத்தவோ மோன மயமான மூர்த்தியவோ. (50)

வேறு

என்றேறிய புகழ்வேதிய ரிரங்குந்துதி செவியிற்
சென்றறேறலும் விடையேறுசுந் தான்மற்றிவர் செயலை
மன்றேறவு முடிமேனதி மண்ணேறவு முதியாள்
அன்றேறிய தேரொடும்விண் ணடைந்தேறவு நினைந்தான்.(51)

கங்கைப்புனல் வடிவாகிய கவ்வைத்திரை வைகைச்
சங்கச்சரி யறலாமலர்த் தாரோதியை நோக்கா
வங்கக்கடல் பேரூழியில் வருமாறெ னவெவரும்
இங்கற்புத மடையப்பெரு கென்றானருள் குன்றான். (52)

தும்பைச்சடை முடியானொரு சொல்லாடவு முன்னாள்
வம்பைப்பொரு முலையால்வரி வளையால்விடு வழுத்துங்
கொம்பைத்தவங் குலைப்பான்கடுங் கோபங்கொடு நடக்குங்
கம்பைப்பெரு நதியிற்கடுங் கதியால்வரும் வைகை. (53)

பத்திக்குளிர் கமுகின்குலை [1]பரியக்கரை முரியக்
குத்திப்பழுஞ் சிதறச்செறி கோட்டங்களை வீட்டி
முத்திக்கொடு கதலிப்புதன் முதுசாலிகள் பரித்துத்
தத்திப்பல தருவேரொடுந் தள்ளிக்கடு கியதே. (54)

பல்லாயிரஞ் செந்தாமரை பரப்பிக்கொடு வரலால்
நல்லாயிரங் கண்ணானெழி னயக்குங்குளிர் நளினங்
கல்லாரமுங் கடிமுல்லையுங் கரும்புங்கொடு வரலால்
வில்லாயிரங் கொடுபோர்செயும் வேள்வீரனு மானும். (55)

மணிமாலையு மலர்மாலையுஞ் சிதறாவிறு மருங்கே
அணிகாஞ்சியு மொளிர்சங்கமு மலரப்புடை யெறியாக்
கணியாவெழின் முகதாமரை கண்ணீரொடுங் [2]கவிழாத்
தணியாமுனி வுடனூடிய தடங்கண்ணியர் போலும். (56)

விரையுந்திய மதுமுல்லையி னெய்பாறயிர் மருத்த
தரையுந்திய கரும்பின்குறை சாளோடுவ ராறோ
டிரையுந்தெழு தூநீர் வைகை யிந்நன்னகர் வைகுந்
திரையுந்தெழு கடறம்மிடஞ் சென்றாலவை போலும். (57)

கல்லென்றதிர் சும்மைப்புனல் கடிமாமதி புறம்போய்
இல்லங்களுஞ் சிறிதுச்சிலு மறித்திட்டிருங் கடல்வாய்ச்
செல்லுங்கல நாவாய்பல திமில்போற்சுமந் தேகிப்
புல்லும்புரி சையந்தள்ளியுள் புகுகின்றதை யன்றே. (58)

மறுகும்பல பொருளாவண மணிவீதியு மன்றுஞ்
சிறுகுங்கண மதமாநிரை சேருந்தெரு வும்போய்
முறுகுஞ்சின மொடுதெண்டிரை மூரிப்புன றாவிக்
குறுகும்படி கண்டஞ்சினர் கொடியமாநக ருள்ளார்.(59)

சிலர்மைந்தரை யெடுப்பார்களுஞ் சிலர்மைந்தரைக் காணா
தலமந்தழு வாருஞ்சில ரங்கைத்தளிர் பற்றிக்
குலமங்கையர் தமைக்கொண்டுயப் போவார்களுங் குறுகுந்
தலமெங்கெனத் திகைப்பார்களுந் தடுமாறுகின் றாரும். (60)

பொன்னுள்ளன பணியுள்ளன பொருள்பேணல் செய்வாரும்
மன்னுஞ்சில பொருள்கைக்கொள மறப்பார்களு மாடம்
மின்னுங்கொடி நெடுமாளிகை மேலேறுகின் றாரும்
இந்நன்னகர் துயர்மூழ்குதற் கேதேதுவென் பாரும். (61)

நேற்றும்பரி நரியாயின நெடுமாநக ரெங்கும்
ஊற்றஞ்செய்த வென்பார்களு மொருகாலமு மிந்த
ஆற்றின்பெருக் கிலையென்றயர் வாருங்கட லரசன்
சீற்றங்கொடு முன்போல்வருஞ் செயலேகொ லென்பாரும்.(62)

நங்கோமகன் செங்கோல்பிழைத் தனனோவென நவில்வார்
அங்கோல்வளை பங்கன்விளை யாட்டோவென வறைவார்
இங்காரிது தணிப்பாரென விசைப்பாரிது தணிப்பான்
பொங்காலமுண் டருள்சுந்தர னலதியாரெனப் புகல்வார். (63)

அடுத்தாயிரங் குண்டோதர ரெதிரேற்றிருந் தகல்வாய்
மடுத்தாலுமி தடங்காதென மதிப்பாரிது தனையும்
எடுத்தாயிர முககங்கையி னிறைவன்சடை யேறக்
கொடுத்தாலல தடங்காதிதன் கொடுங்கோபம தென்பார். (64)

வானாறிழி நதியாயிர முகத்தால்வரு வதுபோல்
ஆனாதெழு நீத்தந்தணி யாவாறுகண் டன்பு
தானாகிய சிவனன்பரை யொறுக்குந்தறு கண்ணர்
போனார்தம தகத்தேயுள பொருள்பேணுதல் கருதா. (65)

வேறு

வழுதிதன் றமர்விட் டேக
மதுரைநா யகன்பா லேகி
அழுதிசை பாடுந் தொண்டி
லகப்படும் பாதம் போற்றி
தொழுதுகொண் டறிவா யூறுஞ்
சுகப்பெருங் கடலின் மூழ்கி
எழுதுசித் திரம்போன் மன்னி
யிருந்தனர் வாத வூரர். (66)

அறுபதாவது
பரிநரியாக்கி வையை யழைத்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 2989.

...

அறுபத்தோராவது

மண்சுமந்த படலம்

பண்சு மந்தமறை நாட ரும்பொருள்
பதஞ்சு மந்தமுடி யார்மனம்
புண்சு மந்ததுயர் தீர வந்தபரி
நரிக ளாயடவி போனபின்
விண்சு மந்தசுர நதியெ னப்பெருகு
வித்த வைகையிது விடையவன்
மண்சு மந்துதிரு மேனி மேலடி
வடுச்சு மந்தகதை யோதுவாம். (1)

கருங்க டற்றிரை யிடைக்கி டந்துசுழல்
கலமெ னக்கன முகடளாய்
வரும்பு னற்பரவை யுட்கி டந்துநகர்
மறுகி யுட்கமற வேலினான்
ஒருங்க மைச்சரை விளித்து நீர்கரை
சுமந்தொ துக்கிவரு மோதநீர்ப்
பொருங்க தத்தினை யடக்கு வீரென
வமைச்ச ருந்தொழுது போயினார். (2)

வெறித்த டக்கைமத யானை மந்திரிகள்
வேறு வேறுபல குடிகளுங்
குறித்தெ டுத்தெழுதி யெல்லை யிட்டளவு
கோல்கி டத்திவரை கீறியே
அறுத்து விட்டுநக ரெங்க ணும்பறை
யறைந்த ழைத்துவிடு மாளெலாஞ்
செறித்து விட்டவ ரவர்க்க ளந்தபடி
செய்மி னென்றுவரு வித்தனர். (3)

மண்டொ டுங்கருவி கூடை யாளரு
மரஞ்சு மந்துவரு வார்களும்

விண்டொ டும்படி நிமிர்ந்து வண்டுபடு
　　　விரிபசுந் தழைப லாலமுங்
கொண்ட திர்த்துவரு வாரும் வேறுபல
　　　கோடி கூடிய குழாமுநீர்
மொண்ட ருந்தவரு மேக சாலமென
　　　வருபு னற்கரையின் மொய்த்தனர். (4)

கிட்டு வார்பரி நிறுத்து வாரரவு
　　　ருட்டு வாரடி கிடத்துவார்
இட்டு வார்தழை நிரப்பு வார்விளி
　　　யெழுப்பு வார்பறை யிரட்டுவார்
வெட்டு வார்மண லெடுத்து வார்செல
　　　வெருட்டு வார்கடிது துடுமெனக்
கொட்டு வார்கரை பரப்பு வாருவகை
　　　கூரு வார்குரவை குழறுவார். (5)

கட்டு வார்கரை [1]யுடைப்ப நீர்கடுகல்
　　　கண்டு நெஞ்சது கலங்குவார்
மட்டி லாதமுனி வென்னை யன்னையினி
　　　யாறு கென்றெதிர் வணங்குவார்
கொட்டு வார்மணலுடைப்ப டங்கமகிழ்
　　　கொள்ளு வார்குரவை துள்ளுவார்
எட்டு மாதிரமு மெட்ட வாயொலி
　　　யெழுப்பு வார்பறையி ஈட்டுவார். (6)

பிட்டுவாணிச்சி சரித்திரம்

இந்நிலை யூரி லுள்ளார்
　　　யாவர்க்குங் கூலி யாளர்
துன்னிமுன் னளந்த வெல்லைத்
　　　தொழின்முறை மூண்டு செய்வார்
அந்நிலை நகரின் றென்கீழ்
　　　திசையுளா ளளவி லாண்டு

---

1. யுடைப்பு. பா.வே.

மன்னிய நரைமூ தாட்டி
யொருத்திபேர் வந்தி யென்பாள். (7)

செவியுண வான வேத
சிரப்பொரு ளுணர்ந்து செந்தீ
அவியுண வூட்டு மீச
னன்பரி னாற்ற நோற்ற
தவநிறை பேறு துய்ப்பா
டாயிலார்க் கன்னை யொப்பாள்
சுவையுறு பிட்டு விற்றுண்
டொழிலினா டமிய ளாவாள். (8)

வைகலு மவித்த செவ்விப்
பிட்டினை மருங்கு நான்கு
கைகளாய் முளைத்த முக்கட்
கரும்பினை யரும்பு மூரற்
செய்கதிர் முகத்தா னந்தத்
தேறலை யால வாயெம்
ஐயனை யகத்தா னோக்கி
யன்பினா லருத்தி விற்பாள். (9)

வளைந்தமெய் யுடைய வந்த
மாதவ நரைமூ தாட்டிக்
களந்தபங் கடைப்பான் கூலி
யாள்கிடை யாம லாற்றத்
தளர்ந்தினி யென்னே மன்னன்
றண்டிக்கி னென்செய் கேனென்
றுளந்தடு மாறிக் கூட
லுடையநா யகனை யுன்னா. (10)

பிட்டுவிற் றுண்டு வாழும்
பேதையே னிடும்பை யென்ப
தெட்டுணை யேனு மின்றி
யிரவியெங் கெழுகென் றின்னாண்

மட்டுநின் னருளா லிங்கு
வைகினேற் கின்று வந்து
விட்டதோ ரிடையூ றைய
மீனவ னாணை யாலே. (11)

துணையின்றி மக்க ளின்றித்
தமரின்றிச் சுற்ற மாகும்
பணையின்றி யேன்று கொள்வார்
பிறரின்றி பற்றுக் கோடாம்
புணையின்றித் துன்பத் தாழ்ந்து
புலம்புறு பாவி யேற்கின்
றிணையின்றி யிந்தத் துன்ப
மெய்துவ தறனோ வெந்தாய். (12)

தேவர்க்கு மரிய னாகுந்
தேவனே யன்ப ராவார்
யாவர்க்கு மெளிய னாகு
மீசனே வேந்த னாணைக்
காவற்செங் கோலார் சீற்றங்
கடுகுமுன் கூலி யாளாய்
ஏவற்செய் வாரைக் காணே
னேழையே னினியென் செய்கேன். (13)

கூலியாள் வருவ துண்டோ
வென்றுதன் கொங்கை முற்றத்
தாலிபோற் கண்ணீர் சோர்வாள்
குறித்துமுன் பருத்தும் பிட்டை
வேலைநீர் ஞாலங் காண
மிசைந்தவ ளிடும்பை தீர்ப்பான்
பாலினேர் மொழியாள் பாக
மறைத்தருட் படிவங் கொள்வார். (14)

குறட்குநீ ரருத்தி வைகைக்
குடிஞையா யொழுகுங் கங்கை

அறற்குழல் பிரிவி னாற்றா
தன்பினா லவளைக் காண்பான்
மறக்கய னெடுங்க ணாளை
வஞ்சித்து வடிவ மாறிப்
புறப்படு வாரைப் போலப்
போதுவார் போத மூர்த்தி. (15)

வேறு

அழுக்கடைந்த பழந்துணியொன் றரைக்கசைத்து விழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்த விண்டைநிகர் சுமையடைமேற் கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்து திசைகடந்திட் டிணைகடந்த திருத்தோண்மேல்
மழுக்கடைந்து விளங்கியவாய் மண்டொடுதிண் படையேந்தி.(16)

திடங்காதல் கொண்டறவோர் திருவேள்வி தருமமுதம்
இடங்காவல் கொண்டுறைவா ளருத்தமுது மினிதுண்டும்
அடங்காத பசியினர்போ லன்னைமுலைப் பாலருந்த
மடங்காத பெருவேட்கை மகவுபோற் புறப்பட்டார். (17)

ஆலுமறைச் சிரமுடியா ரடிக்கமல நிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத் [1]தெனைவேலை கொள்வாருண் டோவென்றென்
றோலமறைத் திருமொழிபோ லுரைபரப்பிக் கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப் படிந்தயர்வாள் வீதியிடத் தணைகின்றார். (18)

தந்தைதாய் பிறரின்றி வருகின்ற தனிக்கூலி
மைந்தனார் வாய்மலருங் குரல்கேட்டு வந்தியுந்தன்
சிந்தையா குலமிழந்து நல்கூர்ந்தார் [2]செல்வமகத்
தந்தபோ தெழுமகிழ்ச்சி தலைக்கொள்ளப் புறம்போந்தாள்.(19)

அன்னையெனத் தன்பாலி னருள்சுரந்து வருகாளை
தன்னையழைத் தெனக்களந்த கரையடைத்துத் தருவாயோ
என்னவிசைத் தனளாக வடைக்கின்றே னெனக்கன்னை
பின்னையதற் கிடுங்கூலி யாதென்றார் பெருமுதியாள். (20)

1. தென்வேலை, பா.வே. 2. செல்வமிகத்; செல்வமகம். பா.வே.

பிட்டிருவே னுனக்கென்றா ளதற்கிசைந்து பெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான் மிகமெலிந்தேன் சுவைப்பிட்டி லுதிர்ந்தவெலாம்
இட்டிடுவா யதுமுந்தத் தின்றுநா னிளைப்பாறிக்
கட்டிடுவே னின்னுடைய கரையென்றார் கரையில்லார். (21)

தெள்ளியடு சிற்றுண்டி சிக்கடைந்த பொதிநீக்கி
அள்ளியெடுத் தருந்தப்பா வென்றிட்டா ளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத் துகினீத்தார் புறத்தானை விரித்தேந்தி
ஒள்ளியதென் றவளன்பு முடன்கூட்டி யமுதுசெய்வார். (22)

அன்னைமுலைத் தீம்பாலி னரியசுவைத் திஃதந்தத்
தென்னவனா யுலகாண்ட திருவால வாயுடைய
மன்னர்பிரான் றனக்கேயா மென்றென்று வாய்ப்பெய்து
சென்னியசைத் தமுதுசெய்தார் தீவாய்நஞ் சமுதுசெய்தார்.(23)

தந்தையொடு தாயின்றித் தனிக்கூலி யாளாக
வந்தவெனக் கொருதாயா யருள்சுரந்து மாறாத
இந்தவிளைப் பொழிந்தனையே யினிவேலைத் தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப் பெழவேலை செய்வேனென் றிசைத்தெழுந்தார்.
(24)

தந்திவாய் மருப்பிடறி வருங்குடிஞைத் தடங்கரையில்
வந்தியான் வந்தியா ளென்றேட்டில் வரைவித்துப்
புந்தியா லுரையானூற் பொருளினா லளப்பரிய
அந்திவான் மதிச்சடையார் கரையடைப்பா ராயினார். (25)

வெட்டுவார் மண்ணைமுடி மேல்வைப்பார் பாரமெனக்
கொட்டுவார் குறைத்தெடுத்துக் கொடுபோவார் சுமடுவிழத்
தட்டுவார் சுமையிறக்கி யெடுத்ததனைத் தலைபடியக்
கட்டுவா ருடன்சுமந்து கொடுபோவார் கரைசொரிவார். (26)

இவ்வண்ண மிவரொருகா லிருகான்மண் சுந்திளைத்துக்
கைவண்ண மலர்கன்றக் கதிர்முடிமேல் வடுவழுந்த
மைவண்ண னறியாத மலரடிசெம் புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம் படைப்பவொரு செழுந்தருவின்
மருங்கணைந்தார். (27)

தருமேவு மலைமகளுஞ் சலமகளு மறியாமற்
றிருமேனி முழுதுநில மகடீண்டித் திளைப்பெய்தக்
குருமேவு மதிமுடியைக் கூடையணை மேற்கிடத்தி
வருமேரு வனையார்தம் வடிவுணர்ந்து துயில்கின்றார். (28)

அத்தருவே யாலநெடுந் தருவாக வலைபுரட்டித்
தத்திவரும் புனலடைப்பார் சனகாதி முழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க் கண்களிப்ப மெய்யுணர்ச்சி மோனமயச்
சுத்தவுருத் தெளிவிப்பா ரெனத்துயிலுந் துயிலுணர்ந்தார். (29)

ஆடுவார் சாமமெனத் தித்திக்கு மமுதவிசை
பாடுவார் நகைசெய்வார் தொழில்செய்வார் பராக்கடையக்
கோடுவார் மணல்குவிப்பார் குதிப்பார்தூ ளெழவடிபாய்ந்
தோடுவா ருடன்மீள்வா ருன்மத்த ரெனவிருப்பார். (30)

வேலையினா லறவருந்தி யிளைத்தார்போன் மெய்வேர்வை
காலமிசை மூச்செறிந்து வாயொலியாற் காற்றழைத்துச்
சாலநெடும் பசியினர்போற் றளர்ந்தடியா ளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்த விரும்பினராய் மீண்டுமவள் பாலணைவார். (31)

வேறு

இடும்பைநோய் வெள்ள நீந்தி
யின்பநீர் வெள்ளத் தாழ்ந்த
கொடும்புற முதியாண் முன்போய்க்
கூறுவார் கோலுக் கேற
இடம்படு கரைக ளெல்லா
மடைபடு கின்ற வின்னங்
கடும்பசி யுடையே னன்னே
புட்டிடு கடிதி னென்றார். (32)

கரையடைக்கலுற்றது

ஆங்கவ ளப்போ தட்ட
சிற்றுண வளித்தா ளையர்
வாங்கியங் கையு நாவுங்
கனலெழ வாயிற் பெய்து

பாங்கிரு கொடிறு மொற்றிப்
பதமுறப் பருகிக் கொண்டு
நீங்கிமுன் போலப் போந்து
நெடுங்கரை யடைக்க லுற்றார். (33)

பிட்டுவாய் மிதப்ப வுண்பார்
பெருவலியுடையார் போல
வெட்டுவா ரெடுத்த மண்ணைக்
கொண்டுபோய் வேற்றுப் பங்கிற்
கொட்டுவா ருடைப்பு மாறுங்
கொள்கைகண் டார்த்துத் திண்டோள்
தட்டுவா ரயனின் றாரைத்
தழுவுவார் களிப்புத் தாங்கி. (34)

எடுத்தமண் கூடை யோடு
மிடறிவீழ் வார்போ லாற்றின்
மடுத்திட வீழ்வர் நீந்தி
வல்லைபோய்க் கூடை தள்ளி
எடுத்தகன் கரைமே லேறி
யடித்தடித் தீரம் போக்கித்
தொடுத்தகட் டவிழ்ப்பர் மீளத்
துன்னுவர் தொடுவர் மண்ணை. (35)

கொட்டுமண் சுமந்து செல்வர்
கூடையை யுடைப்பில் வீழத்
தட்டுவ ரெடுப்பார் போலத்
தாவிவீழ்ந் தலையி லோட
விட்டொரு மரத்தைப் பற்றி
மிதப்பர்திண் கரையி லேற
முட்டுவர் சுழியி லாழ்வர்
சேட்சென்று முளைப்பர் மீள்வர். (36)

கொட்டினைக் கழலப் பார்ப்பர்
கோப்பர்கோ லிடையாப் பிட்டுத்

தட்டுவ ருயிர்ப்பு வீங்கித்
தள்ளநின் றிளைப்பர் கச்சிற்
பிட்டினை நுகர்வர் வேலை
வினைகெடப் பிறர்க்கு மள்ளி
இட்டுமா றோச்ச நோக்கி
நகைப்பர்கை யிரண்டுந் [1]தாக்கி. (37)

வானத்தின் மண்ணிற் பெண்ணின்
மைந்தரிற் பொருளி லாசை
தானற்றுத் தமையு நீத்துத்
தத்துவ முணர்ந்த யோகர்
ஞானக்கண் கொண்டே யன்றி
நாடருஞ் சோதி மண்ணோர்
ஊனக்கண் கொண்டுங் காண
வுடன்விளை யாடல் செய்வார். (38)

அருளினா லுலக மெல்லா
மாக்கியு மளித்து நீத்தும்
பெருவிளை யாடல் செய்யும்
பிறைமுடிப் பெருமா னிங்ஙன்
ஒருவிளை யாடல் செய்ய
வோச்சுகோற் கைய ராகி
அருகுநின் றேவல் கொள்வா
ரடைகரை நோக்கப் புக்கார். (39)

நெட்டலை யொதுங்கி யோட
நிவப்புற வரைபோ லிட்டுக்
கட்டிய கரைக ளெல்லாங்
கண்டுகண் டொப்பு நோக்கி
அட்டமே செல்வார் திங்க
ளாயிரந் தொழுதாள் பேரால்
விட்டபங் கடைப டாமை
கண்டனர் வெகுளி மூண்டார். (40)

1. தாங்கி. பா.வே.

வந்திக்குக் கூலி யாளாய்
வந்தவன் யாரென் றோடிக்
கந்தர்ப்ப னெனநேர் நின்ற
காளையை நோக்கி யேடா
அந்தப்பங் குள்ள வெல்லா
மடைபட்ட தெவனீ யின்னம்
இந்தப்பங் கடையாய் வாளா
திருத்தியா றம்பீ யென்றார். (41)

வேறுரை யாது தம்மை
யுணர்ந்தவர் வீறு தோன்ற
ஈறிலா னிருமாப் பெய்தி
யிருந்தன னாக மேலிட்
டாறுவந் தடுத்த பங்கி
லடைகரை கல்லிச் செல்ல
மாறுகொண் டோச்ச வஞ்சி
மயங்கினார் வலிய கோலார். (42)

பித்தனோ விவன்றா னென்பா
ரல்லது பேய்கோட் பட்ட
மத்தனோ விவன்றா னென்பார்
வந்தியை யலைப்பான் வந்த
எத்தனோ விவன்றா னென்பா
ரிந்திர சாலங் காட்டுஞ்
சித்தனோ விவன்றா னென்பா
ராரென்றுந் தெளியோ மென்பார். (43)

பாடல்விஞ் சையனோ வென்பார்
பண்ணினாற் பாணிக் கேற
ஆடல்விஞ் சையனோ வென்பா
ரரும்பெறற் செல்வத் தாழ்ந்து
வாடிய மகனோ வென்பா
ரிசைபட வாழ்ந்து கெட்ட
ஏடவிழ் தாரி னாருள்
யார்மக னிவன்கொ லென்பார். (44)

கரும்பனும் விரும்ப நின்ற
கட்டழ குடைய னென்பார்
அருள்பெற லிவன்றான் கூலிக்
காட்செய்த தெவனோ வென்பார்
இரும்பெருங் குரவ ரற்ற
தமியனோ வென்பார் வேலை
புரிந்தவ னல்ல னென்பா
ரதுமேனி புகலு மென்பார். (45)

கூலியுங் கொண்டான் றானே
கணக்கிலுங் குறிக்கச் சொன்னான்
வேலையுஞ் செய்யா னின்சொல்
விளம்பினுங் கேளான் கல்லின்
பாலறை முளையே யாகிப்
பராமுகம் பண்ணி நின்றான்
ஏலநா மிதனை வேந்தற்
குணர்த்துது மென்று போனார். (46)

தலைமகன் றிருமுன் றாழ்ந்து
சாற்றுவா ரடிகே ளிந்த
அலைபுன னகரார் தத்தம்
பங்கெலா மளந்த வாற்றான்
மலையினும் வலிய வாகச்
[1]சுமந்தனர் வளைந்த சிற்றூண்
விலைநரை யாட்டி தன்பங்
கடைத்திலள் வென்றி வேலோய். (47)

வேளையும் வனப்பி னாலே
வென்றவ னொருவன் வந்தி
ஆளென வங்கே வந்து
பதிந்தன னரசர் செல்வக்
காளைபோற் களிப்பன் பாடு
மாடுவன் காலம் போக்கி

1. சுமத்தினர். பா.பே.

நீளுவன் வேலை யொன்று
நெஞ்சினு நினைதல் செய்யான். (48)

ஆண்டகை வனப்பை நோக்கி
யடிக்கவுங் கில்லே மஞ்சி
ஈண்டினே மென்று கூற
விம்மென வமைச்ச ரோடும்
பாண்டிய னெழுந்து நாம்போய்ப்
பங்கடை பட்ட வெல்லாங்
காண்டுமென் றெறிநீர் வைகைக்
குடிளைஞயங் கரையைச் சார்ந்தான். (49)

எடுத்ததிண் கரைக ளெல்லா
மிறைமக னுள்ளத் தோகை
மடுத்தன னோக்கிச் செல்வான்
வந்திபங் கடைப்பா ரின்றி
அடுத்தநோன் கரையுங் கல்லி
யழித்தெழு வெள்ள நோக்கிக்
கடுத்துநின் றெங்குற் றானிக்
கரைசுமந் தடைப்பா னென்றான். (50)

வள்ளறன் கோபங் கண்ட
மாறுகோற் கைய ரஞ்சித்
தள்ளருஞ் சினத்த ராகித்
தடக்கைதொட் டீர்த்துப் பற்றி
உள்ளொடு புறங்கீழ் மேலாய்
யுயிர்தொறு மொளித்து நின்ற
கள்வனை யிவன்றான் வந்தி
யாளெனக் காட்டி நின்றார். (51)

கண்டனன் கனன்று வேந்தன்
கையிற்பொற் பிரம்பு வாங்கி
அண்டமு மளவி லாத
வுயிர்களு மாக மாகக்

கொண்டவன் முதுகில் வீசிப்
புடைத்தனன் கூடை யோடு
மண்டனை யுடைப்பிற் கொட்டி
மறைந்தன னிறைந்த சோதி. (52)

வேறு

பாண்டியன் முதுகிற பட்டது செழியன்
பன்னிய ருடம்பினிற் பட்ட
தாண்டகை யமைச்சர் மேனிமேற் பட்ட
தரசிளங் குமரர்மேற் பட்ட
தீண்டிய கழற்கால் வீரர்மேற் பட்ட
திவுளிமேற் பட்டது பருமம்
பூண்டவெங் கரிமேற் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
போதன்மேற் பட்டவத் தழும்பு. (53)

பரிதியு மதியும் பாம்புமைங் கோளும்
பன்னிறம் படைத்தநாண் மீனும்
இருநிலம் புனல்கா லெரிகடுங் கனல்வா
னென்னுமைம் பூதமுங் காருஞ்
சுருதியு மாறு சமயவா னவருஞ்
சுரர்களு முனிவருந் தொண்டின்
மருவிய முனிவர் கணங்களும் பட்ட
மதுரைநா யகனடித் தழும்பு. (54)

வானவர் மனிதர் நரகர்புள் விலங்கு
மாசுணஞ் சிதலெறும் பாதி
ஆனபல் சரமு மலைமரங் கொடிபுல்
லாதியா மசரமும் பட்ட
ஊனடை கருவும் பட்டன தழும்போ
டுதித்தன வுயிரிலோ வியமுந்
தானடி பட்ட சராசர சடங்க
டமக்குயி ராயினோன் றழும்பு. (55)

துண்ணென மாயோன் விழித்தனன் கமலச்
சோதியும் யாதென வியந்தான்

விண்ணவர் பெருமான் வெருவினான் வானோர்
வேறுளார் மெய்பனிப் படைந்தார்
வண்ணயா ழியக்கர் சித்தர்சா ரணர்தம்
வடுப்படா வுடம்பினிற் பட்ட
புண்ணையா தென்று தத்தமிற் காட்டி
மயங்கினார் புகுந்தவா றறியார். (56)

ஏகநா யகனெவ் வுயிர்களுந் தானே
யென்பது மன்பினுக் கெளியன்
ஆகிய திறனுங் காட்டுவா னடிபட்
டங்கொரு கூடைமண் கொட்டி
வேகநீர் சுருங்கக் கரையினை யுயர்த்தி
மிகுத்துடன் வேலைநீத் தொளித்துப்
போகிய வாறு கண்டுகோற் கையர்
போய்நரை யாட்டியைத் தொடர்ந்தார். (57)

வன்புதாழ் மனத்தோர் வலிசெய வின்ன
மன்னனான் மறுக்கமுண் டேயோ
முன்புபோ கியவா ளென்செய்தா னென்னாய்
முடியுமோ வினியெனத் திரங்கி
என்புபோல் வெழுத்த குழலினாள் கூட
லிறைவனை நோக்கிநின் றிரங்க
அன்புதே னாக வருத்திய சிற்றூ
ணமுதுசெய் தருளினா ரருளால். (58)

கண்ணுத னந்தி கணத்தவர் விசம்பிற்
கதிர்விடு திப்பிய விமானம்
மண்ணிடை யிழிச்சி யன்னைவா வென்று
வல்லைவைத் தமரர்பூ மழையும்
பண்ணிறை கீத வோதையும் வேதப்
பனுவலுந் துந்துபி யைந்தும்
விண்ணிடை நிமிரச் சிவனரு ளடைந்தோர்
மேவிய சிவபுரத் துய்த்தார். (59)

மன்றுடை யானோர் கூடைமண் கொட்டி
மறைந்தது மடைகரை நீண்ட
குன்றென வுயர்ந்த தன்மையுந் தம்மேற்
கோலடி பட்டது நோக்கி
என்றன்மேற் பட்ட தென்றன்மேற் பட்ட
திதுவென வதுவென வமைச்சர்
நின்றவ ருணர்த்து நிகழ்ச்சியும் பிறர்பா
னிகழ்ச்சியு நோக்கியந் நிருபன். (60)

வேறு

உள்ளத்தா சங்கை பூண்டா
னாகமண் ணுடைப்பிற் கொட்டிக்
கள்ளத்தா ராகிப் போனார்
ககனத்தா ராகிச் சேனை
வெள்ளத்தார் பிறருங் கேட்ப
மீனவற் குவகை வெள்ளங்
கொள்ளத்தா மழைத்தா காய
வாணியாற் கூற லுற்றார். (61)

மறத்தாறு கடந்த செங்கோல்
வழுதிநின் பொருள்க ளெல்லாம்
அறத்தாற்றி னீட்டப் பட்ட
வனையவை புனித மான
திறத்தாலே நமக்கு நம்மைச்
சேர்ந்தவர் தமக்கு மார்வம்
உறத்தாவில் வாத வூர
னுதவினா னாத லாலே. (62)

அனையனை மறுக்கஞ் செய்தா
யரும்பிணப் புலவுத் தீவாய்
வனநரித் திரளை யீட்டி
வாம்பரி யாக்கித் தந்தேங்
கனையிருட் கங்குற் போதிற்
கழிந்தன பின்னுந் தண்ட

வினையர்பால் விடுத்துத் துன்பம்
விளைத்தனை யதுபொ றாதேம். (63)

வருபுனல் பெருகப் பார்த்தேம்
வந்திகைப் பிட்டு வாங்கிப்
பருகிவந் தாளாய் மாறு
பட்டன மண்போ கட்டுப்
பொருவரை யுயரச் செய்து
போகியவ் வன்னை போல்வாள்
பெருகிய விடும்பை தீர்த்தெம்
பேருல கடையச் செய்தோம். (64)

இத்தனை யெல்லாஞ் செய்த
திவன்பொருட் டிந்த வேத
வித்தகன் றன்மை யொன்று
மறிந்திலை வேட்கை யெம்பால்
வைத்துனக் கிம்மை யோடு
மறுமையுந் தேடித் தந்த
உத்தமன் றொடைசந் தாதிப்
புறப்பற்று மொழிந்த நீரான். (65)

நிறையுடை யிவனை யிச்சை
வழியினா னிறுத்தி யான்ற
மறைவழி நின்று நீதி
மன்னவர்க் களந்த வாழ்நாள்
குறைபடா தானாச் செல்வ
வாரியுட் குளித்து வாழ்கென்
றிறையவன் மொழிந்த மாற்ற
மிருசெவி [1]நிரம்பத் தென்னன். (66)

அச்சமுற் றுவகை யீர்ப்ப
வதிசய வெள்ளத் தாழ்ந்து

1. நிறப்ப. பா.வே.

பொச்சமி லன்ப ரெங்குற்
றாரெனப் புகுந்து தேடி
நச்சர வசைத்த கூட
னாயகன் கோயி னண்ணி
[1]விச்சையி லிருக்கின் றாரைக்
கண்டுபோ யிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (67)

தொல்லைநீ ருலக மாண்டு
சுடுதுயர் நரகத் தாழ
வல்லவென் னறிவுக் கேற்ற
வண்ணமே செய்தே னீரென்
எல்லைதீர் தவப்பே றாய்வந்
திகபர வேது வாகி
அல்லல்வெம் பிறவி நோய்க்கு
மருமருந் தானீ ரையா. (68)

செறுத்துநா னும்மை யெண்ணா
திழைத்தவித் தீங்கு தன்னைப்
பொறுத்துநீர் முன்போ னுங்கள்
புவியெலாம் காவல் பூண்டு
மறுத்துடைத் தாள்வ தாகென்
றிரந்தனன் மண்ணி லாசை
வெறுத்தவர் நகையுட் டோன்ற
வேந்தனை நோக்கிச் சொல்வார். (69)

பாய்திரை புரளு முந்நீர்ப்
படுகட லுலகுக் கெல்லாம்
ஆயிரஞ் செங்க ணான்போ
[2]லரசுவீற் றிருப்பீ ருங்கள்
நாயக னருளிச் செய்த
வண்ணமே நயந்து செய்வீர்
தூயவ ரன்றோ நுங்கள்
சூழல்சேர்ந் தொழுக வல்லார். (70)

1. இச்சையி. பா.வே. 2. லரசு செய்திருப்பீர் பா.வே.

உம்மைநா னடுத்த நீரா
லுலகியல் வேத நீதி
செம்மையா லிரண்டு நன்றாத்
தெளிந்தது தெளிந்த நீரான்
மெய்ம்மையாஞ் சித்த சுத்தி
விளைந்தது விளைந்த நீராற்
பொய்ம்மைவா னவரி னீந்திப்
போந்தது சிவன்பாற் பத்தி. (71)

வந்தவிப் பத்தி யாலே
மாயையின் விருத்தி யான
பந்தமாம் பவஞ்ச வாழ்க்கை
விளைவினுட் பட்ட துன்பம்
வெந்தது கருணை யாகி
மெய்யுணர் வின்பந் தன்னைத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித்
தன்மய மாக்கிற் றன்றே. (72)

சச்சிதா னந்த மாமத்
தனிப்பர சிவனே தன்ன
திச்சையா லகில மெல்லாம்
படைத்தளித் தீறு செய்யும்
விச்சைவா னவரைத் தந்த
மேலவன் பிறவித் துன்பத்
தச்சமுற் றடைந்தோர்க் கானா
வின்பவீ டளிக்கு மன்னோன். (73)

மந்தராங் கயிலை [1]மேருப்
பருப்பதம் வார ணாசி
இந்தநல் லிடங்க டோறு
மிகபர போகம் யார்க்குந்
தந்தருள் செய்தெம் போல்வார்
தம்மனம் புறம்போ காமற்

1. மேரு. பா.பே.

சிந்தனை திருத்தி ஞானத்
திருவுரு வாகி மன்னும். (74)

வேதத்தை விருத்தி செய்தது

ஒப்பவர் மிக்கோர் வேறற்
றொருவனா யெங்குந் தங்கும்
அப்பரஞ் சுடரே யிந்த
வாலவா யுறையுஞ் சோதி
கைப்படு கனிபோன் மேனாட்
கண்ணுவ னாதி யோர்க்கு
மெய்ப்பொருள் விளங்கித் தோன்றா
வேதத்தை விருத்தி செய்தான். (75)

தன்னரு ளான ஞானத்
தபனிய மாகுந் தில்லைப்
பொன்னக ரிடத்தி லென்னைப்
போகெனப் பணித்தா னீரும்
அன்னதற் கிசைதி ராகென்
றாலவா யடிக டம்மைப்
பன்னருந் துதியா லேத்தி
விடைகொடு பணிந்து போவார். (76)

தன்றொடக் கறுத்த நாதன்
றாட்டொடக் குண்டு போவார்
பின்றொடர்ந் தரசன் செல்லப்
பெருந்தவர் நின்மி னின்மின்
என்றனர் செலவுங் கூப்பி
டெல்லைசென் றணிய னாகிச்
சென்றடி பணிந்து தென்னன்
விடைகொடு திரும்பி னானே. (77)

துறந்தவர் போக மீண்டு
தொன்னக ரடைந்து தென்னன்

அறந்தரு பங்கி னாரை
யடைந்துதான் பிரம்பு நீட்டப்
புறந்தரு கருணை வெள்ளம்
பூரிப்பத் தாழ்ந்து நெஞ்ச
நிறைந்தது வாய்கொள் ளாம
னின்றெதிர் துதிப்ப தானான். (78)

வேறு

அடையாளம் படவொருவ னடித்தகொடுஞ் சிலைத்தழும்புந்
தொடையாக வொருதொண்டன் றொடுத்தெறிந்த கல்லும்போற்
கடையானேன் வெகுண்டடித்த கைப்பிரம்பு முலகமெல்லாம்
உடையானே பொறுத்ததோ வுன்னருமைத் திருமேனி. (79)

கடியேறு மலர்மகன்மான் முதலாய கடவுளரும்
படியேழு மளவிறந்த பல்லுயிரு நீயேயோ
முடியேற மண்சுமந்தாய் முதுகிலடி வடுப்பட்ட
தடியேனும் பட்டேனின் றிருமேனி யானேனோ. (80)

கைக்குமருந் தின்சுவையின் காட்டுமா றெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங் கலனாகி மண்ணாண்டு புலைநரகந்
துய்க்குமருந் துயர்களைவான் மாறாய்நின் றுணையடிக்கே
உய்க்குமருந் தவரிவரென் றறியாமை யொறுத்தேனே. (81)

பாதியுமை யுருவான பரமேட்டி யெனக்கிம்மை
ஊதியமும் பரகதியு முறுதிபெற விளைக்கும்
நீதியினான் மந்திரியாய் நின்னருளே யவதரித்த
வேதியரை யறியாதே வெறுத்துநா னொறுத்தேனே. (82)

மாயா விருத்தியினான் மாழாந்து மாதவரை
ஆயா தொறுத்தே னருநரகத் தாழ்ந்துநான்
வீயாம லின்றனையார் மெய்ம்மையெலாந் தேற்றியவென்
தாயானாய் தண்ணளிக்கென் றிமியேன்செய் கைம்மாறே. (83)

நின்னையுணர்ந் தவர்வேத நெறிவேள்வி செய்தூட்டும்
இன்னமுதிற் கழிசுவைத்தோ விவளிடும்பிட் டெவ்வுயிர்க்கும்

மன்னவனை செந்துவர்வாய் மலர்ந்தமுது செய்தனையால்
அன்னையிலா வுனக்கிவளோ ரன்னையாய் வந்தாளோ. (84)

அன்றுசிறுத் தொண்டரிடும் பிள்ளைக் கறியமுதும்
மென்று சுவைதெரிந்த வேடனிட்ட வூனும்போல்
நன்றுநரை யாட்டியிடு பிட்டு நயந்தருந்தி
என்று மடியார்க் கெளிவந்தா யெந்தாயே. (85)

நரியாவும் பரியாக்கி நடத்தியுமம் பரமன்றித்
தரியாயான் றருதுகிலைத் திருமுடிமேற் றரித்துமறைக்
கரியாய்நீ யென்பாச மறுக்கவருந் திருமேனி
தெரியாதே பரியாசை திளைத்திறுமாந் திருந்தேனே. (86)

விண்சுமக்கும் புள்ளாய் விலங்காய்ச் சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ் சூழ்ச்சி வலியுடைய புத்தேளிர்
மண்சுமக்கு மள்ளராய் வந்திலரே வந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ் சொல்லிபங்கன் பாதமுடி காண்பாரே. (87)

வேறு

என்றுபல முறையாலே துதித்தடைந்தோர்க் கன்பரிவ
ரிவரைத் தேரின்
நன்றுமிக பரபோகம் வீடுபெற லெளிதென்று
நகைத்தார் வேந்தன்
அன்றுதிருப் பணிபூசை பிறவுநனி வளம்பெருக்கி
யழகார் வெள்ளி
மன்றுடையா ரடிக்கன்பு முயிர்க்கன்புஞ் சுரந்தொழுகி
வாழு நாளில். (88)

முன்புபெருந் துறையார்க்கு மடியார்க்கு மறந்தெரிந்த
முறையா லீட்டுந்
தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு பயனேபோற்
றலையு வாவின்
நன்பனிகான் மதிகண்ட வுவரியெனப் பலசெல்வ
நாளு மோங்க
இன்புறுவான் சகநாத னெனுமகப்பெற் றின்பத்து
லின்பத் தாழ்ந்தான். (89)

அம்மனை முடிசூட்டி யரசாக்கி வாதவூ
ரமைச்சர் சார்பான்
மெய்ம்மைநெறி விளங்கியிரு வினையொப்பி லான்கருணை
விளைந்த நோக்கான்
மும்மைமலத் தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக் கடற்படிந்து
முக்கண் மூர்த்தி
செம்மலர்த்தா ணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த் தனனென்னுந்
தென்பார் வேந்தன். (90)

வேறு

வழுதியால் விடுக்கப் பட்ட
வாதவூர் முனிக டம்மைப்
பழுதிலாப் பாடல் கொள்வார்
பதிபல பணிந்து போந்து
முழுதுணர் மறையோர் வேள்விப்
புகையண்ட முடிக்கீண் டூழி
எழுவட வரைபோற் றோன்று
மெழிற்றில்லை மூதூர் சேர்ந்தார். (91)

வேறு

வீதிதொறும் வீழந்துவீழ்ந் திறைஞ்சியா லயத்தெய்தி
மெய்ம்மை யான
சோதியறி வானந்தச் சுடருருவாஞ் சிவகங்கை
தோய்ந்து மேனி
பாதிபகிர்ந் தவள்காணப் பரானந்தத் தனிக்கூத்துப்
பயிலா நிற்கும்
ஆதியரு ளாகியவம் பலங்கண்டு காந்தநே
ரயம்போற் சார்ந்தார். (92)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட கோலமே
யருளா னந்த
மன்றினிடத் தெதிர்தோற்றி வாவென்பா ரெனமூரன்
மணிவாய் [1]தோற்றி

....

1. தோன்றி. பா.வே.

நின்றதனிப் பெருங்கூத்தர் நிலைகண்டா ரஞ்சலித்தார்
நிலமேல் வீழ்ந்தார்
ஒன்றரிய புலன்காண வழிநீந்தி மெய்யன்பி
னுருவ மானார். (93)

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்விளை சிவானந்த
மதுவை வாரி
உண்டுவா சகம்பாடி யாடியழல் வெண்ணெயென
வுருகுந் தொண்டர்
விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான் றிருவாக்கான்
மிகுந்த நேயங்
கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவர்வாழ் தபோவனத்தைக்
குறுகி யங்கண். (94)

குறிகுணங்கள் கடந்ததனிக் கூத்தனுரு வெழுத்தைந்தின்
கொடுவா ளோச்சிப்
பொறிகரணக் காடெறிந்து வீசிமனப் புலந்திருத்திப்
புனிதஞ் செய்து
நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங் களைந்தருணன்
னீர்கால் பாய
அறிவுருவாய் விளைந்ததனிப் பரானந்த வமுதருந்தா
தருந்தி நின்றார். (95)

மானிரையுங் குயவரியும் வந்தொருங்கு நின்றுரிஞ்ச
மயங்கு கானத்
தானிரைகன் றெனவிரங்கி மோந்துநக்க வானந்த
வருட்கண் ணீரைக்
கானிறைபுள் ளினம்பருகக் கருணைநெடுங் கடலிருக்குங்
காட்சி போலப்
பானிறவெண் ணீற்றன்ப ரசைவின்றிச் சிவயோகம்
பயிலு நாளில். (96)

புத்தர்சில ரிலங்கையினும் போந்துமூ வாயிரமெய்ப்
போத வேத

வித்தகரோ டேழுநாள் வரையறுத்துச் சூளொட்டி
விவாதஞ் செய்வார்
இத்தகைய நாளேழில் யாமிவரை வேறுமெனு
மெண்ணம் பூண்ட
சித்தமுடை யவராக வவர்கனவி லெழுந்தருளித்
தேவ தேவர் (97)

வாதவூ ரனைவிடுத்து வாதுசெய்வீ ரெனவிழித்து
மறையோ ரந்தப்
போதவே தியரைவனம் புகுந்தழைத்தா ரப்போது
பொதுவி லாடும்
வேதநா யகன்பணிந்த வழிநின்றா ரெதிர்மறுப்ப
மீண்டு போந்து
காதரா குலமூழ்கி யிருந்தார்முத் தழனிமிர்த்துக்
கலியைக் காய்வார். (98)

பின்னுமவர் கனவின்கண் மன்றுணடம் பிரியாத
பெருமான் வந்து
முன்னவனைப் பெருந்துறையிற் குருந்தடியி லாட்கொண்ட
முறையி னானும்
இன்னிசைவண் டமிழ்மணிபோற் பாடுங்கா ரணத்தானும்
யாமன் றிட்ட
மன்னியபேர் மாணிக்க வாசகனென் றழைமின்கள்
வருவ னென்றார். (99)

உறக்கமொழிந் தறவோர்சென் றவர்நாம மொழிந்தழைப்ப
வுணர்ந்து நாதன்
அறக்கருணை யிதுவோவென் றவரோடு மெழுந்துநக
ரடைந்து மண்ணுந்
துறக்கமுநீத் தருவருத்தார் மன்றாடுந் துணைக்கமலந்
தொழுது மீண்டோர்
நிறக்கனக மண்டபத்திற் புக்கிருந்தா ரறிஞர்குழா
நெருங்கிச் சூழ. (100)

வேறு

தத்துநீர்க் கலத்திற் போந்த
சீவரப் போர்வை தாங்கும்
புத்தரை வேறு வைத்துப்
புகன்மினும் மிறையு நூலும்
அத்தலை நின்றோ ரெய்துங்
கதியுமென் றாழ்ந்த கேள்வி
மெய்த்தவ நெறிமா ணிக்க
வாசகர் வினவி னாரே. (101)

கனவினு நீறு காணாக்
கைதவர் காட்சி யானும்
மனவனு மானத் தானும்
வாசகப் பெருமான் றம்மை
வினவிய மூன்று முத்தே
சாதியின் விரித்தார் வேதம்
அனையவர் கோட்டம் மூன்று
மனுவாதஞ் செய்துட் கொள்ளா. (102)

இன்றிவர்க் கனுமா னாதி
யெடுப்பதென் னென்று காட்சி
ஒன்றுகொண் டவர்க டாமே
யுடம்படன் மறுத்தார் காட்சி
அன்றியே தின்மை யாலே
யனுமான வளவை யாலும்
நின்றவன் றுங்கோ னாதி
நிறுத்திய மூன்று மென்றார். (103)

பொன்றுதன் முத்தி யென்பார்
பூசுரர் பிரானை நோக்கி
இன்றெமைக் காட்சி யொன்றால்
வென்றன மென்றீ ரானால்

நன்றுநுங் கடவு டன்னை
யளவையா னாட்டி யெம்மை
வென்றிடு மென்றா ரைந்தும்
வென்றவர் முறுவல் செய்யா. (104)

பிறவியந் தகர்க்கு வெய்யோன்
பேரொளி காட்ட லாமோ
மறைகளா லளவை தன்னாற்
றேவரான் மனத்தால் வாக்கால்
அறிவருஞ் சோதி யெங்கோ
னவன்றிரு நீற்றுத் தொண்டின்
குறிவழி யன்றிக் காணுங்
கொள்கையா னல்ல னென்றார். (105)

தேற்றமில் லாதா ருங்கள்
சிவனுக்குந் திருநீற் றுக்குந்
தோற்றமெப் படிதிட் டாந்தஞ்
சொல்லுமி னென்றார் தூயோர்
வேற்றுமை யறநா மின்னே
விளக்குது மதனை நீங்கள்
தோற்றபி னுமக்குத் தண்டம்
யாதுகொல் சொன்மி னென்றார். (106)

செக்குர லிடையிட் டெம்மைத்
திரிப்பது தண்ட மென்னா
எக்கராம் புத்தர் தாமே
[1]யிசைந்தன ரெரிவாய் நாகங்
கொக்கிற கணிந்தா ரன்ப
ருலர்ந்தகோ மயத்தை வாங்கிச்
செக்கரந் தழல்வாய்ப் பெய்து
சிவந்திட வெதுப்பி வாங்கி. (107)

1. மிசைத்தன. பா.வே.

இவ்வண்ண மிருக்கு மெங்க
ளிறைவண்ண வடிவு மந்தச்
செவ்வண்ண மேனி பூத்த
திருவெண்ணீறதுவு மென்னா
மெய்வ்வண்ண முணர்ந்த வேத
வித்தக ரவைமுன் காட்ட
உய்வ்வண்ண மறியா மூட
ருள்ளமு முயிருந் தோற்றார். (108)

இங்கிவர் தோற்ற வண்ணங்
கேட்டவ ரிறப்ப தின்பந்
தங்குவீ டென்று தேற்றுஞ்
சமயத்தி லாழ்ந்த வாத்திக்
கொங்கிவர் தாரான் மூங்கைக்
குயிற்பெடை யெனத்தா னீன்ற
மங்கையைக் கொண்டு தில்லை
மல்லன்மா நகரில் வந்தான். (109)

யாவரே யாக வின்றிங்
கென்மகண் மூங்கை தீர்த்தோர்
ஆவரே வென்றோ ரென்றா
னாற்றவு மானம் பூண்டு
சாவதே முத்தி யென்பார்
மணிமுதன் மூன்றுந் தங்கள்
தேவரே யென்றென் றுள்கிச்
செய்யவுந் தீரா தாக. (110)

அந்தணர் பெருமான் முன்போ
யரசன்றன் மகளைப் போகட்
டிந்தநோய் நீரே தீர்க்க
வேண்டுமென் றிரந்தா னையன்
சுந்தர நாதன் மன்று
ளாடிய துணைத்தா டன்னைச்
சிந்தைசெய் தருட்க ணோக்காற்
றிருந்திழை யவளை நோக்கா. (111)

வேறுவே றிறைவன் கீர்த்தி
வினாவிரை யாகப் பாடி
ஈறிலா னன்பர் கேட்ப
விறைமொழி கொடுத்து மூங்கை
மாறினாள் வளவன் கன்னி
மடவரல் வளவன் கண்டு
தேறினான் சிவனே யெல்லாத்
தேவர்க்குந் தேவ னென்னா. (112)

பின்பர வாரம் பூண்ட
பிரானருள் விளையப் பாடும்
அன்பரை முனிவர் மூவா
யிரவரை யடியிற் றாழ்ந்து
முன்பவர் சொன்ன வாறே
மூர்க்கரைத்தடிந்து மன்றுள்
இன்பரை நடங்கண் டேத்தி
யிறைமகன் சைவ னானான். (113)

மாசறு மணிபோற் பன்னாள்
வாசக மாலை சாத்திப்
பூசனை செய்து பன்னாட்
புண்ணிய மன்று ளாடும்
ஈசன தடிக்கீ ழெய்தி
யீறிலா வறிவா னந்தத்
தேசொடு கலந்து நின்றார்
சிவனருள் விளக்க வந்தார். (114)

அறுபத்தொன்றாவது
மண்சுமந்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 3103.

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த படலம்

வான லமுத மதிமுடிமேன்
மதுரைப் பெருமான் மண்சுமந்து
தேன லமுத வாசகரைக்
கதியில் விடுத்த திறமிதுமேற்
பானன் மணிவாய்க் கவுணியனை
விடுத்துச் சமணர் படிற்றொழுகுங்
கூனல் வழுதி சுரந்தணித்தாட்
கொண்ட கொள்கை கூறுவாம். (1)

வாகு வலத்தான் சகநாத
வழுதி வேந்தன் மகன்வீர
வாகு வவன்சேய் விக்கிரம
வாகு வவன்சேய் பராக்கிரம
வாகு வனையான் மகன் [1]சுரபி
மாற னனையான் றிருமைந்தன்
வாகு வலத்தான் மறங்கடிந்து
மண்ணா ளுங்குங் குமத்தென்னன். (2)

அன்னான் குமரன் கருப்புரபாண்
டியனா மவன்சேய் காருணிய
மன்னா மவன்றன் மகன்புருடோத்
தமனா மவன்றன் மகனாகும்
மின்னார் [2]மௌலிச் சத்துருசா
தனபாண் டியனாம் விறல்வேந்தன்
இன்னான் மகன்கூன் பாண்டியனா
மவன்றோள் வலியா லிசைமிக்கான். (3)

1. சுரதமாறன். 2. மேலிச். பா.வே.

திண்டோள் வலியாற் குடநாடர்
செம்ம றனையு மாரலங்கல்
வண்டோ லிடுதா ரிரவிகுல
மருமான் றனையு மலைந்துபுறங்
கண்டோர் குடைக்கீழ் நிலமூன்றுங்
காவல் புரிந்து கோலோச்சிப்
புண்டோய் குருதி மறக்கன்னிப்
புகழ்வேல் வழுதி நிகழ்நாளில். (4)

விண்டு ழாவுங் கைம்மாவும்
வெறுக்கைக் குவையு மணிக்குவையும்
வண்டு வீழுந் தாரளக
வல்லி யாய மொடுநல்கிக்
கண்டு கூடற் கோமகனைக்
காலில் வீழ்ந்து தன்னாடு
பண்டு போலக் கைக்கொண்டு
போனான் றேனார் பனந்தாரான். (5)

சென்னிக் கோனுந் தானீன்ற
திலகப் பிடியை யுலகமெலாம்
மின்னிக் கோதில் புகழொளியால்
விளக்குஞ் சைவ மணிவிளக்கைக்
கன்னிக் கோல மங்கையருக்
கரசி தன்னைக் கௌரியற்கு
வன்னிக் கோமுன் மணம்புணர்த்தி
வாங்கி னான்றன் வளநாடு. (6)

வேறு

வளவர்கோன் செழியன் கற்பின்
மங்கையர்க் கரசி யாருக்
களவறு நிதியுஞ் செய்பொற்
கலிங்கமு மணியும் போகம்
விளைநில மனைய வாய
வெள்ளமும் பிறவுந் தென்னன்
உளமகிழ் சிறப்ப வேந்தர்
வரிசையா லுதவிப் பின்னர். (2)

கோதறு குணத்தின் மிக்க
குலச்சிறை யென்பா னங்கோர்
மேதகு கேள்வி யானை
விடுத்தனன் மீண்டு தென்னன்
காதலி யோடு [1]காவற்
கடவுள்செம் பதுமக் கோயின்
மாதரை மணந்து செல்வான்
போல்வந்து மதுரை சேர்ந்தான். (8)

மலர்மகள் மார்பன் பொன்னி
மன்னவன் பயந்த தெய்வக்
குலமக ளுடனே வந்த
குலச்சிறை குணனுங் கேள்வித்
தலைமையு மதியின் மிக்க
தன்மையுந் தூக்கி நோக்கி
நலமலி யமைச்ச னாக்கி
நானிலம் புரக்கு நாளில். (9)

வல்வினை வலியான் மெய்யில்
வலியகூ னடைந்தான் போலக்
கொல்வினை யிலராய் வஞ்சங்
கொண்டுழன் றுடுத்த பாசம்
வெல்வினை யறியா [2]நக்க
வேடர்சொல் வலையிற் பட்டு
நல்வினை யுதவாத் தென்ன
னான்மறை யொழுக்க நீத்தான். (10)

போதவிழ் தாரா னக்கர்
புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்டோ
னாதலிற் கன்னி நாடு
மமணிருண் மூழ்கிப் பூதி
சாதன நெறியாஞ் சைவ
சமயமு முத்திச் செல்ல

1. மாயக். பா.வே. 2. நக்கன் - (அருகனது சமயவேடர் - சமணர்) பா.வே.

மாதவ நெறியுங் குன்ற
மறைந்தது வேத நீதி. (11)

பறிபடு தலையும் பாயி
னுடுக்கையும் பாசிப் பல்லு
உறிபொதி கலனு மத்தி
நாத்தியென் றுரைக்கு நாவும்
அறிவழி யுளம்போ னாணற்
றழிந்தவெற் றரையுங் கொண்டு
குறிகெடு மணாங்கு சூழ்ந்தாங்
கமணிறை கொண்ட தெங்கும். (12)

அருந்த மிழ்ப் பாண்டி வேந்தற்
குறுதியா யாக்கஞ் செய்யும்
மருந்தினிற் சிறந்த கற்பின்
மங்கையர்க் கரசி யாரும்
பெருந்தகை யமைச்சு நீரிற்
குழைத்தன்றிப் பிறங்கப் பேறு
தருந்திரு [1]நீறி டாராய்ச்
சிவனடிச் சார்பு நின்றார். (13)

பொய்யுரை பிதற்று மிந்தப்
புன்சமண் களைகட் டீண்டு
மெய்யுரை வேத நீதி
வியன்பயிர் தலைச்செய் தோங்கச்
செய்யுந [2]ரெவரே யென்று
சிந்தையிற் கவலை பூண்டு
நையுந ராகிக் கூட
னாதனை வணங்கப் போனார். (14)

பேதுற்ற முனிவர்க் கன்று
பெருமறை விளக்கஞ் செய்த

1. நீரிட்டாராய். பா.வே. 2. ரெவரோவென்று. பா.வே.

வேதத்தின் பொருளே யிந்த
வெஞ்சமண் வலையிற் பட்டுப்
போதத்தை யிழந்த வேந்தன்
புந்தியை மீட்டிப் போதுன்
பாதத்தி லடிமை கொள்வா
யென்றடி பணியு மெல்லை. (15)

வேதிய னொருவன் கண்டி
வேடமும் பூண்டோன் மெய்யிற்
பூதியன் புண்ட ரீக
புரத்தினும் போந்தோன் கூடல்
ஆதியைப் பணிவான் வந்தான்
மங்கையர்க் கரசி யாரும்
நீதிய வமைச்ச ரேறு
நேர்பட வவனை நோக்கா. (16)

எங்கிருந் தந்த ணாளிர்
வந்தனி ரென்றா ராய்ந்த
புங்கவன் சென்னி பொன்னி
நாட்டினும் போந்தே னென்றான்
அங்கவ ரங்குண் டான
புதுமையா தறைதி ரென்றார்
சங்கரற் கன்பு பூண்டோ
னுண்டென்று சாற்று கின்றான். (17)

ஏழிசை மறைவல் லாளர்
சிவபாத விதய ரென்னக்
காழியி லொருவ ருள்ளர்
காரமண் கங்குல் சீப்ப
ஆழியி லிரவி யென்ன
வொருமக வளித்தி யென்னா
ஊழியி லொருவன் றாளை
யுள்கிநோற் றொழுகி நின்றார். (18)

ஆயமா தவர்பா லீச
　　　　னருளினா லுலக முய்யச்
சேயிளங் கதிர்போல் வந்தான்
　　　　செல்வனுக் கிரண்டாண் டெல்லை
[1]போயபின் மூன்றா [2]மாண்டிற்
　　　　பொருகடன் மிதந்த தோணி
நாயகன் பிராட்டி யோடும்
　　　　விடையின்மே னடந்து நங்கை. (19)

திருமுலைப் பாலி னோடு
　　　　ஞானமுந் தீட்டிச் செம்பொற்
குருமணி வள்ளத் தேந்திக்
　　　　கொடுப்பவப் பாலன் வாங்கிப்
பருகியெண் ணிறந்த வேதா
　　　　கமமிவை பற்றிச் சார்வாய்
விரிகலை பிறவு மோதா
　　　　துணர்ந்தனன் விளைந்த ஞானம். (20)

நம்பந்த மறுப்போன் ஞான
　　　　நாயகன் ஞானத் தோடு
சம்பந்தஞ் [3]செய்து ஞான
　　　　சம்பந்த [4]னாகி நாவில்
வம்பந்த முலைமெய்ஞ் ஞான
　　　　வாணியுங் காணி கொள்ள
அம்பந்த மறைக ளெல்லா
　　　　மருந்தமி ழாகக் கூறும். (21)

கரும்பினிற் கோது நீத்துச்
　　　　சாரடு கட்டி யேபோல்
வரம்பிலா மறையின் மாண்ட
　　　　பொருளெலா மாணத் தெள்ளிச்
சுரும்பிவர் கொன்றை வேணிப்
　　　　பிரானிடந் தோறும் போகி

1. போயின. பா.வே. 2. மாண்டில். பா.வே. 3.செய்யு. பா.வே. 4. னாக. பா.வே.

விரும்பிய தென்சொன் மாலை
சிவமணம் விளையச் சாத்தி. (22)

பருமுத்த முலையாள் பங்க
னருளினாற் பசும்பொற் றாளந்
திருமுத்தின் சிவிகை காளந்
தெண்முத்தின் பந்த ரின்ன
நிருமித்த வகைபோற் பெற்றுப்
பாலையை நெய்த லாக்கிப்
பொருமுத்த நதிசூழ் வீழிப்
பொற்படிக் காசு பெற்று. (23)

அருமறை வணங்குங் கோயிற்
கதவினை யடைக்கப் பாடிப்
பரனுறை பதிக ளெங்குந்
தொழுதனர் பாடிப் பாடி
வருமவர் நுங்க ணாட்டு
வணங்கவும் வருவ ரென்னத்
தருமநூ லணிந்த தெய்வத்
தாபதன் சாற்ற லோடும். (24)

கற்பலர் கொடியன் னாருந்
தென்னவன் கண்போல் வாரும்
அற்புரை யமண்பே யோட்டி
யன்றுதங் கோமான் மெய்யிற்
பொற்புறு நீறு கண்டு
பூதிசா தனத்தா லெய்துஞ்
சிற்பர வீடு கண்ட
மகிழ்ச்சியுட் டினைத்தோ ரானார். (25)

தங்கள்பேர் தீட்டி யோலை
விண்ணப்பஞ் சண்பை நாடர்
புங்கவர்க் குணர்த்த வந்தப்
பூசுரன் கையிற் போக்கி

மங்கையர்க் கரசி யாரு
மரசற்கு மருந்தன் னானும்
அங்கயற் கண்ணி கோனைப்
பணிந்துதம் மகத்திற் புக்கார். (26)

பண்படு வேதச் செல்வன்
வல்லைபோய்ப் பழன வேலிச்
சண்பையர் பிரானைக் கண்டு
பறியுண்டு தலைக ளெல்லாம்
புண்படத் திரியுங் கையர்
பொய்யிருள் கடந்தார் தந்த
எண்படு மோலை காட்டிப்
பாசுர மெடுத்துச் சொன்னான். (27)

பாசுரமெடுத்துச் சொன்னது.

வேறு

வெங்குரு வேந்த ரடிபணிந் தடியேன்
குலச்சிறை விளம்புவின் ணப்பம்
இங்கெழுந் தருளிச் சமணிரு ளொதுக்கி
யெம்மிறை மகற்குநீ றளித்துப்
பொங்குரும் பணைசூழ் தென்றமிழ் நாட்டைப்
பூதிசா தனவழி நிறுத்தி
எங்களைக் காக்க வென்றபா சுரங்கேட்
டெழுந்தனர் கவுணியர்க் கிறைவர். (28)

ஆதகா திதுவென் றோதுவார் நாவுக்
கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞ்சார் தம்மொடும் பன்னாட்
பழகிய வெனையவர் செய்த
வேதனை யளந்து கூறுவ தென்னை
விடுகதில் லம்மவோ வுமக்கிப்
போதுநாள் கோள்கள் வலியில வென்னப்
புகலியர் வேந்தரும் புகல்வார். (29)

எந்தையெம் பெருமா னருளிலார் போல
　　வின்னண மிசைப்பதென் னவர்செய்
வெந்தவே தனியி னுய்ந்தநீர் நாள்கோள்
　　விலங்குபுள் ளவுணர்பேய் பூதம்
அந்தமில் பலவு மம்மையோ டப்ப
　　னாணையா னடப்பன வவர்நஞ்
சிந்தையே கோயில் கொண்டுவீற் றிருப்பத்
　　தீங்கிழை யாவென வெழுந்தார். (30)

வேறு

மாமுர சொலிப்பச் சங்கங்
　　காளகம் வாய்விட் டேங்கச்
சாமரை பணிப்ப முத்தின்
　　பந்தரிற் றரளத் தெய்வக்
காமரு சிவிகை [1]மேற்கொண்
　　டமணிருள் கழுவுஞ் சோதி
யாமென நெறிக்கொண் டீச
　　னிடந்தொறு மடைந்து பாடி. (31)

செம்பிய னாடு [2]நீந்தித்
　　தென்னவனாடு நண்ணி
வெம்பிய சுரமு முல்லைப்
　　புறவமு மேக வில்லைத்
தும்பிகை நீட்டி வாங்கு
　　மலைகளுந் துறந்து பாகத்
தம்பிகை யுடையான் கூட
　　னகர்ப்புற னணுகச் செல்வார். (32)

புண்ணிய நீற்றுத் தொண்டர்
　　குழாத்தினுட் புகலி வேந்தர்
நண்ணிய சிவிகை மீது
　　நகைவிடு தரளப் பந்தர்

1.மேல்கொண். பா.வே. 2. நீங்கித். பா.வே.

கண்ணிய [1]தோற்றந் தீம்பாற்
கடல்வயி றுதித்துத் தீர்ந்து
விண்ணியன் முழுவெண் டிங்கள்
விளக்கமே யொத்த தன்றே. (33)

தேம்படு குமுதச் செவ்வாய்ச்
சிரபுரச் செல்வர் முன்னம்
போம்பரி சனத்தார் தம்மிற்
பொன்னெடுஞ் சின்ன மார்ப்போர்
தாம்பர சமய சிங்கஞ்
சமணிருள் கிழியப் பானு
வாம்படி வந்தா னென்றென்
றார்த்தெழு மோசை கேளா. (34)

நின்றுண்டு திரியுங் கைய
ரெதிர்வந்து நீவிர் நுங்கள்
கொன்றறஞ் சொன்ன தேவைக்
கும்பிட வந்தா லிந்த
வென்றிகொள் சின்ன மென்கொல்
வீறென்கொல் யாரை வென்றீர்
என்றனர் தடுத்தா ரென்று
மீறிலா னடியார் தம்மை. (35)

மாமத மொழுகச் செல்லுந்
திண்டிறன் மத்த வேழந்
தாமரை நூலாற் கட்டத்
தடைபட வற்றோ கொற்றக்
காமனை முனிந்தார் மைந்தர்
கயவர்தந் தடையை நீத்துக்
கோமணி மாட மூதூ
ரடைந்தரன் கோயில் புக்கார். (36)

1. ஜோற்றம். பா.வே.

கைம்மலைச் சாபந் தீர்த்த
கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மும்முறை வளைந்து ஞான
முகிழ்முலைப் பாலி னோடு
செம்மணி வள்ளத் தீந்த
திருவொடுந் தொழுதா னந்த
மெய்ம்மய வெள்ளத் தாழ்ந்து
நின்றனர் வேதச் செல்வர். (37)

மறைவழி நின்று நின்னை
வந்திசெய் துய்ய மாட்டா
நிறைவழி வஞ்ச நெஞ்சச்
சமணரை நெறிக ளெல்லாஞ்
சிறைபட வாது செய்யத்
திருவுளஞ் செய்தி கூற்றைக்
குறைபட வுதைத்தோ யென்று
குறித்துரை பதிகம் பாடி. (38)

வேண்டுகொண் டருளைப் பெற்று
மீளுமப் போது கண்டு
மூண்டவைம் பொறியும் வென்ற
வாகீச [1]முனிக ளென்ன
ஆண்டுளா ரொருவர் வேண்ட
வவர்திரு மடத்தி லன்பு
பூண்டெழு காத லோடும்
போயினார் புகலி வேந்தர். (39)

அங்கெழுந் தருளி யெல்லி
னமுதுசெய் திருப்ப வற்றைக்
கங்குல்வா யமணர் செய்யுங்
கருதருஞ் செயலுந் தங்கள்
மங்கல மரபின் வந்தாள்
வருத்தமுங் காண வஞ்சிச்

1.முனிவரென்ன. பா.வே.

செங்கதி ரவன்போய் மேலைச்
செழுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தான். (40)

மாறுகொ ளமணர் செய்யும்
வஞ்சனைக் கிடனா யொத்து
வேறற நட்புச் செய்வான்
வந்தென விரிந்த கங்குல்
ஈறற முளைத்த வான்மீ
னினமவர் பறித்த சென்னி
ஊறுபட் டெழுந்த மொக்கு
ளொத்தவக் கங்கு லெல்லை. (41)

வேறு

வைதி கத்தனி யிளஞ்சிறு மடங்கலே றடைந்த
செய்தி யைத்தெரிந் தயன்மலை யிடங்களிற் றிரண்ட
கைத வத்தவெண் ணாயிரங் கயவரு மொருங்கே
எய்தி முத்தமிழ் விரகர்மேற் பழித்தழ விழைத்தார். (42)

மெய்யில் சந்தையா ரத்தழற் கடவுளை விளித்தாங்
கெய்தி யெம்பகை யாயினோ ரிருக்கையை யமுது
செய்து [1]வாவெனப் பணித்தனர் சிறுவிதி மகத்துக்
கையி ழந்தவன் செல்லுமோ வஞ்சினான் கலங்கி. (43)

ஈனர் தாஞ்சடத் தீயினை யெடுத்தன ரேகி
ஞான போனகர் மடத்தினிற் செருகினார் நந்தா
தான தீப்புகை யெழுவதை யடியவர் கண்டு
வான நாயகன் மைந்தருக் குணர்த்தினார் வல்லை. (44)

சிட்டர் நோக்கியத் தீயினைத் தென்றமிழ்க் கூடல்
அட்ட மூர்த்தியை யாங்கிருந் தருமறைப் பதிகந்
துட்டர் பொய்யுரை மேற்கொண்டு தொன்முறை துறந்து
விட்ட வேந்தனைப் பற்றெனப் பாடினார் விடுத்தார். (45)

....

1. வாவென விடுத்னர் பா.வே.

அடுத்த தக்கணத் தரசனை வெப்புநோ யாகித்
தொடுத்த திட்டபல் கலன்களுந் துகளெழப் பனிநீர்
மடுத்த சாந்தமுங் கலவையு மாலையுங் கருகப்
படுத்த பாயலுஞ் சருகெழப் புரவலன் பதைத்தான். (46)

வளவர் கோன்றிரு மடந்தையு மந்திர ரேறுந்
தளர்வ டைந்துநன் மருத்துநூல் விஞ்சையர் தமைக்கூஉய்ப்
பளகில் பல்மருந் தருத்தவும் பார்வையி னாலும்
விளைவ தேயன்றி வெஞ்சுரந் தணிவது காணார். (47)

சவலை நோன்புழந் திம்மையு மறுமையுஞ் சாரா
அவல மாசரை விடுத்தன ரனைவரும் பார்த்துத்
தவவ லத்தினு மருந்தினுந் தணிந்தில தாகக்
கவலை யெய்தினா ரிருந்தனர் விடிந்தது கங்குல். (48)

வட்ட வாழியொன் றுடையதேர்ப் பரிதிதன் மருமான்
பெட்ட காதல்கூர் மருகனைப் பற்றிய பிணிகேட்
டிட்ட காரிரு ளெழினியை யெடுத்தெடுத் தங்கை
தொட்டு நோக்குவான் வந்தெனத் தொடுகடன் முளைத்தான்.(49)

வாலிதாகிய சைவவான் பயிரினை வளர்ப்பான்
வேலி யாகியோ ரிருவரும் வேந்தனை நோக்கிக்
கால பாசமுஞ் சுடுமிந்நோ யருமறைக் காழிப்
பால ராலன்றித் தீர்த்திடப் படாதெனப் பகர்ந்தார். (50)

பொய்யர் சார்பினை விடாதவ னீங்குநீர் புகன்ற
சைவர் நீறிட்டுப் பார்ப்பது தகுவதோ வென்ன
ஐய நீயெனைத் திறத்தினா லாயினு நோய்தீர்ந்
துய்ய வேண்டுமே யிதனில்யா துறுதியென் துரைத்தார். (51)

அழைமி னீண்டெனு வரசனு மிசைந்தன னார்வந்
தழையு மந்திரத் தலைமகன் றனிநக ரெங்கும்
விழவு தூங்கநன் மங்கல வினைகளால் விளக்கி
மழலை யின்றமிழ் விரகர்தம் மடத்தில்வந் தெய்தா. (52)

அன்று கேள்வியா லருந்திய ஞானவா ரமுதை
இன்று கண்களா லுண்டுகண் பெற்றபே றெய்திச்
சென்றி றைஞ்சினா னெழுந்திருந் தீயமண் சூழ்ச்சி
வென்ற சிந்தையீ ரென்றனர் பூந்தராய் வேந்தர். (53)

நன்றி ருந்தனி ரேயென நகைமலர்த் தடந்தார்
வென்றி மீனவன் கற்பினார் தம்மையும் வினவ
என்று நும்மரு ளுடையவர்க் கெவன்குறை யென்னா
ஒன்று கேண்மைசூ ரன்பினா ரிதனையு முரைப்பார். (54)

கையர் மாளவு நீற்றினாற் கவுணியன் றேயம்
உய்வ தாகவு மின்றுநும் மருளினா லொலிநீர்
வைகை நாடன்மேல் வெப்புநோய் வந்ததா லதனை
ஐய தீர்த்திடல் வேண்டுமென் றடியில்வீழ்ந் திரந்தார். (55)

இரந்த வன்பருக் கன்னதா கென்றருள் சுரந்து
பரந்த நித்தில யானமேற் பனிக்கதிர் மருமான்
சுரந்த ணிப்பலென் றேகுவா னொத்துமெய்ச் சுருதி
புரந்த ளிப்பவர் பாண்டியன் கோயிலிற் புகுவார். (56)

வாயி லெங்கணுந் தூபமு மங்கல விளக்குந்
தோய கும்பமுங் கொடிகளுஞ் சுண்ணமுந் [1]துவன்றச்
சேய காகள வொலிமன்னன் செவிப்புலன் சுவைப்பக்
கோயி லெய்தினா ரமணர்தங் கோளரி யனையார். (57)

காவ லொன்மருங் கிட்டதோர் கதிர்மணித் தவிசின்
மேவி னாரவர் நோக்கினான் மீனவன் றெளிந்து
வாவி தாழ்செழுந் தாமரை யெனமுக மலர்ந்து
பாவி யேன்பிணி தணித்தெனைப் பணிகொண்மி
னென்றான். (58)

....

1.துவன்றிச் . பா.வே.

புலைத்தொ ழிற்குவித் தாயினோர் கேட்டுளம் புழுங்கிக்
கலைத்த டங்கட னீந்திய காவலோ யுன்றன்
வலப்பு றத்துநோ யிவரையு மற்றைநோ யெமையுந்
தொலைத்தி டப்பணி யென்றனர் கைதவன் சொல்வான். (59)

அனைய செய்திரென் [1]றிசையுமுன் சமணரு மசோகன்
றனைநி னைந்துகைப் பீலியாற் றடவியுங் கரத்துக்
கனைகொ ளாலிநீர் சிதறியு நெய்சொரி கனல்போற்
சினவி மேலிடக் கண்டனர் தீர்ந்திடக் காணார். (60)

தீயர் மானமிக் குடையராய்ச் செருக்கழிந் திருப்பப்
பாய கேள்வியோர் புண்ணியப் பையுணீறள்ளிக்
காயு நோயது தணித்திடக் கருதினா ரதனை
மாய நீறென விலக்கினார் மாயைசெய் தழிவார். (61)

திருமடைப்பள்ளித் திருநீற்றைப் போட்டது

அண்ட நாயகன் றிருமடைப் பள்ளிநீ ரள்ளிக்
கொண்டு வாருமென் றருமறைக் கவுணியர் கூறக்
கண்டு காவல னேவலர் கைக்கொடு வந்தார்
வண்டு லாவுதார் வழுதிநோய் தணிப்பவர் வாங்கி. (62)

மருந்து மந்திரம் யாவையு மறையுரைப் பதுவும்
பொருந்து மின்பவீ டளிப்பதும் போகமும் பொருளுந்
திருந்து மாலவா யான்றிரு நீறெனச் சிறப்பித்
தருந்து மின்னமு தனையசொற் பதிகம தறைந்து. (63)

மெய்யி லிட்டனர் வருடலும் வெஞ்சுரந் துறந்த
மையில் சிந்தையோர் வெகுளியிற் றணிந்தது வாசஞ்
செய்த தண்பனி நீர்விரைச் சந்தனந் திமிர்ந்தால்
எய்து தண்மைய தாயின திறைவலம் பாகம். (64)

....

1. றிசைத்தழு மமணரு. பா.வே.

பொழிந்த தண்மதுத் தார்புனை பூழியர் கோனுக்
கிழிந்த செய்கையர் கைதொட வெரியிடு சுரத்தாற்
கழிந்த துன்பமுங் கவுணியர் கைதொடச் சுரந்தீர்ந்
தொழிந்த வின்பமு மிருவினை யொத்தபோ லொத்த. (65)

ஐய விச்சுர மாற்றரி தாற்றரி தென்னா
வையை நாடவன் வல்லமண் மாசுதீர்ந் தடியேன்
உய்ய வேண்டுமே லதனையு மடிகளே யொழித்தல்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்தனன் சிரபுரக் கோனை. (66)

பிள்ளை யாரிடப் பாகமும் பண்டுபோற் பெருமான்
வெள்ளை நீறுதொட் டங்கையா னீவுமுன் மேனாள்
உள்ள கூனொடு வெப்புநோ யொழிந்துமீ னுயர்த்த
வள்ளன் மாசறக் கடைந்தவிண் மணியெனப் பொலிந்தான்.
(67)

வேறு

அன்னதொரு காரணத்தாற் சவுந்தரிய பாண்டியனென்
றாகி யன்ன
தென்னவன்கோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற் பரிசத்தாற்
றெருட்டும் வாக்காற்
பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதேசப் பேறடைந்த
பொலிவால் வஞ்சந்
துன்னமணர் நெறியிகழ்ந்து தொல்வேத நெறியடைந்து
தூய னானான். (68)

அறுபத்திரண்டாவது
பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 3172.

அறுபத்து மூன்றாவது

[1]சமணரைக் கழுவேற்றுப் படலம்

பஞ்சவ னடைந்த நோயைப்
        பாலறா வாயர் தீர்த்து
நஞ்சணி கண்ட னீறு
        நல்கிய வண்ணஞ் சொன்னோம்
அஞ்சல ராகிப் பின்னும்
        வாதுசெய் தடங்கத் தோற்ற
வஞ்சரைக் கழுவே றிட்ட
        வண்ணமுஞ் சிறிது சொல்வாம். (1)

தென்னவன் றேவி யாரு
        மமைச்சருட் சிறந்த சிங்கம்
அன்னவன் றானுங் காழி
        யந்தண ரடியில் வீழ்ந்தெம்
மன்னவன் வெப்புங் கூனும்
        பாசமு மாற்றி னீரே.
இன்னமு மடியேம் வேண்டுங்
        குறைசெயத் தக்க தென்றார். (2)

கன்னிநா டெங்கு மிந்தக்
        காரமண் காடு மூடித்
துன்னிய விதனை யின்னே
        துணித்திடல் வேண்டு மென்றார்
அன்னவ ரால வாயார்
        திருவுள்ள மறிவே னென்னா
உன்னிய மனத்த ராகி
        யொய்யெனக் கோயில் புக்கார். (3)

1.சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம். பா.வே.

அவ்விரு [1]வோருங் கூட
வடைந்துபொற் கமலம் பூத்த
திவ்விய தீர்த்தந் தோய்ந்து
சேனெடுங் கண்ணி பாக
நவ்வியங் கமலம் செங்கை
நாதனைத் தாழ்ந்து வேந்தன்
வெவ்விய வெப்பு நீத்தார்
தொழுதிது வினவு கின்றார். (4)

காயமே யொறுத்து நாளுங்
கைதவம் பெருக நோற்கும்
பேயரை யிம்மை யோடு
மறுமையும் பேறற் றாரை
நீயுரை செய்த வேத
வேள்வியை நிந்தை செய்யுந்
தீயரை யொறுத்தல் செய்யத்
திருவுளஞ் செய்தி யென்றார். (5)

வெம்மத வேழங் காய்ந்த
விடையவர் விசும்பிற் சொல்வார்
எம்மனோ ராவீர் நுங்கட்
கிசைந்ததே யெமக்கும் வேண்டுஞ்
சம்மத மதனால் வெல்லத்
தக்கவ ராக நீரே
அம்மத முடையார் தோற்கத்
தக்கவ ராக வென்றே. (6)

பிள்ளையார் மடத்திற்குப் போனது

எம்மொழி தேறி னீர்போ
யிறைமக னவையத் [2]தெய்திச்
செம்மையி லாரை வாது
செய்திர்நீ ரனையார் தோற்று

....

1. பேருங். பா.வே. 2. தேறிச் . பா.வே.

வெம்முனைக் கழுவி லேறி
விளிகுவ ரென்னக் கேட்டு
மைம்மலி களத்தான் மைந்தர்
தொழுதுதம் மடத்திற் போனார். (7)

இருவரு மீண்டு தத்த
மிருக்கையிற் போகி யற்றைப்
பருவமங் ககலப் பின்னாட்
பாண்டிமா தேவி யாரும்
பெருமதி யமைச்ச ரேறும்
பிள்ளையார் மடத்திற் போகி
அருகரை வெல்லுஞ் சூழ்ச்சி
யாதென வளந்து தேர்வார். (8)

பேரரு ணிறைந்த காழிப்
பெருந்தகை யுடன்போய்த் தங்கோன்
சீரவை குறுகி யீது
செப்புவார் செய்ய கோலாய்
காரமண் காடே யெங்குங்
கழியவு மிடைந்த [1]வின்ன
வேரொடுங் களைந்தாற் சைவ
விளைபயி ரோங்கு மென்றார். (9)

அவ்வண்ணஞ் செய்வ தேயென்
றரசனு மனுச்சை செய்யச்
செவ்வண்ண வெண்ணீற் றண்ண
லனுச்சையுந் தெரிந்து தேயம்
உய்வண்ண மீதுவென் றங்ங
னுண்மகிழ்ந் திருந்தார் நீண்ட
பைவ்வண்ண வாரம் பூண்டார்
புகழெங்கும் பரப்ப வல்லார். (10)

1. தின்ன. பா.வே.

வேறு

அந்த வேலை யருகந்தக் கையரைக்
குந்த வேற்கட் குலமட மாதரும்
மைந்த ராகிய மக்களுங் கண்ணழல்
சிந்த நோக்கி யிகழ்ந்திவை செப்புவார். (11)

செழியர் கோமகன் மூழ்கிய தீப்பிணி
கழிய மாற்றும் வலியின்றிக் கற்றிலா
மழலை யாயொரு மைந்தற்குத் தோற்றுவெம்
பழிவி ளைத்தீர் பகவன் றமர்க்கெலாம். (12)

சாம்ப ராடுஞ் சமயம் புகுந்துவெம்
பாம்ப ணிந்தவ னேபக வானென
வேம்ப னுங்கள் விரத நெறியெலாஞ்
சோம்ப லெய்தத் துறந்தா னிகழ்ந்தரோ. (13)

ஏது மக்கு [1]நிலையினி யென்றவப்
போது மற்றவர் தம்மைப் புறகிட
வாது செய்தற் கெழுந்தனர் வஞ்சகர்
போது மென்னத் தடுத்தனர் பூவைமார். (14)

செல்லன் மின்க ணுமக்கிது செவ்வியன்
றல்லல் கூர வருந்துன்புத் தாழநாம்
எல்லி கண்ட கனவுண் டிதனையாஞ்
[2]சொல்லு கேமின்று கேண்மெனச் சொல்லுவார். (15)

வேறு

இடைய றாதுநம் பாழயும் பள்ளியு மெங்குஞ்
சடையர் முஞ்சியர் [3]சாம்பலர் தாங்கிய சூலப்
படையர் தீவிழிப் புலவுவாய்ப் பாய்பெரும் புலித்தோல்
உடைய ராய்ச்சிலர் வந்துவந் துலாவுதல் கண்டேம். (16)

1. நிலையினி. பா.வே. 2. சொல்லுகோ மின்று. பா.வே. 3. சாம்பரர். பா.வே.

கன்னியிற்றுற வன்னங்கள் கணவனிற் றுறவின்
மன்னு மாரியாங் கனைகணூல் வாங்குமக் குசைகள்
என்ன மூவகைப் பெண்டவப் பள்ளிக ளெல்லாஞ்
சின்ன வெண்பிறைக் கோட்டுமா சிகைக்கவுங் கண்டேம். (17)

முண்டி தஞ்செய்த தலையராய் முறுக்குறி தூங்கு
குண்டி கைத்தடங் கையராய்க் கோவணம் பிணித்த
தண்டு தாங்கிய சுவலராய்ச் சடையன்[1]பேர் நாவிற்
கொண்ட சைத்தன ராயெங்குங் [2]குலாவவுங் கண்டேம். (18)

காந்து வெங்கத முடையதோர் கயந்தலை வந்து
சூழ்ந்து கொண்டுநம் மடிகண்மார் கணமெலாந் துரத்தி
ஏந்து பூஞ்சினை [3]யலைந்திட விரங்கிவண் டிரியப்
பாய்ந்து பிண்டிகை வேரொடும் [4]பறிக்கவுங் கண்டேம். (19)

அந்த மூவிலை வேலினு மயின்முனைக் கழுவின்
பந்தி மீதுநீ ரேறவுங் கண்டுளம் பனிப்பச்
சந்த மார்பகஞ் சேப்பவந் தளிர்க்கரம் புடைத்துக்
கந்த வார்குழல் சோரவுங் கலுழவுங் கண்டேம். (20)

தள்ள ருந்திற லிந்திர சாலமோ காதி
உள்ள விஞ்சையில் வெல்லைவந் துதவில வொன்றுங்
கள்ள ராற்பறி பட்டவோ கனலில்வெந் தனவோ
வெள்ளங் கொண்டவோ சேமத்திற் கிடப்பவோ விளம்பீர். (21)

தாவு தீவளர்த் தெழுகரி தன்னையா டரவை
ஆவை யேவிமுன் னம்மனோர் பட்டது மறிந்தீர்
காவ லன்பிணி தணித்திலீ ரினிச்செய்யுங் கருமம்
யாவ தாகுமோ வதனையு மெண்ணுமி னென்றார். (22)

இற்றை வைகலுக் கேகன்மி னென்றன ரறத்தைச்
செற்ற வஞ்சகர் செல்லுவார் திரும்பவுங் கையைப்

....

1. பெயர் பா.வே. 2. குலாவுதல். பா.வே. 3. யலறிட .பா.வே. 4. பறிப்பவும். பா.வே.

பற்றி யீர்த்தனர் பெண்டிர்சொற் கேட்பது பழுதென்
றுற்ற தீவினை வழிச்செல்வா ரொளித்தனர் செல்வார். (23)

கொங்க லர்க்குழல் சரிந்திடக் குரத்தியர் பின்னும்
எங்கள் சொற்கொளா தேகுவீர் பரிபவ மெய்தி
உங்க ளுக்கிடை யூறுவந் துறுகெனச் சபித்தார்
அங்க தற்குமஞ் சார்செல்வர ரழியுநா ளடுத்தார். (24)

புட்க ளும்பல விரிச்சியும் போகலென் றெதிரே
தட்க வுங்கடந் தேகுவார் தடங்கய லுகைப்பக்
கட்க விழ்ந்தலர் கிடங்கர்சூழ் கடிநகர்ப் புறம்போய்
உட்கு நெஞ்சர யாவரு மோரிடத் தீண்டி. (25)

யாது சூழ்ச்சியென் றெண்ணுவா ரிறைவனைக் கண்டீ
தோதி நாமவ னனுமதி யுறுதிகொண் டனைய
ஏதி லாளனை வாதினால் வேறுமென் றிசைந்து
போது வார்நகர் புகுந்துவேத் தவைக்களம் புகுவார். (26)

ஆய போதிளங் காலையிற் கவுணிய ரால
வாயர் சேவடி பணிந்துதம் மடத்தினிற் செல்லக்
காயு மாதவச் செல்வனைக் கங்குல்சூழ்ந் தாங்கு
மாய வஞ்சகர் வந்திடை வழித்தலை மறித்தார். (27)

மறித்த கையர்பின் செல்லமுன் மன்னவை குறுகிக்
குறித்த வாளரித் தவிசின்மேற் கொச்சையர் பெருமான்
எறித்த சேயிளம் பரிதியி னேறிவீற் றிருந்தார்
பறித்த சீத்தலைப் புலையர்கள் பொறாதிவை பகர்வார். (28)

மழலை யின்னமுந் [1]தெளிகிலா மைந்தகண் மணியொன்
றுழல்க ருங்கொடி யிருந்திடக் கனியுதிர்ந் தாங்குன்
சுழல்கொள் விஞ்சையா னன்மையான் மன்னனைத்தொடுத்த
தழல வித்தன மென்றுநீ தருக்குறத் தகுமோ. (29)

....

1. தேர்கிலா பா.வே.

நந்து நாகுநீர் வண்டுசென் னடைவழி யெழுத்தாய்
வந்து வீழினும் வீழுமவ் வாக்கினின் கையிற்
சிந்து சாம்பருஞ் சிறுசொலு மருந்துமந் திரம்போற்
சந்து சூழ்மலை யான்சுரந் தணித்தன கண்டாய். (30)

உங்கண் மந்திர [1]மோடொன்றிற் றீட்டுக [2]வோரேட்
டெங்கண் மந்திரந் தன்னையுந் தீட்டுக விரண்டும்
அங்கி வாயிடின் வெந்தது தோற்றதவ் வங்கி
நுங்கிடாதது வென்றதென் றொட்டியே [3]நுவலா. (31)

செக்க ரஞ்சடை யானுறை பதிகளிற் செய்யத்
தக்க தன்றவ னடுநிலை பிழைத்துநுஞ் சார்வாய்
விக்க மெம்மனோர்க் கியற்றுவான் வேறொரு தலத்திற்
புக்க மர்ந்துவா தஞ்செயப் போதுக மென்னா. (32)

வென்றி மாமுர சுறங்கிடா வியனகர்ப் புறம்போய்
மன்றல் வேம்பன்முன் கதழெரி மடுத்திடிற் பிழைப்ப
தொன்று வேவதொன் றீதுகொண் டுமர்களு மெமரும்
இன்று வெல்வதுந் தோற்பதுங் காண்டுமென் றெழுந்தார். (33)

வேறு

ஈட்டுவஞ்ச நெஞ்சரே யெழீஇநகர்ப் புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்க ணோரழற் கிடங்குதொட் டெழுந்துவான்
நீட்டுகோ டரங்குறைத்து நிறையவிட்டு நெட்டெரி
மூட்டினார்த மாதரார் வயிற்றுமிட்டு மூட்டினார். (34)

ஞானமுண்ட முனிவர்தம்மை யெள்ளியெள்ளி நாயினும்
ஈனராங்கி யைத்தடுத் திருப்பவெண் ணிராயிரர்
ஆனதொண்ட ருடனெழுந்து சண்பைவேந்து மரசனும்
மானனாரு மந்திரக் கிழானும்வந்து வைகினார். (35)

---

1. மோரேட்டிற். பா.வே. 2. வோரெட்டிலெங்கண். பா.வே.
3. நுவல்வார். பா.வே.

உள்ளவிழ்ந்த முலைசுரந் தொழுக்குபா லருந்தியே
துள்ளியோடு கன்றுபின் றொடர்ந்துசெல்லு மானென
வெள்ளியம்ப லத்துளாடும் வேதகீதர் [1]காதல்கூர்
பிள்ளைபோன வாறுநம் பிராட்டியோடு மெய்தினார். (36)

ஆறினோ டிரண்டடுத்த வாயிரஞ் சமணரும்
வேறுவேறு தாமுயன்ற மந்திரங்கள் வேறுவே
றூறுநீர் சுரந்தவோலை யிற்பொறித் தொருங்குபோய்ச்
சீறிவா னிமிர்ந்தெழுந்த தீயின்வாய் நிரப்பினார். (37)

அக்கிவாய் மடுத்தவே டனைத்துமக் கணத்தினே
இக்குவா யுலர்ந்ததோ டெனக்கரிந்து சாம்பராய்
உக்கவாறு கண்டுநீச ருட்கிடந்து பொங்கவே
திக்களார்கள் கண்டபேர் சிரித்துளார்க ளாயினார். (38)

ஏட்டைத் தீயின் வாயிலிட்டது

விரிந்தவேத நாவர்தாம் விரித்தவேத மெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்த கத்தைவன் கயிற்றினால் வகிர்ந்துதாம்
அருந்தஞான வமுதளித்த வம்மைபே ரகப்படத்
தெரிந்தவே டெடுத்தடுத்த தீயின்வாயி லிட்டனர். (39)

மறைபுலப் படுத்தநூல் வரைந்தவே டனந்தநாள்
அறைபுனற் கிடந்ததா மெனப்பசந்த தரசனும்
நிறையவரைச்சு மரசியாரு நின்றபேரு மந்தணர்க்
கிறைவரைப் புகழ்ந்தளப்பி லின்பவெள்ள மூழ்கினார். (40)

வெந்தசிந்தை யமணர்வாது வெல்வதற்கு வேறிடம்
புந்திசெய்து வந்தவப் பொதுத்தலம் பொதுக்கடிந்
தந்தணாளர் வாதுவென்ற வன்றுதொட்டு ஞானசம்
பந்தனென்ற நாமமே படைத்துயர்ந்த தின்றுமே. (41)

....

1. வாய்மைகூர். பா.வே.

அன்னவேடு முறையினோ டிறுக்கியந்த ணாளர்கோன்
மன்னைநோக்க வினையினோடு பாயுடுத்த மாசர்தாஞ்
சொன்னசூழ் புலப்படத் துணிந்தும்வாய்மை நானொரீஇக்
கன்னிநாட னவைசிரிக்க வாற்றலாது [1]கத்துவார். (42)

ஏடநாங்க ளெழுதியிட்ட பச்சையேடெ ணாயிரம்
வீடவந்த நீவரைந்து விட்டவோலை யொன்றுமென்
வாடலின்றி நீரிலிட்ட வண்ணமான தாலிதுன்
பாடவஞ்செய் விஞ்சைகொண்டு பாவகற் பிணித்ததே. (43)

உங்களேடு மெங்களேடு மும்பர்வான ளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும் வைகைநீரி லிடுகவிட்ட போதுதான்
அங்குநீ ரெதிர்க்குமோலை வெல்லுமோலை யன்றியே
துங்கவேலை செல்லுமோலை தோற்குமோலை யாவதே. (44)

வன்றுவீ றடைந்தவர்க்கு வீறழிந்து தோற்றபேர்
என்றுமேவ லடிமையாவ தென்றிசைந்து கைதவக்
குன்றுபோலு நின்றகுண்டர் கூறலோடு மீறிலா
மன்றுளாடு மடிகண்மைந்தர் வாய்மலர்ந்து பேசுவார். (45)

வேறு

அடியார் பதினா றாயிரவ
ருள்ளார் சிவனை யவமதித்த
கொடியார் நீவி ருமக்கேற்ற
தண்ட மிதுவோ கொன்றைமதி
முடியாரருளா லுங்களைநாம்
வென்றே மாயின் மூவிலைவேல்
[2]வடிவா னிரைத்த கழுமுனையி
லிடுவே மதுவே வழக்கென்றார். (46)

....

1. கதறுவார். பா.வே. 2. வடிவாணிரைத்த. பா.வே.

ஊழின் வலியா லமணரதற்
குடன்பட் டார்க ளஃதறிந்து
சூழி யானைக் குலச்சிறையுந்
தச்சர் பலரைத் தொகுவித்துக்
காழி னெடிய [1]பழுமரத்திற்
சூல வடிவாய்க் கழுநிறுவிப்
பாழி நெடிய தோள்வேந்தன்
முன்னே கொடுபோய்ப் பரப்பினார். (47)

தேற லாதார் தமைக்காழிச்
செம்ம னோக்கி யினிவம்மின்
நீறு பூசிக் கண்டிகையும்
பூண்டு நிருத்த ரெழுத்தைந்தும்
ஊற வோதிப் பாசமொழித்
துய்மி னென்னா வறநோக்கிக்
கூறி னார்மற் றதுகேட்டுக்
குண்ட ரெரியிற் கொதித்துரைப்பார். (48)

முன்பு தீயில் வென்றனமே
நீரில் யாதாய் முடியுமென
அன்பு பேசி யெமையிணக்கி
யகல நினைந்தா யல்லதைநீ
பின்பு வாது செயத்துணியும்
பெற்றி யுரைத்தா யல்லைபுலால்
என்பு பூணி யடியடைந்தே
வழாய் போதி யெனமறுத்தார். (49)

ஊகந் தவழும் பழுமரத்தை
யுதைத்துக் கரைமா றிடவொதுக்கிப்
பூகந் தடவி வேர்கீண்டு
பொருப்பைப் பறித்துப் புடைபரப்பி
மாகந் துழாவிக் கடுகிவரும்
வைகைப் புனலை மந்திரத்தால்

1. பசுமரத்திற். பா.வே.

வேகந் தணிவித் தெடெழுதி
விடுத்தார் முன்போல் வெள்காதார். (50)

பதிக மெடுத்தெழுதி விட்டது

சிறையேப் புனல்சூழ் வேணுபுரச்
செல்வர் யாருந் தெளிவெய்த
மறையே வாய்மை யுரையாகின்
மறைகண் முழுதும் துணிபொருட்டான்
பிறையேய் வேணிப் பிரானாகிற்
பெருநீ ரெதிரே செல்கவென
முறையே பதிக மெடுத்தெழுதி
விட்டார் முழங்கி வருபுனலில். (51)

தேசம் பரவுங் கவுணியர்கோன்
விடுத்த வேடு செழுமதுரை
ஈச னருளாங் கயிறுபிணித்
தீர்ப்ப நதியி லெதிரேற
நாசஞ் செய்யும் [1]பொறிவழியே
நடக்கு முள்ள மெனச்சென்று
நீச ரேடெண் ணாயிரமு
நீத்த வழியே யொழுகியவால். (52)

சிங்க மனையா ரெழுது முறை
யெதிராற் றேறத் தெரிந்தமாரர்
அங்க ணறும்பூ மழைபொழிந்தா
ரறவோர் துகில்விண் ணெறிந்தார்த்தார்
கங்கை யணிந்தார் திருத்தொண்டர்
கண்ணீர்க் கடலி லமிழ்ந்தினார்
வெங்க ணமணர் நடுங்கியுடல்
வெயர்வைக் கடலி லமிழ்ந்தினார். (53)

வேமே யென்ப தறியாதே
வெல்வே மென்றே சூளொட்டி

1. பொறிவழிபோய். பா.வே.

நாமே யிட்ட வேடெரியில்
வேவக் கண்டு நதிக்கெதிரே
போமே யின்னம் வெல்வேமென்
றிட்ட வேடும் புணரிபுகத்
தாமே தம்மைச் சுடநாணி
நின்றா ரமணர் தலைதூக்கி. (54)

பொருப்பே சிலையாய்ப் புரங்கடந்த
புனித னேயெத் தேவர்க்கும்
விருப்பேய் போகம் வீடுதரு
மேலாங் கடவு ளெனநான்கு
மருப்பேய் களிற்றான் முடிதகர்த்தான்
மருமா னறியக் குருமொழிபோல்
நெருப்பே யன்றி வேகவதி
நீரும் பின்னர்த் தேற்றியதால். (55)

பொய்யின் மறையின் புறத்தமணர்
புத்தர்க் கன்றி வாய்மையுரை
செய்யு மறைநூல் பலதெரிந்துஞ்
சிவனே பரமென் றறியாதே
கையில் விளக்கி னொடுங்கிடங்கில்
வீழ்வார் போலக் கலங்கி[1]மனம்
ஐய மடைந்த பேதையர்க்கு
மறிவித் [2]தனவே யவையன்றோ. (56)

கண்டு கூடற் [3]கோமகனுங்
கற்பு நிறைந்த பொற்புடைய
வண்டு கூடுந் தாரளக
வளவன் மகளு மந்திரியுந்
தொண்டு கூடு மடியாருங்
காழிக் கரசைத் [4]தொழுதுதுதி
விண்டு [5]கூடற் கரியமகிழ்
வெள்ளத் தழுந்தி வியந்தனரால். (57)

1. மனத் - தைய. பா.வே. 2. த∴தே யதுவன்றோ. பா.வே. 3. கோமானும். பா.வே.
4. துதித்திறைஞ்சி பா.வே. 5. கூடுந். பா.வே.

நன்றி தேறார் பின்புள்ள
மான மிழந்து நாணழிந்து
குன்று போலுந் தோணிபுரக்
கோமா னெதிரே யாங்களுமக்
கின்று தோற்றே மெமையீண்டு
நீரே வென்றீ ரெனநேர்ந்து
நின்று கூறக் கவுணியர்கோ
னனையா ருய்யு நெறிநோக்கா. (58)

கழுவிலேறத் தொடங்கினது

இன்ன மறத்தா றிசைக்கின்றே
நீரேன் வாளா விறக்கின்றீர்
அன்னை யனையா னெம்மிறைவ
னவனுக் காளா யும்மின்கள்
என்ன வேட சிறியாய்நீ
யெவ்வா றெங்கட் கடாதமொழி
சொன்ன தென்று மானமுளார்
கழுவி லேறத் தொடங்கினார். (59)

வேறு

மதத்தினின் மான மிக்கார்
தாங்களே வலிய வேறிப்
பதைத்திட விருந்தா ரேனைப்
பறிதலை யவரைச் சைவ
விதத்தினா லொழுக்கம் பூண்ட
வேடத்தார் பற்றிப் பற்றிச்
சிதைத்திடச் செய்தே றிட்டார்
திரிதலைக் கழுக்கோ றன்னில். (60)

வழிவழி வருமா ணாக்கர்
சாதற்கு வருந்தி நெஞ்சம்
அழிபவர் திருநீ றிட்டா
ரதுகிட்டா தயர்வா ராவின்

இழிவில்கோ மயத்தை யள்ளிப்
பூசினா ரிதுவுங் கிட்டா
தொழிபவ ராவின் கன்றைத்
தோளிலிட் டுயிரைப் பெற்றார். (61)

கூறிட்ட மூன்றுங் கிட்டா
தயர்பவர் குற்றந் தீர
நீறிட்டார் நெற்றி யோடு
நிருமல கோம யத்தின்
சேறிட்டார் நெற்றி யோடு
நெற்றியைச் செறியத் தாக்கி
மாறிட்ட பாசந் தன்னை
மறித்திட்டுப் பிறப்பை வெல்வார். (62)

மற்றிவர் தம்மை யூற்றஞ்
செய்திலார் மடிந்தோர் யாருஞ்
சுற்றிய சேனங் காக
நரிகணாய் தொடர்ந்து கௌவிப்
பற்றிநின் றீர்த்துத் தின்னக்
கிடந்தனர் பரும யானை
வெற்றிகொள் வேந்தன் காழி
வேந்தரைத் தொழுது நோக்கா. (63)

இன்றுநீ ரிட்ட வேடிங்
கியாவருங் காண நேரே
சென்றதே யெங்கே யென்றா
னதனையாஞ் செம்பொற் கூடன்
மன்றவ ரருளா லின்னே
வருவிப்ப மென்று வாது
வென்றவர் நதியின் மாடே
மேற்றிசை நோக்கிச் செல்வார். (64)

செல்லுநர் காண வோலை
காவதஞ் செல்வ தப்பால்

ஒல்லையங் கொளித்த லோடும்
வியந்தவ ணொருங்கு கூடிக்
கொல்லையான் மேய்த்து நின்றார்
சிலர்தமைக் குறித்து நீரிவ்
[1]வெல்லையுள் விசேட முண்டோ
விவண்கண்ட தீசைமி னென்றார். (65)

அவ்விடைச் சிறார்கள் யாங்க
ளொன்றையு மறியே மென்ன
இவ்விடை விசேடங் காணல்
வேண்டுமெத் திறந்து மென்னாத்
தெவ்விடை வாது செய்யத்
திருவுளக் கருணை செய்த
வெவ்விடைக் கொடியி னாரைப்
பாடினார் வேத நாவார். (66)

பாட்டின்மேற் கருணை வைத்தார்
சயம்புவாய்ப் பராரை வில்லக்
காட்டினு ளிருப்ப நேரே
கண்டுதாழ்ந் தெழுந்து சண்பை
நாட்டினார் வலங்கொண் டேத்தி
யெதிர்நின்றார் நகைத்தார் நிம்பத்
தோட்டினா னதுகேட் டங்கே
தோன்றினான் றானை யோடும். (67)

அந்தமா விலிங்கத் தீச
னாயிர மதியங் கண்ட
முந்தைவே தியராய்த் தோன்றி
முத்தமிழ்க் கரசை நீயென்
மைந்தனா மிளையோ னொப்பாய்
வருகென நீறு சாத்திச்
சிந்தைநீ ளார்வங் கூரத்
திருவருள் சுரந்து நின்றார். (68)

1. வெல்லையீர். பா.வே.

நின்றவந் தணரை யன்று
நிருமல ஞான மீந்தார்
என்றுகண் டிறைஞ்சி யைய
நீரில்யா னிட்ட வேடு
சென்றதிங் கெடுத்தீர் நீரே
யஃதுநுஞ் செல்வர்க் கேற்ற
தன்றதைத் தருதி ரென்றா
ரறுமுகச் செம்ம லன்னார். (69)

இன்னமும் பன்னா ளெம்மை
யிடந்தொறும் பாடி யெஞ்சும்
புன்னெறி யொழுகு வாரை
வென்றுநம் புனித வீடு
பின்னர்நீ பெறுதி யென்னா
வேடுதந் தாசி பேசி
மின்னென மறைந்து நின்றார்
வேதிய ராய வேடர். (70)

தாதையார் கவர்ந்து மீள
தந்தவே டதனை வாங்கிப்
போதையார் ஞான முண்டார்
புரிசடைப் பிரானார் வெளவி
ஈதையா மிரந்து வேண்டத்
தந்தன ரென்று கூறிக்
கோதையார் வேலி னாற்குக்
காட்டவக் கொற்கை வேந்தன். (71)

கச்சான வரவ மார்த்த
கருணையங் கடலிற் றோன்றும்
விச்சான ஞான முண்டீ
ராற்றலின் விளைவு தேறா
தச்சான வலியா னும்மை
யளந்தன னடியே னிந்தத்
துச்சான பிழைதீர்த் தாள்கென்
றிறைஞ்சினான் றுணர்த்தார் வேந்தன். (72)

அந்நெடு மேரு வாகு
மாடகச் சிலையி னார்க்குப்
பொன்னெடுஞ் சிகரக் கோயின்
மண்டபம் புயலைக் கீண்டு
மின்னெடு மதியஞ் சூடுங்
கோபுர மேகந் தாவுங்
கன்னெடும் புரிசை வீதி
யாவையுங் களிப்பக் கண்டான். (73)

திருவேடக மென்று பேருண்டானது

அற்றைநா ளாதி யாக
வேடக மென்னு நாமம்
பெற்றதா லேட கத்தின்
மேவிய பிரானைப் பாண்டிக்
கொற்றவன் சமண ரோடுங்
கூடிய பாவ மெல்லாம்
பற்றறப் பூசை செய்து
பாசமுங் கழியப் [1]பெற்றான். (74)

நறைகெழு துழாயி னானுங்
கலுழனு நாகர் வேந்தும்
முறையினா லுகங்கண் மூன்றும்
பூசித்து முடியா வின்ப
நிறையருள் பெற்றா ரன்ன
நிராமய விலிங்கந் தன்னை
இறுதியா முகத்திற் பாண்டி
யிறைமகன் பூசை செய்தான். (75)

அங்கண்மா நகர்கண் டாங்கோ
ராண்டிறை கொண்டு காழிப்
புங்கவ ரோடும் பின்னாட்
பூழியர் பெருமான் மீண்டு

1. பட்டான். பா.வே.

மங்கல மதுரை சேர்ந்து
வைகுநா ணீற்றுச் செல்வம்
எங்கணும் விளங்கச் சின்னா
ளிருந்துபின் ஞானச் செல்வர். (76)

வடபுலத் துள்ள வீசன்
பதிகளும் வணங்கிப் பாடக்
கடவமென் றெழுந்து கூடற்
கண்ணுதற் பெருமான் றன்னை
இடனுறை கயற்க ணாளை
யிறைஞ்சிப்பல் வரனும் பெற்று
விடைகொடு தமிழ்நா டெங்கும்
பணிந்தனர் மீண்டு போவார். (77)

தன்பெருங் கற்பி னாளு
மமைச்சனுந் தமிழ்நர் கோனும்
பின்புமு னந்தண் காழிப்
பிரானடி பிரிவாற் றாராய்
அன்புதந் தவர்பா னட்ட
வன்றுதொட் டானாக் கேண்மை
இன்பமுந் துன்ப மாகி
விளைந்துமுன் னீர்ப்பப் போனார். (78)

சண்பையர் தலைவர் தாமு
மனையராய்த் தம்பின் செல்லும்
நண்புடை யவரை நோக்கி
நம்மிடத் தன்பு நீங்காப்
பண்பின ராகி நீறு
பாதுகாத் தீசன் கீர்த்தி
மண்பட வாழ்மி னீது
மறுக்கன்மி னின்மி னென்றார். (79)

ஆளுடைப் புகலி வேந்த
ருருண்மொழி மறுக்க வஞ்சித்

தாளுடைப் பதுமச் செந்தா
டலையுறப் பணிந்து மீண்டு
வாளுடைத் தானைத் தென்னன்
மதுரையில் வந்தான் கஞ்சத்
தோளுடைச் சிங்க மன்னார்
சோழர்கோ னாடு புக்கார். (80)

ஞானமா மதநீர் சோர
ஞானசம் பந்த ரென்னும்
மானமா யானை வந்து
கடம்பமா வனத்திற் றுன்னும்
ஊனமாஞ் சமண ரென்னுந்
தருக்களை யொடித்த வெண்ணீ
றானமாப் பூமி யள்ளித்
தூற்றிய தவனி யெங்கும். (81)

வேறு

ஆதி யாலயத் தடலைகொண் டாழிசூழ் காழிச்
சோதி வேதியர் பாண்டியன் சுரந்தணித் துடலிற்
பேதி யாதகூ னிமிர்த்தலாற் பிறங்குதற் பாதிப்
பூதி யாவினுஞ் சிறந்ததவ் வட்டில்வாய்ப் பூதி. (82)

அறுபத்து மூன்றாவது
சமணரைக் கழுவேற்று படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம். 3254.

அறுபத்து நான்காவது

வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமு மழைத்த படலம்

சென்னிவெண் டிங்கண் மிலைச்சிய மதுரைச்
சிவனரு ளடைந்தசம் பந்தர்
துன்னிருஞ் சமணைக் கழுமுனையேற்றித்
துணித்தவா றிசைத்தனம் வணிகக்
கன்னிதன் மன்றற் கரியினை மாற்றாள்
காணவக் கண்ணுத லருளால்
வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமு மாங்கு
வந்தவா றெடுத்தினி 1யுரைப்பாம். (1)

பொன்மலர்க் கைதை வேலிசூழ் வேலைப்
புறத்தொரு பட்டினத் துள்ளான்
மின்மணிக் கொடும்பூ ணொருகுல வணிகன்
வேறுவே றாம்பல செல்வத்
தன்மையிற் சிறந்தோன் மகவில னாகித்
தன்மனக் கினியதோர் காட்சி
நன்மனைக் கொடியோ டறம்பல புரிந்தோர்
நகைமதிக் கொம்பையீன் றெடுத்தான். (2)

அத்தன வணிகற் குரியநன் மருக
னவன்முதற் கடிமண முடித்தோன்
முத்தமிழ் மதுரைப் பதியுளா னவற்கே
முறையினா னோற்றுநாள் பயந்த
வித்தக மயிலைக் கொடுப்பலென் றனைய
வியற்குல வணிகர்கோன் றன்னொ
டொத்தபல் கிளைஞர் யாவரு மறிய
வுணர்த்தினான் சிலபக லொழிய. (3)

1. துரைப்பாம். பா.வே.

ஊழ்வினை வலியா லாருயி ரிழந்தா
னுயிர்க்குடம் பனையதன் கற்பின்
சூழ்கதிர் மணிப்பூண் மனைவியு மிறப்பத்
துணிந்தன ளவரிரு வோர்க்கும்
அழ்கடற் கிளைஞர் செயத்தகு கடன்க
ளாற்றியச் செய்தியை மதுரை
வாழ்தரு மருகற் குணர்த்துவா னோலை
விடுத்தனர் மருமகன் வாங்கா. (4)

தன்னருண் மாமன் றுஞ்சினாள் கூடத்
தாரமுந் துஞ்சிய திப்பால்
அன்னவற் களவின் றாகிய தனமுண்
டவனனி நாண்மக வின்றிப்
பின்னொரு பெண்ணைப் பெற்றன னவளைத்
தனக்கெனப் பேசினா னனைய
கன்னியை மணந்து செல்கென முடங்கற்
கழறிய பாசுரந் தெரியா. (5)

வீழ்ந்தனன் றரைமேற் புரண்டன னுயிர்ப்பு
வீங்கினன் விழிப்புனல் வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் விம்முற் றம்மவோ வென்றென்
றரற்றினன் கிளைஞர்நட் படைந்து
வாழ்ந்தவர் தழுவத் தழீஇத்தழீக் கரைந்தான்
மற்றவர் தேற்றிடத் தெளிந்து
சூழ்ந்தவெந் துயர்நீத் தொருதலை மாமன்
றொன்னகர்க் கேகுவான் றுணிந்தான். (6)

அங்குள கிளைஞர் சிலரொடுங் கூடி
யருங்கடி மதுரைநீத் தேகிப்
பொங்கிருங் கழிசூழ் பட்டினாங் குறுகிப்
புகுதுவான் வரவறிந் தங்குத்
தங்குதங் கிளைஞர் வினவநேர் வாரைத்
தழீஇத்தழீஇச் செலவிடுத் தேகிக்
கொங்கிவர் தவளத் தாரினான் மாமன்
கோயில்புக் கிருந்தன னாக. (7)

வேறு

நாள்சில கழிந்த பின்னர்
நாய்கரே றனையா னன்ன
வாள்புரை கண்ணி னாளை
மதுரையிற் கொடுபோ யங்கென்
கேளிர்முன் வேட்ப லென்று
கிளர்ந்துதன் மாம னீட்டு
நீள்பெரும் பொருள்கண் மற்றுங்
கைக்கொண்டு நெறியிற் செல்வான். (8)

வழிவிட வருவார் தம்மை
நிறுத்திப்பின் மதுஜர மூதூர்க்
கெழுதரு சுற்றத் தாரை
முன்சென்மி னென்று போக்கித்
தொழுபரி சனமுந் தானுந்
தோகையும் வைக லொன்றிற்
கழிவழி யரைமேற் பெய்த
காவத மாகப் போவான். (9)

வெங்கதிர் வேலை செல்லும்
வேலைவந் தணையு முன்னம்
இங்கிருந் தொழிக மென்னாப்
புறப்பய மூதூ ரெய்தி
அங்கிறை கோயின் முன்னிக்
கூவனீ ராடி யங்குத்
துங்கிய வன்னி மாடே
போனகஞ் சமைத்துண் டெல்வாய். (10)

மலைவைத்த சிலையான் கோயின்
மருங்கொரு படியி னும்பர்த்
தலைவைத்துத் துயிலு மெல்லை
விதிவழிச் சார வந்தோர்
கொலைவைத்த விடவாய் நாகங்
கடித்தது கொதித்து நீண்ட

விலைவைத்த கொடும்பூ ணாய்கன்
விடந்தலைக் கொண்டு மாய்ந்தான். (11)

அங்குள பரிச னங்க
ளாவலித் திரங்கிச் சூழக்
கொங்கைகள் புடைத்துச் சேடிக்
குற்றிடை மகளி ரேங்கச்
சிங்கவே றனையா னாகந்
தீண்டிடா தொதுங்கிப் போந்த
பங்கய மலர்க்கொம் பன்னாள்
பாவைபோற் புறம்பு நின்றாள். (12)

வேறு

ஆளியே றன்னவ னரவின்வாய்ப் பட்டது மவிந்ததும்
மீளவே லுண்கணார் கைகுலைத் தழுவதும் விழுவதுங்
கேளிர்சூழ்ந் தயர்வதுஞ் சோர்வதுங் கண்டிளங் கிளியன்னாள்
வாளியே றுண்டதோர் மயிலின்வீழ்ந் துயங்கினாண்
மயங்கினாள். (13)

வடிக்கணுட் செருகினை [1]வருகினி வுயிர்ப்பழல் வாய்ப்படுந்
தொடுத்தபூங் கோதைபோற் சோர்ந்ததா கங்கரஞ் சோர்ந்தன
அடித்தளிர் சோர்ந்தன கன்னியன் னப்பெடை யன்னவள்
இடிக்கெதிர்ப் பட்டுவீழ்ந் தாளெனக் கிடந்தன ளென்செய்வாய்.
(14)

சாயும்பூங் கொம்பரிற் சூழ்ந்திறந் தான்புறஞ் சார்ந்தழூஉ
ஆயமென் மகளிர்மீண் டன்பனோ டெங்கைதன் னாவியும்
போயதே கொல்லென மடியுறக் கொடுங்கையாற் புறந்தழீஇத்
தூயதூ செறிந்திளைப் பாற்றினார் சிறிதுயிர் தோற்றவே. (15)

மெய்கழிந் தின்னுயிர் மீண்டுதன் யாக்கையின் மெல்லவே
கைகலந் தாங்கிரு காலியங் குற்றன கண்களும்
பொய்கைநீ லஞ்சிறி தவிழ்ந்தென வலர்ந்தன பூவையை
மைகழி நாண்முத னான்குநால் வேலியாய் வளைந்தவே. (16)

....

1. வருகிய துயிர்ப்பழல். பா.வே.

கையெறி யுங்குழற் கற்றைசோ ருந்திரி காறுளி
நெய்யெனக் கண்புனல் கொங்கைமுற் றத்துக நெஞ்சுகும்
பையவாய் விடும்புறம் பார்க்குநா ணெடுந்தளைப் படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட் டாளெனத் தேம்பிவிம் மாந்தொளி தேயுமால்.
(17)

வணங்கில்செல் வந்தழீஇப் பிறந்தநா டொட்டொரு வைகலும்
அணங்கெனக் கனவிலுங்கண்டிலா ளன்பன்மே லன்பென
இணங்குதன் னுருவாய் நிறைவரம் பிற்றென
விருந்தொர்பெண்
அணங்குவாய் விட்டமு தாலெனப் புலம்பலுற் றாளரோ. (18)

வேறு

என்னா யகனேயோ வென்னிருகண் மணியேயோ
வென்னை யீன்றான்
றன்னாவி யன்னதனி மருகாவோ முருகாவோ
தாரார் முல்லை
மன்னாவோ வணிகர்குல மணியேயோ விடவரவின்
வாய்ப்பட் டாயோ
உன்னாக நிழலான வென்னைவிடுத் தெவ்வண்ண
மொளிப்ப தேயோ! (19)

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா
புரத்து வேந்தன்
நன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுனைக்கடிந்த
நாகர் வேந்தன்
றன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கொ வென்னாவித்
தலைவா வென்னை
இந்நாட்டி லிருத்தியெனை வஞ்சித்துப் போயினவா
றென்னே யென்னே. (20)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத்
தேவி யோடுந்
தன்னிருதோ ளுறவாரத் தழுவினனோ நானுமுடன்
சார்ந்தே னாகில்

என்னுரிய குரவரையுங் கண்ணாரக் காணேனோ
வெனையீங் [1]கிட்டாய்
பின்னுரிய பரிசனமுங் [2]கைவிட்டாய் [3]தனிப்யேபாயென்
பெற்றா யையா. (21)

வரிசைமரு மகனரவால் விளிந்ததுநா னறைபோய
மணத்தோ டிங்குப்
பரிவுறலு மெனைப்பயந்தார் நோற்றபய னன்றாகப்
பலித்த தேயோ
பெரிதவரிக் [4]கட்கலக்கங் காணாமு னிறந்தன்றோ
பிழைத்தா ரந்தோ
அரியதிலு மரியபய னிதுவன்றோ வெவர்பெற்றா
ரவர்போ லம்மா. (22)

உன்காதன் மாமனெனைப் பயந்தவன்றோ யுறவறிய
வுனக்கே பேசிப்
பின்காதன் மனைவியொடு முயிரிழந்தான் யானுமந்தப்
பெற்றி யாலே
என்காத லுயிர்போக வெற்றுடம்போ விருக்குமுட
னிறப்பே னென்னாத்
தன்காதற் றுணையிழந்த வன்றிலென [5]விருந்தழுதா
டமிய ளானாள். (23)

வேறு

நன்னக ருறக்க நீங்கி
நடுக்கமுற் றழுங்கக் காழித்
தென்னகர் ஞானச் செல்வர்
சிவனகர் தொறும்போய்ப் பாடி
அந்நக ரடைந்தா ரங்கோ
ரணிமடத் திருந்தார் கேட்டீ
தென்னென வாள்விட் டாய்ந்து
கோயிலி னிடைவந் தெய்தி. (24)

1. கிட்டுப். பா.வே. 2 கைவிட்டுத் (கை-தமிழ்) பா.வே. 3. தனிப்போயென். பா.வே.
4. கண்கலக்கங். பா.வே. 5. விழுந்தழுதா. பா.வே.

கன்னிநீ யாரை யுற்ற
தென்னெனக் கன்னி தாழ்ந்து
தன்னரு மரபு மீன்றார்
[1]தம்மையு மருகற் கென்றே
உன்னினர் மன்றல் பேசி
யிறந்தது முயிரன் னானோ
டிந்நெறி யடைந்தீங் குற்ற
நிகழ்ச்சியு மெடுத்துச் சொன்னார். (25)

தந்தையுந் தாயு மன்னார்
தமியளா யிரங்கும் பேதைப்
பைந்தொடி யாவி காப்பான்
பாம்புகோட் பட்டான் மாடே
வந்தவ னாக மெல்லா
மருந்துரு வாகும் வண்ணஞ்
சிந்தைசெய் தருட்கண் வைத்தார்
குதித்தது தீவாய் நஞ்சம். (26)

எழுந்தன னுறங்கி னான்போ
லிறந்தவன் யாருங் கண்டு
தொழுந்தகை ஞான வேந்தைத்
தொழுதனர் துதிசெய் தார்வத்
தழுந்தினர் கன்னி யன்ன
மனையவ ளின்பத் தீந்தேன்
பொழிந்தொரு புறத்தே கஞ்சம்
பூத்ததோர் கொம்பி னின்றாள். (27)

தலைவனை யிறந்த போதுந்
தனியுயிர் பெற்ற போதுஞ்
சிலைநுதல் காதன் மாமன்
செல்வியா யிருந்துந் தீண்டா
நிலைமையு மன்புங் கற்பி
னீர்மையும் வியந்து நோக்கி

1. தன்னையு. பா.வே.

மலைமகன் ஞான முண்டார்
வணிகனை நோக்கிச் சொல்வார். (28)

வருதிநின் மரபுக் கெல்லா
மணியனா யுன்றன் மாமன்
றருதிரு வனையா ளின்பஞ்
சாருநா டுன்பம் வந்து
பெருகுநா ளன்றி யென்றுன்
மெய்தொடப் பெறுவ ளீண்டே
திருமண முடிந்துக் கொண்டு
போகெனச் செப்ப லோடும். (29)

செங்கணே றனையா னையன்
றிருமொழி தலைமேற் கொண்டு
பங்கயன் படைத்த சாதி
நான்கையும் பாது காப்பீர்
எங்குல வணிக ரின்றிக்
கரிகளு மின்றி யீங்கே
மங்கல முடிக்கும் வண்ணம்
யாதென வணங்கிச் சொன்னான். (30)

கன்னியை யீன்ற ஞான்றே
யுனக்கென்றுன் காதன் மாமன்
உன்னிய துறவி னுள்ளா
ரறிவரே யுனக்கீ தன்றி
வன்னியுங் கிணறு மிந்த
விலிங்கமுங் கரிகண் மைந்தா
இந்நிலை வதுவை செய்தி
யெம்முறை கடவா தென்றார். (31)

மாசறு மனத்தான் காழி
வள்ளலைப் பணிந்து நீரே
தேசிகர் குரவர் நட்டோர்
தெய்வமுங் கிளையு மென்னாப்

பேசியவ் வாறே வேள்வி
பெற்றியா னிறீஇத்தான் வேட்ட
பாசிழை யோடு தாழ்ந்து
விடைகொடு பரவிப் போனான். (32)

ஏவல்செய் யாயத் தாரு
மடியரு மீண்ட வீண்டிக்
காவல்செய் மதுரை மூதூர்
குறுகித்தன் காதன் மாமன்
பூவையை மணந்த வண்ணாங்
கேட்டைங்குப் புடைசூழ் சுற்றம்
யாவரு முவப்ப வின்புற்
றிருந்தன னிளங்கோ மன்னன். (33)

தன்பெருந் தனமு மாம
னீட்டிய தனமு மீட்டி
மன்பெரு நிதிக்கோ னென்ன
வாணிகம் பெருக்கி நாய்கன்
இன்புறு காத லார்க
ளிருவரு மீன்ற காதல்
நன்பொருண் மகிழ்ச்சி செய்ய
நலம்பெற வாழு நாளில். (34)

மூத்தவள் சிறுவர் சால
மூர்க்கரா யுள்ளா ரேனை
மாத்தளி ரியலி னாட்கோர்
மைந்தனுண் டிவனு மன்ன
தீத்தொழி னாக மன்ன
சிறார்களு மல்லற் செல்வம்
பூத்தநீ ணியமத் தூடு
போய்விளை யாடல் செய்வார். (35)

முந்திய மணாட்டி மைந்தர்
முகிழ்முலை யிளைய பாவை

மைந்தனை யொருநாட் சீறி
யடித்தனர் வருத்தி யீன்ற
சந்தணி முலையாண் மாற்றா
டனையரை வைதா ளீன்ற
பைந்தொடி தானுஞ் சீறி
யிளையளைப் பழித்து வைவாள்.(36)

எந்துவூ ரெந்தச் சாதி
யார்மகள் யாவர் காணச்
செந்தழல் சான்றா வெங்கோன்
கடிமணஞ் செய்து வந்த
கொந்தவிழ் கோதை நீயென்
கொழுநனுக் காசைப் பட்டு
வந்தவ ளான காமக்
கிழத்திக்கேன் வாயும் வீறும். (37)

உரியவன் றீமுன் னாக
வுன்னைவேட் டதற்கு வேறு
கரியுள தாகிற் கூறிக்
காட்டெனக் கழற லோடும்
எரிசுட வாடிச் சாய்ந்த
விணர்மலர்க் கொப்பிற் சாம்பித்
தெரியிழை நாணஞ் சாய்ப்ப
நின்றிது செப்பு கின்றாள். (38)

அரவின்வாய்ப் பட்ட வைக
லாருயி ரளித்த ஞானப்
புரவல ரருளா லெங்கோன்
புறம்பய நாதன் வன்னித்
தருவொடு கிணறு காணச்
செய்தனன் [1]சாறம் மூன்று
கரிகளு முள்ள வென்றாள்
கற்பினா லொப்பி லாதாள். (39)

---

1. சான்றம் மூன்றும். பா.வே.

மாற்றவ ணகைந்து நன்று
நன்றுநின் மன்றல் வேள்விக்
கேற்றன கரியே சொன்னா
யிங்குமக் கரிகண் மூன்றுந்
தோற்றுமே லதுவும் மெய்யே
யென்றன டோகை யோடும்
வேற்றுமை யிலாத சாய
லிளையவள் விழுமங் கூரா. (40)

வெவ்வுயிர்ப் பெறிய வில்போய்
மெல்விர னெரிக்குங் கையால்
அவ்வயி றதுக்கும் வீழும்
கண்புனல் வெள்ளத் தாழுங்
கொவ்வைவாய் துடிக்கு நாணந்
தலைக்கொளுங் கூசு மன்னோ
தெய்வமே யாவா வென்று
மென்செய்கேன் சிறியே னென்னும். (41)

தாதைதா யிறந்த வன்றே
தமியளா யிங்குப் போந்த
பேதையேற் காருண் டைய
பேதுறும் வணிகற் கன்று
மாதுல னாகி ஞாதி
வழக்கறுத் துரிமை யீந்த
நாதனே யேதி லாள்வாய்
[1]நகையினிற் காத்தி யென்னா. (42)

அன்றிர வுண்டி யின்றித்
துயிலின்றி யழுங்கிப் பின்னாட்
பொன்றிணி கமல வாவிப்
புண்ணியப் புனறோய்ந் தண்ட
நின்றிழி விமானக் கோயி
னிரம்பிய வழகர் முன்னாச்

1. நவையினிற். (நவை - பழிமொழி). பா.வே.

சென்றிரு தாளில் வீழ்ந்து
தன்குறை செப்பி வேண்டும். (43)

அன்றெனைக் கணவர் வேட்ட
விடத்தினி லதற்குச் சான்றாய்
நின்றபைந் தருவு நீயுங்
கிணறுமந் நிலையே யிங்கும்
இன்றுவந் தேதி லாள்வாய்
நகைதுடைத் தெனைக்கா வாயேற்
பொன்றுவ லென்றாள் கற்பின்
புகழினை நிறுத்த வந்தாள். (44)

அல்லலுற் றழுங்கி நின்றாள்
பரிவுகண் டந்தண் கூடல்
எல்லையில் கருணை மூர்த்தி
யருளினா லெவருங் காணத்
தொலலையின் படியே யன்னாள்
சொல்லிய கரிகண் மூன்றும்
ஒல்லைவந் திறுத்த கோயி
லுத்தர குணபா லெல்லை. (45)

அன்னபோ திளயாண் மூத்தாட்
கொண்டுபோ யால வாயெம்
முன்னவன் றிருமுன் றாழ்ந்து
காட்டுவாண் முகிறோய் சென்னி
வன்னியீ திலிங்க மீது
கிணறிதென் மன்றற் சான்றாத்
துன்னிய வென்றாள் கண்டாண்
முடித்தலை தூக்கி நின்றாள். (46)

அவ்விடைத் தருவு நீரு
மன்றுபோ லின்றுஞ் சான்றாய்
இவ்விடைப் பட்ட வென்ன
வதிசய மெவர்க்குந் தேறாத்

தெய்வமு மெளிவந் தங்கைக்
கனியினித் திருவி னன்னாள்
கைவசப் பட்ட தென்றாற்
கற்பினுக் கரிதே தம்ம. (47)

மங்கைதன் கற்பு மீச
னிடத்தவள் வைத்த வன்பும்
அங்கண னவட்குச் செய்த
வருளையும் வியந்து நோக்கி
மங்கல நகரா ரெல்லா
மகிழ்ச்சியு ளாழ்ந்தார் முல்லைத்
தொங்கலான் முதும ணாட்டி
யொருத்தியுந் துன்பத் தாழ்ந்தாள். (48)

மேதகு வணிகர் மூத்த
வினைக்கொடி யாளைப் பொல்லாப்
பாதகி யிவளா மென்று
பழித்தனர் படிறறு பேசிக்
கோதறு குணத்தி னாளைக்
குடிப்பழு துரைத்தாய் நீயென்
காதலி யாகா யென்று
கணவனுந் தள்ளி விட்டான். (49)

அந்நிலை யிளையாள் கேள்வ
னடியில்வீழ்ந் திரப்பா ளைய
என்னது கற்பை யின்று
நிறுத்தினா ளிவண்மாற் றாளன்
றன்னையி லாதேற் கன்னை
யாயினா ளிவளும் யானும்
இன்னுயி ருடல்போல் வாழ்வே
மெனத்தழிஇத் தம்மி னட்டார். (50)

உடம்பினா லீரண்டே யன்றி
யுயர்ப்பொரு ளிரண்டற் றுள்ளம்

மடம்படு மழுக்கா றற்று
மைந்தரு மனைய ராக
விடம்படு மைவாய் நாகம்
விழுங்கிரை யொத்துத் தம்மில்
இடம்படு மன்புற் றின்புற்
றிருவரு மிருந்தார் மன்னோ. (51)

அருந்ததி யனையாள் கேள்வற்
காயுளு மானாச் செல்வப்
பெருந்தன நிறைவுஞ் சீரு
மொழுக்கமும் பீடும் பேறு
தருந்தவ நெறியுங் குன்றாத்
தருமமும் புகழும் பல்க
இருந்தனள் கமலச் செல்வி
யென்னவீற் றிருந்து மன்னோ. (52)

பொன்னவிர் கமலம் பூத்த
பொய்கைசூ ழால வாயெம்
முன்னவன் விளையாட் டெல்லை
கண்டியார் மொழிய வல்லார்
இன்னமு மளவின் றென்ப
வெங்குரு நாத சாமி
சொன்னவா றுங்கட் கெண்ணெண்
காதையுஞ் சொன்னே னம்ம. (53)

வேறு

என்றுதென் மலைமே லிருந்தமா தவத்தோ
னின்னருட் குருபரன் றனையும்
அன்றவன் றிருவாய் மலர்ந்தவா சகமு
மருள்கனிந் தொழுகவுள் ளடக்கித்
தென்றமி ழால வாய்த்தனிப் பதியைச்
சென்னிமேற் பன்னிரண் டும்பர்
ஒன்றவைத் திமையா வங்கயற் கண்ணி
யுடனுறை யொருவனை நினைந்தான். (54)

பரவச மடைந்து வழிகவர்ந் துண்ணும்
பழிப்புல வேடர்போ யொளிப்ப
இருள்வெளி கடந்து திருவருள் வழிச்சென்
றெண்ணிலாச் சராசர மனைத்தும்
புரையற நிறைந்து காட்சிகண் காண்பான்
புதைபடத் தனித்தபூ ரணமாய்
உரையுணர் விறந்த வுண்மையா னந்த
வுணர்வினை யுணர்வற வுணர்ந்தான். (55)

அறுபத்து நாலாவது
வன்னியுங் கிணறு லிங்கமு மழைத்த படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 3309
மீனாட்சி நாதனே தெய்வம்

அருச்சனைப் படலம்

கன்னிதன் வதுவைக் கரிகளா யிலங்கக்
கடவுளுங் கவைக்கருங் கோட்டு
வன்னியும் படுநீர்க் கூவலும் வந்த
வழியிது மதுரைநா யகனைச்
சென்னியில் வைத்த முனிவனைப் பூசை
செய்துமா தவரொருங் கெய்திப்
பன்னிற மலர்தூஉ [1]யாலவா யானைப்
பரவிய பரிசது பகர்வாம். (1)

லோபாமுத்திரை

போதவா னந்தத் தனிக்கடல் பருகும்
புயல்புரை முனிவனை வசிட்ட
மாதவனாதி முனிவரு முலோபா
முத்திரை தன்னொடும் வரித்துப்
போதொடு சாந்த மான்மதந் தீபம்
புகைமுதற் கருவிகைக் கொண்டு
மேதகு சிறப்பா லருச்சனை செய்து
பின்னுமோர் வினாவுரை செய்வார். (2)

வேறு

கோட்டஞ் சிலைகுனித்த கூடற் பிரானாடல்
கேட்டஞ் செவிபடைத்த பேறடைந்தேங் கேட்டபடி
நாட்டங் களிப்ப நறுமலர்தூஉய்க் கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள் யாங்களென வோதினார் மெய்த்தவரே. (3)

என்ற வறவோ ரெதிரே முகமலர்ந்து
குன்ற மடக்குங் குறுமுனிவன் கூறுவான்
நன்றுமுனி காளிதனை நானுள்ளத் தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந் தீரென்றான் பின்னும்வியந் தோதுவான்.(4)

1. யாலவா யரனை. பா.வே.

பண்ணான் மறைமுடியுந் தேறாப் பரசிவனை
எண்ணா லளவிறந்த வெக்கலையாற் கண்டுமுளக்
கண்ணா லறியாதார் வீட்டின்பங் காண்பரோ
மண்ணாதி யாறாறு நீத்ததனி மாதவரே ! (5)

அஞ்செவியி லூறுபடக் கேட்டபடி யாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச் சோதிப் பரனைப்போ யர்ச்சித்து
நெஞ்சநெகக் கண்டு நினையா வழிநினைந்து
வஞ்சவினை வேர்களைவான் வம்மின்க ளென்றானே. (6)

மங்கல வோரை வருதினத்தில் வாணிழிந்த
கங்கை படிந்துலக நாயகனைக் கைதொழுது
புங்கவர்முன் சங்கற்பஞ் செய்தனுச்சை பூண்டொழுகி
அங்கவர்வா யாசி மொழிகேட் டகமகிழ்ந்தே. (7)

ஐம்புலனுங் கூடற் பெருமா னடியொதுக்கி
நம்பனுரு வைந்தெழுந்து நாவாடக் கைகூப்பித்
தம்புனித சைவத் தவத்தெய்வத் தேர்1மேற் கொண்
டும்பர் வழிநடக்க லூற்றார்க ணற்றவரே! (8)

செய்ய சடையார் திருநீறு சண்ணித்த
மெய்யர்தவ நோற்றிளைத்த மேனியின ருட்புறம்பூந்
துய்யரணி கண்டிகையர் தோலு மருங்குடையர்
ஐயர் தவத்துக் கணிகலம்போற் போதுவார். (9)

வேறு

புண்ணியந் தழைக்குந் தெய்வத்
தலங்களும் புலன்கள் வென்றோர்
நண்ணிய வனமுந் தீர்த்த
நதிகளுந் தவத்தோர் நோற்கும்
வண்ணமு நோக்கி நோக்கி
மலயமா முனிவன் காட்டக்
கண்ணினை களிப்ப நோக்கிக்
கைதொழு திறைஞ்சிச் செல்வார். (10)

1. மேல்கொண் . பா.வே.

விரூபாக்ஷம் திருப்பருப்பதம்

சீறுகொ லிலங்கை வேந்தைச்
செகுத்திட விராமன் பூசித்
தாரணி விரூபக் கண்ண
னருள்பெறு தலமீ தும்பர்
ஏறிவீழ்ந் திறந்தோர் முன்ன
மெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
மாறிய பிறப்பி னல்கு
மலையிது காண்மின் காண்மின். (11)

திருக்கோகர்ணம் சோமநாதம்

சுரபிநீள் செவியி லிங்கச்
சுடருரு வாயி னான்றன்
இரவினிற் றிருத்தோர் மன்ற
னடக்குமூ ரிவ்வூர் மேலை
உரவுநீர்க் கரைத்தேண் மாதத்
துயர்ந்த[1]கார்த் திகையிற் றேரூர்ந்
தரவுநீர்ச் சடையான் வேள்வி
நடக்குமூ[2]ரவ்வூர் காண்மின். (12)

திருக்காளத்தி திருவாலங்காடு. காஞ்சீபுரம்.

விற்பயி றடக்கை வேடன்
மென்றவூன் பாகம் பார்த்தோன்
பொற்புறு கிரியீ தண்டம்
புழைபட விடத்தா ணீட்டி
அற்புதன் காளி தோற்க
வாடிய திதுமா நீழற்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும்
பிலமிது காண்மின் காண்மின். (13)

1. திருவஞ்சைக்கள மென்பர் சிலர். பா.வே. 2. ரிவ்வூர். பா.வே.

திருமாற்பேறு. திருவோத்தூர்

திருமறு மார்பன் காவற்
செயல்பெற வரனைப் பூசித்
திருகர முகிழ்த்து நேர்நின்
றேத்திட மிதுவா மோத்தின்
உரைவரம் பகன்ற முக்க
ணுத்தமன் சந்தை கூட்டி
அருமறை யறவோர்க் கோது
வித்திட மதனைக் காண்மின். (14)

திருவண்ணாமலை, திருக்கழுக்குன்றம், திருமுதுகுன்றம்

அடிமுடி விலங்கும் புள்ளு
மளந்திடா தண்டங் கீண்டு
நெடுகிய நெருப்பு நின்ற
நிலையிது முள்வாய்க் கங்க
வடிவெடுத் திருவர் நோற்கு
மலையிது பல்வே றூழி
இடையுற முன்னும் பின்னு
[1]மிருக்குமிக் குன்றைக் காண்மின். (15)

திருக்கோவலூர். திருவதிகை.

அவுணரிற் கள்வ னான
வந்தகள் காய்ந்து மூன்று
புவனமுங் கவலை தீர்த்த
புண்ணியன் புரமீ தாகும்
தவலரும் புரங்கண் மூன்றுந்
தழனுதற் றிருக்கண் சரத்திப்
பவமறு மூவ ரன்பிற்
பட்டவன் பதியைக் காண்மின். (16)

---

1. மிருக்குமீக் குன்றைக். பா.வே. (மீக்குன்று - மேலாகியமலை)

சிதம்பரம், திருவாரூர், திருமறைக்காடு

சத்திய ஞானா னந்த
தத்துவ மசைவற் றாடும்
நித்திய பரமா னந்த
நிறையருண் மன்ற மீது
முந்தயங் குதித்தோ ரெய்தும்
பதியது முதனூ னான்கும்
பத்தியிற் பூசித் தேத்தும்
பதியிது வாகும் பார்மின். (17)

சடாயு சம்பாதிகள் பெரும்பூசைகள் செய்த இடம்
சீர்காழி, புள்ளிருக்குவேளூர்

பிரமன்மான் முதலாந் தேவர்
பிரளயத் திறவா வண்ணம்
பரமனார் தோணி யேற்றும்
பன்னிரு நாமம் பெற்ற
புரமிது சடாயு சம்பா
திகள்பெரும் பூசை செய்ய
வரமளித் திருணோய் தீர்க்கு
மருந்துறை பதியீ தாகும். (18)

மயிலாடுதுறை, திருக்கோடிகா, திருத்தருமபுரம்

மதிநுத லிமயச் செல்வி
மஞ்ஞையாய் வழிபட் டேத்தும்
இதுதுலாப் பொன்னித் தான
மெம்மனோர் மூன்று கோடி
மதிபெறு முனிவர் வந்து
வழிபடு மூதூ ரீதிப்
பதியறக் கடவுள் பூசை
பண்ணிய தானங் காண்மின். (19)

திருவெண்காடு, திருப்பனந்தாள்

கோடுநான் குடைய வேழந்
[1]தானவன் குறைத்த கோட்டைப்
பாடற நோற்றுப் பெற்ற
பதியிது மாலை சாத்துந்
தாடகை மானங் காப்பான்
றாழ்ந்துபூங் கச்சிட் டீர்க்கும்
பீடுறு கலைய னன்பி
னிமிர்ந்தவெம் பிரானூ ரீதால். (20)

கணபதீச்சரம். திருச்சேய்ஞலூர்

கரிமுகத் தவுணற் காய்ந்து
கரிமுகத் தண்ணல் பூசை
புரிசிவ நகர மீது
தாரகற் பொருது செவ்வேள்
அரனையர்ச் சித்த தார்க்கீழ்
மணற்குறி யான்பா லாட்டிப்
பரன்முடி மாலை சூடுஞ்
சேய்வளம் பதியீ தாகும். (21)

திருக்கடவூர், திருவழுவூர்

கறுவிவீழ் காலன் மார்பிற்
சேவடிக் கமலஞ் சாத்திச்
சிறுவனுக் காயு ளீந்த
சேவகப் பெருமான் மேய
அறைபுனற் பழன மூதூ
ரதுவிது வானை தந்த
குறையுடற் போர்வை போர்த்த
கொற்றவன் கோயிற் காண்மின். (22)

....

1. தாருகன் ; தாபதன். பா.வே. (தாபதன் சிவப்பிரிய முனிவன்)

திருக்கண்டியூர், திருக்குறுக்கை, திருப்பறியல்

பங்கயக் கடவு ளீந்த
பரிகலம் வாங்கிக் கொண்ட
அங்கண னிடமீ தாட
லனங்கனை யமுது செய்த
செங்கணா னிருக்கை யீது
மேழகச் சென்னி தன்னை
மங்கல மாமற் கீந்த
மருகனா றிருக்கை காண்மின். (23)

திருவிற்குடி, திருப்புறம்பயம்

திண்டிற லவுணன் றன்னைப்
பெருவிரற் றீட்டு நேமி
உண்டிட விருந்தாக் கொண்டோ
னுறையதா மொருத்தி மன்றல்
கண்டிடு கரியாய்க் கூவல்
கண்ணுத லிலிங்கம் வன்னி
எண்டிசை யறியக் காட்ட
நின்றிட மிதனைக் காண்மின். (24)

திருவிடைமருதூர், திருக்குடந்தை

சாமகண் டத்தன் றன்னைத்
தானருச் சித்த தென்னர்
கோமகன் [1]பிரம சாயை
குறைத்ததிப் பதியாங் கங்கை
மாமகந் தோறும் வந்து
வந்துதற் படிந்தோர் விட்டுப்
போமகம் போக மூழ்கும்
புனிதநீர்ப் பதியைக் காண்மின். (25)

....

1. பிரமச் சாயை. பா.பே.

சுவாமிமலை, திருவீழிமிழலை, திருவையாறு

குருமொழி தந்தைக் கீந்தெங்
குருவுறை மலையீ தெங்கோன்
கருமுகில் வண்ணத் தண்ணல்
கண்ணிடந் தடியிற் சாத்தப்
பொருவிற லாழி யீந்த
புரமிது நந்தி யெந்தை
திருவுரு வடைய நோற்ற
தலமிது தெரிந்து காண்மின். (26)

திருவானைக்கா, திரிசிராமலை

முடங்குகாற் சிலந்தி யானை
மலைமகண் முளரி நாட்டத்
தடங்கடல் வண்ண னோற்ற
தவநக ரிதுமுச் சென்னி
மடங்கலே றனையா னாம
வரையிது குடைந்தோர் பாவம்
அடங்கலும் பருகும் பொன்னி
யாறிது காண்மின் காண்மின். (27)

இந்நதி வெண்முத் தார
மெனக்கிடந் திலங்குஞ் சென்னி
மன்னவ னாடீ தென்ப
தமிழறி வைகைப் பேர்யா
றந்நதி துறக்க மண்மேல்
வழுக்கிவீழ்ந் தாங்குத் தோற்றித்
தென்னவ னாடு சேய்த்தாத்
தெரிவதே காண்மி னென்றான். (28)

பொங்கர்மென் புதல்க ளென்னப்
பொருநதி சிறுகா லென்னக்
கொங்கலர் தடஞ்சிற் றூறற்
குழியெனப் பழனஞ் சில்லி
தங்குமென் பாத்தி யென்னத்
தாழைதாழ் சிறுபுல் லென்னப்
பைங்குலைக் கதலி மஞ்சட்
பாத்திபோற் றோற்றங் கண்டார். (29)

பன்னிற மாட மாலை
யுபரிகைப் பந்தி செங்குன்
றன்னம்வெண் குருகு செம்போத்
தளகுபைங் கிள்ளை மஞ்ஞை
இன்னபுள் வேறு வேறா
யொழுங்குபட் டிருப்ப தொப்ப
மின்னுபூங் கொடியப் புட்கள்
சிறகென விதிர்ப்பக் கண்டார். (30)

வேறு

கண்டு நாட்டு நகர்வளங்க
ணடந்து நடந்து கண்கள்விருந்
துண்டு மீள வகல்விசும்பா
றொழுகி வலமா வருமுனிவர்
விண்டு ழாவுங் கொடுங்குன்றுந்
தளிப்புத் தூரும் விரிபொழில்வாய்
வண்டு பாட மயிலாடல்
பயிலா டானை வளநகரும். (31)

சரத வேதம் பரவுபுன
வாயி னகருந் தவசித்தர்
இரத வாதஞ் செய்துசிவ
னுருவங் கண்ட வெழினகரும்
வரத னாகி யரனுறையுங்
கானப் பேரு மலைமகளை

விரத யோக நெறிநின்று
　　மணந்தார் சுழியல் வியனகரும். (32)

திருவிராமேச்சுரம், திருநெல்வேலி

மறவா ளிலங்கை யிறைமகளை
　　வதைத்த பழியான் மருண்டரியன்
றறவா ணேமி யளித்தவனை
　　யர்ச்சித் தகன்ற [1]வணிநகரும்
நிறவான் முத்தும் வயிடூய
　　நிறையும் பொன்னும் விளைபொருநைத்
துறைவாய்ப் பிறவாக் கடவுள்வேய்
　　வயிற்றிற் பிறந்த தொன்னகரும். (33)

திருக்குற்றாலம், திருப்பரங்குன்றம், திருஏடகம்

துளபக் குன்றைக் கொன்றைமுடிக்
　　குன்ற மாக்குந் தொன்னகரும்
அளகைப் பொறித்த கொடியிளையோன்
　　மானேர் நோக்கி னாளைமகள்
புளகக் குன்றை மணந்துமுத
　　லிருந்த பொருப்பும் போர்விசயன்
விளைவிற் றாக்க வடுக்கிடந்த
　　முடியோன் மேய வளநகரும். (34)

கொண்டல் படியுந் திருவாப்ப
　　னூருந் தொழுது குளிர்திரைக்கை
வண்டு படியுங் கமலமுக
　　வைகைப் பிராட்டி யெதிர்வணங்கிக்
கண்டு படிந்து திசையெட்டும்
　　விழுங்கி யண்டங் கடந்துலகம்
உண்ட நெடியோ னெனவுயர்கோ
　　புரமுன் னிறைஞ்சி யுள்புகுதா. (35)

....

1. வருநகரும். பா.வே.

மறுகு தோறும் பணிந்தெழுந்து
வளைந்து வளைந்து பொற்கோயில்
குறுகி விதியாற் பொற்கமலங்
குடைந்து செய்யுங் குறைநிறுவி
உறுதி பெறவைந் தெழுத்தெண்ணி
யூற்று மதத்து நாற்றடந்தோட்
சிறுகு கண்ண வைங்கரத்துச்
சித்தி யானை யடிவணங்கா. (36)

மும்மை யுலகு நான்மறையு
முறையா லீன்ற வங்கயற்கண்
அம்மை யடிகண் முடியுறத்தாழ்ந்
தன்பு கொடுத்தின் னருள்வாங்கி
வெம்மை யொளிகான் மணிக்கனக
விமானத் தமர்ந்த தனிச்சுடரின்
செம்மை யடித்தா மரைவேணிச்
சிரமேன் மலரப் பணிந்தேத்தா. (37)

வேறு

அன்றிரு போது முண்டி
துறந்திரா வறுக்குந் தீவாள்
என்றெழு முன்னீ ராடி
நியதிக ளியற்றி யைந்தும்
வென்றுளத் தன்பு பாய
விளைமுழு முதலைப் பார்மேல்
மின்றிரண் டென்ன நின்ற
விமானமீ திருப்பக் கண்டார். (38)

வாசமஞ் சனந்தேன் கன்னல்
பைங்கனி மறுவி லானைந்
தாசறு மமுத மைந்து
தென்மலை யாரம் வாசம்
வீசுதண் பனிநீர் வெள்ள
மான்மதம் விரைமென் போது

தூசணி மணிப்பூ ணல்ல
சுவையமு தின்ன தாங்கா. (39)

சதவுருத் திரத்தா லாட்டி
மட்டித்துச் சாத்திப் பூட்டிப்
பதமுற மனுவா லட்ட
பாலமு தருத்திப் பஞ்ச
விதமுறு வாசம் பாகு
வெள்ளிலை யளித்துப் போகம்
உதவுறு தூப தீபா
திகள்பல வுவப்ப நல்கா. (40)

ஐம்முகச் சைவச் செந்தீ
யகத்தினுந் துடுவை யார
நெய்ம்முகந் தருத்திப் பூசை
நிரப்பிநால் வேதஞ் சொன்ன
மெய்ம்மனு நூற்றுப் பத்தான்
மூவிலை வில்ல நீலங்
கைம்மல ரேந்திச் சாத்திக்
கடவுளை யுவப்பச் செய்து. (41)

வாசமஞ் சனநீ ரோடு
மந்திர மலர்கைக் கொண்டு
பூசையின் ப்யனை முக்கட்
புண்ணியன் கையி னல்கி
நேசநெஞ் சூறக் கண்க
ணிறையநீ ரூறிச் சோர
ஈசனை யிறைஞ்சி யாரு
மஞ்சலித் தேத்தல் செய்வார். (42)

வேறு

பழியொடு பாச மாறு கெடவாச
வன்செய் பணிகொண்ட வண்ட சரணம்

வழிபடு தொண்டர் கொண்ட நிலைகண்டு
வெள்ளி மணிமன்று ளாடி சரணஞ்
செழியன் விளிந்தி டாத படிமாறி
யாட றெளிவித்த சோதி சரணம்
எழுகடல் கூவி மாமி யுடன் மாம
னாட விசைவித்த வாதி சரணம். (43)

வெங்கரி யாவி சோர நரசிங்க
வாளி விடுவேட ரேறு சரணம்
புங்கவர் தேற வாதி மறையுட்
கிடந்த பொருளோது போத சரணம்
வங்கம தேறி வேலை மகரம்
பிடித்த வலையாண் மணாள சரணம்
கங்கண நாகம் வீசி நகரெல்லை
கண்ட கறைகொண்ட கண்ட சரணம். (44)

மைந்தனி லாழி மேரு மகவா
னகந்தை மடிவித்த நித்த சரணஞ்
சுந்தர நாம வாளி பணிகொண்டு
கிள்ளி தொகைவென்ற வீர சரணம்
வெந்திறன் மாறன் முன்க லுருவானை
கன்னன் மிசைவித்த சித்த சரணம்
முந்திய கல்லின்மாதர் பெறவட்ட
சித்தி முயல்வித்த யோகி சரணம். (45)

திருமணி மைந்தன் மைந்தன் முடிசூட
விற்ற திருமல்கு செல்வ சரணம்
மருமக னென்று மாம னுருவாய்
வழக்கு வலிபேசு மைந்த சரணம்
குருமொழி தந்து நாரை குருவிக்கு
வீடு குடிதந்த வெந்தை சரணம்
வருபழி யஞ்சி வேட மகனுக்
கிரங்கு மதுராபு ரேச சரணம். (46)

விருத்தகு மார பால வருண்மேனி
கொண்டு விளையாடு மண்ணல் சரணம்
குரத்தியை நச்சு பாவி யுயிருண்டு
சோரி குடைவாகை வேல சரணம்
கருத்திசை பாண னாளி னிசைபாடி
மாறு களைவேத கீத சரணம்
நரித்திரண் மாவை மீள நகரங்
கலங்க நரிசெய்த நம்ப சரணம். (47)

முற்பக லாறி ரண்டு சிறுபன்றி
யுண்ண முலைதந்த வன்னை சரணம்
பொற்புறு மாய வாவை யடலேறு
கொண்டு பொருதட்ட சிட்டசரணம்
பற்பல ஞால மெங்கு மடையப்
பிரம்பு பருமட்ட மூர்த்தி சரணம்
கற்பி னொருத்தி மன்ற லறிவிக்க
மூன்று கரிதந்த வள்ளல் சரணம். (48)

அளவைக ளாலும் வேத முதனூல்க
ளாலு மயன்மாய னாலு மளவாக்
களவை யுனக்கு நாம குணசின்ன
சாதி கதிசெய்தி யில்லை யவையும்
உளவென யாமறிந்து துதிசெய்ய
வேகொ லுலகஞ்செ யன்பி னெளிதாய்
விளையருண் மேனி கொண்டிவ் வறுபத்து
நாலு விளையாடல் செய்த படியே. (49)

வேறு

எனத்துதித்த வசிட்டாதி யிருடிகளைக் குறுமுனியை
யெறிதே னீப
வனத்துறையுஞ் சிவபெருமா னிலிங்கத்தின் மூர்த்தியாய்
வந்து நோக்கிச்
சினத்தினைவென் றகந்தெளிந்தீர் நீர்செய்த பூசைதுதி
தெய்வத் தானம்

அனைத்தினுக்கு மெனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துநமக் கானந்த
மாயிற் றென்னா. (50)

சிறந்தவருள் சுரந்துகுறு முனியைவரு கென்றுகரஞ்
சிரமேல் வைத்துப்
புறந்தடவி யெமையொப்பாய் நீயேநின் கற்புடைய
பொலங்கொம் பன்னாள்
அறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலினா லுமையொப்பா
ரகிலத் தியாரே
நிறைந்ததவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி பெற்றோனு
நீயே யன்றோ. (51)

உனக்கரிய வரமினியாந் தருவதெவ னுனக்கரிதா
வொன்றுங் காணேம்
எனக்கருணை செய்திலிங்கத் திடையிச்சை வடிவாய்ச்சென்
றிருந்த னாகத்
தனக்கரிய வரநல்குஞ் சிவலிங்கந் தன்பெயராற்
றாபித் தான்றன்
இனக்கருணை வசிட்டாதி முனிவர்களுந் தம்பெயரா
லிலிங்கங் கண்டார். (52)

ஏத்தியருச் சனைசெய்து நினைவிலரி தாயன்பி
லெளிய வட்ட
மூர்த்தியையங் கயற்கண்ணி யன்பனைமுப் போதும்போய்
முடிதாழ்ந் தின்பம்
பூத்தமனத் தினராகிக் கருவித்தன் பொதிந்தசிறு
புட்போ லந்த
மாத்தலனில் வசிட்டாதி முனிவர்தபோ வனஞ்செய்து
வதிந்தார் மன்னோ. (53)

அருச்சனைப் படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் 3362
திருவாலவாய்க்காண்டம் முற்றும்.

மல்குக வேத வேள்வி
வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்க ளெங்கும்
பரவுக அறங்க ளின்பம்
நல்குக வுயிர்கட் கெல்லாம்
நான்மறைச் சைவ மோங்கிப்
புல்குக வுலக மெல்லாம்
புரவலன் செங்கோல் வாழ்க. (54)

அருட்கடவுள் வணக்கம்பா யிரத்தொடவை யடக்க
மானதிரு நாடுநக [1]ருங்கயிலைச் சிறப்புத்
தெருட்பெருகு புராணவழி தலந்தீர்த்த மூர்த்தி
திருவிளையாடற் றொகையவ் விளையாட்டின் வகையோ
டிருட்கெடருச் சனையீறா யாப்பின்விரி மூவாயி
ரத்துமுந்நூற் [4]றறுபஃதே ழின்மதுரைப் புராணம்
பொருட்சுவைசொற் சுவைபெருகப் பரஞ்சோதி முனிவன்
புவிதழைத்து கதியேறப் பொற்புறச்செய் தனனே. (55)

ஆகத் திருவிருத்தம் 3364

சொக்கலிங்கந் துணை.

1. ரங்கயிலைச். பா.வே. 2. விளையாடின பா.வே. 3. யாமினவிரி. பா.வே. 4. றறுபதுமிஃதி லெழின் மதுரைப். பா.வே. (இதுவே சரிபோலும்). மேற்பாடலின்படி பரஞ்சோதிமுனிவர் 3367 பாடல்கள் பாடினார் என்பது தெரிகின்றது.

■ (கி.பி.1711 - 1725) விஜயரகுநாத சேதுபதி என்பவரால் ஆதரிக்கப் பெற்ற பலபட்டடைச் சொக்கனாதப் புலவரால் பாடப்பட்டது. சிறப்புப்பாயிரம் என இதுவும் இதற்குமுன் 'வரஞ்சோதி' எனத் தொடங்கும் பாடலும் ஆக இரண்டு ஆசிரிய விருத்தங்களைப் பாடியுள்ளார். இவர் பலபட்டடைக் கணக்கு எழுதும் அலுவல் பார்த்துவந்ததால் இவருக்குப் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் எனப் பெயர் பெற்றார் போலும். இப்புராணத்தில் 3362 (3363) பாடல்களே உள்ளன. இச்சிறப்புப் பாயிரம் பழைய ஏட்டுப் பிரதியில் கிடைத்ததாக அச்சுப் பிரதி கூறுகின்றது. இந்த மகால் ஏட்டுச் சுவடியில் ஒரு பாடலே காணப்படுகிறது.

கூடற்காண்டம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரமுதலி

Kk

மா

மி

மீ

மு

மெ

மை

யா

கூடற்காண்டம் முற்றும்

திருவாலவாய்க் காண்டம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரமுதலி

அ

வா

வி

வீ

வெ

அகரமுதலிகள் முற்றும்

